

**THE BOOK OF
MORMON**

**LATVIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Mormona Grāmata

Apraksts, rakstīts uz plāksnēm ar Mormona roku, ņemts no Nefija plāksnēm

Šis ir saīsinājums no pieraksta par Nefija tautu un arī par lamaniešiem. Rakstīts lamaniešiem, kuri ir Israēla nama atlikums, un arī jūdām un citticībniekam. Rakstīts saskaņā ar pavēli un arī ar atklāsmes un pravietojuma garu. Uzrakstīts un aizzīmogots, un noglabāts Tam Kungam, lai plāksnes netiktu iznīcinātas. Lai parādītos ar Dieva dāvanu un spēku to iztulkošanai. Aizzīmogotas ar Moronija roku un noglabātas Tam Kungam, lai parādītos noteiktā laikā caur citticībnieku,—tādēļ šis tulkojums ir ar Dieva dāvanu.

Saīsinājums ņemts arī no Etera grāmatas, kas ir pieraksts par Jareda tautu, kura tika izklīdināta tajā laikā, kad Tas Kungs sajauca ļaužu valodu, kad tie būvēja torni, lai sasniegtu debesis; kas ir, lai parādītu Israēla nama atlikumam, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darījis priekš viņu tēviem; un lai viņi varētu zināt Tā Kunga derības, lai viņi netiktu atmesti uz mūžiem; un arī lai pārliecinātu jūdu un citticībnieku, ka JĒZUS ir KRISTUS, MŪŽĢAIS DIEVS, kurš pasludina Sevi visām tautām; un tā, ja šeit ir kļūdas, tās ir cilvēku kļūdas, tādēļ nenosodiet Dieva lietas, lai jūs varētu tikt atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā.

SĀKOTNĒĶI NO PLĀKSNĒM UZ ANĢĻU VALODU TULKOĶIS DŽOZEFS SMITS, ĶAUNĀKAIS.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

TRANSLATED BY JOSEPH SMITH, JUN.

Trīs liecinieku liecība

Lai top zināms visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie kurām šis darbs nonāks: ka mēs, caur Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, esam redzējuši plāksnes, kuras satur šos pierakstus, kas ir pieraksti par Nefija tautu un arī lamaniešiem, viņu brāļiem, un arī Jareda ļaudīm, kas nāca no torņa, par kuru ir stāstīts. Un mēs arī zinām, ka šīs plāksnes ir pārtulkotas ar Dieva dāvanu un spēku, jo Viņa balss to mums ir pasludinājusi; tādēļ mēs tiešām zinām, ka šis darbs ir patiess. Un mēs arī liecinām, ka mēs redzējām gravējumus, kas ir uz šīm plāksnēm; un tie mums tika parādīti ar Dieva un nevis cilvēka spēku. Un mēs svinīgi pasludinām, ka Dieva eņģelis nonāca no debesīm un viņš atnesa un nolika tās mūsu acu priekšā, tā ka mēs ieraudzījām un skatījām plāksnes un gravējumus uz tām; un mēs zinām, ka tas ir ar Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka mēs tās ieraudzījām un liecinām, ka šīs lietas ir patiesas. Un tas ir brīnums mūsu acīs. Tomēr Tā Kunga balss pavēlēja, ka mums ir jāliecina par to; tādēļ, lai būtu paklausīgi Dieva pavēlēm, mēs liecinām par šīm lietām. Un mēs zinām, ka, ja mēs būsim ticīgi Kristū, mēs attīrīsim savas drēbes no visu cilvēku asinīm un tiksim atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā, un dzīvosim ar Viņu mūžīgi debesīs. Un lai slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir viens Dievs. Āmen.

OLIVERS KAUDERIJS
DEIVIDS VITMERS
MARTINS HERISS

The Testimony of Three Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That we, through the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, have seen the plates which contain this record, which is a record of the people of Nephi, and also of the Lamanites, their brethren, and also of the people of Jared, who came from the tower of which hath been spoken. And we also know that they have been translated by the gift and power of God, for his voice hath declared it unto us; wherefore we know of a surety that the work is true. And we also testify that we have seen the engravings which are upon the plates; and they have been shown unto us by the power of God, and not of man. And we declare with words of soberness, that an angel of God came down from heaven, and he brought and laid before our eyes, that we beheld and saw the plates, and the engravings thereon; and we know that it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, that we beheld and bear record that these things are true. And it is marvelous in our eyes. Nevertheless, the voice of the Lord commanded us that we should bear record of it; wherefore, to be obedient unto the commandments of God, we bear testimony of these things. And we know that if we are faithful in Christ, we shall rid our garments of the blood of all men, and be found spotless before the judgment-seat of Christ, and shall dwell with him eternally in the heavens. And the honor be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost, which is one God. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

Astoņu liecinieku liecība

Lai top zināms visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie kurām šis darbs nonāks: ka Džozefs Smits, jaunākais, šī darba tulkotājs, parādīja mums plāksnes, par kurām tiek runāts, kas izskatījās kā no zelta; un tik plāksnes, cik minētais Smits bija pārtulkojis, mēs turējām savās rokās; un mēs arī redzējām gravējumus uz tām, kuri visi izskatījās pēc sena un neparasti smalka meistardarba. Un šo mēs svinīgi liecinām, ka minētais Smits ir parādījis mums šīs plāksnes, kuras mēs redzējām un pacēlām, un patiešām zinām, ka minētajam Smitam ir plāksnes, par kurām mēs runājām. Un mēs paziņojam savus vārdus pasaulei, lai liecinātu tai par to, ko mēs esam redzējuši. Un mēs nemelojam, Dievs ir mūsu liecinieks.

KRISTIANS VITMERS

JĒKABS VITMERS

PĒTERS VITMERS, JAUNĀKAIS

DŽONS VITMERS

HAIREMS PEIDŽS

DŽOZEFS SMITS, VECĀKAIS

HAIRAMS SMITS

SAMUĒLS H. SMITS

The Testimony of Eight Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That Joseph Smith, Jun., the translator of this work, has shown unto us the plates of which hath been spoken, which have the appearance of gold; and as many of the leaves as the said Smith has translated we did handle with our hands; and we also saw the engravings thereon, all of which has the appearance of ancient work, and of curious workmanship. And this we bear record with words of soberness, that the said Smith has shown unto us, for we have seen and hefted, and know of a surety that the said Smith has got the plates of which we have spoken. And we give our names unto the world, to witness unto the world that which we have seen. And we lie not, God bearing witness of it.

CHRISTIAN WHITMER

JACOB WHITMER

PETER WHITMER, JUN.

JOHN WHITMER

HIRAM PAGE

JOSEPH SMITH, SEN.

HYRUM SMITH

SAMUEL H. SMITH

Pirmā Nefija grāmata

Viņa valdīšana un kalpošana

Apraksts par Lebiju un viņa sievu Sāriju, un viņa četriem dēliem, sauktiem (sākot no vecākā) Lamans, Lemuēls, Sams un Nefijs. Tas Kungs brīdina Lebiju, lai viņš aiziet no Jeruzālemes zemes, tāpēc ka viņš pravieto ļaudīm par viņu nekrietnību un viņi cenšas atņemt tam dzīvību. Viņš trīs dienas ceļo pa tuksnesi ar savu ģimeni. Nefijs paņem līdzī savus brāļus un atgriežas Jeruzālemes zemē pēc jūdu pierakstiem. Apraksts par viņu ciešanām. Viņi paņem Ismaēla meitas par sievām. Viņi paņem savas ģimenes un aiziet tuksnesī. Viņu ciešanas un grūtības tuksnesī. Viņu pārvietošanās ceļš. Viņi nonāk pie plašajiem ūdeņiem. Nefija brāļi sacelās pret viņu. Nefijs apklusina tos un būvē kuģi. Viņi nosauc to vietu par Pārpilnību. Viņi šķērso plašos ūdeņus un ierodas apsolītajā zemē, un tā tālāk. Tas ir saskaņā ar Nefija aprakstu vai, citiem vārdiem, es, Nefijs, rakstīju šos pierakstus.

1. Nefija 1

- 1 Es, Nefijs, dzimis no krietniem vecākiem, tādēļ es tiku daudz maz apmācīts visās sava tēva zinībās; piedzīvojis daudz moku sava mūža laikā, tomēr būdams bagātīgi atbalstīts no Tā Kunga visā savā mūžā; jā, būdams ar drošām zināšanām par Dieva labestību un noslēpumiem, tādējādi es taisu sava mūža notikumu pierakstus.
- 2 Jā, es taisu pierakstus sava tēva valodā, kas sastāv no jūdu zinībām un ēģiptiešu valodas.
- 3 Un es zinu, ka pieraksti, ko es taisu, ir patiesi; un es taisu tos pats ar savu roku; un es taisu tos atbilstoši savām zināšanām.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lebi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lebi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

- I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.
- Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.
- And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

- 4 Un notika Jūdas ķēniņa Cedekijas valdīšanas pirmā gada sākumā (mans tēvs Lehijs bija dzīvojis Jeruzālemē visu savu mūžu); un šajā pašā gadā šeit nāca daudzi pravieši, pravietojot ļaudīm, ka viņiem vajag nožēlot grēkus, vai arī lielajai pilsētai Jeruzālemei vajadzēs tikt izpostītai.
- 5 Tad nu notika, ka mans tēvs Lehijs, kad viņš bija izgājis, lūdza To Kungu, jā, tiešām no visas savas sirds par saviem ļaudīm.
- 6 Un notika, kad viņš lūdza To Kungu, parādījās uguns stabs un nostājās uz klints viņa priekšā; un viņš redzēja un dzirdēja daudz, un dēļ tā, ko viņš redzēja un dzirdēja, viņš drebēja un trīcēja ārkārtīgi.
- 7 Un notika, ka viņš atgriezās savā paša mājā Jeruzālemē; un viņš iemetās savā gultā, būdams pieveikts no Gara un no tā, ko viņš bija redzējis.
- 8 Un, būdams tā pieveikts no Gara, viņš redzēja vīziju, tiešām tā, ka viņš redzēja debesis atvērtas, un viņš atminas, ka viņš redzēja Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu.
- 9 Un notika, ka viņš redzēja Vienu nonākam no debesu vidus, un viņš redzēja, ka Tā gaišums bija pārāks par sauli pusdienā.
- 10 Un viņš arī redzēja divpadsmit citus sekojam Viņam, un viņu spožums pārsniedza zvaigžņu spožumu debess jumā.
- 11 Un viņi nonāca zemē un devās pa zemes virsu; un tas Pirmais nāca un nostājās mana tēva priekšā, un deva viņam grāmatu, un lika viņam, lai viņš lasītu.
- 12 Un notika, kad viņš lasīja, viņš tika piepildīts ar Tā Kunga Garu.
- 13 Un viņš lasīja, sakot: Vai, vai tev Jeruzāleme, jo es esmu redzējis tavas negantības! Jā, un daudzas lietas mans tēvs lasīja attiecībā uz Jeruzālemi—ka tā tiks izpostīta un tās iedzīvotāji līdz ar to; daudzi ies bojā no zobena, un daudzi tiks aizvesti gūstā uz Bābeli.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

14 Un notika, kad mans tēvs bija lasījis un redzējis
daudzas lielas un brīnumainas lietas, viņš izsaucās
uz To Kungu daudziem vārdiem, tādiem kā: Lieli un
brīnumaini ir Tavi darbi, ak Kungs, Dievs
Visvarenais! Tavs tronis ir augstu debesīs, un Tava
vara un labestība, un žēlastība ir pār visiem zemes
iedzīvotājiem, un, tāpēc ka Tu esi žēlīgs, Tu
nepieļausi, ka tie, kuri nāk pie Tevis, ka viņi ies bojā.

15 Un tādi bija mana tēva vārdi, slavējot savu Dievu,
jo viņa dvēsele līksmoja un visa viņa sirds bija
piepildīta to lietu dēļ, kuras viņš bija redzējis, jā,
kuras Tas Kungs bija rādījis viņam.

16 Un tagad es, Nephijs, nesastādu pilnu aprakstu par
to, ko mans tēvs ir rakstījis, jo viņš ir rakstījis
daudzas lietas, kuras viņš redzēja parādībās un
sapņos; un viņš arī ir rakstījis daudzas lietas, kuras
viņš pravietoja un runāja saviem bērniem, par ko es
nesastādišu pilnu aprakstu.

17 Bet es sastādišu aprakstu par saviem darbiem savā
mūžā. Lūk, es taisu saīsinājumu no sava tēva
pierakstiem uz plāksnēm, ko es esmu taisījis ar
savām paša rokām; tad nu pēc tam, kad es būšu
saīsinājis sava tēva pierakstus, es sastādišu aprakstu
par savu paša dzīvi.

18 Tādēļ es gribu, lai jūs zinātu, ka pēc tam, kad Tas
Kungs bija rādījis tik daudzas brīnumainas lietas
manam tēvam Lehijam, jā, attiecībā uz Jeruzālemes
sagraušanu, redzi, Lehijs devās starp ļaudīm un sāka
pravietot un darīt zināmu viņiem to, ko viņš bija
redzējis un dzirdējis.

19 Un notika, ka jūdi izsmēja viņu to lietu dēļ, par
kurām viņš tiem liecināja, jo viņš patiesi liecināja par
viņu ļaundarību un viņu negantībām; un viņš
liecināja par to, ko viņš redzēja un dzirdēja, un arī
par to, ko viņš lasīja grāmatā, skaidri pavēstot par
Mesijas atnākšanu un arī par pasaules pestīšanu.

And it came to pass that when my father had read
and seen many great and marvelous things, he did
exclaim many things unto the Lord; such as: Great
and marvelous are thy works, O Lord God Almighty!
Thy throne is high in the heavens, and thy power,
and goodness, and mercy are over all the inhabitants
of the earth; and, because thou art merciful, thou
wilt not suffer those who come unto thee that they
shall perish!

And after this manner was the language of my fa-
ther in the praising of his God; for his soul did re-
joice, and his whole heart was filled, because of the
things which he had seen, yea, which the Lord had
shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of
the things which my father hath written, for he hath
written many things which he saw in visions and in
dreams; and he also hath written many things which
he prophesied and spake unto his children, of which
I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in
my days. Behold, I make an abridgment of the record
of my father, upon plates which I have made with
mine own hands; wherefore, after I have abridged
the record of my father then will I make an account
of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after
the Lord had shown so many marvelous things unto
my father, Lehi, yea, concerning the destruction of
Jerusalem, behold he went forth among the people,
and began to prophesy and to declare unto them con-
cerning the things which he had both seen and
heard.

And it came to pass that the Jews did mock him be-
cause of the things which he testified of them; for he
truly testified of their wickedness and their abomina-
tions; and he testified that the things which he saw
and heard, and also the things which he read in the
book, manifested plainly of the coming of a Messiah,
and also the redemption of the world.

20 Un, kad jūdi to dzirdēja, tie bija dusmīgi uz viņu, jā, tāpat kā uz seno laiku praviešiem, kurus tie izdzina un nomētāja ar akmeņiem, un slepkavoja, un tie arī meklēja viņa dzīvību, lai to atņemtu. Bet lūk, es, Nefijs, parādīšu jums, ka Tā Kunga sirsnīgā žēlastība ir pār visiem tiem, kurus Viņš ir izvēlējies viņu ticības dēļ, lai padarītu tos varenus pat līdz spējai izglābties.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1. Nefija 2

- 1 Jo redzi, notika, ka Tas Kungs runāja uz manu tēvu, jā, tieši sapnī, un sacīja viņam: Svētīts tu esi, Lehi, dēļ tā, ko tu esi darījis; un tādēļ, ka tu esi bijis uzticīgs un darījis zināmas šiem ļaudīm tās lietas, kuras Es tev pavēlēju, lūk, viņi cenšas atņemt tavu dzīvību.
- 2 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja manam tēvam tieši sapnī, ka viņam ir jāņem sava ģimene un jāaiziet tuksnesī.
- 3 Un notika, ka viņš bija paklausīgs Tā Kunga vārdam, tādēļ viņš darīja tā, kā Tas Kungs pavēlēja viņam.
- 4 Un notika, ka viņš aizgāja tuksnesī. Un viņš pameta savu māju un savu mantojuma zemi, un savu zeltu, un savu sudrabu, un savas dārglietas, un neko nepaņēma līdzī, izņemot savu ģimeni, un uzturu, un teltis, un devās tuksnesī.
- 5 Un viņš nonāca lejā tai malā netālu no Sarkanās jūras krasta; un viņš ceļoja tuksnesī pa to malu, kas ir tuvāk Sarkanajai jūrai; un viņš ceļoja pa tuksnesi ar savu ģimeni, kas sastāvēja no manas mātes Sārijas un maniem vecākajiem brāļiem, kuri bija Lamans, Lemuēls un Sams.
- 6 Un notika, kad viņš bija ceļojis trīs dienas pa tuksnesi, viņš uzslēja savu telti ielejā ūdens upes malā.
- 7 Un notika, ka viņš uzcēla altāri no akmeņiem un upurēja Tam Kungam, un pateicās Tam Kungam, mūsu Dievam.
- 8 Un notika, ka viņš nosauca upes vārdu Lamana, un tā ietecēja Sarkanajā jūrā; un šī ieleja bija blakus tās ietekai.
- 9 Un, kad mans tēvs redzēja, ka upes ūdeņi ietek Sarkanajā jūrā, viņš runāja uz Lamanu, sacīdams: Ak, kaut tu būtu līdzīgs šai upei, nemitīgi plūstošai visas taisnības avotā!
- 10 Un viņš runāja arī uz Lemuēlu: Ak, kaut tu būtu līdzīgs šai ielejai—stingrs un nelokāms, un nesatricināms, turot Tā Kunga pavēles!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

- 11 Tagad tā viņš runāja dēļ Lamana un Lemuēla stūrgalvības, jo lūk, viņi kurnēja daudzās lietās pret savu tēvu, tāpēc ka viņš bija vīrs, kas redzēja vīzijas un bija izvedis viņus no Jeruzālemes zemes, lai pamestu viņu mantojuma zemi un viņu zeltu, un viņu sudrabu, un viņu dārglietas, lai ietu bojā tuksnesī. Un to, viņi teica, viņš bija darījis savas sirds muļķīgo iedomu dēļ.
- 12 Un tā Lamans un Lemuēls, būdami vecākie, kurnēja pret savu tēvu. Un viņi kurnēja tāpēc, ka viņi nezināja Tā Dieva darbus, kurš viņus bija radījis.
- 13 Viņi arī neticēja, ka Jeruzāleme, šī lielā pilsēta, varētu tikt izpostīta saskaņā ar praviešu vārdiem. Un viņi bija līdzīgi jūdiem, kas bija Jeruzālemē un kas centās atņemt dzīvību manam tēvam.
- 14 Un notika, ka mans tēvs runāja uz tiem Lemuēla ielejā ar spēku, būdams piepildīts ar Garu, līdz viņu augumi trīcēja viņa priekšā. Un viņš apklusināja tos, tā ka tie neuzdriksējās izdvest ne skaņu pret viņu, tādēļ viņi darīja, kā viņš tiem pavēlēja.
- 15 Un mans tēvs dzīvoja teltī.
- 16 Un notika, ka es, Nepijs, būdams ļoti jauns, tomēr augumā liels un arī ar lielu vēlēšanos izzināt Dieva noslēpumus, tad nu es piesaucu To Kungu; un redzi, Viņš piemeklēja mani, un mīkstināja manu sirdi, tā ka es noticēju visiem vārdiem, kurus bija runājis mans tēvs, tādēļ es nesacēlos pret viņu kā mani brāli.
- 17 Un es runāju uz Samu, darīdams zināmu viņam to, ko Tas Kungs bija man pasludinājis ar Savu Svēto Garu. Un notika, ka viņš noticēja maniem vārdiem.
- 18 Bet, lūk, Lamans un Lemuēls neklausīja maniem vārdiem, un, būdams noskumis viņu cietsirdības dēļ, es pielūdzu To Kungu par viņiem.
- 19 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: Svētīts tu esi, Nepij, savas ticības dēļ, jo tu esi meklējis Mani cītīgi savas sirds pazemībā.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 Un, kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums veiksies, un jūs tiksīt aizvesti uz apsolīto zemi, jā, proti, uz zemi, ko Es esmu sagatavojis priekš jums, jā, uz zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm.

21 Un, kā tavi brāļi sacelsies pret tevi, tā viņi tiks padzīti no Tā Kunga vaiga.

22 Un, kā tu turēsi Manas pavēles, tā tu tiksī padarīts par valdnieku un skolotāju pār saviem brāļiem.

23 Jo lūk, tanī dienā, kad viņi sacelsies pret Mani, Es nolādēšu viņus ar smagu lāstu, un viņiem nebūs varas pār taviem pēcnācējiem, izņemot tikai, ja arī tavi pēcnācēji sacelsies pret Mani.

24 Un, ja būs tā, ka viņi sacelsies pret Mani, tie būs kā pletne taviem pēcnācējiem, lai būtu viņiem par atgādinājumu.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1. Nefija 3

- 1 Un notika, ka es, Nefijs, atgriezos sava tēva teltī no sarunas ar To Kungu.
- 2 Un notika, ka mans tēvs runāja uz mani, sacīdams: Lūk, es esmu nosapņojis sapni, kurā Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi atgrieztos Jeruzālemē.
- 3 Jo lūk, Lābanam ir jūdu pieraksti un arī manu sentēvu ciltsraksti, un tie ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa.
- 4 Tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi ietu Lābana namā un dabūtu pierakstus, un atnestu tos šeit uz tuksnesi.
- 5 Un tad, lūk, tavi brāļi kurn, sakot, ka tā ir grūti izpildāma lieta, ko es esmu prasījis no tiem, bet, lūk, es to neesmu prasījis no tiem, bet tā ir Tā Kunga pavēle.
- 6 Tādēļ ej, mans dēls, un tu tiks atbalstīts no Tā Kunga, tāpēc ka tu neesi kurnējis.
- 7 Un notika, ka es, Nefijs, teicu savam tēvam: Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, jo es zinu, ka Tas Kungs nedod pavēles cilvēku bērniem, ja vien Viņš nesagatavos ceļu priekš tiem, lai viņi varētu paveikt to, ko Viņš tiem ir pavēlējis.
- 8 Un notika, kad mans tēvs bija dzirdējis šos vārdus, viņš bija ļoti laimīgs, jo viņš zināja, ka es biju svētīts no Tā Kunga.
- 9 Un es, Nefijs, un mani brāļi devāmies ceļā pa tuksnesi ar savām teltīm, lai dotos uz Jeruzālemes zemi.
- 10 Un notika, kad mēs bijām nonākuši pie Jeruzālemes zemes, es un mani brāļi apspriedāmies savā starpā.
- 11 Un mēs metām meslus—kurš no mums ies Lābana namā. Un notika, ka kauliņi krita Lamanam, un Lamans devās uz Lābana namu un viņš runāja ar Lābanu, kad tas sēdēja savā namā.
- 12 Un viņš lūdza no Lābana pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa un kuros bija mana tēva ciltsraksti.

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

- 13 Un lūk, notika, ka Lābans bija dusmīgs un izdzina viņu, un Lābans neļāva dot viņam pierakstus. Tādēļ viņš Lamanam sacīja: Lūk, tu esi laupītājs un es nogalināšu tevi.
- 14 Bet Lamans bēga no viņa un pastāstīja mums to, ko Lābans bija darījis. Un mēs sākām ļoti bēdāties, un mani brāļi jau grasījās atgriezties pie mana tēva tuksnesī.
- 15 Bet lūk, es sacīju uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, un kā mēs dzīvojam, mēs neiesim lejā pie mūsu tēva tuksnesī, iekams mēs nebūsim izpildījuši to, ko Tas Kungs mums ir pavēlējis.
- 16 Tad nu būsīm uzticīgi Tā Kunga pavēļu ievērošanā, tādēļ iesim lejā mūsu tēva mantojuma zemē, jo lūk, viņš atstāja zeltu un sudrabu, un visa veida bagātību. Un visu to viņš ir darījis dēļ Tā Kunga pavēlēm.
- 17 Jo viņš zināja, ka Jeruzālemei jātiek izpostītai cilvēku ļaundarības dēļ.
- 18 Jo lūk, viņi bija noraidījuši praviešu vārdus. Tādēļ, ja mans tēvs dzīvotu zemē pēc tam, kad viņam bija pavēlēts bēgt projām no šīs zemes, lūk, viņš arī ietu bojā. Tādēļ bija vajadzīgs, lai viņš bēgtu projām no šīs zemes.
- 19 Un lūk, tā ir gudrība Dievā, ka mums ir jādabū šie pieraksti, lai mēs saglabātu savu tēvu valodu priekš mūsu bērniem.
- 20 Un arī lai mēs saglabātu priekš viņiem vārdus, kas ir runāti ar visu svēto praviešu muti, kas tika doti tiem ar Garu un Dieva spēku kopš pasaule sākās un līdz pat šim laikam.
- 21 Un notika, ka tādiem vārdiem es pārliicināju savus brāļus, ka viņiem ir jābūt uzticīgiem Dieva pavēļu turēšanā.
- 22 Un notika, ka mēs gājām lejā uz mūsu mantojuma zemi un mēs savācām kopā mūsu zeltu, un mūsu sudrabu, un mūsu dārglietas.
- 23 Un, kad mēs bijām savākuši šīs lietas kopā, mēs atkal gājām uz Lābana namu.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

- 24 Un notika, ka mēs iegājām pie Lābana un prasījām viņam, lai viņš dod mums pierakstus, kuri ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa, par kuriem mēs dosim viņam mūsu zeltu un mūsu sudrabu, un visas mūsu dārglietas.
- 25 Un notika, kad Lābans redzēja mūsu mantu, un ka tā bija ļoti liela, viņš iekāroja to, tā ka viņš izgrūda mūs laukā un sūtīja savus kalpus nogalināt mūs, lai viņš varētu dabūt mūsu mantu.
- 26 Un notika, ka mēs bēgām no Lābana kalpiem, un mēs bijām spiesti atstāt mūsu īpašumu, un tas krita Lābana rokās.
- 27 Un notika, ka mēs bēgām uz tuksnesi un Lābana kalpi nepanāca mūs, un mēs noslēpāmies klints alā.
- 28 Un notika, ka Lamans bija dusmīgs uz mani un arī uz manu tēvu, un Lemuēls arī bija dusmīgs, jo viņš klausījās Lamana vārdos. Tādēļ Lamans un Lemuēls runāja daudz asu vārdu uz mums, viņu jaunākajiem brāļiem, un viņi sita mūs, patiešām, ar rīksti.
- 29 Un notika, kad viņi sita mūs ar rīksti, lūk, parādījās Tā Kunga eņģelis un nostājās viņu priekšā, un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Kāpēc jūs sitat savu jaunāko brāli ar rīksti? Vai jūs nezināt, ka Tas Kungs ir izraudzījis viņu būt par valdnieku pār jums un ka tas ir jūsu nekrietnības dēļ? Lūk, jūs iesit vēlreiz uz Jeruzālemi, un Tas Kungs nodos Lābanu jūsu rokās.
- 30 Un pēc tam, kad eņģelis bija runājis uz mums, viņš aizgāja.
- 31 Un pēc tam, kad eņģelis bija aizgājis, Lamans un Lemuēls atkal sāka kurnēt, sakot: Kā tas ir iespējams, ka Tas Kungs nodos Lābanu mūsu rokās? Lūk, viņš ir spēcīgs vīrs, un viņš var pavēlēt piecdesmit vīriem, jā, viņš pat var nogalināt piecdesmit, kāpēc tad mūs ne?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1. Nefija 4

- 1 Un notika, ka es runāju uz saviem brāļiem, sacīdams: Iesim vēlreiz uz Jeruzālemi un būsīm uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, jo lūk, Viņš ir spēcīgāks par visu zemi, tad kādēļ gan ne spēcīgāks par Lābanu un viņa piecdesmit, jā, vai pat par viņa desmitiem tūkstošu?
- 2 Tādēļ iesim augšā; būsīm stipri, līdzīgi Mozum; jo viņš patiesi runāja uz Sarkanās jūras ūdeņiem, un tie pašķīrās uz abām pusēm, un mūsu tēvi no gūsta izgāja cauri pa sausu zemi, un faraona armijas sekoja un tika noslīcinātas Sarkanās jūras ūdeņos.
- 3 Tad lūk, jūs zināt, ka tā ir patiesība, un jūs tāpat zināt, ka eņģelis ir runājis uz jums; kā jūs varat šaubīties? Iesim augšā; Tas Kungs ir spējīgs mūs izglābt tāpat kā mūsu tēvus un iznīcināt Lābanu tāpat kā ēģiptiešus.
- 4 Tagad, kad es biju runājis šos vārdus, viņi bija vēl apskaitušie un vēl joprojām turpināja kurnēt, tomēr viņi sekoja man, līdz mēs nonācām pie Jeruzālemes mūriem.
- 5 Un tas bija naktī; un es liku, lai viņi paslēpjas ārpus mūriem. Un pēc tam, kad viņi bija paslēpušies, es, Nefijs, ielavījos pilsētā un devos uz priekšu Lābana nama virzienā.
- 6 Un es tiku vadīts no Gara, nezinādams iepriekš to, ko es darīšu.
- 7 Tomēr es devos uz priekšu, un, kad es nonācu netālu no Lābana nama, es ieraudzīju kādu vīru, un viņš bija nokritis zemē manā priekšā, jo viņš bija piedzēries no vīna.
- 8 Un kad es pienācu pie viņa, es atklāju, ka tas bija Lābans.
- 9 Un es ieraudzīju viņa zobenu, un es izvilku to no maksts; un tā spals bija no tīra zelta, un tas bija ļoti meistarīgs darbs, un es redzēju, ka tā asmens bija no paša labākā tērauda.
- 10 Un notika, ka Gars mani spieda nogalināt Lābanu, bet es teicu savā sirdī: Nekad nevienu reizi es neesmu izlējis cilvēka asinis. Un es atrāvos un atteicos nokaut viņu.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 Un Gars teica man vēlreiz: Lūk, Tas Kungs ir nodevis viņu tavās rokās. Jā, un es arī zināju, ka Lābans centās atņemt manu paša dzīvību; jā, un ka viņš neklausīja Tā Kunga pavēlēm; un ka viņš arī atņēma mūsu mantu.

12 Un notika, ka Gars teica man vēlreiz: Nokauj viņu, jo Tas Kungs ir nodevis viņu tavās rokās.

13 Lūk, Tas Kungs nokauj ļaunos, lai īstenotu savus taisnīgos nodomus. Ir labāk, ka viens cilvēks aizies bojā, nekā tauta kritīs neticībā un ies bojā.

14 Un tagad, kad es, Nefijs, biju dzirdējis šos vārdus, es atcerējos tos vārdus, ko Tas Kungs runāja uz mani tuksnesī, sacīdams: Kā tavi pēcnācēji turēs Manas pavēles, tā viņiem veiksies apsolītajā zemē.

15 Jā, un es arī domāju, ka viņi nevarēs turēt Tā Kunga pavēles atbilstoši Mozus bauslībai, ja vien viņiem nebūs šīs bauslības.

16 Un es arī zināju, ka šī bauslība bija iegravēta uz plāksnēm no misiņa.

17 Un vēl, es zināju, ka Tas Kungs bija nodevis Lābanu manās rokās šī iemesla dēļ—lai es varētu dabūt pierakstus atbilstoši Viņa pavēlēm.

18 Tādēļ es paklausīju Gara balsij un paņēmu Lābana galvu aiz matiem, un es nocirtu viņa galvu ar viņa paša zobenu.

19 Un pēc tam, kad es biju nocirtis viņa galvu ar viņa paša zobenu, es paņēmu Lābana drēbes un uzvilku tās uz sava auguma, jā, līdz pat pēdējam niekam, un es apjozu viņa bruņas ap saviem gurniem.

20 Un pēc tam, kad es biju to izdarījis, es devos uz Lābana dārgumu krātuvi. Un, kad es devos uz Lābana dārgumu krātuvi, lūk, es ieraudzīju Lābana kalpu, kuram bija dārgumu krātuves atslēgas. Un es pavēlēju viņam Lābana balsī, lai viņš nāk man līdzī dārgumu krātuvē.

21 Un viņš domāja mani esam viņa saimnieku Lābanu, jo viņš redzēja tā drēbes un arī zobenu apjoztu ap maniem gurniem.

22 Un viņš runāja uz mani par jūdu vecajiem, zinādams, ka viņa saimnieks Lābans naktī bija bijis pie tiem.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

23 Un es runāju uz viņu, it kā es būtu Lābans.

24 Un es arī runāju uz viņu, ka es aiznesīšu gravējumus, kas bija uz plāksnēm no misiņa, saviem vecākajiem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

25 Un es arī liku viņam, lai viņš man seko.

26 Un viņš, domādams, ka es runāju par draudzes brāļiem un ka es patiesi biju Lābans, ko es biju nokāvis, tādējādi sekoja man.

27 Un viņš runāja uz mani daudzas lietas par jūdu vecajiem, kad es devos pie saviem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

28 Un notika, kad Lamans ieraudzīja mani, viņš bija ļoti izbijies, un arī Lemuels un Sams. Un viņi bēga prom no manis, jo viņi domāja, ka tas bija Lābans un ka viņš bija nokāvis mani un cenšas atņemt arī viņu dzīvības.

29 Un notika, ka es saucu tos un viņi mani dzirdēja, tādēļ viņi mītējās bēgt prom no manis.

30 Un notika, kad Lābana kalps ieraudzīja manus brāļus, viņš sāka trīcēt un grasījās bēgt prom no manis un atgriezties Jeruzālemes pilsētā.

31 Un tad es, Nefijs, būdams liela auguma vīrs, un arī saņēmis daudz spēka no Tā Kunga, sagrābu Lābana kalpu un turēju viņu, lai viņš neaizbēgtu.

32 Un notika, ka es runāju ar viņu, ka, ja viņš paklausīs maniem vārdiem, tad, kā Tas Kungs dzīvo, un kā es dzīvoju, patiesi, ja viņš paklausīs mūsu vārdiem, mēs saudzēsīm viņa dzīvību.

33 Un es runāju uz viņu, tiešām, zvērēdams, ka viņam nav jābaidās, ka viņš būs brīvs līdzīgi mums, ja viņš nāks lejā tuksnesī kopā ar mums.

34 Un es arī runāju uz viņu, sacīdams: Patiešām Tas Kungs ir pavēlējis mums paveikt šo lietu, un vai mēs nebūsim centīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā? Tādēļ, ja tu nāksi lejā uz tuksnesi pie mana tēva, tev būs vieta kopā ar mums.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

35 Un notika, ka Zorams kļuva drošāks no vārdiem, kurus es teicu. Tātad Zorams bija tā kalpa vārds; un viņš apsolīja, ka viņš ies lejā uz tuksnesi pie mūsu tēva. Jā, un viņš arī zvērēja mums, ka viņš no tā brīža turpmāk paliks kopā ar mums.

36 Tad mēs vēlējāmies, lai viņš paliktu kopā ar mums tā iemesla dēļ, ka jūdi nedrīkstēja zināt par mūsu bēgšanu tuksnesī, lai viņi nevajātu un nenonāvētu mūs.

37 Un notika, kad Zorams bija mums zvērējis, mūsu bailes par viņu beidzās.

38 Un notika, ka mēs ņēmām plāksnes no misiņa un Lābana kalpu, un aizgājām tuksnesī, un ceļojām uz mūsu tēva telti.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1. Nefija 5

- 1 Un notika, ka pēc tam, kad mēs bijām nonākuši lejā tuksnesī pie mūsu tēva, lūk, viņš bija prieka pilns, un arī mana māte Sārija bija ļoti priecīga, jo viņa patiesi bija bēdājusies mūsu dēļ.
- 2 Jo viņa bija domājusi, ka mēs esam gājuši bojā tuksnesī, un viņa arī bija kurnējusi pret manu tēvu, stāstot viņam, ka viņš bija vīrs, kas redz vīzijas, sakot: Lūk, tu esi aizvedis mūs prom no mūsu mantojuma zemes, un manu dēlu vairs nav, un mēs ejam bojā tuksnesī.
- 3 Un tādiem vārdiem mana māte bija žēlojusies pret manu tēvu.
- 4 Un notika, ka mans tēvs runāja uz viņu, sacīdams: Es zinu, ka es esmu vīrs, kas redz vīzijas, jo, ja es nebūtu redzējis Dieva lietas parādībā, es nezinātu Dieva labestību, bet būtu palicis Jeruzālemē, un būtu gājis bojā kopā ar saviem brāļiem.
- 5 Bet lūk, es esmu ieguvis apsolīto zemi, par ko es priecājos; jā, un es zinu, ka Tas Kungs izglābs manus dēlus no Lābana rokām un atvedīs tos atkal lejā pie mums tuksnesī.
- 6 Un tādiem vārdiem mans tēvs, Lehijs, mierināja manu māti Sāriju attiecībā uz mums, kad mēs ceļojām pa tuksnesi uz Jeruzālemes zemi, lai iegūtu jūdu pierakstus.
- 7 Un, kad mēs bijām atgriezušies mana tēva teltī, lūk, viņu prieks bija pilnīgs, un mana māte bija nomierināta.
- 8 Un viņa runāja, sacīdama: Tagad es tiešām zinu, ka Tas Kungs ir pavēlējis manam vīram bēgt uz tuksnesi; jā, un es arī tiešām zinu, ka Tas Kungs ir aizsargājis manus dēlus un izglābis tos no Lābana rokām, un devis tiem spēku, lai tie varētu paveikt to, ko Tas Kungs bija tiem pavēlējis. Un tādiem vārdiem viņa runāja.
- 9 Un notika, ka viņi ļoti priecājās un nesa ziedojumus un dedzināmos upurus Tam Kungam; un viņi pateicās Israēla Dievam.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 Un pēc tam, kad viņi bija pateikušies Israēla Dievam, mans tēvs Lehijs paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, un viņš tos izpētīja no paša sākuma.

11 Un viņš redzēja, ka tie ietvēra piecas Mozus grāmatas, kas sniedza aprakstu par pasaules radīšanu un arī par Ādamu un Ievu, kuri bija mūsu pirmie vecāki;

12 un arī jūdu pierakstus no sākuma un līdz pat Cedekijas, jūdu ķēniņa, valdīšanas iesākumam;

13 un arī svēto praviešu pravietojumus no sākuma un līdz pat Cedekijas valdīšanas iesākumam, un arī daudzus pravietojumus, kas ir runāti ar Jeremijas muti.

14 Un notika, ka mans tēvs Lehijs arī atrada uz plāksnēm no misiņa savu tēvu ciltsrakstus, tādēļ viņš zināja, ka viņš bija Jāzepa pēctecis; jā, tieši tā Jāzepa, kas bija Jēkaba dēls un kas tika pārdots uz Ēģipti, un kas tika pasargāts ar Tā Kunga roku, lai viņš varētu pasargāt savu tēvu Jēkabu un visu viņa saimi no bojāejas aiz bada.

15 Un viņus arī izveda no gūsta un no Ēģiptes zemes tas pats Dievs, kas bija pasargājis viņus.

16 Un tā mans tēvs Lehijs uzzināja savu tēvu ciltsrakstus. Un Lābans arī bija Jāzepa pēctecis, tādēļ viņš un viņa tēvi bija veduši šos pierakstus.

17 Un tad, kad mans tēvs redzēja visas šīs lietas, viņš tika piepildīts ar Garu un sāka pravietojumu par saviem pēcnācējiem—

18 ka šīs plāksnes no misiņa nonāks pie visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, kas bija viņa pēcnācēji.

19 Tādēļ viņš teica, ka šīs plāksnes no misiņa nekad neies bojā, ne arī laiks tās padarīs nespodrākas. Un viņš pravietoja daudzas lietas par saviem pēcnācējiem.

20 Un notika, ka tiktāl es un mans tēvs bijām turējuši pavēles, kuras Tas Kungs bija mums pavēlējis.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

- 21 Un mēs bijām dabūjuši pierakstus, kurus Tas Kungs bija mums pavēlējis, un izpētījuši tos, un atklājuši, ka tie bija noderīgi; jā, pat ļoti vērtīgi priekš mums, tā ka mēs varējām saglabāt Tā Kunga pavēles mūsu bērniem.
- 22 Tādēļ tā bija gudrība Tai Kungā, ka mēs nesām tos sev līdzī, kad mēs ceļojām pa tuksnesi uz apsolīto zemi.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1. Nefija 6

- 1 Un tādēļ es, Nefijs, nedodu sava tēva ciltsrakstus šinī savu pierakstu daļā, ne arī vēlāk es tos došu uz šīm plāksnēm, kuras es rakstu, jo tie ir doti pierakstos, ko ir vedis mans tēvs; tādēļ es nerakstu tos šinī darbā.
- 2 Jo man ir pietiekami pateikt, ka mēs esam Jāzepa pēcteči.
- 3 Un man nav svarīgi, lai es rūpīgi sastādītu aprakstu par visām sava tēva lietām, jo tās nevar tikt rakstītas uz šīm plāksnēm, tādēļ ka es vēlos atstāt vietu, kur es varētu rakstīt par Dieva lietām.
- 4 Jo mans patiesais nolūks ir, lai es varētu pārliecināt cilvēkus nākt pie Ābrahāma Dieva un Īzāka Dieva, un Jēkaba Dieva un tapt izglābtiem.
- 5 Tādēļ lietas, kas ir patīkamas pasaulei, es nerakstu, bet gan lietas, kas ir patīkamas Dievam un tiem, kuri nav no pasaules.
- 6 Tādēļ es dodu pavēli saviem pēcnācējiem, lai viņi neaizņem šīs plāksnes ar lietām, kas nav vērtīgas priekš cilvēku bērniem.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1. Nefija 7

- 1 Un tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehijs bija beidzis pravietošanu attiecībā uz saviem pēcnācējiem, notika, ka Tas Kungs atkal runāja uz viņu, sacīdams, ka nebija labi priekš viņa—Lehija, ka viņš paņēma savu ģimeni tuksnesī vienu pašu, bet lai viņa dēli ņem meitas par sievām, lai viņi varētu radīt pēcnācējus Tam Kungam apsolītajā zemē.
- 2 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja viņam, lai es, Nefijs, un mani brāļi vēlreiz atgrieztos Jeruzālemes zemē un atvestu Ismaēlu un viņa ģimeni tuksnesī.
- 3 Un notika, ka es, Nefijs, atkal kopā ar saviem brāļiem devos tuksnesī, lai ietu uz Jeruzālemi.
- 4 Un notika, ka mēs aizgājām uz Ismaēla namu, un mēs guvām labvēlību Ismaēla acīs tādā mērā, ka mēs runājām uz viņu Tā Kunga vārdus.
- 5 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja Ismaēla sirdi un arī viņa saimei tā, ka viņi ceļoja kopā ar mums lejā pa tuksnesi uz mūsu tēva telti.
- 6 Un notika, kad mēs ceļojām pa tuksnesi, lūk, Lamans un Lemuēls, un divas Ismaēla meitas, un divi Ismaēla dēli, un viņu ģimenes sacēlās pret mums; jā, pret mani—Nefiju un Samu, un viņu tēvu Ismaēlu, un viņa sievu, un viņa trīs citām meitām.
- 7 Un notika, ka tajā sacelšanās reizē viņi vēlējās atgriezties Jeruzālemes zemē.
- 8 Un tad es, Nefijs, būdams apbēdināts par viņu cietsirdību, runāju uz tiem, sacīdams, jā, tieši uz Lamanu un Lemuēlu: Lūk, jūs esat mani vecākie brāļi, un kā tas ir, ka jūs esat tik cieti savās sirdīs, un tik akli savā prātā, ka jums vajag, lai es, jūsu jaunākais brālis, runātu uz jums, jā, un būtu jums par piemēru?
- 9 Kā tas ir, ka jūs neklausiet Tā Kunga vārdam?
- 10 Kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, ka jūs esat redzējuši Tā Kunga eņģeli?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

- 11 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darijis priekš mums, izglābjot mūs no Lābana rokām, un arī to, ka mēs ieguvām pierakstus?
- 12 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, ka Tas Kungs ir spējīgs veikt visas lietas saskaņā ar Savu gribu priekš cilvēku bērniem, ja būs tā, ka tie izrādīs ticību Viņam? Tādēļ būsīm uzticīgi Viņam.
- 13 Un, ja būs tā, ka mēs būsīm uzticīgi Viņam, mēs iegūsīm apsolīto zemi; un jūs zināsīt kaut kad nākotnē, ka Tā Kunga vārds attiecībā uz Jeruzālemes izpostīšanu tiks papildīts; jo visām lietām, kuras Tas Kungs ir runājis attiecībā uz Jeruzālemes izpostīšanu, ir jātiek papildītām.
- 14 Jo lūk, Tā Kunga Gars drīz vien pārtrauks būt ar tiem, jo lūk, viņi ir noraidījuši praviešus, un Jeremiju viņi ir iemetuši cietumā. Un viņi ir centušies atņemt mana tēva dzīvību, pat tā, ka tie ir izdzinuši viņu no zemes.
- 15 Tad lūk, es saku jums, ka, ja jūs atgriezīsities Jeruzālemē, jūs arī iesit bojā ar viņiem. Un tagad, ja jūs gribat, ejiet augšā uz zemi, bet atcerieties tos vārdus, kurus es esmu runājis uz jums, ka, ja jūs ejat, jūs arī iesit bojā; jo to Tā Kunga Gars spiež mani, lai es runāju.
- 16 Un notika, kad es, Nefijs, biju runājis šos vārdus uz saviem brāļiem, viņi bija dusmīgi uz mani. Un notika, ka viņi sagrāba mani, jo lūk, viņi bija ļoti apskaitušie, un viņi sasēja mani ar virvēm, jo viņi centās atņemt manu dzīvību, ka viņi varētu mani atstāt tuksnesī mežonīgiem zvēriem aprīšanai.
- 17 Bet notika, ka es lūdzu To Kungu, sakot: Ak Kungs, atbilstoši manai ticībai Tev, Tu atbrīvo mani no manu brāļu rokām, jā, pat dod man spēku, lai es varētu saraut šīs saites, ar kurām es esmu sasiets!
- 18 Un notika, kad es biju pateicis šos vārdus, lūk, saites atraisījās no manām rokām un kājām un es stāvēju savu brāļu priekšā, un atkal runāju uz tiem.

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 Un notika, ka viņi atkal bija dusmīgi uz mani un centās mani sagrābt; bet lūk, viena no Ismaēla meitām, jā, un arī viņas māte un viens no Ismaēla dēliem lūdzās maniem brāļiem, tā ka viņi mīkstināja savas sirdis; un viņi mitējās censties atņemt man dzīvību.

20 Un notika, ka viņi bija noskumuši sava ļaunuma dēļ, tā ka viņi zemojās manā priekšā un lūdzās man, lai es piedodu viņiem to, ko viņi bija darījuši pret mani.

21 Un notika, ka es pilnīgi piedevu viņiem visu, ko viņi bija darījuši, un skubināju viņus, lai viņi lūdz Tam Kungam, viņu Dievam, piedošanu. Un notika, ka viņi tā darīja. Un pēc tam, kad viņi bija lūguši To Kungu, mēs atkal turpinājām mūsu ceļojumu uz mūsu tēva telti.

22 Un notika, ka mēs nonācām lejā pie mūsu tēva telts. Un pēc tam, kad mani brāļi un visa Ismaēla saime, un es bijām nonākuši lejā pie mana tēva telts, viņi pateicās Tam Kungam, viņu Dievam; un tie nesa ziedojumus un dedzināmos upurus Viņam.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1. Nefija 8

- 1 Un notika, ka mēs bijām savākuši kopā visa veida sēklas no katras šķirnes, gan graudus no katras šķirnes, gan arī augļu sēklas no katras šķirnes.
- 2 Un notika, kamēr mans tēvs uzkavējās tuksnesī, viņš runāja uz mums, sacīdams: Lūk, es esmu sapņojis sapni jeb, citiem vārdiem, es esmu redzējis vīziju.
- 3 Un lūk, dēļ tā, ko es esmu redzējis, man ir iemesls priecāties iekš Tā Kunga dēļ Nefija un arī Sama, jo man ir iemesls domāt, ka viņi un arī daudzi no viņu pēcnācējiem tiks izglābti.
- 4 Bet lūk, Laman un Lemuēl, es ļoti baidos jūsu dēļ, jo lūk, man šķiet, es redzēju savā sapnī tumšu un drūmu tuksnesi.
- 5 Un notika, ka es redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā apmetnī, un viņš nāca un nostājās manā priekšā.
- 6 Un notika, ka viņš runāja uz mani un aicināja mani sekot viņam.
- 7 Un notika, kad es viņam sekoju, es ieraudzīju sevi, ka es biju tumšā un drūmā tuksnesī.
- 8 Un pēc tam, kad es daudz stundu garumā biju ceļojis tumsā, es iesāku lūgt To Kungu, lai Viņš apžēlotu mani Savā lielajā žēlastībā.
- 9 Un notika, kad es biju lūdzis To Kungu, es ieraudzīju lielu un plašu lauku.
- 10 Un notika, ka es ieraudzīju koku, kura augļi bija iekārojami, lai padarītu kādu laimīgu.
- 11 Un notika, ka es piegāju un nobaudīju tā augli; un es atklāju, ka tas bija vissaldākais no visiem, kādus es jebkad pirms tam biju baudījis. Jā, un es ieraudzīju, ka tā auglis bija balts un tā baltums pārsniedza visu, ko es jebkad biju redzējis.
- 12 Un, kad es nobaudīju tā augli, tas piepildīja manu dvēseli ar ļoti lielu prieku; tādēļ es sāku vēlēties, lai mana ģimene arī nobaudītu no tā, jo es zināju, ka tas bija visiekārojamākais no visiem augļiem.
- 13 Un, kad es pametu acis apkārt, lai varbūt es varētu atrast arī savu ģimeni, es ieraudzīju ūdens upi, un tā tecēja garām, un tā bija blakus kokam, no kura es biju nobaudījis augli.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

14 Un es skatījos, lai ieraudzītu, no kurienes tā rodas; un es redzēju tās izteku nedaudz tālāk; un pie tās iztekas es ieraudzīju jūsu māti Sāriju un Samu, un Nefiju, un viņi stāvēja it kā viņi nezinātu, kurp doties.

15 Un notika, ka es pamāju viņiem; un es arī teicu viņiem skaļā balsī, lai viņi nāk pie manis un nobauda augli, kas bija visiekmārojamākais no visiem augļiem.

16 Un notika, ka viņi nāca pie manis un arī nobaudīja augli.

17 Un notika, ka es vēlējos, lai Lamans un Lemuēls arī nāk un nobauda augli, tādēļ es pametu acis uz upes izteku, lai varbūt es varētu viņus ieraudzīt.

18 Un notika, ka es viņus redzēju, bet viņi nenāca pie manis un nebaudīja to augli.

19 Un es ieraudzīju margu no dzelzs, un tā stiepās gar upes krastu un veda uz koku, pie kura es stāvēju.

20 Un es arī ieraudzīju šauru jo šauru taku, kas gāja gar dzelzs margu līdz pat kokam, pie kura es stāvēju; un tā arī gāja gar avota izteku uz lielu un plašu lauku, it kā tas būtu pasaule.

21 Un es redzēju neskaitāmus ļaužu pulkus, daudzi no kuriem spiedās uz priekšu, lai viņi varētu sasniegt taku, kas veda uz koku, pie kura es stāvēju.

22 Un notika, ka viņi nāca uz priekšu un iesāka iet pa taku, kas veda uz to koku.

23 Un notika, ka izcēlās tumsības migla, jā, pat ārkārtīgi liela tumsības migla, tā ka tie, kas bija uzsākuši taku, pazaudēja savu ceļu, ka viņi noklīda un pazuda.

24 Un notika, ka es ieraudzīju citus, spiežamies uz priekšu, un viņi nāca uz priekšu un satvēra dzelzs margas galu; un viņi virzījās uz priekšu caur tumsības miglu, turoties pie margas no dzelzs, līdz kamēr viņi atnāca un nobaudīja koka augli.

25 Un, kad viņi bija nobaudījuši koka augli, viņi pameta acis apkārt, it kā viņi būtu nokaunējušies.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

26 Un es arī pametu acis apkārt un ieraudzīju ūdens upes otrā malā lielu un plašu ēku, un tā stāvēja, it kā tā būtu gaisā, augstu virs zemes.

27 Un tā bija pilna ar ļaudīm, gan veciem un jauniem, gan vīriem un sievietēm; un viņu apģērbs bija ļoti smalks; un viņi izsmēja un rādīja ar pirkstiem uz tiem, kas bija atnākuši un nobaudījuši augli.

28 Un pēc tam, kad viņi bija nobaudījuši augli, viņi bija nokaunējušies no tiem, kas ņirgājās par viņiem; un viņi atkrita uz aizliegtajām takām un pazuda.

29 Un tagad es, Nephijs, neizklāstu visus sava tēva vārdus.

30 Bet, īsāk rakstot, lūk, viņš redzēja daudzus citus ļaužu pulkus, spiežamies uz priekšu; un viņi nāca un pieķērās pie dzelzs margas gala, un viņi virzījās pa savu ceļu uz priekšu, pastāvīgi cieši turoties pie margas no dzelzs, kamēr viņi atnāca un nometās zemē, un nobaudīja tā koka augli.

31 Un viņš arī redzēja citus ļaužu pulkus, taustāmies uz to lielo un plašo ēku.

32 Un notika, ka daudzi noslīka ūdens upes dziļumos, un daudzi pazuda viņa skatienam, kļīstot svešos ceļos.

33 Un liels bija to skaits, kuri iegāja tajā dīvainajā ēkā. Un, kad viņi bija iegājuši tajā ēkā, viņi rādīja nicinājumā ar pirkstu uz mani un uz tiem, kuri arī bija nobaudījuši augli, bet mēs viņiem nepievērsām uzmanību.

34 Šie ir mana tēva vārdi: Jo tie, kas pievērsa tiem uzmanību, atkrita.

35 Un Lamans un Lemuēls nenobaudīja augli, teica mans tēvs.

36 Un notika, ka, pēc tam, kad mans tēvs bija runājis visus šos vārdus, kuru bija daudz, par savu sapni vai vīziju, viņš teica uz mums to lietu dēļ, ko viņš bija redzējis vīzijā, ka viņš ļoti baiļojās par Lamanu un Lemuēlu, jā, viņš baiļojās, lai viņi netiktu padzīti no Tā Kunga vaiga.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

37 Un viņš skubināja tos ar visām mīloša tēva jūtām, ka viņiem ir jāklausa tā vārdiem, ka varbūt Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, un neizdzīs tos; jā, mans tēvs tiem sludināja.

38 Un, kad viņš tiem bija sludinājis un arī pravietojis daudzas lietas, viņš lika tiem ievērot Tā Kunga pavēles; un viņš beidza runāt ar tiem.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1. Nefija 9

- 1 Un visas šīs lietas mans tēvs redzēja un dzirdēja, un runāja, kad viņš mita teltī Lemuēla ielejā; un arī daudz vairāk lietu, kuras nevar tikt rakstītas uz šīm plāksnēm.
- 2 Un tagad, ja es runāju par šīm plāksnēm, lūk, tās nav tās plāksnes, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi; jo plāksnēm, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi, es esmu devis Nefija vārdu, tādēļ tās tiek sauktas par Nefija plāksnēm pēc mana paša vārda; un šīs plāksnes arī tiek sauktas par Nefija plāksnēm.
- 3 Tomēr es biju saņēmis pavēli no Tā Kunga, ka man ir jāiztaisa šīs plāksnes īpašam nolūkam, lai šeit būtu iegravēts apraksts par kalpošanu manai tautai.
- 4 Uz tām otrām plāksnēm jābūt iegravētam aprakstam par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām; tādēļ šīs plāksnes ir galvenokārt par kalpošanu, un otras plāksnes ir galvenokārt par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām.
- 5 Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis man taisīt šīs plāksnes Viņa gudram nolūkam, kuru es nezinu.
- 6 Bet Tas Kungs zina visas lietas no paša iesākuma; tādēļ Viņš ir sagatavojis ceļu, lai izpildītu visus Savus darbus starp cilvēku bērniem, jo lūk, Viņam ir visa vara, lai izpildītu visus Savus vārdus. Un tā tas ir. Āmen.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1. Nefija 10

- 1 Un tagad es, Nefijs, atsāku aprakstu uz šīm plāksnēm par manu darbību un manu valdīšanu un kalpošanu; tālab, lai atsāktu savu aprakstu, man ir jārunā mazliet par mana tēva un arī manu brāļu darbību.
- 2 Jo lūk, notika, kad mans tēvs bija beidzis runāt šos vārdus par savu sapni un arī pierunāt viņus pilnīgi uzcītībai, viņš runāja uz tiem attiecībā par jūdiem—
- 3 ka vēlāk tie tiks iznīcināti, pat lielā pilsēta Jeruzāleme, un daudzi tiks aizvesti gūstā uz Bābeli; Tā Kunga noteiktajā laikā viņi atkal atgriezīsies, jā, pat tiks atvesti atpakaļ no gūsta, un, kad viņi būs atvesti atpakaļ no gūsta, tie atkal iegūs savu mantojuma zemi.
- 4 Jā, tieši seši simti gadus no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi, pravieti Dievs Tas Kungs cels no jūdu vidus—tieši Mesiju jeb, citiem vārdiem, pasaules Glābēju.
- 5 Un viņš runāja arī par praviešiem, cik liels skaits bija liecinājuši par šīm lietām attiecībā uz šo Mesiju, par kuru viņš bija runājis, jeb šo pasaules Pestītāju.
- 6 Un tagad visa cilvēce bija zudušā un kritušā stāvoklī, un vienmēr būs, ja vien viņi nepaļausies uz šo Pestītāju.
- 7 Un viņš runāja arī par pravieti, kuram jānāk pirms Mesijas, lai sagatavotu ceļu Tam Kungam,—
- 8 jā, pat, ka viņš ies un sauks tuksnesī: Sataisiet Tam Kungam ceļu un taisiet taisnas Viņa takas, jo šeit stāv Kāds starp jums, kuru jūs nepazīstat; un Viņš ir spēcīgāks par mani, Viņa kurpju siksnas es neesmu cienīgs atraisīt. Un daudz runāja mans tēvs par šo lietu.
- 9 Un mans tēvs sacīja, ka tas pravietis kristīs Betānijā, viņpus Jordānas, un viņš arī teica, ka viņš kristīs ar ūdeni; patiesi, ka viņš kristīs Mesiju ar ūdeni.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

- 10 Un, kad viņš būs kristījis Mesiju ar ūdeni, viņš atpazīs un liecinās, ka viņš ir kristījis Dieva Jēru, kurš paņems prom pasaules grēkus.
- 11 Un notika, kad mans tēvs bija runājis šos vārdus, viņš runāja uz maniem brāļiem par evaņģēliju, kam jātiek sludinātam starp jūdiem, un arī par jūdu krišanu neticībā. Un pēc tam, kad viņi būs nonāvējuši Mesiju, kuram ir jānāk, un kad Viņš būs nonāvēts, Viņš uzcelsies no mironiem un caur Svēto Garu pasludinās Sevi citticībniekiem.
- 12 Jā, patiesi, mans tēvs runāja daudz par citticībniekiem un arī par Israēla namu, ka tos var salīdzināt ar olīvkoku, kura zariem ir jātiek nolauztiem un izkaisītiem pa visu zemes virsu.
- 13 Tādēļ, viņš teica, bija vajadzīgs, lai mēs vienkopus tiktu aizvesti uz apsolīto zemi, lai piepildītos Tā Kunga vārds, ka mums ir jātiek izkaisītiem pa visu zemes virsu.
- 14 Un, kad Israēla nams būs izkaisīts, viņi atkal tiks sapulcināti kopā; vai, īsāk sakot, pēc tam, kad citticībnieki būs saņēmuši evaņģēlija pilnību, tad olīvkoka dabīgie zari jeb atlikums no Israēla nama, tiks piepotēti jeb nāks pie patiesā Mesijas, viņu Kunga un viņu Pestītāja, atziņas.
- 15 Un tādiem vārdiem mans tēvs pravietoja un runāja uz maniem brāļiem, un arī daudzas citas lietas, ko es neapprakstu šīnī grāmatā, jo daudzas no tām kā sev noderīgas es esmu rakstījis savā otrā grāmatā.
- 16 Un visas šīs lietas, par kurām es runāju, notika, kad mans tēvs mita teltī Lemuēla ielejā.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Un notika, kad es, Nefijs, noklausījies visus sava tēva vārdus par lietām, ko viņš redzēja vīzijā, un arī tās lietas, ko viņš runāja ar Svētā Gara spēku, kuru viņš saņēma caur ticību Dieva Dēlam—un Dieva Dēls bija tas Mesija, kuram ir jānāk,—es, Nefijs, vēlējos, kaut arī es redzētu un dzirdētu, un zinātu šīs lietas ar Svētā Gara spēku, kas ir Dieva dāvana visiem tiem, kuri cītīgi meklē Viņu, gan kā senatnē, gan arī tanī laikā, kad Viņš parādīsies cilvēku bērniem.

18 Jo Viņš ir tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ceļš ir sagatavots visiem cilvēkiem no pasaules radīšanas, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un nāks pie Viņa.

19 Jo tas, kas cītīgi meklē—atradīs, un Dieva noslēpumi tiks atklāti tiem ar Svētā Gara spēku, kā šajos laikos, tā senatnē, un kā senatnē, tā nākamībā; tādēļ Tā Kunga ceļš ir viens mūžīgs aplis.

20 Tādēļ atceries, ak cilvēk, ka par visiem saviem darbiem tu tiksī atvests tiesas priekšā.

21 Tādēļ, ja tu esi meklējis darīt ļaunu savās pārbaudījumu dienās, tad tu tiksī atrasts par netīru Dieva tiesas krēsla priekšā; un nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu; tādēļ tev vajadzēs tikt atņemtam uz visiem laikiem.

22 Un Svētais Gars dod varu, lai es runātu šīs lietas, un neaizturētu tās sevī.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1. Nefija 11

- 1 Jo notika, ka pēc tam, kad es biju vēlējies iepazīt lietas, kuras mans tēvs bija redzējis, un ticot, ka Tas Kungs bija spējīgs darīt tās man zināmas, kad es sēdēju, pārdomādams savā sirdī, es tiku aizrauts Tā Kunga Garā, jā, ļoti augstā kalnā, ko es nekad iepriekš nebiju redzējis, un kur es nekad iepriekš nebiju spēris savu kāju.
- 2 Un Gars teica man: Lūk, ko tu vēlies?
- 3 Un es sacīju: Es vēlos redzēt tās lietas, kuras redzēja mans tēvs.
- 4 Un Gars teica man: Vai tu tici, ka tavš tēvs redzēja koku, par kuru viņš runāja?
- 5 Un es sacīju: Jā, tu zini, ka es ticu visiem sava tēva vārdiem.
- 6 Un, kad es biju runājis šos vārdus, Gars skaļā balsī iesaucās, sakot: Ozianna Tam Kungam, Visaugstākajam Dievam, jo Viņš ir Dievs pār visu zemi, jā, pat pār visu. Un svētīts tu esi, Nefij, tādēļ, ka tu tici Visaugstākā Dieva Dēlam; tādēļ tu ieraudzīsi tās lietas, kuras tu vēlējies.
- 7 Un lūk, šī lieta tiks dota tev par zīmi, kad pēc tam, kad tu būsi redzējis koku, kas nes augli, kuru tavš tēvs nobaudīja, tu ieraudzīsi arī cilvēku nolaižamies no debesīm, un Viņu tu skatīsi; un, kad tu Viņu būsi skatījis, tu liecināsi, ka Tas ir Dieva Dēls.
- 8 Un notika, ka Gars man sacīja: Skaties! Un es skatījos un redzēju koku, un tas bija līdzīgs kokam, kuru mans tēvs bija redzējis, un tā skaistums bija daudz pārāks, jā, pārsniedza jebkādu skaistumu, un tā baltums pārsniedza uzsniguša sniega baltumu.
- 9 Un notika, kad es biju redzējis koku, es teicu Garam: Es redzēju, ka tu man parādīji koku, kas ir dārgāks par visu.
- 10 Un viņš man sacīja: Ko tu vēlies?
- 11 Un es viņam teicu: Uzzināt tā izskaidrojumu. Jo es runāju ar viņu kā vīrs runā, jo es redzēju, ka viņš bija vīra izskatā, taču tomēr es zināju, ka tas bija Tā Kunga Gars, un viņš runāja ar mani kā vīrs runā ar citiem.

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

12 Un notika, ka viņš teica man: Skaties! Un es
skatījos, it kā es skatītos uz viņu, un es viņu
neredzēju, jo viņš bija aizgājis prom no manis.

13 Un notika, ka es skatījos un redzēju lielo
Jeruzālemes pilsētu un arī citas pilsētas. Un es
ieraudzīju Nacaretas pilsētu, un Nacaretas pilsētā es
ieraudzīju jaunavu, un viņa bija ļoti daiļa un gaiša.

14 Un notika, ka es redzēju debesis atvērtas, un
eņģelis nāca lejā un nostājās manā priekšā, un viņš
teica man: Nefij, ko tu redzi?

15 Un es sacīju viņam: Jaunavu, visdailāko un
visskaistāko no visām citām jaunavām.

16 Un viņš teica man: Vai tu zini Dieva labvēlību?

17 Un es viņam sacīju: Es zinu, ka Viņš mīl Savus
bērnus, tomēr es nezinu visu lietu nozīmi.

18 Un viņš man teica: Lūk, jaunava, kuru tu redzi, ir
Dieva Dēla māte miesā.

19 Un notika, ka es ieraudzīju, ka viņa tika aiznesta
projām Garā, un, kad viņa bija tikusi aiznesta
projām Garā jau kādu laiku, eņģelis runāja uz mani,
sacīdams: Skaties!

20 Un es skatījos un atkal ieraudzīju jaunavu, kas
turēja bērnu savās rokās.

21 Un eņģelis man teica: Skati Dieva Jēru, jā, patiesi,
Mūžīgā Tēva Dēlu! Vai tu zini tā koka nozīmi, kuru
tavs tēvs redzēja?

22 Un es viņam atbildēju, sakot: Jā, tā ir Dieva
mīlestība, kas izstaro cilvēku bērnu sirdīs, tādēļ tā ir
pati kārojamākā no visām lietām.

23 Un viņš runāja uz mani, sacīdams: Jā, un pats
lielākais prieks dvēselei.

24 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņš teica
man: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Dēlu
ejot starp cilvēku bērniem; un es redzēju daudzus
kritam pie Viņa kājām un pielūdzam Viņu.

And it came to pass that he said unto me: Look!
And I looked as if to look upon him, and I saw him
not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the
great city of Jerusalem, and also other cities. And I
beheld the city of Nazareth; and in the city of
Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly
fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open;
and an angel came down and stood before me; and
he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and
fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the conde-
scension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his
children; nevertheless, I do not know the meaning of
all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom
thou seest is the mother of the Son of God, after the
manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was car-
ried away in the Spirit; and after she had been car-
ried away in the Spirit for the space of a time the an-
gel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing
a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of
God, yea, even the Son of the Eternal Father!
Knowest thou the meaning of the tree which thy fa-
ther saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of
God, which sheddeth itself abroad in the hearts of
the children of men; wherefore, it is the most desir-
able above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most
joyous to the soul.

And after he had said these words, he said unto
me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God
going forth among the children of men; and I saw
many fall down at his feet and worship him.

- 25 Un notika, ka es sapratu, ka marga no dzelzs, ko mans tēvs bija redzējis, bija Dieva vārds, kas ved uz dzīvā ūdens avotu jeb uz dzīvības koku; šis ūdens ir Dieva mīlestības attēlojums. Un es sapratu, ka arī dzīvības koks bija Dieva mīlestības attēlojums.
- 26 Un eņģelis atkal man teica: Skaties un redzi Dieva labvēlību!
- 27 Un es skatījos un redzēju pasaules Pestītāju, par kuru mans tēvs bija runājis; un es arī redzēju pravieti, kuram būs jā sagatavo ceļš Viņa priekšā. Un Dieva Jērs devās un tapa no viņa kristīts; un, kad Viņš bija nokristīts, es ieraudzīju debesis atveramies, un Svētais Gars nāca lejā no debesīm un palika uz Viņa baloža izskatā.
- 28 Un es redzēju, ka Viņš devās projām, kalpojot ļaudīm, spēkā un lielā godībā; un ļaužu pulki sapulcējās kopā, lai klausītos Viņā; un es redzēju, ka tie izdzina Viņu no sava vidus.
- 29 Un es arī redzēju divpadsmit citus sekojot Viņam. Un notika, ka tie tika aiznesti Garā prom no mana vaiga, un es tos vairs neredzēju.
- 30 Un notika, ka eņģelis atkal uz mani runāja, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un es redzēju atkal debesis atveramies, un es redzēju eņģeļus nolaižamies pie cilvēku bērniem; un viņi tiem kalpoja.
- 31 Un viņš atkal runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru ejot starp cilvēku bērniem. Un es redzēju ļaužu pulkus, kas bija slimi un kas bija visādu sērgu, velnu un nešķīstu garu nomocīti; un eņģelis runāja un rādīja visu to man. Un viņi tika dziedināti ar Dieva Jēra spēku, un velni un nešķīstie gari tika izdzīti.
- 32 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru, un Viņš bija ļaužu sagrābts; jā, mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules tiesāts; un es redzēju un dodu liecību.
- 33 Un es, Nefijs, redzēju, ka Viņš tika pacelts pie krusta un nonāvēts par pasaules grēkiem.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

34 Un, kad Viņš bija nonāvēts, es redzēju zemes ļaužu pulkus, un tie tika savākti kopā, lai cīnītos pret Jēra apustuļiem, jo tā tos divpadsmit aicinātos nosauca Tā Kunga eņģelis.

35 Un zemes ļaužu pulki sapulcējās kopā, un es redzēju, ka tie bija lielā un plašā ēkā, tādā pašā ēkā, kādu bija redzējis mans tēvs. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skati pasauli un tās gudrību, jā, redzi, Israēla nams ir savākts kopā, lai cīnītos pret Jēra divpadsmit apustuļiem.

36 Un notika, ka es redzēju un dodu liecību, ka lielā un plašā ēka bija pasaules lepnums, un tā sabruka, un tās posts bija ļoti liels. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Tāda būs visu tautu, cilšu, valodu un tautību, kas cīnīsies pret Jēra divpadsmit apustuļiem, iznīcināšana.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1. Nefija 12

- 1 Un notika, ka eņģelis man sacīja: Skaties un redzi savus pēcnācējus, un arī savu brāļu pēcnācējus. Un es skatījos un redzēju apsolīto zemi, un es redzēju ļaužu pulkus, jā, tie bija tik lielā skaitā kā jūras smiltis.
- 2 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus pulcējamies kopā, lai karotu cits pret citu, un es redzēju karus un karu daudzinašanu, un daudzas slepkavošanas ar zobenu starp mani un ļaudīm.
- 3 Un notika, ka es redzēju daudzas paaudzes pazūdam šajā zemē karos un ķildās, un es redzēju daudzas pilsētas, jā, ka es pat neskaitīju tās.
- 4 Un notika, ka es redzēju tumsības miglu uz apsolītās zemes virsas, un es redzēju zibeņus, un dzirdēju pērkonus, un zemestrīces, un visādas satrauktas valodas; un es redzēju zemi un klintis, ka tās šķēlās; un es redzēju kalnus sadrūpam gabalos; un es redzēju zemes līdzenumus, ka tie bija saplaisājuši; un es redzēju daudzas pilsētas, ka tās bija nogrimušas; un es redzēju daudzas, ka tās bija nodedzinātas ar uguni; un es redzēju daudzas, ka tās sabruka dēļ zemes trīcēšanas.
- 5 Un notika, kad es biju redzējis šīs lietas, es redzēju tumsības miglu, ka tā izklīda no zemes virsas, un redzi, es redzēju ļaužu pulkus, kas nebija krituši no Tā Kunga lielajiem un briesmīgajiem sodiem.
- 6 Un es redzēju debesis atveramies un Dieva Jēru nokāpjām no debesīm, un Viņš nāca lejā un parādījās tiem.
- 7 Un es arī redzēju un dodu liecību, ka Svētais Gars nāca pār tiem divpadsmit citiem, un tie bija Dieva ordinēti un izraudzīti.
- 8 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Jēra divpadsmit mācekļi, kas ir izraudzīti, lai kalpotu taviem pēcnācējiem.
- 9 Un viņš sacīja man: Tu atceries Jēra divpadsmit apustuļus? Redzi, viņi ir tie, kas tiesās Israēla divpadsmit ciltis, tādēļ divpadsmit kalpotāji no taviem pēcnācējiem tiks tiesāti no viņiem, jo jūs esat no Israēla nama.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 Un šie divpadsmit kalpotāji, kurus tu redzi, tiesās tavus pēcnācējus. Un redzi, viņi ir taisnīgi uz mūžiem, jo dēļ viņu ticības Dieva Jēram viņu drānas ir darītas baltas Viņa asinīs.
- 11 Un eņģelis sacīja man: Skaties! Un es skatījos un redzēju, ka trīs paaudzes nodzīvoja taisnībā, un viņu drēbes bija baltas tāpat kā Dieva Jēram. Un eņģelis sacīja man: Šie ir attīrīti balti Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam.
- 12 Un es, Nefijs, redzēju daudzus no ceturtās paaudzes, kas nodzīvoja taisnībā.
- 13 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus uz zemes pulcējamies kopā.
- 14 Un eņģelis sacīja man: Redzi savus pēcnācējus un arī savu brāļu pēcnācējus.
- 15 Un notika, ka es skatījos un redzēju ļaudis no saviem pēcnācējiem pulcējamies kopā daudzos pulkos pret manu brāļu pēcnācējiem; un viņi tika savākti kopā, lai cīnītos.
- 16 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi netīrā ūdens avotu, kuru tavs tēvs redzēja; jā, patiesi, upi, par kuru viņš runāja, un tās dziļumi ir elles dziļumi.
- 17 Un tumsības migla ir velna kārdinājumi, kas aptumšo acis un nocietina cilvēku bērnu sirdis, un aizved tos prom uz platajiem ceļiem, ka tie iet bojā un ir zuduši.
- 18 Un lielā un plašā ēka, ko tavs tēvs redzēja, ir cilvēku bērnu tukšās iedomas un lepnums. Un liels un briesmīgs bezdibenis tos atdala; jā, patiesi taisnības vārds no Mūžīgā Dieva un Mesijas, kas ir Dieva Jērs, par kuru Svētais Gars dod liecību no pasaules iesākuma līdz šim laikam, un no šī laika turpmāk un mūžīgi.
- 19 Un, kamēr eņģelis runāja šos vārdus, es skatījos un redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji cīnījās pret mani pēcnācējiem, saskaņā ar eņģeļa vārdu; un dēļ manu pēcnācēju lepnuma un velna kārdinājumiem, es redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji uzveica manu pēcnācēju tautu.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 Un notika, ka es skatījos un redzēju tautu no manu brāļu pēcnācējiem, ka viņi bija uzveikuši manus pēcnācējus, un viņi izplatījās pulkos pa visu zemes virsu.

21 Un es redzēju tos pulcējamies kopā daudzos pulkos, un es redzēju karus un karu daudzināšanu starp tiem; un es redzēju, ka karos un karu daudzināšanā nodzīvoja daudzas paaudzes.

22 Un eņģelis sacīja man: Redzi, tie kritīs neticībā.

23 Un notika, ka es redzēju, ka pēc tam, kad viņi bija krituši neticībā, viņi kļuva par tumšu un pretīgu, un netīru tautu, pilnu ar laiskumu un visādām negantībām.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1. Nefija 13

- 1 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju daudzas tautas un ķēniņu valstis.
- 2 Un eņģelis sacīja uz mani: Ko tu redzi? Un es sacīju: Es redzu daudzas tautas un ķēniņu valstis.
- 3 Un viņš sacīja uz mani: Tās ir citticībnieku tautas un ķēniņu valstis.
- 4 Un notika, ka es redzēju citticībnieku tautu vidū lielas baznīcas veidošanu.
- 5 Un eņģelis sacīja uz mani: Skati baznīcas veidošanu, kura ir pati negantākā no visām citām baznīcām, kura nokauj Dieva svētos, jā, un spīdzina tos, un sasaista tos, un iejūdz tos dzelzs jūgā, un noved tos gūstā.
- 6 Un notika, ka es redzēju šo lielo un neganto baznīcu; un es redzēju velnu, ka viņš bija tās dibinātājs.
- 7 Un es arī redzēju zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu purpuru, un smalku linu audumu, un visādus dārgus apģērbus; un es redzēju daudz netikļu.
- 8 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi apģērbi, un netikles ir tas, pēc kā tiecas šī lielā un negantā baznīca.
- 9 Un arī dēļ pasaules slavas tie iznīcina Dieva svētos, un noved tos gūstā.
- 10 Un notika, ka es skatījos un redzēju lielus ūdeņus; un tie šķīra citticībniekus no manu brāļu pēcnācējiem.
- 11 Un notika, ka eņģelis atkal sacīja uz mani: Redzi, Dieva dusmība ir uz tavu brāļu pēcnācējiem.
- 12 Un es skatījos un redzēju vīru starp citticībniekiem, kuru no manu brāļu pēcnācējiem šķīra lielie ūdeņi; un es redzēju Dieva Garu, ka Tas nāca lejā un ietekmēja šo vīru; un viņš devās pāri lielajiem ūdeņiem, līdz pat manu brāļu pēcnācējiem, kas bija apsolītajā zemē.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

- 13 Un notika, ka es redzēju Dieva Garu, ka Tas ietekmēja citus citticībniekus; un tie devās prom no gūsta, pāri lielajiem ūdeņiem.
- 14 Un notika, ka es redzēju daudzus citticībnieku pulkus apsolutajā zemē; un es redzēju Dieva dusmību, ka tā bija uz manu brāļu pēcnācējiem; un viņi bija izkaisīti citticībnieku priekšā un tika sakauti.
- 15 Un es redzēju Tā Kunga Garu, ka Tas bija uz citticībniekiem, un viņiem veicās un viņi ieguva savā mantojumā zemi; un es redzēju, ka viņi bija balti, un ļoti daiļi un skaisti, tāpat kā mani ļaudis, pirms tie tika nokauti.
- 16 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, pazemojās Tā Kunga priekšā, un Tā Kunga spēks bija ar tiem.
- 17 Un es redzēju, ka viņu mātes tautas bija savāktas kopā uz ūdeņiem un arī uz zemes, lai cīnītos pret tiem, kas bija iznākuši no gūsta.
- 18 Un es redzēju, ka Dieva spēks bija ar viņiem un arī ka Dieva dusmība bija uz visiem tiem, kuri bija pulcējušies kopā, lai cīnītos pret viņiem.
- 19 Un es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, ar Dieva spēku tika izglābti no visu citu tautu rokām.
- 20 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka viņiem veicās zemē; un es redzēju grāmatu, un tā tika nestā to vidū.
- 21 Un eņģelis sacīja uz mani: Vai tu zini grāmatas nozīmi?
- 22 Un es sacīju uz viņu: Es nezinu.
- 23 Un viņš sacīja: Redzi, tā ir nākusi no jūda mutes. Un es, Nefijs, redzēju to; un viņš sacīja uz mani: Grāmata, kuru tu redzi, ir jūdu pieraksts, kas satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un tā satur arī daudzus svēto praviešu pravietojumus; un tā ir tāds pats pieraksts kā gravējumi, kas ir uz plāksnēm no misiņa, izņemot, ka to nav tik daudz; tomēr tie satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; tādēļ tie ir ļoti vērtīgi priekš citticībniekiem.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 Un Tā Kunga eņģelis sacīja uz mani: Tu esi redzējis, ka šī grāmata iznāca no jūda mutes, un, kad tā iznāca no jūda mutes, tā saturēja Tā Kunga, par kuru divpadsmit apustuļi dod liecību, evaņģēlija pilnību; un viņi dod liecību saskaņā ar patiesību, kas ir Dieva Jērā.

25 Tad nu šīs lietas pāriet no jūdiem pie citticībniekiem skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Dievā.

26 Un, kad tās ar Jēra divpadsmit apustuļu roku ir pārgājušas no jūdiem pie citticībniekiem, tu redzi lielās un negantās baznīcas veidošanu, kas ir pati negantākā no visām baznīcām; jo redzi, viņi ir izņēmuši no Jēra evaņģēlija daudzas daļas, kuras ir skaidras un pašas vērtīgākās; un arī daudzas Tā Kunga derības viņi ir izņēmuši.

27 Un visu to viņi ir darījuši, lai viņi sagrozītu Tā Kunga patiesos ceļus, lai viņi aptumšotu acis un nocietinātu sirdis cilvēku bērniem.

28 Tagad tu redzi, ka pēc tam, kad grāmata ir izgājusi caur lielās un negantās baznīcas rokām, šeit daudzas skaidras un vērtīgas lietas ir izņemtas no grāmatas, kura ir Dieva Jēra grāmata.

29 Un, kad šīs skaidrās un svarīgās lietas bija izņemtas, tā pāriet pie visām citticībnieku tautām; un, kad tā ir pārgājusi pie visām citticībnieku tautām, jā, pat pāri lielajiem ūdeņiem, kurus tu esi redzējis ar citticībniekiem, kas bija iznākuši no gūsta, tu redzi—dēļ tā, ka daudzas skaidras un vērtīgas lietas, kuras bija izņemtas no grāmatas, kuras bija skaidras cilvēku bērnu sapratnei, saskaņā ar skaidrību, kas ir Dieva Jērā—dēļ šīm lietām, kuras ir izņemtas no Jēra evaņģēlija, ļoti daudzi paklūp, jā, tiktāl ka Sātanam ir liela vara pār tiem.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Tomēr tu redzi, ka citticībnieki, kas ir izgājuši no gūsta un ar Dieva spēku ir pacelti pāri visām citām tautām uz zemes virsas, kura ir izraudzīta no visām citām zemēm, kura ir zeme, par kuru Dievs Tas Kungs ir noslēdzis derību ar tavu tēvu, ka tā pēcnācējiem būs viņu mantojuma zeme; tad nu tu redzi, ka Dievs Tas Kungs nepieļaus, ka citticībnieki pilnīgi iznīcinātu tavu pēcnācēju sajaukumu, kas ir starp taviem brāļiem.

31 Ne arī pieļaus, ka citticībnieki iznīcinātu tavu brāļu pēcnācējus.

32 Ne arī Dievs Tas Kungs pieļaus, ka citticībnieki mūžīgi paliktu šinī šausmīgajā akluma stāvoklī, kurā, kā tu redzēji, viņi ir dēļ tām skaidrajām un visvērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir šīs negantās baznīcas, kuras veidošanu tu redzēji, noklusētas.

33 Tādēļ Dieva Jērs sacīja: Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem, piemeklējot Israēla nama atlikumu ar lielu sodu.

34 Un notika, ka Tā Kunga eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, saka Dieva Jērs, kad Es būšu piemeklējis Israēla nama atlikumu—un šis atlikums, par kuru es runāju, ir tava tēva pēcnācēji—tad nu, kad Es būšu tos piemeklējis ar sodu un sitis tos ar citticībnieku roku, un, kad citticībnieki ļoti nomaldīsies dēļ tām visskaidrākajām un vērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir noklusētas no šīs negantās baznīcas, kura ir netikļu māte, saka Jērs—Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem šajā dienā tiktāl, ka Es atnesīšu tiem Manā paša spēkā daudz no Mana evaņģēlija, kas būs skaidrs un vērtīgs, saka Jērs.

35 Jo lūk, saka Jērs: Es parādīšos taviem pēcnācējiem, ka tie rakstīs daudzas lietas, ko Es tiem atklāšu, kas būs skaidras un vērtīgas; un pēc tam, kad tavi pēcnācēji tiks iznīcināti un kritīs neticībā, un arī tavu brāļu pēcnācēji, redzi, šīs lietas tiks apslēptas, lai ar Jēra dāvanu un spēku nāktu pie citticībniekiem.

36 Un tajās būs rakstīts Mans evaņģēlijs, saka Jērs, un Mana klints un Mana pestīšana.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

- 37 Un svētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu Ciānu tajā dienā, jo viņiem būs Svētā Gara dāvana un spēks; un, ja viņi pastāvēs līdz galam, tie tiks paaugstināti pēdējā dienā un tiks izglābti Jēra mūžīgajā valstībā; un kuri vēstīs mieru, jā, liela prieka vēstīs, cik tad brīnišķi kalnos tie būs.
- 38 Un notika, ka es redzēju savu brāļu pēcnācēju atlikumu un arī Dieva Jēra grāmatu, kas bija nākusi no jūda mutēs, ka tā pārgāja no citticībniekiem pie manu brāļu pēcnācējiem.
- 39 Un, kad tā bija pārgājusi pie tiem, es redzēju citas grāmatas, kas nāca ar Jēra spēku no citticībniekiem pie tiem, lai pārliecinātu citticībniekus un manu brāļu pēcnācējus, un arī jūdus, kuri bija izkaisīti pa visu zemes virsu, ka praviešu un Jēra divpadsmit apustuļu pieraksti ir patiesi.
- 40 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Šie pēdējie pieraksti, kurus tu esi redzējis starp citticībniekiem, apliecinās pirmo pierakstu patiesumu, kuri ir no Jēra divpadsmit apustuļiem, un darīs zināmas skaidrās un vērtīgās lietas, kas ir bijušas izņemtas no tiem; un darīs zināmu visām ciltīm, valodām un tautībām, ka Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules Glābējs, un ka visiem cilvēkiem ir jānāk pie Viņa, vai arī tie nevar tikt izglābti.
- 41 Un šiem pēdējiem pierakstiem ir jānāk saskaņā ar vārdiem, kas tiks izteikti ar Jēra muti; un Jēra vārdi tiks darīti zināmi tavu pēcnācēju pierakstos, kā arī Jēra divpadsmit apustuļu pierakstos; tāpēc tie abi kļūs par vienu; jo ir viens Dievs un viens Gans pār visu zemi.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

42 Un pienāks laiks, kad Viņš pasludinās Sevi visām tautām, gan jūdiem, gan arī citticībniekiem; un, kad Viņš būs pasludinājis Sevi jūdiem un arī citticībniekiem, tad Viņš pasludinās Sevi citticībniekiem un arī jūdiem, un pēdējie būs pirmie, un pirmie būs pēdējie.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1. Nefija 14

- 1 Un notiks, ka tad, ja citticībnieki uzklausīs Dieva Jēru tajā dienā, kad Viņš tiem pasludinās Sevi vārdā un arī spēkā, patiešām, paņemdams projām viņu klupšanas akmeni—
- 2 un nenocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru, viņi tiks ieskaitīti starp tava tēva pēcnācējiem, jā, viņi tiks ieskaitīti Israēla namā, un viņi būs svētīta tauta apsolītajā zemē uz mūžiem; viņi vairs netiks aizvesti gūstā, un Israēla nams vairs netiks apkaunots.
- 3 Un šī lielā bedre, ko tiem izrakusi šī lielā un negantā baznīca, kuru bija dibinājis velns un viņa bērni, lai viņš novestu cilvēku dvēseles lejā ellē—jā, šī lielā bedre, kas tika izrakta cilvēku pazudināšanai, tiks piepildīta ar tiem, kuri to izraka, viņu pašu pilnīgai pazudināšanai, saka Dieva Jērs; nevis dvēseles pazudināšanai, ja vien tā netiks iemesta tajā ellē, kurai nav gala.
- 4 Jo redzi, tas ir saskaņā ar velna gūstu, un arī saskaņā ar Dieva taisnību pār visiem tiem, kas dara ļaundarības un negantības Viņa priekšā.
- 5 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, Nefiju, sacīdams: Tu esi redzējis, ka tad, ja citticībnieki nožēlos grēkus, viss būs labi ar tiem; un tu arī zini attiecībā par Tā Kunga derībām ar Israēla namu; un tu arī esi dzirdējis, ka tiem, kas nožēlos grēkus, nevajadzēs iet bojā.
- 6 Tādēļ, ak vai citticībniekiem, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru.
- 7 Jo laiks nāk, saka Dieva Jērs, kad Es darīšu lielu un brīnumainu darbu starp cilvēku bērniem; darbu, kas būs mūžīgs, vai nu no vienas, vai no otras puses, vai nu viņu pārliecināšanai mieram un mūžīgai dzīvei, vai viņu nodošanai viņu cietsirdībai un viņu prātu aklumam, viņu novešanai gūstā un arī iznīcībā, gan laicīgi, gan garīgi, saskaņā ar velna gūstu, par kuru es esmu runājis.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

- 8 Un notika, kad eņģelis bija runājis šos vārdus, viņš sacīja uz mani: Vai tu atceries Tēva derības ar Israēla namu? Es teicu viņam: Jā.
- 9 Un notika, ka viņš sacīja uz mani: Skaties un redzi lielo un neganto baznīcu, kas ir negantību māte, kuras dibinātājs ir velns.
- 10 Un viņš sacīja uz mani: Redzi, ir tikai divas baznīcas; viena ir Dieva Jēra Baznīca un otra ir velna baznīca; tāpēc tas, kas nepieder Dieva Jēra Baznīcai, pieder tai lielajai baznīcai, kas ir negantību māte; un viņa ir visas zemes netikle.
- 11 Un notika, ka es skatījos un redzēju visas zemes netikli, un viņa sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; un viņai bija vara pār visu zemi, starp visām tautām, valstībām, valodām un tautībām.
- 12 Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra Baznīcu, un tās skaits bija neliels šīs netikles ļaundarību un negantību dēļ, kura sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; tomēr es redzēju, ka Jēra Baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz visas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija neliela dēļ šīs lielās netikles ļaundarībām, kuru es redzēju.
- 13 Un notika, ka es redzēju, ka lielā negantību māte savāca kopā ļaužu pulkus uz visas zemes virsas starp visām ciltībnieku tautām, lai cīnītos pret Dieva Jēru.
- 14 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra Baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva spēku lielā slavā.
- 15 Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzinašana starp visām zemes tautām un ciltīm.
- And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.
- And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.
- And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.
- And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.
- And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.
- And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.
- And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.
- And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

16 Un, tā kā sākās kari un karu daudzinašana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti, un lūk, tu redzi visas šīs lietas—

17 un, kad nāks diena, kad Dieva dusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad, tajā dienā iesāksies Tēva darbs, sagatavojot ceļu Viņa derību piepildīšanai, ko Tas ir noslēdzis ar saviem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

18 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

19 Un es skatījos un redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā apmetnī.

20 Un eņģelis sacīja uz mani: Redzi vienu no Jēra divpadsmit apustuļiem.

21 Lūk, viņš redzēs un rakstīs vēl pārējās no šīm lietām, jā, un arī daudzas lietas, kas ir bijušas.

22 Un viņš arī rakstīs par pasaules galu.

23 Tad nu lietas, ko viņš rakstīs, ir taisnas un patiesas; un redzi, tās ir rakstītas grāmatā, kuru tu redzēji iznākam no jūda mutes; un laikā, kad tās iznāca no jūda mutes, jeb laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, lietas, kas bija rakstītas, bija skaidras un tīras, un visvērtīgākās, un viegli saprotamas visiem cilvēkiem.

24 Un redzi, šis Jēra apustulis rakstīs par lietām, no kurām daudzas tu esi redzējis, un lūk, pārējās tu vēl redzēsi.

25 Bet par tām lietām, ko tu redzēsi vēlāk, tu nerakstīsi, jo Dievs Tas Kungs ir noteicis šo Dieva Jēra apustuli, lai viņš rakstītu par tām.

26 Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noteiktā laikā, Israēla namam.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

27 Un es, Nefijs, dzirdēju un dodu liecību, ka šī Jēra apustuļa vārds bija Jānis, saskaņā ar tā eņģeļa vārdu.

28 Un redzi, man, Nefijam, ir aizliegts, lai es rakstītu pārējo no tā, ko es redzēju un dzirdēju; tāpēc vārdi, kurus es esmu rakstījis, ir man pietiekami; un es esmu rakstījis tikai mazu daļu no tā, ko es redzēju.

29 Un es dodu liecību, ka es redzēju tās lietas, ko mans tēvs redzēja, un Tā Kunga eņģelis darīja man tās zināmas.

30 Un tagad es beidzu runāt attiecībā par tām lietām, ko es redzēju, kamēr es biju aizņests prom Garā; un, ja visas lietas, ko es redzēju, nav rakstītas, tad tās lietas, ko es esmu rakstījis, ir patiesas. Un tas tā ir. Āmen.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1. Nefija 15

- 1 Un notika, ka pēc tam, kad es, Nefijs, biju ticis aiznests Garā un redzējis visas šīs lietas, es atgriezos sava tēva teltī.
- 2 Un notika, ka es redzēju savus brāļus, un tie strīdējās viens ar otru attiecībā par to, ko mans tēvs bija runājis uz viņiem.
- 3 Jo viņš patiesi runāja uz tiem daudzas lielas lietas, kas bija grūti izprotamas, ja vien cilvēks nejautā Tam Kungam; un viņi, būdami cieti savās sirdīs, nevērsās pie Tā Kunga, kā viņiem vajadzētu.
- 4 Un tagad es, Nefijs, biju noskumis dēļ viņu cietsirdības un arī dēļ tām lietām, ko es biju redzējis, un zināju, ka tām neizbēgami jānotiek cilvēku bērnu milzīgās ļaundarības dēļ.
- 5 Un notika, ka es biju savu ciešanu dēļ pieveikts, jo es uzskatīju, ka manas ciešanas ir pāri visām citām dēļ manas tautas iznīcināšanas, jo es biju redzējis viņas krišanu.
- 6 Un notika, kad es biju saņēmis spēku, es runāju uz saviem brāļiem, vēloties uzzināt no tiem viņu strīdu iemeslu.
- 7 Un viņi sacīja: Redzi, mēs nevaram saprast tos vārdus, kurus mūsu tēvs ir runājis attiecībā par olīvkoka dabīgajiem zariem, un arī attiecībā par cirticībniekiem.
- 8 Un es sacīju uz tiem: Vai jūs esat jautājuši Tam Kungam?
- 9 Un viņi sacīja uz mani: Nē, jo Tas Kungs nedara tādas lietas mums zināmas.
- 10 Lūk, es uz tiem sacīju: Kā tas ir, ka jūs neturat Tā Kunga baušļus? Kā tas ir, ka jūs aiziesit bojā dēļ savas cietsirdības?
- 11 Vai jūs neatceraties vārdus, kurus Tas Kungs ir sacījis?—Ja jūs nenocietināsīt savas sirdis un lūgsit Man ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ar centību Manu baušļu turēšanā, šīs lietas noteikti tiks darītas jums zināmas.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

- 12 Redzi, es saku jums, ka Israēla nams tika pielīdzināts olīvkokam, ar Tā Kunga Garu, kas bija mūsu tēvā; un redzi, vai mēs neesam atlauzti no Israēla nama un vai mēs neesam zars no Israēla nama?
- 13 Un tagad, tas, ko mūsu tēvs domāja attiecībā par dabīgo zaru uzpotēšanu caur pilnību no cirticībniekiem, ir tas, ka pēdējās dienās, kad mūsu pēcnācēji kritīs neticībā, jā, daudzus gadus un daudzas paaudzes pēc tam, kad Mesija būs parādījies miesā cilvēku bērniem, tad evaņģēlija pilnība no Mesijas nāks pie cirticībniekiem un no cirticībniekiem pie mūsu pēcnācēju atlikuma.
- 14 Un tajā dienā mūsu pēcnācēju atlikums zinās, ka viņi ir no Israēla nama un ka viņi ir Tā Kunga derības tauta; un tad viņi zinās un nāks pie zināšanām par saviem sentēviem, un arī pie zināšanām par viņu Pestītāja evaņģēliju, kas tika Viņa mācīts to tēviem; tāpēc viņi nāks pie zināšanām par viņu Pestītāju un par katru Viņa mācības punktu, ka viņi varēs zināt, kā nākt pie Viņa un tikt izglābtiem.
- 15 Un vai tad tajā dienā viņi nelīksmosies un neslavēs savu mūžīgo Dievu, viņu klīnti un viņu pestīšanu? Jā, vai tajā dienā viņi nesaņems spēku un barību no tā īstā vīnakoka? Jā, vai tie nenāks īstajā Dieva ganāmpulkā?
- 16 Redzi, es saku jums: jā, viņi atkal tiks pieminēti pie Israēla nama; viņi tiks uzpotēti, būdami olīvkoka dabīgie zari, pie īstā olīvkoka.
- 17 Un tas ir tas, ko mūsu tēvs domāja; un viņš domāja, ka tas nenotiks, kamēr viņi netiks izklīdināti no cirticībniekiem; un viņš domāja, ka tas notiks caur cirticībniekiem, ka Tas Kungs var parādīt savu spēku cirticībniekiem tā iemesla pēc, ka Viņš tiks atraidīts no jūdiem jeb no Israēla nama.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

- 18 Tāpēc mūsu tēvs nav runājis tikai par mūsu pēcnācējiem, bet arī par visu Israēla namu, norādot uz derību, kas tiks piepildīta pēdējās dienās, to derību, ko Tas Kungs noslēdza ar mūsu tēvu Ābrahāmu, sacīdams: Tavos pēcnācējos tiks svētītas visas ciltis virs zemes.
- 19 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz tiem attiecībā par šīm lietām; jā, es runāju uz viņiem attiecībā par jūdu atjaunošanu pēdējās dienās.
- 20 Un es atstāstīju tiem Jesajas vārdus, kurš runāja attiecībā par jūdu jeb Israēla nama atjaunošanu; un, kad tie būs atjaunoti, tie vairs netiks sajaukti, nedz arī kādreiz izklīdināti. Un notika, ka es runāju daudzus vārdus uz saviem brāļiem, ka tie nomierinājās un pazemojās Tā Kunga priekšā.
- 21 Un notika, ka viņi atkal uzrunāja mani, sacīdami: Ko tas nozīmē, ko mūsu tēvs redzēja sapnī? Ko nozīmē tas koks, ko viņš redzēja?
- 22 Un es sacīju uz viņiem: Tas bija dzīvības koka tēls.
- 23 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā marga no dzelzs, ko mūsu tēvs redzēja un kas veda uz to koku?
- 24 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija Dieva vārds; un tie, kas paklausīs Dieva vārdam un stingri turēsies pie tā, tie nekad neies bojā; ne arī kārdinājumi un pretinieka ugunīgās bultas varēs tos uzveikt, padarot tos aklus un novedot iznīcībā.
- 25 Tāpēc es, Nefijs, skubināju viņus uz klausīt Tā Kunga vārdu, jā, es skubināju viņus ar visu savas dvēseles spēku un ar visām spējām, kas vien man bija, lai viņi paklausītu Dieva vārdam un atcerētos vienmēr visās lietās turēt Viņa baušļus.
- 26 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā ūdens upe, ko redzēja mūsu tēvs?
- 27 Un es sacīju uz tiem, ka ūdens, ko redzēja mans tēvs, bija netīrība; un viņa prāts bija tik ļoti aizņemts ar citām lietām, ka viņš neredzēja ūdens netīrību.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

- 28 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija drausmīgs bezdibenis, kas atdala ļaunos no dzīvības koka un arī no Dieva svētajiem.
- 29 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija tās drausmīgās elles attēlojums, kas, kā eņģelis man bija sacījis, bija sagatavota ļaunajiem.
- 30 Un es sacīju uz tiem, ka mūsu tēvs arī redzēja, ka Dieva taisnība atdala ļaunos no taisnīgajiem; un tās spožums bija tāds pats kā liesmojošas uguns spožums, kas mūžīgi mūžos ceļas augšup pie Dieva un nekad nebeidzas.
- 31 Un viņi sacīja uz mani: Vai šī lieta nozīmē miesas mokas pārbaudes dienās, vai arī tā nozīmē dvēseles beigu stāvokli pēc laicīgās miesas nāves, vai tiek runāts par lietām, kas ir laicīgas?
- 32 Un notika, ka es sacīju uz tiem, ka tā bija gan laicīgo, gan garīgo lietu attēlojums; jo nāks diena, kad visiem būs jātiek tiesātiem par saviem darbiem, jā, tieši par darbiem, kas tika veikti laicīgajā ķermenī viņu pārbaudes dienās.
- 33 Tāpēc, ja tie nomirs savās ļaundarībās, tiem arī būs jātiek atstumtiem no lietām, kuras ir garīgas un kuras attiecas uz taisnību; tāpēc viņiem būs jātiek atvestiem, lai stāvētu Dieva priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem; un, ja viņu darbi ir bijuši nešķīsti, viņiem būs jābūt nešķīstiem; un, ja viņi būs nešķīsti, tad jābūt tā, ka viņi nevarēs dzīvot Dieva valstībā; citādi Dieva valstībai arī jāklūst nešķīstai.
- 34 Bet redzi, es saku uz jums: Dieva valstība nav nešķīsta, un nekas netīrs nevar ieiet Dieva valstībā, tāpēc ir jābūt nešķīstības vietai, kura ir sagatavota priekš tā, kas ir nešķīsts.
- 35 Un tāda vieta ir sagatavota, jā, tieši tā drausmīgā elle, par ko es esmu runājis, un velns ir tās sagatavotājs; tāpēc cilvēka dvēseles beigu stāvoklis ir dzīvot Dieva valstībā, vai arī tikt atstumtam dēļ tās taisnības, par kuru es esmu runājis.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

36 Tāpēc ļaunie tiek atraidīti no taisnīgajiem, un arī no šī dzīvības koka, kura augļi ir paši vērtīgākie un kārojamākie pār visiem citiem augļiem; jā, un tā ir lielākā no visām Dieva dāvanām. Un tā es runāju uz saviem brāļiem. Āmen.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

1. Nefija 16

- 1 Un tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis runāt uz saviem brāļiem, redzi, viņi sacīja uz mani: Tu esi pasludinājis mums smagas lietas, smagākas, nekā mēs spējam panest.
- 2 Un notika, ka es sacīju uz tiem: Es zinu, ka es esmu runājis smagas lietas pret ļaunajiem, saskaņā ar patiesību, un taisnīgos es esmu attaisnojis un liecinājis, ka viņi tiks paaugstināti pēdējā dienā, tāpēc vainīgie uzskata patiesību par smagu, jo tā iecērtas viņos līdz pašai sirdij.
- 3 Un tagad, mani brāļi, ja jūs būtu taisnīgi un vēlētos dzirdēt patiesību un paklausīt tai, lai jūs staigātu taisnīgi Dieva priekšā, tad jūs nekurnētu patiesības dēļ un nesacītu—tu runā smagas lietas pret mums.
- 4 Un notika, ka es, Nefijs, skubināju savus brāļus ar visu centību ievērot Tā Kunga baušļus.
- 5 Un notika, ka viņi pazemojās Tā Kunga priekšā, tiktāl ka man bija prieks un lielas cerības par tiem, ka viņi varētu staigāt taisnības takas.
- 6 Tad nu visas šīs lietas tika pateiktas un darītas, kad mans tēvs dzīvoja telī tai ielejā, kuru viņš nosauca par Lemuēlu.
- 7 Un notika, ka es, Nefijs, ņēmu vienu no Ismaēla meitām par sievu, un arī mani brāļi ņēma sev sievas no Ismaēla meitām, un arī Zorams ņēma Ismaēla vecāko meitu par sievu.
- 8 Un tā mans tēvs bija izpildījis visas Tā Kunga pavēles, kas viņam bija dotas. Un arī es, Nefijs, tiku ārkārtīgi svētīts no Tā Kunga.
- 9 Un notika, ka Tā Kunga balss uzrunāja manu tēvu naktī, un pavēlēja viņam, lai viņš nākamajā dienā dodas ceļā tuksnesī.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 Un notika, kad mans tēvs piecēlās no rīta un devās pie telts durvīm, viņam par lielu pārsteigumu, viņš ieraudzīja zemē ļoti smalka darba apaļu lodi, un tā bija no tīra misiņa. Un lodes iekšpusē bija divas šautras, un viena no tām norādīja virzienu, kur mums vajadzēja doties tuksnesī.

11 Un notika, ka mēs savācām kopā visas lietas, kuras mums vajadzētu nest tuksnesī, un visu mūsu atlikušo uzturu, ko Tas Kungs bija mums devis; un mēs paņēmām sēklas no katras šķirnes, lai mēs varētu nest tuksnesī.

12 Un notika, ka mēs paņēmām savas teltis un devāmies tuksnesī, pāri Lamanas upei.

13 Un notika, kad mēs bijām ceļojuši četru dienu garumā, apmēram dienvid-dienvidaustrumu virzienā, mēs atkal uzslējām savas teltis; un mēs devām tai vietai vārdu Šazera.

14 Un notika, ka mēs paņēmām savus lokus un savas bultas, un devāmies tuksnesī, lai nomedītu uzturu savām ģimenēm; un, kad mēs bijām nomedījuši uzturu savām ģimenēm, mēs atgriezāmies pie savām ģimenēm tuksnesī uz to vietu Šazera. Un mēs atkal gājām uz priekšu tuksnesī, sekodami tam pašam virzienam, ceļodami cauri visauglīgākajām tuksneša daļām, kas bija robežās tuvu Sarkanai jūrai.

15 Un notika, ka mēs ceļojām daudzu dienu garumā, medījot uzturu pa ceļam ar saviem lokiem un savām bultām, un saviem akmeņiem, un savām lingām.

16 Un mēs sekojām lodes norādījumiem, kuri mūs veda pašās auglīgākajās tuksneša daļās.

17 Un, kad mēs bijām ceļojuši daudzu dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis uz kādu laiku, lai mēs atkal varētu atpūsties un dabūt barību savām ģimenēm.

18 Un notika, kad es, Nefijs, devos nomedīt barību, redzi, es salauzu savu loku, kurš bija izgatavots no tīra tērauda; un, kad es salauzu savu loku, redzi, mani brāļi bija dusmīgi uz mani dēļ tā, ka mans loks bija zudis, jo mēs nedabūjām barību.

19 Un notika, ka mēs atgriezāmies bez barības pie savām ģimenēm, un viņi, būdami ļoti noguruši no ceļošanas, ļoti cieta no barības trūkuma.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

- 20 Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli sāka ļoti kurnēt dēļ savām ciešanām un bēdām tuksnesī; un arī mans tēvs sāka kurnēt pret To Kungu, savu Dievu; jā, un viņi visi bija ļoti nobēdājušies, pat tā, ka viņi kurnēja pret To Kungu.
- 21 Tad notika, ka es, Nefijs, un mani brāļi bijām apbēdināti par mana loka zudumu, un viņu loki bija zaudējuši savu vingrumu, un sāka palikt ārkārtīgi grūti, jā, pat tiktāl, ka mēs nevarējām dabūt barību.
- 22 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz saviem brāļiem, jo viņi atkal bija nocietinājuši savas sirdis, pat līdz kurnēšanai pret To Kungu, savu Dievu.
- 23 Un notika, ka es, Nefijs, izgatavoju loku no koka un bultu no taisna zara; tāpēc es apbruņojos ar loku un ar bultu, un ar lingu, un ar akmeņiem. Un es sacīju uz savu tēvu: Kurp man doties, lai dabūtu barību?
- 24 Un notika, ka viņš jautāja Tam Kungam, jo viņi bija pazemojušies manu vārdu dēļ; jo es sacīju daudzas lietas uz tiem savas dvēseles dedzībā.
- 25 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu; un viņš tika patiesi pārmācīts dēļ savas kurnēšanas pret To Kungu tiktāl, ka viņš bija novests bēdu dziļumos.
- 26 Un notika, ka Tā Kunga balss sacīja uz viņu: Palūkojies uz lodi un redzi tās lietas, kas tur ir rakstītas.
- 27 Un notika, kad mans tēvs redzēja, kas bija rakstīts uz lodes, viņš ārkārtīgi izbijās un trīcēja, un arī mani brāļi, un Ismaēla dēli, un mūsu sievas.
- 28 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju rādītājus, kas bija lodē, ka tie darbojās saskaņā ar ticību un centību, un uzmanību, kuru mēs tiem pievērsām.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 Un bija rakstīti uz tiem jauni uzraksti, kas bija skaidri lasāmi, kas deva mums sapratni par Tā Kunga ceļiem; un tie tika rakstīti un izmainīti laiku pa laikam, saskaņā ar ticību un centību, kuru mēs tiem pievērsām. Un tā mēs redzam, ka ar maziem līdzekļiem Tas Kungs var paveikt lielas lietas.

30 Un notika, ka es, Nefijs, devos uz kalna virsotni, saskaņā ar norādījumiem, kas bija doti uz lodes.

31 Un notika, ka es nokāvu savvaļas zvērus, tik daudz, ka es ieguvu barību mūsu ģimenēm.

32 Un notika, ka es atgriezos pie mūsu teltīm, nesdams zvērus, kurus es biju nokāvis; un tagad, kad viņi ieraudzīja, ka es esmu ieguvis barību, cik liels bija viņu prieks! Un notika, ka viņi pazemojās Tā Kunga priekšā un pateicās Viņam.

33 Un notika, ka mēs atkal devāmies ceļā, ceļojot aptuveni tajā pašā virzienā kā sākumā; un, kad mēs bijām ceļojuši daudzu dienu garumā, mēs atkal uzslējām savas teltis, lai mēs varētu uzkavēties kādu laiku.

34 Un notika, ka Ismaēls nomira un tika apglabāts vietā, kas tika nosaukta Nahoma.

35 Un notika, ka Ismaēla meitas ļoti sēroja dēļ sava tēva zaudēšanas un dēļ savām ciešanām tuksnesī; un tādēļ, ka mans tēvs bija izvedis viņas no Jeruzālemes zemes, viņas kurnēja pret to, sacīdamas: Mūsu tēvs ir miris; jā, un mēs esam daudz ceļojušas tuksnesī, un mēs esam izcietušas daudz bēdu, izsalkumu, slāpes un nogurumu; un pēc visām šīm ciešanām mums ir jāiet bojā tuksnesī aiz bada.

36 Un tā viņas kurnēja pret manu tēvu, un arī pret mani; un viņas vēlējās atgriezties atkal Jeruzālemē.

37 Un Lamans sacīja Lemuēlam un arī Ismaēla dēliem: Lūk, nogalināsim mūsu tēvu un arī mūsu brāli Nefiju, kurš ir uzņēmis būt par valdnieku mums un skolotāju mums, kas esam viņa vecākie brāļi.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inasmuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Tagad viņš saka, ka Tas Kungs ir runājis ar viņu, un arī eņģeļi ir kalpojuši viņam. Bet redzi, mēs zinām, ka viņš mums melo; un viņš mums stāsta šīs lietas, un viņš paveic daudzas lietas ar savām viltīgajām veiklībām, lai viņš varētu apmānīt mūsu acis, domādams, varbūt, ka viņš var mūs aizvest kādā svešā tuksnesī; un, kad viņš būs mūs aizvedis projām, viņš ir nodomājis kļūt par ķēniņu un valdnieku pār mums, lai viņš varētu rīkoties pēc savas gribas un patikas. Un tādā veidā mans brālis Lamans izraisīja dusmas viņu sirdīs.

39 Un notika, ka Tas Kungs bija ar mums, jā, patiesi Tā Kunga balss nāca un runāja daudzus vārdus uz tiem, un ļoti tos pārmācīja; un, kad tie bija Tā Kunga balss pārmācīti, viņi pārstāja dusmoties un nožēloja savus grēkus, tā ka Tas Kungs atkal svētīja mūs ar barību, ka mēs neaizgājām bojā.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1. Nefija 17

- 1 Un notika, ka mēs atkal atsākām mūsu ceļojumu tuksnesī; un no tā laika mēs ceļojām aptuveni austrumu virzienā. Un mēs ceļojām un izbridām caur daudz ciešanām tuksnesī; un mūsu sievas dzemdēja bērnus tuksnesī.
- 2 Un tik lielas bija Tā Kunga svētības pār mums, ka, lai gan mēs pārtikām no jēlas gaļas tuksnesī, mūsu sievas varēja bagātīgi zīdīt savus bērnus un bija stipras, jā, tieši tā kā vīri; un viņas sāka panest savus ceļojumus bez kurnēšanas.
- 3 Un tā mēs redzam, ka Dieva pavēles ir jāizpilda. Un, ja ir tā, ka cilvēku bērni tur Dieva pavēles, Viņš tos baro un stiprina, un gādā par līdzekļiem, ar kuriem tie varētu izpildīt tās lietas, ko Viņš tiem ir pavēlējis; tāpēc Viņš deva mums līdzekļus, kamēr mēs uzturējāmies tuksnesī.
- 4 Un mēs uzturējāmies daudzu gadu garumā, jā, proti astoņus gadus tuksnesī.
- 5 Un mēs nonācām zemē, ko mēs nosaucām par Pārpilnību tās daudzo augļu un arī savvaļas medus dēļ; un visas šīs lietas bija Tā Kunga sagatavotas, lai mēs neaizietu bojā. Un mēs arī ieraudzījām jūru, kuru mēs nosaucām par Irreantum, kas, iztulkojot, ir—lielie ūdeņi.
- 6 Un notika, ka mēs uzslējām savas teltis jūras krastā; un, neskatoties uz to, ka mēs bijām izcietuši daudz bēdu un grūtību, jā, pat tik daudz, ka mēs nevarām tās visas aprakstīt, mēs bijām ļoti priecīgi, ka mēs nonācām jūras krastā; un mēs nosaucām šo vietu par Pārpilnību tās daudzo augļu dēļ.
- 7 Un notika, kad es, Nefijs, jau biju Pārpilnības zemē daudzu dienu garumā, Tā Kunga balss nāca uz mani, sakot: Celies, un dodies šajā kalnā. Un notika, ka es cēlos un devos kalnā, un piesaucu To Kungu.
- 8 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sakot: Tev jāuzbūvē kuģis tādā veidā, kā Es tev rādīšu, lai Es varu pārvest tavus ļaudis pāri šiem ūdeņiem.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

- 9 Un es sacīju: Kungs, kurp man jāiet, lai es varētu atrast rūdu pārkausēšanai, lai es varētu pagatavot rīkus kuģa būvēšanai tādā veidā, kā Tu man esi rādījis?
- 10 Un notika, ka Tas Kungs pateica, kurp man jāiet atrast rūdu, lai es varētu pagatavot rīkus.
- 11 Un notika, ka es, Nefijs, izgatavoju plēšas no zvēru ādām, ar ko uzpūst uguni; un, kad es biju pagatavojis plēšas, lai es varētu ar tām uzpūst uguni, es situ kopā divus akmeņus, lai es dabūtu uguni.
- 12 Jo Tas Kungs līdz šim nebija pielāvis, ka mums vajadzētu taisīt daudz uguns, kad mēs ceļojām pa tuksnesi, jo Viņš sacīja: Es darišu tā, ka tavš ēdiens kļūs patīkams, lai tu to negatavotu uz uguns.
- 13 Un Es būšu arī jūsu gaisma tuksnesī; un Es sagatavošu ceļu jūsu priekšā, ja būs tā, ka jūs turēsīt Manas pavēles; tāpēc, kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jūs tiksīt vadīti uz apsolīto zemi; un jūs zināsīt, ka jūs esat Manis vadīti.
- 14 Jā, un Tas Kungs sacīja arī: Kad jūs būsīt nonākuši apsolītajā zemē, jūs zināsīt, ka Es, Tas Kungs, esmu Dievs; un ka Es, Tas Kungs, izglābu jūs no bojāejas; jā, ka Es izvedu jūs no Jeruzālemes zemes.
- 15 Tāpēc es, Nefijs, visiem spēkiem centos ievērot Tā Kunga pavēles un skubināju savus brāļus uzticībai un centībai.
- 16 Un notika, ka es pagatavoju rīkus no rūdas, ko es izkausēju no klints.
- 17 Un, kad mani brāļi redzēja, ka es gatavojos būvēt kuģi, viņi sāka kurnēt pret mani, sakot: Mūsu brālis ir muļķis, jo viņš domā, ka viņš var uzbūvēt kuģi, jā, un viņš arī domā, ka viņš var šķērsot šos lielos ūdeņus.
- 18 Un tā mani brāļi kurnēja pret mani un vēlējās, lai viņiem nevajadzētu strādāt, jo viņi neticēja, ka es varētu uzbūvēt kuģi; ne arī viņi ticēja, ka es biju Tā Kunga pamācīts.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 Un tagad notika, ka es, Nefijs, biju ļoti nobēdājies dēļ viņu cietsirdības; un tagad, kad viņi redzēja, ka es sāku bēdāties, viņi bija liksmi savās sirdīs, tiktāl ka viņi priecājās par to, sakot: Mēs zinājām, ka tev nevajag būvēt kuģi, jo mēs zinājām, ka tev nepietiek saprāta, tāpēc tu nevari paveikt tik lielu darbu.

20 Un tu esi tāpat kā mūsu tēvs savas sirds muļķīgo iedomu vadīts; jā, viņš ir izvedis mūs no Jeruzālemes zemes, un mēs esam klejojuši tuksnesī šos daudzus gadus; un mūsu sievas ir smagi strādājušas, būdamas grūtas; un viņas ir dzemdējušas bērnus tuksnesī un izcietušas visu, izņemot nāvi; un būtu bijis labāk, ja viņas būtu nomirušas, pirms tās iznāca no Jeruzālemes, nekā izciest visas šīs mokas.

21 Redzi, šos daudzus gadus mēs esam cietuši tuksnesī, tajā laikā, kad mēs varējām priecāties par mūsu īpašumiem un mūsu mantojuma zemi; jā, un mēs varējām būt laimīgi.

22 Un mēs zinām, ka ļaudis, kas bija Jeruzālemes zemē, bija taisnīgi ļaudis; jo viņi turēja Tā Kunga likumus un tiesas, un visus Viņa baušļus pēc Mozus likuma; tāpēc mēs zinām, ka viņi ir taisnīgi ļaudis; un mūsu tēvs viņus ir tiesājis, un aizvedis mūs prom, jo mēs esam paklausījuši viņa vārdiem; jā, un mūsu brālīs ir tāds pats kā viņš. Un ar šādiem vārdiem mani brāļi žēlojās un kurnēja pret mums.

23 Un notika, ka es, Nefijs, runāju uz tiem, sacīdams: Vai jūs ticat, ka mūsu tēvi, kuri bija Israēla bērni, būtu tikuši izvesti no ēģiptiešu rokām, ja viņi nebūtu klausījuši Tā Kunga vārdiem?

24 Jā, vai jūs domājat, ka viņi būtu tikuši izvesti no verdzības, ja Tas Kungs nebūtu pavēlējis Mozum, ka viņam tie ir jāizved no verdzības?

25 Tad nu jūs zināt, ka Israēla bērni bija verdzībā; un jūs zināt, ka viņiem bija uzkrauti smagi darbi, kurus bija grūti izpildīt; tāpēc jūs zināt, ka tai vajadzēja būt labai lietai priekš viņiem, ka viņi tiktu izvesti no verdzības.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Tad nu jūs zināt, ka Mozum tika pavēlēts no Tā Kunga paveikt šo diženo darbu; un jūs zināt, ka ar Viņa vārdu tika pašķirti Sarkanās jūras ūdeņi uz vienu un otru pusi, un viņi izgāja cauri pa sausumu.

27 Bet jūs zināt, ka ēģiptieši—faraona armijas—tika noslicināti Sarkanā jūrā.

28 Un jūs arī zināt, ka viņi tika baroti ar mannu tuksnesī.

29 Jā, un jūs arī zināt, ka Mozus ar savu vārdu, saskaņā ar Dieva spēku, kas bija viņā, sita klinti, un iztecēja ūdens, lai Israēla bērni varētu dzesēt savas slāpes.

30 Un, neskatoties uz to, ka viņi tika vadīti,—Tas Kungs, viņu Dievs, viņu Pestītājs, gāja tiem pa priekšu, vadīdams tos dienā un dodams tiem gaismu naktī, un darīdams priekš viņiem visu, ko cilvēkam bija lietderīgi saņemt,—viņi nocietināja savas sirdis un aptumšoja savus prātus, un zākāja Mozu un patieso un dzīvo Dievu.

31 Un notika, ka, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš iznīcināja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš vadīja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš darīja visas lietas priekš tiem; un nekas netika paveikts savādāk, kā tikai ar Viņa vārdu.

32 Un, kad tie bija šķērsojuši Jordānas upi, Viņš padarīja tos varenus tās zemes bērnu izdzīšanā, jā, viņu izklīdināšanā, lai iznīcinātu.

33 Un tagad, jūs domājat, ka tās zemes bērni, kas bija apsoltajā zemē, kas tika mūsu tēvu izdzīti, jūs domājat, ka viņi bija taisnīgi? Redzi, es saku jums—nē!

34 Jūs domājat, ka mūsu tēvi būtu bijuši vairāk ieredzēti nekā viņi, ja viņi būtu bijuši taisnīgi? Es saku jums—nē!

35 Redzi, Tas Kungs visu radību vērtē vienādi; tas, kas ir taisnīgs, tiek Dieva ieredzēts. Bet redzi, šī tauta bija atmetusi katru Dieva vārdu, un viņi bija nobrieduši nekrietnībā; un Dieva dusmu pilnība bija pār tiem; un Tas Kungs nolādēja to zemi pret tiem un svētīja to mūsu tēviem, jā, Viņš nolādēja to pret tiem viņu iznīcībai un Viņš svētīja to mūsu tēviem, lai viņi iegūtu varu pār to.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Redzi, Tas Kungs ir radījis zemi, lai tā tiktu apdzīvota; un Viņš ir radījis Savus bērnus, lai tā viņiem piederētu.

37 Un Viņš paceļ taisnīgas tautas un iznīcina ļauno tautas.

38 Un Viņš aizved taisnīgos uz vērtīgākajām zemēm, un ļaunos Viņš iznīcina un nolād zemi viņu dēļ.

39 Viņš valda augstu debesīs, jo tās ir Viņa tronis, un zeme ir Viņa kāju pamešls.

40 Un Viņš mīl tos, kas grib, lai Viņš būtu viņu Dievs. Redzi, Viņš mīlēja mūsu tēvus, un Viņš ar tiem derēja, jā, tieši ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu; un Viņš atcerējās derības, kuras Viņš bija noslēdzis; tāpēc Viņš izveda tos no Ēģiptes zemes.

41 Un Viņš pārmācīja tos tuksnesī ar Savu rīksti, jo viņi nocietināja savas sirdis, patiesi kā jūs; un Tas Kungs pārmācīja tos dēļ viņu nekrietnības. Viņš sūtīja indīgas spārnainas čūskas starp tiem, un, kad viņi bija sakosti, Viņš sagatavoja ceļu, lai tie tiktu dziedināti; un tas darbs, kas bija jāveic viņiem, bija skatīties; un dēļ tā ceļa vienkāršības vai tā viegluma bija daudzi, kas aizgāja bojā.

42 Un viņi nocietināja savas sirdis laiku pa laikam, un viņi zākāja Mozu un arī Dievu, tomēr jūs zināt, ka viņi tika vadīti ar Viņa nepārspējamo spēku uz priekšu, uz apsolīto zemi.

43 Un tagad, pēc visām šīm lietām ir pienācis laiks, kad viņi ir kļuvuši ļauni, jā, gandrīz jau nobrieduši; un es vēl nezinu, bet viņi šajā dienā jau ir tuvu iznīcībai; jo es zinu, ka tā diena noteikti atnāks, kad viņi tiks iznīcināti, izņemot tikai nedaudzus, kas tiks aizvesti gūstā.

44 Tāpēc Tas Kungs ir pavēlējis manam tēvam, ka viņam ir jādodas tuksnesī; un jūdi arī centās atņemt viņa dzīvību; jā, un jūs arī esat centušies atņemt viņa dzīvību, tāpēc jūs esat slepkavas savās sirdīs un jūs esat līdzīgi viņiem.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simplicity of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Jūs esat ātri uz nekrietnību, bet lēni atcerēties To Kungu, jūsu Dievu. Jūs esat redzējuši eņģeli, un viņš runāja uz jums; jā, jūs esat dzirdējuši viņa balsi laiku pa laikam; un viņš ir runājis uz jums klusā, mierīgā balsī, bet jūs bijāt nejūtīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus; tāpēc viņš ir runājis uz jums līdzīgi pērkona balsij, kas satricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.

46 Un jūs arī zināt, ka ar Sava visvarenā vārda spēku Viņš var izraisīt to, ka zeme tiks iznīcināta; jā, un jūs zināt, ka ar Savu vārdu Viņš var izraisīt, ka nelīdzenas vietas top gludas, un līdzenas vietas tiks salauztas. Ak, tad kāpēc ir tā, ka jūs varat būt tik cietsirdīgi?

47 Redzi, mana dvēsele ir saplosīta ciešanās jūsu dēļ, un mana sirds smeldz; es baidos, ka jūs tiksīt atstumti uz mūžiem. Redzi, es esmu pilns ar Dieva Garu tiktāl, ka mans ķermenis ir bezspēcīgs.

48 Un tagad notika, kad es biju runājis šos vārdus, viņi bija dusmīgi uz mani un gribēja iemest mani jūras dziļumos; un, kad viņi nāca, lai mani satvertu, es runāju uz tiem, sacīdams: Visvarenā Dieva Vārdā es pavēlu jums, lai jūs mani neaizskartu, jo es esmu piepildīts ar Dieva spēku, līdz pat manas miesas iznīcināšanai; un, kurš pieliks man savas rokas, nokaltīs kā sausa niedre, un viņš nebūs nekas Dieva spēka priekšā, jo Dievs sitīs viņu.

49 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju uz viņiem, lai viņi vairs nekurnētu pret savu tēvu, ne arī atteiktos strādāt ar mani, jo Dievs ir pavēlējis, ka man ir jāuzbūvē kuģis.

50 Un es sacīju uz tiem: Ja Dievs būtu pavēlējis man paveikt visas lietas, es tās varētu paveikt. Ja viņš pavēlētu, ka man ir jāsaka šim ūdenim—kļūsti par zemi!—tas kļūtu par zemi; un ja es to pateiktu, tas tiktu izdarīts.

51 Un tagad, ja Tam Kungam ir tik liels spēks un Viņš ir darījis tik daudz brīnumu starp cilvēku bērniem, kā tas ir, ka Viņš nevar pamācīt mani, lai es uzbūvētu kuģi?

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju daudzas lietas saviem brāļiem, tik daudz, ka viņi bija satriekti un nevarēja strīdēties man pretim, nedz arī viņi uzdriktējās uzlikt man savas rokas vai aizskart mani ar saviem pirkstiem, pat daudzu dienu garumā. Tagad viņi neuzdriktējās darīt to, lai nenokalstu manā priekšā, tik spēcīgs bija Dieva Gars; un tā tas iedarbojās uz viņiem.

53 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Izstiep savu roku pret saviem brāļiem, un viņi nenokaltīs tavā priekšā, bet Es satriekšu tos, saka Tas Kungs, un to Es darišu, lai viņi zinātu, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs.

54 Un notika, ka es izstiepu uz priekšu savu roku pret saviem brāļiem, un viņi nenokalta manā priekšā, bet Tas Kungs satricināja viņus, patiesi, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš bija teicis.

55 Un tagad, viņi sacīja, mēs droši zinām, ka Tas Kungs ir ar tevi, jo mēs zinām, ka tas ir Tā Kunga spēks, kas mūs satricināja. Un viņi nokrita ceļos manā priekšā un gribēja mani pielūgt, bet es to neļāvu, sacīdams: Es esmu jūsu brālis, jā, patiesi jūsu jaunākais brālis, tāpēc pielūdziet To Kungu, savu Dievu, un godājiet savu tēvu un savu māti, lai jūsu dienas būtu ilgas zemē, kuru Tas Kungs, jūsu Dievs, jums dos.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1. Nefija 18

- 1 Un notika, ka viņi pielūdza To Kungu un devās kopā ar mani; un mēs ļoti meistarīgi apstrādājām kokmateriālus. Un Tas Kungs rādīja man laiku pa laikam, kādā veidā man ir jāapstrādā kuģa kokmateriāli.
- 2 Tātad es, Nefijs, neapstrādāju kokmateriālus veidā, kas būtu cilvēku mācīts, ne arī es būvēju kuģi pēc cilvēku prāta, bet es to būvēju veidā, kādu Tas Kungs bija man rādījis; tāpēc tas nebija cilvēkiem zināmā veidā.
- 3 Un es, Nefijs, devos bieži kalnā, un es bieži lūdzu To Kungu, tāpēc Tas Kungs rādīja man lielas lietas.
- 4 Un notika, kad es biju pabeidzis kuģi saskaņā ar Tā Kunga vārdu, mani brāļi redzēja, ka tas bija labs un ka tas bija ļoti meistarīgs darbs; tāpēc viņi atkal pazemojās Tā Kunga priekšā.
- 5 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu, ka mums ir jāceļas un jādodas uz kuģi.
- 6 Un notika, ka nākamajā rītā, kad mēs bijām sagatavojuši visas lietas, daudz augļu un gaļu no tuksneša, un medu pārpilnībā, un krājumus saskaņā ar to, ko Tas Kungs bija mums pavēlējis; mēs devāmies uz kuģi ar visu mūsu kravu un mūsu sēklām, un ar katru lietu, ko mēs bijām atnesuši sev līdzī, katrs atbilstoši savam vecumam, tāpēc mēs visi devāmies lejā uz kuģi ar mūsu sievietēm un mūsu bērniem.
- 7 Un tagad, mans tēvs bija dzemdīnājis divus dēlus tuksnesī; vecākais bija nosaukts Jēkabs un jaunākais Jāzepts.
- 8 Un notika, kad mēs bijām visi nogājuši lejā kuģī, un bijām paņēmuši sev līdzī mūsu krājumus un lietas, kuras mums bija pavēlēts, mēs devāmies jūrā un tikām dzīti uz priekšu pa vējam uz apsoltu zemi.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Un, kad mēs bijām tikuši dzīti uz priekšu pa vējam daudz dienu garumā, redzi, mani brāļi un Ismaēla dēli, un arī viņu sievas iesāka liksmoties, tiktāl ka viņi sāka dejot un dziedāt, un runāt ar daudzām rupjībām, jā, pat tā, ka viņi aizmīrsa, ar kādu spēku viņi bija turp atvesti; jā, viņi noveda sevi līdz ārkārtīgām rupjībām.

10 Un es, Nefijs, iesāku ļoti bailoties, ka Tas Kungs būs dusmīgs uz mums un sitīs mūs mūsu nekrietnības dēļ, ka mēs tiksim aprīti jūras dzelmēs, tāpēc es, Nefijs, iesāku runāt uz viņiem ar lielu nopietnību, bet redzi, viņi bija dusmīgi uz mani, sacīdami: Mēs nepieļausim, ka mūsu jaunākais brālis kļūs par valdnieku pār mums.

11 Un notika, ka Lamans un Lemuēls paņēma un sasēja mani ar virvēm, un viņi izturējās pret mani ļoti skarbi; tomēr Tas Kungs pieļāva to, lai Viņš varētu parādīt viņiem Savu spēku visu Savu vārdu piepildīšanā, ko Viņš bija runājis attiecībā par ļaunajiem.

12 Un notika, kad viņi bija sasējuši mani tā, ka es nevarēju pakustēties, kompass, kurš bija Tā Kunga sagatavots, pārstāja darboties.

13 Tāpēc viņi nezināja, kurp viņiem ir jāstūrē kuģis, tiktāl ka izcēlās liela vētra, jā, liela un briesmīga vētra, un mēs tikām dzīti atpakaļ pa ūdeņiem trīs dienu garumā; un viņi iesāka ļoti bailoties, ka tik viņi netiek noslīcināti jūrā, tomēr viņi mani neatbrīvoja.

14 Un ceturtajā dienā, kad mēs tikām dzīti atpakaļ, vētra kļuva ārkārtīgi stipra.

15 Un notika, ka mēs gandrīz tikām aprīti jūras dziļumos. Un, kad mēs bijām dzīti atpakaļ pa ūdeņiem četru dienu garumā, mani brāļi sāka saprast, ka Dieva sods bija pār tiem un ka viņiem ir jāiet bojā, ja viņi nenožēlos savas nekrietnības, tāpēc viņi nāca pie manis un atraisīja virves, kas bija uz manām plaukstām, un redzi, tās bija ļoti satūkušas; un arī manas potītes bija ļoti satūkušas, un lielas bija sāpes tajās.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Tomēr es paļāvos uz savu Dievu, un es slavēju To visu dienu; un es nekurnēju pret To Kungu savu ciešanu dēļ.
- 17 Tad mans tēvs, Lehījs, daudz ko bija sacījis uz tiem un arī uz Ismaēla dēliem; bet, redzi, viņi izteica daudz draudu pret katru, kas aizrunātu par mani; un mani vecāki, būdami krietni gados un izcietuši daudz bēdu savu bērnu dēļ, tie tika novesti līdz pat viņu slimības gultai.
- 18 Savu bēdu, lielo skumju un manu brāļu nekrietnības dēļ viņi gandrīz tika paņemti prom no šīs pasaules, lai stātos sava Dieva priekšā; jā, viņu sirmie mati bija tuvu tam, lai tiktu guldīti zemē; jā, viņi bija tuvu tam, lai ar skumjām tiktu iemesti ūdens kapā.
- 19 Un Jēkabs un arī Jāzeps, būdami jauni un ar vajadzību pēc daudz barības, bija apbēdināti savas mātes ciešanu dēļ; un arī mana sieva ar savām asarām un lūgšanām, un arī mani bērni neiežēlināja manu brāļu sirdis, lai viņi mani atsvabinātu.
- 20 Un nebija itin nekas, kas varētu iežēlināt viņu sirdis, izņemot Dieva spēku, kas draudēja viņiem ar iznīcību; tāpēc, kad viņi redzēja, ka viņi tiks aprīti jūras dziļumos, viņi nožēloja to, ko bija darījuši, tiktāl ka viņi mani atraisīja.
- 21 Un notika, kad viņi bija mani atraisījuši, redzi, es paņēmu kompasu un tas darbojās, kā es to vēlējos. Un notika, ka es lūdzu To Kungu; un, kad es biju lūdzis, vēji mitējās un vētra rimās, un bija pilnīgs bezvējš.
- 22 Un notika, ka es, Nefijs, vadīju kuģi, ka mēs atkal kuģojām uz apsolīto zemi.
- 23 Un notika, kad mēs bijām kuģojuši daudzu dienu garumā, mēs ieradāmies apsolītajā zemē; un mēs izkāpām krastā un uzslējām savas teltis; un mēs nosaucām to par apsolīto zemi.
- 24 Un notika, ka mēs sākām apstrādāt zemi un mēs sākām sēt sēklas; jā, mēs iesējām zemē visas mūsu sēklas, ko mēs bijām atveduši no Jeruzālemes zemes. Un notika, ka tās sāka ļoti labi augt, tāpēc mēs tikām svētīti pārpilnībā.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

25 Un notika, ka mēs iepazinām apsolīto zemi, ceļojot pa mežonīgu apvidu, ka šeit bija visādi dzīvnieki mežos: govīs un vēršīs, un ēzeļi, un zirgi, un āži, un kalnu kazas, un visādu sugu savvaļas dzīvnieki, kuri bija izmantojami cilvēkam. Un mēs atradām visādas rūdas—zelta un sudraba, un vara.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1. Nefija 19

- 1 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja man, tāpēc es izgatavoju plāksnes no rūdas, lai es varētu iegravēt uz tām savas tautas pierakstu. Un uz plāksnēm, kuras es izgatavoju, es iegravēju sava tēva pierakstu un arī mūsu ceļojumus tuksnesī, un sava tēva pravietojumus; un arī daudzus no maniem paša pravietojumiem es esmu iegravējis uz tām.
- 2 Un es nezināju tajā laikā, kad es tās taisīju, ka man tiks pavēlēts no Tā Kunga pagatavot šīs plāksnes, tāpēc mana tēva pieraksts un viņa tēvu ciltsraksti, un lielākā daļa no mūsu darbiem tuksnesī ir iegravēti uz tām pirmajām plāksnēm, par kurām es esmu runājis; tāpēc lietas, kas notika pirms es izgatavoju šīs plāksnes, patiesi daudz sīkāk ir pieminētas uz tām pirmajām plāksnēm.
- 3 Un, kad es biju izgatavojis šīs plāksnes saskaņā ar pavēli, es, Nefijs, saņēmu pavēli, ka kalpošana un pravietojumi, skaidrākās un vērtīgākās to daļas, ir jāraksta uz šīm plāksnēm; un ka viss, kas bija rakstīts, ir jāglabā manas tautas pamācīšanai, kurai piederēs zeme, un arī citiem gudriem nolūkiem, kas ir zināmi Tam Kungam.
- 4 Tāpēc es, Nefijs, taisīju pierakstu uz otrām plāksnēm, kas sniedz aprakstu jeb kas sniedz sīkāku aprakstu par manas tautas kariem un ķildām, un iznīcināšanu. Un to es esmu darījis un pavēlējis savai tautai, kas tiem būs jādara, kad manis vairs nebūs; un ka šīs plāksnes ir jānodod no vienas paaudzes nākamajai, jeb no viena pravieša nākamajam līdz tālākajām Tā Kunga pavēlēm.
- 5 Un apraksts par šo manu plāksņu izgatavošanu tiks dots tālāk; un pēc tam, redzi, es rīkojos atbilstoši tam, ko es esmu runājis; un šo es daru, lai vairāk svētās lietas tiktu glabātas atsevišķi manas tautas zināšanai.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Tomēr es nerakstu visu uz šīm plāksnēm, kā tikai to, ko es uzskatu par svētu. Un tagad, ja es kļūdus, arī viņi senatnē kļūdījās; ne tāpēc, ka es gribētu atvainoties par citiem cilvēkiem, bet dēļ vājības, kura ir manā miesā, es gribu atvainoties.

7 Jo lietas, ko viens cilvēks uzskata par ļoti vērtīgām gan ķermenim, gan dvēselei, citi nonievā un samīda zem savām kājām. Jā, patiešām, patieso Israēla Dievu cilvēki mīda zem savām kājām; es saku—mīda zem savām kājām, bet es pateikšu citiem vārdiem—viņi To nonievā un neklausā Viņa padomu balsij.

8 Un redzi, Viņš nāks, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, seši simti gadus pēc tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi.

9 Un pasaule savas nekrietnības dēļ uzskatīs Viņu par nonievājamu, tāpēc tie Viņu šaustīs, un Viņš to pacietīs; un tie sitīs Viņu, un Viņš to pacietīs. Jā, tie spļaus uz Viņu, un Viņš to pacietīs dēļ Savas mīļās laipnības un Savas iecietības pret cilvēku bērniem.

10 Un mūsu tēvu Dievs, tēvu, kuri tika izvesti no Ēģiptes, no verdzības, un arī tika Viņa pasargāti tuksnesī; jā, Ābrahāma Dievs un Īzāka, un Jēkaba Dievs, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, nodevis kā vīrs Sevi ļaunu ļaužu rokās, lai tiktu paaugstināts, saskaņā ar Zēnoka vārdiem, un tiktu sist krustā, saskaņā ar Neuma vārdiem, un tiktu apglabāts kapenē, saskaņā ar Zēnosa vārdiem, kurus viņš runāja attiecībā par trīs tumsas dienām, kas būs zīme, dota par Viņa nāvi tiem, kuri apdzīvos jūras salas, un it īpaši tiem, kuri ir no Israēla nama.

11 Jo tā ir teicis pravietis: Tajā dienā Dievs Tas Kungs pēkšņi piemeklēs visu Israēla namu, dažus ar Savu balsi viņu taisnīguma dēļ par lielu prieku un pestīšanu, un citus ar Sava spēka pērkoniem un zibeņiem, ar vētru, ar uguni un ar dūmiem, un tumsības miglu, un ar zemes atvēršanu, un ar kalniem, kas tiks pacelti.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunders and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

- 12 Un visas šīs lietas noteikti notiks, saka pravietis Zēnoss. Un klintīm uz zemes būs jāsaplīst; un dēļ zemes vaimanām daudzi no jūras salu ķēniņiem tiks Dieva Gara ietekmēti, lai izsauktos: dabas Dievs cieš!
- 13 Un, kas attiecas uz tiem, kuri ir no Jeruzālemes, saka pravietis, viņi tiks šautīti no visām tautām, jo tie sita krustā Israēla Dievu un pagrieza savas sirdis projām, noliedzot zīmes un brīnumus, un Israēla Dieva spēku un godu.
- 14 Un tāpēc, ka tie pagrieza savas sirdis projām, saka pravietis, un ir nonicinājuši Israēla Svēto, savās miesās viņi klejos un ies bojā, un kļūs par nievu vārdu un apsmieklu, un tiks ienīsti starp visām tautām.
- 15 Tomēr, kad tā diena pienāks, saka pravietis, kad tie vairs negriezīs savas sirdis prom no Israēla Svētā, tad Viņš atcerēsies derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar viņu tēviem.
- 16 Jā, tad Viņš atcerēsies jūras salas. Jā, un visas tautas, kas ir no Israēla nama, Es savāksu kopā no četrām zemes pusēm, saka Tas Kungs, saskaņā ar pravieša Zēnosa vārdiem.
- 17 Jā, un visa zeme redzēs Tā Kunga pestīšanu, saka pravietis, katra tauta, cilts, valoda un tautība tiks svētīta.
- 18 Un es, Nefijs, esmu rakstījis šīs lietas savai tautai, lai varbūt es varētu viņus pārliecināt, ka viņiem ir jāatceras Tas Kungs, viņu Pestītājs.
- 19 Tāpēc es runāju visam Israēla namam, ja būs tā, ka viņi saņems šos pierakstus.
- 20 Jo raugi, es Garā stipri pārdzīvoju par tiem, kuri ir Jeruzālemē, kas mani nogurdināja tik ļoti, ka visi mani locekļi ir kļuvuši vāji; jo, ja Tas Kungs nebūtu bijis žēlīgs, parādīdams man, kas notiks ar viņiem, kā Viņš to bija rādījis senatnes praviešiem, tad arī man būtu bijis jāiet bojā.
- 21 Un Viņš patiesi parādīja senatnes praviešiem visas lietas attiecībā uz tiem, kas ir Jeruzālemē; un Viņš arī ir rādījis daudziem attiecībā par mums, tāpēc ir vajadzīgs, lai mēs zinātu attiecībā par viņiem, jo par viņiem ir rakstīts uz plāksnēm no misiņa.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

- 22 Tad notika, ka es, Nefijs, mācīju saviem brāļiem šīs lietas; un notika, ka es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija iegravētas uz plāksnēm no misiņa, lai viņi zinātu par Tā Kunga darbiem citās zemēs starp senatnes ļaudīm.
- 23 Un es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija rakstītas Mozus grāmatās; bet lai es varētu pilnīgāk pārliecināt viņus ticēt Tam Kungam, viņu Pestītājam, es lasīju viņiem to, ko bija rakstījis pravietis Jesaja, jo es visus Svētos Rakstus pielīdzināju attiecībā uz mums, lai tas būtu mūsu labumam un mācībai.
- 24 Tāpēc es runāju uz viņiem, sacīdams: Klausieties pravieša vārdus, jūs, kas esat Israēla nama atlikums, zars, kurš ir ticis nolauzts; klausieties jūs pravieša vārdus, kas bija rakstīti visam Israēla namam, un pielīdziniet tos attiecībā uz sevi, lai jums būtu cerība tāpat kā jūsu brāļiem, no kuriem jūs esat nolauzti; jo tādā veidā pravietis ir rakstījis.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1. Nefija 20

- 1 Klausieties un dzirdiet šo, ak jūs, kas no Jēkaba nama, kuri tiek saukti Israēla vārdā un kuri cēlušies no Jūdas ūdeņiem jeb no kristīšanas ūdeņiem, kuri zvēr pie Tā Kunga Vārda un piemin Israēla Dievu, tomēr viņi nezvēr taisnībā un patiesībā.
- 2 Tomēr viņi sauc sevi par svēto pilsētu, bet viņi nepaļaujas uz Israēla Dievu, kas ir Pulku Kungs; jā, Pulku Kungs ir Viņa Vārds.
- 3 Redzi, tās agrākās lietas no paša sākuma Es esmu darījis zināmas; un tās nāca no Manas mutes un Es tās atklāju. Un Es tās atklāju viņiem pēkšņi.
- 4 Un Es to izdarīju, jo Es zināju, ka tu esi stūrgalvīgs un tavs kakls ir ar dzelzs cīpslām, un tava pierē no misiņa.
- 5 Un Es esmu patiesi no sākuma tev pasludinājis; pirms tas notika, Es tev tās paziņoju; un Es paziņoju tās aiz bažām, lai tu neteiktu: mans elks to ir darījis un mans izgredtais tēls, un mans izlietais attēls ir pavēlējis tām notikt.
- 6 Tu esi redzējis un dzirdējis to visu; un vai jūs tās nesludināsit? Un ka Es esmu paziņojis tev jaunas lietas no šī laika, patiesi apslēptas lietas, un tu tās nezināji.
- 7 Tās ir tagad radītas, un nevis no sākuma, patiesi pirms dienas, kad tu tās izdzirdēji, tās nebija tev sludinātas, lai tu nesacītu—lūk, es tās zināju.
- 8 Jā, tu tās nebiji dzirdējis; jā, tu tās nezināji; jā, no tā laika tava auss nebija atvērta; jo Es zināju, ka tu rīkosies nodevīgi un tu tiki saukts par grēcinieku jau no mātes miesām.
- 9 Tomēr Sava Vārda dēļ Es atlikšu Savas dusmas, un Sava goda dēļ Es savaldīšos pret tevi, lai Es tevi neiznīcinātu.
- 10 Jo, raugi, Es esmu šķīstījis tevi, Es esmu izraudzījis tevi ciešanu krāsnī.
- 11 Manis paša dēļ, jā, Manis paša dēļ Es to darīšu, jo Es nepieļaušu, ka Mans Vārds top zaimots, un Es neatdošu Savu godu citam!

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Uzklauti Mani, ak Jēkab un Israēl, Manis izredzētais, jo Es esmu Viņš; Es esmu pirmais, un Es esmu arī pēdējais.

13 Mana roka ir arī likusi zemei pamatus, un Mana labā roka ir izplētusi debesis. Es tās saucu, un tās sastājas kopā.

14 Visi jūs, sapulcējieties un uzklautiet! Kurš no viņiem ir tiem paziņojis tās lietas? Tas Kungs ir mīlējis viņu; jā, un Viņš piepildīs Savu vārdu, ko Viņš ir pasludinājis tiem; un Viņš izpildīs Savu prātu pret Bābeli, un Viņa roka kritīs pār kaldejiem.

15 Arī, saka Tas Kungs: Es, Tas Kungs, jā, Es esmu runājis; jā, Es esmu aicinājis viņu paziņot, Es esmu viņu atvedis, un viņa ceļš tam labi izdosies.

16 Nāciet jūs klāt pie manis; es neesmu runājis slepenībā; no sākuma, no brīža, kad tas tika paziņots, es esmu runājis; un Dievs Tas Kungs un Viņa Gars ir sūtījuši mani.

17 Un tā saka Tas Kungs, tavs Pestītājs, Israēla Svētais: Es esmu sūtījis viņu, Tas Kungs, tavs Dievs, kurš mācu tev to, kas tev par svētību, kurš vedu tevi pa ceļu, pa kuru tev jāiet, Es to esmu darījis!

18 Ak, kaut tu ievērotu Manus baušļus—tad tavs miers būtu kā upe un tava taisnība kā jūras viļņi!

19 Tavi pēcnācēji arī būtu kā jūras smiltis; un tavi miesas augļi kā smilšu graudi; viņu vārdi netiktu ne izdzēsti, ne iznīcināti Manā priekšā.

20 Izejiet ārā un prom no Bābeles, bēdziet no kaldejiem, ar dziedošu balsi paziņojiet to un dariet zināmu, izpaužiet līdz zemes galam un sakiet: Tas Kungs ir izglābis Savu kalpu Jēkabu!

21 Un viņiem neslāpa; Viņš vadīja tos pa tuksnešiem; Viņš lika ūdenim tecēt no klints priekš viņiem; Viņš arī pāršķēla klinti un ūdens tecēja.

22 Un kaut arī Viņš ir visu to darījis, un arī lielākas lietas, nav miera ļaunajiem, saka Tas Kungs.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1. Nefija 21

- 1 Un vēl: Klausieties, ak jūs, Israēla nams, visi jūs, kas esat nolauzti un izdzīti dēļ manas tautas ganu ļaundarībām; jā, visi jūs, kas esat nolauzti, kas esat izklīdināti, kas esat no manas tautas, ak, Israēla nams. Uzklusiet mani, ak, salas, un klausieties jūs, tālās tautas; Tas Kungs ir aicinājis mani jau no mātes klēpja; no manas mātes miesām Viņš ir pieminējis manu vārdu.
- 2 Un manu muti Viņš ir darījis kā asu zobenu; Savas rokas ēnā Viņš ir paslēpis mani, un darījis mani par spodru bultu; Savā bultu makstī Viņš ir paslēpis mani.
- 3 Un sacīja man: Tu esi Mans kalps, ak, Israēl, kurā Es tikšu cildināts.
- 4 Tad es sacīju: Es esmu pūlējies veltīgi, es esmu izšķīdis savus spēkus lieki un veltīgi; noteikti mana tiesa ir pie Tā Kunga un mans darbs pie mana Dieva.
- 5 Un tagad saka Tas Kungs, kas izveidoja mani no mātes klēpja, ka es būtu Viņa kalps, lai atkal atvestu Jēkabu pie Viņa, kaut arī Israēls nav sapulcināts, tomēr es tikšu pagodināts Viņa acīs un mans Dievs būs mans spēks.
- 6 Un Viņš saka: Tā ir viegla lieta, ka tev ir jābūt par Manu kalpu, lai uzceltu Jēkaba ciltis un atjaunotu Israēla paglābtos. Es tevi došu arī par gaismu citām tautām, lai tu būtu Manas pestīšanas nesējs līdz pat zemes galiem.
- 7 Tā saka Tas Kungs, Israēla Pestītājs, viņa Svētais, tam, kuru cilvēks nicināja, pret kuru tautas sajuta riebumu, valdnieku kalpam: Ķēniņi redzēs un piecelsies, un arī vadoņi pielūgs tevi Tā Kunga dēļ, kas ir uzticīgs.
- 8 Tā saka Tas Kungs: Labvēlīgā laikā Es esmu uzklusījis tevi, ak, jūras salas, un pestīšanas dienā Es esmu tev palīdzējis; un Es tevi saglabāšu, un došu tev Savu kalpu par derību tautai, lai atjaunotu zemi, lai mantotu izpostītos mantojumus.
- 9 Lai tu varētu sacīt cietumniekiem: Nāciet laukā! Tiem, kas sēd tumsā: Parādieties! Viņi ēdīs jau pa ceļam, un viņu ganības būs visās augstienēs.

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Viņi nebūs ne izsalkuši, ne izslāpuši, tos nemocīs ne karstums, ne saule, jo Viņš, kas ir žēlīgs pret tiem, vadīs viņus, tieši pie ūdens avotiem Viņš vadīs tos.

11 Un Es padarīšu visus Savus kalnus par ceļu, un Mani lielceļi būs līdzeni.

12 Un tad, ak Israēla nams, raugi, šie nāks no tālienes; un lūk, šie no ziemeļiem un no rietumiem; un šie no Sinimas zemes.

13 Gavilējiet, ak, debesis, un priecājies, ak, zeme; jo tiks nostiprinātas to pēdas, kuri ir austrumos; izplūstiet gaviļēs, ak kalni; jo viņi vairs netiks satriekti, jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu un būs žēlīgs pret Saviem apbēdinātajiem.

14 Bet redzi, Ciāna ir sacījusi: Tas Kungs ir atstājis mani un mans Kungs ir aizmirsis mani!—Bet Viņš parādīs, ka tas tā nav.

15 Jo vai var sievietē aizmirst savu zīdāini, ka viņa neapžēlotos par sava klēpja dēlu? Jā, viņa var aizmirst, tomēr Es neaizmirsīšu tevi, ak, Israēla nams.

16 Redzi, Es esmu iezīmējis tevi uz Savu roku delnām; tavi mūri vienmēr ir Manā priekšā.

17 Tavi bērni steigsies pretīm taviem postītājiem; un tie, kas tevi izpostīja, aizies prom no tevis.

18 Pacel savas acis un raugi! Šie visi ir sapulcējušies, un viņi nāks pie tevis. Un kā Es dzīvoju, saka Tas Kungs, tu droši ietērsies ar viņiem kā ar rotu, un apsiesi viņus patiesi kā līgava.

19 Jo tavas postažas un tavas pamestās vietas, un tava izpostītā zeme tagad būs par šauru taviem iedzīvotājiem, un tie, kas tevi aprija, būs tālu projām.

20 Bērni, kas tev būs pēc tam, kad tu esi zaudējusi pirmos, atkal tavās ausīs sacīs: Šī vieta ir par šauru priekš manis, dod man vietu, lai es varu dzīvot!

21 Tad tu sacīsi savā sirdī: Kas man šos ir dzemdējis, redzot, ka es biju pazaudējusi savus bērnus, un esmu pamesta, gūstekne, un klejoju turp un šurp? Kas šos ir uzaudzinājis? Redzi, es biju pamesta viena; šie, kur viņi ir bijuši?

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

22 Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār cīticībniekiem un uzvilksu Savu karogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās rokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.

23 Un ķēniņi būs tavi auklējošie tēvi, un viņu ķēniņienes tavas auklējošās mātes; tavā priekšā tie metīsies uz sava vaiga pie zemes un laizīs tavu kāju pīšļus; un tu zināsi, ka Es esmu Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kas gaida Mani.

24 Jo vai tiks atņemts laupījums stiprajam, vai tā gūstekņi atbrīvoti?

25 Bet tā saka Tas Kungs, pat varenā gūstekņi tiks atņemti un varmākas laupījums tiks atbrīvots; jo Es cīnīšos ar to, kas cīnījās ar tevi, un Es izglābšu tavus bērnus.

26 Un Es barošu tos, kas apspieda tevi, ar viņu pašu miesu; un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa radība zinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un tavs Pestītājs, Jēkaba Varenais.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1. Nefija 22

- 1 Un tagad notika, kad es, Nefijs, biju izlasījis šīs lietas, kas bija iegravētas uz plāksnēm no misiņa, mani brāļi atnāca pie manis un sacīja man: Ko nozīmē šīs lietas, kuras tu lasīji? Redzi, vai tās ir jāsaprot kā lietas, kuras ir garīgas, kas notiks saskaņā ar garu un nevis miesu?
- 2 Un es, Nefijs, sacīju uz tiem: Lūk, tās tika pasludinātas pravietim caur Gara balsi, jo ar Garu praviešiem tiek darītas zināmas visas lietas, kas nāks pār cilvēku bērniem saskaņā ar miesu.
- 3 Tāpēc lietas, par kurām es esmu lasījis, ir lietas, kuras attiecas gan uz laicīgo, gan uz garīgo; jo šķiet, ka Israēla nams agrāk vai vēlāk tiks izkaisīts pa visu zemes virsu un arī starp visām tautām.
- 4 Un redzi, ir daudzi, par kuriem vairs nezina tie, kas ir Jeruzālemē. Jā, lielākā daļa no visām Israēla ciltīm ir tikušas aizvestas projām; un viņi ir izkaisīti šurp un turp pa jūras salām; un kur tie ir, neviens no mums nezina, izņemot, ka mēs zinām, ka viņi ir tikuši aizvesti projām.
- 5 Un, tā kā viņi ir tikuši aizvesti projām, šīs lietas ir tikušas pravietotas attiecībā par viņiem un arī attiecībā par visiem tiem, kas turpmāk tiks izkaisīti un tiks sajaukti Israēla Svētā dēļ; jo pret Viņu tie nocietinās savas sirdis; tāpēc viņi tiks izkaisīti starp visām tautām un tiks ienīsti no visiem cilvēkiem.
- 6 Tomēr vēlāk viņi tiks zīdīti no cilticībniekiem, un Tas Kungs pacels Savu roku pār cilticībniekiem un uzvilks tos kā karogu, un viņu bērni tiks nesti to rokās un viņu meitas tiks nestas uz to pleciem, lūk, šīs lietas, par kurām ir runāts, ir laicīgas, jo tās ir Tā Kunga derības ar mūsu tēviem; un tas attiecas uz mums nākamajās dienās, un arī uz mūsu brāļiem, kas ir no Israēla nama.
- 7 Un tas nozīmē, ka nāk laiks, kad galu galā viss Israēla nams tiks izklīdināts un sajaukts, un ka Dievs Tas Kungs radīs varenu tautu starp cilticībniekiem, jā, pat pa visu šīs zemes virsu, un mūsu pēcnācēji tiks viņu izklīdināti.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

- 8 Un, kad mūsu pēcnācēji būs izklīdināti, Dievs Tas Kungs uzsāks veikt brīnišķu darbu starp citticībniekiem, kas būs vērtīgs mūsu pēcnācējiem; tāpēc tas tiek pielīdzināts viņu zīdīšanai no citticībniekiem un viņu nešanai to rokās un uz to pleciem.
- 9 Un tas arī būs vērtīgs citticībniekiem; un ne tikai citticībniekiem, bet visam Israēla namam, lai darītu zināmas Tēva, kurš ir Debesīs, derības ar Ābrahāmu, sakot: Un tavos pēcnācējos būs svētītas visas zemes ciltis.
- 10 Un es gribētu, mani brāļi, lai jūs zinātu, ka visas zemes ciltis nevar tikt svētītas, kamēr Viņš neatsegs Savu roku visu tautu acu priekšā.
- 11 Tāpēc Dievs Tas Kungs uzsāks atsegt Savu roku visu tautu acu priekšā, izpildot Savas derības un nesot Savu evaņģēliju tiem, kas ir no Israēla nama.
- 12 Tāpēc Viņš izvedīs viņus atkal laukā no gūsta un tie tiks sapulcināti kopā savās mantojuma zemēs; un viņi tiks izvesti laukā no krēslas un tumsas; un viņi zinās, ka Tas Kungs ir viņu Glābējs un viņu Pestītājs —Israēla Varenais.
- 13 Un asinis no tās lielās un negantās baznīcas, kura ir visas zemes netikle, tiks pagrieztas uz viņu pašu galvām; jo viņi karos savā starpā, un zobens viņu pašu rokās kritīs uz viņu pašu galvām, un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm.
- 14 Un katra tauta, kura karos pret tevi, ak Israēla nams, tiks pavērsta viena pret otru un viņi iekritīs bedrē, ko tie izraka Tā Kunga ļaužu ievilināšanai. Un visi, kuri cīnīsies pret Ciānu, tiks iznīcināti, un tā lielā netikle, kas ir sagrozījusi Tā Kunga taisnos ceļus, jā, tā lielā un negantā baznīca nogāzīsies pīšļos, un liela būs tās krišana.
- 15 Jo redzi, saka pravietis, ātri pienāks laiks, kad Sātanam vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, jo drīz pienāks tā diena, kad visi augstprātīgie un tie, kas dara ļaundarības, būs kā rugāji; un tā diena nāks, kad viņiem būs jāsadeg.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

16 Jo drīz nāks laiks, kad Dieva dusmu pilnība tiks izlieta pār visiem cilvēku bērniem, jo Viņš nepieļaus, ka ļaunie iznīcinātu taisnīgos.

17 Tāpēc Viņš pasargās taisnīgos ar Savu spēku, pat ja būs tā, ka vajadzēs nākt Viņa dusmu pilnībai, un taisnīgie tiks pasargāti līdz pat viņu naidnieku iznīcināšanai ar uguni. Tāpēc taisnīgajiem nevajag bīties, jo, kā saka pravietis, viņi tiks izglābti, pat ja tas būs tā kā ar uguni.

18 Lūk, mani brāļi, es saku jums, ka šīm lietām drīz vien jānāk; jā, patiesi, asinīm un ugunij, un dūmu miglai ir jānāk; un tam ir jābūt uz zemes virsas, un tas nāk pie cilvēkiem miesā, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Israēla Svēto.

19 Jo redzi, taisnīgie neies bojā; jo noteikti jānāk laikam, kad visi tie, kas cīnās pret Ciānu, tiks izdeldēti.

20 Un Tas Kungs noteikti sagatavos ceļu saviem ļaudīm, izpildot Mozus vārdus, ko viņš runāja, sacīdams: Pravieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels no jūsu vidus, tāpat kā mani; viņu jūs uzklausīsīt visās lietās, ko viņš jums pasacīs. Un notiks tā, ka visi tie, kas neuzklausīs pravieti, tiks izdeldēti no tautas vidus.

21 Un tagad es, Nefijs, paziņoju jums, ka šis pravietis, par kuru Mozus runāja, ir Israēla Svētais, tāpēc Viņš spriedīs tiesu taisnībā.

22 Un taisnīgajiem nevajag bīties, jo viņi ir tie, kas netiks satriekti. Bet tā ir velna valstība, kas tiks uzcelta cilvēku bērnu vidū, kas ir radīta starp tiem, kuri ir miesā.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 Jo ātri pienāks laiks, ka visām baznīcām, kas ir uzceltas, lai gūtu peļņu, un visas tās, kas ir uzceltas, lai iegūtu varu pār miesu, un tās, kas ir uzceltas, lai kļūtu slavenas pasaules acīs, un tās, kas meklē miesas kārības un pasaulīgas lietas, un dara visāda veida nekrietnības; jā, īsāk sakot, visi tie, kuri pieder velna valstībai, ir tie, kuriem vajag bīties un trīcēt, un drebēt, viņi ir tie, kuriem būs jātiek nogāztiem pīšļos; viņi ir tie, kuriem būs jāsadeg kā rugājiem; un tas ir saskaņā ar pravieša vārdiem.

24 Un laiks pienāks ātri, kad taisnīgajiem būs jātiek ievestiem kā teļiem kūti, un Israēla Svētajam vajadzēs valdīt varā un varenībā, un spēkā, un lielā godībā.

25 Un Viņš sapulcinās Savus bērnus no četrām zemes pusēm, un Viņš pārskaitīs Savas avis, un tās Viņu pazīs; un būs viens ganāms pulks un viens gans; un Viņš baros Savas avis, un Viņā tās atradīs ganības.

26 Un Viņa ļaužu taisnības dēļ Sātanam nav varas; tāpēc tas nevar tikt atbrīvots ilgus gadus; jo tam nav varas pār ļaužu sirdīm, jo viņi dzīvo taisnībā, un Israēla Svētais valda.

27 Un tagad, redzi, es, Nefijs, saku jums, ka visām šīm lietām ir jānotiek saskaņā ar miesu.

28 Bet, redzi, visas tautas, ciltis, valodas un tautības dzīvos droši Israēla Svētajā, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus.

29 Un tagad es, Nefijs, nobeidzu, jo es neuzdrīkstos runāt tālāk par šīm lietām.

30 Tāpēc, mani brāļi, es gribētu, lai jūs ņemtu vērā, ka tās lietas, kas ir rakstītas uz plāksnēm no misiņa, ir patiesas; un tās liecina, ka cilvēkam ir jābūt paklausīgam Dieva baušļiem.

31 Tāpēc jums nevajag domāt, ka es un mans tēvs esam vienīgie, kas par tām ir liecinājuši un arī tās mācījuši. Tāpēc, ja jūs būsiet paklausīgi baušļiem un pastāvēsit līdz galam, jūs tiksiet izglābti pēdējā dienā. Un tas tā ir. Āmen.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Otrā Nefija grāmata

Apraksts par Lebija nāvi. Nefija brāļi sacēlas pret viņu. Tas Kungs brīdina Nefiju, ka viņam jādodas prom mežonīgā apvidū. Viņa ceļojumi mežonīgā apvidū, un tā tālāk.

2. Nefija 1

- 1 Un tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis savu brāļu pamācīšanu, mūsu tēvs Lehijs arī sacīja viņiem daudzas lietas un uzskaitīja tiem, kādas lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņiem, izvedot tos laukā no Jeruzālemes zemes.
- 2 Un viņš runāja uz tiem arī par viņu sacelšanos uz ūdeņiem un Dieva žēlastību, pasargājot viņu dzīvības, ka tie netika aprīti jūrā.
- 3 Un viņš arī runāja uz viņiem par apsolīto zemi, ko tie bija ieguvuši—cik žēlīgs Tas Kungs bija bijis, brīdinot mūs, ka mums ir jābēg prom no Jeruzālemes zemes.
- 4 Jo, redzi, viņš sacīja: Es esmu redzējis vīziju, kurā es zinu, ka Jeruzāleme ir izpostīta; un, ja mēs būtu palikuši Jeruzālemē, mēs arī būtu gājuši bojā.
- 5 Bet, viņš sacīja, neskatoties uz mūsu ciešanām, mēs esam ieguvuši apsolīto zemi, zemi, kura ir izraudzīta pār visām citām zemēm; zemi, par kuru Tas Kungs ir noslēdzis derību ar mani, ka tā būs manu pēcnācēju mantojuma zeme. Jā, Tas Kungs ir apsolījis šo zemi man un maniem bērniem uz mūžiem, un arī visiem tiem, kas ar Tā Kunga roku tiks izvesti no citām zemēm.
- 6 Tāpēc es, Lehijs, pravietoju saskaņā ar Gara ietekmi, kas ir manī, ka šinī zemē nenāks neviens, ja tikai viņi netiks atvesti ar Tā Kunga roku.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lebi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Tāpēc šī zeme ir iesvētīta tam, kuru Viņš atvedīs. Un, ja tas būs tā, ka tie kalpos Viņam saskaņā ar pavēlēm, ko Viņš ir devis, tā būs viņiem brīvības zeme; tāpēc tie nekad nenonāks gūstā, bet, ja nonāks, tad tas būs viņu nekrietnības dēļ; jo, ja nekrietnība ies vairumā, nolādēta būs zeme viņu dēļ, bet taisnīgajiem tā tiks svētīta uz mūžiem.

8 Un lūk, tā ir gudrība, ka šī zeme pagaidām netiks zināma citām tautām, jo redzi, daudzas tautas pārpildītu šo zemi, ka šeit vairs nebūtu vietas mantojumam.

9 Un tagad es, Lehijs, esmu saņēmis solījumu, ka tā, kā viņi, ko Dievs Tas Kungs izvedīs no Jeruzālemes zemes, turēs Viņa baušļus, tā tiem veiksies šīs zemes virsū un viņi tiks pasargāti no visām citām tautām, lai šī zeme piederētu viņiem pašiem. Un, ja būs tā, ka tie turēs Viņa baušļus, tie tiks svētīti šīs zemes virsū un šeit nebūs neviena, kas tiem uz māktos, ne arī atņemtu viņu mantojuma zemi; un viņi dzīvos drošībā mūžīgi.

10 Bet redzi, kad pienāks laiks, kad tie kritīs neticībā pēc tam, kad viņi saņēmuši tik lielas svētības no Tā Kunga rokas—būdami ar zināšanām par zemes un visu cilvēku radīšanu, zinot Tā Kunga lielos un brīnumainos darbus no pasaules radīšanas; būdami ar spēku, kas viņiem ir dots darīt visas lietas caur ticību; būdami ar visiem baušļiem no paša iesākuma, un būdami atvesti ar Viņa bezgalīgo labestību šajā vērtīgajā apsolītajā zemē—redzi, es saku, ja pienāks diena, kad viņi atraidīs Israēla Svēto, patieso Mesiju, savu Pestītāju un savu Dievu, lūk, Viņa, kurš ir taisnīgs, sods būs pār tiem.

11 Jā, Viņš atvedīs pie tiem citas tautas, un Viņš dos tām varu pār tiem, un Viņš atņems tiem viņu īpašumu zemes, un Viņš liks tiem tapt izkaisītiem un satriektiem.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 Jā, no vienas paaudzes otrā šeit būs asinsizliešana un lielas sodības to starpā; tāpēc, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, jā, es gribētu, lai jūs uzklausītu manus vārdus.
- 13 Ak, lai jūs varētu pamosties; pamosties no dziļa miega, jā, tieši no elles miega un nokratīt tās drausmīgās važas, ar kurām jūs esat saistīti, važas, kuras sasaista cilvēku bērņus tā, ka viņi tiek novesti lejā gūstā mūžīgajā ciešanu un bēdu bezdibenī.
- 14 Pamostieties! Un uzcelieties no pīšļiem un uzklausiet trīcoša tēva vārdus, kura miesas jums drīz vien vajadzēs guldīt aukstā un klusā kapā, no kurienes neviens ceļinieks nevar atgriezties; vēl dažas dienas, un es eju šīs zemes pēdējo ceļu.
- 15 Bet lūk, Tas Kungs ir atpestījis manu dvēseli no elles; es esmu redzējis Viņa godību, un es esmu ieskauts mūžīgi Viņa mīlestības rokās.
- 16 Un es vēlos, lai jūs vienmēr atcerētos ievērot Tā Kunga likumus un tiesas; lūk, tā no paša sākuma ir bijusi manas dvēseles dedzīga vēlēšanās.
- 17 Mana sirds laiku pa laikam ir bijusi nospiesta ar bēdām, jo es baidījos, ka jūsu cietsirdības dēļ Tas Kungs, jūsu Dievs, nāks savā dusmu pilnībā pār jums, ka jūs tiksiet izdzīti un iznīcināti uz visiem laikiem.
- 18 Vai, ka lāsts nāks pār jums uz daudzām paaudzēm, un jūs tiksiet piemeklēti ar zobenu un ar badu, un tiksiet ienīsti un vadīti saskaņā ar velna prātu un gūstu.
- 19 Ak, mani dēli, kaut šīs lietas nenāktu pār jums, bet kaut jūs būtu Tā Kunga izraudzīti un iemiļoti ļaudis! Bet redzi, notiks Viņa prāts; jo Viņa ceļi ir mūžīga taisnība.
- 20 Un Viņš ir sacījis: Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē, bet, kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksiet padzīti no Mana vaiga.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

- 21 Un tagad, kaut mana dvēsele varētu priecāties jūsos, un kaut mana sirds varētu pamest šo pasauli ar līksmi jūsu dēļ, kaut es nebūtu novests kapā ar skumjām un bēdām, uzcelieties no pīšļiem, mani dēli, un esiet vīri un esiet apņēmīgi vienā prātā un vienā sirdī vienoti visās lietās, lai jūs nenonāktu gūstā.
- 22 Lai jūs netiktu nolādēti ar smagu lāstu, un arī lai jūs neizsauktu taisnā Dieva nepatiku pret jums un bojāeju, jā, gan dvēseles, gan ķermeņa mūžīgu bojāeju.
- 23 Pamostieties, mani dēli, apjoziet taisnības bruņas. Nokratiet važas, ar kurām jūs esat saistīti, un nāciet laukā no tumsības, un uzcelieties no pīšļiem.
- 24 Nesacelieties vairāk pret jūsu brāli, kura redzētās vīzijas ir bijušas brīnišķas, un kurš ir turējis baušļus kopš tā laika, kad mēs pametām Jeruzālemi; un kurš ir bijis darbarīks Dieva rokās, atvedot mūs apsolītajā zemē; jo, ja nebūtu bijis viņa, mums vajadzētu iet bojā no bada tuksnesī; tomēr jūs esat centušies atņemt viņa dzīvību; jā, un viņš ir izcietis daudz bēdu jūsu dēļ.
- 25 Un es ārkārtīgi baidos un trīcu jūsu dēļ, lai viņam atkal nenāktos ciest; jo redzi, jūs esat apsūdzējuši viņu, ka viņš cenšas iegūt spēku un varu pār jums; bet es zinu, ka viņš nav centies iegūt ne spēku, ne varu pār jums, bet viņš centies pēc Dieva godības un jūsu pašu mūžīgās labklājības.
- 26 Un jūs esat kurnējuši tādēļ, ka viņš ir bijis tiešs pret jums. Jūs sakāt, ka viņš ir izmantojis bardzību; jūs sakāt, ka viņš ir bijis dusmīgs uz jums; bet redzi, viņa bardzība bija Dieva vārda spēka bardzība, kurš bija viņā; un tas, ko jūs saucat par dusmām, bija patiesība, saskaņā ar to, kas ir Dievā, ko viņš nevarēja apvaldīt, drosmīgi pasludinot jums par jūsu nekrietnībām.
- 27 Un ir vajadzīgs, lai Dieva spēks būtu ar viņu, pat tiktāl, lai viņš jums varētu pavēlēt un jums vajadzētu pakļauties. Bet redzi, tas nebija viņš, bet tas bija Tā Kunga Gars, kas bija viņā, kas atvēra viņa muti runāšanai, lai viņš nevarētu to aizdarīt.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

- 28 Un tagad, mani dēli, Laman un arī Lemuēl, un Sam, un arī mani dēli, kuri esat Ismaēla dēli, redzi, ja jūs paklausīsīt Nefija balsij, jūs neiesit bojā. Un, ja jūs paklausīsīt viņu, es atstāju jums svētību, jā, tieši savu pirmo svētību.
- 29 Bet, ja jūs neklausīsīt viņu, es atņemšu savu pirmo svētību, jā, patiesi savu svētību, un tā paliks viņam.
- 30 Un tagad, Zoram, es runāju uz tevi: Redzi, tu esi Lābana kalps; tomēr tu esi izvests no Jeruzālemes zemes, un es zinu, ka tu esi mana dēla Nefija paties draugs mūžīgi.
- 31 Tāpēc, ka tu esi bijis uzticīgs, tavi pēcnācēji tiks svētīti kopā ar viņa pēcnācējiem, ka viņi ilgi dzīvos labklājībā uz šīs zemes virsas; un nekas, ja nu vienīgi nekrietnība viņu starpā, netraucēs vai neizjauks viņu labklājību uz šīs zemes virsas mūžīgi.
- 32 Tāpēc, ja jūs turēsīt Tā Kunga pavēles, Tas Kungs ir iesvētījis šo zemi tavu pēcnācēju un mana dēla pēcnācēju drošībai.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2. Nefija 2

- 1 Un tagad, Jēkab, es runāju uz tevi: Tu esi mans pirmdzimtais manās bēdu dienās tuksnesī. Un redzi, savā bērnībā tu esi izjutis ciešanas un daudz bēdu savu brāļu rupjības dēļ.
- 2 Tomēr, Jēkab, mans pirmdzimtais tuksnesī, tu zini Dieva diženumu; un Viņš iesvētīs tavas bēdas tev par labumu.
- 3 Tāpēc tava dvēsele tiks svētīta un tu dzīvoši drošībā ar savu brāli Nefiju; un tavas dienas tiks vadītas kalpošanā tavam Dievam. Tāpēc es zinu, ka tu esi atpestīts sava Pestītāja taisnīguma dēļ; jo tu esi redzējis, ka laika pilnībā Viņš nāks, lai atnestu pestīšanu cilvēkiem.
- 4 Un tu esi redzējis savā jaunībā Viņa godību; tāpēc tu esi svētīts tāpat kā tie, kam Viņš kalpos miesā; jo Gars ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un ceļš ir sagatavots no cilvēka krišanas, un glābšana ir par brīvu.
- 5 Un cilvēki ir pietiekami apmācīti, lai viņi atšķirtu labu no ļauna. Un likums ir dots cilvēkiem. Un pēc likuma neviena radība netiek attaisnota; jeb, pēc likuma cilvēki ir izdeldēti. Jā, pēc laicīgā likuma viņi bija izdeldēti; un arī, pēc garīgā likuma viņi iet bojā attiecībā pret to, kas ir labs, un kļūst nelaimīgi uz mūžiem.
- 6 Tāpēc atpestīšana nāk iekš un caur Svēto Mesiju; jo Viņš ir pilns labvēlības un patiesības.
- 7 Lūk, Viņš ziedo Sevi kā upuri par grēku, lai izpildītu likuma prasības par visiem tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars; un ne par vienu citu likuma prasības nevar tikt izpildītas.
- 8 Tāpēc, cik ļoti svarīgi ir darīt zināmas šīs lietas zemes iedzīvotājiem, lai viņi varētu zināt, ka šeit nav nevienas radības, kas var dzīvot ar Dievu, kā tikai caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību, kurš atdod savu dzīvību miesā un atkal to atgūst ar Gara spēku, lai Viņš īstenotu mirušo augšāmcelšanos, būdams pirmais, kam jāuzceļas.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God.

Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

- 9 Tāpēc Viņš ir pirmais auglis Dievam, tā kā Viņš aizlūgs par visiem cilvēku bērniem; un tie, kas ticēs Viņam, tiks izglābti.
- 10 Un tādēļ, ka aizlūgšana ir par visiem, visi cilvēki nāks pie Dieva; tāpēc viņi stāvēs Viņa priekšā, lai tiktu Viņa tiesāti saskaņā ar patiesību un svētumu, kas ir Viņā. Tad nu likuma prasībām, kuras Svētais ir devis soda uzlikšanai, kuras ir noteiktas un kuras ir pretstatā tai laimei, kas ir noteikta, ir jāatbilst grēku izpirkšanas prasībām—
- 11 jo ir vajadzīgs, lai būtu pretstats visās lietās. Ja ne tā, mans pirmdzimtais tuksnesī, tad nevarētu notikt ne taisnīgums ne ļaundarība, ne svētums ne bēdas, ne labais ne sliktais. Tāpēc visām lietām ir jātiek savienotām vienā. Tāpēc, ja tas būtu viens ķermenis, tam vajadzētu palikt kā mirušam bez dzīvības, bez nāves, bez satrūdēšanas, bez nesatrūdēšanas, bez laimes un bez bēdām, ne ar jūtām, ne bez jūtām.
- 12 Tāpēc tas būtu ticis radīts bezjēdzīgi; tādējādi šeit nebūtu bijis nodoma tā radīšanas nolūkā. Tāpēc tāda lieta iznīcinātu Dieva gudrību un viņa mūžīgos nodomus, un arī spēku, un žēlastību, un Dieva taisnību.
- 13 Un, ja jūs teiksiet, ka nav likuma, jūs arī teiksiet, ka nav grēka. Un, ja jūs teiksiet, ka nav grēka, jūs arī teiksiet, ka nav taisnīguma. Un, ja nav taisnīguma, nav laimes. Un, ja nav ne taisnīguma, ne laimes, nav ne soda, ne bēdu. Un, ja visa tā nav, tad nav Dieva. Un, ja nav Dieva, mūsu nav, nav arī zemes; jo šeit nevarētu būt nekādu radītu lietu, ne lai tās darbotos, ne lai uz tām iedarbotos; tāpēc visam vajadzētu izzust.
- 14 Un tagad, mani dēli, šo es runāju uz jums jūsu labumam un mācībai; jo Dievs ir, un Viņš ir radījis visas lietas, gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tur ir; gan lietas, lai tās darbotos, gan lietas, lai uz tām iedarbotos.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

- 15 Un lai īstenotu Viņa mūžīgos nodomus attiecībā uz cilvēku, kad Viņš bija radījis mūsu pirmos vecākus un lauku zvērus, un debesu putnus, un, īsāk, visās lietās, kas ir radītas, bija vajadzīgs, lai būtu pretstats; patiesi, aizliegtais auglis pretstatā dzīvības kokam; viens būdams salds un otrs rūgts.
- 16 Tāpēc Dievs Tas Kungs ļāva cilvēkam rīkoties patstāvīgi. Tad nu cilvēks nevar rīkoties patstāvīgi, nebūdams viena vai otra kārdināts.
- 17 Un man, Lehiĵam, saskaņā ar to, ko es esmu lasījis, ir jāpieņem, ka Dieva eņģelis, saskaņā ar to, kas ir rakstīts, bija kritis no debesīm; tāpēc viņš kļuva par velnu, tiekdamijs pēc tā, kas bija ļauns Dieva priekšā.
- 18 Un dēļ tā, ka viņš bija kritis no debesīm un kļuvis nelaimīgs uz mūžiem, viņš tiecas arī pēc visas cilvēces nelaimes. Tāpēc viņš sacīja, jā, patiesi, vecā čūska, kas ir velns, kas ir visu melu tēvs, tāpēc viņš sacīja Ievai: Nobaudiet aizliegto augli un jūs nemirsit, bet jūs būsit kā Dievs, zinādami labu un ļaunu.
- 19 Un pēc tam, kad Ādams un Ieva bija nobaudījuši aizliegto augli, viņi tika izdzīti no Ēdenes dārza, lai apstrādātu zemi.
- 20 Un viņi dzemdēja bērņus; jā, patiesi, visas zemes ģimeni.
- 21 Un cilvēku bērņņu dienas tika paildzinātas, saskaņā ar Dieva prātu, lai viņi varētu nožēlot grēkus, būdami miesā; tāpēc viņu stāvoklis kļuva par pārbaudes stāvokli un viņu laiks tika pagarināts, saskaņā ar baušļiem, kurus Dievs Tas Kungs deva cilvēku bērņņiem. Jo Viņš deva bausli, ka visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki; jo Viņš parādīja visiem cilvēkiem, ka viņi bija pazuduši savu vecāku pārkāpuma dēļ.
- 22 Un tagad, lūk, ja Ādams nebūtu izdarījis pārkāpumu, viņš nebūtu kritis, bet viņš būtu palicis Ēdenes dārzā. Un visām lietām, kas bija radītas, vajadzētu palikt tajā pašā stāvoklī, kādā tās bija, kad tika radītas; un tā viņām vajadzētu palikt mūžīgi, un nebūtu gala.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 Un viņiem nebūtu bērnu; tāpēc viņiem būtu jāpaliek nevainībā, esot bez prieka, jo viņi nepazītu bēdas; nedarot neko labu, jo viņi nepazītu grēku.

24 Bet lūk, viss ir darīts Tā gudrībā, kurš zina visu.

25 Ādams krita, lai cilvēki būtu; un cilvēki ir, lai viņi gūtu prieku.

26 Un Mesija nāks laika pilnībā, lai Viņš atpestītu cilvēku bērnus no krišanas. Un tāpēc, ka viņi ir atpestīti no krišanas, viņi ir kļuvuši brīvi uz mūžiem, atšķirdami labu no ļauna; lai rīkotos paši un nevis lai ar viņiem rīkotos, izņemot tikai, ja tas būs ar likuma sodu tajā lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar baušļiem, ko Dievs ir devis.

27 Tāpēc cilvēki ir brīvi miesā, un visas lietas ir dotas tiem, kuras ir noderīgas cilvēkam. Un viņi var brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi caur lielo visu cilvēku Starpnieku, vai izvēlēties gūstu un nāvi, saskaņā ar velna gūstu un varu; jo viņš tiecas, lai visi cilvēki būtu nelaimīgi līdzīgi viņam pašam.

28 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs raudzītos uz lielo Starpnieku un klausītos Viņa svarīgajās pavēlēs; un būtu uzticīgi Viņa vārdiem, un izvēlētos mūžīgo dzīvi, saskaņā ar Viņa Svētā Gara gribu;

29 un neizvēlētos mūžīgo nāvi, saskaņā ar miesas gribu un ļaunumu, kas ir tanī, kas atdod garu velna varas gūstā, lai novestu jūs lejā ellē, lai viņš varētu valdīt pār jums sava paša valstībā.

30 Es esmu runājis šos dažus vārdus uz jums visiem, mani dēli, manas pārbaudes pēdējās dienās; un es esmu izraudzījies labo daļu saskaņā ar pravieša vārdiem. Un man nav nekāda cita mērķa, kā tikai jūsu dvēseļu mūžīga labklājība. Āmen.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2. Nefija 3

- 1 Un tagad es runāju uz tevi, Jāzep, mans jaunākais dēls. Tu piedzimi manu ciešanu tuksnesī; jā, manu vislielāko bēdu dienās tava māte dzemdēja tevi.
- 2 Un lai Tas Kungs iesvēta arī tev šo zemi, kas ir pati vērtīgākā zeme, tavam mantojumam, un tavu pēcnācēju un tavu brāļu mantojumam, tavai mūžīgai drošībai, ja būs tā, ka jūs turēsīt Israēla Svētā pavēles.
- 3 Un tagad, Jāzep, mans jaunākais dēls, kuru es esmu iznesis no savu ciešanu tuksneša, lai Tas Kungs svētī tevi uz visiem laikiem, lai tavi pēcnācēji netiktu pilnīgi iznīcināti.
- 4 Jo redzi, tu esi manu gurnu auglis; un es esmu Jāzēpa, kas tika aizvests kā gūsteknis uz Ēģipti, pēctecis. Un lielas bija Tā Kunga derības, kuras Viņš noslēdza ar Jāzēpu.
- 5 Tad nu Jāzēps patiesi redzēja mūsu dienas. Un viņš ieguva Tā Kunga solījumu, ka no viņa gurnu augļiem Dievs Tas Kungs radīs Israēla nama taisnīgu zaru; nevis Mesiju, bet zaru, kas tiks nolauzts, tomēr tiks pieminēts Tā Kunga derībās, ka Mesija tiks pasludināts tiem pēdējās dienās gara spēkā, izvedot tos no tumsas gaismā, jā, laukā no apslēptās tumsības un laukā no gūsta brīvībā.
- 6 Jo Jāzēps patiesi liecināja, sacīdams: Gaišreģi radīs Tas Kungs, mans Dievs, kurš būs izraudzīts gaišreģis maniem gurnu augļiem.
- 7 Jā, Jāzēps patiesi sacīja: Tā saka Tas Kungs uz mani: Izraudzītu gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņš būs augstu cienīts starp tavu gurnu augļiem. Un viņam Es došu pavēli, ka viņam ir jāveic darbs priekš tavu gurnu augļiem, viņa brāļiem, kas būs ļoti vērtīgs tiem, līdz pat to atvešanai līdz zināšanām par derībām, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.
- 8 Un Es došu viņam pavēli, ka viņam nebūs jādara neviens cits darbs, kā tikai tas darbs, kuru Es viņam pavēlēšu. Un Es padarīšu viņu varenu Savās acīs, jo viņš darīs Manu darbu.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

- 9 Un viņš būs tikpat varens kā Mozus, kuru, kā Es esmu teicis, celšu jums, lai atbrīvotu Savus ļaudis, ak Israēla nams.
- 10 Un Mozu Es celšu, lai atbrīvotu tavus ļaudis no Ēģiptes zemes.
- 11 Bet gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņam Es došu varu nest Manu vārdu tavu gurnu pēcnācējiem—un nest ne tikai Manu vārdu, saka Tas Kungs, bet pārliecināt viņus par Manu vārdu, kas jau ir izgājis viņu vidū.
- 12 Tāpēc tavi gurnu augļi rakstīs, un Jūdas gurnu augļi rakstīs; un tas, kas tiks uzrakstīts no taviem gurnu augļiem, un tas, kas tiks uzrakstīts no Jūdas gurnu augļiem, saaug kopā, lai satriektu nepatiesās mācības un izbeigtu ķildas, un nodibinātu mieru starp tavu gurnu augļiem, un pēdējās dienās novedot tos pie zināšanām par viņu tēviem, un arī pie zināšanām par Manām derībām, saka Tas Kungs.
- 13 Un no nespēka viņš tiks darīts stiprs tanī dienā, kad Mans darbs tiks iesākts visas Manas tautas vidū tevis atjaunošanai, ak Israēla nams, saka Tas Kungs.
- 14 Un tā pravietoja Jāzeps, sacīdams: Lūk, šis gaišreģis tiks Tā Kunga svētīts; un tie, kas centīsies iznīcināt viņu, tiks satriekti; jo šis solījums, kuru es esmu dabūjis no Tā Kunga par manu gurnu augļiem, tiks izpildīts. Redzi, es esmu drošs par šī solījuma izpildīšanu;
- 15 un viņa vārds tiks saukts pēc mana, un tas būs pēc viņa tēva vārda. Un viņš būs līdzīgs man; jo tā lieta, kuru Tas Kungs īsteno ar viņa roku, ar Tā Kunga spēku novedīs manu tautu pie izglābšanas.
- 16 Jā, tā pravietoja Jāzeps: Es esmu drošs par to, tāpat kā es esmu drošs par solījumu attiecībā uz Mozu; jo Tas Kungs ir sacījis man, Es saglabāšu tavus pēcnācējus mūžīgi.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

17 Un Tas Kungs ir sacījis: Es celšu Mozu, un Es došu viņam spēku zizlī; un Es došu viņam saprašānu rakstīšanā. Tomēr Es neatraisīšu viņa mēli, lai viņš daudz nerunātu, jo Es viņu nedarišu varenu runāšanā. Bet Es rakstīšu viņam Savu bauslību ar Savas rokas pirkstu; un Es iecelšu viņam runātāju.

18 Un Tas Kungs sacīja uz mani arī: Es celšu gaišreģi tavu gurnu augļiem; un Es iecelšu viņam runātāju. Un Es, redzi, Es došu viņam, ka viņš rakstīs rakstus tavu gurnu augļiem par tavu gurnu augļiem; un tos pasludinās runātājs no taviem gurniem.

19 Un vārdi, kurus viņš rakstīs, būs vārdi, kuriem ir noderīgi Manā gudrībā nonākt pie tavu gurnu augļiem. Un būs tā, it kā tavi gurnu augļi sauktu uz viņiem no pīšļiem; jo Es zinu viņu ticību.

20 Un viņi sauks no pīšļiem; jā, patiesi grēku nožēlošanu saviem brāļiem, kaut būs pagājušas jau daudzas paaudzes. Un notiks, ka viņu saucieni izskanēs, patiesi saskaņā ar viņu vārdu skaidrību.

21 Viņu ticības dēļ viņu vārdi nāks pār Manām lūpām uz viņu brāļiem, kuri ir tavu gurnu augļi; un viņu vārdu nespēku Es darišu stipru viņu ticībā, lai atcerētos Manas derības, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.

22 Un tagad, redzi, mans dēls Jāzeps, šādā veidā pravietoja mans sentēvs.

23 Tāpēc šīs derības dēļ tu esi svētīts; jo tavi pēcnācēji netiks iznīcināti, jo viņi klausīs grāmatas vārdiem.

24 Un celsies viens varens starp viņiem, kurš darīs daudz laba gan vārdos, gan darbos, būdams darbarīks Dieva rokās, ar ārkārtīgu ticību, lai paveiktu varenius brīnumus un darītu to, kas ir svarīgs Dieva acīs, darot daudz Israēla nama un tavu brāļu pēcnācēju atjaunošanā.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Un tagad, esi svētīts tu, Jāzep. Lūk, tu esi mazs, tāpēc klausī sava brāļa Nefija vārdiem, un tas tev tiks atdarīts, saskaņā ar tiem vārdiem, ko es esmu runājis. Atceries sava mirstošā tēva vārdus. Āmen.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2. Nefija 4

- 1 Un tagad es, Nefijs, runāju par pravietojumiem, par kuriem ir runājis mans tēvs, attiecībā uz Jāzepu, kas tika aizvests uz Ēģipti.
- 2 Jo lūk, viņš patiesi pravietoja par visiem saviem pēcnācējiem. Un par tiem pravietojumiem, ko viņš rakstīja, nav daudz nozīmīgāku. Un viņš pravietoja par mums un mūsu nākamajām paaudzēm; un tie ir rakstīti uz plāksnēm no misiņa.
- 3 Tad nu, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt par Jāzēpa pravietojumiem, viņš pasauca Lamana bērņus, viņa dēlus un viņa meitas, un sacīja uz tiem: Lūk, mani dēli un manas meitas, kuri esat mana pirmdzimtā dēli un meitas, es gribētu, lai jūs pievērstu ausi maniem vārdiem.
- 4 Jo Dievs Tas Kungs ir sacījis: Kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē; bet, kā jūs neturēsīt Manas pavēles, tā jūs tiksīt padzīti no Mana vaiga.
- 5 Bet lūk, mani dēli un manas meitas, es nevaru noiet kapā, kamēr es neesmu atstājis jums svētību; jo lūk, es zinu, ka, ja jūs esat uzvesti uz ceļa, pa kuru jums ir jāiet, jūs no tā neatstāsīties.
- 6 Tad nu, ja jūs esat nolādēti, lūk, es atstāju ar jums savu svētību, lai lāsts tiktu noņemts no jums un atbildība prasīta no jūsu vecāku galvām.
- 7 Tāpēc manas svētības dēļ Dievs Tas Kungs nepieļaus, lai jūs ietu bojā; tāpēc Viņš būs žēlīgs pret jums un jūsu pēcnācējiem uz visiem laikiem.
- 8 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz Lamana dēliem un meitām, viņš lika, lai Lemuēla dēli un meitas tiktu atvesti viņa priekšā.
- 9 Un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Lūk, mani dēli un manas meitas, kas esat mana otrā dēla dēli un meitas; lūk, es atstāju jums to pašu svētību, kuru es atstāju Lamana dēliem un meitām; tāpēc jūs netiksīt pilnīgi iznīcināti, bet beigās jūsu pēcnācēji tiks svētīti.
- 10 Un notika, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz viņiem, lūk, viņš runāja uz Ismaēla dēliem, jā, un uz visu viņa saimi.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

- 11 Un, kad viņš bija pabeidzis runāt uz viņiem, viņš runāja uz Samu, sacīdams: Esī svētīts tu un tavi pēcnācēji; jo tu iemantosi zemi līdzīgi savam brālim Nefijam. Un tavi pēcnācēji tiks pieskaitīti viņa pēcnācējiem; un tu būsi tāds pats kā tavs brālis, un tavi pēcnācēji kā viņa pēcnācēji; un tu tiksī svētīts visās savās dienās.
- 12 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehijs bija runājis visai savai saimei, saskaņā ar savas sirds izjūtām un Tā Kunga Garu, kas bija viņā, viņš kļuva vecs. Un notika, ka viņš nomira un tika apglabāts.
- 13 Un notika, ka nedaudz dienu pēc viņa nāves, Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli bija dusmīgi uz mani dēļ Tā Kunga pārmetumiem.
- 14 Jo es, Nefijs, biju spiests runāt uz viņiem saskaņā ar Viņa vārdu; jo es biju runājis daudzas lietas uz viņiem un arī mans tēvs pirms savas nāves; daudz no sacītā ir rakstīts uz manām otrām plāksnēm; jo vairāk vēsturiskā daļa ir rakstīta uz manām otrām plāksnēm.
- 15 Un uz šīm es rakstu savai dvēselei nozīmīgas lietas un daudzus no Rakstiem, kas ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa. Jo mana dvēsele priecājas par šiem Rakstiem, un mana sirds pārdomā tos un raksta tos manu bērnu mācībai un labumam.
- 16 Lūk, mana dvēsele priecājas par Tā Kunga lietām, un mana sirds nepārtraukti domā par lietām, kuras es esmu redzējis un dzirdējis.
- 17 Tomēr, neskatoties uz Tā Kunga lielo labestību, parādot man Savus lielos un brīnumainos darbus, mana sirds izsauca: Ak, es nožēlojamais cilvēks! Jā, mana sirds bēdājas manas miesas dēļ; mana dvēsele skumst manu nekrietnību dēļ.
- 18 Es esmu visapkārt ielenkts kārdinājumu un grēku dēļ, kas tik viegli mani apņem.
- 19 Un, kad es vēlos priecāties, mana sirds vaid dēļ maniem grēkiem; tomēr es zinu, kam es esmu uzticējies.
- 20 Mans Dievs ir bijis mans atbalsts; Viņš ir izvedis mani cauri manām ciešanām tuksnesī; un Viņš ir pasargājis mani uz lielo dzelmju ūdeņiem.
- 21 Viņš ir piepildījis mani ar Savu mīlestību, līdz pat manas miesas iznīcībai.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

22 Viņš ir apkaunojis manus ienaidniekus, liekot
tiem trīcēt manā priekšā.

23 Lūk, Viņš ir uzklausījis manus saucienus dienā,
un Viņš ir devis man zināšanas caur vīzijām naktī.

24 Un dienā es esmu smēlis drosmi varenā lūgšanā
Viņa priekšā; jā, savu balsi es esmu raidījis
augstumos; un eņģeļi nāca lejā un kalpoja man.

25 Un uz Viņa Gara spārniem mans ķermenis ir ticis
aiznests prom ļoti augstos kalnos. Un manas acis ir
skatījušas lielas lietas, jā, pat pārāk lielas priekš
cilvēka; tāpēc man tika pieteikts nerakstīt par tām.

26 Ak, tad, ja es esmu redzējis tik lielas lietas, ja Tas
Kungs Savā labvēlībā pret cilvēku bērniem ir
piemeklējis cilvēkus ar tik lielu žēlastību, kāpēc
manai sirdij ir jāraud un dvēselei jāuzkavējas bēdu
ielejā, un manai miesai ir jānīkst, un manam spēkam
jāatslābst dēļ manām ciešanām?

27 Un kāpēc man ir jānododas grēkam savas miesas
dēļ? Jā, un kāpēc man ir jāatdodas kārdinājumiem,
lai ļaunais varētu ieņemt vietu manā sirdī un
iznīcināt manu mieru, un sāpināt manu dvēseli?
Kāpēc es esmu dusmīgs savu ienaidnieku dēļ?

28 Pamosties, mana dvēsele! Nenīksti vairs grēkā.
Priecājies, ak mana sirds, un nedod vairs vietu
manas dvēseles ienaidniekam!

29 Nedusmojies atkal manu ienaidnieku dēļ!
Neatslābini manu spēku manu ciešanu dēļ!

30 Priecājies, ak, mana sirds, un piesauc To Kungu,
un saki: Ak Kungs, es slavēšu Tevi mūžīgi; jā, mana
dvēsele priecāsies Tevī, mans Dievs un manas
glābšanas Klints!

31 Ak Kungs, vai Tu atpestīsi manu dvēseli? Vai Tu
atbrīvosī mani no manu ienaidnieku rokām? Vai Tu
padarīsi mani tādu, lai es trīcētu, parādoties grēkam?

32 Lai elles vārti būtu pastāvīgi ciet manā priekšā,
tāpēc ka mana sirds ir salauzta un mans gars ir
nožēlas pilns! Ak Kungs, kaut tu neaizvērtu Sava
taisnīguma vārtus manā priekšā, lai es staigātu pa
dziļās ielejas taku, lai es būtu stingrs uz šī vienkāršā
ceļa!

He hath confounded mine enemies, unto the caus-
ing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath
given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer
before him; yea, my voice have I sent up on high;
and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body
been carried away upon exceedingly high moun-
tains. And mine eyes have beheld great things, yea,
even too great for man; therefore I was bidden that I
should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in
his condescension unto the children of men hath vis-
ited men in so much mercy, why should my heart
weep and my soul linger in the valley of sorrow, and
my flesh waste away, and my strength slacken, be-
cause of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh?
Yea, why should I give way to temptations, that the
evil one have place in my heart to destroy my peace
and afflict my soul? Why am I angry because of mine
enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice,
O my heart, and give place no more for the enemy of
my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do
not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and
say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul
will rejoice in thee, my God, and the rock of my sal-
vation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou de-
liver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou
make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before
me, because that my heart is broken and my spirit is
contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy
righteousness before me, that I may walk in the path
of the low valley, that I may be strict in the plain
road!

33 Ak Kungs, kaut Tu apņemtu mani Savā taisnības apsegā! Ak Kungs, kaut Tu sagatavotu ceļu, lai es izglābtos no saviem naidniekiem! Kaut Tu iztaisnotu ceļu manā priekšā! Kaut Tu neliktu klupšanas akmeni manā ceļā, bet attīrītu manu ceļu manā priekšā, un neaizsprostotu manu ceļu, bet gan manu naidnieku ceļus.

34 Ak Kungs, es esmu paļāvijs uz Tevi, un es paļaušos uz Tevi mūžīgi. Es nepaļaušos uz miesīgu roku, jo es zinu, ka nolādēts ir tas, kas paļaujas uz miesas atbalstu. Jā, nolādēts ir tas, kas paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu.

35 Jā, es zinu, ka Dievs dos devīgi tam, kurš lūgs. Jā, mans Dievs dos man, ja vien es nelūgšu nepatiesi, tāpēc es pacelšu savu balsi pret Tevi, jā, es piesaukšu Tevi, mans Dievs, mana taisnīguma Klints. Lūk, mana balss mūžīgi pacelsies uz Tevi, mana Klints un mans mūžīgais Dievs. Āmen.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2. Nefija 5

- 1 Lūk, notika, ka es, Nefijs, daudz piesaucu To Kungu, savu Dievu, manu brāļu dusmu dēļ.
- 2 Bet redzi, viņu dusmas pret mani pieauga tiktāl, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.
- 3 Jā, viņi kurnēja pret mani, sakot: Mūsu jaunākais brālis domā valdīt pār mums; un mums jau ir bijušas daudzas nepatikšanas viņa dēļ; tāpēc nogalināsim viņu, lai mēs vairs neciestu viņa vārdu dēļ. Jo lūk, mēs negribam, lai viņš būtu valdnieks pār mums; jo tas pienākas mums, kuri esam vecākie brāļi, valdīt pār šiem ļaudīm.
- 4 Tad nu es nerakstu uz šīm plāksnēm visus tos vārdus, ko viņi kurnēja pret mani. Bet man ir pietiekami pateikt, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.
- 5 Un notika, ka Tas Kungs brīdināja mani, lai es, Nefijs, un arī visi tie, kas ies ar mani, aizejam no viņiem un bēgam mežonīgā apvidū.
- 6 Tāpēc notika, ka es, Nefijs, paņēmu savu ģimeni un arī Zoramu, un viņa ģimeni, un Samu, savu vecāko brāli, un viņa ģimeni, un Jēkabu, un Jāzepu, savus jaunākos brāļus, un arī savas māsas, un visus tos, kuri gribēja iet ar mani. Un visi tie, kas gribēja iet ar mani, bija tie, kas ticēja Dieva brīdinājumiem un atklāsmēm; tāpēc viņi paklausīja maniem vārdiem.
- 7 Un mēs paņēmām mūsu teltis un visas lietas, ko varējām paņemt, un ceļojām pa mežonīgu apvidu daudzas dienas. Un, kad mēs bijām ceļojuši daudzu dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis.
- 8 Un mani ļaudis gribēja, lai mēs nosauktu to vietu par Nefiju, tāpēc mēs nosaucām to par Nefiju.
- 9 Un visi tie, kas bija ar mani, nolēma saukt sevi par Nefija tautu.
- 10 Un mēs centāmies ievērot Tā Kunga spriedumus un likumus, un pavēles visās lietās, saskaņā ar Mozus bauslību.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

- 11 Un Tas Kungs bija ar mums, un mums ļoti labi veicās, jo mēs sējām sēklas un mēs plāvām pārpilnībā. Un mēs sākām audzēt sīklopus un liellopus, un dzīvniekus no katras sugas.
- 12 Un es, Nefijs, atnesu arī pierakstus, kuri bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa; un arī lodi jeb kompasu, kas bija sagatavots manam tēvam ar Tā Kunga roku, atbilstoši tam, kas ir rakstīts.
- 13 Un notika, ka mums sāka ļoti labi veikties un mēs sākām vairoties šai zemē.
- 14 Un es, Nefijs, paņēmu Lābana zobenu un pēc tā parauga es izgatavoju daudzus zobenus gadījumam, ja ļaudis, ko tagad sauca par lamaniešiem, nāktu uz mums un iznīcinātu mūs; jo es zināju, ka viņi ienīda mani un manus bērnus, un visus tos, kuri tika saukti par maniem ļaudīm.
- 15 Un es mācīju saviem ļaudīm celt celtnes un visādi apstrādāt koku un dzelzi, un varu, un misiņu, un tēraudu, un zeltu, un sudrabu, un vērtīgas rūdas, kas bija lielā pārpilnībā.
- 16 Un es, Nefijs, uzcēlu templi; un es uzcēlu to pēc Salamana tempļa parauga, izņemot tikai, ka tas nebija celts no tik daudzām dārgām lietām, jo tās šai zemē nebija atrodamas, tāpēc tas nevarēja tikt uzcelts tāds pats kā Salamana templis. Bet celtniecības veids bija līdzīgs Salamana templim, un tā apdare bija ļoti smalka.
- 17 Un notika, ka es, Nefijs, liku saviem ļaudīm būt čakliem un strādāt ar savām rokām.
- 18 Un notika, ka viņi gribēja, lai es būtu viņu ķēniņš. Bet es, Nefijs, vēlējos, lai viņiem nebūtu ķēniņu; tomēr es darīju priekš viņiem visu, kas bija manos spēkos.
- 19 Un lūk, Tā Kunga vārdi, ko Viņš runāja par maniem brāļiem, piepildījās, ka es būšu viņu valdnieks un skolotājs. Tad nu es biju bijis viņu valdnieks un viņu skolotājs, saskaņā ar Tā Kunga pavēlēm, līdz pat laikam, kad viņi centās atņemt manu dzīvību.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

20 Tad nu Tā Kunga vārds tika piepildīts, kuru Viņš runāja uz mani, sacīdams: Tā kā viņi nepaklausīs Maniem vārdiem, viņi tiks padzīti no Tā Kunga vaiga. Un lūk, tie tika padzīti prom no Viņa.

21 Un Viņš lika lāstam nākt pār tiem, jā, tieši smagam lāstam viņu nekrietnības dēļ. Jo lūk, tie nocietināja savas sirdis pret Viņu, ka tās kļuva cietākas par kramu; tad nu, tā kā viņi bija balti un ļoti skaisti, un pievilcīgi, lai viņi nebūtu valdzinoši manai tautai, Dievs Tas Kungs lika viņu ādai kļūt tumšai.

22 Un tā saka Dievs Tas Kungs: Es izdarīšu tā, ka viņi būs pretīgi taviem ļaudīm, ja vien viņi nenožēlos savas nekrietnības.

23 Un nolādēti tiks tā pēcnācēji, kurš sajausies ar viņu pēcnācējiem; jo viņi tiks nolādēti tieši ar to pašu lāstu. Un Tas Kungs to runāja, un tas tika darīts.

24 Un viņu lāsta dēļ, kas bija uz tiem, viņi kļuva par slinku tautu, pilnu ļaunuma un viltības, un medīja mežonīgā apvidū savvaļas zvērus.

25 Un Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Tie būs kā pletne taviem pēcnācējiem, lai pamudinātu tos pieminēt Mani; un, ciktāl viņi Mani nepieminēs un neklausīs Maniem vārdiem, tie viņus šausīs, pat tos iznīcinot.

26 Un notika, ka es, Nefijs, iesvētīju Jēkabu un Jāzepu, lai viņi būtu priesteri un skolotāji pār manas tautas zemi.

27 Un notika, ka mēs dzīvojām laimīgi.

28 Un pagāja trīsdesmit gadu no tā laika, kad mēs atstājām Jeruzālemi.

29 Un es, Nefijs, līdz šim biju vedis pierakstus par savu tautu uz savām plāksnēm, kuras es biju iztaisījis.

30 Un notika, ka Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Iztaisi vēl citas plāksnes; un tu iegravēsi uz tām daudzas lietas, kas ir labas Manās acīs tavu ļaužu labumam.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

31 Tāpēc es, Nefijs, būdams paklausīgs Tā Kunga pavēlēm, devos un iztaisīju šīs plāksnes, uz kurām es esmu iegravējis šīs lietas.

32 Un es iegravēju to, kas ir patīkams Dievam. Un, ja maniem ļaudīm labpatīk Dieva lietas, viņiem labpatīks mani gravējumi, kas ir uz šīm plāksnēm.

33 Un, ja mani ļaudis vēlas zināt sīkāk manas tautas vēsturi, viņiem ir jāpēta manas otrās plāksnes.

34 Un man ir pietiekami pateikt, ka pagāja četrdesmit gadu un mums jau bija bijuši kari un ķildas ar mūsu brāļiem.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2. Nefija 6

- 1 Jēkaba, Nefija brāļa, vārdi, ko viņš runāja uz Nefija tautu:
- 2 Lūk, mani mīļotie brāļi, es, Jēkabs, būdams Dieva aicināts un ordinēts pēc Viņa svētās kārtas, un būdams sava brāļa Nefija iesvētīts, uz kuru jūs raugāties kā ķēniņu vai aizstāvi un no kura ir atkarīga jūsu drošība, lūk, jūs zināt, ka es esmu sacījis jums ļoti daudzas lietas.
- 3 Tomēr es runāju uz jums atkal, jo man rūp jūsu dvēseļu labklājība. Jā, manas raizes par jums ir lielas, un jūs paši zināt, ka tā vienmēr ir bijis. Jo es esmu ļoti centies jūs pārliecināt; un es esmu mācījis jūs sava tēva vārdiem; un es esmu runājis ar jums par visām lietām, kas ir rakstītas no pasaules radīšanas.
- 4 Un tagad, lūk, es gribētu runāt ar jums par lietām, kuras ir, un par tām, kam jānāk; tāpēc es lasīšu jums Jesajas vārdus. Un tie ir tie vārdi, kurus mans brālis vēlējās, lai es jums runātu. Un es runāšu jūsu dēļ, lai jūs varētu mācīties un godāt sava Dieva Vārdu.
- 5 Un tagad, vārdi ko es lasīšu, ir tie, ko Jesaja runāja par visu Israēla namu; tāpēc tie var tikt attiecināti uz jums, jo jūs esat no Israēla nama. Un ir ļoti daudzas lietas, ko ir runājis Jesaja un ko var attiecināt uz jums, tāpēc ka jūs esat no Israēla nama.
- 6 Un tagad, šie ir tie vārdi: Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār cilticībniekiem un uzvilksu Savu karogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās rokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.
- 7 Un ķēniņi būs tavu bērnu kopēji, un viņu ķēniņienes tavu bērnu zīdītājas; tavā priekšā tie metīsies uz saviem vaigiem pie zemes un laizīs pišļus no tavām kājām; un tu zināsi, ka Es esmu Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kuri gaida uz Mani.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

- 8 Un tagad es, Jēkabs, gribētu parunāt nedaudz par šiem vārdiem. Jo lūk, Tas Kungs ir parādījis man, ka tie, kas bija Jeruzālemē, no kurienes mēs nākam, ir tikuši nogalināti vai aizvesti gūstā.
- 9 Tomēr Tas Kungs man ir parādījis, ka viņi atkal atgriezīsies. Un Viņš man arī ir parādījis, ka Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, parādīsies viņiem miesā; un, kad Viņš būs parādījies, tie šautīs Viņu un sitīs Viņu krustā, saskaņā ar tā eņģeļa vārdiem, kas tos teica man.
- 10 Un, kad viņi būs nocietinājuši savas sirdis un kļuvuši stūrgalvīgi pret Israēla Svēto, lūk, Israēla Svētā sodi nāks pār tiem. Un pienāks diena, kad viņi tiks satriekti un nomocīti.
- 11 Tāpēc pēc tam, kad viņi būs dzenāti turp un šurp, jo tā saka eņģelis, daudzi tiks nomocīti miesā, taču dēļ taisnīgo lūgšanām netiks pieļauts tiem aiziet bojā; viņi tiks izklīdināti un satriekti, un ienīsti, tomēr Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, lai, kad viņi nāks pie atziņas par savu Pestītāju, viņi atkal tiktu sapulcināti kopā savās mantojuma zemēs.
- 12 Un svētīti ir citticībnieki, tie, par kuriem pravietis ir rakstījis; jo lūk, ja būs tā, ka viņi nožēlos savus grēkus un nekaros pret Ciānu, un neapvienosies tai lielā un negantā baznīcā, viņi tiks izglābti; jo Dievs Tas Kungs izpildīs Savas derības, ko Viņš ir noslēdzis ar Saviem bērniem; un tādēļ pravietis ir rakstījis šīs lietas.
- 13 Tāpēc tie, kas cīnās pret Ciānu un Tā Kunga derības ļaudīm, laizīs pīšļus no viņu kājām, un Tā Kunga ļaudis netiks apkaunoti. Jo Tā Kunga ļaudis ir tie, kas gaida uz Viņu; jo viņi vēl gaida Mesijas atnākšanu.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

- 14 Un lūk, saskaņā ar pravieša vārdiem, Mesija apņemsies otrreiz atgūt viņus; tāpēc Viņš parādīsies viņiem spēkā un lielā godībā, iznīcinot viņu naidniekus, kad nāks tā diena, kad tie noticēs Viņam; un nevienu Viņš neiznīcinās, kas Viņam tic.
- 15 Un tie, kas neticēs Viņam, tiks iznīcināti gan ar uguni, gan ar vētru un ar zemestrīcēm, un ar asinsizliešanu, un ar mēri, un ar badu. Un viņi zinās, ka Tas Kungs ir Dievs, Israēla Svētais.
- 16 Jo vai tiks atņemts laupījums stiprajam? Vai tā gūsteknis atbrīvots?
- 17 Bet tā saka Tas Kungs: Pat varenā gūstekņi tiks atņemti, un varmākas laupījums tiks atbrīvots, jo Varenais Dievs atbrīvos Savus derības ļaudis. Jo tā saka Tas Kungs: Es cīnīšos ar to, kas cīnās ar tevi—
- 18 un Es barošu tos, kuri apspieda tevi, ar viņu pašu miesu; un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa miesa zinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un Pestītājs, Jēkaba Varenais.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2. Nefija 7

- 1 Jā, jo tā saka Tas Kungs: Vai Es esmu tevi atgrūdis, vai Es esmu tevi atstūmis uz visiem laikiem? Jo tā saka Tas Kungs: Kur ir jūsu mātes šķiršanās raksts? Kam Es būtu tevi atdevis, vai kuram no Maniem aizdevējiem Es esmu jūs pārdevis? Jā, kam Es esmu jūs pārdevis? Lūk, savu nekrietnību dēļ jūs esat sevi pārdevuši, un jūsu pārkāpumu dēļ jūsu māte ir atlaista.
- 2 Tad nu, kad Es nācu, nebija neviena; kad Es saucu, jā, nebija neviena, kas atbildētu. Ak, Israēla nams, vai Mana roka vispār ir kļuvusi īsāka, ka tā nevar atpestīt, vai Man nav spēka atbrīvot? Lūk, ar Savu rājienu Es nosusīnu jūru, Es padaru viņu upes par tuksnesi, un viņu zivis smird tādēļ, ka ūdens ir izžuvis, un tās nobeidzas slāpēs.
- 3 Es tērpju debesis tumsā, un Es maisaudeklu daru par tās apsegu.
- 4 Dievs Tas Kungs ir devis man gudro mēli, lai es zinātu, kā runāt vārdu īstā laikā uz tevi, ak, Israēla nams. Kad jūs esat noguruši, Viņš uzmodina rītu pēc rīta. Viņš uzmodina manu ausi, lai es klausītos kā mācīts vīrs.
- 5 Dievs Tas Kungs ir atvēris manu ausi, un es neatteicos un nenovērsos.
- 6 Es pagriezu savu muguru sitējam un savus vaigus tiem, kas plēsa manu bārdi. Es neslēpu savu vaigu no nievām un splāvieniem.
- 7 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs, tāpēc es netikšu apkaunots. Tāpēc es apcietināju savu seju kā kramu, jo es zināju, ka es nepalikšu kaunā.
- 8 Un Tas Kungs ir tuvu, un viņš mani attaisno. Kas cīnīsies ar mani? Stāsimies kopā! Kas ir mans pretinieks? Lai viņš nāk man tuvāk, un es satriekšu viņu ar savas mutes spēku.
- 9 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs. Un visi tie, kas mani tiesās, lūk, viņi visi kļūs veci kā drēbe, un kodes viņus sagrauzīs.
- 10 Kas ir jūsu starpā, kas baidās To Kungu, kas paklausa Viņa kalpa balsij un kas staigā tumsā un bez gaismas?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Lūk, visi jūs, kas kurat uguni, kas ieskaujat sevi dzirkstelēs, staigājiet savas uguns un savu dzirksteļu gaismā, ko jūs esat iekūruši. Tas jums būs no Manas rokas, ka jūs gulēsiet zemē bēdās.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2. Nefija 8

- 1 Uzklusiet Mani jūs, kas tiecaties pēc taisnības. Uzlūkojiet to klinti, no kuras jūs esat cirsti, un to alas dzīli, no kuras jūs esat izrakti.
- 2 Uzlūkojiet Ābrahāmu, savu tēvu, un Sāru—viņu, kas ir dzemdējusi jūs; jo Es aicināju viņu vienu un svētīju viņu.
- 3 Jo Tas Kungs mierinās Ciānu, Viņš mierinās visas viņas izpostītās vietas, un Viņš padarīs viņas tuksnešus par Ēdeni un viņas tuksnešainos apvidus par Tā Kunga dārzu. Tur radīsies prieks un liksmība, pateicība un slavas dziesmas.
- 4 Uzklusiet Mani, jūs, Mani ļaudis; un pievērs savu ausi, ak, Mana tauta; jo likums nāks no Manis, un Es Savu taisnību padarīšu par gaismu tautām.
- 5 Mana taisnība ir tuvu; Mana glābšana tuvojas, un Mana roka tiesās tautas. Salas gaidīs uz Mani, un uz Manu roku viņi paļausies.
- 6 Paceliet savas acis uz debesīm un paraugieties uz zemi apakšā; jo debesis izkūpēs kā dūmi, un zeme kļūs veca kā drānas; un tie, kas tur dzīvos, mirs līdzīgā veidā. Bet Mana glābšana būs mūžīgi, un Mana taisnība nezudīs.
- 7 Uzklusiet Mani, jūs, kas zināt taisnību, ļaudis, kam sirdīs Es esmu ierakstījis Savu likumu, nebīstieties no cilvēku zaimiem un neizbīstieties no viņu nievām.
- 8 Jo kodes viņus ēdīs kā drānas, un tārpi viņus ēdīs kā vilnu. Bet Mana taisnība būs mūžīgi un Mana glābšana no paaudzes paaudzē.
- 9 Mosties, mosties! Apjozies ar spēku, ak, Tā Kunga roka; celies kā senās dienās! Vai Tu neesi Tas, kas sacirta Rahabu un nodūra pūķi?
- 10 Vai Tu neesi Tas, kas nosusināja jūru, lielo dzelmju ūdeņus, lai padarītu jūras dzelmes par ceļu, lai atpirktie varētu pa to iziet?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 Tāpēc Tā Kunga atpestītie atgriezīsies un dziedot nāks uz Ciānu; un mūžīgs prieks un svētums būs pār viņu galvām; un viņi iemantos liksmi un prieku, bēdas un sēras atstāsies no viņiem.
- 12 Es esmu Tas, jā, Es esmu Tas, kas mierina jūs. Lūk, kas tu esi, ka tu baidies no cilvēka, kas mirs, un no cilvēka dēla, kas būs kā zāle?
- 13 Un aizmirsti To Kungu, savu Radītāju, kas ir izpletis debesis un līcis pamatus zemei, un pastāvīgi katru dienu esi baidījies no apspiedēja niknuma, kad tas taisījās tevi nomaitāt? Un kur ir tas apspiedēja niknums?
- 14 Gūsteknis trimdā steidzas, lai viņš tiktu atbrīvots un lai viņš nedomātu bedrē, un lai viņam netrūktu maizes.
- 15 Bet Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, kas savilņo jūru, ka tās vilņi krāc; Pulku Kungs ir Mans vārds.
- 16 Un Es ieliku Savus vārdus tavā mutē un pasargāju tevi Savas rokas ēnā, lai Es varētu iestādīt debesis un ielikt pamatus zemei, un sacīt Ciānai: Lūk, tu esi Mana tauta.
- 17 Mosties, mosties, celies, ak, Jeruzāleme, kas esi dzērusi no Tā Kunga rokas Viņa dusmības kausu—tu esi izdzērusi mieles no šausmu kausa līdz pašam dibenam,—
- 18 un neviens no visiem dēliem, ko viņa bija dzemdējusi, nevadīja viņu, nedz arī paņēma viņu aiz rokas, no visiem viņas dēliem, kurus viņa bija izaudzinājusi.
- 19 Šie divi dēli ir atnākuši pie tevis, kas tevi pažēlos—tavu izpostīšanu un sagraušanu, un badu, un zobenu,—un ar kuru lai Es tevi mierinu?
- 20 Tavi dēli ir noģībuši, izņemot šos divus; viņi guļ uz visiem ielu stūriem; kā briedis tīklā, viņi ir pilni ar Tā Kunga dusmām, ar Dieva sodu.
- 21 Tādēļ uzklausi šos vārdus, tu nomocītā un apreibusī, bet ne no vīna:

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

- 22 Tā saka tavs Kungs, Tas Kungs un tavs Dievs, kas aizstāv Savas tautas lietu; redzi, Es izņēmu no tavām rokām šausmu kausu, Sava dusmības kausa mieles; tev vairs nebūs no tā jādzer.
- 23 Bet Es to likšu tavu apspiedēju rokā, kas teica tavai dvēselei: Noliecies, lai mēs varētu pārkāpt!—un tev vajadzēja noliekt savu muguru kā pamatu un kā ielu tiem, kas iet pāri.
- 24 Mosties, mosties, apjoz savu spēku, ak, Ciāna, tērpies savās svētku drānās, ak, Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī vairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!
- 25 Nokrati pīšļus, pacelies, apsēdies, ak, Jeruzāleme! Atraisies no savām kakla važām, ak, sagūstītā Ciānas meita!

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2. Nefija 9

- 1 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu lasījis šos vārdus, lai jūs varētu zināt par tām Tā Kunga derībām, ko Viņš ir derējis ar visu Israēla namu,
- 2 ko Viņš ir runājis uz jūdiem ar Savu svēto praviešu muti, pat no paša sākuma no paaudzes paaudzē, līdz pienāks laiks, kad viņi tiks atjaunoti patiesajā baznīcā un Dieva ganāmpulkā; kad viņi tiks sapulcināti mājās sava mantojuma zemēs un tiks nostiprināti visās viņu apsolītajās zemēs.
- 3 Lūk, mani mīļotie brāļi, es runāju uz jums šos vārdus, lai jūs varētu priecāties un pacelt savas galvas uz visiem laikiem to svētību dēļ, ko Dievs Tas Kungs dāvās jūsu bērniem.
- 4 Jo es zinu, ka jūs esat daudz meklējuši, daudzi no jums, lai zinātu to, kam jānāk; tāpēc es zinu, ka jūs zināt, ka mūsu miesai ir jānīkst un jāmirst; tomēr savā miesā mēs redzēsim Dievu.
- 5 Jā, es zinu, ka jūs zināt, ka Viņš parādīsies miesā tiem, kas ir Jeruzālemē, no kurienes mēs nākam; jo ir nepieciešams, ka tas notiktu starp viņiem; jo tā pienāks dižajam Radītājam, lai Viņš pieļautu pašam tapt cilvēku pakļautam miesā un mirtu par visiem cilvēkiem, lai visi cilvēki taptu pakļauti Viņam.
- 6 Jo, kā nāve ir nākusi pār visiem cilvēkiem, lai piepildītu diženā Radītāja žēlsirdīgo ieceri, tā ir vajadzīgs augšāmcelšanās spēks, un krišanas dēļ ir vajadzīgs, lai augšāmcelšanās nāktu pie ļaudīm; un krišana nāca pārkāpuma dēļ; un tādēļ, ka cilvēki kļuva krituši, viņi tika padzīti no Tā Kunga vaiga.
- 7 Tāpēc ir vajadzīgs, lai būtu bezgalīga grēku izpirkšana—ja nebūtu bezgalīgas grēku izpirkšanas, šī iznīcība nevarētu tērpties neiznīcībā. Tāpēc pirmajam sodam, kas nāca pār cilvēku, vajadzētu turpināties bezgalīgi ilgi. Un ja tā, šai miesai vajadzētu tikt guldītai sapūšanai un sairšanai zemes mātē, lai nekad vairs neceltos.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

- 8 Ak, Dieva gudrība, Viņa žēlastība un labvēlība! Jo lūk, ja miesa vairs neceltos, mūsu gari tiktu pakļauti tam eņģelim, kas atkrita no Mūžīgā Dieva vaiga un kļuva par velnu, lai nekad vairs neceltos.
- 9 Un mūsu gariem vajadzētu kļūt tādiem kā viņš, un mēs kļūtu par velniem, velna eņģeļiem, lai tiktu padzīti no mūsu Dieva vaiga un paliktu ar melu tēvu postā, kā viņš pats; jā, par tās būtnes eņģeļiem, kas pievīla mūsu pirmos vecākus, kas izliekas gandrīz par gaismas eņģeli un vedina cilvēku bērnus uz slepenām savienībām slepkavošanai un visa veida slepeniem tumsas darbiem.
- 10 Ak, cik liela ir mūsu Dieva labestība, Dieva, kas sagatavo ceļu mūsu izglābšanai no šī drausmīgā briesmoņa ķetnām, jā, no šī briesmoņa, nāves un elles, kā es saucu ķermeņa nāvi un arī gara nāvi.
- 11 Un dēļ mūsu Dieva, Israēla Svētā, atsvabināšanas, šī nāve, par kuru es esmu runājis, kura ir laicīga, atdos savus mirušos; šī nāve ir kaps.
- 12 Un šī nāve, par kuru es esmu runājis, kas ir garīgā nāve, atdos savus mirušos; šī garīgā nāve ir elle; tāpēc nāvei un ellei vajadzēs atdot savus mirušos, un ellei būs jāatdod tās sagūstītie gari, un kapam būs jāatdod tā sagūstītie ķermeņi, un cilvēku ķermeņi un gari tiks savienoti viens ar otru; un tas ir ar Israēla Svētā augšāmcelsšanās spēku.
- 13 Ak, cik dižena ir mūsu Dieva iecere! Jo no otras puses, Dieva paradīzei būs jāatdod taisnīgo gari, un kapam būs jāatdod taisnīgo ķermeņi; un gars un ķermenis atkal tiks atjaunoti kopā viens ar otru, un visi cilvēki taps neiznīcīgi un nemirstīgi, un viņi būs dzīvojošas dvēseles ar pilnīgām zināšanām, līdzīgi mums miesā, izņemot tikai, ka mūsu zināšanas būs pilnīgas.
- 14 Tāpēc mums būs pilnīga atziņa par visu mūsu vainu un mūsu nešķīstību, un mūsu kailumu; un taisnīgajiem būs pilnīga atziņa par viņu prieku un viņu taisnīgumu, un viņi būs tērpti šķīstībā, jā, patiesi, taisnības apmetnī.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

- 15 Un notiks, kad visi cilvēki pāries no šīs pirmās nāves dzīvē, tā kā viņi kļūs nemirstīgi, viņiem vajadzēs stāties Israēla Svētā soģa krēsla priekšā; un tad būs tiesa, un viņiem vajadzēs tikt tiesātiem saskaņā ar Dieva svēto tiesu.
- 16 Nešaubīgi, kā Tas Kungs dzīvo, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis un tas ir Viņa mūžīgs vārds, kas nevar beigties, ka tie, kas ir taisnīgi, arī paliks taisnīgi un tie, kas ir nešķīsti, arī paliks nešķīsti; tāpēc tie, kas ir nešķīsti, ir velns un viņa eņģeļi; un viņi ieies tiem sagatavotā mūžīgā ugunī; un viņu mokas ir kā uguns un sēra jūra, kuras liesma paceļas mūžīgi mūžos un nekad nebeidzas.
- 17 Ak, mūsu Dieva diženums un taisnīgums! Jo Viņš izpilda visus Savus vārdus, un tie ir nākuši no Viņa mutes, un Viņa likumam ir jātiek izpildītam.
- 18 Bet, lūk, taisnie, Israēla Svētā svētie, tie, kas ir ticējuši Israēla Svētajam, tie, kas ir izcietuši pasaules krustus un nicinājuši tās izsmieklus, viņi iemantos Dieva valstību, kura bija sagatavota viņiem no pasaules dibināšanas, un viņu prieks būs pilnīgs mūžīgi.
- 19 Ak, mūsu Dieva, Israēla Svētā, žēlastības diženums! Jo Viņš atbrīvo Savus svētos no tiem drausmīgajiem briesmoņiem, velna un nāves, un elles, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības.
- 20 Ak, cik milzīgs ir mūsu Dieva svētums! Jo Viņš zina visu, un nav nekā, ko Viņš nezinātu.
- 21 Un Viņš nāk pasaulē, lai Viņš varētu izglābt visus cilvēkus, ja viņi paklausīs Viņa balsij; jo lūk, Viņš izcieš sāpes par visiem cilvēkiem; jā, katras dzīvas radības sāpes, gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu, kuri pieder Ādama ģimenei.
- 22 Un Viņš tās izcieš, lai visi cilvēki varētu augšāmcelties, lai visi varētu stāvēt Viņa priekšā tai lielajā un tiesas dienā.
- 23 Un Viņš pavēl visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem Viņa Vārdā, esot ar pilnīgu ticību Israēla Svētajam, vai arī viņi nevar tikt izglābti Dieva valstībā.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

24 Un, ja viņi nenožēlos grēkus un neticēs Viņa Vārdam, un netaps kristīti Viņa Vārdā, un nepastāvēs līdz galam, viņiem būs jātiek nosodītiem; jo Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, ir to sacījis.

25 Tāpēc Viņš ir devis likumu; un, kur nav dots likums, tur nav soda; un, kur nav soda, tur nav nosodišanas; un, kur nav nosodišanas, Israēla Svētā žēlastībai ir tiesības pār viņiem grēku izpirkšanas dēļ; jo viņi ir atbrīvoti ar Viņa spēku.

26 Jo grēku izpirkšana apmierina Viņa taisnības prasības pār visiem tiem, kam likums nav bijis dots, ka viņi ir atbrīvoti no tā drausmīgā briesmoņa, nāves un elles, un velna, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības; un viņi tiek atjaunoti pie Tā Dieva, kas ir devis viņiem elpu, kas ir Israēla Svētais.

27 Bet, ak vai tam, kam likums ir dots, jā, kam ir visi Dieva baušļi kā mums, un kas pārkāpj tos, un izšķiež savas pārbaudījumu dienas, jo drausmīgs ir viņa stāvoklis!

28 Ak, cik viltīga ir ļaunā iecere! Ak, cilvēku iedomība un vājība, un muļķība! Kad viņi ir mācīti, viņi domājas gudri esam, un viņi neklausā Dieva padomam, jo viņi to atliek malā, domādami, ka viņi paši zina, tāpēc viņu gudrība ir muļķība un tā nedod tiem labumu. Un viņi ies bojā.

29 Bet būt mācītam ir labi, ja paklausā Dieva padomiem.

30 Bet, ak vai tiem bagātajiem, kas ir bagāti ar pasaulīgajām lietām. Jo tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina nabagos, un viņi vajā lēnprātīgos, un viņu sirdis ir pie viņu bagātībām, tāpēc viņu bagātības ir viņu dievs. Un lūk, arī viņu bagātības aizies bojā kopā ar viņiem.

31 Un ak vai tiem nedzirdīgajiem, kas negrib klausīties, jo viņi aizies bojā.

32 Ak vai tiem neredzīgajiem, kas negrib skatīties, jo arī viņi aizies bojā.

33 Ak vai tiem, kas ir neapgraizīti sirdīs, jo apziņa par savām nekrietnībām viņus satrieks pēdējā dienā.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

34 Ak vai melim, jo viņš tiks nogāzts ellē.

35 Ak vai slepkavam, kas nogalina tīši, jo viņš mirs.

36 Ak vai tiem, kas nododas netiklībai, jo viņi tiks nogāzti ellē.

37 Jā, ak vai tiem, kas pielūdz elkus, jo visu velnu velns priecājas par viņiem.

38 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kuri nomirs savos grēkos, jo viņi atgriezīsies pie Dieva un ieraudzīs Viņa vaigu, un paliks savos grēkos.

39 Ak, mani mīlotie brāļi, atcerieties, cik šausmīgi ir grēkot pret Svēto Dievu un arī cik šausmīgi ir padoties tā viltīgā kārdinājumiem. Atcerieties, ka miesas tieksme ir nāve, un gara tieksme ir mūžīgā dzīve.

40 Ak, mani mīlotie brāļi, pievērsiet ausi maniem vārdiem. Atcerieties Tā Israēla Svētā diženumu. Nesakiet, ka es esmu runājis smagas lietas pret jums; jo, ja jūs to teiksiet, jūs zaimosit patiesību; jo es esmu runājis jūsu Radītāja vārdus. Es zinu, ka patiesības vārdi ir smagi pret visiem nešķīstajiem; bet taisnie tos nebaidās, jo viņi mīl patiesību un nav to satriekti.

41 Ak, tad nu, mani mīlotie brāļi, nāciet pie Tā Kunga, Tā Svētā. Atcerieties, ka Viņa ceļi ir taisnīgi. Lūk, cilvēka ceļš ir šaurs, bet tas guļ taisnā virzienā viņa priekšā, un vārtu sargs ir Israēla Svētais; un Viņš tur nenodarbina nevienu kalpu; un nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem; jo Viņš nevar tikt pievilts, jo Dievs Tas Kungs ir Viņa Vārds.

42 Un, kas kladzina, tam Viņš atvērs; un gudrie, un mācītie, un tie, kas ir bagāti, kas ir uzpūtušies dēļ savām mācībām un savas gudrības, un savām bagātībām—jā, viņi ir tie, ko Viņš nicina, un, ja viņi neatmetīs tās lietas un neuzlūkos sevi par nelgām Dieva priekšā, un nenolaidīsies dziļā pazemībā, Viņš neatvērs tiem.

43 Bet gudro un prātīgo lietas tiks noslēptas no viņiem uz mūžiem—jā, tā laime, kas ir sagatavota svētajiem.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

- 44 Ak, mani mīlotie brāļi, atcerieties manus vārdus. Lūk, es novelku savas drānas un nokratu tās jūsu priekšā; es lūdzu savas glābšanas Dievu, lai Viņš uzlūko mani ar Savu visuredzošo aci; tāpēc jūs zināsiet pēdējā dienā, kad visi cilvēki tiks tiesāti par saviem darbiem, ka Israēla Dievs liecināja, ka es nokratīju jūsu nekrietnības no savas dvēseles un ka es stāvēju spožumā Viņa priekšā, un esmu tīrs no jūsu asinīm.
- 45 Ak, mani mīlotie brāļi, novērsieties no saviem grēkiem; nokratiet tā važas, kurš gribētu jūs stingri sasaistīt; nāciet pie šī Dieva, kas ir jūsu glābšanas klints.
- 46 Sagatavojiet savas dvēseles tai diženajai dienai, kad taisnība tiks dāvāta visiem taisnīgajiem, patiesi tiesas dienai, lai jūs nesarautos drausmīgās bailēs, lai jūs neatcerētos savu drausmīgo vainu visā pilnībā un nebūtu spiesti izsaukties: Svēts, svēts ir Tavs sods, ak Dievs Tas Kungs Visvarenais, bet es zinu savu vainu; es pārkāpu tavu likumu, un mani pārkāpumi ir mani; un velns ir dabūjis mani, ka es esmu viņa drausmīgo ciešanu upuris!
- 47 Bet lūk, mani brāļi, vai ir vajadzīgs, lai es modinātu jūs tai briesmīgajai patiesībai par šīm lietām? Vai es mocītu jūsu dvēseles, ja jūsu domas būtu tīras? Vai es būtu tik tiešs ar jums saskaņā ar patiesības vienkāršību, ja jūs būtu brīvi no grēka?
- 48 Lūk, ja jūs būtu svēti, es runātu ar jums par svētumu, bet, tā kā jūs neesat svēti un uzlūkojat mani kā skolotāju, ir vajadzīgs, lai es mācītu jums par grēka sekām.
- 49 Lūk, manai dvēselei rieb jēgs, un mana sirds priecājas taisnībā; un es slavēšu sava Dieva svēto Vārdu.
- 50 Nāciet, mani brāļi, katrs, kam slāpst, nāciet pie ūdens; un, kam nav naudas, nāciet, pērciet un ēdiet; jā, nāciet pērciet vīnu un pienu bez naudas un bez maksas.
- 51 Tāpēc nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, nedz savus spēkus tam, kas neder uzturam. Cītīgi uzklusiet mani un atcerieties vārdus, ko es esmu runājis; un nāciet pie Israēla Svētā, un cienājieties ar to, kas nezūd un nemaitājas, un lai jūsu dvēsele priecājas pārpilnībā.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

52 Lūk, mani mīļotie brāļi, atcerieties sava Dieva vārdus; lūdziet Viņu pastāvīgi dienā un pateicieties Viņa svētajam Vārdam naktī. Lai jūsu sirdis priecājas!

53 Un lūk, cik nozīmīgas Tā Kunga derības un cik bezgalīga Viņa labvēlība pret cilvēku bērniem; un Sava diženuma un Savas labvēlības, un žēlastības dēļ Viņš ir apsoliļis mums, ka mūsu pēcnācēji netiks pilnīgi izdeldēti miesā, bet ka Viņš tos pasargās; un nākamajās paaudzēs viņi kļūs par Israēla nama taisnīgu zaru.

54 Un tagad, mani brāļi, es gribētu runāt ar jums vēl, bet rīt es vēstīšu jums savus atlikušos vārdus. Āmen.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2. Nefija 10

- 1 Un tagad es, Jēkabs, atkal runāju uz jums, mani mīļotie brāļi, par šo taisnīgo zaru, par kuru es esmu runājis.
- 2 Jo lūk, solījumi, ko mēs esam saņēmuši, ir laicīgi solījumi; tad nu, kaut arī man ir ticis rādīts, ka daudzi no mūsu bērniem neticības dēļ ies bojā miesā, tomēr Dievs būs žēlīgs pret daudziem; un mūsu bērni tiks atjaunoti, lai viņi varētu nonākt pie tā, kas dos viņiem patiesas zināšanas par viņu Pestītāju.
- 3 Tad nu, kā es jums esmu teicis, ir vajadzīgs, lai Kristus—jo iepriekšējā naktī eņģelis teica man, ka tas būs Viņa Vārds—nāktu jūdu vidū, starp tiem, kas ir pasaules visļaunākā daļa; un tie sitīs Viņu krustā, jo tā pienākas mūsu Dievam, un nav nevienas citas tautas uz zemes, kas sistu krustā savu Dievu.
- 4 Jo, ja šie varenie brīnumi būtu darīti starp citām tautām, tie nožēlotu grēkus un zinātu, ka Viņš ir viņu Dievs.
- 5 Bet viltus priesterību un nekrietnību dēļ tie no Jeruzālemes nocietināsies stūrgalvībā pret Viņu, tā ka Viņš tiks sist krustā.
- 6 Tad nu viņu nekrietnību dēļ iznīcība, bads, mēris un asinsizliešana nāks pār tiem, un tie, kas netiks iznīcināti, tiks izklīdināti starp visām tautām.
- 7 Bet lūk, tā saka Dievs Tas Kungs: Kad pienāks diena, kad viņi Man ticēs, ka Es esmu Kristus, tad Es esmu solījis viņu tēviem, ka viņi tiks atjaunoti miesā uz zemes sava mantojuma zemēs.
- 8 Un notiks, ka viņi tiks sapulcināti no savas ilgās izklīdināšanas, no jūru salām un no četriem pasaules galiem; un cittybnieki būs vareni Manās acīs, saka Dievs, atvedot tos viņu mantojuma zemēs.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Jā, citticībnieku ķēniņi būs bērnu kopēji viņiem, un citticībnieku ķēniņienes kļūs bērnu zīdītājas. Tāpēc Tā Kunga solījumi citticībniekiem ir svarīgi, jo Viņš to ir teicis, un kas var to apstrīdēt?
- 10 Bet lūk, šī zeme, saka Dievs, būs viņu mantojuma zeme, un citticībnieki tiks svētīti šajā zemē.
- 11 Un šī zeme būs brīvības zeme citticībniekiem, un nebūs ķēniņu šai zemē, kas paceltos pār citticībniekiem.
- 12 Un Es stiprināšu šo zemi pret visām citām tautām.
- 13 Un tas, kas cīnās pret Ciānu, ies bojā, saka Dievs.
- 14 Jo tas, kurš sacels ķēniņu pret mani, ies bojā, jo Es, Tas Kungs, debesu Ķēniņš, būšu viņu Karalis, un Es būšu gaisma tiem mūžīgi, kas uzklausā Manus vārdus.
- 15 Tad nu šī iemesla dēļ, lai Manas derības tiktu piepildītas, ko Es esmu noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai Es tās izpildītu, kamēr viņi ir miesā, Man ir jāiznīcina slepenie tumsas darbi un slepkavas, un negantības.
- 16 Tāpēc tie, kas cīnās pret Ciānu, gan jūds, gan grieķis, gan vergs, gan brīvais, gan vīrs, gan sieva, ies bojā; jo viņi ir tie, kas veido visas zemes netikli; jo tie, kas nav ar Mani, ir pret Mani, saka mūsu Dievs.
- 17 Jo Es izpildīšu Savus solījumus, kurus Es esmu devis cilvēku bērniem, ko Es darīšu tiem, kamēr viņi ir miesā.
- 18 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, tā saka mūsu Dievs: Es apspiedīšu tavus pēcnācējus ar citticībnieku roku; tomēr Es mīkstināšu citticībnieku sirdis, ka tie būs kā tēvs viņiem; tāpēc citticībnieki tiks svētīti un ieskaitīti Israēla namā.
- 19 Tad nu Es iesvētīšu šo zemi taviem pēcnācējiem un tiem, kas tiks ieskaitīti starp taviem pēcnācējiem, uz visiem laikiem par viņu mantojuma zemi; jo šī ir izredzēta zeme, Dievs man saka, pār visām citām zemēm, tāpēc Es gribēšu, lai visi cilvēki, kas šeit dzīvos, lai viņi pielūgtu Mani, saka Dievs.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

20 Un tagad, mani mīlotie brāļi, redzot, ka mūsu žēlīgais Dievs ir devis mums tik lielas zināšanas par šīm lietām, atcerēsimies Viņu un noliksim mūsu grēkus, un nenokārsim galvas, jo mēs neesam atstumti; tomēr mēs esam tikuši izdzīti no mūsu mantojuma zemes; bet mēs esam tikuši aizvesti uz labāku zemi, jo Tas Kungs ir padarījis jūru par mūsu ceļu, un mēs esam uz jūras salas.

21 Bet lieli ir Tā Kunga solījumi tiem, kuri ir uz jūras salām; tad nu tā kā tiek sacīts salas, tad jābūt vairāk nekā tikai šai, un tās arī ir mūsu brāļu apdzīvotas.

22 Jo lūk, Dievs Tas Kungs laiku pa laikam ir izvedis no Israēla nama pēc Savas grības un patikas. Un tagad lūk, Tas Kungs atceras visus tos, kas ir atlauzti, tāpēc Viņš atceras arī mūs.

23 Tāpēc priecājieties savās sirdīs un atcerieties, ka jūs esat brīvi savā rīcībā—izvēlēties mūžīgās nāves ceļu vai mūžīgās dzīves ceļu.

24 Tad nu, mani mīlotie brāļi, salīdzinieties ar Dieva prātu un nevis ar velna un miesas prātu; un atcerieties, kad jūs esat salīdzinājušies ar Dievu, ka tas ir tikai iekš un caur Dieva labvēlību, ka jūs esat izglābti.

25 Tad nu lai Dievs jūs uzceļ no nāves ar augšāmcelšanās spēku un arī no mūžīgās nāves ar Grēku Izpiršanas spēku, lai jūs tiktu pieņemti Dieva mūžīgajā valstībā, lai jūs slavētu Viņu caur dievišķo labvēlību. Āmen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2. Nefija 11

- 1 Un tad Jēkabs runāja vēl daudz ko vairāk manai tautai tajā laikā; tomēr tikai šīs lietas es esmu pierakstījis, jo tas, ko es esmu pierakstījis, man ir pietiekami.
- 2 Un tagad es, Nefijs, rakstu vairāk no Jesajas vārdiem, jo manu dvēseli iepriecina viņa vārdi. Jo es pielīdzināšu viņa vārdus savai tautai, un es izplatīšu tos visiem saviem bērniem, jo viņš patiesi redzēja manu Pestītāju, tāpat kā es Viņu esmu redzējis.
- 3 Un mans brālis Jēkabs arī ir Viņu redzējis, tāpat kā es esmu Viņu redzējis; tāpēc es izplatīšu viņu vārdus saviem bērniem, lai pierādītu tiem, ka mani vārdi ir patiesi. Tad nu Dievs ir teicis: Ar triju vārdiem Es apstiprināšu Savu vārdu. Tomēr Dievs sūta vairāk liecinieku, un Viņš pierāda visus Savus vārdus.
- 4 Lūk, mana dvēsele priecājas, apliecinot manai tautai patiesību par Kristus atnākšanu; jo šī nolūka dēļ ir tikusi dota Mozus bauslība; un visas lietas, kas ir Dieva dotas cilvēkiem no pasaules iesākuma, norāda uz Viņu.
- 5 Un arī mana dvēsele priecājas par Tā Kunga derībām, ko Viņš ir slēdzis ar mūsu tēviem; jā, mana dvēsele priecājas par Viņa labvēlību un Viņa taisnību, un spēku, un žēlastību tai lielajā un mūžīgajā iecerē par atsvabināšanu no nāves.
- 6 Un mana dvēsele priecājas, apliecinot manai tautai, ka, ja Kristus nenāktu, visiem cilvēkiem būtu jāaiziet bojā.
- 7 Jo, ja nebūtu Kristus, nebūtu Dieva; un, ja nebūtu Dieva, nebūtu mūsu, jo nevarētu būt nevienas radības. Bet Dievs ir, un Viņš ir Kristus, un Viņš nāks Sava laika pilnībā.
- 8 Un tagad es rakstu dažus no Jesajas vārdiem, lai tie no manas tautas, kas redzēs šos vārdus, varētu priecāties savās sirdīs un līksmoties par visiem cilvēkiem. Tad nu šie ir tie vārdi, un jūs varat tos pielīdzināt sev un visiem cilvēkiem.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2. Nefija 12

- 1 Vārds, ko Jesaja, Amoca dēls, redzēja par Jūdu un Jeruzālemi:
- 2 Un notiks pēdējās dienās, kad Tā Kunga nama kalns tiks nostiprināts kalnu virsotnē un pacelsies pāri pakalniem, un visas tautas saplūdīs pie tā.
- 3 Un daudzas tautas nāks un sacīs: Iesim un kāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā; un Viņš mācīs mums Savus ceļus, un mēs staigāsim Viņa takas! Jo no Ciānas izies likums un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.
- 4 Un Viņš spriedīs tiesu tautu starpā un pārmetīs daudzām tautām: un viņi pārkalts savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par dārznieku nažiem. Tauta pret tautu vairs nepacels zobenu, un viņi nemācīsies vairs karot.
- 5 Ak, Jēkaba nams, nāc, staigāsim Tā Kunga gaismā; jā, nāc, jo mēs visi maldījāmies katrs savos ļaunajos ceļos!
- 6 Tāpēc, ak Kungs, Tu esi atmetis Savu tautu, Jēkaba namu, jo tie pilni austrumu negantības un klausā zīlniekiem kā filistieši, un tie priecājas par svešinieku bērniem.
- 7 Viņu zeme ir arī pilna ar sudrabu un zeltu, tiem ir mantu bez gala; viņu zeme ir arī pilna ar zirgiem, tiem kara ratu ir bezgala daudz.
- 8 Viņu zeme ir arī elku pilna; viņi pielūdz paši savu roku darbu, to, ko viņu pašu pirksti darinājuši.
- 9 Un vienkāršs cilvēks nenoliecas, un dižciltīgais nepazemojas, tāpēc nepiedod viņam.
- 10 Ak jūs, ļaunie, lieniet klints alā un paslēpieties pīšļos, jo bailes no Tā Kunga un Viņa varenības godība jūs satrieks!
- 11 Un notiks, ka cilvēku lepnās acis tiks pazemotas un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens tiks paaugstināts tanī dienā.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Jo Pulku Kunga diena drīz nāks pār visām tautām,
jā, pār katru; jā, pār lepno un iedomīgo, un pār
katru, kas ir augstprātīgs, un viņš tiks pazemots.

13 Jā, un Tā Kunga diena nāks pār visiem Libānas
cedru kokiem, jo tie ir augsti un cēli; un pār visiem
Basanas ozoliem;

14 un pār visiem augstajiem kalniem, un pār visiem
pakalniem, un pār visām tautām, kas ir
augstprātīgas, un pār katru cilvēku;

15 un pār katru augsto torni, un pār katru stipro
mūri;

16 un pār visiem kuģiem jūrā, un pār visiem Taršišas
kuģiem, un pār visām jaukajām ainavām.

17 Un cilvēku iedomība tiks pazemota, un cilvēku
augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens pats
tiks paaugstināts tanī dienā.

18 Un elkus Viņš pilnīgi iznīcinās.

19 Un viņi lidīs klinšu plaisās un zemes alās, jo bailes
no Tā Kunga nāks pār tiem un Viņa varenības godība
tos satrieks, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu
zemi.

20 Tanī dienā cilvēks izmetīs kurmjēni un
sīkspārņiem savus sudraba elkus un savus zelta
elkus, ko viņš bija darinājis pielūgsmei;

21 lai slēptos klinšu plaisās un dziļās aizās, jo bailes
no Tā Kunga nāks pār viņiem visiem un Viņa
varenības godība tos satrieks, kad Viņš celsies, lai
briesmīgi satricinātu zemi.

22 Mītējieties paļauties uz cilvēku, kam tikai dvaša
nāsīs, jo par ko gan tas turams?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh
upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the
proud and lofty, and upon every one who is lifted up,
and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all
the cedars of Lebanon, for they are high and lifted
up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the
hills, and upon all the nations which are lifted up,
and upon every people;

And upon every high tower, and upon every
fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the
ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down,
and the haughtiness of men shall be made low; and
the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and
into the caves of the earth, for the fear of the Lord
shall come upon them and the glory of his majesty
shall smite them, when he ariseth to shake terribly
the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and
his idols of gold, which he hath made for himself to
worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops
of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall
come upon them and the majesty of his glory shall
smite them, when he ariseth to shake terribly the
earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils;
for wherein is he to be accounted of?

2. Nefija 13

- 1 Jo lūk, Tas Kungs, Tas Kungs Cebaots, atņems Jeruzālemei un Jūdas zemei atbalstu un palīdzību, visu palīdzību ar maizi un visu atbalstu ar ūdeni;
- 2 varoni un karavīru, tiesnesi un pravieti, un apdomīgo, un sirmgalvi;
- 3 virsnieku pār piecdesmit un cienījamu vīru, un padomnieku, un prasmīgu amatnieku, un daiļrunīgu runātāju.
- 4 Un Es došu bērņus, lai tie būtu viņiem par valdniekiem, un mazuļi valdīs pār tiem.
- 5 Un ļaudis tiks apspiesti cits no cita un katrs no sava tuvākā; bērņi augstprātīgi izturēsies pret sirmgalvi un nekrietnais pret godājamo.
- 6 Kad vīrs satvers savu brāli no sava tēva nama un sacīs: Tev ir drēbes, esi mūsu valdnieks, un lai šis sabrukums nenāk zem tavas rokas.
- 7 Tai pašā dienā viņš zvērēs, sacīdams: Es nebūšu dziedinātājs; jo manā namā nav ne maizes, ne drēbju. Neceliet mani par tautas vadoni!
- 8 Jo Jeruzāleme ir sagrauta, un Jūdeja ir kritusi, tāpēc ka viņu mēles un viņu darbi ir bijuši pret To Kungu, lai kaitinātu Viņa godības acis.
- 9 Viņu izskats liecina pret viņiem un uzrāda, ka viņu grēks ir pat kā Sodomai, un viņi nevar noslēpt to. Ak vai viņu dvēselēm, jo viņi paši sev dara ļaunu!
- 10 Sakiet taisnajiem, ka viņiem labi klāsies, jo viņi baudīs sava darba augļus.
- 11 Ak vai ļaunajiem, jo viņi ies bojā; jo viņu pašu roku darbi nāks pār tiem!
- 12 Un mana tauta, bērni ir viņu apspiedēji, un sievas valda pār viņiem. Ak, mana tauta, tie, kas tevi vada, maldina tevi un izposta to ceļu, pa kuru tev jāstaigā.
- 13 Tas Kungs ceļas, lai aizstāvētu, un ceļas, lai tiesātu tautas.
- 14 Tas Kungs spriedīs tiesu pār Savas tautas vecajiem un tās valdniekiem; jo jūs esat nopostījuši vīna dārzu, un nabagiem nolaupītā manta ir jūsu namos.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

15 Ko jūs domājat? Jūs sacērtat manus ļaudis gabalos
un samāļat nabago sejas, saka Dievs Pulku Kungs.

16 Vēl Tas Kungs saka: Tāpēc, ka Ciānas meitas ir
augstprātīgas un staigā ar paceltām galvām un
nekautrīgiem skatieniem, tipinot sikiem soliņiem,
skandinādamas savu kurpju važiņas,

17 tāpēc Tas Kungs padarīs Ciānas meitām galvu
pliku, un Tas Kungs atsegs viņu kaunumu.

18 Tanī dienā Tas Kungs atņems viņām viņu šķindošo
rotu greznību un pieres saites, un pusemēnešus;

19 ķēdītes un roku sprādzes, un plīvurus;

20 galvassegas, kāju rotas un galvas saites, un smaržu
trauciņus, un auskarus;

21 gredzenus un deguna rotas;

22 maināmās svētku drānas un apmetņus, un lakatus,
un matu ruļļus;

23 spoguļus un smalkos audumus, un pārsegus, un
šķidrautus.

24 Un notiks, ka smalko smaržu vietā būs smirdoņa;
un jostas vietā virves gals; un matu sprogu vietā plika
galva; un svētku rotas vietā maisa apvalks, verdzības
zīme skaistuma vietā.

25 Tavi vīri kritīs no zobena un tavi varoņi kaujā.

26 Un viņas vārti čīkstēs un skums, un tā būs
neapdzīvota un izpostīta sēdēs pie zemes.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and
grind the faces of the poor, saith the Lord God of
Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters
of Zion are haughty, and walk with stretched-forth
necks and wanton eyes, walking and mincing as they
go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the
crown of the head of the daughters of Zion, and the
Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of
their tinkling ornaments, and cauls, and round tires
like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and
the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles,
and the wimples, and the cringing-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the
veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell
there shall be stink; and instead of a girdle, a rent;
and instead of well set hair, baldness; and instead of
a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead
of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in
the war.

And her gates shall lament and mourn; and she
shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2. Nefija 14

- 1 Un tanī dienā septiņas sievas pieķersies vienam vīram, sakot: Mēs ēdīsim pašas savu maizi un tērpsimies pašas savās drēbēs, tikai ļauj mums saukties tavā vārdā, lai atņemtu mūsu negodu.
- 2 Tanī dienā Tā Kunga zars būs skaists un krāšņs; zemes auglis lielisks un piemīlīgs Israēla izglābtajiem.
- 3 Un notiks, ka tie, kas būs palikuši Ciānā un izglābušies Jeruzālemē, tiks saukti par svētiem, katrs, kurš būs pierakstīts starp dzīvajiem Jeruzālemē,
- 4 kad Tas Kungs nomazgās Ciānas meitu nešķīstumu un iztīrīs Jeruzālemes asinis no viņu vidus ar tiesas garu un šķīstīšanas garu.
- 5 Un Tas Kungs klās pār katru apdzīvotu vietu Ciānas kalnā un pār tās sapulces vietām mākoņus un dūmus dienā un uguns gaismas mirdzumu naktī; jo pār visu Ciānas godību būs aizsardzība.
- 6 Un tur būs telts ēnai dienā pret karstumu un patvēruma vieta, un patvērums no vētras un lietus.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2. Nefija 15

- 1 Un tad es dziedāšu savam mīļajam dziesmu par savu mīļoto, par viņa vīna dārzu. Manam mīļajam ir vīna dārzs ļoti auglīgā pakalnā.
- 2 Un viņš to iežogoja un iztīrīja to no akmeņiem, un iestādīja tajā atlasītus vīna koka stādus, un uzcēla torni tā vidū, un arī uztaisīja tajā vīna spiedni; un viņš gaidīja, ka tas nesīs labas vīnogas, bet tas atnesa skābas vīnogas.
- 3 Un tad, ak, Jeruzālemes iedzīvotāji, un Jūdas vīri, Es lūdzu jūs, spriediet tiesu starp Mani un Manu vīna dārzu!
- 4 Kas tad vēl bija darāms Manā vīna dārzā, ko Es nebūtu darījis? Kāpēc, kad Es gaidīju, ka tas nesīs labas vīnogas, tas atnesa skābas vīnogas?
- 5 Un tad nu lūk; Es teikšu jums, ko Es darišu ar Savu vīnadārzu—Es nojaukšu tā sētu, un tas tiks noganīts, Es noārdīšu tā mūri, un tas tiks izmīdīts.
- 6 Un Es to aizlaidīšu postā; to vairs neapgraizīs un neapraks, bet tur augs ērkšķi un dadži; Es arī pavēlēšu mākoņiem, lai tie vairs nelietu lietu pār to.
- 7 Jo Pulku Kunga vīna dārzs ir Israēla nams, un Jūdas vīri Viņa labie stādi; un Viņš gaidīja taisnu tiesu, un lūk, apspiešana; gaidīja taisnību, bet lūk, vaimanas.
- 8 Ak vai tiem, kas iegūst namu pēc nama, kamēr nekas vairs nepaliek pāri, lai viņi būtu vienīgie uz zemes virsas!
- 9 Man ausīs saka Tas Kungs Cebaots: Tiešām, daudzi nami tiks pamesti, un lielas un skaistas pilsētas būs bez iedzīvotājiem.
- 10 Jā, desmit jūga vietas vīna dārza nesīs vienu vien spaini vīna; un viens homers sēklas tikai vienu pūru.
- 11 Ak vai tiem, kas ceļas agri no rīta, lai meklētu pēc stipriem dzērieniem, kuri to turpina līdz vakaram, un vīns tos reibina!
- 12 Un arfa un cītara, tamburīns un stabules, un vīns ir viņu dzīrēs, bet Tā Kunga darbu viņi neņem vērā un Viņa roku darbu neievēro.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Tādēļ mana tauta tiks aizvesta gūstā, tāpēc ka viņiem nav saprašanas; un viņu dižciltīgie vīri cietīs badu, un lielākā tās daļa mocīsies slāpēs.

14 Tādēļ elle izplešas un atver plaši savu muti; un tās dižciltīgie un tās ļaužu bari, un tās greznība, un tas, kas priecājas, nogrims tajā.

15 Un vienkāršais cilvēks tiks noliekts pie zemes, un varenais vīrs tiks pazemots, un uzpūtīgā acis tiks pazemotas.

16 Bet Pulku Kungs tiks paaugstināts tiesā, un Dievs, kas ir svēts, tiks svētīts taisnībā.

17 Tad jēri tur ganīsies kā parasti un barokļu pamestās vietas noēdīs svešinieki.

18 Ak vai tiem, kas pievelk nekrietnību ar iedomības saitēm un grēku kā ar ratu virvēm;

19 kas saka: Lai Viņš steidzas, pasteidzina Savu darbu, ka mēs to varētu redzēt; un lai piepildās Israēla Svētā lēmums, ka mēs to varētu zināt.

20 Ak vai tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, kas tumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību, kas rūgtu dēvē par saldu un saldu par rūgtu!

21 Ak vai tiem, kas ir gudri pašu acīs un prātīgi pašu iedomās!

22 Ak vai varenajiem vīna dzeršanā un spēkavīriem stipru dzērienu sajaukšanā;

23 kas dāvanu dēļ attaisno ļauno un atrauj taisnību taisnīgajam!

24 Tādēļ, tāpat kā uguns aprij rugājus un liesma iznīcina pelavas, tā viņu saknes būs puvekļi un viņu ziedi aizlidos kā putekļi, tāpēc ka viņi ir atmetuši Pulku Kunga bauslību un nicinājuši Israēla Svētā vārdu.

25 Tādēļ iedegās Tā Kunga dusmas pret Viņa tautu, un Viņš izstiepa Savu roku pret viņiem un sita viņus; un kalni trīcēja, un viņu līķi bija saplosīti uz ielām. Tomēr visas Viņa dusmas vēl nav rimušās un Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

26 Un Viņš pacels karogu par zīmi tālajām tautām un sasauks viņus no zemes gala; un lūk, viņi nāks spēji un ātri; nebūs neviena nedz piekusuša, nedz paklupuša viņu vidū.

27 Neviens nesnaudīs un negulēs, nevienam neatraisīsies nedz viņa gurnu josta, nedz pārtrūks viņa kurpju siksnas;

28 viņu bultas būs asas un visi viņu stopi uzvilkti, un viņu zirgu nagi būs cieti kā krams un viņu ratu riteņi kā viesulis, viņu balsu dunoņa kā lauvu rūkoņa.

29 Viņi rūks kā jauni lauvas; jā, viņi rūks un sagrābs laupījumu, un aiznesīs to, un neviens nevarēs atņemt.

30 Un tanī dienā viņi rūks pret tiem kā jūras bangas; un, ja viņi raudzīsies uz zemi, lūk, tumsa un bēdas, un gaisma ir satumsusi tās debesīs.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2. Nefija 16

- 1 Tajā gadā, kad nomira ķēniņš Usija, es arī redzēju To Kungu sēžam tronī, augsti un cēli, un Viņa tērpa apakšmala piepildīja tempļi.
- 2 Virs tā stāvēja serafi, tiem bija katram seši spārni: ar diviem tie apsedza savu vaigu un ar diviem tie apsedza savas kājas, un ar diviem tie lidoja.
- 3 Un viens sauca citiem, sakot: Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots; visa zeme ir pilna Viņa godības!
- 4 Un durvju stabi trīcēja no tā balss, kurš sauca, un nams piepildījās ar dūmiem.
- 5 Tad es izsaucos: Bēdas man, jo es esmu nāvei lemts; tādēļ ka es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām, un es dzīvoju starp ļaudīm, kam nešķīstas lūpas, jo manas acis ir redzējušas Ķēniņu, Pulku Kungu!
- 6 Tad viens no serafiem pielidoja man klāt, viņam rokā bija kvēlojoša ogle, ko viņš ar lūkšām bija paņēmis no altāra.
- 7 Un viņš aizskāra manu muti un sacīja: Redzi, tas aizskāra tavas lūpas; un tavs noziegums ir noņemts un tavs grēks attīrīts!
- 8 Es dzirdēju arī Tā Kunga balsi sakām: Ko lai Es sūtu? Kurš no mums ies? Tad es sacīju: Še es esmu, sūti mani!
- 9 Un Viņš sacīja: Ej un saki šai tautai—Klausieties uzmanīgi, bet viņi nesapratīs, un skatieties rūpīgi, bet viņi neuztvers.
- 10 Nocietini šīs tautas sirdi un padari viņu ausis nedzirdīgas, un aizdari viņu acis—lai tie neredzētu ar savām acīm un nedzirdētu ar savām ausīm, un nesaprastu ar savām sirdīm, un netaptu atgriezti, lai tiktu dziedināti.
- 11 Tad es jautāju: Cik ilgi, Kungs? Un Viņš atbildēja: Kamēr pilsētas būs izpostītas, bez iedzīvotājiem, un nami būs neapdzīvoti, un zeme būs pilnīgi tukša.
- 12 Un Tas Kungs būs aizvedis iedzīvotājus tālu projām, jo būs daudz pamestu vietu tanī zemē.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13   Bet vēl būs desmitā tiesa iedzīvotāju, un viņi atgriezīsies un vēlreiz aizies bojā kā liepa un kā ozols, no kuriem pēc nociršanas pāri paliek vairs tikai celms, tomēr svēta sēkla būs šis celms.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2. Nefija 17

- 1 Un notika Jūdas ķēniņa Ahasa, Jotāma dēla, Usijas dēla dienās, ka Sīrijas ķēniņš Recīns un Israēla ķēniņš Peka, Remaljas dēls, devās kopā uz Jeruzālemi, lai karotu pret to, bet nespēja to uzveikt.
- 2 Un tika ziņots Dāvida namam, sakot: Sīrija ir apvienojusies ar Efraimu. Un viņa sirds trīcēja, un viņa tautas sirds, kā mežā koki trīc vējā.
- 3 Tad Tas Kungs sacīja Jesajam: Izej satikt Ahasu, tu un Šear-Jašubs, tavs dēls, ūdens vada galā pie augšējā dīķa, ceļā uz vēlēju tīrumu.
- 4 Un saki viņam: neuztraucies un esi mierīgs; nebaidies un tava sirds lai neiztrūcinās no šiem abiem kūpošiem satrunējušiem stubenīem, no Recīna un viņa sīriešu, nedz arī no Remaljas dēla dusmu kvēles!
- 5 Jo Sīrija, Efraims un Remaljas dēls ir perinājuši ļaunus plānus pret tevi, sacīdami:
- 6 Iesim pret Jūdu un apspiedīsim to, un iekarosim to, un iecelsim viņiem ķēniņu, jā, Tabeēla dēlu!
- 7 Tā saka Dievs Tas Kungs: Tas tā neizdosies un nenotiks!
- 8 Jo Sīrijas galva ir Damaska un Damaskas galva— Recīns, un sešdesmit piecu gadu laikā Efraimu satrieks tā, ka tā vairs nebūs tauta.
- 9 Un Efraima galva ir Samarija, un Samarijas galva ir Remaljas dēls. Ja jūs neticēsīt, jūs noteikti nepastāvēsīt!
- 10 Bez tam Tas Kungs vēl runāja uz Ahasu, sacīdams:
- 11 Izlūdzies sev zīmi no Tā Kunga, sava Dieva, prasi, lai tā parādās vai nu no dziļumiem, vai no debesu augstumiem!
- 12 Bet Ahass atbildēja: Es neprasīšu un nekārdināšu To Kungu.
- 13 Un Jesaja sacīja: Klausieties, ak, Dāvida nams, vai jums vēl nepietiek izsmelt cilvēku pacietību, ka jūs vēl izsmeļat arī mana Dieva pacietību?

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

14 Tādēļ Tas Kungs pats jums dos zīmi—Lūk,
jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa dos
Tam Vārdu Imanuēls.

15 No sviesta un medus Viņš pārtiks, lai Viņš varētu
atmest ļaunu un labu pieņemt.

16 Jo pirms tas bērns prātis atmest ļaunu un pieņemt
labu, zeme, kas tev riebjas, būs abu viņas ķēniņu
pamesta.

17 Tas Kungs sūtīs pār tevi un pār tavu tautu, un pār
tava tēva namu dienas, kādas nav bijušas kopš tā
laika, kad Efraims atšķīrās no Jūdas, Asīrijas ķēniņa.

18 Un notiks, ka tanī dienā Tas Kungs pasvilps
mušām, kas ir vistālākajā Ēģiptes daļā, un bitēm, kas
ir Asīrijas zemē.

19 Un tās nāks un apmetīsies visās neapdzīvotās
ielejās un klinšu plaisās, visos ērkšķos un visos
krūmājos.

20 Tanī pašā dienā Tas Kungs ar nazi, kas ir
aizlienēts—ar tiem, kas ir viņpus upes, proti, ar
Asīrijas ķēniņu—nodzīs galvas matus un viņu kāju
spalvas un noskūs arī bārdu.

21 Un notiks, ka tanī dienā cilvēks turēs jaunu gotiņu
un divas aitas.

22 Un notiks, ka tā dos tik daudz piena, ka viņš ēdīs
sviestu. Jo sviestu un medu ēdīs ikviens, kas būs
palicis šai zemē.

23 Un notiks, ka tanī dienā katrā vietā, kur tagad ir
tūkstotis vīnakoku tūkstoš sudraba gabalu vērtībā,
būs tikai ērkšķi un dzeloņi.

24 Ar bultām un stopiem cilvēks tur ies, jo visa zeme
būs kļuvusi par ērkšķiem un dzeloņiem.

25 Un visos pakalnos, ko attīrīs ar kapli, neies aiz
bailēm no ērkšķiem un dzeloņiem, bet tie būs, lai tur
sūtītu vēršus un tos izmīdītu sīklopi.

Therefore, the Lord himself shall give you a sign—
Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son,
and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to
refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil
and choose the good, the land that thou abhorrest
shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy peo-
ple, and upon thy father's house, days that have not
come from the day that Ephraim departed from
Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord
shall hiss for the fly that is in the uttermost part of
Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in
the desolate valleys, and in the holes of the rocks,
and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor
that is hired, by them beyond the river, by the king of
Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall
also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall
nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of
milk they shall give he shall eat butter; for butter and
honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place
shall be, where there were a thousand vines at a
thousand silverlings, which shall be for briers and
thorns.

With arrows and with bows shall men come
thither, because all the land shall become briers and
thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock,
there shall not come thither the fear of briers and
thorns; but it shall be for the sending forth of oxen,
and the treading of lesser cattle.

2. Nefija 18

- 1 Un vēl Tā Kunga vārds, man sacīts: Ņem lielu tūstokli un raksti uz tā ar cilvēku rakstāmo to, kas attiecas uz Maher-šalal-haš-bas.
- 2 Un es paņēmu sev uzticamus lieciniekus pierakstīt, priesteri Ūriju un Cakariju, Jeberehijas dēlu.
- 3 Un es gāju pie pravietes; un viņa kļuva grūta un dzemdēja dēlu. Tad Tas Kungs man sacīja: Dod viņam vārdu: Maher-šalal-haš-bas!
- 4 Jo lūk, pirms bērns vēl iemācīsies saukt: Mans tēvs un mana māte, Damaskas bagātības un Samarijas laupījumu aiznesīs projām Asīrijas ķēniņam.
- 5 Tas Kungs runāja uz mani atkal, sacīdams:
- 6 Tā kā šī tauta neieredz Siloas lēnos ūdeņus un priecājas par Recīnu un Remaljas dēlu;
- 7 tad tādēļ, lūk, Tas Kungs tiks pārvelties pār viņiem varenās un plašās upes ūdeņiem, tas ir, Asīrijas ķēniņam ar visu viņa varenību. Un viņš izplūdīs pār tiem no visām savām pietekām un izkāps no visiem saviem krastiem.
- 8 Un viņš ielauzīsies Jūdā; viņš pāršļāksies un pārpludinās to visu, viņš sniegsies pat līdz kaklam, un ar saviem izplestajiem spārniem viņš piepildīs visus tavas zemes plašumus, ak, Imanuēl!
- 9 Apvienojieties, ak, jūs tauta, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos, un pievērsiet ausi, visi jūs no tālām zemēm; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos!
- 10 Apspriedieties, un tas izrādīsies velti; pieņemiet lēmumu, un tas neīstenosies; jo Dievs ir ar mums!
- 11 Jo Tas Kungs teica to man stingri un mācīja mani, lai es nestaigātu šīs tautas ceļus, sacīdams:
- 12 Nesakiet sazvērestība par visu to, par ko šī tauta teiks sazvērestība; nedz arī bīstieties no tā, no kā viņi bīstas, un nebaiļojieties.
- 13 Turiet par svētu Pulku Kungu, un lai Viņš ir jūsu bailes, un lai Viņš ir jūsu šausmas!

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 Un Viņš būs par svētnīcu, bet par klupšanas
akmeni un piedauzības klinči abiem Israēla namiem,
par valgu un par slazdu Jeruzālemes iedzīvotājiem.

15 Un daudzi no viņiem paklups un kritīs, un tiks
salauzti, un saistīti, un aizvesti gūstā.

16 Aizsien liecību plāksnes, aizzīmogo bauslību starp
Maniem mācekļiem!

17 Un es cerēšu uz To Kungu, kas paslēpis Savu vaigu
Jēkaba namam, un es paļaušos uz Viņu.

18 Lūk, es un mani bērni, ko Tas Kungs ir devis man
par zīmēm un par brīnumiem Israēlā no Tā Kunga
Cebaota, kas mājō Ciānas kalnā.

19 Un kad viņi jums sacīs: Prasiet garu izsaucējiem
un burvjiem, kas čukst un murmina—vai tad tautai
nav jāgriežas pie sava Dieva, lai dzīvie dzirdētu no
mirušajiem?

20 Vērsieties pie bauslības un liecības! Un ja viņi
nerunā saskaņā ar šo vārdu, tad tas ir tāpēc, ka viņos
nav gaismas.

21 Un tie blandīsies apkārt pa visu savu zemi smagās
mocībās un izsalkuši; un notiks, ka tad, kad tie būs
izsalkuši, viņi raizēsies un nolādēs savu ķēniņu un
savu Dievu, un lūkosies augšup.

22 Un viņi skatīsies uz zemi un redzēs bēdas un
tumsu, ciešanu krēslu, un tiks iedzīti tumsā.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of
stumbling, and for a rock of offense to both the
houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabi-
tants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and
be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my dis-
ciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face
from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath
given me are for signs and for wonders in Israel from
the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them
that have familiar spirits, and unto wizards that peep
and mutter—should not a people seek unto their God
for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak
not according to this word, it is because there is no
light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and
hungry; and it shall come to pass that when they
shall be hungry, they shall fret themselves, and curse
their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold
trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall
be driven to darkness.

2. Nefija 19

- 1 Tomēr krēsla nebūs tāda, kāda tā bija tās mocību dienās, kad vispirms viņš sagādāja nelielas ciešanas Zebulona zemei un Naftaļa zemei un pēc tam sagādāja daudz lielākas ciešanas Sarkanās jūras ceļā aiz Jordānas, citu tautu Galilejā.
- 2 Tauta, kas staigāja tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma.
- 3 Tu vairoji tautu un vairoji prieku—viņi priecājas Tavā priekšā kā pļaujamā laikā un tāpat kā priecājas cilvēki, dalot laupījumu.
- 4 Jo Tu esi salauzis viņu nastas jūgu un viņu iejūgu, viņu apspiedēju rīksti.
- 5 Jo karavīram katra kauja noris dārdošā troksnī un drēbes ir asinīm aptraipītas, bet šī būs liesmās un visaptverošā ugunī.
- 6 Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, un valdība būs uz Viņa kamiešiem, un Viņa Vārds būs: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera valdnieks.
- 7 Viņa valdīšana ies plašumā, un miers būs bez gala uz Dāvida troņa un tā ķēniņa valstībā, to atbalstot un nostiprinot ar tiesu un ar taisnību no šā laika mūžīgi. Pulku Kunga dedzīgums to darīs.
- 8 Tas Kungs ir sūtījis Savu vārdu Jēkabam, un šis vārds ir nolaidies pār Israēlu.
- 9 Un to zinās visa tauta, pat Efraims un Samarijas iedzīvotāji, kas lepnībā un sirds uzpūtībā saka:
- 10 Ķieģeļu mūri ir sabrukuši, bet ar cirstiem akmeņiem mēs celsim. Vīģes koki ir izcirsti, bet to vietā mēs stādīsim ciedru kokus!
- 11 Tādēļ Tas Kungs sacēla Recīna pretiniekus pret viņu un apvienoja viņa ienaidniekus;
- 12 sīriešus priekšā un filistiešus aizmugurē; un viņi rīs Israēlu ar atvērtu muti. Tāpēc visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.
- 13 Jo tauta neatgriezās pie Viņa, kas to bija sitis, un nemeklēja Pulku Kungu.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

- 14 Tādēļ Tas Kungs nocirta Israēlam galvu un asti,
zaru un stumbru vienā dienā.
- 15 Sirmgalvis, tas ir galva, un pravietis, kas sludina
melus, tas ir aste.
- 16 Jo šīs tautas vadoņi to maldina, un viņu vadītie ir
postam lemti.
- 17 Tādēļ Tas Kungs nepriecāsies par viņu jaunekļiem
un nesaudzēs viņu bāreņus un atraītnes, jo katrs no
viņiem ir liekulis un ļaundaris, un katra mute pauž
zaimus. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet
Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.
- 18 Jo bezdievība deg kā uguns; tā aprīs ērkšķus un
dzeloņus un aizdedzinās mežu biezokņus, un viņi
pacelsies kā dūmi paceļas.
- 19 No Tā Kunga Cebaota dusmām zeme ir aptumšota,
un tauta būs ugunij par ēsmu, neviens cilvēks
nežēlos savu brāli.
- 20 Un viņš grābs pa labi un palīks izsalcis, un viņš
ēdīs pa kreisi un viņi nebūs paēduši, viņi, katrs no
tiem, ēdīs savas paša rokas miesu—
- 21 Manase Efraimu un Efraims Manasi; viņi abi kopā
būs pret Jūdu. Tāpēc visas Viņa dusmas vēl nav
rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

Therefore will the Lord cut off from Israel head
and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that
teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err;
and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their
young men, neither shall have mercy on their father-
less and widows; for every one of them is a hypocrite
and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For
all this his anger is not turned away, but his hand is
stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour
the briers and thorns, and shall kindle in the thickets
of the forests, and they shall mount up like the lifting
up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land
darkened, and the people shall be as the fuel of the
fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hun-
gry; and he shall eat on the left hand and they shall
not be satisfied; they shall eat every man the flesh of
his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh;
they together shall be against Judah. For all this his
anger is not turned away, but his hand is stretched
out still.

2. Nefija 20

- 1 Ak vai tiem, kas izdod netaisnus likumus, un tiem, kas raksta smagus tiesiskus noteikumus,
- 2 lai grozītu tiesu trūcīgajiem un laupītu tiesības Manas tautas nabagajiem, lai atraitnes kļūtu par viņu upuri un lai viņi varētu aplaupīt bāreņus!
- 3 Un ko jūs darīsīt piemeklēšanas dienā un lielajā vētrā, kas nāks no tālienes? Pie kā jūs bēgsit pēc palīdzības, un kur jūs pameīsīt savu bagātību?
- 4 Bez Manis viņiem būs jāloka savi ceļi kopā ar gūstekņiem un jāsabrūk nokauto vidū. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.
- 5 Ak, Asur, Manas bardzības rīkste! Un spieķis viņu rokās ir viņu sašutums.
- 6 Es sūtīšu viņu pret liekulīgu tautu, un pret Manu dusmu tautu Es došu viņam pavēli to izpostīt un izlaupīt, un samīdīt viņus kā dubļus uz ielas.
- 7 Taču viņš tā nedomā, un viņa sirds nav tā noskaņota; bet viņa sirdī ir nolūks iznīcināt un izdeldēt ne mazums tautu.
- 8 Jo viņš saka: Vai mani zemju pārvaldnieki nav tai pašā laikā arī ķēniņi?
- 9 Vai Kalno nav klājies tāpat kā Karhemišai? Un Hamatai kā Arpadai? Vai Samarijai nav gājis tāpat kā Damaskai?
- 10 Tā kā Mana roka ir radījusi elku dievu valstis, kuru elku tēli bija pārāki par tiem, kas ir Jeruzālemē un Samarijā;
- 11 vai tad es nedarīšu Jeruzālemei un tās elkiem tāpat, kā es darīju Samarijai un tās elkiem?
- 12 Tāpēc notiks, kad Tas Kungs būs pabeidzis visu Savu darbu Cīānas kalnā un Jeruzālemē, Es sodīšu Asura ķēniņa augstprātīgās sirds augļus un viņa augsti pacelto acu lepību.
- 13 Jo viņš saka: Ar savas rokas spēku un savu aso prātu es to paveicu, jo es esmu apdomīgs. Un es pārliku tautu robežas un piesavinājos viņu dārgumus, un es pakļāvu sev iedzīvotājus kā drosmīgs vīrs.

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 Un mana roka atrada tautu bagātības kā ligzdu,
un, kā paņēmu atstātas olas, tā es pārņēmu visu zemi,
un nebija neviena, kas pakustinātu kaut spārnu,
atvērtu muti vai iepīkstētos.

15 Vai tad cirvis lai lielās tā priekšā, kas ar to cērt? Vai
tad zāģis lai izgāztu savas krūtis pret to, kas ar to
zāģē? It kā rīkste varētu pacelties pret to, kas to ir
pacēlis, vai vēzda varētu pati cilāties, it kā tā nebūtu
no koka!

16 Tāpēc Tas Kungs, Pulku Kungs, sūtīs diloni starp
viņa tuklajiem, un zem viņa godības Viņš iedegs
liesmu kā ugunsgrēku.

17 Un Israēla gaisma kļūs par uguni un viņa Svētais
par liesmu, kas sadedzinās un aprīs viņa ērkšķus un
dzeloņus vienā dienā.

18 Un iznīcinās viņa mežu un auglīgo lauku
jaukumus gan garā, gan miesā, un viņi būs kā
karavīri, kad noģībst viņu karognesējs.

19 Un viņa mežā atlikušo koku būs tik maz, ka pat
bērns tos varēs pierakstīt.

20 Un tanī dienā notiks, ka Israēla atlikušie un
Jēkaba nama izglābtie vairs nepaļausies uz to, kas tos
sitis, bet paļausies uzticībā uz To Kungu, uz Israēla
Svēto.

21 Atlikušie atgriezīsies, jā, tieši no Jēkaba pāri
palikušie, pie varenā Dieva.

22 Jo, kaut tava tauta, Israēl, būtu kā jūras smiltis, jā,
tikai tās atlikušie atgriezīsies; noliktā iznīcināšana
pārplūdīs ar taisnību.

23 Jo Dievs Pulku Kungs liks piepildīties iznīcībai,
kas noteikta visā zemē.

24 Tādēļ saka Dievs Tas Kungs Cebaots: Ak, Mana
tauta, kas dzīvojat Ciānā, nebīstieties no Asura; viņš
sitis tevi ar rīksti un pacels savu nūju pret tevi kā
citkārt Ēģiptē.

25 Jo ir atlicis tikai mazs brīdis, un Mans sašutums
būs galā, un Manas dusmas mitēsies, viņus iznīcinot.

26 Un Pulku Kungs pacels pletni pret viņu, tāpat kā
Viņš sita Midiānu pie Oreba klints, un, kā Viņa
spieķis bija pār jūru, tā Viņš pacels to kā citkārt
Ēģiptē.

And my hand hath found as a nest the riches of
the people; and as one gathereth eggs that are left
have I gathered all the earth; and there was none that
moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth
therewith? Shall the saw magnify itself against him
that shaketh it? As if the rod should shake itself
against them that lift it up, or as if the staff should lift
up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send
among his fat ones, leanness; and under his glory he
shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his
Holy One for a flame, and shall burn and shall de-
vour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of
his fruitful field, both soul and body; and they shall
be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few,
that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the rem-
nant of Israel, and such as are escaped of the house
of Jacob, shall no more again stay upon him that
smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy
One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant
of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the
sea, yet a remnant of them shall return; the con-
sumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consump-
tion, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my
people that dwellest in Zion, be not afraid of the
Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift
up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation
shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for
him according to the slaughter of Midian at the rock
of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he
lift it up after the manner of Egypt.

27 Un tanī dienā notiks, ka viņa nasta tiks noņemta no taviem pleciem un viņa jūgs no tava kakla, un jūgs tiks salauzts iesvaidīšanas dēļ.

28 Viņš jau virzās uz Ajatu, viņš dodas cauri Migronai; Mikmasā viņš atstāj savus ratus.

29 Viņi ir izgājuši pa šauro aizs ceļu, Gebā palikuši pa nakti; Rama ir nobijusies; Saula Gibeja ir aizbēgusi.

30 Pacel balsi, ak, Galimas meita, lai to izdzird Laiša, ak, nabaga Anatota!

31 Madmena ir izklūdusi; Gebimas iedzīvotāji pulcējas kopā bēgšanai.

32 Vēl šodien viņš paliks Nobā; viņš izstieps savu roku pret Ciānas meitas kalnu, pret Jeruzālemes pakalnu.

33 Lūk, Tas Kungs, Pulku Kungs nocirtīs zarus ar briesmīgu varu, un tie, kas augsti pacēlušies, tiks nocirsti, un augstprātīgie pazemoti.

34 Un Viņš nocirtīs meža biezokņus ar dzelzi, un Libanons kritīs no varenā rokas.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2. Nefija 21

- 1 Un atvase riesīsies no Isaja celma, un zars izaugs no viņa saknēm.
- 2 Un pār to klāsies Tā Kunga Gars, gudrības un saprāta gars, padoma un spēka gars, zināšanu un Tā Kunga bijības gars.
- 3 Un padarīs Viņu apķērīgu Tā Kunga bijībā; un Viņš netiesās pēc tā, ko Viņa acis redz, un nespriedīs pēc tā, ko Viņa ausis dzird.
- 4 Bet ar taisnību Viņš tiesās nabago un patiesi aizstāvēs zemes lēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar Savas mutes rīksti, un ar Savu lūpu dvašu Viņš nokaus bezdievīgos.
- 5 Un taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība būs Viņa lielu josta.
- 6 Tad vilks mājās pie jēra un leoparda apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopī būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.
- 7 Un govys un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.
- 8 Un zīdains rotaļāsies pie odzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz čūskas midzeni.
- 9 Neviens netiks nedz ievainots, nedz nokauts visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu, kā ūdeņi pārklāj jūru.
- 10 Un tanī dienā būs Isaja sakne, kas stāvēs par karogu tautām; pēc tās meklēs citas tautas; un Viņa atdusa būs pilna godības.
- 11 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs vēl otrreiz izstieps Savu roku, lai atgūtu Savas tautas atlikumu, kas būs palicis no Asīrijas un no Ēģiptes, un no Patrosas, un no Kuša, un no Ēlāma, un no Sineāra, un no Hamatas, un no jūras salām.
- 12 Un Viņš pacels karogu tautām un savāks izklīdinātos no Israēla, un sapulcinās kopā izkaisītos jūdus no četriem zemes stūriem.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.
- And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

- 13 Efraima skaudība arī mitēsies, un Jūdas naidnieki tiks iznīcināti. Efraims neapskaudīs Jūdu, un Jūda nekaitinās Efraimu.
- 14 Bet uz rietumu pusi viņi uzlaidīsies uz filistiešu pleciem; kopā viņi aplaupīs tos, kas uz austrumiem, viņi uzliks savu roku pār Edomu un Moābu, un Amona bērni viņiem klausīs.
- 15 Un Tas Kungs pilnīgi iznīcinās Ēģiptes jūras mēli, un ar Savu vareno vēju Viņš pacels Savu roku pār upi un saskaldīs to septiņās upītēs, tā ka cilvēks varēs tikt pāri ar sausiem apaviem.
- 16 Un būs ceļš Viņa tautas atlikumam, kas būs palikuši no Asīrijas, kā tas bija Israēlam tanī dienā, kad tas izgāja no Ēģiptes zemes.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2. Nefija 22

- 1 Un tanī dienā tu sacīsi: Ak Kungs, es Tevi slavēšu!
Kaut arī Tu biji dusmīgs uz mani, Tavas dusmas ir
rimušās un Tu mani mierināji.
- 2 Lūk, Dievs ir mana pestīšana, es paļaušos un
nebaidīšos, jo Tas Kungs JEHOVA ir mans stiprums
un mana dziesma; Viņš ir kļuvis arī par manu
pestīšanu.
- 3 Tāpēc ar prieku jūs smelsit ūdeni no pestīšanas
avotiem.
- 4 Un tanī dienā jūs sacīsit: Slavējiet To Kungu,
piesauciet Viņa Vārdu, pasludiniet Viņa darbus tautu
starpā, daudziniet, ka Viņa Vārds ir augsti teicams!
- 5 Dziediet Tam Kungam slavas dziesmas, jo Viņš ir
darījis varenius darbus, tas ir zināms visā zemē!
- 6 Gavilējiet un līksmojiet jūs, Ciānas iedzīvotāji, jo
liels ir Israēla Svētais jūsu vidū!

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise
thee; though thou wast angry with me thine anger is
turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not
be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and
my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the
wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call
upon his name, declare his doings among the people,
make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent
things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for
great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2. Nefija 23

- 1 Spriedums par Bābeli, ko Jesaja, Amoca dēls, saņēma parādībā.
- 2 Paceliet karogu augstā kalnā, uzsauciet tiem stiprā balsī, mājiet ar roku, lai viņi ieietu pa dižciltīgo vārtiem!
- 3 Es esmu pavēlējis Saviem svētītajiem, Es arī esmu aicinājis Savus stipros, jo Manas dusmas nav pār tiem, kuri priecājas Manā godībā.
- 4 Pūļa balss atskan kalnos kā no lielas tautas, kā no daudzām ķēniņvalstīm sapulcētu tautu balss, Tas Kungs Cebaots kārtos karaspēku karam.
- 5 Viņi nāk no tālas zemes, no pašas debesu malas, jā, Tas Kungs un Viņa sašutuma ieroči, lai izpostītu visu zemi.
- 6 Vaimanājiet, jūs, jo Tā Kunga diena ir tuvu! Tā nāks kā posts no Visuvarenā!
- 7 Tāpēc nolaidīsies visas rokas, un katra cilvēka sirds pamirs.
- 8 Un viņi būs izbijušies, sāpes un bēdas tos pārņems, viņi būs pārsteigti viens par otru, viņu vaigi degs kā ugunīs.
- 9 Lūk, Tā Kunga diena nāk, briesmīga ar niknumu un ar dusmu kvēli, lai pārvērstu zemi par tuksnesi, un Viņš iznīcinās tajā esošos grēciniekus.
- 10 Jo debesu zvaigznes un to zvaigznāji vairs nedos savu gaismu, saule uzlecot aptumšosies, un mēness vairs nespīdēs.
- 11 Un Es sodīšu pasauli par ļaunumu un bezdievīgos par viņu noziegumiem. Es iznīcināšu lepno augstprātību un pazemošu varmāku lielību.
- 12 Es padarišu cilvēku dārgāku par tīru zeltu, cilvēku dārgāku pat par Ofīras zelta stieni.
- 13 Tādēļ Es satricināšu debesis, un zeme izkustēsies no savas vietas Pulku Kunga dūsmās un Viņa dusmu kvēles dienā.
- 14 Un viņiem tad klāsies kā izbiedētām stirnām un kā avīm, kam nav gana, un viņi ikviens pievērsīsies savai tautai un ikviens bēgs uz savu zemi.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

- 15 Ikviens, kas ir lepns, tiks nodurts, jā, un ikviens, kas pieslējies ļaunajiem, kritīs no zobena.
- 16 Viņu bērni tiks sašķaidīti gabalos viņu acu priekšā; viņu namus izlaupīs, un viņu sievas piesmies.
- 17 Lūk, Es sacelšu pret viņiem mēdiešus, kas nedzenas pēc sudraba un zelta un nekāro pēc tā.
- 18 Viņu stopi sašķaidīs gabalos arī jaunekļus, un viņi nesaudzēs bērnus mātes miesās, bērni neatradīs žēlastību viņu acu priekšā.
- 19 Un Bābeleī, kas ir ķēniņu valstu glītums, kaldeju skaistums un lepnums, klāsies tāpat kā Sodomai un Gomorai, kad Dievs tās nopostīja līdz pamatiem.
- 20 Tur nemūžam neviens vairs nedzīvos, tā paliks tukša uz paaudžu paaudzēm. Arābi tur neuzslies telti, un gani tur neganīs.
- 21 Bet tur mitīs tuksneša zvēri, un viņu nami būs pilni ar mošķiem, un pūces tur dzīvos, un jodi dejos.
- 22 Un salu plēsīgie zvēri kauks viņu pamestajos namos un pūķi viņu jaukajās pilīs; un viņas laiks jau ir tuvu klāt, un viņas diena netiks pagarināta. Jo Es to iznīcināšu ātri, jā, jo Es būšu žēlīgs pret Savu tautu, bet bezdievīgie ies bojā.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2. Nefija 24

- 1 Jo Tas Kungs apžēlosies par Jēkabu un atkal izredzēs Israēlu, un to pārvedīs viņu pašu zemē; un svešinieki viņiem pievienosies, un tie pieķersies Jēkaba namam.
- 2 Un tautas tos ņems un atvedīs tos viņu dzīves vietās; jā, no tāliem zemes galiem; un viņi atgriezīsies savās apsolītajās zemēs. Un tās piederēs Israēla namam, un Tā Kunga zeme būs ar kalpiem un kalponēm; un Israēls ņems gūstā tos, kas viņus bija gūstījuši, un viņi valdīs pār saviem kaklakungiem.
- 3 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs dos mieru tev no tavām bēdām un no tavām bailēm, un no grūtās verdzības, kādā tu tiki turēts.
- 4 Un notiks tanī dienā, ka tu runāsi šādu sakāmvārdu pret Bābeles ķēniņu un teiksi: Kā kaklakungs rimies, zelta pilsēta beigusies!
- 5 Tas Kungs salauzis bezdievju rīksti, valdnieku zižļus.
- 6 Tas, kas savā niknumā pēra tautas bez mitēšanās, savās dūsmās valdīja pār tām, tiek vajāts, un neviens netraucē.
- 7 Nu visa zeme atpūšas un ir miers, viņi gavilē!
- 8 Jā, cipreses priecājas par tevi un arī Libānas ciedru koki, sakot: Kopš tu esi kritis, neviens nenāk mūs nocirst!
- 9 Pazemes elle ir satraukta, gaidīdama tevi ierodamies, tā sacel ķājās tevis dēļ mirušos, patiešām visus, kas bijuši vadoņi virs zemes, tā liek piecelties no saviem troņiem visiem tautu ķēniņiem.
- 10 Un viņi runās un sauks tev pretī: Arī tu esi palicis nevarīgs kā mēs? Arī tu esi kļuvis mums līdzīgs?
- 11 Nogrimusi kapā tava godība, nedzird tavu cītaru skaņas, kāpuri ir tavs guļamais paklājs, un tārpi ir tava sega!
- 12 Kā tu esi kritis no debesīm, ak, Lucifer, rīta zvaigznes dēls! Tu esi nogāzts pie zemes, tu, kas locīji tautas!

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Jo tu sacīji savā sirdī: Es kāpšu debesīs, es uzcelšu savu troni augstu pār Dieva zvaigznēm, es noietīšos uz saiešanas kalna pašos ziemeļos!

14 Es uzkāpšu augstumos virs mākoņiem, es būšu kā pats Visuaugstākais!

15 Tomēr tu tiksī nogāzts ellē, visdziļākā bedrē!

16 Tie, kas tevi redzēs, cieši uzlūkos tevi un domās pie sevis, un sacīs: Vai tad šis ir tas vīrs, kura priekšā trīcēja zeme un drebēja ķēniņu valstis?

17 Un kas padarīja pasauli par tuksnesi un izpostīja tās pilsētas, un nekad neatvēra savu gūstekņu māju?

18 Visi tautu ķēniņi, jā, tie visi dus godībā, ikviens savā namā.

19 Bet tu esi aizmests tālu no savas dusas vietas kā nonievāts zars un atlikums no tiem, kas nokauti, zobena nodurti, kas nomesti pie akmeņiem bedrē, kā maīta zem kājām.

20 Tu nebūsi ar viņiem kopā bērēs, jo tu izpostīji savu zemi un noslepkavoji savu tautu; ļaundara dzimumu nemūžam vairs nepieiminēs.

21 Nododiet nāvei viņu bērņus viņu tēvu grēku dēļ, lai tie neceļas, neieņem zemi un nepiepilda pasauli ar pilsētām.

22 Jo Es nostāšos pret tiem, saka Tas Kungs Cebaots, un izdeldēšu no Bābeles tās vārdu un pāri palikušos, un dēlu, un brāļadēlu, saka Tas Kungs.

23 Es arī atdošu to par īpašumu ežiem un padarīšu par purvu, un Es to noslaucīšu ar iznīcības slotu, saka Pulku Kungs.

24 Pulku Kungs ir zvērējis, sacīdams: Tiešām, kā Es esmu nodomājis, tā tas notiks, un, kā Es esmu nolēmis, tā tas būs,—

25 ka es atvedīšu Asuru Savā zemē un samīšu to zem kājām Savos kalnos, tad tie tiks atsvabināti no viņa jūga, un viņa nasta tiks noņemta no viņu kamiešiem.

26 Šis lēmums ir pieņemts par visu zemi, un šī ir tā roka, kas izstiepta pār visām tautām.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

27 Jo Tas Kungs Cebaots ir nolēmis, un kas to var
grozīt? Un Viņa roka ir izstiepta, un kas to var
pagriezt atpakaļ?

28 Kēniņa Ahasa nāves gadā bija šis spriedums:
29 Nepriecājies tu, visa Filistija, ka tā, kas tevi sita,
rīkste salauzta; jo no čūskas saknes nāks indīga
odze, un viņas auglis būs indīga spārnaina čūska.

30 Un nabaga pirmdzimtais būs pārticis, un trūkuma
cietējs dusēs drošībā. Un tavai saknei Es likšu nomirt
badā, un tas nogalinās tavus atlikušos.

31 Kauciet, ak, vārti! Klieudz, ak, pilsēta! Tu sabrūc,
visa Filistija, jo no ziemeļiem nāks dūmi, un neviens
neatšķelsies Viņa noteiktajos laikos!

32 Ko tad atbildēs citu tautu vēstneši? Ka Tas Kungs ir
uzcēlis Ciānu, un ka nabagie no Viņa tautas
paļausies uz to.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who
shall disannul? And his hand is stretched out, and
who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod
of him that smote thee is broken; for out of the ser-
pent's root shall come forth a cockatrice, and his
fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the
needy shall lie down in safety; and I will kill thy root
with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina,
art dissolved; for there shall come from the north a
smoke, and none shall be alone in his appointed
times.

What shall then answer the messengers of the na-
tions? That the Lord hath founded Zion, and the
poor of his people shall trust in it.

2. Nefija 25

- 1 Tagad es, Nefijs, runāšu nedaudz attiecībā par šiem vārdiem, ko es esmu rakstījis, kas ir runāti ar Jesajas muti. Jo lūk, Jesaja runāja daudzās lietas, kuras daudziem no manas tautas bija grūti saprast, jo viņi nezināja par to, kā tika pravietots starp jūdiem.
- 2 Jo es, Nefijs, neesmu mācījis tiem daudzās lietas par jūdiem, jo viņu darbi bija tumsības darbi un viņu rīcība bija neganta rīcība.
- 3 Tāpēc es rakstu savai tautai, visiem tiem, kas vēlāk saņems šos vārdus, ko es rakstu, lai viņi zinātu Dieva sodus, ka tie nāks pār visām tautām, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš ir sacījis.
- 4 Tāpēc uzklausi, ak, mana tauta, kas esi no Israēla nama, un pievērs ausi maniem vārdiem, jo, lai arī Jesajas vārdi nav jums saprotami, tomēr tie ir saprotami visiem tiem, kuri ir piepildīti ar pravietojuuma garu. Bet jums es pravietoju saskaņā ar garu, kas ir manī, tāpēc es pravietošu saskaņā ar skaidrību, kura ir bijusi ar mani kopš tā brīža, kad es iznācu no Jeruzālemes ar savu tēvu; jo lūk, manai dvēselei labpatīk skaidrība priekš manas tautas, lai viņi varētu mācīties.
- 5 Jā, un mana dvēsele priecājas par Jesajas vārdiem, jo es iznācu no Jeruzālemes un manas acis ir skatījušas jūdus, un es zinu, ka jūdi saprot praviešu vārdus un ka nav nevienas citas tautas, kas saprastu vārdus, kuri sacīti jūdiem, tā kā viņi, izņemot tikai, ja tie ir mācīti pēc jūdu paražām.
- 6 Bet lūk, es, Nefijs, neesmu mācījis savus bērnus pēc jūdu paražām; bet lūk, es pats esmu dzīvojis Jeruzālemē, tāpēc es zinu par apgabaliem ap to; un es esmu pieminējis saviem bērniem par Dieva sodiem, kas notikuši jūdu vidū, saviem bērniem, saskaņā ar visu to, ko Jesaja runājis un par ko es nerakstu.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

- 7 Bet lūk, es turpinu savu paša pravietojumu, saskaņā ar savu izpratni, kurā es zinu, ka neviens cilvēks nevar kļūdīties; tomēr dienās, kad Jesajas pravietojumi tiks piepildīti, cilvēki droši zinās to nozīmi tajos laikos, kad tie notiks.
- 8 Tāpēc tie ir vērtīgi cilvēku bērniem, un tam, kas domā, ka tie nav, tam es runāšu īpaši un šos vārdus vērsīšu uz savu paša tautu; jo es zinu, ka tie būs ļoti vērtīgi viņiem pēdējās dienās, jo tanī dienā viņi tos sapratīs; tāpēc viņu labumam es tos esmu rakstījis.
- 9 Un, kā viena paaudze tika iznīcināta jūdu vidū nekrietnību dēļ, tā viņi ir iznīcināti no paaudzes paaudzē dēļ savām nekrietnībām, un nekad neviens no viņiem nav ticis iznīcināts, ja vien Tā Kunga pravieši nav to pareģojuši.
- 10 Tāpēc viņiem tika teikts par iznīcību, kura nāks pār tiem uzreiz pēc tam, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; tomēr viņi nocietināja savas sirdis, un, saskaņā ar manu pravietojumu, viņi ir tikuši iznīcināti, izņemot tikai tos, kas ir aizvesti gūstā uz Bābeli.
- 11 Un šo es runāju tāpēc, ka gars ir manī. Un neskatoties uz to, ka viņi ir aizvesti gūstā, viņi atkal atgriezīsies un viņiem piederēs Jeruzālemes zeme; tāpēc viņi atkal tiks atjaunoti savā mantojuma zemē.
- 12 Bet, lūk, pie viņiem būs kari un karu daudzinašana, un, kad pienāks diena, kad Tēva, jā, patiesi, Debesu un Zemes Tēva Vienpiedzimušais parādīsies viņiem miesā, lūk, tie Viņu atmetīs savu nekrietnību un cietsirdības, un stūrgalvības dēļ.
- 13 Lūk, tie sitīs Viņu krustā; un, kad Viņš būs guldīts kapeņē trīs dienu garumā, Viņš uzcelsies no mirušajiem, ar dziedinājumu Savos spārnos, un visi tie, kas ticēs Viņa Vārdam, tiks izglābti Dieva valstībā. Tāpēc mana dvēsele priecājas par pravietojumu, kas attiecas uz Viņu, jo es esmu redzējis Viņa dienu, un mana sirds daudzina Viņa Svēto Vārdu.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

- 14 Un lūk, notiks, ka pēc tam, kad Mesija būs uzcēlies no mirušajiem un parādījies Savai tautai, visiem tiem, kas noticēs Viņa Vārdam, lūk, Jeruzāleme no jauna tiks izpostīta; jo, ak vai tiem, kas cīnās pret Dievu un Viņa Baznīcas tautu.
- 15 Tāpēc jūdi tiks izkaisīti starp visām tautām, jā, un arī Bābele tiks sagrauta, tāpēc citas tautas izkaisīs jūdus.
- 16 Un, kad viņi būs tikuši izkaisīti un Tas Kungs būs šausījies viņus caur citām tautām daudzu paaudžu garumā, jā, patiesi no paaudzes paaudzē, kamēr viņi netiks pārliecināti ticēt Kristum, Dieva Dēlam, un Izpiršanai, kas ir bezgalīga visai cilvēcei; un, kad pienāks diena, kad viņi noticēs Kristum un pielūgs Tēvu Viņa Vārdā ar šķīstām sirdīm un tīrām rokām, un nelūkos pēc cita Mesijas, tad tajā laikā pienāks diena, kad būs vajadzīgs, lai viņi noticētu šiem vārdiem.
- 17 Un Tas Kungs izstieps Savu roku no jauna otrū reizi, lai atgrieztu Savu tautu no viņu kritušā un zudušā stāvokļa. Tāpēc Viņš turpinās darīt brīnišķu darbu un brīnumu starp cilvēku bērniem.
- 18 Tāpēc Viņš nesīs tiem Savus vārdus, kuri tiesās viņus pēdējā dienā, jo šie vārdi tiks doti tiem ar nolūku pārliecināt viņus par patieso Mesiju, kas tika atraidīts no tiem, un lai pārliecinātu viņus, ka viņiem vairāk nav jāraugās pēc Mesijas atnākšanas, jo vairāk neviens nenāks, izņemot tikai, ja tas būs viltus Mesija, kas maldinās cilvēkus; jo ir tikai viens Mesija, par ko runājuši pravieši, un šis Mesija ir Tas, kas tiks atraidīts no jūdiem.
- 19 Jo saskaņā ar praviešu vārdiem Mesija atnāks pēc seši simti gadiem no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; un saskaņā ar praviešu vārdiem un arī Dieva eņģeļa vārdu Viņa Vārds būs Jēzus Kristus, Dieva Dēls.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Un tagad, mani brāļi, es esmu runājis skaidri, lai jūs nevarētu kļūdīties. Un tā kā Dievs dzīvo, kas izveda Israēlu no Ēģiptes zemes un deva Mozum spēku, lai viņš varētu dziedināt tautas, kad indīgas čūskas bija tos sakodušas, ja viņi pacels savas acis uz čūsku, ko viņš pacēla viņu priekšā, un arī deva viņam spēku, lai viņš varētu sist klinti un no tās tecētu ūdens; jā, lūk, es saku jums, ka šīs lietas ir patiesas, un, kā Dievs Tas Kungs dzīvo, nav neviens cits vārds zem debess dots kā tikai šis Jēzus Kristus, par kuru es esmu runājis, ar ko cilvēks var tapt izglābts.

21 Tāpēc šī iemesla dēļ Dievs Tas Kungs man solīja, ka šie pieraksti, ko es rakstu, tiks pasargāti un saglabāti, un nodoti maniem pēcnācējiem no paaudzes paaudzē, lai Jāzepam dotais solījums tiktu piepildīts, ka viņa pēcnācēji nekad neiznīks, kamēr vien zeme pastāvēs.

22 Tāpēc šie pieraksti pāries no paaudzes paaudzē, kamēr vien zeme pastāvēs, un tie pāries pēc Dieva gribas un patikas; un tautas, kurām tie būs, tiks tiesātas no tiem saskaņā ar vārdiem, kas ir rakstīti.

23 Jo mēs esam cītīgi rakstījuši, lai pārlicinātu savus bērnus un arī savus brāļus noticēt Kristum un tapt samierinātiem ar Dievu, jo mēs zinām, ka tā ir Dieva labvēlība, ka mēs topam izglābti pēc tam, kad esam izdarījuši visu, ko varam.

24 Un, lai arī mēs ticam Kristum, mēs turam Mozus bauslību un ar nelokāmību raugāties pēc Kristus, līdz likums tiks piepildīts.

25 Jo šim nolūkam likums tika dots; tad nu likums mums ir kļuvis nedzīvs, un mūsu ticības dēļ mēs topam dzīvi Kristū; tomēr mēs turam likumu baušļu dēļ.

26 Un mēs runājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs pravietojam par Kristu, un mēs rakstām saskaņā ar mūsu pravietojumiem, lai mūsu bērni zinātu, pie kura avota meklēt savu grēku piedošanu.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

- 27 Tāpēc mēs runājam par likumu, lai mūsu bērni zinātu, ka likums ir nedzīvs, un viņi, zinot, ka likums ir nedzīvs, raudzītos pēc tās dzīvības, kas ir Kristū, un zināt, kādēļ likums tika dots. Un pēc tam, kad likums tiks piepildīts Kristū, lai viņiem nevajadzētu nocietināt savas sirdis pret Viņu, kad likumam būs jābeidzas.
- 28 Un tad lūk, mana tauta, jūs esat stūrgalvīga tauta, tāpēc es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu nesaprast. Un vārdi, ko es esmu runājis, būs par liecību pret jums, jo tie ir pietiekami, lai mācītu jebkuram cilvēkam patieso ceļu, jo patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu, jo, noliedzot Viņu, mēs noliedzam arī praviešus un likumu.
- 29 Un tagad lūk, es saku jums, ka patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu; un Kristus ir Israēla Svētais; tāpēc jums jāmetas ceļos Viņa priekšā un jāpielūdz Viņš ar visu savu spēku, prātu un izturību, un visu savu dvēseli; un, ja jūs tā darīsiet, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.
- 30 Un tiktāl, cik tas būs vajadzīgs, jums ir jāpilda Dieva rituāli un priekšraksti, kamēr likums, kas tika dots Mozum, tiks piepildīts.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2. Nefija 26

- 1 Un, kad Kristus būs uzcēlies no mirušajiem, Viņš parādīsies jums, mani bērni un mani mīļotie brāļi, un vārdi, kurus Viņš jums teiks, būs likums, kas jums būs jāpilda.
- 2 Jo lūk, es jums saku, ka es redzēju, ka daudzas paaudzes paies un būs lieli kari un strīdi starp maniem ļaudīm.
- 3 Un, kad būs jānāk Mesijam, manai tautai tiks dotas zīmes par Viņa piedzimšanu un arī par Viņa nāvi un augšāmcelšanos, un liela un briesmīga būs tā diena ļaunajiem, jo viņi ies bojā; un viņi ies bojā tāpēc, ka viņi padzina praviešus un svētos un nomētāja tos ar akmeņiem, un nokāva tos; tāpēc svēto asins brēcieni pacelsies pret viņiem no zemes līdz Dievam.
- 4 Tāpēc diena, kas nāks, sadedzinās visus augstprātīgos un tos, kuri dara ļaundarības, saka Pulku Kungs, jo viņi būs kā rugāji.
- 5 Un tos, kas nogalina praviešus un svētos, zemes dzīles tos aprīs, saka Pulku Kungs, un kalni tos apklās, un negaisi tos aizraus, un ēkas sabruks tiem virsū un saspiedīs tos gabalos, un samals tos pulverī.
- 6 Un tos piemeklēs pērkonu un zibeņu, un zemestrīces, un visādi postījumi, jo Tā Kunga dusmu uguns tiks iedegta pret viņiem, un viņi būs kā rugāji, un diena, kas nāk, tos aprīs, saka Tas Kungs Cebaots.
- 7 Ak, manas dvēseles sāpes un ciešanas par manas tautas bojāgājušajiem! Jo es, Nefijs, to redzēju, un tas mani gandrīz iznīcināja Tā Kunga priekšā; bet man ir jāsauc uz savu Dievu: Tavi ceļi ir taisni!
- 8 Bet lūk, taisnie, kas paklausa praviešu vārdiem un nenokauj tos, bet stingri raugās uz Kristu pēc zīmēm, kuras ir dotas, neskatoties uz visām vajāšanām—lūk, viņi ir tie, kas neies bojā.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

- 9 Bet Taisnības Dēls parādīsies tiem, un Viņš tos dziedinās, un tiem būs miers ar Viņu, līdz paies trīs paaudzes, un daudzi vēl no ceturtās paaudzes nodzīvos taisnībā.
- 10 Un, kad tas būs pagājis, ātra iznīcība nāks pār manu tautu, jo, neskatoties uz manas dvēseles sāpēm, es to redzēju, tāpēc es zinu, ka tas notiks; un viņi pārdod sevi par grašiem; jo kā atmaksu par savu lepību un ģekību viņi pļaus iznīcību; jo viņi padodas velnam un gaismas vietā izraugās tumsības darbus, tāpēc viņiem jānonāk lejā ellē.
- 11 Jo Tā Kunga Gars ne vienmēr pūlēsies ar cilvēku. Un, kad Gars pārstāj būt ar cilvēku, tad nāk ātra iznīcība, un tas sāpina manu dvēseli.
- 12 Un, kā es runāju par jūdu pārliecināšanu, ka Jēzus ir patiesais Kristus, tā arī ir vajadzīgs, lai cilticībnieki tiktu pārliecināti, ka Jēzus ir Kristus, Mūžīgais Dievs;
- 13 un ka Viņš parādās visiem tiem, kas Viņam tic, ar Svētā Gara spēku; jā, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, darot varenus darbus, zīmes un brīnumus cilvēku starpā pēc viņu ticības.
- 14 Bet lūk, es pravietoju jums par pēdējām dienām, par dienām, kad Dievs Tas Kungs atklās šīs lietas cilvēku bērniem.
- 15 Pēc tam, kad mani pēcnācēji un manu brāļu pēcnācēji būs krituši neticībā un cilticībnieku sakauti, jā, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs būs aplencis viņus visapkārt un uzbēris uzbērumus, un uzcēlis nocietinājumus pret tiem, un pēc tam, kad viņi būs satriekti pīšļos, tā ka viņu vairs nebūs, tomēr taisno vārdi tiks rakstīti un ticīgo lūgšanas uzklausītas, un netiks aizmirsti visi tie, kas krituši neticībā.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

- 16 Jo tie, kas tiks nokauti, runās uz viņiem no pazemes, un viņu runa kļuš par pacelsies no pīšļiem, un viņu balss būs kā mirušo garu izsaucējam; jo Dievs Tas Kungs dos viņam spēku, lai viņš varētu par tiem čukstēt kā no pazemes, un viņu runa būs čuksti no pīšļiem.
- 17 Jo tā saka Dievs Tas Kungs: Viņi rakstīs to, kas tiks darīts viņu starpā, un tas tiks rakstīts un aizzīmogots grāmatā, un tiem, kas būs krituši neticībā, tās nebūs, jo viņi tiecas iznīcināt Dieva darbus.
- 18 Tāpēc tāpat kā tie, kas tika iznīcināti, tika iznīcināti ātri; un viņu varmāku pulki būs kā putošas pelavas, kas pazūd, jā, tā saka Dievs Tas Kungs, tas notiks piepeši, vienā acumirkli.
- 19 Un notiks, ka tie, kas būs krituši neticībā, tiks satriekti ar cītīcībnieku roku.
- 20 Un cītīcībnieki ir uzpūtušies lepnībā savās acīs un paklupuši, jo liels ir viņu klupšanas akmens. Viņi ir dibinājuši daudzas baznīcas, tomēr viņi ir nīcinājuši Dieva spēku un brīnumus un sludinājuši sev savu pašu gudrību un savu pašu mācību, lai viņi varētu gūt peļņu un samalt nabago sejas.
- 21 Un ir dibinātas daudzas baznīcas, kas izraisa skaudību un naidu, un ļaunprātību.
- 22 Un ir arī slepenas savienības, tāpat kā senos laikos, atbilstoši velna savienībām, jo viņš ir visu šo lietu radītājs; jā, slepkavu un tumsības darbu radītājs; jā, un viņš ved tos aiz līnī valga pie viņu kakla, līdz viņš sasies tos ar savām stiprajām saitēm uz visiem laikiem.
- 23 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Dievs Tas Kungs nedarbojas tumsībā.
- 24 Viņš nedara neko kā vien to, kas nāk par labu pasaulei; jo Viņš mīl pasauli pat tā, ka atdod Savu paša dzīvību, lai Viņš varētu visus cilvēkus vilkt pie sevis. Tāpēc nav neviena, kam Viņš pavēlētu nesaņemt Viņa glābšanu.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

- 25 Lūk, vai Viņš ir saucis uz kādu, sakot: Atkāpies no Manis? Lūk, es saku jums: Nē!; bet Viņš saka: Nāciet šurp pie manis visi jūs, zemes gali, pērciet pienu un medu bez naudas un bez maksas.
- 26 Lūk, vai Viņš ir pavēlējis kādam pamest sinagogas jeb Viņa lūgšanu namus? Lūk, es saku jums: Nē!
- 27 Vai Viņš ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa glābšanu? Lūk, es saku jums: Nē!, bet Viņš ir devis to par brīvu visiem cilvēkiem, un Viņš ir pavēlējis Saviem ļaudīm, ka viņiem ir jāpārliecina visi cilvēki nožēlot grēkus.
- 28 Lūk, vai Tas Kungs ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa laipnību? Lūk, es saku jums: Nē!, bet visiem cilvēkiem ir vienādas priekšrocības, un nevienam netiek liegts.
- 29 Viņš pavēl, lai nebūtu viltus priesterības, jo lūk, tā ir viltus priesterība, ka cilvēki sludina un uzdodas par pasaules gaismu, lai viņi gūtu peļņu un pasaules slavu, bet viņi netiecas pēc Ciānas labuma.
- 30 Lūk, Tas Kungs to ir aizliedzis, tāpēc Dievs Tas Kungs ir devis pavēli, lai visiem cilvēkiem būtu žēlsirdība, kas ir mīlestība. Un, ja tiem nebūs žēlsirdības, tad tie nebūs nekas. Tāpēc, ja viņiem būtu žēlsirdība, viņi nepieļautu, ka Ciānas strādnieks iet bojā.
- 31 Bet Ciānas strādnieks strādās Ciānai; jo, ja viņi strādā par naudu, viņi ies bojā.
- 32 Un atkal, Dievs Tas Kungs ir pavēlējis, lai cilvēki nenokautu, lai viņi nemelotu, lai viņi nezagtu, lai viņi nelietīgi nevalkātu Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu, lai viņi neskaustu, lai viņi nedarītu ļaunprātības, lai viņi nestrīdētos cits ar citu, lai viņi nepiekoptu netiklību un lai viņi nedarītu nevienu no šīm lietām, jo tie, kas tās darīs, ies bojā.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Jo neviena no šīm nekrietnībām nenāk no Tā Kunga, jo Viņš dara to, kas ir labs cilvēku bērniem, un Viņš nedara neko kā tikai to, kas ir saprotams cilvēku bērniem; un Viņš aicina visus nākt pie Viņa un baudīt Viņa labestību; un Viņš nevienam neliedz nākt pie Viņa, nedz baltam nedz melnam, nedz vergam nedz brīvam, nedz vīram nedz sievai; un Viņš atceras pagānus; un visi ir vienādi Dieva priekšā, gan jūdi, gan citticībnieki.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2. Nefija 27

- 1 Bet, lūk, pēdējās dienās jeb citticībnieku dienās—jā, lūk, visas citticībnieku tautas un arī jūdi, gan tie, kas nāks no šīs zemes, gan arī tie, kas būs citās zemēs, jā, patiesi visās pasaules valstīs, lūk, viņi tiks piedzirdīti ar nekrietnību un visa veida negantībām.
- 2 Un, kad tā diena pienāks, viņi tiks piemeklēti no Pulku Kunga ar pārkonu un zemestrīci, un ar lielu troksni, un aukū, un vētru, un ar postīgām uguns liesmām.
- 3 Un visas tautas, kas cīnās pret Ciānu un sagādā tai ciešanas, būs kā sapnis nakts vīzijā; jā, tiem būs tā kā izsalkušam, kas sapņo un redz, ka viņš ēd, bet pamostas un viņa dvēsele ir izsalkusi; vai kā izslāpušam, kas sapņo un redz, ka viņš dzer, bet viņš pamostas un ir vārgs, un viņa dvēsele ir izslāpusi; jā, patiesi tā klāsies tautu pulkam, kas karo pret Ciānas kalnu.
- 4 Jo lūk, visi jūs, kas darāt netaisnību, sastingstiet un brīnieties, jo jūs vaimanāsiet un kliegsit; jā, jūs būsiet piedzērušies, bet ne no vīna, jūs grīlosities, bet ne no stipra dzēriena.
- 5 Jo lūk, Tas Kungs ir izlējis pār jums dziļa miega garu. Jo lūk, jūs esat aizvēruši savas acis un jūs esat atmetuši praviešus; un jūsu valdniekus un jūsu pareģus Viņš ir aptumšojis jūsu nekrietnības dēļ.
- 6 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs nesīs jums grāmatas vārdus, un tie būs to vārdi, kuri dus.
- 7 Un redzi, tā grāmata būs aizzīmogota, un grāmatā būs Dieva atklāsme no pasaules iesākuma līdz tās galam.
- 8 Un dēļ tiem vārdiem, kas ir aizzīmogoti, tie aizzīmogotie vārdi netiks nodoti ļaudīm viņu ļaundarību un negantību dienā. Tāpēc grāmata tiem netiks dota.
- 9 Bet grāmata tiks nodota cilvēkam, un viņš nodos grāmatas vārdus, kuri ir to vārdi, kas dus pišķļos, un viņš nodos šos vārdus citam.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

- 10 Bet vārdus, kas ir aizzīmogoti, viņš nenodos, kā arī nenodos grāmatu. Jo grāmata ir aizzīmogota ar Dieva spēku, un atklāsmē, kas ir aizzīmogota, tiks saglabāta tajā grāmatā līdz Tā Kunga noliktajam laikam, kad tie varēs tapt zināmi, jo lūk, tie atklāj visas lietas no pasaules iesākuma līdz pat tās galam.
- 11 Un diena tuvojas, kad grāmatas vārdi, kas bija aizzīmogoti, tiks lasīti no namu jumtiem; un tie tiks lasīti ar Kristus spēku, un visas lietas, kuras jebkad ir bijušas un būs cilvēku bērnu starpā līdz pat zemes galam, tiks atklātas cilvēku bērniem.
- 12 Tāpēc tanī dienā, kad grāmata tiks nodota tam cilvēkam, par kuru es runāju, grāmata tiks noslēpta no pasaules acīm, lai neviena cilvēka acis to neskatītu, izņemot tikai trīs lieciniekus, kuri to redzēs ar Dieva spēku un kuriem vēl bez tā pirmā cilvēka grāmata tiks nodota; un viņi liecinās par tās grāmatas un to vārdu, kas ir tanī, patiesumu.
- 13 Un nav neviena cita, kas to skatīs, kā tikai daži, saskaņā ar Dieva gribu, lai liecinātu par Viņa vārdu cilvēku bērniem; jo Dievs Tas Kungs ir teicis, ka ticīgo vārdi tiks runāti it kā no mirušajiem.
- 14 Tāpēc Dievs Tas Kungs turpinās izplatīt grāmatas vārdus; un no tik daudzu liecinieku mutes, kā Viņš uzskatīs par labu, Viņš apliecinās Savu vārdu; un ak vai tam, kas noliegs Dieva vārdu!
- 15 Bet lūk, notiks, ka Dievs Tas Kungs sacīs tam, kuram Viņš nodos grāmatu: Paņem šos vārdus, kas nav aizzīmogoti, un nodod tos citam, lai viņš tos varētu parādīt mācītam vīram, sakot: Izlasi šo, es lūdzu. Un mācītais vīrs sacīs: Atnes šurp grāmatu, un es tos izlasīšu.
- 16 Un tad pasaules godības dēļ un lai gūtu peļņu, viņš to sacīs, un nevis Dieva godības dēļ.
- 17 Un tas cilvēks sacīs: Es nevaru atnest grāmatu, jo tā ir aizzīmogota.
- 18 Tad mācītais sacīs: Es nevaru to lasīt.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

- 19 Tāpēc notiks, ka Dievs Tas Kungs atkal nodos grāmatu un tās vārdus tam, kas nav mācīts; un tas cilvēks, kas nav mācīts, sacīs: Es neesmu mācīts.
- 20 Tad Dievs Tas Kungs sacīs uz viņu: Mācītie tos nelasīs, jo viņi ir tos atmetuši; un Es spēju paveikt Savu darbu, tāpēc tu lasīsi vārdus, kurus Es tev došu.
- 21 Neaiztiek lietas, kas ir aizzīmogotas, jo Es tās pasludināšu Manis noliktajā laikā; jo Es rādīšu cilvēku bērniem, ka Es spēju paveikt Savu darbu.
- 22 Tāpēc, kad tu būsi lasījis vārdus, ko Es tev pavēlēju, un dabūsi lieciniekus, kurus Es tev esmu solījis, tad tu atkal aizzīmogosi grāmatu un noslēpsi to Man, lai Es varētu saglabāt vārdus, ko tu nebūsi lasījis, līdz Es Savā gudrībā uzskatīšu par vajadzīgu atklāt visas lietas cilvēku bērniem.
- 23 Jo lūk, Es esmu Dievs, un Es esmu Brīnumu Dievs, un Es parādīšu pasaulei, ka Es esmu tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Es neko nedaru starp cilvēku bērniem savādāk, kā tikai saskaņā ar viņu ticību.
- 24 Un atkal notiks, ka Tas Kungs sacīs viņam, ka viņam ir jālasa vārdi, kas tiks tam nodoti:
- 25 Tā kā šī tauta Man tuvojas tikai ar savu muti un Mani godā tikai ar savām lūpām, bet ar savām sirdīm ir tālu nost no Manis, un viņu bijība Manā priekšā ir ārīgi iemācīta cilvēku ieraža,
- 26 tad Es turpināšu darīt brīnumainu darbu šai tautā, jā, brīnumainu darbu un brīnumu, tā ka viņas gudro un mācīto gudrība iznīks un prātīgo saprāts būs aptumšots.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

- 27 Un ak vai tiem, kas savus nodomus dziļi apslēpj Tā Kunga priekšā! Un viņu darbi ir tumsā, un viņi saka: Kas mūs redz, un kas mūs pazīst? Un viņi arī saka: Tiešām, Tava lietu apgriešana otrādāk tiks uzskatīta kā podnieka māli. Bet lūk, Es parādīšu viņiem, saka Pulku Kungs, ka Es zinu visus viņu darbus. Jo vai tad kāds veidojums var sacīt par savu darinātāju: viņš nav mani darinājis? Vai var kāds darināts tēls sacīt savam tēlniekam: viņš nekā nesaprot?
- 28 Bet lūk, saka Tas Kungs Cebaots, Es parādīšu cilvēku bērniem, ka vēl tikai īss brīdis un Libāna tiks pārvērsta par auglīgu lauku, un auglīgs lauks tiks vērtēts kā mežs.
- 29 Un tanī dienā kurlais dzirdēs grāmatas vārdus un aklā acis raudzīsies ārā no krēslas un tumsas.
- 30 Un lēnprātīgie arī pieaugs, un viņu prieks būs Tai Kungā, un nabagie cilvēku starpā priecāsies Israēla Svētajā.
- 31 Jo tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, viņi redzēs, ka varmāka ir kļuvis bezspēcīgs un paļātāja vairs nav, un visi, kas tiecas uz ļaunu, ir iznīcināti;
- 32 un arī tie, kas citus pavedina ar saviem vārdiem uz ļaunu, un liek slazdus tam, kas vārtos spriež tiesu, un uzgriež muguru taisnajam kā niecībai.
- 33 Tādēļ tā saka Tas Kungs, kas izglāba Ābrahāmu, par Jēkaba namu: Jēkabs nekļūs vairs kaunā, un viņa vaigs vairs nenobālēs,
- 34 bet, kad viņš redzēs savus bērnus, Manu roku darbu sev visapkārt, tie svētīs Manu Vārdu un svētīs Jēkaba Svēto, un parādīs bijību Israēla Dievam.
- 35 Un arī tie, kuru gars tagad maldās, nāks pie atzišanas, un tie, kas kurn, pieņems mācību.
- And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?
- But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.
- And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.
- And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.
- For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;
- And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.
- Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.
- But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.
- They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2. Nefija 28

- 1 Un tagad lūk, mani brāļi, es esmu runājis uz jums saskaņā ar Garu, kas mani uz to spieda, tāpēc es zinu, ka tam tiešām tā ir jānotiek.
- 2 Un lietas, kuras tiks izrakstītas no šīs grāmatas, būs ļoti vērtīgas cilvēku bērniem un jo sevišķi mūsu pēcnācējiem, kas ir Israēla nama atlikums.
- 3 Jo notiks tanī dienā, ka baznīcas tiks dibinātas un ne Tam Kungam, kad viens sacīs otram: Redzi, es, es esmu no Tā Kunga, un citi sacīs: Es, es esmu no Tā Kunga, un tā sacīs katrs, kas nodibinājis baznīcu un ne Tam Kungam.
- 4 Un viņi strīdēsies cits ar citu, un viņu priesteri strīdēsies cits ar citu, un viņi mācīs savu mācību un noliegs Svēto Garu, kas dod atziņu.
- 5 Un viņi noliegs Dieva, Israēla Svētā spēku, un viņi sacīs tautai: Klausieties uz mums un paklausiet mūsu priekšrakstiem, jo lūk, šodien vairs nav Dieva, jo Tas Kungs un Pestītājs ir paveicis Savu darbu un Viņš ir atdevis Savu varu cilvēkiem.
- 6 Lūk, paklausiet manam priekšrakstam, ja kāds teiks, ka brīnums ir paveikts ar Tā Kunga roku, neticiet, jo šodien Viņš vairs nav Brīnumu Dievs, Viņš ir paveicis Savu darbu.
- 7 Jā, un būs daudzi, kas sacīs: Ēdiet, dzeriet un līksmojieties, jo rīt mēs mirsim un viss būs labi ar mums.
- 8 Un būs arī daudzi, kas sacīs: Ēdiet, dzeriet un līksmojieties, tomēr bīstieties Dievu—Viņš attaisnos nelielu grēku, jā, melojiet nedaudz, turiet citus pie vārda un gūstiet no tā labumu, rociat bedri savam kaimiņam, tur nav nekā sliktā, un dariet to visu, jo rīt mēs mirsim, un, ja arī mēs būsim vainīgi, Dievs mūs nedaudz papērs ar rīksti un galu galā mēs tiksim izglābti Dieva valstībā.
- 9 Jā, un būs daudzi, kas mācīs šādā veidā viltu un maldus, un ģeķīgas mācības un uzpūtīsies savās sirdīs, un centīsies savus nodomus dziļi apslēpt Tā Kunga priekšā, un viņu darbi būs tumsībā.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

- 10 Un svēto asinis brēks no zemes pret tiem.
- 11 Jā, viņi visi ir novirzījušies no ceļa, viņi ir kļuvuši samaitāti.
- 12 Dēļ lepnības un dēļ viltus skolotājiem, un viltus mācībām viņu baznīcas ir kļuvušas samaitātas, un viņu baznīcas ir kļuvušas augstprātīgas; dēļ savas lepnības tās ir uzpūtušās.
- 13 Viņi aplaupa nabagos priekš savām smalkajām svētnīcām; viņi aplaupa nabagos priekš savām smalkajām drānām; un viņi vajā lēnprātīgos un sirdsšķīstos, savas lepnības dēļ viņi ir uzpūtušies.
- 14 Viņi staigā ar stīviem kakliem un augstu paceltām galvām; jā, un savas lepnības un ļaundarības, un negantības, un netiklības dēļ viņi visi ir nomaldījušies, izņemot tikai dažus, kas ir pazemīgi Kristus sekotāji; tomēr viņi tiek vadīti tā, ka daudzus gadījumos viņi kļūdās, tāpēc ka viņi tiek mācīti pēc cilvēku priekšrakstiem.
- 15 Ak, gudrie un mācītie, un bagātie, kas ir uzpūtušies savu siržu lepnībā, un visi tie, kas māca viltus mācības, un visi tie, kas dara netiklības un sagroza Tā Kunga taisno ceļu. Vai, vai, vai būs tiem, saka Dievs Tas Kungs Visvarenais, jo viņi tiks nogāzti ellē!
- 16 Ak vai tiem, kas uzgriež muguru taisnīgajam kā niecībai un saceļas pret to, kas ir labs, un saka, ka: Tas nav nekas! Jo nāks diena, kad Dievs Tas Kungs pēkšņi piemeklēs zemes iedzīvotājus, un tanī dienā, kad viņi būs nobrieduši nekrietnībā, viņi ies bojā.
- 17 Bet lūk, ja zemes iedzīvotāji nožēlos savas ļaundarības un negantības, viņi netiks izdeldēti, saka Pulku Kungs.
- 18 Bet lūk, tai lielai un negantai baznīcai, visas zemes netiklei, vajadzēs nogāzties zemē, un liela būs tās krišana.
- 19 Jo velna valstībai vajadzēs drebēt, un tiem, kas pieder pie tās, vajadzēs tikt pamudinātiem nožēlot grēkus, vai arī velns tos sagrābs savās mūžīgajās vazās, un viņi tiks kūdīti dusmoties un ies bojā.
- 20 Jo lūk, tanī dienā viņš plosisies cilvēku bērnu sirdīs un kūdīs tos dusmoties pret to, kas ir labs.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

- 21 Un citus viņš nomierinās un iemidzinās laicīgajā drošībā, ka viņi sacīs: Viss ir labi Ciānā, jā, Ciāna plaukst, viss ir labi—un tā velns apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē.
- 22 Un lūk, citus viņš aizved ar glaimiem un saka tiem, ka elles nav, un viņš saka tiem: Es neesmu velns, jo tāda vispār nav—un tā viņš čukst tiem ausīs, kamēr viņš sagrābj tos savās briesmīgajās važās, no kurām nav atsvabināšanas.
- 23 Jā, viņus sagrābj nāve un elle; un nāvei, ellei un velnam, un visiem tiem, kas ir to varā, vajadzēs stāties Dieva troņa priekšā un tikt tiesātiem pēc saviem darbiem, no kurienes tiem vajadzēs ieiet tajā vietā, kas tiem sagatavota, patiesi, uguns un sēra jūrā, kas ir bezgalīgas mocības.
- 24 Tāpēc, ak vai vieglprātīgajam Ciānā!
25 Ak vai tam, kas sauc: Viss ir labi!
- 26 Jā, ak vai tam, kas klausā cilvēku priekšrakstiem un noliedz Dieva spēku un Svētā Gara dāvanu!
- 27 Jā, ak vai tam, kas saka: Mēs esam saņēmuši, un mums vairāk neko nevajag!
- 28 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kas trīc un ir dusmīgi dēļ Dieva patiesības! Jo lūk, tas, kas savu namu ir cēlis uz klints, saņem to ar prieku; un tas, kas savu namu cēlis uz smiltīm, trīc, ka viņš kritīs.
- 29 Ak vai tam, kas sacīs: Mēs esam saņēmuši Dieva vārdu un mums vairāk Dieva vārda nevajag, jo mums ir pietiekami!
- 30 Jo lūk, tā saka Dievs Tas Kungs: Es došu cilvēku bērniem rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta, nedaudz šur un nedaudz tur; un svētīti ir tie, kas paklausā Maniem priekšrakstiem un liek aiz auss Manu padomu, jo viņi mācīsies gudrību; jo tam, kas pieņem, Es došu vēl; un tiem, kas sacīs, mums ir pietiekami, tiks atņemts arī tas, kas viņiem ir.
- 31 Nolādēts ir tas, kas paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu, vai klausīs cilvēku priekšrakstiem, ja vien šie priekšraksti netiks doti ar Svētā Gara spēku.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

32 Ak vai citticībniekiem, saka Dievs Pulku Kungs, jo neskatoties uz to, ka Es pastiepšu tiem Savu roku no dienas uz dienu, viņi Mani noliegs. Tomēr Es būšu žēlīgs pret tiem, saka Dievs Tas Kungs, ja viņi nožēlos grēkus un nāks pie Manis, jo Mana roka ir pastiepta visas dienas garumā, saka Dievs Pulku Kungs.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2. Nefija 29

- 1 Bet lūk, būs daudzi—tanī dienā, kad Es turpināšu darīt brīnumainu darbu viņu vidū, lai Es varētu pieminēt Savas derības, kuras Es noslēdzu ar cilvēku bērniem, lai Es varētu atkal izstiept Savu roku, lai atgūtu Savu tautu, kas ir no Israēla nama;
- 2 un arī, lai Es varētu pieminēt solījumus, kurus Es esmu devis tev, Nefij, un arī tavam tēvam, ka Es atcerēšos jūsu pēcnācējus; un ka jūsu pēcnācēju vārdi nāks no Manas mutes jūsu pēcnācējiem, un Mani vārdi izskanēs līdz visām zemes malām par karogu Manai tautai, kas ir no Israēla nama;
- 3 un tāpēc, ka Mani vārdi izskanēs—daudzi no citticībniekiem sacīs: Bībele! Bībele! Mums ir Bībele, un nevar būt vēl kāda Bībele.
- 4 Bet tā saka Dievs Tas Kungs: Ak ģeķi, viņiem būs Bībele, un tā nāks no jūdiem, Manas senās derības tautas. Un kā viņi pateicas jūdiem par Bībeli, ko saņēmuši no tiem? Jā, ko citticībnieki domā? Vai viņi piemin jūdu ciešanas un pūles, un sāpes, un viņu centību pret Mani, nesot glābšanu citticībniekiem?
- 5 Ak jūs, citticībnieki, vai jūs atceraties jūdus, Manu seno derības tautu? Nē, bet jūs viņus nolādējāt un ienīdāt, un necentāties tos atgūt. Bet lūk, to visu Es atdarīšu pār jūsu pašu galvām, jo Es, Tas Kungs, neesmu aizmirsis Savu tautu.
- 6 Jūs, ģeķi, kas sacīs: Bībele, mums ir Bībele, un mums nevajag vēl kādu Bībeli! Vai jūs būtu dabūjuši Bībeli, ja ne no jūdiem?
- 7 Vai jūs nezināt, ka ir vairāk tautu nekā viena? Vai jūs nezināt, ka Es, Tas Kungs, jūsu Dievs, esmu radījis visus cilvēkus, un ka Es atceros tos, kas ir uz jūras salām; un ka Es valdu augšā debesīs un apakšā uz zemes; un Es nesu Savu vārdu cilvēku bērniem, jā, patiesi, visām zemes tautām?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Kādēļ jūs kurnat, ka jūs saņemsit vairāk no Mana vārda? Vai jūs nezināt, ka divu tautu liecība ir apliecinājums jums, ka Es esmu Dievs, ka Es pieminu kā vienu, tā otru tautu? Tāpēc Es saku tos pašus vārdus kā vienai tautai, tā otrai. Un, kad divas tautas saies kopā, divu tautu liecības arī saies kopā.

9 Un Es daru to, lai Es pierādītu daudziem, ka Es esmu tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ka Es runāju Savus vārdus pēc Savas paša patikas. Un tādēļ, ka Es esmu pateicis vienu vārdu, jums nebūs domāt, ka Es nevaru teikt citu, jo Mans darbs vēl nav pabeigts, ne arī būs līdz cilvēces galam, ne arī no tā laika un mūžīgi.

10 Tāpēc tādēļ, ka jums ir Bībele, jums nebūs domāt, ka tā satur visus Manus vārdus, ne arī domāt, ka Es vairāk neesmu licis rakstīt.

11 Jo Es pavēlu visiem cilvēkiem, gan austrumos, gan rietumos, gan ziemeļos, gan dienvidos un jūras salās, lai viņi rakstītu vārdus, kurus Es tiem saku; jo no grāmatām, kas būs rakstītas, Es tiesāšu pasauli, katru cilvēku pēc viņa darbiem, saskaņā ar to, kas ir rakstīts.

12 Jo lūk, Es runāšu uz jūdiem, un viņi to pierakstīs; un Es arī runāšu uz nefijiešiem, un viņi to pierakstīs; un Es arī runāšu uz citām Israēla nama ciltīm, ko Es esmu aizvedis, un viņi to pierakstīs, un Es arī runāšu uz visām zemes tautām, un viņi to pierakstīs.

13 Un notiks, ka jūdiem būs nefijiešu vārdi un nefijiešiem būs jūdu vārdi; un nefijiešiem un jūdiem būs Israēla pazudušo cilšu vārdi; un Israēla pazudušajām ciltīm būs nefijiešu un jūdu vārdi.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 Un notiks, ka Mana tauta, kas ir no Israēla nama, tiks sapulcināta mājās sava īpašuma zemēs; un Mani vārdi arī tiks savākti vienkopus. Un Es parādīšu tiem, kas cīnās pret Manu vārdu un pret Manu tautu, kas ir no Israēla nama, ka Es esmu Dievs un ka Es noslēdzu derību ar Ābrahāmu, ka Es atcerēšos viņa pēcnācējus mūžīgi.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2. Nefija 30

- 1 Un tagad lūk, mani mīļotie brāļi, es gribētu runāt uz jums, jo es, Nefijs, negribu pieļaut, lai jūs uzskatītu, ka jūs esat taisnīgāki, nekā būs citticībnieki. Jo lūk, ja jūs neturēsiet Dieva baušļus, jūs visi tāpat iesit bojā; un to vārdu dēļ, kas tika sacīti, jums nevajag uzskatīt, ka citticībnieki tiks pilnīgi iznīcināti.
- 2 Jo lūk, es saku jums, ka, cik daudzi no citticībniekiem nožēlos grēkus, tik kļūs par Tā Kunga derības ļaudīm; un, cik daudzi no jūdiem nenozēlos grēkus, tik tiks atstumti; jo Tas Kungs neslēdz derību ne ar vienu citu, kā tikai ar tiem, kas nožēlo grēkus un tic Viņa Dēlam, kas ir Israēla Svētais.
- 3 Un tagad es gribu praviētot vairāk par jūdiem un citticībniekiem. Jo pēc tam, kad parādīsies grāmata, par kuru runāju, un tiks uzrakstīta citticībniekiem un atkal aizzīmogota Tam Kungam, būs daudzi, kas ticēs vārdiem, kuri būs rakstīti; un viņi nesīs tos mūsu atlikušajiem pēcnācējiem.
- 4 Un tad mūsu atlikušie pēcnācēji uzzinās par mums, kā mēs izgājām no Jeruzālemes un ka viņi ir jūdu pēcteči.
- 5 Un Jēzus Kristus evaņģēlijs tiks pasludināts viņu vidū; tāpēc tiem tiks atjaunotas zināšanas par viņu tēviem un arī zināšanas par Jēzu Kristu, kas ir bijis starp viņu tēviem.
- 6 Un tad viņi priecāsies, jo tie zinās, ka tā ir svētība viņiem no Dieva rokas; un viņu tumsības zvīņas sāks krist no viņu acīm, un nepaies daudzas paaudzes viņu starpā, līdz tie kļūs tīra un mīļota tauta.
- 7 Un notiks, ka jūdi, kas ir izklīdināti, arī sāks ticēt Kristum; un viņi sāks pulcēties kopā uz zemes virsas; un, cik daudzi noticēs Kristum, tik arī kļūs par mīļotu tautu.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightful people.

- 8 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs iesāks Savu darbu starp visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, lai nestu atjaunošanu Saviem ļaudīm uz zemes.
- 9 Un ar taisnību Dievs Tas Kungs tiesās nabago un patiesi aizstāvēs zemes lēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar Savas mutes rīksti, un ar Savu lūpu dvašu Viņš nokaus ļaunos.
- 10 Jo drīz nāks laiks, kad Dievs Tas Kungs radīs lielu šķelšanos ļaužu starpā, un ļaunos Viņš iznīcinās, un Viņš pasargās Savus ļaudis, jā, pat ja būs tā, ka Viņam vajadzēs iznīcināt ļaunos ar uguni.
- 11 Un taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība Viņa lielu sikсна.
- 12 Un tad vilks mājās pie jēra, un leoparda apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopi būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.
- 13 Un govus un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.
- 14 Un zīdāinis rotaļāsies pie odzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz odzes midzeni.
- 15 Neviens nedz ievainos, nedz nokaus visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu, kā ūdeņi piepilda jūru.
- 16 Tāpēc visu tautu darbi taps darīti zināmi; jā, visi darbi taps darīti zināmi cilvēku bērniem.
- 17 Nav nekā slepena, kas netiks atklāts, nav neviena tumsības darba, kas netiks celts gaismā; un nav nekā, kas ir aizzīmogots uz zemes un kas netiks atraisīts.
- 18 Tāpēc visas lietas, kas ir tikušas atklātas cilvēku bērniem, tanī dienā tiks atklātas; un Sātanam uz ilgu laiku vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm. Un tagad, mani mīļotie brāļi, es beidzu savu sakāmo.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2. Nefija 31

- 1 Un tagad es, Nefijs, beidzu savu pravietojumu jums, mani mīļotie brāļi. Un es vairāk nevaru rakstīt, ja nu tikai dažas lietas, kuras, es zinu, noteikti notiks; es vairāk arī nevaru rakstīt, ja nu tikai dažus sava brāļa Jēkaba vārdus.
- 2 Tāpēc, tas, ko es esmu rakstījis, ir man pietiekami, izņemot dažus vārdus, kas man jārunā par Kristus mācību; tāpēc es runāšu ar jums skaidri, saskaņā ar sava pravietojuma skaidrību.
- 3 Jo mana dvēsele priecājas skaidrībā; jo tādā veidā Dievs Tas Kungs veic Savu darbu starp cilvēku bērniem. Jo Dievs Tas Kungs dod gaismu saprašānai; jo Viņš runā uz cilvēkiem viņu valodā pēc viņu saprašānas.
- 4 Tāpēc es gribu, lai jūs atcerētos, ka es esmu stāstījis jums par pravieti, kuru Tas Kungs man rādīja un kas kristīs Dieva Jēru, kam būs jāuzņemas pasaules grēki.
- 5 Un tagad, ja Dieva Jēram, esot svētam, ir jātop kristītam ūdenī, lai piepildītu visu taisnību, ak, tad cik daudz vairāk vajag mums, kas neesam svēti, tapt kristītiem, jā, patiešām ūdenī!
- 6 Un tagad es gribu jums vaicāt, mani mīļotie brāļi, kā Dieva Jērs piepildīja visu taisnību, topot kristīts ūdenī?
- 7 Vai jūs nezināt, ka Viņš bija svēts? Bet, neskatoties uz to, ka Viņš bija svēts, Viņš parādīja cilvēku bērniem, ka miesā Viņš pazemojas Tēva priekšā un liecina Tēvam, ka Viņš būs Viņam paklausīgs, turot Viņa pavēles.
- 8 Tāpēc, pēc tam, kad Viņš tapa kristīts ar ūdeni, Svētais Gars nolaidās uz Viņu baloža izskatā.
- 9 Un vēl, tas parāda cilvēku bērniem to, cik taka ir šaura un vārti ir šauri, caur kuriem tiem jāieiet, Viņš ir parādījis tiem piemēru.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 Un Viņš sacīja uz cilvēku bērniem: Sekojiet Man! Tāpēc, mani mīļotie brāļi, vai mēs varam sekot Jēzum, ja mēs negribam turēt Tēva pavēles?
- 11 Un Tēvs sacīja: Nožēlojiet, nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīļā Dēla Vārdā!
- 12 Un arī Dēla balss nāca pie manis, sacīdama: Tam, kas ir kristīts Manā Vārdā, tam Tēvs dos Svēto Garu tāpat kā Man, tāpēc sekojiet Man un dariet to, ko jūs redzējāt Mani darām!
- 13 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es zinu, ka, ja jūs sekosit Dēlam ar visu sirds nodomu, neliekuļojot un nekrāpjojoties Dieva priekšā, bet ar patiesu nolūku, nožēlojot savus grēkus, liecinot Tēvam, ka jūs gribat uzņemties Kristus Vārdu ar kristīšanos—jā, sekojot jūsu Kungam un jūsu Glābējam ūdenī, saskaņā ar Viņa vārdu, lūk, jūs saņemsit Svēto Garu; jā, tad nāk kristības ar uguni un ar Svēto Garu; un tad jūs varēsīt runāt eņģeļu mēlē un saucot slavēt Israēla Svēto.
- 14 Bet, lūk, mani mīļotie brāļi, tā pie manis nāca Dēla balss, sakot: Kad jūs būsīt nožēlojuši savus grēkus un liecinājuši Tēvam, ka jūs gribat turēt Manus baušļus, kristoties ūdenī un saņemot kristības ar uguni un Svēto Garu, un varēsīt runāt jaunā mēlē, jā, patiesi, eņģeļu mēlē, un pēc tam Mani noliegsīt, tad jums būtu bijis labāk, ja jūs Mani nebūtu zinājuši.
- 15 Un es dzirdēju Tēva balsi, sakot: Jā, Mana Mīļotā vārdi ir patiesi un uzticami. Tas, kas pastāvēs līdz galam, tas taps izglābts.
- 16 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ar šo es zinu, ka, ja cilvēks nepastāvēs līdz galam, sekojot dzīvā Dieva Dēla paraugam, viņš nevarēs tapt izglābts.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

- 17 Tāpēc dariet to, ko, kā es jums teicu, esmu redzējis, kā darīs jūsu Kungs un jūsu Pestītājs; jo tāpēc tas man ir ticis rādīts, lai jūs varētu zināt vārtus, pa kuriem jums ir jāieiet. Jo vārti, pa kuriem jums ir jāieiet, ir grēku nožēlošana un kristīšanās ūdenī; un tad nāk jūsu grēku piedošana ar uguni un ar Svēto Garu.
- 18 Un tad jūs esat uz šīs šaurās jo šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi; jā, jūs esat iegājuši pa vārtiem; jūs esat darījuši saskaņā ar Tēva un Dēla baušļiem, un jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kas liecina par Tēvu un Dēlu, izpildot solījumu, ko Viņš ir devis, ka, ja jūs iesit pa šo ceļu, jūs to saņemsit.
- 19 Un tad, mani mīļotie brāļi, pēc tam, kad jūs esat nostājušies uz šīs šaurās jo šaurās takas, es gribētu jautāt, vai viss ir izdarīts? Lūk, es saku jums: Nē! Jo jūs nevarētu nonākt tik tālu savādāk, kā ar Kristus vārdu un ar nesatricināmu ticību Viņam, pilnībā paļaujoties uz Tā nopelniem, kam ir vara izglābt.
- 20 Tāpēc jums ir jāvirzās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu cerības spožumu un ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve.
- 21 Un tagad, mani mīļotie brāļi, šis ir tas ceļš; un nav neviena cita ceļa vai vārda, dota zem debesīm, ar ko cilvēks var tikt izglābts Dieva valstībā. Un tagad, lūk, šī ir Kristus mācība un vienīgā un patiesā Tēva un Dēla, un Svētā Gara, kas ir viens mūžīgs Dievs, mācība. Āmen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2. Nefija 32

- 1 Un tagad, lūk, mani mīļotie brāļi, man šķiet, ka jūs pārdomājat savās sirdīs kaut ko par to, kas jums būs jādara pēc tam, kad jūs būsit uzsākuši šo ceļu. Bet, lūk, kāpēc jūs pārdomājat šīs lietas savās sirdīs?
- 2 Vai jūs neatceraties, ka es sacīju jums, ka pēc tam, kad jūs būsit saņēmuši Svēto Garu, jūs varēsiet runāt eņģeļu mēlē? Un tad, kā jūs varat runāt eņģeļu mēlē, ja ne ar Svēto Garu?
- 3 Eņģeļi runā ar Svētā Gara spēku, tāpēc viņi runā Kristus vārdus. Tad nu es saku jums, baudiet Kristus vārdus; jo lūk, Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara.
- 4 Tad nu tagad, kad es esmu runājis šos vārdus, ja jūs nevarat saprast tos, tad tāpēc, ka nevaicājat un neklauvējat; tāpēc jūs netiekat atvesti gaismā, bet jums jāiet bojā tumsā.
- 5 Jo lūk, atkal es saku jums, ka, ja jūs uzsāksit šo ceļu un saņemsit Svēto Garu, tas rādīs jums visu, kas jums jādara.
- 6 Lūk, šī ir Kristus mācība, un vairāk mācības netiks dotas, līdz Viņš jums parādīsies miesā. Un, kad Viņš jums parādīsies miesā, tad to, ko Viņš jums sacīs, jums vajadzēs ievērot, lai jūs to darītu.
- 7 Un tagad es, Nefijs, nevaru sacīt vairāk; Gars aptur manu runu, un man atliek tikai sērot dēļ neticības un dēļ ļaundarības, un dēļ nezināšanas, un dēļ cilvēku stūrgalvības, jo viņi nedz meklē zināšanas, nedz saprot svarīgas zināšanas, kad tās tiem tiek dotas skaidrībā, patiesi tik skaidri, cik vien skaidrs vārds var būt.
- 8 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es manu, ka jūs vēl aizvien pārdomājat savās sirdīs; un mani sāpina tas, ka man par to ir jārunā. Jo, ja jūs uzklausītu Garu, kas māca cilvēku lūgt, jūs zinātu, ka jums ir jālūdz; jo ļaunais gars nemāca cilvēkam lūgt, bet māca tam, ka viņam nevajag lūgt.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9   Bet lūk, es saku jums, ka jums būs vienmēr lūgt un
nepagurt, lai jūs nedarītu nevienu darbu Tam
Kungam, ja vispirms neesat lūguši Tēvam Kristus
Vārdā, lai Viņš iesvētītu tavu darbu tev, lai tavs darbs
būtu tavas dvēseles labumam.

But behold, I say unto you that ye must pray al-
ways, and not faint; that ye must not perform any
thing unto the Lord save in the first place ye shall
pray unto the Father in the name of Christ, that he
will consecrate thy performance unto thee, that thy
performance may be for the welfare of thy soul.

2. Nefija 33

- 1 Un tagad es, Nefijs, nevaru rakstīt visu, kas tika mācīts manas tautas vidū; es arī neesmu tik varens rakstībā kā runā; jo, kad cilvēks runā ar Svētā Gara spēku, Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs.
- 2 Bet lūk, ir daudzi, kas nocietina savas sirdis pret Svēto Garu, ka tam nav vietas viņos, tāpēc viņi atmet daudzas lietas, kas ir rakstītas, un neuzskata tās par vērtīgām.
- 3 Bet es, Nefijs, esmu rakstījis to, ko es esmu rakstījis, un es uzskatu to par ļoti vērtīgu, un it īpaši manai tautai. Jo es nepārtraukti lūdzu par viņiem dienā, un naktīs mans spilvens paliek slapjš no manām asarām viņu dēļ; un es piesaucu savu Dievu ticībā, un es zinu, ka Viņš izdzirdēs manas vaimanas.
- 4 Un es zinu, ka Dievs Tas Kungs iesvētīs manas lūgšanas manas tautas labumam. Un vārdi, ko es esmu rakstījis nespēkā, tiks padarīti tiem stipri; jo tie pārliecina viņus darīt labu; tie dara tiem zināmu par viņu tēviem; un tie runā par Jēzu un pārliecina tos ticēt Viņam un pastāvēt līdz galam, kas ir mūžīgā dzīve.
- 5 Un tie runā bargi pret grēku, saskaņā ar patiesības skaidrību; tāpēc neviens cilvēks nebūs dusmīgs par vārdiem, ko es esmu rakstījis, ja tikai viņš nebūs velna gara ietekmēts.
- 6 Es gaviļēju skaidrībā, es gaviļēju patiesībā, es gaviļēju savā Jēzū, jo Viņš ir atpestījis manu dvēseli no elles.
- 7 Man ir žēlsirdība pret manu tautu un liela ticība Kristum, ka es sastapšu daudzas dvēseles neaptraipītas Viņa soģa krēsla priekšā.
- 8 Man ir žēlsirdība pret jūdiem—es teicu jūdiem, tāpēc ka es domāju tos, no kurienes es nācu.
- 9 Man arī ir žēlsirdība pret cīticībniekiem. Bet lūk, ne par vienu no viņiem es nevaru cerēt, ja vien viņi neizlīgs ar Kristu un neieies pa šiem šaurajiem vārtiem, un neies pa šo šauro taku, kas ved uz dzīvi, un neturpinās iet līdz pat viņu pārbaudes dienu galam.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

- 10 Un tagad, mani mīlotie brāļi, un arī jūdi, un visi jūs, zemes gali, uzklausiet šos vārdus un ticiet Kristum; un, ja jūs neticat šiem vārdiem, ticiet Kristum. Un, ja jūs ticēsīt Kristum, jūs ticēsīt šiem vārdiem, jo tie ir Kristus vārdi un Viņš tos ir devis man; un tie māca visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jādara labais.
- 11 Un, ja tie nav Kristus vārdi, spriediet paši,—jo Kristus pēdējā dienā rādīs jums ar spēku un lielu godību, ka tie ir Viņa vārdi; un jūs un es stāvēsim vaigu vaigā Viņa tiesas priekšā; un jūs zināsīt, ka Viņš bija man pavēlējis rakstīt šīs lietas, neskatoties uz manu vājību.
- 12 Un es lūdzu Tēvu Kristus Vārdā, lai daudzi no mums, ja ne visi, tiktu izglābti Viņa valstībā tanī lielajā un pēdējā dienā.
- 13 Un tagad, mani mīlotie brāļi, visi tie, kas esat no Israēla nama, un jūs, visi zemes gali, es runāju uz jums kā balss, kas sauc no pīšļiem: Ardievu, līdz pienāks tā lielā diena!
- 14 Un jūs, kas nebaudīsīt Dieva labestību un neturēsīt cieņā jūdu vārdus un arī manus vārdus, un arī vārdus, kas nāks no Dieva Jēra mutes, lūk, es atvados no jums uz visiem laikiem, jo šie vārdi jūs notiesās pēdējā dienā.
- 15 Jo, ko es aizzīmogoju uz zemes, tiks atnests pret jums tiesas priekšā; jo tā man Tas Kungs ir pavēlējis, un man ir jāklausa. Āmen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Jēkaba grāmata

Jēkabs—Nefija brālis

Viņa sludinātie vārdi saviem brāļiem. Viņš liek kaunā cilvēku, kas cenšas apgāzt Kristus mācību. Daži vārdi par Nefija tautas vēsturi.

Jēkaba 1

- 1 Jo lūk, notika, ka piecdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi; tad Nefijs deva man, Jēkabam, pavēli attiecībā par mazajām plāksnēm, uz kurām šie vārdi ir iegravēti.
- 2 Un viņš deva man, Jēkabam, pavēli, ka man ir jāraksta uz šīm plāksnēm nedaudz no tā, ko es uzskatīšu par pašu vērtīgāko; lai es nepieskaros, ja nu tikai nedaudz, šīs tautas, kas tiek saukta par Nefija tautu, vēsturei.
- 3 Jo viņš sacīja, ka viņa tautas vēsturei jātiek iegravētai uz viņa citām plāksnēm un ka man ir jāglabā šīs plāksnes un jānodod tās saviem pēcnācējiem no paaudzes paaudzē.
- 4 Un, ja bija kāda sludināšana, kas bija svēta, vai atklāsmes, kura bija svarīga, vai pravietojums, man vajadzēja iegravēt galveno no visa tā uz šīm plāksnēm un nodarboties ar tām, cik daudz vien iespējams, Kristus dēļ un mūsu tautas dēļ.
- 5 Jo ticības un lielo raižu dēļ mums patiesi bija pasludināts par mūsu tautu, kas ar to notiks.
- 6 Un mēs arī bijām saņēmuši daudzas atklāsmes un spēcīgu pravietojuma garu, tāpēc mēs zinājām par Kristu un Viņa valstību, kas nāks.
- 7 Tad nu mēs cītīgi strādājām starp mūsu ļaudīm, lai mēs varētu pārliecināt viņus nākt pie Kristus un baudīt no Dieva laipnības, lai viņi varētu ieiet Viņa atdusā, lai Viņš savās dūsmās nezvērētu, ka viņi tur neieies, kā sarūgtinājumā kārdināšanas dienās, kad Israēla bērni bija tuksnesī.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

- 8 Tāpēc, kaut Dievs dotu, ka mēs varētu pārliecināt visus cilvēkus nesacelties pret Dievu un nesadusmot Viņu, bet lai visi cilvēki ticētu Kristum un uzlūkotu Viņa nāvi, un nestu Viņa krustu, un paciestu pasaules apsmieklus; tāpēc es, Jēkabs, uzņemos pildīt sava brāļa Nefija pavēli.
- 9 Tad Nefijs sāka novecot un viņš redzēja, ka viņam drīz jāmirst; tāpēc viņš iesvaidīja kādu vīru, lai tas tad būtu par ķēniņu un valdnieku viņa tautai, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu.
- 10 Tauta ļoti mīlēja Nefiju, jo viņš, būdams liels tās aizstāvis, bija turējis Lābana zobenu tās aizstāvēšanai un strādājis visas savas dienas tās labklājībai,—
- 11 tāpēc tauta gribēja saglabāt piemiņā viņa vārdu. Un, lai kas arī valdītu viņa vietā, tautā tie tika saukti —otrais Nefijs, trešais Nefijs un tā tālāk, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu; un tā tauta viņus sauca neatkarīgi no tā, kāds bija viņu vārds.
- 12 Un notika, ka Nefijs nomira.
- 13 Tad ļaudis, kas nebija lamanieši, bija nefijieši; tomēr viņi tika saukti nefijieši, jēkabieši, jāzepieši, zoramieši, lamanieši, lemuēlieši un ismaēlieši.
- 14 Bet es, Jēkabs, tālāk nedalīšu viņus šais vārdos, bet es saukšu par lamaniešiem tos, kas centās iznīcināt Nefija tautu, un tos, kas bija draudzīgi Nefijam, es saukšu par nefijiešiem jeb par Nefija tautu, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu.
- 15 Un tagad notika, ka Nefija tauta otrā ķēniņa valdīšanas laikā sāka nocietināties savās sirdīs un zināmā mērā nodoties ļauniem darbiem, tādiem kā tiekšanās pēc daudzām sievām un blakussievām, līdzīgi senatnes Dāvidam un viņa dēlam Salamanam.
- 16 Jā, un viņi arī sāka meklēt daudz zelta un sudraba un zināmā mērā sāka uzpūsties lepņībā.
- 17 Tāpēc es, Jēkabs, vispirms saņēmis uzdevumu no Tā Kunga, devu viņiem šos vārdus, kad es tos mācīju templī.
- 18 Jo es, Jēkabs, un mans brālis Jāzeps ar Nefija roku bijām iesvētīti par priesteriem un skolotājiem šai tautai.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

19 Un mēs turējām godā mūsu amatus Tam Kungam, uzņemdamies uz sevi atbildību, ar savām pašu galvām atbildēdami par ļaužu grēkiem, ja mēs nemācītu viņiem Dieva vārdu ar pilnīgu uzcītību; tāpēc strādājām ar visu mūsu spēku, lai viņu asinis neaptraipītu mūsu drēbes; savādāk viņu asinis aptraipītu mūsu drēbes, un mēs netiktu atrasti neaptraipīti pēdējā dienā.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jēkaba 2

- 1 Vārdi, kurus Jēkabs, Nefija brālis, runāja uz Nefija tautu pēc Nefija nāves:
- 2 Tad nu, mani mīlotie brāļi, es, Jēkabs, saskaņā ar atbildību, kas man ir Dieva priekšā, turot godā savu amatu ar visu nopietnību un lai es varētu atbrīvot savas drānas no jūsu grēkiem, es uznāku templī šai dienā, lai pasludinātu jums Dieva vārdu.
- 3 Un jūs paši zināt, ka es līdz šim esmu bijis uzcītīgs sava aicinājuma amatā; bet šai dienā es esmu nospiests ar daudz lielāku vēlmi un raizēm par jūsu dvēseļu labklājību nekā līdz šim esmu bijis.
- 4 Jo lūk, līdz šim jūs esat bijuši paklausīgi Tā Kunga vārdam, kuru es esmu jums devis.
- 5 Bet lūk, ieklausieties manī un ziniet, ka ar Visuvarenā debess un zemes Radītāja palīdzību es varu pastāstīt jums jūsu domas, ka jūs sākat darīt grēku, kas man šķiet ļoti negants, jā, un negants Dievam.
- 6 Jā, tas sāpina manu dvēseli un liek man ar kaunu atkāpties no sava Radītāja vaiga, ka man ir jāliecina jums par jūsu siržu ļaunprātību.
- 7 Un arī tas sāpina mani, ka man ir jāsaka tik daudz bargu vārdu par jums jūsu sievu un jūsu bērnu priekšā, daudziem no kuriem jūtas ir ļoti maigas un šķīstas, un smalkas Dieva priekšā, kas Dievam labpatīk;
- 8 un man liekas, ka viņi ir nākuši šurp, lai dzirdētu iepriecinošu Dieva vārdu, jā, vārdu, kas dziedē ievainotu dvēseli.
- 9 Tāpēc tas nospiež manu dvēseli, ka es esmu spiests tās stingrās pavēles dēļ, ko es saņēmu no Dieva, pārmest jums par jūsu noziegumiem, paplašinot brūces tiem, kas jau ir ievainoti, tā vietā, lai mierinātu un dziedinātu viņu brūces; un tiem, kas nav bijuši ievainoti, tā vietā, lai barotos ar iepriecinošu Dieva vārdu, duncī ir sagatavoti, lai caurdurtu viņu dvēseles un ievainotu viņu jūtīgos garus.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 Bet, neskatoties uz uzdevuma smagumu, man ir jārikojas saskaņā ar Dieva stingrajām pavēlēm un jāsaaka jums par jūsu ļaundarībām un negantībām to klātbūtnē, kas ir sirdsšķīsti un ar salauztu sirdi, un zem Visuvarenā Dieva acs caururbjošā skatiena.
- 11 Tāpēc man jums jāsaaka patiesība saskaņā ar Dieva vārda skaidrību. Jo lūk, kad es jautāju Tam Kungam, tad vārds nāca pār mani, sakot: Jēkab, uzej templī nākamajā rītā un pasludini šai tautai vārdu, ko Es tev došu.
- 12 Un tagad lūk, mani brāļi, šis ir tas vārds, ko es jums sludinu, ka daudzi no jums ir sākuši meklēt zeltu un sudrabu, un visādus dārgakmeņus, ar kuriem šī zeme, kas ir apsolītā zeme jums un jūsu pēcnācējiem, ir pārpilna.
- 13 Un gādības roka ir smaidījusi pār jums labvēlīgi, ka jūs esat ieguvuši daudz bagātību; un tāpēc, ka daži no jums ir dabūjuši vairāk nekā jūsu brāļi, jūs uzpūšaties savu siržu lepnībā un staigājat stīviem kakliem un augstu paceltām galvām savu dārgo tērpu dēļ, un vajājat savus brāļus, tādēļ ka jūs domājat, ka jūs esat labāki nekā viņi.
- 14 Un tagad, mani brāļi, vai jūs domājat, ka Dievs attaisnos jūs šīnī lietā? Lūk, es saku jums: Nē! Bet Viņš jūs nolād, un, ja jūs neatkāpsities no šīm lietām, Viņa sodi drīz vien nāks pār jums.
- 15 Ak, kaut Viņš parādītu jums, ka Viņš var jūs caurdurt un ar vienu acs skatienu Viņš var satriekt jūs pišļos!
- 16 Ak, kaut Viņš atbrīvotu jūs no jūsu nekrietnībām un negantībām! Un ak, kaut jūs klausītu Viņa pavēļu vārdam un nevis savu siržu lepnībai, kas iznīcina jūsu dvēseles!
- 17 Padomājiet par saviem brāļiem tāpat kā par sevi un esiet draudzīgi ar visiem un brīvi ar savu mantību, lai viņi būtu tikpat bagāti kā jūs.
- 18 Bet, pirms jūs meklējat bagātības, meklējiet pēc Dieva valstības.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

- 19 Un, kad jūs būsīt saņēmuši cerību Kristū, jūs iegūsīt bagātības, ja jūs tās meklēsīt; un jūs tās meklēsīt ar nolūku darīt labu—apģērbt kailo un pabarot izsalkušo, un atbrīvot sagūstīto, un sniegt atbalstu slimajam un nomocītajam.
- 20 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu runājis ar jums par lepnību; un tie no jums, kas ir mocījuši savu tuvāko un vajājuši viņu tāpēc, ka jūs bijāt lepmi savās sirdīs par lietām, kuras Dievs jums ir devis, ko jūs sakāt par to?
- 21 Vai jums nešķiet, ka tādas lietas ir netīkamas Tam, kas radījis visu radību? Un viena būtne Viņa acīs ir tikpat dārga kā cita. Un visa radība ir no pīšļiem; un Viņš ir to radījis tam pašam mērķim, lai tā turētu Viņa pavēles un godinātu Viņu mūžīgi.
- 22 Un tagad es beidzu runāt uz jums par šo lepnību. Un, ja man nebūtu jārunā ar jums par smagāku noziegumu, mana sirds ļoti priecātos par jums.
- 23 Bet Dieva vārds mani nospiež dēļ jūsu smagākiem noziegumiem. Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Šī tauta sāk pieaugt nekrietnībā; viņi nesaprot Svētos Rakstus, jo, darot netīklības, viņi cenšas attaisnot sevi ar to, kas bija rakstīts par Dāvidu un viņa dēlu Salamanu.
- 24 Redzi, Dāvidam un Salamanam patiesi bija daudzas sievas un blakussievas, kas bija negantība Manā priekšā, saka Tas Kungs.
- 25 Tāpēc tā saka Tas Kungs: Es esmu izvedis šo tautu laukā no Jeruzālemes zemes ar Savas rokas spēku, lai Es varētu radīt Sev taisnīgu zaru no Jāzepa gurnu augļiem.
- 26 Tāpēc Es, Dievs Tas Kungs, necietīšu, ka šī tauta darītu tāpat kā tie senatnē.
- 27 Tāpēc, mani brāļi, klausieties mani un paklausiet Tā Kunga Vārdam: Jo nebūs būt nevienam vīram jūsu vidū, kā tikai tam, kas ir ar vienu sievu, un blakussievas viņam nebūs būt nevienas;
- 28 jo Man, Dievam Tam Kungam, tīk sievu šķīstība. Un netīklības ir negantība Manā priekšā; tā saka Pulku Kungs.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

- 29 Tāpēc šī tauta turēs Manas pavēles, saka Pulku Kungs, vai arī nolādēta būs zeme viņu dēļ.
- 30 Jo, ja Es gribēšu radīt Sev pēcnācējus, saka Tas Kungs Cebaots, Es pavēlēšu Savai tautai; citādi viņi paklausīs šīm lietām.
- 31 Jo lūk, Es, Tas Kungs, redzēju bēdas un dzirdēju Savas tautas meitu raudas Jeruzālemes zemē, jā, un visās Savas tautas zemēs viņu vīru ļaundarību un negantību dēļ.
- 32 Un Es necietišu, saka Pulku Kungs, ka šīs tautas, ko Es esmu izvedis laukā no Jeruzālemes zemes, skaisto meitu raudas pret Manas tautas vīriem nonāktu līdz Manīm, saka Pulku Kungs.
- 33 Jo viņi neizvedīs gūstā Manas tautas meitas viņu maiguma dēļ, savādāk Es piemeklēšu viņus ar smagu lāstu, pat līdz iznīcināšanai, jo viņi nedarīs netiklības kā tie senatnē, saka Pulku Kungs.
- 34 Un tagad, lūk, mani brāļi, jūs zināt, ka šīs pavēles tika dotas mūsu tēvam Lehijam; tāpēc jūs zinājāt tās jau pirms tam; un jūs esat izpelnījušies lielu nosodījumu, jo jūs esat darījuši to, ko jums nevajadzēja darīt.
- 35 Lūk, jūs esat darījuši lielākas nekrietnības nekā lamanieši, mūsu brāļi. Jūs esat salauzuši savu maigo sievu sirdis un pazaudējuši savu bērnu uzticību savu slikto piemēru dēļ viņu priekšā; un viņu siržu šņuksti paceļas uz Dievu pret jums. Un Dieva vārda bardzības dēļ, kas nāk lejā pret jums, daudzas sirdis ir mirušas, dziļu brūču caurdurtas.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jēkaba 3

- 1 Bet lūk, es, Jēkabs, runāšu uz jums, kas esat sirdsšķīsti. Raugieties uz Dievu ar stingru prātu un lūdziet Viņu ar lielu ticību, un Viņš mierinās jūs jūsu ciešanās, un Viņš aizstāvēs jūs un sūtīs lejā tiesu pār tiem, kas tiecas jūs iznīcināt.
- 2 Ak jūs visi, kas esat sirdsšķīsti, paceliet savas galvas un saņemiet iepriecinošu Dieva vārdu, un mūžīgi baudiet Viņa mīlestību, jo jūs to varat darīt, ja jūsu prāti ir nelokāmi.
- 3 Bet ak vai, vai tiem, kas neesat sirdsšķīsti, kas esat izvirtuši šai dienā Dieva priekšā; jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, zeme būs nolādēta jūsu dēļ, un lamanieši, kas nav izvirtuši kā jūs, lai arī viņi ir nolādēti ar smagu lāstu, šaustīs jūs līdz pat iznīcībai.
- 4 Un drīz nāks laiks, kad, ja vien jūs nenožēlosit savus grēkus, viņiem piederēs jūsu mantojuma zeme, un Dievs Tas Kungs aizvedīs taisnīgos prom no jūsu vidus.
- 5 Lūk, lamanieši, jūsu brāļi, kurus jūs ienīstat viņu izvirtības un tā lāsta dēļ, kas ir uz viņu ādām, ir taisnīgāki nekā jūs; jo viņi nav aizmirsuši Tā Kunga bausli, kas tika dots mūsu tēvam—ka viņiem nebūs būt vairāk par vienu sievu un ka viņiem nebūs nevienas blakussievas, un ka viņiem nebūs piekopt netiklības savā starpā.
- 6 Un tagad šo bausli viņi cenšas ievērot; tāpēc dēļ tā, ka viņi cenšas ievērot šo bausli, Dievs Tas Kungs viņus neiznīcinās, bet būs žēlīgs pret viņiem; un kādu dienu viņi kļūs par svētītu tautu.
- 7 Lūk, viņu vīri mīl savas sievas, un viņu sievas mīl savus vīrus; un viņu vīri un viņu sievas mīl savus bērnus; un viņu neticība un viņu naidis pret jums ir viņu tēvu nekrietnības dēļ; tāpēc, cik gan daudz labāki par viņiem jūs esat jūsu Diženā Radītāja acīs?
- 8 Ak, mani brāļi, es baidos, ka, ja jūs nenožēlosit savus grēkus, tad viņu ādas būs baltākas nekā jūsējās, kad jūs tiksī atvesti ar viņiem Dieva troņa priekšā.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Tāpēc bausli es dodu jums, kas ir Dieva vārds, ka jūs nezaimosit pret viņiem viņu tumšo ādu dēļ; jūs arī nezaimosit vairs pret viņiem viņu izvirtības dēļ; bet jūs atcerēsities savu pašu izvirtību un atcerēsities, ka viņu izvirtība nāca viņu tēvu dēļ.

10 Tad nu jūs atcerēsities savus bērnus, kā jūs esat sāpinājuši viņu sirdis tā piemēra dēļ, ko esat viņiem rādījuši; un arī atcerieties, ka jūs varat savas izvirtības dēļ novest bērnus līdz iznīcībai, un viņu grēki tiks uzkrauti uz jūsu galvām pēdējā dienā.

11 Ak, mani brāļi, uzklausiet manus vārdus, uzmodiniet savu dvēseļu spējas, sapurinieties, lai jūs varētu uzmosties no nāves snaudas un atraisīties no elles sāpēm, lai jūs nekļūtu par velna eņģeļiem un netiktu iemesti tai uguns un sēra jūrā, kas ir otrā nāve.

12 Un tad es, Jēkabs, runāju daudz vairāk uz Nefija tautu, brīdinādams to no netiklības un baudkāres, un jebkāda grēka, stāstot viņiem par to briesmīgajām sekām.

13 Un pat simtā daļa no tā, kas notika ar šo tautu, kas tagad sāka kļūt liela, nevar tikt aprakstīta uz šīm plāksnēm; bet daudzi no viņu darbiem ir rakstīti uz lielākajām plāksnēm un viņu kari, un viņu ķildas, un viņu ķēniņu valdīšanas.

14 Šīs plāksnes tiek sauktas par Jēkaba plāksnēm, un tās ir izgatavotas ar Nefija roku. Un es beidzu runāt šos vārdus.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jēkaba 4

- 1 Tad lūk, notika, ka es, Jēkabs, biju daudz kalpojais savai tautai ar vārdu (un es nevaru uzrakstīt pat nelielu daļu no saviem vārdiem, tāpēc ka ir grūti iegravēt mūsu vārdus uz plāksnēm) un mēs zinājām, ka tam, ko mēs rakstām uz plāksnēm, ir jāpaliek;
- 2 bet visam, ko mēs uz jebkā esam rakstījuši, izņemot tikai uz plāksnēm, ir jāiet bojā un jāizzūd; bet mēs varam dažus vārdus rakstīt uz plāksnēm, kuras tiks dotas mūsu bērniem un arī mūsu mīļotajiem brāļiem, nedaudz zināšanu par mums jeb par viņu tēviem,—
- 3 tad par šo lietu mēs priecājamies; un mēs strādājam cītīgi, lai iegravētu šos vārdus uz plāksnēm, cerot, ka mūsu mīļotie brāļi un mūsu bērni tos saņems ar pateicīgām sirdīm un raudzīsies uz tiem, lai viņi varētu mācīties ar prieku un nevis ar bēdām vai nicinājumu par viņu pirmajiem vecākiem.
- 4 Jo šai nolūkā mēs esam rakstījuši šīs lietas, lai viņi varētu zināt, ka mēs zinājām par Kristu un mums bija cerība uz Viņa godību daudzus simtus gadu pirms Viņa atnākšanas, un ne tikai mums pašiem bija cerība uz Viņa godību, bet arī visiem svētajiem praviešiem, kas bija pirms mums.
- 5 Lūk, viņi ticēja Kristum un pielūdza Tēvu Viņa Vārdā, un arī mēs pielūdzam Tēvu Viņa Vārdā. Un šai nolūkā mēs turam Mozus likumu, tas vērš mūsu dvēseles uz Viņu; un šī iemesla dēļ tas tiek uzskatīts mums par taisnību, tāpat kā tas tika ieskaitīts Ābrahāmam tuksnesī par paklausību Dieva pavēlēm, upurējot savu dēlu Īzāku, kas bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo Dēlu.
- 6 Tāpēc mēs meklējam pēc praviešiem, un mums ir daudzas atklāsmes un pravietojuma gars; un esot ar visām šīm liecībām, mēs iegūstam cerību, un mūsu ticība kļūst nesatricināma, tiktāl ka mēs patiesi varam pavēlēt Jēzus Vārdā, un lielākie koki mums paklausa vai kalni, vai jūras viļņi.
- 7 Tomēr Dievs Tas Kungs ir rādījis mums mūsu vājību, lai mēs varētu zināt, ka tas ir caur Viņa labvēlību un Viņa milzīgo žēlastību pret cilvēku bērniem, ka mums ir spēks darīt šīs lietas.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

- 8 Lūk, lieli un brīnumaini ir Tā Kunga darbi. Cik neizdibināmi ir Viņa noslēpumu dziļumi, un ir neiespējami, ka cilvēks atklātu visus Viņa ceļus. Un neviens cilvēks nezina Viņa ceļus, ja vien tas netiek viņam atklāts; tāpēc, brāļi, neniciniet atklāsmes no Dieva.
- 9 Jo lūk, ar Viņa vārda spēku cilvēks nāca uz zemes virsas, šī zeme tika radīta ar Viņa vārda spēku. Tāpēc ja Dievs varēja runāt, un radās pasaule, un runāt, un cilvēks tika radīts, ak, tad kāpēc gan nevarētu pavēlēt zemei vai Viņa roku darbam uz tās virsas pēc Savas gribas un patikas?
- 10 Tāpēc, brāļi, necentieties dot padomu Tam Kungam, bet pieņemiet padomu no Viņa rokas. Jo lūk, jūs paši zināt, ka Viņš dod padomu gudrībā un taisnīgumā, un lielā žēlastībā visām Savām radībām.
- 11 Tāpēc, mīļotie brāļi, topiet izlīdzināti ar Viņu caur Kristus, Viņa Vienpiedzimušā Dēla, Izpirkšanu, un jūs varēsīt augšāmcelties saskaņā ar augšāmcelšanās spēku, kas ir Kristū, un tiksīt stādīti Dieva priekšā kā Kristus pirmie augļi, būdami ar ticību un ieguvuši drošu cerību uz godību Viņā, pirms Viņš parādīsies miesā.
- 12 Un tagad, mīļotie, nebrīnieties, ka es stāstu jums šīs lietas; jo kāpēc nerunāt par Kristus Izpirkšanu un neiegūt pilnīgas zināšanas par Viņu, kā arī neiegūt zināšanas par augšāmcelšanos un pasauli, kam jānāk?
- 13 Lūk, mani brāļi, tas, kas pravieto, lai viņš pravieto cilvēku saprašānai; jo Gars runā patiesību un nemelo. Tāpēc tas runā par lietām, kādas tās patiesībā ir, un par lietām, kādas tās patiesībā būs; tāpēc šīs lietas tiek skaidri mums pasludinātas mūsu dvēseļu glābšanai. Bet lūk, mēs neesam vienīgie liecinieki par šīm lietām, jo Dievs ir stāstījis tās arī senatnes praviešiem.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Bet lūk, jūdi bija stūrgalvīga tauta, un viņi nicināja skaidros vārdus un nokāva praviešus, un meklēja pēc tā, ko viņi nesaprata. Tāpēc viņu akluma dēļ, kas radās no tā, ka viņi centās palūkoties aiz noliktās zīmes, viņiem ir jākrīt, jo Dievs ir atņēmis viņiem Savu skaidrību un devis viņiem daudzas lietas, ko viņi nespēj saprast, tāpēc, ka viņi tā vēlējās. Un tāpēc, ka viņi tā vēlējās, Dievs to ir darījis, lai viņi pakluptu.

15 Un tagad es, Jēkabs, esmu Gara iedvesmots pravietošanai; jo es caur Garu, kas ir manī, saprotu, ka jūdu klupšanas dēļ viņi atmetīs akmeni, uz kura viņi varētu celt un būt ar drošu pamatu.

16 Bet lūk, saskaņā ar Rakstiem, šis akmens kļūs liels un pēdējais, un vienīgais drošais pamats, uz kura jūdi var celt.

17 Un tagad, mani mīlotie, kā tas ir iespējams, ka tie pēc tam, kad ir atmetuši drošo pamatu, var uz tā celt, ka tas var kļūt par viņu stūrakmeni?

18 Lūk, mani mīlotie brāļi, es atklāšu jums šo noslēpumu, ja vien es kāda iemesla pēc nenotrīcēšu savā nelokāmībā Garā un nepaklupšu dēļ savām milzīgajām raizēm par jums.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jēkaba 5

- 1 Lūk, mani brālī, vai jūs neatminaties lasījuši pravieša Zēnosa vārdus, kurus viņš runāja Israēla namam, sacīdams:
- 2 Klausieties, ak, jūs, Israēla nams, un dzirdiet manus, Tā Kunga pravieša, vārdus!
- 3 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es pielīdzināšu tevi, ak, Israēla nams, dārza eļļas kokam, kuru cilvēks ņēma un kopa savā vīna dārzā; un tas auga un kļuva vecs, un sāka panīkt.
- 4 Un notika, ka vīna dārza saimnieks nāca un viņš redzēja, ka viņa eļļas koks sāk panīkt; un viņš sacīja: Es apgriezīšu to un aprakšu tam visapkārt, un kopšu to, varbūt tas varēs izdzīt jaunas un maigas atvases un neaizies bojā.
- 5 Un notika, ka viņš apgriezta to un apraka tam visapkārt, un kopa to saskaņā ar savu vārdu.
- 6 Un notika, ka pēc daudzām dienām tas sāka dzīt dažas jaunas un maigas atvases, bet lūk, stumbrs sāka nokalst.
- 7 Un notika, ka vīna dārza saimnieks to redzēja un sacīja savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man jāzaudē šis koks, tāpēc ej un saplūc zarus no savvaļas eļļas koka, un atnes tos šeit man, un mēs nolauzīsim tos pamatzarus, kas ir sākuši nokalst, un mēs iemetīsim tos ugunī, lai tos sadedzinātu.
- 8 Un lūk, saka vīna dārza kungs: Es paņēmsu daudzās no šīm jaunajām atvasēm, un es uzpotēšu tās, kur man labpatīks; un nav svarīgi, ja būs tā, ka šī koka saknes ies bojā, es varu saglabāt tā augli sev; tāpēc es paņēmsu šos jaunus un maigos zarus, un es potēšu tos, kur vien man labpatīks.
- 9 Paņem savvaļas eļļas koka zarus un uzpotē tos šo vietā, un tos, kurus es esmu nolauzījis, es iemetīšu ugunī un sadedzināšu tos, lai tie velti neizsūc mana vīna dārza zemi.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

- 10 Un notika, ka vīna dārza kunga kalps darīja saskaņā ar vīna dārza kunga vārdu un uzpotēja savvaļas eļļas koka zarus.
- 11 Un vīna dārza kungs lika, lai tas tiktu aprakts visapkārt, apgriezts un kopts, sacīdams savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks, tāpēc varbūt es varu saglabāt sev tā saknes, lai tās neiznīktu, es esmu to darījis, lai es tās varētu saglabāt priekš sevis.
- 12 Tāpēc ej un pieskati koku, un apkop to saskaņā ar maniem vārdiem.
- 13 Un šos es likšu vistālākajā sava vīna dārza malā, kur es gribēšu, tas tev nav svarīgi; un es darīšu to, lai es varētu saglabāt sev dārza koka zarus; un arī, lai es varētu sakrāt tā augļus priekš sevis noliktajam laikam; jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks un tā augļi.
- 14 Un notika, ka vīna dārza kungs devās un paslēpa dārza eļļas koka zarus vīna dārza vistālākajās malās, vienu vienā un citu citā, pēc savas gribas un patikas.
- 15 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs varētu strādāt vīna dārzā.
- 16 Un notika, ka vīna dārza kungs un arī kalps devās lejā vīna dārzā strādāt. Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Lūk, paraugies šeit, skaties uz koku!
- 17 Un notika, ka vīna dārza kungs raudzījās un redzēja koku, kam bija uzpotēti savvaļas eļļas koka zari; un tas bija izaudzis un sācis nest augļus. Un viņš ievēroja, ka tas bija labs, un tā augļi bija tādi paši kā dārza augļi.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

- 18 Un viņš sacīja kalpam: Lūk, savvaļas koka zari ir ņēmuši mitrumu no dārza koka saknēm, ka tā saknes ir devušas daudz spēka; un tāpēc, ka tā saknēs bija daudz spēka, savvaļas koka zari ir nesuši labus augļus. Tad nu, ja mēs nebūtu uzpotējuši šos zarus, šis koks būtu gājis bojā. Un tagad, lūk, es sakrāšu daudz augļu, ko šis koks ir atnesis; un tā augļus es sakrāšu priekš sevis noliktajam laikam.
- 19 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam: Nāc, iesim vīna dārza vistālākajā daļā un skatīsimies, vai arī dārza koka zari būs atnesuši daudz augļu, lai es varētu tos sakrāt noliktajam laikam priekš sevis.
- 20 Un notika, ka viņi devās tur, kur saimnieks bija paslēpis dārza koka zarus, un viņš sacīja kalpam: Skaties uz šiem; un kalps redzēja šo pirmo, ka tas ir atnesis daudz augļu; un viņš arī ievēroja, ka tie ir labi. Un viņš sacīja kalpam: Novāc tā augļus un sakrāj tos noliktajam laikam, lai es tos varētu saglabāt priekš sevis, jo lūk, viņš sacīja, tik ilgu laiku es esmu to kopis, un tas ir atnesis daudz augļu.
- 21 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Kā tas nākas, ka tu nāci šurp, lai stādītu šo koku jeb šo koka zaru? Jo lūk, tā bija pati neauglīgākā vieta visā vīna dārza zemē.
- 22 Un vīna dārza kungs sacīja viņam: Nemāci mani; es zināju, ka tā bija slikta zemes vieta, tāpēc es tev sacīju, ka es esmu kopis to ilgu laiku, un tu redzi, ka tas ir atnesis daudz augļu.
- 23 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Paraugies šurp, redzi, es iestādīju arī citu šī koka zaru; un tu zini, ka šī zemes vieta bija neauglīgāka par pirmo. Bet paskaties uz šo koku! Es to esmu kopis ilgu laiku, un tas ir atnesis daudz augļu, tādēļ savāc tos un sakrāj tos noliktajam laikam, lai es tos varētu saglabāt priekš sevis.
- And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.
- And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.
- And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.
- And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

24 Un notika, ka vīna dārza kungs atkal sacīja savam kalpam: Paraugies šurp un redzi arī citu zaru, ko es iestādīju, redzi, ka es kopu arī to, un tas ir atnesis augļus.

25 Un viņš sacīja kalpam: Paraugies šurp un redzi pēdējo. Redzi, šo es iestādīju labā zemē, un es to kopu ilgu laiku, un tikai daļa no koka ir atnesusi labus augļus, un cita daļa ir atnesusi rūgtus augļus; lūk, es kopu šo koku tāpat kā citus.

26 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam: Nolauz zarus, kas nav nesuši labus augļus un iemet tos ugunī.

27 Bet lūk, kalps sacīja viņam: Apgriezīsim to un apraksim tam visapkārt, un kopsim to nedaudz ilgāk, varbūt tas atnesīs tev labus augļus, ka tu varēsi tos sakrāt noliktajam laikam.

28 Un notika, ka vīna dārza kungs un vīna dārza kunga kalps kopa visus vīna dārza augļus.

29 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs atkal varētu strādāt vīna dārzā. Jo redzi, laiks jau ir tuvu, un drīzi nāks gals, tāpēc man ir jāsakrāj augļi noliktajam laikam priekš sevis.

30 Un notika, ka vīna dārza kungs un kalps devās lejā vīna dārzā; un viņi nāca pie koka, kura zari bija nolauzti un savvaļas zari uzpotēti; un lūk, koks bija visādu augļu pilns.

31 Un notika, ka vīna dārza kungs nogaršoja augļus, katru šķirni atbilstoši to skaitam. Un vīna dārza kungs sacīja: Lūk, tik ilgu laiku es esmu kopis šo koku, un es esmu sakrājis priekš sevis noliktajam laikam daudz augļu.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 Bet redzi, šoreiz tas ir atnesis daudz augļu, un neviens no tiem nav labs. Un redzi, šeit ir visādi slikti augļi; un tas man neko nedod, neskatoties uz visu mūsu darbu; un tagad mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks.

33 Un vīna dārza kungs sacīja kalpam: Ko mēs darīsim ar šo koku, lai es atkal varētu saglabāt tā labos augļus priekš sevis?

34 Un kalps sacīja savam saimniekam: Redzi, tāpēc ka tu uzpotēji savvaļas eļļas koka zarus, tie ir barojuši saknes, ka tās ir dzīvas un nav aizgājušas bojā, tāpēc tu redzi, ka tās vēl joprojām ir labas.

35 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Tas koks man neko nedod, un tā saknes man neko nedod tik ilgi, kamēr tas nesīs nelabus augļus.

36 Tomēr es zinu, ka saknes ir labas, un savam pašam nodomam es esmu tās saglabājis; un tāpēc, ka tajās bija daudz spēka, līdz šim tās no savvaļas zariem ir nesušas labus augļus.

37 Bet redzi, savvaļas zari ir izauguši un pārmākuši tā saknes; un tāpēc, ka savvaļas zari ir pieveikuši tā saknes, tas ir atnesis daudz nelabu augļu; un tāpēc, ka tas ir atnesis daudz nelabu augļu, tu ievēroji, ka tas sāk iet bojā; un drīz tas nobriedīs, ka to varēs iemest ugunī, ja vien mēs kaut ko neizdarīsim, lai to saglabātu.

38 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Iesim lejā uz vistālākajām vīna dārza daļām un paskatīsimies, vai dārza koka zari arī ir atnesuši nelabus augļus.

39 Un notika, ka viņi devās lejā vistālākajās dārza daļās. Un notika, ka viņi redzēja, ka dārza koka zaru augļi arī ir kļuvuši samaitāti; jā, pirmais un otrais, un arī pēdējais, un viņi visi bija kļuvuši samaitāti.

40 Un savvaļas augļi uz pēdējā bija pieveikuši to koka daļu, kas nesa labus augļus, tā ka zars bija jau nokaltis un miris.

41 Un notika, ka vīna dārza kungs raudāja un sacīja savam kalpam: Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

42 Redzi, es zināju, ka visi vīna dārza augļi, izņemot šos, bija kļuvuši samaitāti. Un tagad šie, kas reiz nesa labus augļus, arī ir kļuvuši samaitāti; un tagad visi šie mana vīna dārza koki nekam neder, kā tikai lai tiktu nocirsti un iemesti ugunī.

43 Un skaties uz šo pēdējo, kura zari ir nokaltuši, es to iestādīju labā zemes vietā; jā, patiesi tādā, kas bija manis izraudzīta pār visām citām mana vīna dārza vietām.

44 Un tu redzēji, ka es arī nocirtu to, kas izsūca šo zemes vietu, lai es šeit varētu iestādīt šo koku tā vietā.

45 Un tu redzēji, ka daļa no tā nesa labus augļus un daļa no tā nesa savvaļas augļus; un tāpēc, ka es nenolauzu tā zarus un neieņetu tos ugunī, redzi, tie ir pieveikuši labo zaru, kas ir nokaltis.

46 Un tagad, redzi, neskatoties uz visām mūsu rūpēm par mūsu vīna dārzu, tā koki ir kļuvuši samaitāti, ka tie nenes labus augļus; un šos es cerēju saglabāt, lai sakrātu to augļus noliktajam laikam priekš sevis. Bet redzi, tie ir kļuvuši par savvaļas eļļas kokiem, un tie nav nekā vērti, bet ir jānocērt un jāieņemet ugunī; un mani sāpina tas, ka man tie ir jāzaudē.

47 Bet ko vēl vairāk es varēju darīt savā vīna dārzā? Vai es atslābināju savu roku, ka es to nekopu? Nē, es to kopu un apraku tam visapkārt, un apgriezu to, un mēsloju to; un es izstiepu savu roku gandrīz visu dienu, un gals jau ir tuvu. Un mani sāpina tas, ka man ir jānocērt visi koki savā vīna dārzā un jāieņemet tie ugunī, lai tie sadegtu. Kas ir tas, kas ir samaitājis manu dārzu?

48 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Vai tā nav tava vīna dārza augstprātība—vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņēmot spēku sev. Redzi, es saku, vai tas nav tas iemesls, kādēļ tava vīna dārza koki ir kļuvuši samaitāti?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

49 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam:
Iesim un nocirtīsim mana vīna dārza kokus un
iemetīsim tos ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna
dārza zemi, jo es esmu darījis visu. Ko vēl vairāk es
varēju darīt savam vīna dārzam?

50 Bet, lūk, kalps sacīja vīna dārza kungam:
Saudzēsīm to vēl mazliet!

51 Un kungs sacīja: Jā, es pasaudzēšu to vēl mazliet,
jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē sava vīna dārza
koki.

52 Tāpēc ņemsim dažus no šiem zariem, ko es esmu
stādījis vistālākajās sava vīna dārza daļās, un
uzpotēsīm tos kokam, no kura tie nākuši; un
nolauzīsīm kokam tos zarus, kuru augļi ir
visrūgtākie, un uzpotēsīm tam dārza koka zarus to
vietā.

53 Un to es darīšu, lai koks neaizietu bojā, lai varbūt
es varētu saglabāt sev tā saknes savam paša
nodomam.

54 Un, redzi, saknes no dārza koka zariem, kuri bija
no koka, ko es iestādīju, kur man labpatika, ir vēl
dzīvas; tāpēc, lai es varētu saglabāt arī tās savam paša
nodomam, es ņemšu dažus šī koka zarus un es
uzpotēšu tos tām. Jā, es uzpotēšu tām viņu mātes
koka zarus, lai es arī saknes sev varētu saglabāt, lai,
kad tās būs pietiekami spēcīgas, varbūt tās varētu
man nest labus augļus, un es varētu priecāties par
sava vīna dārza augļiem.

55 Un notika, ka viņi ņēma dārza koka zarus, kas bija
kļuvuši slikti, un uzpotēja tos dārza kokiem, kas arī
bija kļuvuši slikti.

56 Un viņi arī ņēma zarus no dārza kokiem, kas bija
kļuvuši slikti, un uzpotēja tos viņu mātes kokam.

57 Un vīna dārza kungs sacīja kalpam: Nenolauz
savvaļas zarus no kokiem, ja vien tie nav paši
rūgtākie; un tajos tu potēsi, saskaņā ar to, ko es esmu
sacījis.

58 Un mēs atkal kopsim vīna dārza kokus, un mēs
apcirpsim to zarus, un mēs nolauzīsīm no kokiem
tos zarus, kas ir nobrieduši, lai ietu bojā, un metīsim
tos ugunī.

And it came to pass that the Lord of the vineyard
said unto the servant: Let us go to and hew down the
trees of the vineyard and cast them into the fire, that
they shall not cumber the ground of my vineyard, for
I have done all. What could I have done more for my
vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the
vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little
longer, for it grieveth me that I should lose the trees
of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these
which I have planted in the nethermost parts of my
vineyard, and let us graft them into the tree from
whence they came; and let us pluck from the tree
those branches whose fruit is most bitter, and graft in
the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish,
that, perhaps, I may preserve unto myself the roots
thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of
the tree which I planted whithersoever I would are
yet alive; wherefore, that I may preserve them also
for mine own purpose, I will take of the branches of
this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I
will graft in unto them the branches of their mother
tree, that I may preserve the roots also unto mine
own self, that when they shall be sufficiently strong
perhaps they may bring forth good fruit unto me,
and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural
tree which had become wild, and grafted in unto the
natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had
become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the ser-
vant: Pluck not the wild branches from the trees,
save it be those which are most bitter; and in them ye
shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vine-
yard, and we will trim up the branches thereof; and
we will pluck from the trees those branches which
are ripened, that must perish, and cast them into the
fire.

- 59 Un to es daru, lai varbūt to saknes varētu sakrāt spēkus, tāpēc ka tās ir labas; un dēļ zaru maiņas, lai labais varētu uzveikt ļauno.
- 60 Un tāpēc, ka es esmu saglabājis dārza koka zarus un to saknes un ka es esmu uzpotējis atkal dārza koka zarus viņu mātes kokam, un esmu saglabājis viņu mātes koka saknes, lai varbūt mana vīna dārza koki atkal varētu nest labus augļus; un lai es atkal varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem, un varbūt lai es varētu ļoti priecāties par to, ka es esmu saglabājis pirmā augļa saknes un zarus—
- 61 tāpēc ej un aicini kalpus, lai mēs varētu strādāt centīgi ar visu savu spēku vīna dārzā, lai mēs varētu sagatavot ceļu, lai es varētu atkal radīt dārza augļus, kas ir labi un visvērtīgākie no visiem citiem augļiem.
- 62 Tāpēc iesim un strādāsim ar visu savu spēku šo pēdējo brīdi, jo redzi, gals ir tuvu, un šī ir pēdējā reize, kad es apgriezīšu savu vīna dārzu.
- 63 Potējiet zarus; sāciet ar pēdējiem, lai tie būtu pirmie un lai pirmie būtu pēdējie, un aprociet apkārt kokiem, gan veciem, gan jauniem, pirmajam un pēdējam; un pēdējam un pirmajam, lai visi vēl pēdējo reizi tiktu kopti.
- 64 Tāpēc aprociet tiem visapkārt un apgrieziet tos, un mēslojiet tos pēdējo reizi, jo gals ir tuvu. Un, ja būs tā, ka šie pēdējie uzpotētie zari augš un nesīs dārza augļus, tad jūs sagatavosiet tiem ceļu, lai tie varētu augt.
- 65 Un, kad tie sāks augt, jūs aizvāksiet zarus, kas nes rūgtus augļus, atbilstoši labo spēkam un skaitam; un jūs neaizvāksiet tā sliktos zarus visus uzreiz, ka tā saknes nav par spēcīgām uzpotētajiem zariem un tā uzpotētie zari neaiziet bojā, un es nezaudēju sava vīna dārza kokus.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

66 Jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šie sava vīna dārza koki; tāpēc jūs aizvāksiet sliktos atbilstoši tam, kā pieaugs labie, lai sakne un galotne būtu vienādas spēkā, kamēr labais pieveiks ļauno un ļaunais tiks nocirsts un iemests ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi; un tā es aizslaucīšu slikto no sava vīna dārza.

67 Un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza kokam;

68 un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza koka zariem; un tā es tos atkal savienošu, lai viņi nestu dārza augļus, un viņi būs viens vesels.

69 Un sliktie tiks aizvākti, jā, patiesi prom no visas mana vīna dārza zemes; jo redzi, tikai šo reizi es apgriezīšu savu vīna dārzu.

70 Un notika, ka vīna dārza kungs sūtīja savu kalpu; un kalps gāja un darīja, kā kungs bija viņam pavēlējis, un veda citus kalpus, un viņu nebija daudz.

71 Un vīna dārza kungs sacīja viņiem: Ejiet un strādājiet vīna dārzā ar visu savu spēku. Jo lūk, šī ir pēdējā reize, kad es kopšu savu vīna dārzu, jo gals jau ir tuvu un drīz nāk noliktais laiks; un, ja jūs strādāsiet ar visu savu spēku kopā ar mani, jūs priecāsities par augļiem, kurus es sakrāšu sev tam laikam, kam drīz jānāk.

72 Un notika, ka kalpi gāja un strādāja visiem spēkiem; un vīna dārza kungs arī strādāja ar viņiem; un viņi klausīja vīna dārza kunga pavēlēm visās lietās.

73 Un vīna dārzā atkal sāka parādīties dārza augļi; un dārza koka zari sāka augt un ļoti zelt; un savvaļas zari tika izgriezti un izmesti; un viņi turēja saknes un to galotnes vienādas, atbilstoši to spēkam.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their mights; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

- 74 Un tā viņi strādāja ar visu centību saskaņā ar vīna dārza kunga pavēlēm, līdz sliktie bija izmesti no vīna dārza, un kungs bija saglabājis priekš sevis tos kokus, kas atkal sāka nest dārza augļus; un viņi kļuva kā viens, un augļi bija vienādi; un vīna dārza kungs bija saglabājis sev dārza augļus, kas viņam bija paši vērtīgākie jau no sākuma.
- 75 Un notika, kad vīna dārza kungs redzēja, ka viņa augļi bija labi un ka viņa vīna dārzs vairs nebija samaitāts, viņš sasauca savus kalpus un sacīja tiem: Lūk, šo pēdējo reizi mēs kopām manu vīna dārzu, un jūs saprotat, ka es to darīju pēc savas gribas; un es saglabāju dārza augļi, kas ir labs, tāds pat, kā tas bija sākumā. Un svētīti jūs esat; tādēļ, ka jūs cītīgi strādājāt ar mani manā vīna dārzā un esat turējuši manas pavēles, un esat nesuši man atkal dārza augļus, ka mans vīna dārzs vairs nav samaitāts un sliktais ir izmests, lūk, jūs priecāsities kopā ar mani par mana vīna dārza augļiem.
- 76 Jo lūk, ilgam laikam es sakrāšu sava vīna dārza augļus priekš sevis noliktajam laikam, kas drīz nāks; un pēdējo reizi es esmu kopis savu vīna dārzu un apgriezis to, un apracis visapkārt, un mēslojis to; tad nu es sakrāšu sev pašam augļus ilgam laikam, par ko es esmu runājis.
- 77 Un, kad pienāks laiks, kad atkal nelabs auglis parādīsies manā vīna dārzā, tad es likšu, lai labie un sliktie tiktu savākti; un labos es saglabāšu sev, un sliktos es izsviedīšu tiem atbilstošā vietā. Un tad nāks noliktais laiks un gals; un savu vīna dārzu es likšu sadedzināt ar uguni.
- And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.
- And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.
- For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.
- And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jēkaba 6

- 1 Un tagad, lūk, mani brāļi, kā es jums sacīju, ka es pravietošu, lūk, šis ir mans pravietojums—ka tām lietām, ko pravietis Zēnoss runāja par Israēla namu, ar kurām viņš pielīdzināja tos dārza eļļas kokam, ir noteikti jānotiek.
- 2 Un diena, kad Viņš atkal otrreiz izstieps Savu roku, lai atgūtu Savus ļaudis, ir diena, jā, patiesi pēdējā reize, kad Tā Kunga kalpi izies Viņa spēkā apkopt un apgriezt Viņa vīnadārzu; un pēc tam drīz nāks gals.
- 3 Un cik svētīti ir tie, kas cītīgi strādās Viņa vīna dārzā; un cik nolādēti ir tie, kas tiks padzīti uz tiem atbilstošu vietu! Un pasaule tiks sadedzināta ugunī!
- 4 Un cik žēlīgs ir mūsu Dievs pret mums, jo Viņš atceras Israēla namu, gan saknes, gan zarus; un Viņš izstiepj Savas rokas uz tiem visu dienu; un tie ir stūrgalvīga un spītīga tauta; bet, cik daudzi nenocietinās savas sirdis, tik tiks izglābti Dieva valstībā.
- 5 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es jūs lūdzos nopietniem vārdiem, lai jūs nožēlotu grēkus un nāktu ar visu sirdi, un paliktu ar Dievu, kā Viņš paliek ar jums. Un, kamēr Viņa žēlastības roka ir izstiepta pret jums dienas gaismā, nenocietiniet savas sirdis!
- 6 Jā, šodien, ja jūs gribat dzirdēt Viņa balsi, nenocietiniet savas sirdis; jo kamdēļ jums mirt?
- 7 Jo lūk, kad jūs visu dienu esat tikuši kopti ar labo Dieva vārdu, vai jūs nesīsīt sliktu augli, ka jums jātiek nocirstiem un iemestiem ugunī?
- 8 Lūk, vai jūs noliegsīt šos vārdus? Vai jūs noliegsīt praviešu vārdus; un vai jūs noliegsīt visus vārdus, kas ir tikuši sacīti par Kristu pēc tam, kad tik daudzi ir runājuši par Viņu; un noliegsīt labo Kristus Vārdu un Dieva spēku, un Svētā Gara dāvanu un aplāpēsīt Svēto Garu, un padarīsīt par apsmieklu diženo pestīšanas ieceri, kas ir jums tikusi radīta?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

- 9 Vai jūs nezināt, ka, ja jūs darīsīt šīs lietas, pestīšanas un augšāmcelšanās spēks, kas ir Kristū, atvedīs jūs, lai jūs stāvētu ar kaunu un briesmīgu vainu Dieva tiesas priekšā?
- 10 Un, saskaņā ar taisnības varu, jo taisnība nevar tikt noliegta, jums vajadzēs doties prom uguns un sēra jūrā, kuras liesmas ir neizdziestošas un kuras dūmi paceļas augšup mūžīgi mūžos, šī uguns un sēra jūra ir bezgalīgas mocības.
- 11 Ak, tad, mani mīlotie brāļi, nožēlojiet grēkus un ieejiet pa šaurajiem vārtiem, un ejiet pa ceļu, kas ir šaurs, līdz jūs iegūsit mūžīgo dzīvi.
- 12 Ak, esiet gudri, ko vēl es varu sacīt?
- 13 Beidzot es saku jums ardievas, līdz es sastapšu jūs iepriecinotās Dieva tiesas priekšā, tiesas, kas satricē ļaunos ar drausmīgām šausmām un bailēm. Āmen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jēkaba 7

- 1 Un tad notika, kad vairāki gadi bija pagājuši, ka nāca cilvēks Nefija tautas vidū, kura vārds bija Šerems.
- 2 Un notika, ka viņš sāka sludināt tautā un paziņot tiem, ka nebūs nekāda Kristus. Un viņš sludināja daudzas lietas, kas bija glaimojošas tautai; un to viņš darīja, lai viņš varētu apgāzt Kristus mācību.
- 3 Un viņš strādāja cītīgi, lai viņš varētu aizvilināt ļaužu sirdis, tiktāl ka viņš aizvilināja daudzas sirdis, un viņš, zinādams, ka man, Jēkabam, ir ticība Kristum, kam jānāk, viņš ļoti meklēja iespēju, lai viņš varētu nākt pie manis.
- 4 Un viņš bija mācīts, tā ka viņam bija pilnīgas zināšanas par tautas valodu; tāpēc viņš varēja izmantot daudz glaimu un daudz runas spēka saskaņā ar velna spēku.
- 5 Un viņam bija cerība satricināt mani ticībā, neskatoties uz daudzām atklāsmēm un tām daudzajām lietām, ko es par to biju redzējis; jo es patiesi biju redzējis eņģelus, un viņi bija man kalpojuši. Un es biju arī dzirdējis Tā Kunga balsi runājam uz mani skaidriem vārdiem laiku pa laikam, tāpēc es nevarēju tikt satricināts.
- 6 Un notika, ka viņš atnāca pie manis un tādā veidā runāja ar mani, sacīdams: Brāli Jēkab, es esmu ļoti meklējis iespēju runāt ar tevi, jo es esmu dzirdējis un arī zinu, ka tu daudz staigā apkārt, sludinādams to, ko tu sauc par evaņģēliju jeb Kristus mācību.
- 7 Un tu esi aizvilinājis daudzus no šīs tautas, ka viņi sagroza Dieva patieso ceļu un netur Mozus likumu, kas ir patiesais ceļš; un pārvērš Mozus likumu par tādas būtnes pielūgšanu, kura, tu saki, nāks pēc daudziem simtiem gadu. Un tad, lūk, es, Šerems, daru tev zināmu, ka tā ir zaimošana, jo neviens cilvēks nezina tādas lietas, jo viņš nevar pateikt par lietām, kas nāks. Un tādā veidā Šerems strīdējās pret mani.
- 8 Bet lūk, Dievs Tas Kungs izlēja Savu Garu manā dvēselē tik daudz, ka es samulsināju viņu visos viņa vārdos.

Jacob 7

- And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.
- And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.
- And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.
- And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.
- And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.
- And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.
- And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.
- But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

- 9 Un es sacīju viņam: Vai tu noliedz Kristu, kas nāks? Un viņš sacīja: Ja būtu tāds Kristus, es Viņu nenoliegtu, bet es zinu, ka nav nekāda Kristus, nekad nav bijis un nekad arī nebūs.
- 10 Un es sacīju viņam: Vai tu tici Rakstiem? Un viņš sacīja: Jā.
- 11 Un es sacīju viņam: Tad tu nesaproti tos, jo tie patiesi liecina par Kristu. Redzi, es saku tev, ka neviens pravietis nav rakstījis vai pravietojis, ja viņš nav runājis par Kristu.
- 12 Un tas nav viss—tas ir ticis pasludināts man, jo es esmu dzirdējis un redzējis; un tas arī ir ticis pasludināts man ar Svētā Gara spēku; tāpēc es zinu, ka, ja nebūtu Izpirkšanas, visai cilvēcei vajadzētu pazust.
- 13 Un notika, ka viņš sacīja man: Parādi man kādu zīmi ar šo Svētā Gara spēku, kurā tu tik daudz zini!
- 14 Un es sacīju viņam: Kas es tāds esmu, lai kārdinātu Dievu parādīt tev zīmi par to, ko tu zini, ka tas ir patiesi? Tu taču to noliegsi, jo tu esi no velna. Tomēr ne mans prāts lai notiek; bet, ja Dievs tevi sitīs, lai tā ir zīme tev, ka Viņam ir vara gan debesīs, gan uz zemes un arī ka Kristus nāks. Un Tavs prāts, ak Kungs, lai notiek un ne mans!
- 15 Un notika, kad es, Jēkabs, biju runājis šos vārdus, Tā Kunga spēks nāca pār viņu tiktāl, ka viņš nokrita pie zemes. Un notika, ka viņš tika kopts daudz dienu garumā.
- 16 Un notika, ka viņš sacīja tautai: Sapulcējieties rīt kopā, jo es miršu; tāpēc es vēlos runāt ar tautu, pirms es nomiršu.
- 17 Un notika, ka nākamajā dienā daudz ļaužu tika sapulcināti kopā; un viņš runāja skaidri uz tiem un noliedza to, ko viņš tiem bija mācījis, un atzina Kristu un Svētā Gara spēku, un eņģeļu kalpošanu.
- 18 Un viņš runāja skaidri uz viņiem, ka viņš ir bijis velna spēka pievilts. Un viņš runāja par elli un par mūžību, un par mūžīgo sodu.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

- 19 Un viņš sacīja: Es baidos, ka tik es neesmu izdarījis nepiedodamu grēku, jo es esmu melojis Dievam, jo es noliedzu Kristu un sacīju, ka es ticu Rakstiem; un tie patiesi liecina par Viņu. Un tāpēc, ka es tā esmu melojis Dievam, es ļoti baidos, ka mans stāvoklis būs drausmīgs, bet es atzīstos Dievam.
- 20 Un notika, ka, kad viņš bija sacījis šos vārdus, viņš vairāk neko nevarēja pateikt, un viņš atdeva garu.
- 21 Un, kad liels skaits ļaužu bija par lieciniekiem tam, ko viņš sacīja, kad viņš jau grasījās atdot garu, tie bija ļoti iztrūkušies, tiktāl ka Dieva spēks nāca pār viņiem, un viņi tika pieveikti tā, ka tie nokrita pie zemes.
- 22 Tad tas mani, Jēkabu, iepriecināja, jo es biju prasījis savam Tēvam, kas bija debesīs; jo Viņš bija izdzirdējis manus saucienus un atbildējis uz manu lūgšanu.
- 23 Un notika, ka miers un Dieva mīlestība bija atkal atjaunota tautā; un viņi pētīja Rakstus un neklausīja vairs šī ļaunā cilvēka vārdiem.
- 24 Un notika, ka daudz līdzekļu tika izdomāti, lai atgūtu un atjaunotu lamaniešus zināšanās par patiesību; bet tas viss bija velti, jo viņi priecājās par kariem un asinsizliešanu un tiem bija mūžīgs naidis pret mums, viņu brāļiem. Un tie centās ar savu ieroču spēku mūs nepārtraukti iznīcināt.
- 25 Tāpēc Nefija tauta aizsargājās pret tiem ar saviem ieročiem un ar visu savu spēku, uzticoties Dievam un savai glābšanas klintij; tāpēc viņi palika savu ienaidnieku uzvarētāji, kā līdz šim.
- 26 Un notika, ka es, Jēkabs, sāku palikt vecs; un šīs tautas pieraksts tiek vests uz citām Nefija plāksnēm, tāpēc es nobeidzu šo pierakstu, paziņojot, ka es esmu rakstījis pēc savām labākajām zināšanām, sakot, ka mūsu laiks pagāja un arī mūsu dzīves pagāja, it kā tas būtu sapnis; mēs, būdami vientuļa un nopietna tauta, klejotāji, izdzīti no Jeruzālemes, dzimuši bēdās tuksnesī un savu brāļu ienīsti, kas izraisīja karus un ķildas; tāpēc mēs apraudājām savas dienas.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

27 Un es, Jēkabs, redzēju, ka man drīz jādodas kapā, tāpēc es sacīju savam dēlam Ēnosam: Paņem šīs plāksnes! Un es pastāstīju viņam to, ko mans brālis Nefijs bija man pavēlējis, un viņš apsolīja paklausīt šīm pavēlēm. Un es beidzu savu rakstīšanu uz šīm plāksnēm, un šī rakstīšana bija maza; un lasītājam es saku ardievas, cerēdams, ka daudzi no maniem brāļiem varēs lasīt manus vārdus. Brāļi, ardievu!

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Ēnosa grāmata

- 1 Lūk, notika, ka es, Ēnoss, zinādams savu tēvu, ka viņš bija taisns vīrs—jo viņš mācīja man savu valodu un arī audzināšanu un pamācīšanu no Tā Kunga—un svētīts ir mana Dieva Vārds par to—
- 2 un es jums pastāstīšu par cīņu, kas man bija Dieva priekšā, pirms es saņēmu savu grēku piedošanu.
- 3 Lūk, es devos medīt mežos; un vārdi, kurus es bieži biju dzirdējis savu tēvu runājam par mūžīgo dzīvi un svēto prieku, iegrimā dziļi manā sirdī.
- 4 Un mana dvēsele bija izsalkusi; un es nometos ceļos sava Radītāja priekšā, un es piesaucu Viņu varenā lūgšanā un aizlūgšanā par savu dvēseli; un visu dienu es piesaucu Viņu; jā, un, kad pienāca nakts, es vēl aizvien raidīju savu balsi augšup, lai tā sasniegtu debesis.
- 5 Un nāca balss pie manis, sakot: Ēnos, tavi grēki ir tev piedoti, un tu būsi svētīts.
- 6 Un es, Ēnoss, zināju, ka Dievs nevar melot; tāpēc mana vaina bija aizslaucīta prom.
- 7 Un es sacīju: Kungs, kā tas ir paveikts?
- 8 Un Viņš man sacīja: Dēļ tavas ticības Kristum, kuru tu nekad iepriekš neesi nedz dzirdējis, nedz redzējis. Un daudz gadu paies, pirms Viņš parādīsies miesā; tāpēc ej, tava ticība darījusi tevi veselu!
- 9 Tad notika, kad es biju dzirdējis šos vārdus, es sāku just vēlmi pēc savu brāļu nefijiešu labklājības, tāpēc es izlēju visu savu dvēseli Dieva priekšā par viņiem.
- 10 Un, kamēr es tā pūlējos garā, lūk, Tā Kunga balss atkal nāca manā prātā, sakot: Es piemeklēšu tavus brāļus pēc viņu uzcītības Manu baušļu turēšanā. Es esmu devis viņiem šo zemi, un tā ir svēta zeme; un Es to nenolādu, ja vien tas nenotiks viņu nekrietnības dēļ; tāpēc Es piemeklēšu tavus brāļus pēc tā, ko Es esmu sacījis; un viņu pārkāpumus kopā ar bēdām Es likšu uz viņu pašu galvām.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 Un, kad es, Ēnoss, biju dzirdējis šos vārdus, mana ticība sāka kļūt nesatricināma Tai Kungā, un es lūdzos Viņu ar daudz ilgākām pūlēm par saviem brāļiem lamaniešiem.
- 12 Un notika, kad es biju lūdzies un strādājis ar visu uzcītību, Tas Kungs sacīja man: Es dāvāšu tev pēc tavām vēlmēm tavas ticības dēļ.
- 13 Un tad lūk, tāda bija mana vēlme, ko es vēlējos no Viņa—ja būtu tā, ka mana tauta, nefijieši, kristu grēkā un jebkādā veidā tiktu iznīcināti un lamanieši netiktu iznīcināti,—tad lai Dievs Tas Kungs pasargātu manas tautas, nefijiešu, pierakstu; pat ja tas notiktu ar Viņa svētās rokas spēku, ka šis pieraksts kaut kad nākamajās dienās tiktu nests lamaniešiem, lai varbūt viņi tiktu novesti pie glābšanas,—
- 14 jo mūsu līdzšinējās pūles bija veltas viņu atjaunošanai patiesajā ticībā. Un viņi zvērēja savās dūmās, ka, ja būtu iespējams, viņi iznīcinātu mūsu pierakstus un mūs, un arī visas mūsu tēvu paražas.
- 15 Tāpēc es, zinādams, ka Dievs Tas Kungs varēja pasargāt mūsu pierakstus, es nepārtraukti piesaucu Viņu, jo Viņš bija man sacījis: Visu, ko vien jūs prasīsit ticībā Jēzus Kristus Vārdā, ticot, ka jūs saņemsit, jūs arī saņemsit.
- 16 Un man bija ticība, un es piesaucu Dievu, lai Viņš pasargā šos pierakstus; un Viņš noslēdza derību ar mani, ka Viņš tos nesīs lamaniešiem Viņa noteiktajā laikā.
- 17 Un es, Ēnoss, zināju, ka tas būs saskaņā ar derību, kuru Viņš bija noslēdzis; tāpēc mana dvēsele nomierinājās.
- 18 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Tavi tēvi arī to prasīja no Manis; un tiem tiks darīts pēc viņu ticības, jo viņu ticība bija tāda pati kā tavējā.
- 19 Un tad notika, ka es, Ēnoss, devos Nefija tautā, pravietojot par nākamajām lietām un liecinādams par to, ko es biju dzirdējis un redzējis.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Un es liecinu, ka Nefija tauta cītīgi centās atjaunot lamaniešus patiesajā ticībā Dievam. Bet mūsu pūles bija veltas; viņu naidis bija spēcīgs, un tos vadīja viņu ļaunā daba, ka tie kļuva par mežonīgu, nežēlīgu, asinskāru tautu, elku un nešķīstības pilnu; barojoties ar savvaļas zvēriem; dzīvojot teltīs un klejojot pa mežonīgu apvidu ar īsu ādas jostu ap viņu gurniem un skūtām galvām; un viņu māka bija lokā un zobenā, un cirvī. Un daudzi no viņiem neēda neko citu, kā vien jēlu gaļu; un tie nepārtraukti centās mūs iznīcināt.

21 Un notika, ka Nefija tauta apstrādāja zemi un audzēja visu šķirņu graudus un augļus, un sīklopu ganāmpulkus, un visu sugu liellopu ganāmpulkus, un ažus, un kalnu kazas, un arī daudz zirgu.

22 Un bija ļoti daudz praviešu mūsu starpā. Un tauta bija stūrgalvīga tauta, smaga uz saprašanu.

23 Un nebija nekā cita, kā vien ārkārtīgs skarbums, karu un ķildu, un iznīcības sludināšana un pravietošana, un nepārtraukta atgādināšana viņiem par nāvi un mūžības ilgumu, un Dieva sodiem un spēku, un tas viss—lai nepārtraukti tos mudinātu turēties bailēs no Tā Kunga. Es saku, ka nebija nekā, kā tikai šīs lietas un ļoti tieša runa, kas tos noturēja no ātras iznīcības. Un tādā veidā es rakstu par viņiem.

24 Un es redzēju karus starp nefijiešiem un lamaniešiem sava mūža dienās.

25 Un notika, ka es sāku palikt vecs; un simts un septiņdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kopš mūsu tēvs Lehijs pameta Jeruzālemi.

26 Un es redzēju, ka man drīz būs jānoiet kapā, un es biju Dieva spēka ietekmēts, ka man ir jāsludina un jāpravieto šai tautai, un jādara zināms Vārds saskaņā ar patiesību, kas ir Kristū; un es to biju sludinājis visā savā mūžā un biju priecājies par to vairāk par visu uz pasaules.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 Un es drīz došos uz savu dusas vietu, kas ir pie mana Pestītāja, jo es zinu, ka Viņā es iegūšu mieru. Un es priecājos par dienu, kad mana mirstīgā miesa tiks ietērpta nemirstībā un stāvēs Viņa priekšā; tad es ar prieku ieraudzīšu Viņa vaigu, un Viņš man sacīs: Nāciet pie manis, jūs svētītie, jums ir sagatavota vieta Mana Tēva mājokļos. Āmen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Jaroma grāmata

- 1 Tagad lūk, es, Jaroms, rakstu dažus vārdus saskaņā ar mana tēva Ēnosa pavēli, ka ir jātiek vestiem mūsu ciltsrakstiem.
- 2 Un tā kā šīs plāksnes ir mazas, un tā kā šīs lietas ir rakstītas, lai nestu labumu mūsu brāļiem lamaniešiem, tad ir nepieciešams, lai es rakstītu nedaudz; bet es nerakstīšu nedz par saviem pravietojumiem, nedz par savām atklāsmēm. Jo ko es varu uzrakstīt vairāk nekā mani tēvi jau ir rakstījuši? Jo vai viņi nav atklājuši glābšanas ieceri? Es saku jums: Jā, un tas ir man pietiekami.
- 3 Lūk, ir vajadzīgs, lai daudz tiktu darīts šīs tautas vidū viņu cietsirdības un viņu ausu kurluma dēļ, un viņu prātu akluma un viņu kaklu stīvuma dēļ, tomēr Dievs ir ļoti žēlīgs pret viņiem un nav viņus vēl aizslaucījis prom no zemes virsas.
- 4 Un mūsu starpā bija daudzi, kuriem bija daudz atklāsmju, jo viņi visi nebija stūrgalvīgi. Un tiem, kas nebija stūrgalvīgi un bija ar ticību, bija sadraudzība ar Svēto Garu, kas dara zināmas lietas cilvēku bērniem pēc viņu ticības.
- 5 Un tad, lūk, divi simti gadu bija pagājuši, un Nefija tauta bija kļuvusi stipra tai zemē. Viņi centās ievērot Mozus likumu un sabata dienu svētu Tam Kungam. Un viņi nedz gānījās, nedz zaimoja. Un zemes likumi bija ļoti stingri.
- 6 Un viņi bija izkaisīti gandrīz pa visu zemes virsu, un tāpat arī lamanieši. Un lamaniešu bija daudz, daudz vairāk pēc skaita nekā tie no nefijiešiem; un viņi mīlēja slepkavības un dzēra dzīvnieku asinis.
- 7 Un notika, ka viņi daudzas reizes nāca pret mums, nefijiešiem, cīnīties. Bet mūsu ķēniņi un mūsu vadītāji bija vareni vīri ticībā Tam Kungam, un viņi mācīja tautai Tā Kunga ceļus, tāpēc mēs nepadevāmies lamaniešiem un iztriecām tos no savām zemēm, un sākām nostiprināt savas pilsētas jeb ikvienu savu mantojuma vietu.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

- 8 Un mēs ļoti savairojāmies un izplatījāmies pa zemes virsu, un kļuvām ļoti bagāti ar zeltu un sudrabu, un dārglietām, un smalkiem meistardarbiem no koka, ēkām un ierīcēm, un arī dzelzi un varu, un misiņu un tēraudu, taisot visa veida visādus rīkus zemes apstrādāšanai un kara ieročus—jā, asi noasinātas bultas un bultu makus, un šautras, un šķēpus, un visu karam nepieciešamo.
- 9 Un, tā kā mēs tā bijām sagatavoti stāties pretī lamaniešiem, viņiem neveicās pret mums. Bet Tā Kunga vārdi tika apstiprināti, kurus Viņš runāja mūsu tēviem, sakot, ka: Kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums veiksies tai zemē.
- 10 Un notika, ka Tā Kunga pravieši draudēja Nefija tautai saskaņā ar Dieva vārdu, ka, ja viņi neturēs baušļus, bet kritīs grēkā, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.
- 11 Tāpēc pravieši un priesteri, un skolotāji cītīgi pūlējās, ar visu pacietību pārliecinādami tautu uz uzcītību, mācot Mozus likumu un nodomu, kā dēļ tas tika dots; pārliecinot tos raudzīties uz Mesiju un ticēt, ka Viņš nāks, it kā Viņš jau būtu atnācis. Un tādā veidā viņi mācīja tos.
- 12 Un notika, ka, darot to, viņi atturēja tos no iznīcināšanas zemes virsū; jo viņi dzēla viņu sirdis ar vārdu, nepārtraukti mudinot tos uz grēku nožēlošanu.
- 13 Un notika, ka bija pagājuši divi simti un trīsdesmit un astoņi gadi—lielākoties no šī laika karos un ķildās, un nevienprātībā.
- 14 Un es, Jaroms, nerakstu vairāk, jo plāksnes ir mazas. Bet lūk, mani brāļi, jūs varat ņemt otras Nefija plāksnes; jo lūk, uz tām ir iegravēti pieraksti par mūsu kariem pēc ķēniņu vai to, kuriem tie lika rakstīt, pierakstītā.
- 15 Un es nododu šīs plāksnes sava dēla Omnija rokās, lai tās tiktu saglabātas saskaņā ar mana tēva pavēlēm.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Omnija grāmata

- 1 Lūk, notika, ka es, Omnijs, būdams saņēmis pavēli no sava tēva Jaroma, ka man ir kaut kas jāraksta uz šīm plāksnēm, lai saglabātu mūsu ciltsrakstus—
- 2 Tāpēc es gribu, lai jūs zinātu, ka savā mūžā es esmu daudz cīnījies ar zobenu, lai pasargātu savu tautu, nefijiešus, no krišanas viņu ienaidnieku lamaniešu rokās. Bet lūk, pats es esmu bezdievīgs cilvēks un neesmu turējis Tā Kunga likumus un pavēles, kā man to vajadzēja darīt.
- 3 Un notika, ka divi simti un septiņdesmit un seši gadi bija pagājuši, un mums bija daudz miera brīžu; un mums bija daudz nopietnu karu un asinsizliešanas brīžu. Jā, īsāk sakot, divi simti un astoņdesmit un divi gadi bija pagājuši, un es glabāju šīs plāksnes saskaņā ar sava tēva pavēlēm; un es devu tās savam dēlam Amaronam. Un es beidzu.
- 4 Un tagad es, Amarons, rakstu lietas, kuras es rakstu un kuru nav daudz, sava tēva grāmatā.
- 5 Lūk, notika, ka trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, un ļaunākā daļa no nefijiešiem bija iznīcināta.
- 6 Jo Tas Kungs nepieļaus, ka pēc tam, kad Viņš ir izvedis viņus no Jeruzālemes zemes un glabājis, un sargājis no krišanas viņu naidnieku rokās, jā, Viņš nepieļaus, ka neapstiprinātos vārdi, kurus Viņš runāja uz mūsu tēviem, sakot, ka: Kā jūs neturēsīt Manas pavēles, tā jums labi neklāsies tai zemē.
- 7 Tāpēc Tas Kungs piemeklēja viņus ar lielu sodu; tomēr Viņš saudzēja taisnīgos, lai tie neietu bojā, bet izglāba tos no viņu naidnieku rokām.
- 8 Un notika, ka es nodevu plāksnes savam brālim Kemišam.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Tagad es, Kemišs, rakstu dažas lietas, cik nu es rakstu, tajā pašā grāmatā kur mans brālis; jo lūk, es redzēju pēdējo, ko viņš rakstīja, ka viņš rakstīja ar savu roku; un viņš rakstīja to tanī dienā, kad viņš tās nodeva man. Un tādā veidā mēs vedām pierakstus, jo tas ir saskaņā ar mūsu tēvu pavēlēm. Un es beidzu.

10 Lūk, es, Abinadoms, esmu Kemiša dēls. Lūk, notika, ka es redzēju daudz karu un strīdu starp manu tautu, nefījiešiem, un lamaniešiem; un es ar savu paša zobenu esmu atņēmis dzīvības daudziem lamaniešiem savu brāļu aizstāvēšanai.

11 Un lūk, šīs tautas pieraksts ir iegravēts uz plāksnēm, kas bija ķēniņiem no paaudzes paaudzē; un es nezinu nevienu atklāsmi, izņemot tikai tās, kuras ir rakstītas, ne arī pravietojumu; tāpēc tas, kas ir pietiekami, ir rakstīts. Un es beidzu.

12 Lūk, es esmu Amalekijs, Abinadoma dēls. Lūk, es runāšu ar jums kaut ko par Mosiju, kurš tika iecelts par ķēniņu pār Zarahemlas zemi; jo lūk, viņš, ticis brīdināts no Tā Kunga, ka viņam ir jābēg prom no Nefīja zemes, un tiem, kas paklausīs Tā Kunga balsij, arī ir jādodas prom no zemes kopā ar viņu mežonīgā apvidū—

13 un notika, ka viņš darīja tā, kā Tas Kungs bija viņam pavēlējis. Un viņi devās prom no zemes mežonīgā apvidū, tik daudzi, cik paklausīja Tā Kunga balsij; un viņi tika vadīti ar daudzām sludināšanām un pravietojumiem. Un viņi nepārtraukti tika pamācīti ar Dieva vārdu; un viņi tika vadīti ar Viņa rokas spēku cauri mežonīgam apvidum, līdz viņi nonāca lejā zemē, kas tiek saukta par Zarahemlas zemi.

14 Un viņi atrada tautu, kas tika saukta par Zarahemlas tautu. Tad Zarahemlas tautā bija lieli prieki; un arī Zarahemla ļoti priecājās, tāpēc ka Tas Kungs bija sūtījis Mosijas tautu ar plāksnēm no misiņa, kas saturēja jūdu pierakstu.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

- 15 Lūk, notika, ka Mosija atklāja, ka Zarahemlas tauta nāca no Jeruzālemes tajā laikā, kad Cedekija, jūdu ķēniņš, tika aizvests gūstā uz Bābeli.
- 16 Un viņi ceļoja pa tuksnesi un ar Tā Kunga roku tika pārvesti pāri lielajiem ūdeņiem zemē, kur Mosija tos atrada; un no tā laika viņi tur bija dzīvojuši.
- 17 Un tajā laikā, kad Mosija tos atrada, pēc skaita viņi bija kļuvuši ļoti daudz. Tomēr viņiem bija bijuši daudzi kari, nopietnas ķildas, un laiku pa laikam viņi bija krituši no zobena; un viņu valoda bija kļuvusi samaitāta; un viņiem nebija pierakstu; un viņi noliedza sava Radītāja esamību; un ne Mosija, ne Mosijas tauta nevarēja viņus saprast.
- 18 Bet notika, ka Mosija lika, lai viņiem tiktu mācīta viņa valoda. Un notika, ka pēc tam, kad viņiem bija mācīta Mosijas valoda, Zarahemla deva savu tēvu ciltsrakstus pēc savas atmiņas; un tie tika pierakstīti, bet ne uz šīm plāksnēm.
- 19 Un notika, ka Zarahemlas un Mosijas tautas apvienojās, un Mosija tika iecelts par viņu ķēniņu.
- 20 Un notika, ka Mosijas dienās viņam tika atnests liels akmens ar gravējumiem uz tā; un viņš iztulkoja gravējumus ar dāvanu un spēku no Dieva.
- 21 Un tie sniedza ziņojumu par kādu Koriantumru un viņa tautas nogalināšanu. Un Koriantumru atrada Zarahemlas ļaudis; un viņš dzīvoja ar viņiem deviņu mēnešu garumā.
- 22 Tie arī teica dažus vārdus attiecībā par viņa tēviem. Un viņa pirmie vecāki nāca no torņa tai laikā, kad Tas Kungs sajauca tautas valodu; un Tā Kunga bardzība krita pār tiem saskaņā ar Viņa tiesu, kas ir taisnīga; un viņu kauli bija izkaisīti zemē uz ziemeļiem.
- 23 Lūk, es, Amalekijs, biju dzimis Mosijas dienās, un es dzīvojot redzēju viņa nāvi; un Benjamīns, viņa dēls, valda viņa vietā.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

- 24 Un lūk, es redzēju ķēniņa Benjamīna dienās nopietnu karu un lielu asinsizliešanu starp nefijiešiem un lamaniešiem. Bet lūk, nefijieši guva lielu pārākumu pār viņiem, jā, tiktāl ka ķēniņš Benjamīns izdzina viņus no Zarahemlas zemes.
- 25 Un notika, ka es sāku palikt vecs; un, būdams bez pēcnācējiem un pazīstot ķēniņu Benjamīnu kā taisnīgu vīru Tā Kunga priekšā, tāpēc es nodošu šīs plāksnes viņam, pārliecinot visus cilvēkus nākt pie Dieva, Israēla Svētā, un ticēt pravietošanai un atklāsmēm, un eņģeļu kalpošanai, un dāvanai runāt mēlēs, un dāvanai tulkot valodas, un visām lietām, kuras ir labas; jo nav nekā, kas ir labs, ja tas nenāk no Tā Kunga; un tas, kas ir ļauns, nāk no velna.
- 26 Un tagad, mani mīlotie brāļi, es gribētu, lai jūs nāktu pie Kristus, kas ir Israēla Svētais, un saņemtu no Viņa glābšanu un Viņa augšāmcelšanās spēku. Jā, nāciet pie Viņa un upurējiet visu savu dvēseli kā upuri Viņam, un turpiniet gavēt un lūgt, un pastāviet līdz galam; un, kā Tas Kungs dzīvo, jūs tiksiet izglābti.
- 27 Un tagad es gribētu runāt mazliet par dažiem, kuri devās mežonīgā apvidū, lai atgrieztos Nefija zemē; jo bija daudzi, kas vēlējās iegūt savas mantojuma zemes.
- 28 Tāpēc viņi devās mežonīgā apvidū. Un viņu vadonis, būdams stiprs un spēcīgs vīrs, un stūrgalvīgs vīrs, tāpēc viņš izraisīja strīdu to starpā; un viņi visi tika nokauti mežonīgā apvidū, izņemot piecdesmit, un tie atkal atgriezās Zarahemlas zemē.
- 29 Un notika, ka viņi arī paņēma citus ievērojamā skaitā un atkal ceļoja mežonīgā apvidū.
- 30 Un man, Amalekijam, bija brālis, kurš arī devās kopā ar viņiem; un no tā laika es neko nezīnu par tiem. Un es jau grasos gulties kapā; un šīs plāksnes ir pilnas. Un es beidzu savu runāšanu.
- And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.
- And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.
- And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.
- And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.
- Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.
- And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.
- And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Mormona vārdi

- 1 Un tagad es, Mormons, esmu gatavs nodot sava dēla Moronija rokās pierakstu, ko es esmu taisījis, lūk, es esmu bijis par liecinieku gandrīz pilnīgai savas tautas, nefijiešu, iznīcināšanai.
- 2 Un tas ir daudzus simtus gadu pēc Kristus atnākšanas, kad es nododu šos pierakstus sava dēla rokās; un man liekas, ka viņš būs par liecinieku pilnīgai manas tautas iznīcināšanai. Bet lai Dievs dod, ka viņš varētu pārdzīvot tos, lai viņš varētu rakstīt nedaudz par tiem un nedaudz par Kristu, lai varbūt kādu dienu tas dotu viņiem labumu.
- 3 Un tagad es runāju mazliet par to, ko es esmu rakstījis; jo pēc tam, kad es biju saīsinājis Nefija plāksnes līdz pat ķēniņa Benjamīna valdīšanai, par ko Amalekijs runāja, es pētīju pierakstus, kas bija nodoti manās rokās, un es atradu šīs plāksnes, kuras ietvēra šo nelielo praviešu ziņojumu no Jēkaba līdz pat šī ķēniņa Benjamīna valdīšanai un arī daudzus Nefija vārdus.
- 4 Un tās lietas, kas ir uz šīm plāksnēm, mani iepriecina pravietojumu dēļ par Kristus atnākšanu; un mani tēvi zināja, ka daudzi no tiem jau ir piepildīti; jā, un arī es zinu, ka tik, cik ir bijis pravietots par mums līdz šai dienai, ir piepildīts, un visam tam, cik teikts par to, kas būs pēc tam, noteikti jānotiek—
- 5 tāpēc es izvēlos šīs lietas, lai pabeigtu savu pierakstu uz tām plāksnēm, savu pierakstu atlikušo daļu es ņemšu no Nefija plāksnēm; un es nevaru uzrakstīt pat simto daļu no tā, kas attiecas uz manu tautu.
- 6 Bet lūk, es ņemšu šīs plāksnes, kas ietver šos pravietojumus un atklāsmes, un pievienošu tās sava pieraksta atlikušajai daļai, jo tie ir manis izraudzīti; un es zinu, ka tie būs izraudzīti maniem brāļiem.
- 7 Un es daru to ar gudru nodomu, jo tā man to čukst Tā Kunga Gars, kas ir manī. Un tagad es nezinu visas lietas, bet Tas Kungs zina visas lietas, kurām jānāk, tāpēc Viņš vada mani, lai es darītu pēc Viņa gribas.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesying and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 Un mana lūgšana Dievam ir par maniem brāļiem, lai viņi kādreiz atkal varētu nākt pie Dieva atziņas, jā, Kristus pestīšanas; lai viņi kādreiz atkal varētu kļūt par patīkamu tautu.
- 9 Un tagad es, Mormons, turpinu beigt savu pierakstu, kuru es ņēmu no Nefija plāksnēm; un es to daru pēc zināšanām un sapratnes, ko Dievs man ir devis.
- 10 Tad nu notika, ka pēc tam, kad Amalekijs bija nodevis šīs plāksnes ķēniņa Benjamīna rokās, viņš paņēma tās un nolika ar citām plāksnēm, kuras saturēja pierakstus, ko ķēniņi nodeva no paaudzes paaudzē līdz pat ķēniņa Benjamīna dienām.
- 11 Un no ķēniņa Benjamīna tās tika nodotas no paaudzes paaudzē, līdz tās nonāca manās rokās. Un es, Mormons, lūdzu Dievu, lai tās no šī brīža un turpmāk tiktu saglabātas. Un es zinu, ka tās tiks saglabātas, jo lielas lietas ir rakstītas uz tām, pēc kurām mana tauta un viņu brāļi tiks tiesāti tai lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar Dieva vārdu, kas ir rakstīts.
- 12 Un tagad par ķēniņu Benjamīnu—viņam bija kaut kādas ķildas starp viņa ļaudīm.
- 13 Un notika, ka arī lamaniešu karapulki nāca lejā no Nefija zemes, lai cīnītos pret viņa tautu. Bet lūk, ķēniņš Benjamīns sapulcināja savus karapulkus, un viņš stājās tiem pretī; un viņš cīnījās ar sava paša rokas spēku ar Lābana zobenu.
- 14 Un Tā Kunga spēkā viņi cīnījās pret saviem ienaidniekiem, kamēr viņi nokāva daudzus tūkstošus lamaniešu. Un notika, ka viņi cīnījās pret lamaniešiem, līdz viņi bija izdzinuši tos no visām savām mantojuma zemēm.
- 15 Un notika, ka vēlāk bija viltus kristi un viņu mutes tika aizvērtas, un viņi tika sodīti atbilstoši saviem noziegumiem.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 Un kad bija bijuši viltus pravieši un viltus sludinātāji, un viltus skolotāji tautā, un visi tie bija tikuši sodīti atbilstoši saviem noziegumiem; un, kad bija bijušas daudzas cīņas un daudzas domstarpības ar lamaniešiem, lūk, notika, ka ķēniņš Benjamīns ar svēto praviešu palīdzību, kuri bija viņa tautā—

17 jo lūk, ķēniņš Benjamīns bija svēts vīrs, un viņš valdīja pār savu tautu taisnībā; un tai zemē bija daudz svētu vīru, un viņi runāja Dieva vārdu ar spēku un ar varu; un tautas stūrgalvības dēļ viņi daudz izmantoja bardzību—

18 tāpēc ar viņu palīdzību ķēniņš Benjamīns un arī pravieši, strādājot ar visu sava ķermeņa spēku un ar visām savas dvēseles spējām, vēlreiz nodibināja mieru zemē.

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Mosijas grāmata

Mosijas 1

- 1 Un tad vairs nebija ķildu visā Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas piederēja ķēniņam Benjamīnam, tā ka ķēniņam Benjamīnam bija nepārtraukts miers visās viņa atlikušajās dienās.
- 2 Un notika, ka viņam bija trīs dēli; un viņš deva tiem vārdus: Mosija un Helorums, un Helamans. Un viņš lika, lai viņi tiktu mācīti visā viņa tēvu valodā, lai tādējādi viņi kļūtu saprātīgi cilvēki un lai viņi varētu zināt pravietojumus, kas bija tikuši izteikti ar viņu tēvu mutēm un kas bija nodoti viņiem ar Tā Kunga roku.
- 3 Un viņš arī mācīja tiem par pierakstiem, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, sacīdams: Mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka, ja nebūtu šīs plāksnes, kas satur šos pierakstus un šos baušļus, mums būtu jācieš neziņā pat arī tagad, nezinot par Dieva noslēpumiem.
- 4 Jo nebija iespējams, ka mūsu tēvs Lehijs varētu atcerēties visas šīs lietas, lai mācītu tās saviem bērniem, ja tas nebūtu ar šo plāksņu palīdzību; jo viņš, būdams apmācīts ēģiptiešu valodā, tāpēc viņš varēja lasīt šos gravējumus un mācīt tos saviem bērniem, lai tādējādi viņi varētu mācīt tos saviem bērniem, tā izpildot Dieva pavēles, līdz pat šim laikam.
- 5 Es saku jums, mani dēli, ja nebūtu šo lietu, kas tika saglabātas un pasargātas ar Dieva roku, lai mēs varētu lasīt un saprast Viņa noslēpumus un mums vienmēr būtu Viņa baušļi acu priekšā, tad patiesi mūsu tēvi būtu krituši neticībā, un mēs būtu bijuši līdzīgi mūsu brāļiem lamaniešiem, kuri neko nezina par šīm lietām vai tiešām netic tām, kad viņiem tās māca, dēļ savu tēvu paražām, kas nav pareizas.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

- 6 Ak, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka šie raksti ir patiesi, un arī, ka šie pieraksti ir patiesi. Un lūk, arī Nefija plāksnes, kas satur mūsu tēvu pierakstus un rakstus no tā laika, kad viņi pameta Jeruzālemi, līdz mūsu dienām, un tās ir patiesas; un mēs tiešām to varam zināt, tāpēc ka mums tās ir mūsu acu priekšā.
- 7 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos tās cītīgi pētīt, lai jūs tādējādi varētu gūt labumu; un es gribētu, lai jūs turētu Dieva baušļus, lai jums varētu labi klāties šai zemē, atbilstoši solījumiem, kurus Tas Kungs ir devis mūsu tēviem.
- 8 Un daudz ko vairāk ķēniņš Benjamīns mācīja saviem dēliem, kas nav rakstīts šinī grāmatā.
- 9 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija beidzis mācīt savus dēlus, viņš kļuva vecs, un viņš redzēja, ka drīz viņam vajadzēs iet visas radības ceļu; tādēļ viņš domāja, ka ir lietderīgi nodot ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem.
- 10 Tādēļ viņš lika Mosiju atvest savā priekšā; un šie ir tie vārdi, kurus viņš sacīja tam, teikdams: Mans dēls, es gribētu, lai tu pasludinātu visā šajā zemē visai šai tautai jeb visiem Zarahemlas ļaudīm un visiem Mosijas ļaudīm, kas dzīvo šai zemē, lai tādējādi viņi tiktu sapulcināti kopā, jo rīt es pasludināšu šiem maniem ļaudīm ar savu muti, ka tu esi ķēniņš un valdnieks pār šo tautu, kuru Tas Kungs, mūsu Dievs, mums ir devis.
- 11 Un turklāt es došu šai tautai vārdu, lai viņus varētu atšķirt no visām citām tautām, kuras Dievs Tas Kungs ir izvedis no Jeruzālemes zemes; un to es daru tādēļ, ka viņi ir uzcītīga tauta Tā Kunga baušļu turēšanā.
- 12 Un es dodu viņiem vārdu, kas nekad netiks izdzēsts, ja nu tikai pārkāpuma dēļ.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

- 13 Jā, un turklāt es saku tev, ka, ja šī bagātīgi svētītā tauta kritis grēkā un kļūs par ļaunu un laulības pārkāpēju tautu, tad Tas Kungs viņus nodos, ka tādējādi tie kļūs vāji kā viņu brāļi; un Viņš vairs nepasargās tos ar Savu nepārspējamo un apbrīnojamo spēku, kā Viņš līdz šim bija pasargājis mūsu tēvus.
- 14 Jo es saku tev, ka, ja Viņš nebūtu izstiepis Savu roku mūsu tēvu aizsardzībai, tie būtu krituši lamaniešu rokās un kļuvuši par viņu naida upuriem.
- 15 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis šos vārdus savam dēlam, ka viņš nodeva viņam atbildību par visām ķēniņvalsts lietām.
- 16 Un turklāt viņš arī nodeva tam pierakstus, kuri bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa un arī Nefija plāksnēm; un arī Lābana zobenu un lodi jeb rādītāju, kas vadīja mūsu tēvus cauri tuksnesim un kas bija sagatavots ar Tā Kunga roku, lai tādējādi viņi tiktu vadīti, ikviens pēc savas uzmanības un uzcītības, ko tie Viņam pievērsa.
- 17 Tādēļ, kad viņi bija neticīgi, viņiem nedz veicās, nedz viņi virzījās uz priekšu savā ceļojumā, bet virzījās atpakaļ un izsauca Dieva nepatiku pret sevi; un tādēļ viņi tika piemeklēti ar badu un smagām ciešanām, lai mudinātu viņus atcerēties savus pienākumus.
- 18 Un tad notika, ka Mosija devās un darīja, kā viņa tēvs bija tam pavēlējis, un pasludināja visiem ļaudīm, kas bija Zarahemlas zemē, lai tādējādi tie varētu sapulcēties, lai ietu uz templi un dzirdētu vārdus, kurus viņa tēvs tiem sacīs.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosijas 2

- 1 Un notika, ka pēc tam, kad Mosija bija darījis, kā viņa tēvs tam bija pavēlējis, un bija pasludinājis visā zemē, tauta no visas zemes sapulcējās kopā, lai viņi varētu doties uz templi klausīties vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns tiem sacīs.
- 2 Un bija ļoti liels skaits, pat tik liels, ka viņi tos nesaskaitīja; jo viņi bija ļoti savairojušies un kļuvuši daudz tai zemē.
- 3 Un viņi arī ņēma pirmdzimtos no saviem ganāmpulkiem, lai viņi varētu nest ziedojumus un dedzināmos upurus atbilstoši Mozus likumam.
- 4 Un arī lai viņi varētu pateikties Tam Kungam, savam Dievam, kas viņus izveda no Jeruzālemes zemes un kas atbrīvoja tos no viņu ienaidnieku rokām, un iecēla taisnīgus vīrus, lai tie būtu viņiem par skolotājiem, un arī taisnīgu vīru, lai būtu viņu ķēniņš, kurš nodibināja mieru Zarahemlas zemē un kurš mācīja viņiem turēt Dieva baušļus, lai viņi varētu priecāties un tikt piepildīti ar mīlestību uz Dievu un visiem cilvēkiem.
- 5 Un notika, kad viņi nāca pie tempļa, viņi uzslēja savas teltis visapkārt, katrs vīrs savai ģimenei, kas sastāvēja no viņa sievas un viņa dēliem, un viņa meitām, un to dēliem, un to meitām, no vecākā līdz pat jaunākajam, katra ģimene atsevišķi no citām.
- 6 Un viņi uzslēja savas teltis visapkārt templim, katram vīram sava telts ar durvīm pret templi, lai tādējādi viņi varētu palikt savās teltīs un dzirdēt vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns uz tiem runās;
- 7 jo ļaužu pulks bija tik liels, ka ķēniņš Benjamīns nevarēja viņus visus mācīt tempļa sienās, tāpēc viņš lika, lai tiktu uzcelts tornis, lai tādējādi viņa ļaudis varētu dzirdēt vārdus, kurus viņš uz tiem runās.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Un notika, ka viņš sāka runāt uz saviem ļaudīm no torņa; un viņi visi nevarēja dzirdēt viņa vārdus, tādēļ ka ļaužu pulks bija ļoti liels; tādēļ viņš lika, lai vārdi, kurus viņš runāja, tiktu rakstīti un izsūtīti starp visiem tiem, kam nebija sadzirdama viņa balss, lai viņi arī varētu saņemt viņa vārdus.

9 Un šie ir tie vārdi, kurus viņš runāja un lika rakstīt, sacīdams: Mani brāļi, jūs visi, kas esat sapulcējušies kopā, jūs, kas varat dzirdēt manus vārdus, kurus es jums šajā dienā sacīšu; jo es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai zobotos par šiem vārdiem, kurus es runāšu, bet lai jūs mani uzklausītu un atvērtu savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, un savas sirdis, lai jūs varētu saprast, un savus prātus, lai Dieva noslēpumi tiktu atklāti jūsu skatienam.

10 Es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai jūs manis baidītos vai lai jūs domātu, ka es esmu kas vairāk nekā mirstīgs cilvēks.

11 Bet es esmu tāds pats kā jūs, pakļauts visādām miesas un prāta vajībām; tomēr es esmu šīs tautas izraudzīts un sava tēva iesvētīts, un Tā Kunga roka pieļāva, lai es būtu par valdnieku un ķēniņu pār šo tautu; un ticis uzturēts un aizsargāts ar Viņa nepārspējamo spēku, lai kalpotu jums ar visu sirdi, prātu un spēku, ko Tas Kungs man ir dāvājis.

12 Es saku jums, ka man tika atļauts pavadīt savu mūžu kalpojot jums līdz pat šim laikam, un es neesmu meklējis nedz zeltu, nedz sudrabu, nedz arī kādas citas jūsu bagātības;

13 nedz arī es pieļāvu, lai jūs tiktu ieslodzīti pazemes cietumos, nedz arī, lai jūs nogalinātu viens otru, nedz arī, lai jūs slepkavotu vai laupītu, vai zagtu, vai pārkāptu laulību; nedz arī es esmu pieļāvis, lai jūs darītu jēlkādu ļaundarību, un esmu mācījis jūs, ka jums ir jātur Tā Kunga baušļi visās lietās, ko Viņš jums ir pavēlējis,—

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

14 un pat es pats esmu strādājis ar savām paša rokām, lai es varētu jums kalpot un lai jūs netiktu apkrauti ar nodevām, un lai uz jums nebūtu nekā, ko būtu smagi panest,—un par visu to, ko es runāju šodien, jūs paši esat liecinieki šajā dienā.

15 Tomēr, mani brāļi, es neesmu to visu darījis, lai es varētu lielīties, nedz arī es to teicu, lai varētu apsūdzēt jūs; bet es jums saku to visu, lai jūs varētu zināt, ka es varu atbildēt ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā šai dienā.

16 Lūk, es saku jums, ka tādēļ, ka es saku, ka esmu pavadījis savu mūžu kalpojot jums, es negribu lielīties, jo patiesībā es esmu bijis kalpībā Dievam.

17 Un lūk, es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties gudrību; lai jūs varētu mācīties, ka tad, kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam.

18 Lūk, jūs esat saukuši mani par savu ķēniņu; un ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, strādāju, lai kalpotu jums, vai tad jūs nestrādāsiet, lai kalpotu cits citam?

19 Un arī lūk, ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, kurš pavadījis savu mūžu kalpojot jums un tomēr kalpojot Dievam, izpelnos pateicību no jums, ak, kā gan jums vajag pateikties jūsu Debesu Ķēniņam!

20 Es saku jums, mani brāļi, ka, ja jūs ar visu savu dvēseles spēku, kas tai ir, pateiktos un slavētu to Dievu, kas jūs ir radījis un uzturējis, un pasargājis jūs, un licis, lai jūs priecātos, un dāvājis, ka jūs dzīvotu mierā viens ar otru,—

21 es saku jums, ka, ja jūs kalpotu Viņam, kas jūs ir radījis no sākuma un pasargā jūs no dienas dienā, dodot jums elpu, lai jūs varētu dzīvot, kustēties un darboties pēc savas gribas, un pat atbalstot jūs laiku pa laikam—es saku, ja jūs kalpotu Viņam ar visu savu dvēseli, jūs tomēr būtu neizdevīgi kalpi.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

- 22 Un lūk, viss, ko Viņš no jums prasa, ir turēt Viņa baušļus, un Viņš ir apsoliļis jums, ka, ja jūs turēsīt Viņa baušļus, jums labi klāsies šai zemē; un Viņš nekad neatkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; tādēļ, ja jūs turēsīt Viņa baušļus, Viņš svētīs jūs, un jums klāsies labi.
- 23 Un tagad, pirmkārt, Viņš ir jūs radījis un dāvājis jums jūsu dzīvības, par ko jūs esat Viņam parādā.
- 24 Un, otrkārt, Viņš prasa, lai jūs darītu tā, kā Viņš ir pavēlējis, jo, ja jūs tā darāt, Viņš nekavējoties svētī jūs; un tā Viņš jums ir samaksājis. Un jūs vēl joprojām esat parādā Viņam; un esat un būsīt mūžīgi mūžos, tādēļ ar ko jums lielīties?
- 25 Un tagad es prasu, vai jūs varat ko aizbilst par sevi? Es atbildu jums—nē! Jūs nevarat sacīt, ka jūs esat kaut vai tik daudz kā zemes pīšļi; tomēr jūs tikāt radīti no zemes pīšļiem, bet lūk, tie pieder Tam, kas radīja jūs.
- 26 Un es, pat es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, neesmu labāks kā jūs paši, jo es arī esmu no pīšļiem. Un jūs redzat, ka es esmu vecs un drīz jau došu šo mirstīgo augumu tā mātei zemei.
- 27 Tādēļ, kā es sacīju jums, ka es esmu jums kalpojīs, staigājot ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, tā es šajā laikā esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es tiktu atrasts nevainojams un lai jūsu asinis nenāktu uz mani, kad es stāvēšu, lai tiktu Dieva tiesāts par to, ko Viņš bija man pavēlējis attiecībā uz jums.
- 28 Es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu attīrīt savas drānas no jūsu asinīm šai laikā, kad es grasos noiet savā kapā, lai es varētu noiet mierā un mans nemirstīgais gars varētu savienoties ar debesu korieš dziedāšanā taisnīgā Dieva slavināšanā.
- 29 Un turklāt es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu pasludināt jums, ka es vairs ilgāk nevaru būt ne jūsu skolotājs, ne jūsu ķēniņš.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 Jo pat šobrīd man viss augums ļoti trīc, kad cenšos runāt ar jums, bet Dievs Tas Kungs mani atbalsta un ir pieļāvis, lai es runātu uz jums, un ir pavēlējis man, lai es pasludinātu jums šajā dienā, ka mans dēls Mosija ir ķēniņš un valdnieks pār jums.

31 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs darītu, kā jūs līdz šim esat darījuši. Kā jūs turējāt manas pavēles un arī mana tēva pavēles, un jums veicās, un jūs tikāt pasargāti no krišanas jūsu ienaidnieku rokās, patiesi tā, ja jūs turēsīt mana dēla pavēles vai Dieva pavēles, kuras jums caur viņu tiks nodotas, jums labi klāsies šai zemē, un jūsu ienaidniekiem nebūs varas pār jums.

32 Bet, ak mana tauta, sargieties, lai neceltos ķildas jūsu starpā un jūs neizvēlētos paklausīt ļaunajam garam, par kuru runāja mans tēvs Mosija.

33 Jo lūk, ak vai ir pasludināts tam, kas izvēlas paklausīt tam garam; jo, ja viņš izvēlas paklausīt tam un paliek un nomirst savos grēkos, tas pats dzer savas dvēseles lāstu; jo sev par algu viņš saņem mūžīgu sodību, būdams pārkāpis Dieva likumu pretēji savām paša zināšanām.

34 Es saku jums, ka nav neviena jūsu starpā, izņemot jūsu mazos bērņus, kam nebūtu mācīts par šīm lietām, kas nezina, ka jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, lai dotu Viņam visu, kas jums ir un kas jūs esat; un arī kas nebūtu ticis mācīts par pierakstiem, kuri satur pravietojumus, ko runājuši svētie pravieši līdz pat laikam, kad mūsu tēvs Lehijs pameta Jeruzālemi;

35 un arī visu, ko sacījuši mūsu tēvi līdz pat šai dienai. Un lūk, arī viņi runāja to, kas tiem tika pavēlēts no Tā Kunga, tāpēc šie pieraksti ir taisni un patiesi.

36 Un tagad es saku jums, mani brāļi, ka pēc tam, kad jūs esat zinājuši un tikuši mācīti par visām šīm lietām, ja jūs pārkāpsit un iesit pret to, kas tika runāts, tad jūs attālināsīties no Tā Kunga Gara, ka tam nebūs vairs vietas jūsos, lai vadītu jūs pa gudrības takām, lai jūs tiktu svētīti, aplaimoti un pasargāti.

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

- 37 Es saku jums, ja cilvēks tā dara, tas pats atklāti sacēlas pret Dievu, tādēļ ka viņš izvēlas paklausīt ļaunajam garam un kļūst par visa taisnīgā ienaidnieku; tādēļ Tam Kungam nav vietas viņā, jo Viņš nemīt nešķīstos tempļos.
- 38 Tādēļ, ja tāds cilvēks nenožēlo grēkus un paliek, un nomirst kā Dieva ienaidnieks, Dievišķās taisnības prasības izraisa viņa nemirstīgajā dvēselē spēcīgu savas vainas apziņu, kas liek viņam atkāpties no Tā Kunga vaiga un piepilda viņa krūtis ar vainu un sāpēm, un ciešanām, kas ir kā neizdzēšama uguns, kuras liesmas mūžīgi mūžos ceļas augšup.
- 39 Un tagad es saku jums, ka žēlastībai nav tiesības uz tādu cilvēku; tādēļ viņa galīgais liktenis ir ciest nebeidzamas mokas.
- 40 Ak, jūs visi vecie vīri un arī jaunie vīri, un jūs—mazie bērni, kas varat saprast manus vārdus, jo es esmu skaidri runājis uz jums, lai jūs varētu saprast, es lūdzu, lai jūs atstātos un pieminētu to, kuri ir krituši grēkā, drausmīgo stāvokli.
- 41 Un vēl es vēlos, lai jūs padomātu par to, kuri tur Dieva baušļus, svētīto un laimīgo stāvokli. Jo lūk, viņi ir svētīti visās lietās gan laicīgi, gan garīgi; un, ja viņi iztur uzticīgi līdz galam, viņi tiek uzņemti debesīs, lai tādējādi viņi varētu dzīvot ar Dievu nebeidzamā laimes stāvoklī. Ak, atcerieties, atcerieties, ka šīs lietas ir patiesas, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosijas 3

- 1 Un atkal, mani brāļi, es lūdzu jūsu uzmanību, jo man ir kas vairāk jums sakāms; jo lūk, man ir jāsaka jums par lietām, kas nāks.
- 2 Un tās lietas, ko es jums sacīšu, man darīja zināmas Dieva eņģelis. Un viņš sacīja uz mani: Pamosties!—un es pamodos un redzēju viņu stāvam savā priekšā.
- 3 Un viņš sacīja uz mani: Pamosties un uzklausi vārdus, ko es tev sacīšu, jo lūk, es esmu nācis pasludināt tev liela prieka vēsti.
- 4 Jo Tas Kungs ir uzklaušījis tavas lūgšanas un spriedis tiesu par tavu taisnīgumu, un sūtījis mani pasludināt tev, ka tu vari priecāties; un ka tu vari pasludināt saviem ļaudīm, lai arī viņi var tikt piepildīti ar prieku.
- 5 Jo lūk, laiks nāk un tas nav tālu, kad Visvarenais Kungs, kas valda, kas bija un ir no visas mūžības uz visu mūžību, ar spēku nonāks no debesīm starp cilvēku bērniem un mitis pīšļu mājokli, un ies starp cilvēkiem, darot varenus brīnumus, tādus kā slimo dziedināšanu, mirušo augšāmcelšanu, liekot klibam staigāt, aklam redzēt un kurlam dzirdēt, un dziedinādams visa veida slimības.
- 6 Un Viņš izdzīs velnus jeb ļaunos garus, kas dzīvo cilvēku bērnu sirdīs.
- 7 Un lūk, Viņš cietīs kārdinājumus un ķermeņa sāpes, izsalkumu, slāpes un nogurumu, pat vairāk nekā cilvēks var izciest, ja vien tas nav līdz nāvei; jo lūk, asinis nāks no katras poras, tik lielas būs Viņa ciešanas par Viņa ļaužu ļaundarībām un negantībām.
- 8 Un Viņš tiks saukts Jēzus Kristus, Dieva Dēls, debesu un zemes Tēvs, visa Radītājs no iesākuma; un Viņa māte tiks saukta Marija.
- 9 Un redzi, Viņš nāks pie savējiem, lai glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem caur ticību Viņa Vārdam; un pat pēc visa tā tie turēs Viņu par cilvēku un sacīs, ka Viņā ir velns, un šaustīs Viņu, un sitīs Viņu krustā.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

10 Un trešajā dienā Viņš celsies augšā no mirušajiem; un lūk, Viņš stāvēs, lai tiesātu pasauli; un lūk, viss tas ir darīts, lai taisnīga tiesa varētu nākt pār cilvēku bērniem.

11 Jo lūk, un Viņa asinis arī izpērk to grēkus, kas krituši dēļ Ādama pārkāpuma, kas miruši, nezinādami Dieva gribu attiecībā uz viņiem vai netīši grēkojuši.

12 Bet ak vai, ak vai tam, kas zina, ka viņš sacēlas pret Dievu! Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda, kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum.

13 Un Dievs Tas Kungs ir sūtījis Savus svētos praviešus starp visiem cilvēku bērniem, lai pasludinātu šīs lietas katrai ciltij, tautai un valodai, lai tādējādi ikviens, kas ticēs, ka Kristus nāks, tas varētu saņemt savu grēku piedošanu un priecāties ar varen lielu prieku, patiesi tā, it kā Viņš jau būtu atnācis starp viņiem.

14 Tomēr Dievs Tas Kungs redzēja, ka Viņa tauta bija stūrgalvīga tauta, un Viņš noteica tiem likumu, tieši Mozus likumu.

15 Un daudzas zīmes un brīnumus, un simbolus, un parādības rādīja Viņš tiem par Savu atnākšanu; un arī svētie pravieši runāja uz tiem par Viņa atnākšanu; un tomēr tie nocietināja savas sirdis un nesaprata, ka Mozus likums nav nekas, ja vien tas nav caur Viņa asins Izpirkšanu.

16 Un pat ja būtu iespējams, ka mazi bērni varētu grēkot, viņi netiktu izglābti; bet es saku jums—viņi ir svētīti; jo lūk, kā Ādamā jeb pēc dabas viņi krita, tā Kristus asinis izpērk viņu grēkus.

17 Un vēl, es saku jums, ka netiks dots neviens cits vārds, ne cits ceļš, ne veids, kā glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem kā vien iekš un caur Kristus, Tā Visvarenā Kunga, Vārdu.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

- 18 Jo lūk, Viņš tiesā, un Viņa tiesa ir taisnīga; un zīdains, kas nomirst, zīdains būdams, neiet bojā; bet cilvēki dzer paši savu dvēseļu lāstu, ja vien viņi nepazemojas un netop kā mazi bērni, un netic, ka glābšana bija un ir, un būs iekš un caur Kristus, Tā Visvarenā Kunga, Izpirkšanas asinīm.
- 19 Jo miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama Krišanas, un būs mūžīgi mūžos, kamēr vien viņš neļaujas Svētā Gara mudinājumam un neatmet miesīgo cilvēku, un nekļūst par svēto caur Kristus Tā Kunga Izpirkšanu, un nekļūst kā bērns—pakļāvīgs, lēnprātīgs, pazemīgs, pacietīgs, pilns mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu uzlikt viņam, patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam.
- 20 Un vēl, es saku jums, ka pienāks laiks, kad zināšanas par Glābēju izplatīsies katrā tautā, ciltī, valodā un tautībā.
- 21 Un lūk, kad tas laiks pienāks, neviens, izņemot mazus bērnus, netiks atrasts par nevainīgu Dieva priekšā kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību Tā Kunga, Visvarenā Dieva Vārdam.
- 22 Un pat tajā laikā, kad tu iemācīsi savai tautai to, ko Tas Kungs, tavš Dievs, tev ir pavēlējis, pat tad viņi netiks atrasti nevainīgāki Dieva acīs, kā tikai saskaņā ar vārdiem, kurus es tev sacīju.
- 23 Un tagad es esmu sacījis šos vārdus, kurus Dievs Tas Kungs man pavēlēja.
- 24 Un tā saka Tas Kungs: Tie stāvēs kā skaidra liecība pret šiem ļaudīm tiesas dienā, no kā viņi tiks tiesāti, katrs cilvēks pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.
- 25 Un, ja tie būs ļauni, viņi tiks nodoti savas vainas un negantību drausmīgajai apsvēršanai, kas liks viņiem atkāpties no Tā Kunga vaiga bēdās un nebeidzamās mokās, no kurām tie vairs nevarēs atgriezties; tādēļ viņi ir izdzēruši savu dvēseļu lāstu.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Tādēļ viņi ir izdzēruši no Dieva dusmu kausa, ko taisnība vairs nevar noliegt, tāpat kā tā nevarēja noliegt, ka Ādamam bija jākrīt, tādēļ ka viņš bija nobaudījis aizliegto augli; tādēļ žēlastībai nekad vairs nebūs tiesības uz tiem.

27 Un viņu mokas ir kā uguns un sēra jūra, kuras liesmas ir nedzēšamas un kuras dūmi paceļas mūžīgi mūžos. Tā Tas Kungs man ir pavēlējis. Āmen.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Mosijas 4

- 1 Un tagad notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis runāt tos vārdus, kurus tam bija nodevis Tā Kunga eņģelis, viņš pameta savas acis visapkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija nokrituši pie zemes, jo bailes no Tā Kunga bija nākušas pār viņiem.
- 2 Un viņi bija ieraudzījuši sevi savā miesīgajā stāvoklī patniecīgākus par zemes pīšļiem. Un viņi visi skaļi kļiedza vienā balsī, sacīdami: Ak, apžēlojies un attiecini uz mums Kristus Izpirkšanas asinis, lai mēs saņemtu savu grēku piedošanu un mūsu sirdis tiktu šķīstītas, jo mēs ticam Jēzum Kristum, Dieva Dēlam, kurš radīja debesis un zemi, un visas lietas, un kurš nāks lejā starp cilvēku bērniem.
- 3 Un notika, kad viņi bija sacījuši šos vārdus, Tā Kunga Gars nāca pār viņiem un viņi tika piepildīti ar prieku, saņēmuši savu grēku piedošanu un esot ar mierīgu sirdsapziņu ārkārtīgi lielās ticības dēļ, kas viņiem bija uz Jēzu Kristu, kurš nāks, saskaņā ar tiem vārdiem, ko ķēniņš Benjamīns bija uz viņiem runājis.
- 4 Un ķēniņš Benjamīns atkal atvēra savu muti un sāka runāt uz viņiem, sacīdams: Mani draugi un mani brāļi, mana cilts un mana tauta, es gribētu atkal lūgt jūsu uzmanību, lai jūs klausītos un saprastu manus atlikušos vārdus, kurus es jums sacīšu.
- 5 Jo lūk, ja atziņa par Dieva labestību tagad ir pamodinājusi jūsos jūsu niecības un jūsu nevērtības, un kritušā stāvokļa sajūtu,—
- 6 es saku jums, ja jūs esat nākuši pie atziņas par Dieva labestību un Viņa nepārspējamo spēku, un Viņa gudrību, un Viņa pacietību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem; un arī Grēku Izpirkšanu, kas ir sagatavota kopš pasaules radīšanas, lai tādējādi glābšana varētu nākt pie tā, kas paļausies uz To Kungu un būs uzcītīgs, turot Viņa baušļus, un turpinās ticībā līdz pat savas dzīves galam, es domāju mirstīgā ķermeņa dzīvi,—

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 es saku, ka tas ir tas cilvēks, kas saņems glābšanu caur Grēku Izpirkšanu, kas bija sagatavota kopš pasaules radīšanas visai cilvēcei, kas jebkad bijusi kopš Ādama Krišanas vai kas ir, vai kas jebkad būs līdz pat pasaules galam.
- 8 Un šis ir tas veids, kā glābšana nāk. Un nav nevienas citas glābšanas kā tikai šī, par kuru tika runāts; nedz arī kādi citi nosacījumi, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai nosacījumi, kurus es jums pateicu.
- 9 Ticiet Dievam; ticiet, ka Viņš ir un ka Viņš ir visu radījis gan debesis, gan uz zemes; ticiet, ka Viņam ir visa gudrība un visa vara gan debesis, gan uz zemes; ticiet, ka cilvēks nesaprot visu to, ko Tas Kungs var saprast.
- 10 Un turklāt ticiet, ka jums ir jānožēlo savi grēki un jāatmet tie, un jāpazemojas Dieva priekšā; un lūdziet ar patiesu sirdi, lai Viņš jums piedotu; un tagad, ja jūs ticat visām šīm lietām, raugiet, lai jūs tās darītu.
- 11 Un vēlreiz es saku jums, kā es jau sacīju iepriekš,—kā jūs esat nonākuši pie atziņas par Dieva godību jeb ja jūs esat iepazinuši Viņa labestību un izbaudījuši Viņa mīlestību, un saņēmuši savu grēku piedošanu, kas rada tādu ārkārtīgi lielu prieku jūsu dvēselēs, patiesi tā es gribētu, lai jūs atcerētos un vienmēr pieminētu Dieva diženumu un jūsu pašu niecību, un Viņa labestību un iecietību pret jums—necienīgām radībām, un pazemotos līdz pat pazemības dziļumiem, ikdienas piesaucot Tā Kunga Vārdu un nelokāmi stāvēt ticībā par to, kas nāks un kas tika runāts ar eņģeļa muti.
- 12 Un lūk, es saku jums, ja jūs to visu darāt, jūs vienmēr priecāsities un būsit piepildīti ar Dieva mīlestību, un vienmēr saglabāsiet savu grēku piedošanu; un jūs pieaugsit atziņā par Tā, kas jūs radījis, godību jeb atziņā par to, kas ir taisnīgs un paties.
- 13 Un jums nebūs vēlēšanās aizskart vienu otru, bet dzīvot miermīlīgi un dot katram cilvēkam to, kas viņam pienākas.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

- 14 Un jūs nepieļausit saviem bērniem, ka tie staigātu izsalkuši vai kaili; ne arī jūs pieļausit, ka viņi pārkāptu Dieva likumus un cīnītos, un ķildotos viens ar otru, un kalpotu velnam, kas ir grēka saimnieks jeb kas ir ļaunais gars, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, jo viņš ir visa taisnīgā ienaidnieks.
- 15 Bet jūs mācīsiet viņiem staigāt patiesības un saprāta ceļus, jūs mācīsiet viņiem mīlēt vienam otru un kalpot cits citam.
- 16 Un arī jūs paši palīdzēsiet tiem, kam vajadzīga jūsu palīdzība; jūs sniegsit no savas mantas tam, kam tas ir vajadzīgs; un jūs nepieļausit, ka ubags lūdz jums velti, un neizdzīsiet viņu, lai tas aizietu bojā.
- 17 Varbūt jūs sacīsiet: Šis cilvēks pats sevi novedis tādā postā, tādēļ es atturēšu savu roku un nedošu viņam no savas barības, ne arī došu viņam no savas mantas, lai viņš nevarētu izciest, jo viņa sods ir taisnīgs,—
- 18 bet es saku jums: Ak cilvēk, kas tā dara, tam pašam ir nopietns iemesls nožēlot grēkus; un, ja viņš nenožēlos to, ko viņš ir darījis, viņš ies bojā uz visiem laikiem un nebūs viņam daļas Dieva valstībā.
- 19 Jo lūk, vai mēs visi neesam ubagi? Vai mēs visi neesam atkarīgi no Tās pašas Būtnes, patiesi, Dieva, par visu mantu, kas mums ir, gan par barību, gan par drēbēm un par zeltu, un par sudrabu, un par visām visa veida bagātībām, kas mums ir?
- 20 Un lūk, pat tagad jūs piesaucat Viņa Vārdu un lūdzat savu grēku piedošanu. Un vai Viņš ir ļāvis, lai jūs lūgtu veltīgi? Nē, Viņš ir izlējis Savu Garu pār jums un licis, lai jūsu sirdis tiktu piepildītas ar prieku, un licis apklust jūsu mutēm, lai jūs nevarētu atrast vārdus,—tik ļoti liels bija jūsu prieks.
- 21 Un tagad ja Dievs, kas jūs ir radījis, no kura ir atkarīgas jūsu dzīvības un viss, kas jums ir un kas jūs esat, dāvā jums visu, kas ir taisnīgs un ko jūs prasāt ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ak, tad kā gan jums vajag dalīties savā mantā, kas jums ir, citam ar citu.
- And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.
- But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.
- And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.
- Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—
- But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.
- For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?
- And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.
- And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Un ja jūs tiesājat cilvēku, kurš lūdz jums jūsu mantu, lai viņš neaizietu bojā, un nolādat viņu,—cik gan daudz taisnīgāka būs jūsu nolādēšana par savas mantas nedošanu, kas nepieder jums, bet gan Dievam, kam pieder arī jūsu dzīvība; un tomēr jūs neko nelūdzat un nenozēlojat to, ko esat darījuši.
- 23 Es saku jums, ak vai būs tādām cilvēkam, jo viņa manta aizies bojā kopā ar viņu; un tagad es saku to tiem, kas ir bagāti attiecībā uz šīs pasaules lietām.
- 24 Un vēl es saku nabagiem—jums, kam nav un kam ir tikai tik, lai jūs izdzīvotu no dienas uz dienu; es domāju visus jūs, kas atsakāt ubagam tādēļ, ka jums nav; es gribētu, lai jūs sacītu savās sirdīs: Es nedodu tādēļ, ka man nav, bet, ja man būtu, es dotu.
- 25 Un tad, ja jūs sakāt tā savās sirdīs, jūs paliksiet nevainīgi, savādāk jūs tiksiet nolādēti; un jūsu nolādēšana ir taisnīga, jo jūs kārojat to, ko neesat dabūjuši.
- 26 Un tagad to lietu labad, ko esmu jums sacījis—tas ir, tā labad, lai saglabātu jūsu grēku piedošanu no dienas uz dienu, lai jūs varētu staigāt nevainīgi Dieva priekšā—es gribētu, lai jūs dotu no savas mantas nabagiem, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam ir, piemēram, pabarotu izsalkušo, apģērbtu kailo, apmeklētu slimo un sniegtu tiem atbalstu gan garīgi, gan laicīgi, atbilstoši viņu vajadzībām.
- 27 Un skatieties, lai tas viss tiktu darīts gudrībā un kārtībā, jo nav nepieciešams, lai cilvēks skrietu ātrāk, nekā tas spēj. Un vēl ir vajadzīgs, lai viņš būtu uzcītīgs, lai tādējādi viņš varētu iegūt balvu, tādēļ visam ir jātiek darītam kārtībā.
- 28 Un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka tam, kas jūsu vidū aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, atbilstoši tam, kā viņš bija vienojies, vai arī tu grēko; un varbūt tu liksi arī kaimiņam grēkot.
- 29 Un beidzot, es nevaru jums pateikt visas lietas, ar ko jūs varat sagrēkot; jo ir dažādi ceļi un veidi, pat tik daudz, ka es nevaru tos saskaitīt.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30   Bet es varu jums pateikt to, ka, ja jūs neuzmanīsīt
sevi un savas domas, un savus vārdus, un savus
darbus, un neievērosīt Dieva baušļus, un
neturpināsīt ticībā tam, ko esat dzirdējuši par mūsu
Kunga atnākšanu, līdz pat savas dzīves beigām, jūs
iesīt bojā. Un tad, ak cilvēk, atceries un neaizej bojā!

But this much I can tell you, that if ye do not watch
yourselves, and your thoughts, and your words, and
your deeds, and observe the commandments of God,
and continue in the faith of what ye have heard con-
cerning the coming of our Lord, even unto the end of
your lives, ye must perish. And now, O man, remem-
ber, and perish not.

Mosijas 5

- 1 Un tad notika, kad ķēniņš Benjamīns bija tā runājis uz savu tautu, viņš sūtīja starp tiem, vēlēdamies uzzināt no savas tautas, vai viņi noticēja vārdiem, ko viņš bija runājis uz tiem.
- 2 Un viņi visi kļiedza vienā balsī, sacīdami: Jā, mēs ticam visiem vārdiem, kurus tu runāji uz mums; un mēs arī zinām, ka tie ir īsteni un patiesi, pateicoties Tā Visvarenā Kunga Garam, kas radījis mūsos jeb mūsu sirdīs varenu pārmaiņu, ka mums vairs nav tieksmes darīt ļaunu, bet nepārtraukti darīt labu.
- 3 Un arī mēs paši caur bezgalīgo Dieva labestību un Viņa Gara izpausmēm esam guvuši lielas vīzijas par to, kas nāks; un, ja būtu vajadzīgs, mēs varētu pravietot par visām lietām.
- 4 Un tā ir ticība, kas mums bija par to, ko mūsu ķēniņš runāja ar mums, kas mūs ir novedusi pie tām milzīgajām zināšanām, par kurām mēs priecājamies ar tik varen lielu prieku.
- 5 Un mēs gribam stāties derībā ar mūsu Dievu, lai darītu Viņa gribu un lai paklausītu visās lietās Viņa pavēlēm, ko Viņš mums pavēlēs visās mūsu atlikušajās dienās, lai mēs nenovestu sevi bezgalīgās mokās, kā eņģelis bija sacījis, lai mēs varētu nedzert no Dieva dusmu kausa.
- 6 Un tagad, šie ir tie vārdi, kurus ķēniņš Benjamīns vēlējās no viņiem; un tādēļ viņš sacīja tiem: Jūs runājat vārdus, kurus es vēlējos; un derība, ko jūs noslēdzāt, ir taisnīga derība.
- 7 Un tagad, tās derības dēļ, ko jūs noslēdzāt, jūs tiksit saukti par Kristus bērniem, Viņa dēliem un Viņa meitām, jo lūk, šai dienā Viņš garīgi ir dzemdinājis jūs; jo jūs sakāt, ka jūsu sirdis ir izmainījušās caur ticību Viņa Vārdam; tādēļ jūs esat dzimuši no Viņa un kļuvuši par Viņa dēliem un Viņa meitām.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Un zem šī Vārda jūs esat tapuši brīvi, un nav neviena cita vārda, ar ko jūs varat tapt brīvi. Nav neviena cita vārda, ar ko glābšana nāktu; tādēļ es gribētu, lai jūs uzņemtos Kristus Vārdu, visi jūs, kas esat stājušies derībā ar Dievu, ka jūs būsit paklausīgi līdz jūsu dzīves beigām.
- 9 Un notiks, ka tas, kas to darīs, atradīsies pie Dieva labās rokas, jo viņš zinās vārdu, ar kuru viņš tiks saukts; jo viņš tiks saukts ar Kristus Vārdu.
- 10 Un tad notiks, ka tas, kas neuzņemsies Kristus Vārdu, tiks saukts kādā citā vārdā; tādēļ viņš atradīsies pie Dieva kreisās rokas.
- 11 Un es gribētu, lai jūs atceraties arī, ka šis ir tas Vārds, kuru, kā es sacīju, es došu jums, kurš nekad netiks izdzēsts, kā vien caur pārkāpumu; tādēļ sargieties, lai jūs negrēkotu, lai tas Vārds netiktu izdzēsts no jūsu sirdīm.
- 12 Es saku jums, ka es gribētu, lai jūs atcerētos saglabāt to Vārdu vienmēr ierakstītu savās sirdīs, lai jūs neatrastos pie Dieva kreisās rokas, bet lai jūs dzirdētu un zinātu balsi, ar kuru jūs tiksit saukti, un arī Vārdu, ar kuru Viņš sauks jūs.
- 13 Jo kā lai cilvēks pazīst kungu, kam viņš nav kalpojis un kas ir viņam svešs, un ir tālu no viņa sirds domām un vēlmēm?
- 14 Un vēl, vai cilvēks ņem ēzeli, kas pieder viņa kaimiņam, un patur to? Es saku jums: Nē! Viņš pat nepieļaus, lai tas ganītos viņa ganāmpulkā, bet patrieks to projām un aizdzīs to. Es saku jums, ka tāpat būs ar jums, ja jūs nezināsit Vārdu, ar kuru jūs sauc.
- 15 Tādēļ es gribētu, lai jūs būtu nelokāmi un nesatricināmi, vienmēr labu darbu pārpilni, lai Kristus, Dievs Tas Kungs Visuvarenais, varētu jūs apzīmogot kā Savus, lai jūs tiktu aizvesti debesīs, lai jūs iegūtu nebeidzamo pestīšanu un mūžīgo dzīvi caur Viņa gudrību un varu, un taisnīgumu, un žēlastību, Viņa, kas radījis visas lietas gan debesīs, gan uz zemes, kas ir Dievs pār visu. Āmen.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosijas 6

- 1 Un tad ķēniņš Benjamīns domāja, ka būtu lietderīgi pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz tautu, ka viņš pierakstītu visu to vārdus, kas bija stājušies derībā ar Dievu turēt Viņa pavēles.
- 2 Un notika, ka nebija nevienas dvēseles, kā vien mazi bērni, kas nebūtu stājušies derībā un nebūtu uzņēmusies Kristus Vārdu.
- 3 Un vēl notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis visas šīs lietas un iesvētījis savu dēlu Mosiju būt par valdnieku un par ķēniņu pār savu tautu, un nodevis viņam visas ķēniņvalsts lietas, un arī bija nozīmējis priesterus, kas mācītu ļaudis, lai tādējādi tie varētu dzirdēt un zināt Dieva pavēles, un mudinātu viņus atcerēties to zvērestu, kuru tie bija devuši, viņš atlaida ļaužu pulku, un tie atgriezās katrs ar savu ģimeni savās pašu mājās.
- 4 Un Mosija iesāka valdīt sava tēva vietā. Un viņš sāka valdīt trīsdesmit gadu vecumā, kas kopumā bija apmēram četri simti un septiņdesmit seši gadi no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.
- 5 Un ķēniņš Benjamīns dzīvoja vēl trīs gadus, un viņš nomira.
- 6 Un notika, ka ķēniņš Mosija staigāja Tā Kunga ceļus un ievēroja Viņa tiesas un Viņa likumus, un turēja Viņa pavēles visās lietās, ko Viņš pavēlēja tam.
- 7 Un ķēniņš Mosija lika savai tautai, lai viņi apstrādātu zemi. Un viņš arī pats apstrādāja zemi, lai tādējādi viņš nekļūtu par apgrūtinājumu savai tautai, lai viņš varētu darīt tā, kā viņa tēvs bija darījis visās lietās. Un nebija strīdu visā viņa tautā trīs gadu garumā.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosijas 7

- 1 Un tad notika, ka pēc tam, kad ķēniņam Mosijam bija bijis nepārtraukts miers trīs gadu garumā, viņš gribēja uzzināt par ļaudīm, kas devās dzīvot Lehija-Nefija zemē vai Lehija-Nefija pilsētā; jo viņa tauta neko nebija dzirdējusi no tiem kopš tā laika, kad tie pameta Zarahemlas zemi; tādēļ tie apgrūtināja viņu ar saviem jautājumiem.
- 2 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva, lai sešpadsmit no viņu stiprajiem vīriem dotos uz Lehija-Nefija zemi uzzināt par saviem brāļiem.
- 3 Un notika, ka nākamajā rītā viņi devās ceļā, un ar viņiem bija kāds Amons, viņš, būdams stiprs un varens vīrs un Zarahemlas pēctecis, un viņš bija arī viņu vadonis.
- 4 Un tad viņi nezināja virzienu, kādā tiem jādodas pa mežonīgo apvidu, lai ietu uz Lehija-Nefija zemi; tādēļ tie klejoja daudzas dienas pa mežonīgo apvidu, pat četrdesmit dienas viņi klejoja.
- 5 Un, kad viņi bija klejojuši četrdesmit dienas, viņi nonāca pie kāda pakalna, kas ir ziemeļos no Šiloma zemes, un tur viņi uzslēja savas teltis.
- 6 Un Amons paņēma trīs no saviem brāļiem, un to vārdi bija Amalekijs, Helems un Hems, un viņi nogāja uz Nefija zemi.
- 7 Un lūk, viņi sastapa tās tautas ķēniņu, kas bija Nefija zemē un Šilomas zemē; un viņus aplenca ķēniņa sardze, un viņi tika sagūstīti un tika sasaistīti, un tika ielikti cietumā.
- 8 Un notika, kad viņi bija bijuši cietumā divas dienas, viņi atkal tika atvesti ķēniņa priekšā, un viņu saites tika atraisītas, un viņi stāvēja ķēniņa priekšā, un viņiem tika atļauts jeb drīzāk pavēlēts, ka tiem ir jāatbild uz jautājumiem, kurus viņš tiem uzdos.
- 9 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es esmu Limhijs, Noas dēls, kas bija Zenifa dēls, kas iznāca no Zarahemlas zemes, lai mantotu šo zemi, kura bija viņu tēvu zeme, un kas tika iecelts par ķēniņu ar tautas balsi.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

- 10 Un tagad es vēlos zināt iemeslu, kādēļ jūs bijāt tik pārdroši, ka nācāt tuvu pilsētas sienām, kad es pats ar saviem sargiem atrados ārpus vārtiem?
- 11 Un tad šī iemesla dēļ es esmu pieļāvis, lai jūs pasargātu, lai es varētu jūs izvaicāt, savādāk es būtu licis, lai mani sargi nodod jūs nāvei. Jums ir ļauts runāt.
- 12 Un tad, kad Amons redzēja, ka viņam ir ļauts runāt, viņš iznāca un noliecās ķēniņa priekšā; un, atkal piecēlies, viņš sacīja: Ak, ķēniņ, es esmu ļoti pateicīgs Dieva priekšā šai dienā, ka es esmu vēl dzīvs un man ir ļauts runāt; un es centīšos runāt ar drosmi.
- 13 Jo es esmu pārliecināts, ka, ja jūs mani būtu pazinuši, jūs nepieļautu, ka man ir jānēsā šīs saites. Jo es esmu Amons un esmu Zarahemlas pēctecis, un esmu nācis no Zarahemlas zemes, lai uzzinātu par mūsu brāļiem, kurus Zenifs izveda no tās zemes.
- 14 Un tad notika, kad Limhijs bija dzirdējis Amona vārdus, viņš bija ļoti priecīgs un sacīja: Tagad es droši zinu, ka mani brāļi, kas bija Zarahemlas zemē, vēl joprojām ir dzīvi. Un tagad es priecāšos, un rīt es likšu, lai arī mana tauta priecājas.
- 15 Jo lūk, mēs esam kalpībā pie lamaniešiem, un mēs esam aplikti ar nodevām, kuras ir smagi panest. Un tagad, lūk, mūsu brāļi atbrīvos mūs no mūsu jūga jeb no lamaniešu rokām, un mēs būsīm viņu vergi; jo ir labāk, lai mēs būtu nefijiešu vergi, nekā maksāt meslus lamaniešu ķēniņam.
- 16 Un tad ķēniņš Limhijs pavēlēja saviem sargiem, lai viņi vairs nesasiestu nedz Amonu, nedz tā brāļus, bet lika tiem doties uz pakalnu, kas bija ziemeļos no Šilomas zemes un atvest viņu brāļus uz pilsētu, lai tādējādi viņi varētu ēst un dzert, un atpūsties no sava ceļojuma grūtībām; jo viņi daudz bija cietuši; viņi bija cietuši badu, slāpes un nogurumu.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

- 17 Un tad nākamajā dienā notika, ka ķēniņš Limhijs sūtīja ziņu visiem saviem ļaudīm, lai viņi sapulcētos kopā pie tempļa klausīties vārdus, kurus viņš tiem sacīs.
- 18 Un notika, kad viņi bija sapulcējušies kopā, ka viņš runāja uz tiem šādā veidā, sacīdams: Ak, mana tauta, paceliet savas galvas un priecājieties; jo lūk, tuvu ir laiks, vai arī tas nav tālu, kad mēs vairs nebūsim mūsu ienaidnieku pakļautībā, neskatoties uz mūsu daudzajām cīņām, kas ir bijušas veltas; tomēr es ceru, ka mums vēl ir jāveic cīņa, kas būs sekmīga.
- 19 Tādēļ paceliet savas galvas un priecājieties, un uzticieties Dievam, tam Dievam, kas bija Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs; un arī tas Dievs, kas izveda Israēla bērņus no Ēģiptes zemes un izdarīja tā, ka viņi izgāja caur Sarkano jūru pa sausu zemi, un baroja viņus ar mannu, lai viņi neaizietu bojā tukšnesī; un vēl daudz ko Viņš darīja priekš tiem.
- 20 Un vēl tas pats Dievs izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes, un saglabāja un sargāja Savu tautu līdz pat šodienai; un lūk, tas ir mūsu nekrietnību un negantību dēļ, ka Viņš ir novedis mūs kalpībā.
- 21 Un jūs visi esat liecinieki šai dienā, ka Zenifs, kas bija iecelts par ķēniņu pār šo tautu, kas, būdams pārmērīgi aizrāvēis iemantot savu tēvu zemes, tādēļ būdams lamaniešu ķēniņa blēdības un viltības piekrāpts, kurš, stājies līgumā ar ķēniņu Zenifu un nodevis viņa rokās valdījumā daļu zemes vai pat Lehija-Nefija pilsētu un Šilomas pilsētu, un zemi visapkārt—
- 22 un visu to viņš darīja ar vienu vienīgu mērķi— dabūt šo tautu pakļautībā jeb kalpībā. Un lūk, tagad mēs maksājam nodevas lamaniešu ķēniņam vienas puses apmērā no mūsu kukurūzas un mūsu miežiem, un pat visa veida mūsu labības, un vienu pusi no mūsu sīklopu un mūsu liellopu pieauguma; un pat vienu pusi no visa, kas mums ir jeb pieder, lamaniešu ķēniņš pieprasa no mums vai arī mūsu dzīvības.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being overzealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 Un tad vai to nav smagi panest? Un vai tās mūsu ciešanas nav lielas? Tad lūk, cik liels iemesls mums ir sērot.

24 Jā, es saku jums, mums ir lieli iemesli sērot; jo lūk, cik daudzi no mūsu brāljiem ir tikuši nokauti un viņu asinis ir izlietas velti, un viss nekrietnības dēļ.

25 Jo, ja šī tauta nebūtu kritusi grēkā, Tas Kungs nebūtu pieļāvis, lai šis milzīgais ļaunums nāktu pār tiem. Bet lūk, tie neklausījās Viņa vārdos; bet cēlās ķildas viņu starpā pat tik daudz, ka viņi lēja asinis savā starpā.

26 Un Tā Kunga pravieti viņi nokāva; jā, Dieva izraudzītu cilvēku, kurš stāstīja tiem par viņu ļaundarībām un negantībām un pravietoja par daudzām lietām, kas nāks, jā, pat par Kristus atnākšanu.

27 Un tādēļ, ka viņš sacīja tiem, ka Kristus ir Dievs, visa Tēvs, un sacīja, ka Viņš pieņems cilvēka tēlu, un tas būs tēls, pēc kura cilvēks tika radīts sākumā; jeb, citiem vārdiem, viņš sacīja, ka cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla un ka Dievs nāks starp cilvēku bērniem un pieņems miesu un asinis, un staigās pa zemes virsu—

28 un tad tādēļ, ka viņš pateica to, tie viņu nodeva nāvei; un daudz ko vairāk tie darīja, kas izsauca Dieva dusmas uz tiem. Tādēļ, kas brīnās, ka viņi ir jūgā un ka viņi ir piemeklēti ar smagām ciešanām?

29 Jo lūk, Tas Kungs ir teicis: Es nepalīdzēšu Savai tautai viņu pārkāpumu dienā; bet Es aizsprostošu viņu ceļus, lai viņiem neveiktos; un viņu darbi būs kā klupšanas akmens viņu priekšā.

30 Un vēl Viņš sacīja: Ja Mana tauta sēs nešķīstību, tad viņi pļaus pelavas viesulī; un tā sekas ir inde.

31 Un vēl Viņš saka: Ja Mana tauta sēs nešķīstību, viņi pļaus austrumu vēju, kas atnes tūlītēju iznīcību.

32 Un tagad, lūk, Tā Kunga solījumi ir piepildīti, un jūs esat piemeklēti un nomocīti.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 Bet, ja jūs pievērsīsities Tam Kungam ar visu savu sirdi un uzticēsities Viņam, un kalposit Viņam ar visu prāta uzcītību, ja jūs to darīsiet, Viņš pēc Savas gribas un patikas atbrīvos jūs no jūga.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosijas 8

- 1 Un notika, kad ķēniņš Limhijs bija pabeidzis runāt ar savu tautu, jo viņš daudz ko sacīja savai tautai, un tikai nedaudz no tā es esmu rakstījis šai grāmatā, viņš stāstīja savai tautai visu attiecībā par viņu brāļiem, kuri bija Zarahemlas zemē.
- 2 Un viņš lika, lai Amons stātos ļaužu pulka priekšā un atkārtotu tiem visu, kas bija noticis ar viņu brāļiem kopš tā laika, kad Zenifs devās prom no tās zemes, līdz pat tam laikam, kad viņš pats aizgāja no tās zemes.
- 3 Un viņš arī atkārtoja tiem tos pēdējos vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns bija mācījis viņiem, un izskaidroja tos ķēniņa Limhija tautai, tā lai viņi varētu saprast visus vārdus, ko viņš runāja.
- 4 Un notika, ka tad, kad viņš bija visu to darījis, ķēniņš Limhijs atlaida ļaužu pulku un lika, lai viņi atgrieztos ikviens savās mājās.
- 5 Un notika, ka viņš lika, lai plāksnes, kas saturēja viņa tautas pierakstu no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, tiktu atnestas Amona priekšā, lai viņš varētu tās lasīt.
- 6 Tad, kad Amons bija lasījis to pierakstu, ķēniņš vēlējās uzzināt, vai viņš var iztulkot valodas, un Amons sacīja tam, ka viņš nevar.
- 7 Un ķēniņš sacīja uz viņu: Būdamas manas tautas ciešanu sāpināts, es liku, lai četrdesmit un trīs no maniem ļaudīm ceļotu mežonīgā apvidū, lai tādējādi viņi varētu atrast Zarahemlas zemi, lai mēs varētu lūgt mūsu brāļus atbrīvot mūs no jūga.
- 8 Un viņi bija pazuduši mežonīgā apvidū daudzu dienu garumā, lai gan viņi bija uzcītīgi, taču neatrada Zarahemlas zemi, bet atgriezās šai zemē, ceļojuši pa zemi starp daudzajiem ūdeņiem, atklājuši zemi, kas bija noklāta ar cilvēku un zvēru kauliem un arī bija noklāta ar visādu veidu ēku drupām, atklājuši zemi, kas bija bijusi ļaužu apdzīvota, kuru bija tik daudz kā Israēla pulki.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

- 9 Un par liecību, ka tas, ko viņi stāstīja, ir patiess, viņi atnesa divdesmit četras plāksnes, noklātas ar gravējumiem, un tās bija no tīra zelta.
- 10 Un lūk, viņi atnesa arī krūšu bruņas, kas bija lielas, un tās bija no misiņa un no vara, un tās bija pilnīgā kārtībā.
- 11 Un vēl viņi atnesa zobenus, to spali nebija saglabājušies, un to asmeņi bija noklāti ar rūsu; un tai zemē nebija neviena, kas varētu izskaidrot to valodu vai gravējumus, kas bija uz tām plāksnēm. Tādēļ es sacīju tev: Vai tu vari pārtulkot?
- 12 Un es saku tev atkal: Vai tu zini kādu, kas var to pārtulkot? Jo es vēlos, lai šie pieraksti tiktu pārtulkoti mūsu valodā; jo varbūt viņi dos mums zināšanas par tās tautas atlikumu, kas tikusi iznīcināta tur, no kurienes nāk šie pieraksti; vai varbūt tie dos mums zināšanas par šo pašu tautu, kas ir tikusi iznīcināta; un es vēlos uzzināt viņu iznīcināšanas iemeslu.
- 13 Tad Amons sacīja uz viņu: Es varu droši tev pateikt, ak ķēniņ, vīru, kas var pārtulkot šos pierakstus; jo viņam ir kaut kas, ar ko viņš var skatīties un tulkot visus pierakstus, kas ir no seniem laikiem, un tā ir dāvana no Dieva. Un šīs lietas tiek sauktas par izskaidrotājiem, un neviens cilvēks, ja vien viņam netiek pavēlēts, nedrīkst raudzīties tajās, lai viņš neieskatītos tur, kur viņam nevajag, un neaizietu bojā. Un, kam tiek pavēlēts raudzīties tajās, tas tiek saukts par gaišregi.
- 14 Un lūk, tās tautas ķēniņš, kura ir Zarahemlas zemē, ir cilvēks, kam ir pavēlēts darīt šīs lietas un kam ir šī augstā dāvana no Dieva.
- 15 Un ķēniņš sacīja, ka gaišregis ir lielāks nekā pravietis.
- 16 Un Amons sacīja, ka gaišregis ir atklājējs un pravietis arī; un lielāka dāvana nevar būt nevienam cilvēkam, izņemot vien, ja viņam būtu Dieva spēks, kurš nevar būt cilvēkam; tomēr cilvēkam var būt liels Dieva dots spēks.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Bet gaišreģis var zināt to, kas ir pagājis, un arī to, kas nāks, un caur viņiem visas lietas tiks atklātas, vai, drīzāk, slepenas lietas tiks pasludinātas, un apslēptas lietas nāks gaismā, un tas, kas nav zināms, tiks darīts zināms caur viņiem, un arī tas tiks darīts zināms caur viņiem, kas savādāk nevarētu būt zināms.

18 Tā Dievs ir devis līdzekļus, lai cilvēks caur ticību varētu darīt varenus brīnumus; tādēļ viņš kļūst par lielu labumu saviem līdzcivēkiem.

19 Un tad, kad Amons bija pabeidzis šo vārdu runāšanu, ķēniņš ļoti priecājās un pateicās Dievam, sacīdams: Bez šaubām, liels noslēpums ir ietverts šajās plāksnēs, un šie iztulkotāji, bez šaubām, tika sagatavoti tam nolūkam, lai atklātu visus šādus noslēpumus cilvēku bērniem.

20 Ak, cik brīnišķīgi ir Tā Kunga darbi, un cik ilgi Viņš pacieš Savu tautu; jā, un cik akla un neizprotama ir cilvēku bērnu saprašana; jo viņi nedz meklē gudrību, nedz vēlas, lai tā valdītu pār tiem!

21 Jā, viņi ir kā savvaļas bars, kas aizbēguši no gana un izklist, un tiek vajāti, un meža zvēru aprīti.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ZENIFA PIERAKSTS. Apraksts par viņa tautu no tā laika, kad tie pameta Zarabemlas zemi, līdz brīdim, kad viņi tika atbrīvoti no lamaniešu rokām.

Mosijas 9

- 1 Es, Zenifs, būdams apmācīts visās nefijiešu valodās un būdams ar zināšanām par Nefija zemi jeb par mūsu tēvu pirmo mantojuma zemi, un būdams sūtīts kā spiegs starp lamaniešiem, lai es varētu izspiegot viņu spēkus, lai mūsu karapulks varētu nākt uz viņiem un iznīcināt tos, bet, kad es redzēju to, kas bija labs starp viņiem, es vēlējos, lai viņi netiktu iznīcināti.
- 2 Tādēļ es strīdējos ar saviem brāļiem mežonīgā apvidū, jo es gribēju, lai mūsu valdnieks noslēgtu līgumu ar tiem, bet viņš, būdams bargs un asinskārs vīrs, pavēlēja, lai es tiktu nogalināts; bet es tiku izglābts, izlejot daudz asiņu, jo tēvs cīnījās pret tēvu un brālis pret brāli, kamēr lielākā daļa no mūsu karapulka bija nogalināti mežonīgā apvidū; un tie no mums, kas bijām palikuši, atgriezāmies Zarahemlas zemē, lai pastāstītu šo stāstu viņu sievām un viņu bērniem.
- 3 Un tomēr es, būdams pārmērīgi aizrāvēs iemantot mūsu tēvu zemi, savācu tik daudzus, cik vēlējās doties ieņemt zemi, un atkal sākām mūsu ceļojumu pa mežonīgo apvidu, lai dotos uz to zemi; bet mēs tikām piemeklēti ar badu un smagām ciešanām; jo mēs bijām kūtri atcerēties To Kungu, mūsu Dievu.
- 4 Tomēr pēc daudzu dienu klejošanas mežonīgā apvidū mēs uzslējām savas teltis tai vietā, kur mūsu brāļi tika nogalināti, kas bija netālu no mūsu tēvu zemes.
- 5 Un notika, ka es atkal devos ar četriem no saviem vīriem uz pilsētu pie ķēniņa, lai es varētu zināt ķēniņa nostāju un lai es varētu zināt, vai es varu iet ar savu tautu un iemantot zemi mierā.
- 6 Un es devos pie ķēniņa, un viņš derēja ar mani, ka es varu iegūt Lehija-Nefija zemi un Šiloma zemi.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

- 7 Un viņš arī pavēlēja, lai viņa tauta aizietu no šīs zemes, un es un mana tauta devāmies tai zemē, lai mēs varētu to pārņemt.
- 8 Un mēs sākām celt ēkas un labot pilsētas mūrus, jā, tieši Lehija-Nefija pilsētas un Šilomas pilsētas sienas.
- 9 Un mēs sākām apstrādāt zemi, jā, patiesi, ar visu šķirņu sēklām, ar kukurūzas sēklām un kviešu, un miežu, un nāsa, un šēuma, un visu šķirņu augļu sēklām; un mēs sākām vairoties, un mums sāka labi klāties šai zemē.
- 10 Tad tā bija lamaniešu ķēniņa blēdība un viltība novest manu tautu kalpībā, ka viņš deva zemi, lai mēs varētu to ieņemt.
- 11 Tādēļ notika, kad mēs bijām dzīvojuši tajā zemē divpadsmit gadu garumā, ka lamaniešu ķēniņš sāka kļūt nemierīgs, baidoties, ka mana tauta kļūs stipra šajā zemē un ka viņi nevarēs pieveikt to un novest kalpībā.
- 12 Tad nu viņi bija slinka un elkus pielūdzoša tauta; tādēļ viņi vēlējās novest mūs kalpībā, lai viņi varētu dzīvot pārpilnībā no mūsu roku darba; jā, lai viņi varētu mieloties no mūsu lauku ganāmpulkiem.
- 13 Tādēļ notika, ka lamaniešu ķēniņš sāka kūdīt savus ļaudis, lai viņi strīdētos ar maniem ļaudīm; tāpēc sākās kari un strīdi šajā zemē.
- 14 Jo manas valdīšanas trīspadsmitajā gadā Nefija zemē, tālu uz dienvidiem no Šilomas zemes, kad mani ļaudis dzirdēja un ganīja savus ganāmpulkus un apstrādāja savas zemes, daudzi lamaniešu pulki nāca uz tiem un sāka tos nogalināt, un atņemt viņu ganāmpulkus un labību no viņu laukiem.
- 15 Jā, un notika, ka viņi bēga, visi, kas nebija panākti, tieši uz Nefija pilsētu, un sauca mani pēc aizsardzības.
- 16 Un notika, ka es apbruņoju viņus ar lokiem un ar bultām, ar zobeniem un ar jataganiem, un ar rungām, un ar lingām, un ar visādiem ieročiem, kādus vien mēs varējām izgudrot, un es un mana tauta devāmies cīnīties pret lamaniešiem.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

- 17 Jā, Tā Kunga spēkā mēs devāmies cīnīties pret lamaniešiem; jo es un mana tauta gauži piesaucām To Kungu, lai Viņš atsvabina mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jo mūsos pamodās atmiņa par mūsu tēvu atsvabināšanu.
- 18 Un Dievs izdzirdēja mūsu saucienus un atbildēja uz mūsu lūgšanām; un mēs gājām Viņa spēkā; jā, mēs devāmies pret lamaniešiem un vienā dienā un naktī mēs nogalinājām trīs tūkstošus un četrdesmit trīs; mēs kāvām viņus, līdz mēs bijām izdzinuši tos no mūsu zemes.
- 19 Un es pats ar savām rokām palīdzēju aprakt viņu mirušos. Un lūk, mums par lielām bēdām un žēlabām, divi simti un septiņdesmit deviņi no mūsu brāļiem bija nogalināti.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosijas 10

- 1 Un notika, ka mēs atkal sākām nostiprināt ķēniņvalsti un mēs atkal mierā sākām pārvaldīt to zemi. Un es liku, lai tiktu izgatavoti visa veida kara ieroči, lai tādējādi maniem ļaudīm būtu ieroči tam laikam, kad lamanieši atkal nāks karot pret manu tautu.
- 2 Un es noliku sargus visapkārt zemei, lai lamanieši nevarētu atkal nākt pret mums negaidīti un iznīcināt mūs; un tā es sargāju savu tautu un savus ganāmpulkus un pasargāju tos no krišanas mūsu ienaidnieku rokās.
- 3 Un notika, ka mēs pārvaldījām mūsu tēvu zemi daudzus gadus, jā, divdesmit un divu gadu garumā.
- 4 Un es liku, lai cilvēki apstrādātu zemi un audzētu visa veida labību un visa veida augļus no katras šķirnes.
- 5 Un es liku, lai sievietes vērptu un pūlētos, un strādātu, un izstrādātu visa veida smalkus audumus, jā, un visa veida apģērbus, lai mēs varētu apsegt savu kailumu; un tā mums labi klājās tai zemē—tā mums bija nepārtraukts miers tai zemē divdesmit un divu gadu garumā.
- 6 Un notika, ka ķēniņš Lamans nomira un viņa dēls sāka valdīt viņa vietā. Un viņš sāka kūdīt savu tautu uz sacelšanos pret manu tautu; tādēļ viņi sāka gatavoties karam un nākt cīnīties pret manu tautu.
- 7 Bet es biju izsūtījis savus spiegos visapkārt Šemlona zemei, lai es varētu atklāt viņu gatavošanos, lai es varētu aizsargāties pret viņiem un lai viņi nevarētu nākt pret manu tautu un iznīcināt to.
- 8 Un notika, ka viņi nāca ziemeļos no Šilomas zemes ar saviem daudzajiem pulkiem, cilvēki apbruņoti ar lokiem un ar bultām, un ar zobeniem, un ar jataganiem, un ar akmeņiem, un ar lingām; un viņi bija noskuvuši savas galvas, tā ka tās bija plikas; un viņi bija apjozuši savus gurnus ar ādas jostām.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

- 9 Un notika, ka es liku, lai manas tautas sievietes un bērni tiktu paslēpti mežonīgā apvidū; un es arī liku, lai visi mani vecie vīri, kas varēja nest ieročus, un arī visi mani jaunieši, kas bija spējīgi nest ieročus, sapulcētos kopā, lai cīnītos pret lamaniešiem, un es izvietuju viņus rindās, katru vīru atbilstoši viņa vecumam.
- 10 Un notika, ka mēs gājām cīnīties pret lamaniešiem; un es, pat es savā lielajā vecumā, gāju cīnīties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs gājām cīnīties Tā Kunga spēkā.
- 11 Tad nu lamanieši nezināja neko par To Kungu, nedz arī par Tā Kunga spēku, tādēļ viņi bija atkarīgi no sava pašu spēka. Tomēr, kas attiecas uz cilvēku spēku, tad viņi bija stipri ļaudis.
- 12 Viņi bija mežonīga un nežēlīga, un asinskāra tauta, kas ticēja savu tēvu paražām, tas ir—ticēdami, ka viņi tika izdzīti no Jeruzālemes zemes savu tēvu nekrietnību dēļ un ka viņu brāļi tiem tuksnesī bija nodarījuši pāri, un ka viņiem tika nodarīts pāri arī šķērsojot jūru;
- 13 un vēl, ka viņiem tika nodarīts pāri viņu pirmajā mantojuma zemē, kad viņi bija šķērsojuši jūru, un tas viss tāpēc, ka Nefijs bija daudz uzticīgāks Tā Kunga pavēļu turēšanā, tādēļ viņš tika ieredzēts no Tā Kunga, jo Tas Kungs uzklusēja viņa lūgšanas un atbildēja uz tām, un viņš uzņēmās vadību viņu ceļojumā pa tuksnesi.
- 14 Un viņa brāļi bija apskaitušies uz to, jo viņi nesaprata Tā Kunga darbus; viņi arī bija apskaitušies uz to, būdami uz ūdeņiem, tādēļ ka viņi nocietināja savas sirdis pret To Kungu.
- 15 Un vēl viņi bija apskaitušies uz to, kad viņi ieradās apsolītajā zemē, tāpēc tie sacīja, ka viņš ir pārņēmis valdīšanu pār tautu no viņu rokām, un tie centās viņu nogalināt.
- 16 Un vēl tie bija apskaitušies uz viņu tādēļ, ka viņš devās mežonīgā apvidū, kā Tas Kungs bija pavēlējis viņam, un paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, jo tie sacīja, ka viņš tos ir nolaupijis.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

- 17 Un tā viņi bija mācījuši savus bērnus, ka viņiem jānīst nefijieši un ka viņiem jāslēpkavo tie, un ka viņiem jāaplaupa un jāapzog tie, un jādara viss, ko viņi var, lai tos iznīcinātu; tādēļ viņiem bija mūžīgs naids pret Nefija bērniem.
- 18 Jo šo iemeslu dēļ lamaniešu ķēniņš ar savu viltību, melīgo blēdību un saviem jaukajiem solījumiem pievīla mani, ka es atvedu savus ļaudis šai zemē, lai viņi varētu iznīcināt tos; jā, un mēs bijām cietuši šos daudzos gadus šai zemē.
- 19 Un tad es, Zenifs, pastāstījis visas šīs lietas par lamaniešiem savai tautai, es mudināju viņus iet cīnīties ar viņu spēku, paļaujoties uz To Kungu, tādēļ mēs cīnījāmies ar lamaniešiem vaigu vaigā.
- 20 Un notika, ka mēs atkal izdzinām viņus no mūsu zemes; un mēs viņus sakāvām lielā kaujā, pat tik daudz, ka mēs tos nesaskaitījām.
- 21 Un notika, ka mēs atkal atgriezāmies mūsu pašu zemē un mana tauta atkal sāka rūpēties par saviem ganāmpulkiem un apstrādāt savu zemi.
- 22 Un tagad es, būdams vecs, nodevu ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem; tādēļ es vairāk nesaku neko. Un lai Tas Kungs svētī manu tautu. Āmen.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosijas 11

- 1 Un tad notika, ka Zenifs nodeva ķēniņvalsti Noam, vienam no saviem dēliem; tādēļ Noa sāka valdīt viņa vietā; un viņš nestaigāja sava tēva ceļus.
- 2 Jo lūk, viņš neturēja Dieva baušļus, bet viņš sekoja savas sirds iegribām. Un viņam bija daudz sievu un blakussievu. Un viņš lika savai tautai grēkot un darīt to, kas bija negants Tā Kunga acīs. Jā, un viņi piekopa netiklību un visa veida ļaundarības.
- 3 Un viņš uzlika nodevu—vienu piekto daļu no visa, kas viņiem piederēja,—piekto daļu no viņu zelta un no viņu sudraba un piekto daļu no viņu zifa un no viņu vara, un no viņu misiņa, un viņu dzelzs; un piekto daļu no viņu barotajiem lopiem un arī piekto daļu no visas viņu labības.
- 4 Un visu to viņš darīja, lai uzturētu sevi un savas sievas, un savas blakussievas, un savus priesterus, un viņu sievas, un viņu blakussievas; tā viņš izmainīja ķēniņvalsts lietas.
- 5 Jo viņš bija atcēlis visus priesterus, kas bija tikuši viņa tēva iesvētīti, un iesvētīja to vietā jaunus, tādus, kas bija augstprātīgi savā sirds lepnībā.
- 6 Jā, un tā viņi tika atbalstīti savā slinkumā un savā elku pielūgšanā, un savās netiklībās ar nodevām, ko ķēniņš Noa bija uzlicis savai tautai; tā tauta daudz strādāja, lai atbalstītu nekrietnību.
- 7 Jā, un viņi arī sāka pielūgt elkus, jo viņi bija sava ķēniņa un priesteru tukšo un glaimojošo vārdu pievilti, jo tie runāja viņiem glaimojošas lietas.
- 8 Un notika, ka ķēniņš Noa uzcēla daudzas greznas un plašas celtnes; un viņš izrotāja tās ar smalkiem izstrādājumiem no koka un visādām dārgām lietām no zelta un no sudraba, un no dzelzs, un no misiņa, un no zifa, un no vara;
- 9 un viņš arī uzcēla plašu pili un tās vidū troni, kas viss bija no smalka koka un bija izrotāts ar zeltu un sudrabu, un ar dārgām lietām.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

- 10 Un viņš arī lika, lai viņa amatnieki izstrādātu visa veida smalkus izstrādājumus tempļa sienās no smalka koka un no vara, un no misiņa.
- 11 Un krēslus, kas bija nolikti augstajiem priesteriem un kas bija pāri pār visiem citiem krēsliem, viņš lika izrotāt ar tīru zeltu, un viņš lika, lai margas tiktu uztaisītas to priekšā, lai viņi varētu atpūtināt savus ķermeņus un savas rokas uz tām, kad viņi runās melīgus un tukšus vārdus savai tautai.
- 12 Un notika, ka viņš uzcēla torni netālu no tempļa; jā, ļoti augstu torni, pat tik augstu, ka viņš varēja stāvēt tā augšā un pārraudzīt Šiloma zemi, un arī Šemlona zemi, kas piederēja lamaniešiem; un viņš pat varēja pārredzēt visu zemi visapkārt.
- 13 Un notika, ka viņš lika, lai daudzas celtnes tiktu uzceltas Šiloma zemē; un viņš lika uzcelt lielu torni pakalnā ziemeļos no Šiloma zemes, kas bija bijis patvērums Nefija bērniem tajā laikā, kad viņi bēga no tās zemes; un tā viņš rikojās ar bagātībām, kuras viņš ieguva no savas tautas aplikšanas ar nodevām.
- 14 Un notika, ka viņš pievērsa savu sirdi savām bagātībām, un viņš pavadīja savu laiku, uzdzīvojot ar savām sievām un savām blakussievām, un tāpat arī viņa priesteri pavadīja savu laiku ar netiklēm.
- 15 Un notika, ka viņš iestādīja vīna dārzus visapkārt zemē; un viņš uzcēla vīna spiednes un taisīja vīnu pārpilnībā; un tādēļ viņš kļuva par vīna dzērāju un arī viņa tauta.
- 16 Un notika, ka lamanieši sāka uzbrukt viņa ļaudīm, kas bija nelielā skaitā, un nogalināt tos viņu laukos un kad tie pieskatīja savus ganāmpulkus.
- 17 Un ķēniņš Noa sūtīja sargus visapkārt zemei, lai tos atturētu, bet viņš nesūtīja pietiekami daudz, un lamanieši uzbruka tiem un nogalināja tos, un aizdzina daudzus no viņu ganāmpulkiem prom no zemes; tā lamanieši sāka viņus iznīcināt un īstenot savu naidu pret viņiem.
- 18 Un notika, ka ķēniņš Noa sūtīja savus karapulkus pret tiem un tie tika aizdzīti atpakaļ jeb viņi uz laiku aizdzina tos atpakaļ; tādēļ viņi atgriezās, priecājoties par savu laupījumu.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breast-work to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

19 Un tad šīs lielās uzvaras dēļ viņi kļuva augstprātīgi savā sirds lepībā; viņi lielījās paši savā spēkā, sakot, ka piecdesmit no viņiem var stāvēt pretī tūkstošiem lamaniešu; un tā viņi lielījās un priecājās par asinīm un viņu brāļu asins izliešanu, un tas viss viņu ķēniņa un priesteru ļaundarību dēļ.

20 Un notika, ka viņu vidū bija vīrs, kura vārds bija Abinadijs; un tas devās viņu vidū un sāka pravietot, sakot: Lūk, tā saka Tas Kungs, un tā Viņš man ir pavēlējis, sacīdams: Ej un saki šai tautai, tā saka Tas Kungs—Ak vai būs šai tautai, jo Es esmu redzējis viņu nekrietnības un viņu ļaundarības, un viņu netiklības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es piemeklēšu viņus Savās dusmās.

21 Un, ja viņi nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, viņu Dievam, lūk, Es nodošu tos viņu ienaidnieku rokās; jā, un viņi tiks pakļauti jūgā; un viņi tiks mocīti ar savu ienaidnieku roku.

22 Un notiks, ka viņi uzzinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, un Es esmu greizsirdīgs Dievs, piemeklēdams Savas tautas nekrietnības.

23 Un notiks, ka, ja šī tauta nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, savam Dievam, viņi tiks pakļauti jūgā, un neviens viņus neatbrīvos, ja nu vienīgi Tas Kungs Dievs Visuvarenais.

24 Jā, un notiks, kad viņi piesauks Mani, Es būšu lēns uz klausīt viņu brēcienus; jā, un Es pieļaušu, lai viņi tiktu savu naidnieku sisti.

25 Un, ja viņi nenožēlos grēkus maisos un pelnos un stīpri nepiesauks To Kungu, savu Dievu, Es neuzklausīšu viņu lūgšanas, nedz arī atbrīvošu tos no viņu ciešanām; un tā saka Tas Kungs, un tā Viņš ir pavēlējis man.

26 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus uz tiem, tie bija apskaitušies uz viņu un meklēja atņemt viņa dzīvību, bet Tas Kungs atbrīvoja viņu no to rokām.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Tad, kad ķēniņš Noa izdzirdēja par tiem vārdiem, kurus Abinadijs bija runājis uz tautu, viņš arī bija apskaities; un viņš sacīja: Kas ir Abinadijs, ka es un mana tauta tiktu viņa tiesāti, vai kas ir Tas Kungs, kas atnesīs manai tautai tādas lielas ciešanas?

28 Es pavēlu jums atvest Abinadiju šurp, lai es varu viņu nogalināt, jo viņš to ir teicis, lai viņš varētu sakūdit manus ļaudis uz dusmām citam pret citu un saceltu ķildas manā tautā; tādēļ es viņu nogalināšu.

29 Tad nu tautas acis bija aptumšotas; tādēļ viņi nocietināja savas sirdis pret Abinadija vārdiem, un no tā brīža viņi centās to sagūstīt. Un ķēniņš Noa nocietināja savu sirdi pret Tā Kunga vārdu, un viņš nenozēloja savus ļaunos darbus.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosijas 12

- 1 Un notika, ka pēc diviem gadiem Abinadijs nāca pārgērbies viņu vidū, ka tie viņu nepazina, un sāka pravietot starp tiem, sakot: Tā Tas Kungs man ir pavēlējis, sacīdams: Abinadij, ej un pravieto šai Manai tautai, jo viņi ir nocietinājuši savas sirdis pret Maniem vārdiem; viņi nav nožēlojuši savus ļaunos darbus; tādēļ Es piemeklēšu viņus Savās dusmās, jā, Savās kvēlās dusmās Es piemeklēšu viņus to nekrietnībās un negantībās.
- 2 Jā, ak vai šai paaudzei! Un Tas Kungs sacīja man: Izstiep savu roku un pravieto, sakot: Tā saka Tas Kungs, notiks, ka šī paaudze savu nekrietnību dēļ tiks pakļauta jūgā un tiks sista pa vaigu; jā, un tiks cilvēku dzīta, un tiks nokauta; un maitu ērgļi un suņi, jā, un savvaļas zvēri aprīs viņu miesu.
- 3 Un notiks, ka ķēniņa Noas dzīvība tiks vērtēta tikai kā drānas karstā krāsni; jo viņš zinās, ka Es esmu Tas Kungs.
- 4 Un notiks, ka Es sitīšu šo Savu tautu ar smagām ciešanām, jā, ar badu un ar mēri; un Es darīšu tā, ka viņi vaimanās caurām dienām.
- 5 Jā, un Es darīšu tā, ka tiem tiks nastas piesietas uz viņu mugurām; un viņi tiks dzīti kā mēmi ēzeļi.
- 6 Un notiks, ka Es sūtīšu krusu starp tiem, un tā sitīs viņus; un viņi arī tiks sisti ar austrumu vēju; un arī kukaiņi pārpildīs viņu zemi un aprīs viņu labību.
- 7 Un viņi tiks sisti arī ar lielu mēri—un to visu Es darīšu viņu nekrietnību un negantību dēļ.
- 8 Un notiks, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, Es pilnīgi izdeldēšu tos no zemes virsas; tomēr viņi atstās pierakstu aiz sevis, un Es saglabāšu to citām tautām, kas ieņems šo zemi; jā, tieši tā Es darīšu, lai Es varētu atklāt šīs tautas negantības citām tautām. Un daudzas lietas Abinadijs pravietoja pret šo tautu.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

- 9 Un notika, ka viņi bija dusmīgi uz to; un tie ņēma viņu un sasieta aizveda ķēniņa priekšā, un sacīja ķēniņam: Lūk, mēs esam atveduši vīru tavā priekšā, kas pravietoja ļaunu par šo tautu un saka, ka Dievs to iznīcinās.
- 10 Un viņš arī pravieto ļaunu par tavu dzīvību un saka, ka tava dzīvība būs kā drānas uguns krāsnī.
- 11 Un vēl viņš saka, ka tu būsi kā stiebrs, patiesi, kā sauss stiebrs laukā, kam zvēri skrien pāri un samīn zem kājām.
- 12 Un vēl viņš saka, ka tu būsi kā ziedi ērkšķu krūmā, kuri, kad ir nobrieduši, ja vējš uzpūš, tiek nomesti uz zemes virsas. Un viņš aizbildinās, ka to ir teicis Tas Kungs. Un viņš saka, ka tas viss nāks pār tevi, ja vien tu nenožēlosi grēkus; un tas viss tavas nekrietnības dēļ.
- 13 Un tad, ak ķēniņ, kādu milzīgu ļaunumu tad tu esi nodarījis, vai kādus lielus grēkus tava tauta ir darījusi, lai mēs tiktu Dieva nolādēti vai šā cilvēka tiesāti?
- 14 Un tad, ak ķēniņ, lūk, mēs esam nevainīgi, un tu, ak ķēniņ, neesi grēkojis; tādēļ šis cilvēks ir melojis par tevi, un viņš ir pravietojis niekus.
- 15 Un lūk, mēs esam stipri, mēs nenonāksim jūgā, un mūsu ienaidnieki mūs nesaņems gūstā; jā, un tev ir labi klājies šai zemē, un tev arī labi klāsies.
- 16 Lūk, šeit ir šis cilvēks, mēs nododam viņu tavās rokās, tu vari darīt ar viņu, ko uzskatīsi par labu.
- 17 Un notika, ka ķēniņš Noa lika, lai Abinadijs tiktu iemests cietumā; un viņš pavēlēja, lai priesteri sapulcējas kopā, lai viņš varētu noturēt apspriedi ar tiem, ko viņam ar to darīt.
- 18 Un notika, ka viņi sacīja ķēniņam: Atved viņu šurp, lai mēs varētu to izjautāt. Un ķēniņš pavēlēja, lai tas tiktu atvests viņu priekšā.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Un tie sāka izjautāt viņu, lai tie varētu iebilst viņam, lai tā tie varētu ar kaut ko apsūdzēt viņu; bet viņš atbildēja tiem skaidri un izturēja visus viņu jautājumus, jā, tiem par pārsteigumu; jo viņš izturēja visos viņu jautājumos un apkaunoja tos visos viņu vārdos.

20 Un notika, ka viens no tiem sacīja uz viņu: Ko nozīmē vārdi, kas ir rakstīti un kurus mācīja mūsu tēvi, sacīdami:

21 cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes labas vēstis, kas sludina mieru, kas atnes labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: Tavs Dievs valda!

22 Tavi sargi jau paceļ balsi, viņi gaviļē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu.

23 Gaviļējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

24 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no mūsu Dieva.

25 Un tad Abinadijs sacīja tiem: Jūs esat priesteri un tīkojat mācīt šo tautu, un saprast pravietošanas garu, un tomēr jūs gribat zināt no manis, ko nozīmē šie vārdi?

26 Es saku jums, ak vai būs jums par Tā Kunga ceļu sagrozīšanu! Jo, ja jūs sapratāt šīs lietas, jūs neesat tās mācījuši; tādēļ jūs esat sagrozījuši Tā Kunga ceļus.

27 Jūs neesat savās sirdīs centušies saprast; tādēļ jūs neesat bijuši gudri. Tādēļ ko jūs mācāt šai tautai?

28 Un viņi sacīja: Mēs mācām Mozus likumu.

29 Un atkal viņš sacīja uz tiem: Ja jūs mācāt Mozus likumu, kāpēc jūs to neturat? Kāpēc jūs pievēršat savas sirdis bagātībām? Kāpēc jūs piekopjat netiklību un izšķiežat savus spēkus ar netiklēm, jā, un liekat šai tautai grēkot, ka Tam Kungam bija pamats sūtīt mani pravietot pret šo tautu, jā, patiesi ļaunas lietas pret šo tautu?

30 Vai jūs nezināt, ka es runāju taisnību? Jā, jūs zināt, ka es runāju taisnību; un jums ir jādreb Dieva priekšā.

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

31 Un notiks, ka jūs tiksit sisti par savām nekrietnībām, jo jūs teicāt, ka jūs mācāt Mozus likumu. Un ko zināt jūs par Mozus likumu? Vai glābšana nāks ar Mozus likumu? Ko sakāt jūs?

32 Un viņi atbildēja un sacīja, ka glābšana nāk ar Mozus likumu.

33 Bet tad Abinadijs sacīja uz tiem: Es zinu, ka, ja jūs turat Dieva baušļus, jūs tiksit izglābti; jā, ja jūs turat baušļus, kurus Tas Kungs deva Mozum Sinaja kalnā, sacīdams:

34 Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, kas ir izvedis tevi no Ēģiptes zemes, no vergu nama.

35 Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā!

36 Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes!

37 Tad Abinadijs sacīja uz tiem: Vai jūs esat darījuši to visu? Es saku jums: Nē, jūs neesat. Un vai jūs esat mācījuši šai tautai, ka viņai tas viss ir jādara? Es saku jums: Nē, jūs neesat!

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mosijas 13

- 1 Un tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja saviem priesteriem: Aizvāciet šo cilvēku un nogaliniet viņu, kam mums viņš vajadzīgs, jo viņš ir traks!
- 2 Un tie nostājās un mēģināja sagrābt viņu savās rokās, bet viņš nepadevās un sacīja tiem:
  - 3 Nepieskarieties man, jo Dievs jūs sitīs, ja jūs piedursit man savas rokas, jo es vēl neesmu nodevis ne vēstījumu, kuru Tas Kungs sūtīja mani nodot, ne arī es esmu jums pateicis to, ko jūs prasījāt man pastāstīt; tādēļ Dievs nepieļaus, lai es tagad tiktu nogalināts.
  - 4 Bet man ir jāizpilda tās pavēles, ko Dievs man ir pavēlējis, un tāpēc, ka es esmu stāstījis jums patiesību, jūs esat dusmīgi uz mani. Un vēl, tāpēc, ka es esmu runājis Dieva vārdu, jūs esat nosprieduši, ka es esmu traks.
  - 5 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, ka ķēniņa Noas ļaudis neuzdriksējās piedurt viņam savas rokas, jo Tā Kunga Gars bija pār viņu; un viņa seja spīdēja ļoti spoža, patiesi kā Mozum Sinaja kalnā, kad tas runāja ar To Kungu.
  - 6 Un viņš runāja ar spēku un ar varu no Dieva; un viņš turpināja savus vārdus, sacīdams:
    - 7 Jūs redzat, ka jums nav varas mani nokaut, tādēļ es pabeigšu savu vēstījumu. Jā, un es manū, ka tas griežas jums sirdīs, jo es stāstu patiesību par jūsu nekrietnībām.
    - 8 Jā, un mani vārdi piepilda jūs ar izbīli un izbrīnu, un ar dusmām.
    - 9 Bet es beidzu savu vēstījumu; un tad nav svarīgi, kur es iešu, ja ir tā, ka es esmu glābts.
    - 10 Bet tik daudz es jums teikšu, ka tas, ko jūs darīsiet ar mani pēc tam, būs kā tēls un atspulgs par tām lietām, kas nāks.
    - 11 Un tagad es lasu jums atlikušos Dieva baušļus, jo es manū, ka tie nav rakstīti jūsu sirdīs; es redzu, ka lielāko savas dzīves daļu jūs esat mācījušies un mācījuši nekrietnību.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

- 12 Un tagad, jūs atceraties, ka es teicu jums: Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes, nedz pēc tā, kas ir ūdenī zem zemes.
- 13 Un vēl: Tev nebūs zemoties to priekšā, nedz kalpot tiem, jo Es, Tas Kungs, tavs Dievs, esmu greizsirdīgs Dievs, kas piemeklē tēvu grēkus pie bērniem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei tiem, kas Mani ienīst,
- 14 un daru žēlastību līdz tūkstošajam augumam tiem, kas Mani mīl un tur Manus baušļus.
- 15 Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu nelietīgi valkāt; jo Tas Kungs neatstās nesodītu, kas Viņa Vārdu nelietīgi valkā.
- 16 Piemini sabata dienu, lai turētu to svētu.
- 17 Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus;
- 18 bet septītajā dienā, Tā Kunga, tava Dieva, sabatā, tev nebūs darīt nekādu darbu, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos;
- 19 jo sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, un jūru, un visu, kas tur ir; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu un turēja to svētu.
- 20 Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev dod.
- 21 Tev nebūs nokaut.
- 22 Tev nebūs laulību pārkāpt. Tev nebūs zagt.
- 23 Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku.
- 24 Tev nebūs iekārot sava tuvāka namu. Tev nebūs iekārot sava tuvāka sievu, nedz viņa kalpu, nedz viņa kalponi, nedz viņa vērsi, nedz viņa ēzeli, nedz ko citu, kas tavam tuvākam pieder.
- 25 Un notika, kad Abinadijs bija beidzis šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Vai jūs esat mācījuši šo tautu, ka viņiem vajag pildīt visas šīs lietas, lai turētu šos baušļus?
- And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.
- And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;
- And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.
- Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.
- Remember the sabbath day, to keep it holy.
- Six days shalt thou labor, and do all thy work;
- But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;
- For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.
- Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.
- Thou shalt not kill.
- Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.
- Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.
- Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.
- And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Es saku jums: Nē; jo, ja jūs būtu to darījuši, Tas Kungs nebūtu licis man nākt un pravietot ļaunu par šo tautu.

27 Un tad, jūs teicāt, ka glābšana nāk ar Mozus likumu. Es saku jums, ka ir vajadzīgs, lai jūs turētu Mozus likumu kā līdz šim; bet es saku jums, ka pienāks laiks, kad vairs nebūs vajadzīgs turēt Mozus likumu.

28 Un vēl vairāk es saku jums, ka glābšana nenāk vienīgi ar likumu vien; un, ja nebūtu Grēku Izpiršanas, ko paveiks pats Dievs par Savas tautas grēkiem un nekrietnībām, tad viņiem nenovēršami būtu jāiet bojā, neskatoties uz Mozus likumu.

29 Un tagad es saku jums, ka bija vajadzīgs, lai būtu dots likums Israēla bērniem, jā, tiešām ļoti stingrs likums, jo viņi bija stūrgalvīga tauta, ātra uz nekrietnību un kūtra atcerēties To Kungu, savu Dievu.

30 Tādēļ likums tika dots tiem, jā, izpildes un priekšrakstu likums, likums, ko viņiem bija stingri jāievēro no dienas dienā, lai pieminētu Dievu un savus pienākumus pret Viņu.

31 Bet lūk, es saku jums, ka visas šīs lietas bija atveids tām lietām, kas nāks.

32 Un tad vai viņi saprata likumu? Es saku jums: Nē, viņi visi nesaprata likumu; un tas viņu cietsirdības dēļ; jo viņi nesaprata, ka neviens cilvēks nevar tikt izglābts savādāk, kā tikai ar Dieva pestīšanu.

33 Jo lūk, vai Mozus nepravietoja viņiem par Mesijas atnākšanu, un ka Dievs atpestīs Savu tautu? Jā, un pat visi pravieši, kas ir pravietojuši no pasaules iesākuma—vai tie nav runājuši vairāk vai mazāk par šīm lietām?

34 Vai viņi nav teikuši, ka Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un pieņems cilvēka izskatu, un varenā spēkā dosies pa zemes virsu?

35 Jā, un vai viņi arī nav teikuši, ka Viņš īstenos mirušo augšāmcelšanos un ka Viņš pats tiks apspiests un mocīts?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosijas 14

- 1 Jā, vai Jesaja pat neteica: Kas ir ticējis mūsu vēstij, un kam Tā Kunga elkoni kļuvis zināms?
- 2 Jo Viņš uzaugs Viņa priekšā kā vārga atvase un kā sakne izkaltušā zemē; Viņam nav nekāda izskata, nedz arī kāda skaistuma, un, kad mēs redzēsīm Viņu, nebūs nekā skaista, lai mums Viņš patiktu.
- 3 Viņš ir cilvēku nicināts un atraidīts; vīrs, kam nav svešas bēdas un kas ir rūdīts ciešanās; un mēs aizklājām savus vaigus Viņa priekšā; Viņš bija nicināts, un mēs Viņu ne par ko neturējām.
- 4 Droši Viņš izcieta mūsu sāpes un nesa mūsu bēdas; kurpretim mēs Viņu uzskatījām par sodītu, Dieva satriektu un nomocītu.
- 5 Bet Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, Viņš bija satriekts mūsu nekrietnību dēļ; sods bija uzlikts Viņam mūsu miera labad; un ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti.
- 6 Visi mēs kā avis esam nomaldījušies; mēs esam nogriezušies katrs pa savu ceļu; un Tas Kungs ir uzkrāvis Viņam mūsu visu nekrietnības.
- 7 Viņš tika apspiests, un Viņš tika mocīts, tomēr Viņš neatdara Savu muti; Viņš tika aizvests kā jērs uz nokaušanu un kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā, tā Viņš neatdara Savu muti.
- 8 Viņš bija paņemts no cietuma un no tiesas; un kurš pasludinās Viņa pēcnācējus? Jo Viņš tika izdeldēts no dzīvo zemes; par manas tautas pārkāpumiem Viņš tika sodīts.
- 9 Un kapu Viņam ierādīja ar bezdievjiem, un Savā nāvē Viņš bija ar bagāto; tādēļ ka neko ļaunu Viņš nebija darījis, un viltības nebija Viņa mutē.
- 10 Tomēr Tam Kungam labpatika satriekt Viņu, Viņš lika Viņu ciešanās; kad Tu nodosi Viņa dvēseli kā upuri par grēku, Viņš redzēs Savus pēcnācējus, Viņš pagarinās Savas dienas, un Tā Kunga labpatika zels Viņa rokās.
- 11 Viņš piedzīvos dvēseles mokas un tiks mierināts; ar Savu atziņu Mans taisnīgais kalps attaisno daudzus; jo Viņš nesīs viņu nekrietnības.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Tādēļ Es piešķiršu Viņam daļu ar lielajiem, un Viņš dalīs laupījumu ar stiprajiem; jo Viņš izlēja Savu dvēseli nāvē; un Viņš tika pieskaitīts pie pārkāpējiem; un Viņš nesa daudzus grēkus un aizlūdza par pārkāpējiem.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mosijas 15

- 1 Un tad Abinadijs sacīja uz viņiem: Es gribu, lai jūs saprastu, ka Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un atpestīs Savu tautu.
- 2 Un tādēļ, ka Viņš būs miesā, Viņš tiks saukts par Dieva Dēlu, un, pakļaudams miesu Tēva gribai, būdams Tēvs un Dēls—
- 3 Tēvs tādēļ, ka Viņš tika ieņemts ar Dieva spēku, un Dēls miesas dēļ, tā tapdams par Tēvu un par Dēlu—
- 4 un viņi ir viens Dievs, jā, patiesais Mūžīgais Debesu un Zemes Tēvs.
- 5 Un tā miesai topot pakļautai Garam vai kā Dēls Tēvam, būdami viens Dievs, izcieš kārdinājumus un nepadodas kārdinājumiem, bet ļauj Savai tautai Sevi izsmiet un šaustīt, un atnest, un neatzīt.
- 6 Un pēc visa tā, pēc tam, kad būs paveicis daudzus varenus brīnumus starp cilvēku bērniem, Viņš tiks vests, jā, patiesi kā Jesaja sacīja, kā avs, kas paliek klusa sava cirpēja priekšā, tā Viņš neatdarīja savu muti.
- 7 Jā, patiesi tā Viņš tiks aizvests, sists krustā un nokauts, miesai topot pakļautai pat nāvei, un Dēla griba saplūdis Tēva gribā.
- 8 Un tā Dievs sarauj nāves saites, gūstot uzvaru pār nāvi; dodot Dēlam varu aizlūgt par cilvēku bērniem—
- 9 uzkāpdams debesīs, būdams žēlastības pilns, piepildīts ar līdzjūtību pret cilvēku bērniem; nostādami starp viņiem un taisnību; sarāvis nāves saites, uzņēmies uz Sevi viņu nekrietnības un viņu pārkāpumus, atpestījis viņus un apmierinājis taisnības prasības.
- 10 Un tagad es saku jums, kas pasludinās Viņa pēcnācējus? Lūk, es saku jums, kad Viņa dvēsele tiks ziedota par grēku, Viņš redzēs Savus pēcnācējus. Un tagad ko jūs sakāt? Kas būs Viņa pēcnācēji?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 Lūk, es saku jums, ka tas, kas uzklausījis praviešu vārdus, jā, visus svētos praviešus, kas ir pravietojuši par Tā Kunga atnākšanu—es saku jums, ka visi tie, kas ir uzklausījuši viņu vārdus un ticējuši, ka Tas Kungs atpestīs Savu tautu, un raudzījušies pēc tās dienas savu grēku piedošanai, es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji jeb tie ir Dieva valstības mantinieki.
- 12 Jo viņi ir tie, kuru grēkus Viņš ir nesis; viņi ir tie, par kuriem Viņš ir miris, lai atpestītu tos no viņu pārkāpumiem. Un tad vai tie nav Viņa pēcnācēji?
- 13 Jā, un vai pravieši nav Viņa pēcnācēji, katrs, kas atvēris savu muti lai pravietotu, kas nav kritis grēkā, es domāju visus svētos praviešus vienmēr kopš pasaule sākās? Es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji.
- 14 Un viņi ir tie, kas pasludinājuši mieru, kas atnesuši labas vēstis par labo, kas pasludinājuši glābšanu un sacījuši Ciānai: Tavs Dievs valda!
- 15 Un ak, cik brīnišķas kalnos bija to kājas!
- 16 Un vēl cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl joprojām sludina mieru.
- 17 Un vēl, cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl sludinās mieru, jā, no šī laika turpmāk un mūžīgi!
- 18 Un lūk, es saku jums, tas vēl nav viss. Jo cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes labas vēstis, kas ir miera radītājs, jā, patiesi Tas Kungs, kas ir atpestījis Savu tautu; jā, Viņš, kas dāvējis glābšanu Savai tautai;
- 19 jo, ja tas nebūtu pestīšanas dēļ, ko Viņš ir darījis Savai tautai, kas bija sagatavota no pasaules dibināšanas, es saku jums, ja tas nebūtu tā dēļ, visai cilvēcei vajadzētu iet bojā.
- 20 Bet lūk, nāves saites tiks sarautas, un Dēls valda, un Viņam ir vara pār mirušajiem, tādēļ Viņš īsteno mirušo augšāmcelšanos.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

21 Un nāk augšāmcelšanās, tieši pirmā
augšāmcelšanās; jā, tas ir to augšāmcelšanās, kas ir
bijuši un kas ir, un kas būs, līdz pat brīdim, kad
augšāmcelsies Kristus—jo tā Viņš tiks saukts.

22 Un tad visi pravieši un visi tie, kas ticējuši viņu
vārdiem, vai visi tie, kas turējuši Dieva baušļus,
augšāmcelsies pirmajā augšāmcelšanās reizē, tādēļ
viņi ir pirmā augšāmcelšanās.

23 Viņi ir uzcelti, lai dzīvotu ar Dievu, kas viņus ir
atpestījis; tādējādi viņiem ir mūžīgā dzīve caur
Kristu, kurš ir sarāvis nāves saites.

24 Un viņi ir tie, kam ir daļa pie pirmās
augšāmcelšanās; un viņi ir tie, kas ir nomiruši pirms
Kristus atnākšanas, būdami savā neziņā, jo tiem
nebija sludināta glābšana. Un tā Tas Kungs īsteno
viņu atjaunošanu; un viņiem ir daļa pie pirmās
augšāmcelšanās jeb mūžīgā dzīve, esot Tā Kunga
atpestītiem.

25 Un maziem bērniem arī ir mūžīgā dzīve.

26 Bet skatieties un bīstieties, un trīciet Dieva
priekšā, jo jums ir jātrīc; jo Tas Kungs neatpestī
nevienu tādu, kas sacēlas pret Viņu un nomirst savos
grēkos; jā, patiesi visus tos, kas gājuši bojā savos
grēkos jebkad kopš pasaule sākās, kas tīši sacēlušies
pret Dievu, kas zinājuši Dieva baušļus un nav tos
turējuši; viņi ir tie, kam nav daļas pie pirmās
augšāmcelšanās.

27 Tādēļ vai jums nevajag trīcēt? Jo glābšana nenāk
ne pie viena tāda; jo Tas Kungs nav atpestījis nevienu
tādu; jā, Tas Kungs arī nevar tādus atpestīt, jo Viņš
nevar noliegt pats Sevi; jo Viņš nevar noliegt
taisnību, kad tai ir sava prasība.

28 Un tagad es saku jums, ka nāks laiks, kad Tā
Kunga glābšana tiks pasludināta katrai tautai, ciltij,
valodai un tautībai.

29 Jā, Kungs, Tavi sargi pacels savu balsi, visi vienā
balsī viņi gavilēs, jo tie redzēs paši savām acīm, kad
Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu.

30 Gavilējiet priekā, dziediet kopā, jūs Jeruzālemes
izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu
tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi.

31 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu
acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas
nāk no mūsu Dieva.

And there cometh a resurrection, even a first res-
urrection; yea, even a resurrection of those that have
been, and who are, and who shall be, even until the
resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and
all those that have believed in their words, or all
those that have kept the commandments of God,
shall come forth in the first resurrection; therefore,
they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has re-
deemed them; thus they have eternal life through
Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first res-
urrection; and these are they that have died before
Christ came, in their ignorance, not having salvation
declared unto them. And thus the Lord bringeth
about the restoration of these; and they have a part
in the first resurrection, or have eternal life, being
redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for
ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none
such that rebel against him and die in their sins; yea,
even all those that have perished in their sins ever
since the world began, that have wilfully rebelled
against God, that have known the commandments of
God, and would not keep them; these are they that
have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation
cometh to none such; for the Lord hath redeemed
none such; yea, neither can the Lord redeem such;
for he cannot deny himself; for he cannot deny jus-
tice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come
that the salvation of the Lord shall be declared to ev-
ery nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice;
with the voice together shall they sing; for they shall
see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places
of Jerusalem; for the Lord hath comforted his peo-
ple, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes
of all the nations; and all the ends of the earth shall
see the salvation of our God.

Mosijas 16

- 1 Un tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, viņš izstiepa savu roku un sacīja: Pienāks laiks, kad visi redzēs Tā Kunga glābšanu; kad katra tauta, cilts, valoda un tautība redzēs paši savām acīm un atzīs Dieva priekšā, ka Viņa sodi ir taisnīgi.
- 2 Un tad bezdievīgie tiks izdzīti, un viņiem būs pamats kaukt un raudāt, un gaudot, un griezt zobus, un tas tāpēc, ka viņi neklausījās Tā Kunga balsī; tādēļ Tas Kungs tos neatpestī.
- 3 Jo viņi ir miesīgi un velnišķīgi, un velnam ir vara pār tiem; jā, patiesi tai vecajai čūskai, kas pievīla mūsu pirmos vecākus, kas bija par iemeslu viņu krišanai; kas bija par iemeslu tam, ka visa cilvēce kļuva miesīga, juteklīga, velnišķīga, atšķirot ļaunu no laba, pakļaujoties velnam.
- 4 Tā visa cilvēce bija zudusi; un lūk, viņi būtu zuduši mūžīgi, ja Dievs nebūtu atpestījis Savu tautu no viņu zudušā un kritušā stāvokļa.
- 5 Bet atcerieties, ka tas, kas pastāv savā paša miesīgajā dabā un iet grēka un sacelšanās ceļus pret Dievu, paliek savā kritušajā stāvoklī, un velnam ir visa vara pār to. Tādēļ viņam ir tā, it kā pestīšanas vispār nebūtu bijis, esot par Dieva ienaidnieku; un arī velns ir ienaidnieks Dievam.
- 6 Un tad, ja Kristus nebūtu nācis pasaulē, runānot par lietām, kas vēl būs, tā, it kā tās jau būtu notikušas, pestīšanas nevarētu būt.
- 7 Un, ja Kristus nebūtu uzcēlies no mirušajiem jeb sarāvis nāves saites, lai kaps neuzvarētu un nāvei nebūtu dzeloņa, tad augšāmcelšanās nevarētu būt.
- 8 Bet augšāmcelšanās ir, tādēļ kaps neuzvar un nāves dzelonis ir aprīts Kristū.
- 9 Viņš ir pasaules gaisma un dzīvība; jā, gaisma, kas ir bezgalīga, kas nekad nevar tikt aptumšota; jā, un arī dzīvība, kura ir bezgalīga, ka vairs nevar būt nāves.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Patiesi šis mirstīgais ietērsies nemirstībā, un šī iznīcība ietērsies neiznīcībā un tiks atvesta stāties Dieva tiesas priekšā, lai tiktu Viņa tiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni—
- 11 ja tie ir labi, ar augšāmcelšanos bezgalīgā dzīvē un laimē; un, ja tie ir slikti, ar augšāmcelšanos bezgalīgā sodībā, topot atdoti velnam, kas viņus ir pakļāvis, kas ir nolādēšana—
- 12 jo tie gājuši pēc savas miesīgās gribas un vēlmēm; nekad nesaukuši To Kungu, kad žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim; jo žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim, un viņi to nepieņēma; viņi tikuši brīdināti par savām nekrietnībām, un tomēr viņi no tām neatkāpās; un viņiem tika pavēlēts nožēlot grēkus, un viņi nenožēloja.
- 13 Un tad vai jums nevajag trīcēt un nožēlot savus grēkus, un atcerēties, ka tikai Kristū un caur Kristu jūs varat tikt glābtī?
- 14 Tādēļ, ja jūs mācāt Mozus likumu, māciet arī, ka tas ir kā atveids par lietām, kas nāks—
- 15 māciet viņiem, ka pestīšana nāk caur Kristu, To Kungu, kas ir patiesi Mūžīgais Tēvs. Āmen.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosijas 17

- 1 Un tad notika, ka tad, kad Abinadijs bija pabeidzis šo sakāmo, ķēniņš pavēlēja, lai priesteri sagrābtu viņu un liktu nodot viņu nāvei.
- 2 Bet viņu starpā bija viens, kura vārds bija Alma, viņš arī bija Nefija pēctecis. Un viņš bija jauns vīrs, un viņš noticēja vārdiem, ko Abinadijs bija runājis, jo viņš pazina nekrietnību, par kuru Abinadijs bija liecinājis pret viņiem; tādēļ viņš sāka aizlūgt ķēniņam, lai tas nebūtu dusmīgs uz Abinadiju, bet ļautu, lai viņš aizietu mierā.
- 3 Bet ķēniņš vēl vairāk apskaitās un lika, lai Alma tiktu padzīts no viņu vidus, un sūtīja savus kalpus tam pakal, lai viņš tiktu nokauts.
- 4 Bet viņš bēga no tiem un paslēpās, tā ka tie viņu neatrada. Un viņš, slēpdamies daudzas dienas, pierakstīja visus vārdus, ko Abinadijs bija runājis.
- 5 Un notika, ka ķēniņš lika, lai viņa sargi aplenkto Abinadiju un sagrābtu to; un viņi sasēja to un iemeta to cietumā.
- 6 Un pēc trim dienām, apspriedies ar saviem priesteriem, viņš lika, lai to atkal atvestu viņa priekšā.
- 7 Un viņš sacīja tam: Abinadij, mēs esam atraduši apsūdzību pret tevi, un tu esi pelnījis nāvi.
- 8 Jo tu sacījī, ka Dievs pats nonāks starp cilvēku bērniem; un tagad šī iemesla dēļ tu tiks nodots nāvei, ja vien tu neņemsi atpakaļ visus vārdus, ar kuriem tu esi sacījis ļaunu par mani un manu tautu.
- 9 Tad Abinadijs sacīja viņam: Es saku tev, es neņemšu atpakaļ vārdus, ko es esmu runājis tev par šo tautu, jo tie ir patiesi; un, lai jūs varētu zināt, ka tie ir patiesi, es esmu pielāvis, ka es krītu jūsu rokās.
- 10 Jā, un es cietīšu līdz pat nāvei, un es neņemšu atpakaļ savus vārdus, un tie būs kā liecība pret jums. Un, ja jūs nogalināsīt mani, jūs izliesit nevainīgas asinis, un tas arī būs kā liecība pret jums pēdējā dienā.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 Un tad ķēniņš Noa jau grasījās atbrīvot to, jo viņš baidījās Abinadija vārda; jo viņš baidījās, ka Dieva sods nāks pār viņu.

12 Bet priesteri pacēla savas balsis pret to un sāka to apsūdzēt, sakot: Viņš ir zaimojis ķēniņu! Tādēļ ķēniņš tika uzkūdīts dusmās pret to, un viņš nodeva to, lai tas tiktu nokauts.

13 Un notika, ka viņi sagrāba to un sasēja to, un šausēja tā ādu ar žagaru saišķiem, jā, līdz pat nāvei.

14 Un tad, kad liesmas sāka dedzināt viņu, viņš kļiedza uz tiem, sacīdams:

15 Lūk, kā jūs esat darijuši man, tāpat notiks, ka tavi pēcnācēji liks, ka daudzi cietīs sāpes, kā es ciešu, pat nāves sāpes ugunī; un tas tāpēc, ka viņi ticēs glābšanai, kas nāk no Tā Kunga, viņu Dieva.

16 Un notiks, ka jūs tiksit mocīti ar visa veida slimībām jūsu nekrietnību dēļ.

17 Jā, un jūs sitīs katra roka, un jūs tiksit dzenāti un izklidināti šurp un turp, patiesi tā, kā savvaļas ganāmpulkus dzenā mežonīgi un nikni zvēri.

18 Un tajā dienā jūs tiksit medīti un tiksit saņemti jūsu ienaidnieku rokās, un tad jūs cietīsiet, kā es ciešu, nāves sāpes ugunī.

19 Tā Dievs atriebjas tiem, kas iznīcina Viņa ļaudis. Ak Dievs, pieņem manu dvēseli!

20 Un tad, kad Abinadijs bija pateicis šos vārdus, viņš krita, ciešot nāvi ugunī; jā, tikdams nodots nāvei, jo viņš nenoliedza Dieva pavēles, aizzīmogodams savu vārdu patiesumu ar savu nāvi.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosijas 18

- 1 Un tad notika, ka Alma, kas aizbēga no ķēniņa Noas kalpotājiem, nožēloja savus grēkus un nekrietnības un slepeni devās starp ļaudīm, un sāka mācīt Abinadija vārdus—
- 2 jā, par to, kas vēl nāks, un arī par mirušo augšāmcelšanos, un par cilvēku pestīšanu, kura tiks īstenota caur Kristus spēku un ciešanām, un nāvi, un Viņa augšāmcelšanos un uzkāpšanu debesīs.
- 3 Un visus, kas uzklausīja viņa vārdu, viņš mācīja. Un viņš mācīja tiem slepeni, lai tas nevarētu nākt zināms ķēniņam. Un daudzi ticēja viņa vārdiem.
- 4 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, gāja uz vietu, kas tika saukta par Mormonu, kas bija ieguvusi savu vārdu no ķēniņa un atradās tās zemes nomalē, kur ik pa laikam vai reizēm mita mežonīgi zvēri.
- 5 Tad Mormonā bija tīra ūdens avots, un Alma devās turp, tur ūdens tuvumā bija nelielu koku biezoknis, kur viņš slēpās dienā no ķēniņa meklējumiem.
- 6 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, devās turp, lai klausītos viņa vārdus.
- 7 Un notika, ka pēc daudzām dienām ievērojams skaits bija sapulcējušies tajā vietā Mormonā, lai klausītos Almas vārdus. Jā, visi bija sapulcējušies, kas ticēja viņa vārdam, lai dzirdētu viņu. Un viņš mācīja tos un sludināja viņiem grēku nožēlošanu un pestīšanu, un ticību Tam Kungam.
- 8 Un notika, ka viņš sacīja uz tiem: Lūk, šeit ir Mormonas ūdeņi (jo tā tie tika saukti) un tagad, tā kā jūs vēlaties nākt Dieva pulkā un tikt saukti par Viņa tautu, un esat gatavi nest viens otra slogus, lai tie kļūtu viegli;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

- 9 jā, un esat gatavi sērot ar tiem, kas sēro; jā, un mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums, un stāvēt kā Dieva liecinieki visos laikos un visās lietās, un visās vietās, lai jūs tādi paliktu līdz pat nāvei, lai jūs tiktu Dieva pestīti un tiktu pieskaitīti tiem, kas ir no pirmās augšāmcelšanās, lai jums būtu mūžīgā dzīve—
- 10 tagad es saku jums, ja tā ir jūsu sirds vēlēšanās, kas jums ir pret to, lai taptu kristīti Tā Kunga Vārdā kā liecinieki Viņam priekšā, ka jūs stājaties derībā ar Viņu, ka jūs kalposit Viņam un turēsiet Viņa pavēles, lai Viņš vēl pilnīgāk varētu izliet Savu Garu pār jums?
- 11 Un tad, kad ļaudis dzirdēja šos vārdus, viņi sita plaukstas aiz prieka un izsaucās: Tā ir mūsu sirds vēlēšanās!
- 12 Un tad notika, ka Alma paņēma Helamu, viņš bija viens no pirmajiem, un devās, un nostājās ūdenī, un sauca, sacīdams: Ak Kungs, izlej Savu Garu pār Tavu kalpu, lai tas varētu darīt savu darbu ar sirds svētumu!
- 13 Un, kad viņš pateica šos vārdus, Tā Kunga Gars bija pār viņu, un viņš sacīja: Helam, es kristīju tevi, būdams pilnvarots no Visaugstā Dieva, kā liecību tam, ka tu esi stājies derībā kalpot Viņam, līdz pat tu būsi miris savā mirstīgajā ķermenī; un lai Tā Kunga Gars tiek izliets pār tevi; un lai Viņš dāvā tev mūžīgo dzīvi caur Kristus pestīšanu, kuru Viņš ir sagatavojis no pasaules radīšanas.
- 14 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, gan Alma, gan Helams tika iegremdēti ūdenī; un viņi cēlās un izkāpa no ūdens priecājoties, būdami piepildīti ar Garu.
- 15 Un vēl Alma paņēma citu un devās otro reizi ūdenī, un kristīja viņu tāpat kā pirmo reizi, tikai viņš pats vairs neiegremdējās ūdenī.
- 16 Un tādā veidā viņš kristīja katru, kas devās uz to vietu Mormonu; un pēc skaita viņi bija ap divi simti un četrām dvēselēm; jā, un viņi tapa kristīti Mormonas ūdeņos un tika piepildīti ar Dieva labvēlību.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

17 Un no tā laika turpmāk viņi tika saukti par Dieva baznīcu jeb par Kristus baznīcu. Un notika, ka jebkurš, kas tika kristīts ar Dieva spēku un pilnvarām, tika pieskaitīts Viņa baznīcai.

18 Un notika, ka Alma, būdams pilnvarots no Dieva, ordinēja priesterus; vienu priesteri uz katriem piecdesmit no viņu skaita viņš ordinēja, lai sludinātu tiem un mācītu tiem par to, kas attiecas uz Dieva valstību.

19 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi nesludinātu neko citu kā vien to, ko viņš bija mācījis un kas ir ticis runāts ar svēto praviešu muti.

20 Jā, patiesi viņš pavēlēja tiem, lai viņi nemācītu neko citu kā vien grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, kas ir atpestījis Savu tautu.

21 Un viņš pavēlēja tiem, lai nebūtu strīdu viņu starpā, bet lai viņi vienprātīgi raudzītos uz priekšu, ar vienu ticību un vienu kristīšanos, sasaistījuši savas sirdis vienotībā un mīlestībā cits pret citu.

22 Un tā viņš pavēlēja tiem sludināt. Un tā viņi kļuva Dieva bērni.

23 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi ievērotu sabata dienu un turētu to svētu, un arī katru dienu viņiem vajadzēja pateikties Tam Kungam, savam Dievam.

24 Un viņš arī pavēlēja tiem, lai priesteri, kurus viņš bija ordinējis, strādātu ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

25 Un bija viena diena katru nedēļu, kas tika nolikta, lai viņi sapulcētos kopā mācīt ļaudis un pielūgt To Kungu, savu Dievu, un arī tik bieži, cik vien tas bija viņu spēkos sanākt kopā.

26 Un priesteri nedrīkstēja būt atkarīgi no tautas sevis uzturēšanā; bet par savām pūlēm viņi saņēma Dieva labvēlību, lai viņi varētu kļūt stipri Garā, esot ar zināšanām par Dievu, lai viņi varētu mācīt ar Dieva spēku un pilnvarām.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

- 27 Un vēl Alma pavēlēja, lai baznīcas ļaudis dotu no savas mantas, katrs atbilstoši tam, kas viņam bija; ja viņam bija vairāk, viņam vairāk vajadzēja dot; un no tā, kam bija, bet maz, maz arī tika prasīts; un vajadzēja dot tam, kam nebija.
- 28 Un tā viņiem vajadzēja dot no savas mantas pēc savas brīvas gribas un ar labām vēlmēm pret Dievu, un tiem priesteriem, kas bija trūcumā, jā, un katrai trūcīgai, kailai dvēselei.
- 29 Un tā viņš sacīja tiem, būdams saņēmis pavēli no Dieva; un viņi staigāja taisnīgi Dieva priekšā, daloties cits ar citu gan laicīgajā, gan garīgajā, atbilstoši viņu vajadzībām un viņu vēlmēm.
- 30 Un tad notika, ka viss tas tika darīts Mormonā, jā, pie Mormonas ūdeņiem mežā, kas bija netālu no Mormonas ūdeņiem; jā, tā vieta Mormona, Mormonas ūdeņi, Mormonas mežs, cik brīnišķīgi tie ir to acīs, kas tur nāca pie sava Pestītāja atziņas; jā, un cik svētīti ir tie, jo tie dziedās mūžīgi slavējot Viņu.
- 31 Un šīs lietas tika darītas zemes nomalēs, lai tās nekļūtu zināmas ķēniņam.
- 32 Bet lūk, notika, ka ķēniņš, atklājis kustību tautā, sūtīja savus kalpus novērot tos. Tādēļ vienu dienu, kad viņi bija sapulcējušies kopā, lai klausītos Tā Kunga vārdu, par viņiem tika darīts zināms ķēniņam.
- 33 Un tad ķēniņš sacīja, ka Alma kūda tautu uz sacelšanos pret viņu; tādēļ viņš sūtīja savu karapulku tos iznīcināt.
- 34 Un notika, ka Almam un Tā Kunga ļaudīm tika paziņots par ķēniņa karapulka tuvošanos; tādēļ viņi paņēma savas teltis un savas ģimenes un devās mežonīgā apvidū.
- 35 Un pēc skaita viņi bija ap četri simti un piecdesmit dvēselēm.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mosijas 19

- 1 Un notika, ka ķēniņa karapulks atgriezās, veltīgi izmeklējies Tā Kunga ļaudis.
- 2 Un tad lūk, ķēniņa spēki bija mazi, tie bija samazinājušies, un bija sākusies šķelšanās tautas atlikušajā daļā.
- 3 Un mazākā daļa sāka izteikt draudus pret ķēniņu, un sākās lieli strīdi viņu starpā.
- 4 Un tad bija vīrs viņu starpā, kura vārds bija Gideons, un viņš, būdams stiprs vīrs un ķēniņa ienaidnieks, tādēļ viņš izvilka savu zobenu un zvērēja savās dusmās, ka viņš nokaus ķēniņu.
- 5 Un notika, ka viņš cīnījās ar ķēniņu; un, kad ķēniņš redzēja, ka viņš tiek no tā pieveikts, viņš bēga un skrēja, un uzskrēja tornī, kas bija blakus templim.
- 6 Un Gideons dzinās viņam pakaļ un jau grasījās tornī nogalināt ķēniņu; un ķēniņš pameta savas acis visapkārt uz Šemlona zemi, un, lūk, lamaniešu karapulki bija zemes robežās.
- 7 Un tad ķēniņš iekliedzās savas dvēseles ciešanās, sacīdams: Gideon, pažēlo mani, jo lamanieši nāk uz mums, un viņi mūs iznīcinās, jā, viņi iznīcinās manu tautu!
- 8 Un tagad ķēniņš nebija tik daudz norūpējies par savu tautu, kā viņš bija norūpējies par savu paša dzīvību; tomēr Gideons saudzēja viņa dzīvību.
- 9 Un ķēniņš pavēlēja ļaudīm, lai viņi bēgtu no lamaniešiem, un viņš pats gāja ar tiem, un viņi bēga mežonīgā apvidū ar savām sievietēm un saviem bērniem.
- 10 Un notika, ka lamanieši dzinās viņiem pakaļ un panāca viņus, un sāka tos nogalināt.
- 11 Tad notika, ka ķēniņš pavēlēja viņiem, lai visi vīri pamestu savas sievas un savus bērnus, un bēgtu no lamaniešiem.
- 12 Tad bija daudzi, kas negribēja tos pamest, bet gan drīzāk palikt un iet bojā ar tiem. Bet pārējie pameta savas sievas un savus bērnus un bēga.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

- 13 Un notika, ka tie, kas palika ar savām sievām un saviem bērniem, lika, lai viņu skaistās meitas nostātos priekšā un lūgtu lamaniešus, lai tie nenogalina viņus.
- 14 Un notika, ka lamanieši iežēlojās par tiem, jo viņi bija to sieviešu skaistuma apburti.
- 15 Tādēļ lamanieši saudzēja viņu dzīvības un ņēma viņus par gūstekņiem, un aizveda viņus atpakaļ uz Nefija zemi, un atļāva, lai viņiem varētu piederēt zeme, ar noteikumu, ka viņi nodos ķēniņu Nou lamaniešu rokās un atdos savu īpašumu, katrs pusi no visa, kas tiem bija, pusi no viņu zelta un viņu sudraba, un visām viņu dārglietām, un tā viņiem vajadzēja maksāt nodevu lamaniešu ķēniņam no gada uz gadu.
- 16 Un tad bija viens no ķēniņa dēliem starp tiem, kas bija saņemti gūstā, kura vārds bija Limhijs.
- 17 Un tad Limhijs gribēja, lai viņa tēvs netiktu iznīcināts; tomēr nebija tā, ka Limhijs nezinātu par tēva nekrietnībām, jo pats viņš bija taisnīgs vīrs.
- 18 Un notika, ka Gideons slepeni sūtīja vīrus mežonīgā apvidū, lai atrastu ķēniņu un tos, kas bija ar viņu. Un notika, ka viņi sastapa cilvēkus mežonīgā apvidū, visus, izņemot ķēniņu un viņa priesterus.
- 19 Tad viņi bija zvērējuši savās sirdīs, ka tie atgriezīsies Nefija zemē un, ja viņu sievas un viņu bērni būs nogalināti, un arī tie, kas palika ar viņiem, ka viņi meklēs atreibību un arī ies bojā ar tiem.
- 20 Un ķēniņš pavēlēja, lai viņi neatgrieztos; un viņi bija dusmīgi uz ķēniņu un lika viņam ciest līdz nāvei ugunī.
- 21 Un viņi arī grasījās ņemt priesterus un nodot tos nāvei, un tie bēga no viņiem.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

22 Un notika, ka viņi jau grasījās atgriezties Nefija zemē, un viņi sastapa Gideona vīrus. Un Gideona vīri pastāstīja viņiem visu, kas bija noticis ar viņu sievām un viņu bērniem; un ka lamanieši bija atļāvuši, lai viņiem piederētu zeme, maksājot nodevu lamaniešiem, vienu pusi no visa, kas tiem piederēja.

23 Un ļaudis pateica Gideona vīriem, ka viņi ir nogalinājuši ķēniņu, un viņa priesteri ir aizbēguši no viņiem tālāk mežonīgā apvidū.

24 Un notika, kad viņi bija pabeiguši ceremoniju, ka viņi atgriezās Nefija zemē, priecādamies, jo viņu sievas un bērni nebija nogalināti; un viņi pastāstīja Gideonam, ko viņi bija izdarījuši ar ķēniņu.

25 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš zvērēja viņiem, ka viņa cilvēki nenogalinās tos.

26 Un arī Limhijs, būdams ķēniņa dēls un saņēmis viņam piešķirtu ķēniņvalsti no tautas, zvērēja lamaniešu ķēniņam, ka viņa ļaudis maksās nodevu viņam, patiesi vienu pusi no visa, kas tiem pieder.

27 Un notika, ka Limhijs sāka veidot ķēniņvalsti un dibināt mieru starp saviem ļaudīm.

28 Un lamaniešu ķēniņš sūtīja sargus visapkārt zemei, lai viņš varētu noturēt Limhija ļaudis tajā zemē, lai viņi nevarētu doties projām mežonīgā apvidū; un viņš uzturēja savus sargus no nodevām, ko viņš saņēma no nefijiešiem.

29 Un tad ķēniņam Limhijam bija nepārtraukts miers viņa ķēniņvalstī divu gadu garumā, tādēļ ka lamanieši viņiem neuzmācās, nedz arī mēģināja viņus iznīcināt.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosijas 20

- 1 Tad Šemlonā bija viena vieta, kur lamaniešu meitas sapulcējās kopā, lai dziedātu un dejotu, un priecātos.
- 2 Un notika, ka vienu dienu dažas no viņām bija sapulcējušās kopā, lai dziedātu un dejotu.
- 3 Un tad ķēniņa Noas priesteri, kaunoties atgriezties Nefija pilsētā, jā, un arī baidoties, ka ļaudis tos nogalinās, tādēļ viņi neuzdrošinājās atgriezties pie savām sievām un saviem bērniem.
- 4 Un palikuši mežonīgā apvidū un atklājuši lamaniešu meitas, viņi noslēpās un novēroja tās;
- 5 un, kad tikai dažas no viņām bija sapulcējušās dejojot, tie iznāca no savām slēptuvēm un sagrāba viņas, un aizveda viņas mežonīgā apvidū; jā, divdesmit un četras lamaniešu meitas tie aizveda mežonīgā apvidū.
- 6 Un notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu meitas ir pazudušas, viņi bija dusmīgi uz Limhija ļaudīm, jo viņi domāja, ka tie bija Limhija ļaudis.
- 7 Tādēļ viņi sūtīja savus karapulkus; jā, pat pats ķēniņš devās savas tautas priekšgalā; un viņi devās uz Nefija zemi, lai iznīcinātu Limhija ļaudis.
- 8 Un tad Limhijs bija atklājis viņus no torņa, patiesi visu viņu sagatavošanos karam tas atklāja; tādēļ viņš sapulcināja savus ļaudis kopā un nolika tos gaidīt laukos un mežos.
- 9 Un notika, kad lamanieši ienāca, ka Limhija ļaudis sāka uzbrukt viņiem no savām slēptuvēm un sāka tos nogalināt.
- 10 Un notika, ka cīņa kļuva ļoti sīva, jo viņi cīnījās kā lauvas par savu laupījumu.
- 11 Un notika, ka Limhija ļaudis sāka dzīt lamaniešus sev pa priekšu; tomēr viņu nebija pat uz pusi tik daudz kā lamaniešu. Bet viņi cīnījās par savām dzīvībām un par savām sievām, un par saviem bērniem; tādēļ viņi saņēma visus spēkus un cīnījās kā pūķi.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

- 12 Un notika, ka tie atrada lamaniešu ķēniņu starp viņu kritušajiem, tomēr viņš nebija miris, bet bija ievainots un pamests zemē, tik steidzīga bija viņa ļaužu bēgšana.
- 13 Un tie paņēma viņu un pārsēja viņa vātis, un atnesa to Limhija priekšā, un sacīja: Lūk, šeit ir lamaniešu ķēniņš; viņš, būdams ievainots, bija kritis starp beigtajiem, un lamanieši bija viņu pametuši; un lūk, mēs atvedām viņu tavā priekšā; un tagad atļauj mums viņu nogalināt!
- 14 Bet Limhijs sacīja tiem: Jūs nenogalināsīt viņu, bet atvedīsīt viņu šurp, lai es varētu viņu redzēt! Un tie atveda viņu. Un Limhijs sacīja viņam: Kāds jums bija iemesls nākt karot pret manu tautu? Lūk, mana tauta nav lauzusi zvērestu, kuru es jums devu; tādēļ kāpēc jūs laužat zvērestu, kuru jūs devāt manai tautai?
- 15 Un tad ķēniņš sacīja: Es lauzu zvērestu tāpēc, ka tavi ļaudis aizveda manu ļaužu meitas; tādēļ savās dūsmās es liku savai tautai nākt karot pret tavu tautu.
- 16 Un tad Limhijs nebija neko dzirdējis par šo lietu; tādēļ viņš sacīja: Es pārbaudīšu starp saviem ļaudīm, un kas to būs darījis, ies bojā! Tādēļ viņš lika, lai viņa ļaudis tiktu pārbaudīti.
- 17 Tad, kad Gideons bija šo dzirdējis, viņš, būdams ķēniņa virsnieks, devās un sacīja ķēniņam: Es lūdzu tevi, pārtrauc un nepārbaudi šos ļaudis, un neapsūdzi viņus!
- 18 Jo vai tu neatceries sava tēva priesterus, kurus šī tauta gribēja nogalināt? Un vai viņi nav mežonīgā apvidū? Un vai viņi nav tie, kas nozaguši lamaniešu meitas?
- 19 Un tad redzi un pastāsti ķēniņam par to, lai viņš pastāstītu saviem ļaudīm, ka viņi tiktu nomierināti; jo lūk, viņi atkal gatavojas nākt pret mums; un redzi arī, ka mūsu nav daudz.
- 20 Un lūk, viņi nāk ar daudziem pulkiem; un, ja ķēniņš viņus nenomierinās, mums vajadzēs iet bojā.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

- 21 Jo vai nav Abinadija vārdi piepildīti, ko viņš pravietoja pret mums—un viss tas tādēļ, ka mēs neklausījāmies Tā Kunga vārdos un nenovērsāmies no savām nekrietnībām?
- 22 Un tagad nomierināsim ķēniņu, un mēs izpildīsim zvērestu, ko esam viņam devuši; jo labāk, ka mēs esam jūgā, nekā mums ir jāzaudē savas dzīvības; tādēļ apturēsim šo lielo asinsizliešanu.
- 23 Un tad Limhijs pastāstīja ķēniņam visu par savu tēvu un priesteriem, kas bēga mežonīgā apvidū un piedēvēja tiem viņu meitu aizvešanu.
- 24 Un notika, ka ķēniņš tika nomierināts pret Limhija tautu; un viņš sacīja tiem: Iesim satikt manus ļaudis bez ieročiem; un es zvēru jums ar zvērestu, ka mana tauta nenogalinās tavu tautu!
- 25 Un notika, ka viņi sekoja ķēniņam un devās sastapt lamaniešus bez ieročiem. Un notika, ka viņi sastapa lamaniešus; un lamaniešu ķēniņš dziļi paklanījās viņu priekšā un aizlūdza par Limhija tautu.
- 26 Un, kad lamanieši redzēja Limhija tautu, ka viņi bija bez ieročiem, viņi iežēlojās par viņiem un nomierinājās, un atgriezās ar savu ķēniņu mierā savā pašu zemē.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosijas 21

- 1 Un notika, ka Limhijs un viņa tauta atgriezās Nefija pilsētā un sāka atkal mierā dzīvot tajā zemē.
- 2 Un notika, ka pēc daudzām dienām lamanieši atkal tika uzkūdīti dusmās pret nefijiešiem, un viņi sāka nākt apkārtējās zemes robežās.
- 3 Tagad viņi neuzdrošinājās tos nogalināt tā zvēresta dēļ, ko viņu ķēniņš bija devis Limhijam; bet viņi sita tiem pa vaigiem un apspieda tos; un sāka uzlikt smagas nastas uz to mugurām un dzina tos, it kā tie būtu mēmi ēzeļi—
- 4 jā, un viss tas tika darīts, lai Tā Kunga vārds tiktu piepildīts.
- 5 Un tagad nefijiešu ciešanas bija lielas, un nebija nekāda veida, kā tie varētu atbrīvoties no viņu rokām, jo lamanieši bija aplenkuši tos no visām pusēm.
- 6 Un notika, ka tauta sāka kurnēt un žēloties savam ķēniņam savu ciešanu dēļ; un viņi sāka alkt atkal doties cīņā pret lamaniešiem. Un viņi ļoti nomocīja ķēniņu ar savām žēlabām, tādēļ viņš atļāva tiem darīt to, ko tie vēlējās.
- 7 Un viņi atkal sapulcējās kopā un apvilka savas bruņas, un devās pret lamaniešiem, lai izdzītu tos no savas zemes.
- 8 Un notika, ka lamanieši sasita viņus un aizdzina viņus atpakaļ, un nogalināja daudzus no viņiem.
- 9 Un tad Limhija tautā bija liela sērošana un raudāšana, atraitne sēroja pēc sava vīra, dēls un meita sēroja pēc sava tēva un brālis pēc saviem brāļiem.
- 10 Tad nu tajā zemē bija liels daudzums atraitņu, un viņas skaļi raudāja no dienas dienā, jo lielas bailes no lamaniešiem bija tām uznākušas.
- 11 Un notika, ka viņu nepārtrauktā raudāšana uzkūdīja dusmas pret lamaniešiem atlikušajos Limhija ļaudīs; un viņi atkal devās cīņā, bet viņi atkal tika atdzīti atpakaļ, ciešot lielus zaudējumus.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

- 12 Jā, viņi devās vēl trešo reizi un cieta līdzīgi; un tie, kas nebija nogalināti, atgriezās atkal Nefija pilsētā.
- 13 Un viņi pazemojās līdz pat zemei, padodoties verdzības jūgam, pakļaujoties tam, ka viņi tika sisti un dzenāti turp un šurp, un noslogoti atbilstoši savu ienaidnieku vēlmēm.
- 14 Un viņi pazemojās līdz pat pašiem pazemības dziļumiem; un viņi stipri piesauca Dievu; jā, pat visas dienas garumā viņi piesauca savu Dievu, lai Viņš atbrīvotu tos no viņu ciešanām.
- 15 Un tagad Tas Kungs bija kūtrs uz klausīt viņu saucienus viņu nekrietnību dēļ; tomēr Tas Kungs dzirdēja viņu kliegzienu un sāka mīkstināt lamaniēšu sirdis, ka tie sāka atvieglot viņu slogus; tomēr Tas Kungs neuzskatīja par vajadzīgu atbrīvot viņus no verdzības.
- 16 Un notika, ka viņiem maz pamazām sāka veikties tajā zemē un sāka izaugt vairāk labības un sīklopu, un liellopu, ka viņi necieta badu.
- 17 Tagad bija liels skaits sieviešu, daudz vairāk nekā vīriešu; tādēļ ķēniņš Limhijs pavēlēja, lai katrs vīrietis sniegtu atbalstu atraitnēm un viņu bērniem, lai tie neietu bojā aiz bada; un to viņi darīja tāpēc, ka liels skaits no viņiem bija nogalināti.
- 18 Tagad Limhija ļaudis turējās kopā grupās, cik vien bija iespējams, un apsargāja savu labību un ganāmpulkus;
- 19 un ķēniņš neuzdrīkstējās iziet aiz pilsētas sienām, nepaņēmis sev līdzī sargus, baidoties, ka viņš kaut kādā veidā varētu krist lamaniēšu rokās.
- 20 Un viņš lika, lai viņa ļaudis apsargātu zemi, lai viņi kaut kādā veidā varētu sagūstīt tos priesterus, kas aizbēga mežonīgā apvidū, kas bija nozaguši lamaniēšu meitas un kas bija likuši tādām lielām postam nākt pār viņiem.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

- 21 Jo viņi vēlējās tos sagrābt, lai viņi varētu tos sodīt; jo tie nāca Nefija zemē naktīs un aiznesa labību un daudzās no viņu vērtīgajām lietām; tādēļ viņi noslēpās tos sagaidīt.
- 22 Un notika, ka vairs nebija lielu nemieru starp lamaniešiem un Limhija ļaudīm līdz pat tam laikam, kad Amons un viņa brāļi ieradās tajā zemē.
- 23 Un ķēniņš, būdams ārpus pilsētas vārtiem ar savu sardzi, atklāja Amonu un viņa brāļus; un, noturēdams tos par Noas priesteriem, viņš lika, lai tie tiktu sagrābti un sasieti, un iemesti cietumā. Un, ja viņi būtu bijuši Noas priesteri, viņš tos būtu licis nodot nāvei.
- 24 Bet, kad viņš atklāja, ka viņi nebija tie, bet ka viņi bija to brāļi un bija atnākuši no Zarahemlas zemes, viņš kļuva ļoti priecīgs.
- 25 Tad nu ķēniņš Limhijs pirms Amona ierašanās bija sūtījis nelielu skaitu vīru meklēt Zarahemlas zemi; bet viņi nebija to atraduši; un viņi bija nomaldījušies mežonīgā apvidū.
- 26 Tomēr viņi bija atraduši zemi, kas bija bijusi apdzīvota; jā, zemi, kas bija noklāta ar sausiem kauliem; jā, zemi, kas bija bijusi apdzīvota un kas bija tikusi iznīcināta; un viņi, uzskatīdami, ka tā ir Zarahemlas zeme, atgriezās Nefija zemē, ieradušies zemes robežās nedaudz dienu pirms Amona atnākšanas.
- 27 Un viņi atnesa pierakstu sev līdzī, tieši tās tautas pierakstu, kuru kaulus viņi bija atraduši; un tas bija iegravēts uz plāksnēm no rūdas.
- 28 Un tad Limhijs atkal ļoti priecājās, uzzinot no Amona mutes, ka ķēniņam Mosijam bija Dieva dāvana, ar ko viņš varēja iztulkot tādus gravējumus; jā, un Amons arī priecājās.
- 29 Tomēr Amons un viņa brāļi bēdējās tādēļ, ka tik daudzi viņu brāļi bija nokauti;

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

30 un arī ka ķēniņš Noa un viņa priesteri bija likuši cilvēkiem darīt tik daudz grēku un nekrietnību pret Dievu; un viņi arī sēroja par Abinadija nāvi; un arī par Almas un to ļaužu aiziešanu, kas sekoja Almam, kurš bija izveidojis Dieva baznīcu ar Dieva spēku un varu, un ticību tiem vārdiem, ko bija runājis Abinadijs.

31 Jā, viņi sēroja par to aiziešanu, jo viņi nezināja, kurp tie bija aizbēguši. Tagad viņi ar prieku būtu apvienojušies ar tiem, jo viņi paši bija stājušies derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

32 Un tagad kopš Amona atnākšanas ķēniņš Limhijs un arī daudzi no viņa ļaudīm stājās derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

33 Un notika, ka ķēniņš Limhijs un daudzi no viņa ļaudīm vēlējās tapt kristīti; bet nebija neviena tajā zemē, kam būtu Dieva pilnvaras. Un Amons atteicās to darīt, uzskatīdams sevi par necienīgu kalpu.

34 Tādēļ viņi tajā laikā paši neizveidoja baznīcu, gaidīdami uz Tā Kunga Garu. Tagad viņi vēlējās kļūt tādi paši kā Alma un viņa brāļi, kas bija aizbēguši mežonīgā apvidū.

35 Viņi vēlējās tapt kristīti par liecību un pierādījumu tam, ka tie vēlas kalpot Dievam ar visu savu sirdi; tomēr viņi paildzināja to laiku; un ziņojums par viņu kristīšanu tiks dots vēlāk.

36 Un tagad visi Amona un viņa ļaužu un ķēniņa Limhija un viņa ļaužu centieni bija atbrīvoties no lamaniešu rokām un no jūga.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosijas 22

- 1 Un tad notika, ka Amons un ķēniņš Limhija sāka apspriesties ar ļaudīm, kā tiem atbrīvoties no jūga; un viņi pat lika, lai visa tauta sapulcētos kopā; un tā viņi darīja, lai viņiem būtu tautas balss par šo lietu.
- 2 Un tad notika, ka viņi nevarēja atrast nevienu citu ceļu kā atbrīvoties no jūga, kā vien paņemt savas sievietes un bērnus, un savus sīklopus, un savus liellopus, un savas teltis un doties mežonīgā apvidū; jo lamaniešu bija tik daudz, ka Limhija ļaudīm bija neiespējami cīnīties ar viņiem, domājot ar zobenu atbrīvot sevi no jūga.
- 3 Tad notika, ka Gideons devās un nostājās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Tagad, ak ķēniņ, līdz šim tu esi uzklaušījis manus vārdus daudzas reizes, kad mēs cīnījāmies ar mūsu brāļiem lamaniešiem.
- 4 Un tagad, ak ķēniņ, ja tu neuzskati mani par nederīgu kalpu vai ja tu līdz šim zināmā mērā esi uzklaušījis manus vārdus, un tie tev ir bijuši noderīgi, tāpat es vēlos, lai tu šoreiz uzklaušītu manus vārdus, un es būšu tavs kalps un atbrīvošu šo tautu no jūga.
- 5 Un ķēniņš ļāva, lai viņš runātu. Un Gideons sacīja viņam:
- 6 Redzi, pilsētas otrā pusē aizmugures sienā ir otrā eja. Lamanieši jeb lamaniešu sargi naktīs ir piedzērušies, tādēļ sūtīsim ziņu visai šai tautai, lai viņi savāc savus sīklopus un liellopus un lai tie varētu naktī tos aizdzīt mežonīgā apvidū.
- 7 Un es, saskaņā ar tavu pavēli, iešu un samaksāšu pēdējo vīna nodevu lamaniešiem, un viņi būs piedzērušies; un mēs iziesim caur slepeno eju pa kreisi no viņu noietnes, kad viņi būs piedzērušies un aizmiguši.
- 8 Tā mēs aiziesim ar mūsu sievietēm un mūsu bērniem, mūsu sīklopiem un mūsu liellopiem mežonīgā apvidū; un mēs apiesim apkārt Šiloma zemei.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

- 9 Un notika, ka ķēniņš uzklausīja Gideona vārdus.
- 10 Un ķēniņš Limhijs lika, lai ļaudis savāktu kopā savus ganāmpulkus; un viņš sūtīja vīna nodevu lamaniešiem; un kā dāvanu tiem viņš sūtīja arī vairāk vīna; un tie krietni dzēra vīnu, ko ķēniņš Limhijs bija tiem sūtījis.
- 11 Un notika, ka ķēniņa Limhija ļaudis naktī aizgāja mežonīgā apvidū ar saviem sīklopiem un saviem liellopiem, un, Amona un viņa brāļu vadīti, tie apgāja apkārt Šiloma zemei pa mežonīgu apvidu un pagriezās uz Zarahemlas zemes pusi.
- 12 Un viņi bija paņēmuši visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kuras viņi varēja panest, un arī uzturu līdz mežonīgā apvidū; un viņi turpināja savu ceļojumu.
- 13 Un pavadījuši mežonīgā apvidū daudzas dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē un pievienojās Mosijas tautai, un kļuva pakļauti viņam.
- 14 Un notika, ka Mosija pieņēma tos ar prieku; un viņš arī pieņēma viņu pierakstus un arī pierakstus, ko bija atraduši Limhija ļaudis.
- 15 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka Limhija ļaudis naktī bija pametuši zemi, ka viņi sūtīja karapulku mežonīgā apvidū sekot tiem;
- 16 un, kad viņi bija dzinušies pakāļ tiem divas dienas, viņi vairs nevarēja sekot to pēdām; tādēļ viņi apmaldījās mežonīgā apvidū.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Almas un Tā Kunga ļaužu, kas tika ķēniņa Noas ļaužu aizdzīti neapdzīvotā apvidū, ziņojums.

Mosijas 23

- 1 Tad Alma, ticis Tā Kunga brīdināts, ka ķēniņa Noas karapulki nāks pret viņiem, un darījis to zināmu savai tautai, tādēļ viņi savāca kopā savus ganāmpulkus un paņēma no savas labības, un devās mežonīgā apvidū pirms ķēniņa Noas karapulkiem.
- 2 Un Tas Kungs viņus stiprināja, ka ķēniņa Noas ļaudis nevarēja viņus panākt, lai tos nogalinātu.
- 3 Un viņi bēga astoņas dienas, ceļojot pa mežonīgo apvidū.
- 4 Un viņi nonāca zemē, jā, patiesi ļoti skaistā un jaukā zemē, tīra ūdens zemē.
- 5 Un viņi uzslēja savas teltis un sāka iekopt zemi, un sāka celt celtņus; jā, viņi bija čakli un ļoti daudz strādāja.
- 6 Un tauta vēlējās, lai Alma būtu par viņu ķēniņu, jo tauta viņu mīlēja.
- 7 Bet viņš sacīja uz tiem: Lūk, nav vēlams, ka mums būtu ķēniņš; jo tā saka Tas Kungs: Jums nebūs vienu radību cienīt augstāk pār citu, vai nevienam cilvēkam nebūs uzskatīt sevi augstāku par citu; tādēļ es saku jums, ka jums nav vēlams, ka jums būtu ķēniņš.
- 8 Tomēr, ja tas būtu iespējams, ka jums vienmēr taisnīgi vīri būtu par ķēniņiem, tad jums būtu labi, ka jums būtu ķēniņš.
- 9 Bet atcerieties ķēniņa Noas un viņa priesteru nekrietnību; un es pats biju notverts valgos un darīju daudzas lietas, kas bija negantas Tā Kunga acīs, kas lika man rūgti nožēlot grēkus.
- 10 Tomēr pēc daudzām bēdām Tas Kungs uzklausīja manus saucienus un atbildēja uz manām lūgšanām, un padarīja mani par darbarīku Savās rokās, atvedot tik daudzus no jums pie Viņa patiesības atziņas.
- 11 Tomēr šeit es nemeklēju godību, jo es neesmu cienīgs godināt pats sevi.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

- 12 Un tad es saku jums, jūs tikāt ķēniņa Noas apspiesti un bijāt viņa un viņa priesteru jūgā, un tikāt viņu novesti nekrietnībā; tādēļ jūs bijāt sasieti ar nekrietnības saitēm.
- 13 Un tagad, kā jūs esat tikuši atbrīvoti ar Dieva spēku no šīm saitēm; jā, tieši no ķēniņa Noas un viņa ļaužu rokām, un arī no nekrietnības saitēm, patiesi tā es vēlos, lai jūs stāvētu stipri šajā brīvībā, ar ko jūs esat tikuši darīti brīvi, un lai jūs neuzticētu nevienam vīram būt par ķēniņu pār jums.
- 14 Un arī neuzticētu nevienam būt nedz par jūsu skolotāju, nedz jūsu kalpotāju, kā vien ja tas ir Dieva vīrs, kas staigā Viņa ceļus un tur Viņa pavēles.
- 15 Tā Alma mācīja savu tautu, lai katrs cilvēks mīlētu savu tuvāko kā sevi pašu, lai nebūtu strīdu viņu starpā.
- 16 Un tad Alma bija viņu augstais priesteris, būdams viņu baznīcas dibinātājs.
- 17 Un notika, ka neviens nesaņēma pilnvaras sludināt vai mācīt, nesaņēmis tās caur viņu no Dieva. Tādēļ viņš iesvētīja visus viņu priesterus un visus viņu skolotājus; un neviens netika iesvētīts, ja vien viņi nebija taisnīgi vīri.
- 18 Tādēļ viņi uzraudzīja savu tautu un baroja viņus ar to, kas pieder pie taisnības.
- 19 Un notika, ka viņiem sāka ļoti veikties tajā zemē; un viņi nosauca to zemi par Helamu.
- 20 Un notika, ka viņi ļoti savairojās un viņiem ļoti veicās Helama zemē; un viņi uzcēla pilsētu, kuru viņi nosauca par Helama pilsētu.
- 21 Tomēr Tas Kungs uzskatīja par vajadzīgu pārmācīt Savu tautu; jā, Viņš pārbaudīja viņu pacietību un viņu ticību.
- 22 Tomēr—tas, kas paļaujas uz Viņu, tas tiks paaugstināts pēdējā dienā. Jā, un tā tas bija ar šo tautu.
- 23 Jo lūk, es parādišu jums, ka viņi tika pakļauti jūgā, un neviens tos nevarēja atbrīvot kā vien Tas Kungs, viņu Dievs, jā, patiesi Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 Un notika, ka Viņš tos atbrīvoja, un Viņš parādīja
tiem Savu vareno spēku, un liela bija viņu
priecāšanās.

25 Jo lūk, notika, kad viņi bija Helama zemē, jā,
Helama pilsētā, kamēr apstrādāja zemi visapkārt,
lūk, lamaniešu karapulki bija viņu zemes robežās.

26 Tad notika, ka Almas brāļi bēga no saviem
laukiem un sapulcējās kopā Helama pilsētā; un viņi
bija ļoti izbijušies no lamaniešu parādīšanās.

27 Bet Alma devās un nostājās viņu vidū, un
skubināja viņus nebaidīties, bet lai viņi atcerētos To
Kungu, viņu Dievu, un Viņš tos atbrīvos.

28 Tādēļ viņi apklusināja savas bailes un sāka
piesaukt To Kungu, lai Viņš mīkstinātu lamaniešu
sirdis, lai tie saudzētu viņus un viņu sievas, un viņu
bērnus.

29 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja lamaniešu
sirdis. Un Alma un viņa brāļi devās un nodeva sevi
viņu rokās; un lamanieši ieņēma Helama zemi.

30 Tad lamaniešu karapulki, kas bija vajājuši ķēniņa
Limhija tautu, bija maldījušies mežonīgā apvidū
daudzas dienas.

31 Un lūk, viņi bija atraduši šos ķēniņa Noas
priesterus vietā, kuru viņi sauca par Amulonu; un
viņi bija sagrabuši Amulona zemi un sākuši to
apstrādāt.

32 Tad šo priesteru vadoņa vārds bija Amulons.

33 Un notika, ka Amulons lūdzās lamaniešus; un viņš
arī sūtīja viņu sievas, kuras bija lamaniešu meitas,
lūgt savus brāļus, lai tie nenogalinātu viņu vīrus.

34 Un lamanieši iežēlojās par Amulonu un viņa
brāļiem un viņu sievu dēļ, nenogalināja tos.

And it came to pass that he did deliver them, and
he did show forth his mighty power unto them, and
great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in
the land of Helam, yea, in the city of Helam, while
tilling the land round about, behold an army of the
Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled
from their fields, and gathered themselves together
in the city of Helam; and they were much frightened
because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and
exhorted them that they should not be frightened,
but that they should remember the Lord their God
and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to
cry unto the Lord that he would soften the hearts of
the Lamanites, that they would spare them, and their
wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the
hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren
went forth and delivered themselves up into their
hands; and the Lamanites took possession of the
land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had fol-
lowed after the people of king Limhi, had been lost
in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king
Noah, in a place which they called Amulon; and they
had begun to possess the land of Amulon and had be-
gun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was
Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with
the Lamanites; and he also sent forth their wives,
who were the daughters of the Lamanites, to plead
with their brethren, that they should not destroy
their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon
and his brethren, and did not destroy them, because
of their wives.

- 35 Un Amulons un viņa brāļi pievienojās lamaniešiem, un, kad viņi ceļoja pa mežonīgo apvidu, meklēdami Nefija zemi, viņi atrada Helama zemi, kas piederēja Almam un viņa brāļiem.
- 36 Un notika, ka lamanieši apsolīja Almam un viņa brāļiem, ka, ja viņi parādīs viņiem ceļu, kas ved uz Nefija zemi, viņi dāvās tiem viņu dzīvības un viņu brīvību.
- 37 Bet, kad Alma bija parādījis viņiem ceļu, kas veda uz Nefija zemi, lamanieši neturēja savu solījumu; bet viņi nolika sargus visapkārt Helama zemei, pār Almu un viņa brāļiem.
- 38 Un pārējie no viņiem devās uz Nefija zemi; un daļa no viņiem atgriezās Helama zemē un arī atveda līdzī to sargu sievas un bērnus, kas bija atstāti tajā zemē.
- 39 Un lamaniešu ķēniņš atļāva Amulonam būt par ķēniņu un valdnieku pār savu tautu, kas bija Helama zemē; tomēr viņš nedrīkstēja darīt neko pret lamaniešu ķēniņa gribu.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosijas 24

- 1 Un notika, ka Amulons atrada labvēlību lamaniešu ķēniņa acīs, tādēļ lamaniešu ķēniņš atļāva viņam un viņa brāļiem, lai viņi tiktu iecelti par skolotājiem pār viņa tautu, jā, pat pār tautu, kas bija Šemlona zemē un Šiloma zemē, un Amulona zemē.
- 2 Jo lamanieši bija sagrābuši visas šīs zemes; tādēļ lamaniešu ķēniņš iecēla ķēniņus pār visām šīm zemēm.
- 3 Un tad nu lamaniešu ķēniņa vārds bija Lamans, saukts sava tēva vārdā; un tādēļ viņš tika saukts par ķēniņu Lamanu. Un viņš bija ķēniņš pār daudziem ļaudīm.
- 4 Un viņš iecēla skolotājus no Amulona brāļiem katrā zemē, kas piederēja viņa ļaudīm; un tā Nefija valodu sāka mācīt starp visiem lamaniešu ļaudīm.
- 5 Un savā starpā viņi bija draudzīgi ļaudis; tomēr viņi nezināja Dievu; Amulona brāļi nemācīja tiem arī neko par To Kungu, viņu Dievu, ne arī par Mozus likumu, kā arī viņi nemācīja tiem Abinadija vārdus;
- 6 bet viņi mācīja tiem, lai tie vestu savus pierakstus un lai viņi rakstītu cits citam.
- 7 Un tā lamanieši sāka vairot savu bagātību un sāka tirgoties cits ar citu, un kļuva varenī, un sāka kļūt par viltīgiem un gudriem ļaudīm attiecībā uz pasaulīgo gudrību; jā, ļoti viltīgi ļaudis, kam patika visa veida ļaundarība un laupīšana, bet tikai ne starp saviem brāļiem.
- 8 Un tad notika, ka Amulons sāka izrādīt savu varu pār Almu un viņa brāļiem, un sāka vajāt to, un lika saviem bērniem vajāt viņu bērnus.
- 9 Jo Amulons pazina Almu, ka viņš bija bijis viens no ķēniņa priesteriem un ka viņš bija tas, kas bija ticējis Abinadija vārdiem un bija ticis ķēniņa padzīts, un tādēļ tas bija apskaities uz viņu; jo viņš bija pakļauts lamaniešu ķēniņam, tomēr viņš valdīja pār tiem un uzlika tiem darbus, un iecēla uzraugus pār tiem.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put taskmasters over them.

10 Un notika, ka tik lielas bija viņu ciešanas, ka viņi sāka skaļi piesaukt Dievu.

11 Un Amulons pavēlēja viņiem, lai viņi izbeigtu savas raudas; un viņš nolika sargus pār viņiem, lai viņus uzraudzītu, lai katrs, kas tiktu atrasts piesaucot Dievu, tiktu nodots nāvei.

12 Un Alma un viņa ļaudis nepacēla savas balsis pret To Kungu, savu Dievu, bet izlēja savas sirdis Viņa priekšā; un Viņš zināja viņu sirds domas.

13 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca pār viņiem viņu ciešanās, sakot: Paceliet savas galvas un turiet drošu prātu, jo Es zinu to derību, ko jūs esat noslēguši ar Mani; un Es derēšu ar Savu tautu un atbrīvošu viņus no jūga.

14 Un Es arī atvieglošu slogus, kas ir uzlikti jūsu pleciem, lai jūs pat nevarētu just tos uz savām mugurām, kaut arī jūs esat jūgā; un to Es darīšu, lai jūs varētu turpmāk stāvēt kā Mani liecinieki un lai jūs droši varētu zināt, ka Es, Tas Kungs, apmeklēju Savus ļaudis viņu ciešanās.

15 Un tad notika, ka slogi, kas bija uzlikti Almam un viņa brāļiem, tika atviegloti; jā, Tas Kungs stiprināja viņus, ka viņi viegli varēja nest savus slogus, un viņi visā priedīgi un ar pacietību pakļāvās Tā Kunga gribai.

16 Un notika, ka tik milzīga bija viņu ticība un viņu pacietība, ka Tā Kunga balss atkal nāca pār viņiem, sakot: Turiet drošu prātu, jo rīt Es jūs atbrīvošu no jūga!

17 Un Viņš sacīja Almam: Tu iesi šīs tautas priekšā, un Es iešu ar tevi un atbrīvošu šo tautu no jūga!

18 Tad notika, ka Alma un viņa ļaudis naktī savāca savus ganāmpulkus kopā un arī savu labību; jā, patiesi visu nakts laiku viņi vāca kopā savus ganāmpulkus.

19 Un no rīta Tas Kungs lika dziļam miegam nākt pār lamaniešiem, jā, un visi viņu uzraugi bija dziļā miegā.

20 Un Alma un viņa ļaudis aizgāja mežonīgā apvidū; un, kad viņi bija ceļojuši visu dienu, viņi uzslēja savas teltis ielejā, un viņi nosauca to ieleju—Alma, tāpēc ka viņš vadīja viņu ceļu mežonīgā apvidū.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

- 21 Jā, un Almas ielejā viņi izlēja savu pateicību Dievam, jo Viņš bija bijis žēlīgs pret viņiem un padarījis vieglus viņu slogus, un bija atbrīvojis viņus no jūga, jo viņi bija jūgā, un neviens nevarēja viņus atbrīvot, kā vien Tas Kungs, viņu Dievs.
- 22 Un viņi pateicās Dievam, jā, visi viņu vīri un visas viņu sievas, un visi viņu bērni, kas varēja runāt, pacēla savas balsis, slavējot savu Dievu.
- 23 Un tad Tas Kungs sacīja uz Almu: Pasteidzies un ej ar savu tautu prom no šīs zemes, jo lamanieši ir pamodušies un vajā tevi; tādēļ dodies prom no šīs zemes un Es apturēšu lamaniešus šajā ielejā, lai viņi tālāk vairs nevarētu vajāt šo tautu.
- 24 Un notika, ka viņi pameta to ieleju un devās mežonīgā apvidū.
- 25 Un kad viņi bija bijuši mežonīgā apvidū divpadsmit dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē; un ķēniņš Mosija arī pieņēma viņus ar prieku.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosijas 25

- 1 Un tad ķēniņš Mosija lika, lai visi ļaudis tiktu sapulcināti kopā.
- 2 Tagad nebija tik daudz Nefija bērnu jeb tik daudz to, kas bija Nefija pēcteči, kā bija Zarahemlas, kas bija Muleka pēctecis, ļaužu un visu to, kas nāca ar viņu mežonīgā apvidū.
- 3 Un nebija tik daudz Nefija ļaužu un Zarahemlas ļaužu, kā bija lamaniešu; jā, viņu nebija pat uz pusi tik daudz.
- 4 Un tagad visa Nefija tauta tika sapulcināta kopā un arī Zarahemlas tauta, un viņi tika savākti kopā divās grupās.
- 5 Un notika, ka Mosija lasīja Zenifa pierakstus un lika, lai tie tiktu lasīti viņa tautai; jā, viņš lasīja Zenifa tautas pierakstus no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz viņi atkal atgriezās.
- 6 Un viņš arī lasīja ziņojumu par Almu un viņa brāļiem, un visām viņu ciešanām no tā brīža, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz tam laikam, kad viņi atkal atgriezās.
- 7 Un tad, kad Mosija bija pabeidzis lasīt tos pierakstus, viņa ļaudis, kas bija palikuši tajā zemē, bija izbrīnīti un pārsteigti.
- 8 Jo viņi nezināja ko domāt; jo, kad viņi ieraudzīja tos, kas bija atbrīvoti no jūga, viņi tika piepildīti ar ārkārtīgi lielu prieku.
- 9 Un atkal, kad viņi domāja par saviem brāļiem, kurus bija nokāvuši lamanieši, viņus pārņēma bēdas, un viņi patiesi lēja daudz bēdu asaru.
- 10 Un atkal, kad viņi domāja par tiešo Dieva labestību un Viņa spēku, atbrīvojot Almu un viņa brāļus no lamaniešu rokām un jūga, viņi pacēla savas balsis un pateicās Dievam.
- 11 Un atkal, kad viņi domāja par lamaniešiem, kas bija viņu brāļi, par viņu grēcīgo un samaitāto stāvokli, viņi tika pārņemti ar sāpēm un ciešanām par to dvēseļu labklājību.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

- 12 Un notika, ka tiem, kas bija Amulona un viņa brāļu bērni, kas bija ņēmuši par sievām lamaniešu meitas, nepatika savu tēvu uzvedība, un viņi vairs negribēja tikt saukti savu tēvu vārdos, tādēļ tie pieņēma Nefija vārdu, lai viņi tiktu saukti par Nefija bērniem un tiktu ieskaitīti starp tiem, kas tika saukti par nefijiešiem.
- 13 Un tad visa Zarahemlas tauta tika pieskaitīta nefijiešiem, un tas tāpēc, ka šī ķēniņvalsts nekad netika piešķirta nevienam citam, kā vien Nefija pēctečiem.
- 14 Un tad notika, kad Mosija bija pabeidzis runāt un lasīt tautai, viņš vēlējās, lai arī Alma runātu tautai.
- 15 Un Alma runāja uz viņiem, kad viņi bija sapulcināti kopā lielās grupās, un viņš gāja no vienas grupas pie otras, sludinot ļaudīm grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam.
- 16 Un viņš skubināja Limhija tautu un savus brāļus, visus tos, kas bija atbrīvoti no jūga, lai viņi atcerētos, ka tas bija Tas Kungs, kas atbrīvoja viņus.
- 17 Un notika, ka pēc tam, kad Alma bija daudz ko mācījis un bija pabeidzis runāt uz viņiem, ķēniņš Limhijs vēlējās tapt kristīts; un visa viņa tauta arī vēlējās tapt kristīta.
- 18 Tādēļ Alma devās ūdenī un kristīja viņus; jā, viņš kristīja tos tādā pašā veidā, kā viņš kristīja savus brāļus Mormonas ūdeņos; jā, un, cik vien viņš nokristīja, tie piederēja pie Dieva baznīcas; un tas bija dēļ viņu ticības Almas vārdiem.
- 19 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva Almam, ka viņš varēja dibināt draudzes visā Zarahemlas zemē; un deva viņam varu ordinēt priesterus un skolotājus pār katru draudzi.
- 20 Tagad tas tika darīts tāpēc, ka bija tik daudz ļaužu, ka viņus visus nevarēja vadīt viens skolotājs; ne arī viņi visi varēja dzirdēt Dieva vārdu vienā sapulcē;

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

- 21 tādēļ viņi sapulcējās kopā atsevišķās grupās, sauktās par draudzēm; katrai draudzei bija savi priesteri un savi skolotāji, un katrs priesteris sludināja vārdu tā, kā tas viņam tika teikts no Almas mutes.
- 22 Un tā, neskatoties uz to, ka bija daudzas draudzes, tās visas bija viena baznīca, jā, patiesi Dieva baznīca; jo visās draudzēs netika sludināts nekas cits, kā vien grēku nožēlošana un ticība Dievam.
- 23 Un tad Zarahemlas zemē bija septiņas draudzes. Un notika, ka katrs, kas vēlējās uzņemties Kristus jeb Dieva Vārdu, pievienojās Dieva draudzēm;
- 24 un viņi tika saukti par Dieva tautu. Un Tas Kungs izlēja Savu Garu pār viņiem, un viņi tika svētīti, un viņiem veicās tajā zemē.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosijas 26

- 1 Tad notika, ka bija daudzi no jaunās paaudzes, kas nevarēja saprast ķēniņa Benjamīna vārdus, būdami mazi bērni tajā laikā, kad viņš runāja uz savu tautu; un viņi neticēja savu tēvu paražām.
- 2 Viņi neticēja tam, kas tika teikts par mirušo augšāmcelšanos, viņi arī neticēja par Kristus atnākšanu.
- 3 Un tad savas neticības dēļ viņi nevarēja saprast Dieva vārdu; un viņu sirdis bija nocietinātas.
- 4 Un viņi nedz kristījās, nedz arī viņi pievienojās baznīcai. Un attiecībā uz ticību viņi bija atsevišķa tauta un palika tāda vienmēr, pat savā miesīgajā un grēcīgajā stāvoklī, jo viņi negribēja piesaukt To Kungu, savu Dievu.
- 5 Un tad Mosijas valdīšanas laikā viņu nebija pat uz pusī tik daudz kā Dieva tautas; bet dēļ strīdiem brāļu starpā viņu kļuva aizvien vairāk.
- 6 Jo notika, ka viņi pievīla daudzus, kas bija baznīcā, ar saviem glaimojošiem vārdiem un mudināja viņus veikt daudzus grēkus; tādēļ vajadzēja, lai tie, kas bija piederīgi baznīcai un izdarīja grēku, tiktu baznīcas brīdināti.
- 7 Un notika, ka viņi tika atvesti priesteru priekšā un skolotāji nodeva viņus priesteriem, un priesteri veda viņus Almas priekšā, kas bija augstais priesteris.
- 8 Tad nu ķēniņš Mosija bija devis Almam varu pār baznīcu.
- 9 Un notika, ka Alma nezināja, ko iesākt ar viņiem; bet pret viņiem bija daudz liecinieku; jā, ļaudis stāvēja un lielā skaitā liecināja par viņu nekrietnībām.
- 10 Tad nu nekad nekas tāds baznīcā iepriekš nebija noticis; tādēļ Alma bija satraukts savā garā, un viņš lika, lai tie tiktu vesti ķēniņa priekšā.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

- 11 Un viņš sacīja ķēniņam: Lūk, šeit ir daudzi, kurus mēs esam atveduši tavā priekšā, kas tiek savu brāļu apsūdzēti; jā, un viņi ir pieķerti dažādās nekrietnībās. Un viņi nenožēlo savas nekrietnības; tādēļ mēs atvedām viņus tavā priekšā, lai tu viņus varētu tiesāt atbilstoši viņu noziegumiem.
- 12 Bet ķēniņš Mosija sacīja Almam: Lūk, es viņus netiesāju; tādēļ es nododu viņus tavās rokās tiesāt.
- 13 Un tad Almas gars atkal bija satraukts, un viņš gāja un jautāja Tam Kungam, kas viņam jādara šajā lietā, jo viņš baidījās, ka viņš izdarītu aplami Dieva acīs.
- 14 Un notika, ka pēc tam, kad viņš bija izlējis visu savu dvēseli Dievam, Tā Kunga balss nāca uz viņu, sakot:
- 15 Svētīts tu esi, Alma, un svētīti ir tie, kas tapa kristīti Mormonas ūdeņos. Tu esi svētīts dēļ savas lielās ticības Mana kalpa Abinadija vārdiem vien.
- 16 Un svētīti ir viņi dēļ viņu lielās ticības tiem vārdiem vien, ko tu runāji uz viņiem.
- 17 Un svētīts esi tu tādēļ, ka tu nodibināji baznīcu šajā tautā; un viņi tiks nostiprināti, un viņi būs Mana tauta.
- 18 Jā, svētīti ir šie ļaudis, kas vēlas nest Manu Vārdu; jo Manā Vārdā viņi tiks saukti, un viņi ir Mani.
- 19 Un tāpēc, ka tu Man esi jautājis par pārkāpējiem, tu esi svētīts.
- 20 Tu esi Mans kalps; un Es noslēdzu derību ar tevi, ka tev būs mūžīgā dzīve; un tu kalposi Man un dosies Manā Vārdā, un savāksi kopā Manas avis.
- 21 Un tas, kas paklausīs Manai balsij, būs Mana avs; un viņu jūs pieņemsit baznīcā, un viņu arī Es pieņemsu.
- 22 Jo lūk, šī ir Mana baznīca; katrs, kas top kristīts, taps kristīts grēku nožēlošanai. Un katrs, ko jūs pieņemsit, ticēs Manam Vārdam; un viņam Es devīgi piedošu.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

- 23 Jo tas esmu Es, kas uzņemas uz Sevis pasaules grēkus; jo tas esmu Es, kas viņus ir radījis; un tas esmu Es, kas ļāvis tam, kas ticēs līdz galam, būt pie Manas labās rokas.
- 24 Jo lūk, Manā Vārdā viņi tiek saukti; un, ja viņi Mani pazīst, viņi celsies un viņiem mūžīgi būs vieta pie Manas labās rokas.
- 25 Un notiks, kad atskanēs otrā bazūne, tad tie, kas nekad Mani nav pazinuši, celsies un nostāsies Manā priekšā.
- 26 Un tad viņi zinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, ka Es esmu viņu Pestītājs; bet viņi netiks pestīti.
- 27 Un tad Es tiem apliecināšu, ka Es viņus nekad neesmu pazinis; un viņi aizies mūžīgajā ugunī, kas sataisīta velnam un viņa eņģeļiem.
- 28 Tādēļ Es saku tev, ka tas, kas neklausīs Manai balsij, tas netiks pieņemts Manā baznīcā, jo viņu Es nepieņemšu pastarā dienā.
- 29 Tādēļ Es saku tev: Ej! Un katrs, kas grēko pret Mani, to jūs tiesāsīt atbilstoši tiem grēkiem, ko viņš ir darījis; un, ja viņš atzīstas savos grēkos tavā un Manā priekšā un ar patiesu sirdi nožēlo tos, tam jūs piedosit, un arī Es viņam piedošu.
- 30 Jā, un, kad vien Mani ļaudis nožēlos grēkus, Es piedošu tiem viņu pārkāpumus pret Mani.
- 31 Un jūs arī piedosit cits citam jūsu pārkāpumus; jo patiesi Es saku jums, ka tas, kas nepiedod savam tuvākajam pārkāpumus, kad viņš saka, ka viņš tos nožēlo, tas pats taps sodīts.
- 32 Tagad Es saku tev: Ej! Un katrs, kas nenožēlos savus grēkus, tas netiks pieskaitīts Manai tautai; un to jums būs ievērot no šī brīža un turpmāk.
- 33 Un notika, kad Alma dzirdēja šos vārdus, viņš pierakstīja tos, lai tie viņam būtu un lai viņš varētu tiesāt šīs baznīcas ļaudis atbilstoši Dieva pavēlēm.
- 34 Un notika, ka Alma gāja un tiesāja tos, kas bija pieķerti nekrietnībās, atbilstoši Tā Kunga vārdam.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

35 Un katrs, kas nožēloja savus grēkus un atzinās tajos, tika pieskaitīts baznīcas ļaudīm.

36 Un tie, kas neatzinās savos grēkos un nenožēloja savas nekrietnības, tie netika pieskaitīti baznīcas ļaudīm, un viņu vārdi tika izdzēsti.

37 Un notika, ka Alma vadīja visas lietas baznīcā; un viņiem atkal iestājās miers un sāka ļoti labi veikties baznīcas lietās, piesardzīgi staigājot Dieva priekšā, pieņemot daudzus un kristījot daudzus.

38 Un tad nu visu to darīja Alma un viņa tuvākie sekotāji, kas vadīja baznīcu, uzcītīgi staigājot, mācot Dieva vārdu visās lietās, pārciešot visādas bēdas, būdami visu to vajāti, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas.

39 Un viņi pamācīja savus brāļus; un tie arī tika pamācīti katrs ar Dieva vārdu atbilstoši saviem grēkiem jeb grēkiem, ko katrs bija darījis, saņēmuši pavēli no Dieva lūgt bez mitēšanās un pateikties visās lietās.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosijas 27

- 1 Un tad notika, ka vajāšanas, ko pret baznīcu veica neticīgie, kļuva tik stipras, ka baznīca sāka kurnēt un žēloties saviem vadītājiem par to; un viņi žēlojās Almam. Un Alma ziņoja par šo lietu savam ķēniņam Mosijam. Un Mosija apspriedās ar saviem priesteriem.
- 2 Un notika, ka ķēniņš Mosija lika izziņot visapkārt zemē, ka nevienam neticīgajam nebūs vajāt nevienu no tiem, kas pieder pie Dieva baznīcas.
- 3 Un bija stingra pavēle visās draudzēs, ka nedrīkst būt vajāšanu viņu starpā, ka ir jābūt vienlīdzībai starp visiem cilvēkiem;
- 4 ka viņi nedrīkst ļaut lepņībai vai augstprātībai izjaukt viņu mieru; ka katram cilvēkam ir jāciena savu tuvāko kā sevi pašu, strādājot ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.
- 5 Jā, un visiem viņu priesteriem un skolotājiem jāstrādā ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai visos gadījumos, izņemot vienīgi slimību vai ārkārtīgi lielu vajadzību gadījumos; un, darot to visu, viņiem bija Dieva labvēlība pārpilnībā.
- 6 Un atkal iestājās liels miers tajā zemē; un tauta skaitā sāka kļūt ļoti liela un sāka izklīst pa zemes virsu, jā, uz ziemeļiem un uz dienvidiem, uz austrumiem un uz rietumiem, būvējot lielas pilsētas un ciematus visās zemes daļās.
- 7 Un Tas Kungs apmeklēja viņus un bija tiem labvēlīgs, un viņi kļuva par lielu un bagātu tautu.
- 8 Tagad Mosijas dēli tika ieskaitīti starp neticīgajiem; un arī viens no Almas dēliem tika ieskaitīts starp viņiem, viņš tika saukts par Almu, pēc viņa tēva vārda; tomēr viņš kļuva ļoti ļauns un elkus pielūdzošs vīrs. Un viņš bija daiļrunīgs vīrs un teica daudz glaimu šai tautai; tādēļ viņš pārlicināja daudzus no tautas darīt tādas pašas nekrietnības kā viņš.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

- 9 Un viņš kļuva par lielu traucēkli Dieva baznīcas labklājībai; zogot ļaužu sirdis; radot lielu šķelšanos tautas starpā; dodot iespēju Dieva ienaidniekam izmantot savu varu pār viņiem.
- 10 Un tad notika, kad viņš ceļoja apkārt, lai iznīcinātu Dieva baznīcu, jo viņš gāja apkārt slepeni ar Mosijas dēliem, cenšoties iznīcināt baznīcu un novest no ceļa Tā Kunga ļaudis, pretēji Dieva vai pat ķēniņa pavēlēm—
- 11 un, kā es jums sacīju, kad viņi gāja visapkārt, saceldamies pret Dievu, lūk, Tā Kunga eņģelis viņiem parādījās; un viņš nolaidās, it kā būtu bijis mākonī; un viņš runāja it kā pārķona balsī, kas lika tricēt zemei, uz kuras tie stāvēja;
- 12 un tik milzīgs bija viņu pārsteigums, ka tie krita pie zemes un nesaprata vārdus, kurus viņš runāja uz tiem.
- 13 Tomēr viņš sauca atkal: Alma, piecelies un panāc priekšā, jo kāpēc tu vajā Dieva baznīcu? Jo Tas Kungs ir teicis: Šī ir Mana baznīca un Es to nostiprināšu; un nekas to nevarēs apgāzt, kā vien Manu ļaužu pārkāpumi!
- 14 Un vēl eņģelis sacīja: Lūk, Tas Kungs ir uzklausījis Savu ļaužu lūgšanas un arī Viņa kalpa Almas lūgšanas, kas ir tavs tēvs; jo viņš ir lūdzis ar lielu ticību par tevi, lai tu tiktu vests pie patiesības atziņas; tādēļ šim nolūkam es esmu nācis, lai pārlicinātu tevi par Dieva spēku un varu, lai uz Viņa kalpotāju lūgšanām tiktu atbildēts atbilstoši viņu ticībai.
- 15 Un tagad lūk, vai jūs varat apstrīdēt Dieva spēku? Jo lūk, vai mana balss nesatricina zemi? Un vai jūs arī nevarat redzēt mani jūsu priekšā? Un es esmu Dieva sūtīts.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Tagad es saku tev: Ej! Un atceries savu tēvu gūstu Helama zemē un Nefija zemē; un atceries, cik lielas lietas Viņš ir darījis priekš tiem; jo viņi bija jūgā, un Viņš atbrīvoja tos. Un tagad es saku tev, Alma, ej savu ceļu un nemēģini vairs iznīcināt baznīcu, lai viņu lūgšanas tiktu atbildētas pat tad, ja tu pats gribēsi tikt atstumts.

17 Un tad notika, ka tie bija pēdējie vārdi, ko eņģelis runāja uz Almu, un viņš aizgāja.

18 Un tad Alma un tie, kas bija ar viņu, atkal nokrita pie zemes, jo liels bija viņu pārsteigums; jo paši ar savām acīm viņi bija redzējuši Tā Kunga eņģeli; un viņa balss bija kā pērkons, kas satricināja zemi; un viņi zināja, ka nebija nekā cita, kā vien Dieva spēks, kas varēja satricināt zemi un likt tai tā drebēt, ka tā gandrīz sadalījās gabalos.

19 Un tagad Almas pārsteigums bija tik liels, ka viņš palika mēms, ka viņš nevarēja atvērt savu muti; jā, un viņš kļuva vājš, pat tā, ka tas nevarēja pakustināt savas rokas; tādēļ tie, kas bija ar viņu, paņēma to un aiznesa bezpalīdzīgu, līdz viņš tika nolikts sava tēva priekšā.

20 Un tie atkārtoja viņa tēvam visu, kas bija ar tiem noticis; un viņa tēvs priecājās, jo viņš zināja, ka tas bija Dieva spēks.

21 Un viņš lika, lai ļaužu pulks tiktu pulcināts kopā, lai viņi būtu par lieciniekiem tam, ko Tas Kungs bija darījis viņa dēlam un arī tiem, kas bija ar viņu.

22 Un viņš lika, lai priesteri sapulcētos kopā; un viņi sāka gavēt un lūgt To Kungu, savu Dievu, lai Viņš atvērtu Almas muti, lai tas varētu runāt, un arī lai viņa locekļi saņemtu savu spēku—lai ļaužu acis tiktu atvērtas redzēt un zināt par Dieva labestību un godību.

23 Un notika, kad viņi bija gavējuši un lūguši divas dienas un divas nakts, Almas locekļi saņēma savu spēku, un viņš piecēlās un sāka runāt uz tiem, aicinādams viņus turēt drošu prātu.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

24 Jo, sacīja viņš, es esmu nožēlojis savus grēkus un esmu ticis Tā Kunga pestīts; lūk, es esmu piedzimis no Gara.

25 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Nebrīnies, ka visai cilvēcei, jā, vīriem un sievietēm, visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām ir jāpiedzimst no jauna; jā, jāpiedzimst no Dieva, izmainoties no viņu miesīgā un kritušā stāvokļa uz taisnīguma stāvokli, būdami Dieva pestīti, kļūdami Viņa dēli un meitas;

26 un tā viņi top jaunas radības; un, kamēr viņi to neizdara, viņi nekādā ziņā nevar iemantot Dieva valstību.

27 Es saku jums, kamēr tas ir tā, viņiem ir jātiek atstumtiem; un to es zinu tāpēc, ka es pats gandrīz tiku atstumts.

28 Tomēr pēc tam, kad es biju izbridis cauri daudzām bēdām, nožēlojis grēkus gandrīz līdz nāvei, Tas Kungs žēlastībā uzskatīja par lietderīgu izraut mani no mūžīgās degšanas, un es esmu piedzimis no Dieva.

29 Mana dvēsele ir tikusi atpestīta no rūgtas žults un nekrietnības saitēm. Es biju vistumšākajā bezdibenī; bet tagad es redzu brīnišķīgo Dieva gaismu. Mana dvēsele tika spīdzināta mūžīgajās mokās; bet es esmu izrauts no tām, un manai dvēselei vairs nesāp.

30 Es atgrūdu savu Pestītāju un noliedzu to, ko bija runājuši mūsu tēvi; bet tagad, lai cilvēki varētu paredzēt, ka Viņš nāks un ka Viņš atceras katru radījumu no Savas radības, Viņš pasludinās Sevi visiem.

31 Jā, katrs celis lieksies un katra mēle atzīsies Viņa priekšā. Jā, patiesi pēdējā dienā, kad visi cilvēki stāvēs, lai tiktu Viņa tiesāti, tad tie atzīs, ka Viņš ir Dievs; tad tie, kas pasaulē dzīvoja bez Dieva, atzīs, ka mūžīgā soda spriedums ir taisnīgs pār tiem; un viņi drebēs un trīcēs, un atkāpsies zem Viņa visu redzošās acs skatiena.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 Un tad notika, ka no tā laika Alma iesāka mācīt ļaudis, un tie, kas bija ar Almu tad, kad eņģelis parādījās viņiem, ceļoja apkārt pa visu zemi, vēstījot visiem ļaudīm to, ko viņi bija gan dzirdējuši, gan redzējuši, un sludinot Dieva vārdu lielās bēdās, tikdami stipri vajāti no tiem, kas bija neticīgi, un sisti no daudziem.

33 Bet, neskatoties uz visu to, viņi sniedza lielu mierinājumu baznīcai, stiprinot ļaužu ticību un ar iecietību un lielām pūlēm mudinot tos turēt Dieva baušļus.

34 Un četri no viņiem bija Mosijas dēli; un viņu vārdi bija Amons un Ārons, un Omners, un Himnijs; šie bija Mosijas dēlu vārdi.

35 Un viņi ceļoja apkārt pa visu Zarahemlas zemi un starp visiem ļaudīm, kas bija ķēniņa Mosijas pakļautībā, dedzīgi cenšoties izlabot visu to ļaunumu, ko viņi bija darījuši baznīcai, atzīstot visus savus grēkus un vēstījot visu to, ko tie bija redzējuši, un izskaidrojot pravietojumus un Rakstus visiem, kas vēlējās uzklaut tos.

36 Un tā viņi bija darbarīki Dieva rokās, atvedot daudzus pie patiesības atziņas, jā, pie atziņas par viņu Pestītāju.

37 Un cik svētīti viņi ir! Jo viņi sludināja mieru; viņi sludināja labas vēstis par labo; un viņi paziņoja tautai, ka Tas Kungs valda.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosijas 28

- 1 Tad notika, ka pēc tam, kad Mosijas dēli bija darījuši visas šīs lietas, viņi paņēma nelielu skaitu ļaužu sev līdzī un atgriezās pie sava tēva ķēniņa, un vēlējās no tā, lai tas atļautu viņiem, lai viņi varētu kopā ar tiem, kurus viņi bija atlasījuši, iet uz Nefija zemi, lai viņi varētu sludināt to, ko viņi bija dzirdējuši, un lai viņi varētu sniegt Dieva vārdu saviem brāļiem lamaniešiem—
- 2 lai varbūt viņi varētu vest tos pie Tā Kunga, viņu Dieva, atziņas un pārliecināt tos par viņu tēvu nekrietnībām; un lai varbūt viņi varētu izdziedināt tos no viņu naida pret nefijiešiem, lai tie arī varētu priecāties Tajā Kungā, viņu Dievā, lai tie varētu kļūt draudzīgi cits ar citu un lai vairs nebūtu nekādu strīdu visā tajā zemē, ko Tas Kungs, viņu Dievs, bija tiem devis.
- 3 Tagad viņi vēlējās, lai glābšana tiktu pasludināta katrai radībai, jo viņi nevarēja izturēt, ka kādai cilvēka dvēselei vajadzētu iet bojā; jā, pat tikai domas, ka kādai dvēselei vajadzētu ciest nebeidzamas mocības, lika tiem drebēt un trīcēt.
- 4 Un tādā veidā Tā Kunga Gars ietekmēja viņus, jo viņi bija paši zemiskākie grēcinieki. Un Tas Kungs savā bezgalīgajā žēlastībā uzskatīja par vajadzīgu viņus pasaudzēt; tomēr viņi izcieta lielas dvēseles sāpes savu nekrietnību dēļ, daudz ciešot un baidoties, ka viņi tiks atstumti uz visiem laikiem.
- 5 Un notika, ka viņi lūdza savu tēvu daudzas dienas, lai viņi varētu iet uz Nefija zemi.
- 6 Un ķēniņš Mosija gāja un vaicāja Tam Kungam, vai viņam ir jāļauj iet saviem dēļiem sludināt vārdu lamaniešu vidū.
- 7 Un Tas Kungs sacīja uz Mosiju: Lai viņi iet, jo daudzi ticēs viņu vārdiem, un viņiem būs mūžīgā dzīve; un Es atrīvošu tavus dēlus no lamaniešu rokām.
- 8 Un notika, ka Mosija ļāva, lai viņi varētu iet un darīt to, ko tie lūdza.
- 9 Un viņi devās mežonīgā apvidū, lai ietu sludināt vārdu lamaniešu vidū; un aprakstu par viņu darbiem es sniegšu tālāk.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

- 10 Tad ķēniņam Mosijam nebija neviena, kam
piešķirt ķēniņvalsti, jo nebija neviena no viņa
dēliem, kas pieņemtu šo ķēniņvalsti.
- 11 Tādēļ viņš paņēma pierakstus, kas bija iegravēti
uz plāksnēm no misiņa, un arī Nefija plāksnes, un
visas tās lietas, ko viņš bija pasargājis un saglabājis
saskaņā ar Dieva pavēlēm, pēc tam, kad viņš bija
pārtulkojis un licis pierakstīt tos pierakstus, kas bija
uz plāksnēm no zelta, kuras bija atraduši Limhija
ļaudis, kuras bija nodotas viņam ar Limhija roku;
- 12 un to viņš darīja savas tautas dedzīgās vēlēšanās
dēļ; jo viņi bez mēra vēlējās zināt par to tautu, kas
bija tikusi iznīcināta.
- 13 Un tad viņš pārtulkoja tos ar to divu akmeņu
palīdzību, kas bija iestiprināti divos lokveida
ietvaros.
- 14 Tad nu šīs lietas bija sagatavotas no paša iesākuma
un tika nodotas no paaudzes paaudzē tādām
nolūkam, lai tulkotu valodas;
- 15 un tās bija tikušas pasargātas un saglabātas ar Tā
Kunga roku, lai Viņš varētu atklāt katrai radībai,
kura iegūs to zemi, Savas tautas nekrietnības un
negantības;
- 16 un tas, kam ir šīs lietas, tiek saukts par gaišreģi kā
senos laikos.
- 17 Tad pēc tam, kad Mosija bija pabeidzis tulkot šos
pierakstus, lūk, tie deva aprakstu par tautu, kas tika
iznīcināta, no tā laika, kad viņi tika iznīcināti, un
atpakaļ līdz pat lielā torņa celšanas laikam, kad Tas
Kungs sajauca ļaužu valodu un viņi tika izklīdināti
pa visu zemes virsu, jā, un pat no tā laika atpakaļ līdz
Ādama radīšanai.
- 18 Tad nu šis apraksts lika Mosijas tautai ļoti sērot,
jā, viņi tika bēdu pārņemti; tomēr tas deva viņiem
lielas zināšanas, par ko viņi priecājās.
- 19 Un šis apraksts tiks rakstīts tālāk, jo lūk, ir
noderīgi, lai visi ļaudis zinātu to, kas ir rakstīts šinī
aprakstā.

Now king Mosiah had no one to confer the king-
dom upon, for there was not any of his sons who
would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were en-
graven on the plates of brass, and also the plates of
Nephi, and all the things which he had kept and pre-
served according to the commandments of God, after
having translated and caused to be written the
records which were on the plates of gold which had
been found by the people of Limhi, which were de-
livered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his
people; for they were desirous beyond measure to
know concerning those people who had been de-
stroyed.

And now he translated them by the means of those
two stones which were fastened into the two rims of
a bow.

Now these things were prepared from the begin-
ning, and were handed down from generation to
generation, for the purpose of interpreting lan-
guages;

And they have been kept and preserved by the
hand of the Lord, that he should discover to every
creature who should possess the land the iniquities
and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, af-
ter the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these
records, behold, it gave an account of the people who
were destroyed, from the time that they were de-
stroyed back to the building of the great tower, at the
time the Lord confounded the language of the peo-
ple and they were scattered abroad upon the face of
all the earth, yea, and even from that time back until
the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah
to mourn exceedingly, yea, they were filled with sor-
row; nevertheless it gave them much knowledge, in
the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for be-
hold, it is expedient that all people should know the
things which are written in this account.

20 Un tagad, kā es jums sacīju, ka pēc tam, kad ķēniņš Mosija bija visu to darījis, viņš paņēma plāksnes no misiņa un visas tās lietas, ko viņš bija glabājis, un nodeva tās Almam, kas bija Almas dēls; jā, visus pierakstus un arī izskaidrotājus un nodeva tos viņam, un pavēlēja viņam, lai viņš glabātu un sargātu tos, un arī vestu šīs tautas pierakstu, nododot tos no vienas paaudzes otrā, tāpat kā tie tika nodoti no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosijas 29

- 1 Tagad, kad Mosija bija to darījis, viņš sūtīja pa visu zemi, starp visiem ļaudīm, cenšoties uzzināt viņu gribu par to, kas varētu būt viņu ķēniņš.
- 2 Un notika, ka tautas balss nāca, sakot: Mēs vēlamies, lai Ārons, tavs dēls, būtu mūsu ķēniņš un mūsu valdnieks.
- 3 Tad nu Ārons bija aizgājis uz Nefija zemi, tādēļ ķēniņš nevarēja nodot ķēniņvalsti viņam; ne arī Ārons gribēja pieņemt ķēniņvalsti; nebija arī citu Mosijas dēlu, kas gribētu pieņemt ķēniņvalsti.
- 4 Tādēļ ķēniņš Mosija atkal sūtīja tautas vidū; jā, patiesi, rakstīts vārds tika sūtīts starp ļaudīm. Un šie ir tie vārdi, kas bija rakstīti:
- 5 Lūk, ak mana tauta jeb mani brāļi, jo es jūs uzskatu par tādiem, es vēlos, lai jūs apdomātu jautājumu, ko jūs esat aicināti apdomāt—jo jūs vēlaties, lai jums būtu ķēniņš.
- 6 Tagad es jums paziņoju, ka tas, kam ķēniņvalsts taisnīgi pienākas, ir atteicies un nepieņems ķēniņvalsti.
- 7 Un tagad, ja ir jātiec citam ieceltam viņa vietā, lūk, es baidos, ka sāksies strīdi jūsu starpā. Un kas zina, bet ja nu mans dēls, kuram ķēniņvalsts pieder, izmainās un kļūst dusmīgs, un aizvilina daļu ļaužu sev līdzī, kas izraisīs karus un strīdus jūsu starpā un kas būs par iemeslu lielai asinsizliešanai un Tā Kunga ceļu sagrozīšanai, jā, un pazudinās daudzu ļaužu dvēseles.
- 8 Tagad es saku jums, būsīm gudri un apdomāsim šīs lietas, jo mums nav tiesību iznīcināt manu dēlu, ne arī mums būtu tiesības iznīcināt jebkuru citu, ja tas būtu iecelts viņa vietā.
- 9 Un, ja mans dēls atkal pievērsīsies savai lepņībai un niekiem, viņš atsauks to, ko viņš ir teicis, un pieprasīs savas tiesības uz ķēniņvalsti, kas liks viņam un arī šai tautai daudz grēkot.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

- 10 Tad nu būsim gudri un paraudzīsimies uz šīm lietām, un darīsim to, kas nodrošinās mieru šai tautai.
- 11 Tādēļ es būšu jūsu ķēniņš savās atlikušajās dienās; tomēr iecelsim soģus, lai tiesātu šos ļaudis saskaņā ar mūsu likumu; un mēs par jaunu sakārtosim šīs tautas lietas, jo mēs iecelsim gudrus vīrus būt par soģiem, kas tiesās šo tautu saskaņā ar Dieva baušļiem.
- 12 Tad nu ir labāk, ja cilvēks tiek Dieva tiesāts nekā cilvēka, jo Dieva sodi vienmēr ir taisnīgi, bet cilvēka sodi ne vienmēr ir taisnīgi.
- 13 Tādēļ ja būtu iespējams, ka jums būtu taisnīgi vīri par jūsu ķēniņiem, kas ieviestu Dieva likumus un tiesātu šo tautu saskaņā ar Viņa pavēlēm; jā, ja par jūsu ķēniņiem jums varētu būt vīri, kuri darītu to pašu, ko mans tēvs Benjamīns darīja šai tautai,—es saku jums, ja tas vienmēr varētu būt tā, tad būtu noderīgi, ka jums vienmēr būtu ķēniņš, kas valdītu pār jums.
- 14 Un patiesi, es pats strādāju ar visu savu spēku un spējām, kas man ir, lai mācītu jums Dieva baušļus un nostiprinātu mieru viscaur zemē, lai nebūtu nedz karu, nedz strīdu, nedz zagšanas, nedz laupīšanas, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida nekrietnību.
- 15 Un, kurš bija darījis nekrietnību, to es sodīju atbilstoši noziegumam, ko tas bija pastrādājis, saskaņā ar likumu, kas mums tika mūsu tēvu dots.
- 16 Tad nu es saku jums, ka tāpēc, ka visi cilvēki nav taisni, nav vēlams, lai jums būtu ķēniņš vai ķēniņi, lai valdītu pār jums.
- 17 Jo lūk, cik daudz nekrietnību viens ļauns ķēniņš izraisa, jā, un cik lielu postu!
- 18 Jā, atcerieties ķēniņu Nou, viņa ļaundarības un viņa negantības, un arī viņa ļaužu ļaundarības un negantības. Redziet kāds liels posts nāca pār tiem; un arī savu nekrietnību dēļ viņi tika pakļauti jūgā.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

- 19 Un, ja nebūtu viņu visgudrā Radītāja iejaukšanās, un tas viņu sirsnīgās grēku nožēlošanas dēļ, viņiem nenovēršami vajadzētu palikt jūgā līdz pat šim brīdim.
- 20 Bet lūk, Viņš atbrīvoja tos tāpēc, ka tie pazemojās Viņa priekšā; un tāpēc, ka tie skaļi piesauca Viņu, Viņš atbrīvoja tos no jūga; un tā Tas Kungs darbojas ar Savu spēku visos gadījumos starp cilvēku bērniem, izstiepjot žēlastības roku pretim tiem, kas paļaujas uz Viņu.
- 21 Un lūk, tagad es saku jums, jūs nevarat gāzt no troņa nekrietnu ķēniņu savādāk, kā vien ar daudziem strīdiem un lielu asinsizliešanu.
- 22 Jo lūk, viņam ir draugi nekrietnībā, un viņš tur savus sargus sev apkārt; un viņš saplēš to likumus, kas valdījuši taisnībā pirms viņa; un viņš samīda zem savām kājām Dieva pavēles;
- 23 un viņš ievieš likumus un izsūta tos starp saviem ļaudīm, jā, likumus, atbilstošus savai paša ļaundarbībai; un, kas neievēro viņa likumus, tos viņš liek nogalināt; un, kas sacēlas pret viņu, viņš sūtīs savus karapulklus pret tiem karā, un, ja viņš varēs, viņš iznīcinās tos; un tā netaisns ķēniņš sagroza visus taisnības ceļus.
- 24 Un tagad lūk, es saku jums, ka nav vēlams, lai tādās negantības nāktu pār jums.
- 25 Tādēļ izvēliet jūs ar tautas balsi soģus, lai jūs tiktu tiesāti saskaņā ar likumiem, kas jums tika mūsu tēvu doti, kas ir pareizi un kas tika doti viņiem ar Tā Kunga roku.
- 26 Tad nu tas nav parasti, ka tautas balss vēlētos kaut ko pretēju tam, kas ir taisnīgi; bet ir parasti mazākajai tautas daļai vēlēties to, kas nav taisnīgi; tādēļ to jums būs ievērot un padarīt par savu likumu —kārtot jūsu darišanas ar tautas balsi.
- 27 Un, ja pienāks laiks, kad tautas balss izvēlēsies nekrietnību, tad tas būs laiks, kad Dieva sodi nāks pār jums; jā, tad tas būs laiks, kad Viņš piemeklēs jūs ar lielu postu, tāpat kā Viņš līdz šim ir piemeklējis šo zemi.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

28 Un tad, ja jums ir soģi un viņi netiesā jūs saskaņā ar likumu, kas ir ticis dots, jūs varat likt, lai viņi tiktu augstāka soģa tiesāti.

29 Ja jūsu augstākie soģi nespriež taisnu tiesu, jūs liksit, lai neliels skaits no jūsu zemākajiem soģiem tiktu pulcēti kopā, un viņi tiesās jūsu augstākos soģus saskaņā ar tautas balsi.

30 Un es pavēlu jums to darīt bailēs no Tā Kunga; un es pavēlu jums darīt to un lai jums nebūtu ķēniņu; lai, ja šī tauta grēkos un darīs nekrietnības, atbildība tiktu prasīta no viņu pašu galvām.

31 Jo lūk, es saku jums, daudzu cilvēku grēkiem par iemeslu ir bijušas viņu ķēniņu nekrietnības; tādēļ atbildība par viņu nekrietnībām tiks pieprasīta no viņu ķēniņu galvām.

32 Un tad es vēlos, lai šīs nevienlīdzības vairs nebūtu šai zemē, it īpaši starp šiem maniņm ļaudīm; bet es vēlos, lai šī zeme būtu brīvības zeme un katrs cilvēks vienādi varētu baudīt savas tiesības un priekšrocības tik ilgi, cik Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu, lai mēs varētu dzīvot un mantot šo zemi, jā, vai tik ilgi, cik vien kāds no mūsu pēctečiem paliks uz zemes virsas.

33 Un vēl daudz ko vairāk ķēniņš Mosija rakstīja viņiem, atklājot tiem visus taisnīga ķēniņa pārdzīvojumus un grūtības, jā, visas dvēseles mokas par savu tautu un arī visas tautas kurnēšanas savam ķēniņam; un viņš izskaidroja tiem to visu.

34 Un viņš pastāstīja tiem, ka tam visam nevajadzētu būt; bet ka tas slogs ir jāuzliek visai tautai, lai katrs cilvēks varētu nest savu daļu.

35 Un viņš arī atklāja tiem visus trūkumus, kādi būtu, ja netaisns ķēniņš valdītu pār tiem;

36 jā, visas viņa nekrietnības un negantības, un visi kari, un strīdi, un asinsizliešana, un zagšana, un laupīšana, un netiklības piekopšana, un visādas nekrietnības, kas nevar tikt uzskaitītas—stāstot tiem, ka visām šīm lietām nevajadzētu būt, ka tās ir izteikti pretējas Dieva baušļiem.

37 Un tad notika, kad ķēniņš Mosija bija sūtījis šīs lietas starp ļaudīm, ka viņi tika pārliecināti par viņa vārdu patiesīgu.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

38 Tādēļ viņi atmeta savu vēlēšanos pēc ķēniņa un sāka kvēli vēlēties, lai katram cilvēkam būtu vienādas iespējas viscaur visā zemē; jā, un katrs cilvēks izteica gatavību atbildēt par saviem grēkiem.

39 Tādēļ notika, ka viņi sapulcējās kopā grupās viscaur zemē, lai nodotu savas balsis par to, kas būs viņu soģi, kas tiesātu viņus saskaņā ar likumu, kurš viņiem bija dots; un viņi ļoti priecājās par to brīvību, kas bija dāvāta viņiem.

40 Un viņi kļuva ļoti stipri mīlestībā pret Mosiju; jā, viņi cienīja to vairāk par jebkuru citu cilvēku; jo viņi neraudzījās uz to kā uz tirānu, kas meklē labumu, jā, to mantu, kas samaitā dvēseli; jo tas nebija piedzinis bagātības no viņiem, ne arī tas bija priecājies par asinsizliešanu; bet tas bija nodibinājis mieru zemē, un tas bija ļāvis savai tautai, lai viņi tiktu atbrīvoti no visa veida jūgiem; tādēļ viņi cienīja to, jā, ļoti, pārpārēm.

41 Un notika, ka viņi iecēla soģus, lai tie valdītu pār viņiem jeb tiesātu viņus saskaņā ar likumu; un tā viņi darīja viscaur tajā zemē.

42 Un notika, ka Alma tika iecelts par pirmo augstāko soģi, būdams arī augstais priesteris, viņa tēvs bija piešķīris šo amatu viņam un nodevis tam atbildību par visām baznīcas lietām.

43 Un tad notika, ka Alma staigāja Tā Kunga ceļus un viņš turēja Viņa pavēles, un viņš sprieda taisnīgu tiesu; un visā zemē bija nepārtraukts miers.

44 Un tā iesākās soģu valdīšana visā Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas tika saukti par nefijiešiem; un Alma bija pirmais un augstākais soģis.

45 Un tad notika, ka viņa tēvs nomira, būdams astoņdesmit un divus gadus vecs, nodzīvojis dzīvi, pildot Dieva pavēles.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 Un notika, ka Mosija arī nomira trīsdesmit un trešajā savas valdīšanas gadā, būdams sešdesmit un trīs gadus vecs; kas pavisam kopā sastādīja pieci simti un deviņus gadus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

47 Un tā beidzās ķēniņu valdīšana pār Nefija tautu; tā beidzās Almas, viņu baznīcas dibinātāja, dienas.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Almas grāmata

Alma—Almas dēls

Apraksts no Almas, kurš bija Almas dēls, pirmais un augstākais soģis pār Nefija tautu un arī augstais priesteris pār Baznīcu. Apraksts par soģu valdīšanu un kariem, un strīdiem tautas vidū. Un arī apraksts par karu starp nefijiešiem un lamaniešiem, saskaņā ar Almas, pirmā un augstākā soģa, pierakstu.

Almas 1

- 1 Tad notika, ka pirmajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, no tā laika, kad ķēniņš Mosija bija aizgājis visas radības ceļu, izcīnījis labu cīņu, staigādams taisnīgi Dieva priekšā, neatstājis nevienu valdīt savā vietā; tomēr viņš bija ieviesis likumus, un tie tika tautas apstiprināti; tādēļ viņiem bija jādzīvo saskaņā ar tiem likumiem, ko viņš bija izdevis.
- 2 Un notika, ka pirmajā gadā, kopš Alma valdīja soģa krēslā, kāds vīrs tika atvests viņa priekšā, lai tiktu tiesāts, vīrs, kas bija liela auguma un bija ievērojams ar savu lielo spēku.
- 3 Un viņš bija gājis tautā, sludinot viņiem to, ko viņš sauca par Dieva vārdu, runājot pret baznīcu, paziņojot tautai, ka katram priesterim un skolotājam ir jāklūst slavenam; un viņiem nav jāstrādā ar savām rokām, bet ka tautai viņus ir jāuztur.
- 4 Un viņš arī liecināja tautai, ka visa cilvēce tiks izglābta pēdējā dienā un ka viņiem nevajag nedz trīcēt, nedz drebēt, bet ka viņi var pacelt savas galvas un priecāties, jo Tas Kungs ir radījis visus cilvēkus un arī ir pestījis visus cilvēkus; un beigās visiem cilvēkiem būs mūžīgā dzīve.
- 5 Un notika, ka viņš mācīja šīs lietas tik daudz, ka daudzi noticeja viņa vārdiem, pat tik daudzi, ka tie sāka gādāt par viņu un dot viņam naudu.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 Un viņš sāka kļūt augstprātīgs savas sirds lepnībā un nēsāt ļoti dārgas drānas, jā, un pat sāka veidot baznīcu atbilstoši savai sludināšanai.

7 Un notika, kad viņš gāja, lai sludinātu tiem, kas ticēja viņa vārdiem, viņš satika kādu vīru, kas piederēja pie Dieva baznīcas, jā, patiesi vienu no viņu skolotājiem; un viņš sāka asi strīdēties ar to, lai viņš varētu aizvilināt baznīcas ļaudis; bet tas vīrs pretojās viņam, pamācot to ar Dieva vārdiem.

8 Tad nu tā vīra vārds bija Gideons; un tas bija viņš, kas bija darbarīks Dieva rokās, atbrīvojot Limhija tautu no jūga.

9 Tagad, tāpēc ka Gideons pretojās viņam ar Dieva vārdiem, viņš bija apskaities uz Gideonu un izvilka savu zobenu, un sāka viņu sist. Tad nu Gideons, būdams jau krietni gados, tādēļ viņš nevarēja pretoties tā sitieniem, tādēļ viņš tika nokauts ar zobenu.

10 Un vīru, kas viņu nokāva, saņēma baznīcas ļaudis un aizveda Almas priekšā, lai viņš tiktu tiesāts atbilstoši tiem noziegumiem, ko viņš bija pastrādājis.

11 Un notika, ka viņš stāvēja Almas priekšā un ļoti nekaunīgi sevi aizstāvēja.

12 Bet Alma sacīja uz viņu: Redzi, šī ir pirmā reize, kad viltus priesterība tiek ieviesta šajā tautā. Un lūk, tu esi vainīgs ne tikai viltus priesterībā, bet tu centies to uzspiest ar zobenu; un, ja viltus priesterība būtu uzspiesta šai tautai, tas novestu pie tās pilnīgas iznīcināšanas.

13 Un tu esi izlējis taisnīga vīra asinis, jā, vīra, kas tik daudz laba bija darījis šajā tautā; un, ja mēs tevi saudzētu, viņa asinis par atreibību nāktu uz mums.

14 Tādēļ tu tiec notiesāts, lai mirtu, saskaņā ar likumu, kas mums ir ticis dots no Mosijas, mūsu pēdējā ķēniņa; un tas ir ticis šīs tautas apstiprināts; tādēļ šai tautai ir jādzīvo pēc šī likuma.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

15 Un notika, ka tie paņēma viņu; un viņa vārds bija Nehors; un tie aizveda viņu Manti kalna galā, un tur viņam tika likts jeb, drīzāk, viņš atzinās starp debesīm un zemi, ka tas, ko viņš bija mācījis tautai, bija pretrunā ar Dieva vārdu; un tur viņš cieta kaunpilnu nāvi.

16 Tomēr tas nedarīja galu viltus priesterības izplatībai tanī zemē; jo bija daudzi, kas mīlēja pasaules niecīgās lietas, un viņi gāja, sludinādami viltus mācības; un to viņi darīja bagātību un slavas dēļ.

17 Tomēr, baidoties likuma, kas meļus sodīja, viņi neuzdrīkstējās melot, lai tas nekļūtu zināms; tādēļ viņi apgalvoja, ka sludina saskaņā ar savu ticību; un tad likumam nebija varas ne pār vienu cilvēku viņa ticības dēļ.

18 Un viņi neuzdrīkstējās zagt, baidoties likuma, jo tādi tika sodīti; nedz arī viņi uzdrīkstējās laupīt, nedz slepkavot, jo tas, kas slepkavoja, tika sodīts ar nāvi.

19 Bet notika, ka tie, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas, sāka vajāt tos, kas piederēja pie Dieva baznīcas un bija uzņēmušies Kristus Vārdu.

20 Jā, viņi vajāja tos un sagādāja tiem ciešanas ar visādiem vārdiem, un tas viņu pazemības dēļ; jo tie nebija lepni savās pašu acīs, un tāpēc ka tie sniedza Dieva vārdu viens otram bez naudas un bez maksas.

21 Tad starp baznīcas ļaudīm bija stingrs likums, lai neviens cilvēks, kas pieder pie baznīcas, neceltos un nevajātu tos, kas nepiederēja baznīcai, un lai nebūtu nekādu vajāšanu savā starpā.

22 Tomēr bija daudzi viņu vidū, kas sāka kļūt lepni un sāka karsti strīdēties ar saviem pretiniekiem, pat līdz asinīm; jā, viņi sita cits citu ar savām dūrēm.

23 Tad nu tas bija Almas valdīšanas otrajā gadā, un tas radīja daudz bēdu baznīcai; jā, tas bija par iemeslu daudziem pārbaudījumiem baznīcai.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

- 24 Jo daudzu sirdis bija nocietinātas, un viņu vārdi tika izdzēsti, ka viņi vairs netika pieminēti starp Dieva ļaudīm. Un daudzi arī paši aizgāja no viņu vidus.
- 25 Tad nu tas bija liels pārbaudījums tiem, kas stingri stāvēja ticībā; tomēr viņi bija nelokāmi un nesatricināmi, turot Dieva pavēles, un viņi ar pacietību cieta tās vajāšanas, kas tiem bija uzkrautas.
- 26 Un, kad priesteri pameta savu darbu, lai dotu Dieva vārdu tautai, tauta arī pameta savus darbus, lai klausītos Dieva vārdu. Un, kad priesteri bija devuši viņiem Dieva vārdu, viņi visi cītīgi atkal atgriezās pie saviem darbiem; un priesteris neuzskatīja sevi pārāku par saviem klausītājiem, jo sludinātājs nebija labāks par klausītāju, ne arī skolotājs bija labāks par mācāmo; un tā viņi visi bija vienlīdzīgi, un viņi visi strādāja, katrs atbilstoši savam spēkam.
- 27 Un viņi deva no savas mantas, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam bija, nabagam un trūkuma cietējam, un slimajam, un nomocītajam; un viņi nenēsāja dārgas drānas, tomēr tie bija kārtīgi un pievilcīgi.
- 28 Un tā viņi iekārtoja baznīcas lietas; un tā viņiem atkal sākās nepārtraukts miers, neskatoties uz visām viņu vajāšanām.
- 29 Un tad baznīcas stingrības dēļ viņi sāka kļūt ļoti bagāti, tiem bija pārpilnam visas lietas, pēc kā tiem bija vajadzība—pārpilnam sīklopu un liellopu, un visādu barotu lopu, un arī pārpilnam labības un zelta, un sudraba, un dārglietu, un pārpilnam zīda un smalka linu auduma, un visādu labu vienkāršu apģērbu.
- 30 Un tā tādos veiksmīgos apstākļos viņi nesūtīja prom nevienu, kas nebija apģērbts vai kas bija izsalcis, vai kas bija izslāpis, vai kas bija slim, vai kas nebūtu apkopts, un viņi nepievērsa savas sirdis bagātībām; tādēļ viņi bija devīgi pret visiem, kā veciem, tā jauniem, kā nebrīviem, tā brīviem, kā vīriem, tā sievietēm, vai viņi nebija vai bija baznīcā, nešķirojot tos, kam bija vajadzība.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 Un tā viņiem veicās, un viņi kļuva daudz bagātāki nekā tie, kas nepiederēja pie baznīcas.

32 Jo tie, kas nepiederēja pie baznīcas, nodevās burvestībām un elku pielūgšanai vai dīkdienībai, un nesvētām un tukšām runām, un skaudībai, un ķildām; nēsājot dārgas drānas; uzpūtušies lepnībā savās acīs; vajājot, melojot, zogot, laupot, piekopjot netiklību un slepkavojot, un darot visādas ļaundarības; tomēr likums, cik vien tas bija iespējams, tika piemērots pret visiem tiem, kas to pārkāpa.

33 Un notika, ka tā piemērojot likumu pret tiem, katram cilvēkam izciešot atbilstoši tam, ko tas bija darījis, tie kļuva mierīgāki un neuzdrīkstējās darīt nekādas ļaundarības, ka tas kļuva zināms, tādēļ Nefija tautā bija liels miers līdz piektajam soģu valdīšanas gadam.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Almas 2

- 1 Un notika, ka viņu valdīšanas piektā gada sākumā izcēlās strīds tautas vidū; jo kāds vīrs, saukts Amlisjs, viņš, būdams ļoti viltīgs vīrs, jā, gudrs vīrs, kas attiecas uz pasaules gudrību, viņš, būdams pēc tā vīra kārtas, kas nogalināja Gideonu ar zobenu, kas tika sodīts saskaņā ar likumu—
- 2 tagad šis Amlisjs bija ar savu viltību aizvilinājis daudz ļaužu sev līdzi; pat tik daudz, ka viņi sāka kļūt ļoti spēcīgi, un viņi centās iecelt Amlisiju par ķēniņu pār šo tautu.
- 3 Tagad tas ļoti satrauca baznīcas ļaudis un arī visus tos, kas nebija aizvilināti ar Amlisija pierunāšanu; jo viņi zināja, ka saskaņā ar viņu likumu tādām lietām jātiek ieviestām ar tautas balsi.
- 4 Tādēļ, ja tas būtu iespējams, ka Amlisjs iegūtu tautas balsis, viņš, būdams ļauns vīrs, atņemtu tiem viņu baznīcas tiesības un priekšrocības; jo tas bija viņa nodoms iznīcināt Dieva baznīcu.
- 5 Un notika, ka tauta visā zemē sapulcējās kopā, katrs cilvēks pēc sava prāta, vai tas bija par vai pret Amlisiju, atsevišķās grupās, un bija daudz pārrunu un apbrīnojamo strīdu citam ar citu.
- 6 Un tā viņi sapulcējās kopā, lai nodotu savas balsis par šo lietu; un tās tika liktas soģu priekšā.
- 7 Un notika, ka tautas balss nāca pret Amlisiju, ka viņš netika iecelts par ķēniņu pār tautu.
- 8 Tad tas radīja lielu prieku to sirdīs, kas bija pret viņu; bet Amlisjs kūdīja tos, kas bija viņa pusē, uz dusmām pret tiem, kas nebija viņa pusē.
- 9 Un notika, ka viņi sanāca kopā un iesvētīja Amlisiju par savu ķēniņu.
- 10 Tagad, kad Amlisjs bija padarīts par ķēniņu pār tiem, viņš pavēlēja, lai tie paceltu ieročus pret saviem brāļiem; un to viņš darīja, lai viņš varētu pakļaut tos sev.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

- 11 Tad Amlisija ļaudis atšķīrās ar Amlisija vārdu, saukti par amlisiešiem; un pārējie tika saukti par nefijiešiem jeb Dieva tautu.
- 12 Tādēļ nefijiešu tauta zināja par amlisiešu nodomu, un tādēļ viņi sagatavojās stāties tiem pretī; jā, viņi apbruņojās ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar akmeņiem, un ar lingām, un ar visa veida visādiem kara ieročiem.
- 13 Un tā viņi sagatavojās stāties pretī amlisiešiem tad, kad viņi nāks. Un tika iecelti virsnieki un augstākie virsnieki, un galvenie virsnieki, atbilstoši viņu skaitam.
- 14 Un notika, ka Amlisijs apbruņoja savus cilvēkus ar visa veida visādiem kara ieročiem; un viņš arī iecēla valdniekus un vadoņus saviem ļaudīm, lai vestu viņus karā pret viņu brāļiem.
- 15 Un notika, ka Amlisijs nāca Amnihu kalnā, kas bija austrumos no Sidonas upes, kura tecēja gar Zarahemlas zemi, un tur viņi iesāka karu ar nefijiešiem.
- 16 Tad Alma, būdams augstākais soģis un Nefija tautas pārvaldnieks, tādēļ viņš cēlās ar saviem ļaudīm, jā, ar saviem virsniekiem un galvenajiem virsniekiem, jā, savu karapulku priekšgalā, cīnīties pret amlisiešiem.
- 17 Un viņi sāka kaut amlisiešus tai kalnā austrumos no Sidonas. Un amlisieši cīnījās ar nefijiešiem ar lielu spēku, tiktāl ka daudzi no nefijiešiem krita amlisiešu priekšā.
- 18 Tomēr Tas Kungs stiprināja nefijiešu roku, ka viņi sakāva amlisiešus lielā kaujā, ka tie sāka bēgt viņu priekšā.
- 19 Un notika, ka nefijieši vajāja amlisiešus visu to dienu, un viņi sakāva tos lielā kaujā, tiktāl ka no amlisiešiem bija nokautas divpadsmit tūkstoši pieci simti trīsdesmit un divas dvēseles; un no nefijiešiem bija nokautas seši tūkstoši pieci simti sešdesmit un divas dvēseles.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 Un notika, kad Alma vairs ilgāk nevarēja vajāt amlisiešus, viņš lika, lai viņa ļaudis uzslietu savas teltis Gideona ielejā, ieleja tika saukta tā Gideona vārdā, kas tika nogalināts no Nehora rokas ar zobenu; un šajā ielejā nefijieši uzslēja savas teltis uz nakti.

21 Un Alma sūtīja izlūkus sekot atlikušajiem amlisiešiem, lai viņš varētu zināt to ieceris un to nodomus, ar ko viņš varētu nosargāt sevi no tiem, lai viņš varētu pasargāt savu tautu no iznīcināšanas.

22 Tad tie, kurus viņš bija sūtījis, lai novērotu amlisiešu nometni, tika saukti Zerams un Amnors, un Manti, un Limhers; šie bija tie, kuri devās ar saviem vīriem novērot amlisiešu nometni.

23 Un notika, ka no rīta viņi atgriezās nefijiešu nometnē lielā steigā, būdami ļoti pārsteigti un ārkārtīgu baiļu pārņemti, sacīdami:

24 Lūk, mēs sekojām amlisiešu pulkam, un mums par lielu izbrīnu Minona zemē, augšup Zarahemlas zemei, virzienā uz Nefija zemi, mēs redzējām daudzus lamaniešu pulkus; un lūk, amlisieši pievienojās viņiem;

25 un viņi nāk uz mūsu brāļiem šajā zemē; un tie bēg viņu priekšā ar saviem ganāmpulkiem un savām sievām, un saviem bērniem uz mūsu pilsētu; un, ja mēs nepasteigsimies, lamanieši ieņems mūsu pilsētu, un mūsu tēvi un mūsu sievas, un mūsu bērni tiks nokauti.

26 Un notika, ka nefijiešu tauta paņēma savas teltis un devās prom no Gideona ielejas uz viņu pilsētu, kas bija Zarahemlas pilsēta.

27 Un lūk, kad viņi šķērsoja Sidonas upi, lamanieši un amlisieši, būdami tik lielā skaitā gandrīz kā jūras smiltis, nāca uz viņiem, lai iznīcinātu tos.

28 Tomēr nefijieši, būdami stiprināti ar Tā Kunga roku un ļoti lūgušies Viņam, lai Viņš atbrīvo tos no viņu ienaidnieku rokām, tādēļ Tas Kungs uzklausīja viņu saucienus un stiprināja tos, un lamanieši un amlisieši krita viņu priekšā.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 Un notika, ka Alma cīnījās ar Amlisiju ar zobeniem vaigu vaigā, un viņi vareni cīnījās viens ar otru.

30 Un notika, ka Alma, būdams Dieva cilvēks, piepildīts ar lielu ticību, iesaucās, sakot: Ak Kungs, apžēlojies un pataupi manu dzīvību, lai es būtu darbarīks Tavās rokās, lai glābtu un pasargātu šo tautu!

31 Tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš atkal cīnījās ar Amlisiju; un viņš tika stiprināts tiktāl, ka viņš nokāva Amlisiju ar zobenu.

32 Un viņš arī cīnījās ar lamaniešu ķēniņu; bet lamaniešu ķēniņš bēga Almas priekšā un sūtīja savus sargus cīnīties ar Almu.

33 Bet Alma ar saviem sargiem cīnījās ar lamaniešu ķēniņa sargiem, līdz viņš tos sakāva un aizdzina atpakaļ.

34 Un tā viņš attīrīja zemi jeb drīzāk krastu, kas bija Sidonas upes rietumu pusē, iemetot nokauto lamaniešu miesas Sidonas upē, tā lai viņa ļaudīm būtu vieta, kur šķērsot upi un cīnīties ar lamaniešiem un amlisiešiem Sidonas upes rietumu krastā.

35 Un notika, kad viņi visi bija šķērsojuši Sidonas upi, ka lamanieši un amlisieši sāka bēgt viņu priekšā, neskatoties uz to, ka viņu bija tik daudz, ka ne saskaitīt.

36 Un viņi bēga nefijiešu priekšā uz mežonīgo apvidu, kas bija rietumos un ziemeļos, prom no zemes robežām; un nefijieši vajāja viņus ar visu spēku un kāva tos.

37 Jā, viņi tika kauti no visām pusēm un galināti, un dzīti, kamēr viņi tika izklīdināti rietumos un ziemeļos, kamēr viņi sasniedza mežonīgo apvidu, kas tika saukts Hermonts; un tā bija tā mežonīgā apvidus daļa, kur mīta mežonīgi un plēsīgi zvēri.

38 Un notika, ka daudzi nomira mežonīgā apvidū no savām brūcēm un tika to zvēru un arī maitu ērgļu aprīti; un viņu kauli tika atrasti un sakrauti kaudzēs uz zemes.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Almas 3

- 1 Un notika, ka nefijieši, kas nebija nogalināti ar kara ieročiem, apglabāja tos, kas bija tikuši nogalināti— tad nu nogalinātie netika saskaitīti viņu lielā skaita dēļ—pēc tam, kad viņi bija pabeiguši savu mirušo apglabāšanu, viņi visi atgriezās savās zemēs un savās mājās pie savām sievām un saviem bērniem.
- 2 Tad daudzas sievas un bērni bija tikuši nogalināti ar zobenu un arī daudz no viņu sīklopiem un liellopiem; un arī daudzi viņu labības lauki bija iznīcināti, jo tie bija cilvēku pūļu nomīdīti.
- 3 Un tad, cik daudz lamaniešu un amlisiešu bija nogalināti Sidonas upes krastā, tie tika iemesti Sidonas ūdeņos; un lūk, viņu kauli ir jūras dziļumos, un to ir daudz.
- 4 Un amlisieši atšķīrās no nefijiešiem, jo viņi bija savas pieres iezīmējuši ar sarkanu krāsu, līdzīgi lamaniešiem; tomēr viņi nebija apcirpuši savas galvas kā lamanieši.
- 5 Tad lamaniešu galvas bija apcirptas; un viņi bija kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem, un arī viņu bruņas, kas bija tiem apjoztas, un viņu lokus, un viņu bultas, un viņu akmeņus, un viņu līngas, un tā tālāk.
- 6 Un lamaniešu āda bija tumša, atbilstoši tai zīmei, kas bija uzlikta viņu tēviem, kas bija lāsts pār tiem dēļ viņu pārkāpumiem un viņu sacelšanos pret saviem brāļiem, kas bija Nefijs, Jēkabs un Jāzeps, un Sams, kas bija taisnīgi un svēti vīri.
- 7 Un viņu brāļi centās iznīcināt tos, tādēļ tie tika nolādēti; un Dievs Tas Kungs uzlika tiem zīmi, jā, uz Lamanu un Lemuēlu, un arī uz Ismaēla dēļiem, un ismaēliešu sievietēm.
- 8 Un tas tika darīts, lai viņu pēcnācēji varētu atšķirties no viņu brāļu pēcnācējiem, lai tādējādi Dievs Tas Kungs varētu saglabāt Savu tautu, lai viņi nesajauktos un neticētu nepareizām paražām, kas novestu pie viņu iznīcināšanas.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

- 9 Un notika, ka tas, kas sajauca savu sēklu ar lamaniešiem, tas lika tam pašam lāstam nākt pār saviem pēcnācējiem.
- 10 Tādēļ kas atļāva sevi aizvest lamaniešiem, tika saukts viņu vārdā, un viņam tika uzlikta zīme.
- 11 Un notika, ka katrs, kurš neticēja lamaniešu paražām, bet ticēja tiem pierakstiem, kas bija atnesti no Jeruzālemes zemes, un arī savu tēvu paražām, kas bija pareizas, kuri ticēja Dieva baušļiem un turēja tos, tika saukti par nefijiešiem jeb par Nefija tautu no tā brīža un turpmāk—
- 12 un tie ir viņi, kuri bija veduši pierakstus, kas ir patiesi, par savu tautu un arī par lamaniešu tautu.
- 13 Tagad mēs atkal atgriezīsimies pie amlisiešiem, jo viņi arī uzlika sev zīmi; jā, viņi paši sev uzlika zīmi, jā, patiesi, sarkanu zīmi uz savām pierēm.
- 14 Tā Dieva vārds tiek piepildīts, jo šie ir vārdi, ko Viņš sacīja Nefijam: Lūk, lamaniešus Es esmu nolādējis, un Es uzlikšu zīmi viņiem, lai viņi un viņu pēcnācēji tiktu atšķirti no tevis un taviem pēcnācējiem, no šī laika turpmāk un mūžīgi, izņemot, ja viņi nožēlos savas ļaundarības un pievērsīsies Man, lai Es apžēlotos par viņiem.
- 15 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas sajauc savu sēklu ar taviem brāļiem, lai arī viņi būtu nolādēti.
- 16 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas cīnās pret tevi un taviem pēcnācējiem.
- 17 Un vēl: Es saku, ka tas, kas aiziet no tevis, vairs netiks saukts par tavu pēcnācēju; un Es svētīšu tevi un arī katru, kas tiks saukts par tavu pēcnācēju, no šī laika un mūžīgi. Un šie bija Tā Kunga solījumi Nefijam un viņa pēcnācējiem.
- 18 Tagad amlisieši nezināja, ka viņi piepildīja Dieva vārdus, kad viņi sāka iezīmēt savas pieres; tomēr viņi bija atklāti sacēlušies pret Dievu; tādēļ bija nepieciešams, lai lāsts kristu uz tiem.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that minglenth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

- 19 Tagad es gribu, lai jūs redzētu, ka viņi paši bija likuši lāstam nākt pār sevi; un patiesi tā katrs cilvēks, kas ir nolādēts, pats liek savam lāstam nākt pār sevi.
- 20 Tad notika, ka nedaudz dienu pēc kaujas, kas tika izcīnīta Zarahemlas zemē ar lamaniešiem un amlisiešiem, ka nāca vēl viens lamaniešu karapulks pret Nefija tautu tajā pašā vietā, kur pirmais karapulks sastapa amlisiešus.
- 21 Un notika, ka tika sūtīts karapulks, lai izdzītu viņus no savas zemes.
- 22 Tad nu Alma, būdams ievainots, šoreiz pats negāja cīnīties pret lamaniešiem.
- 23 Bet viņš sūtīja lielu karapulku pret tiem; un viņi gāja un nokāva daudzus no lamaniešiem un atlikušos no tiem izdzina no savas zemes robežām.
- 24 Un tad viņi atkal atgriezās un sāka nostiprināt mieru zemē, kādu laiku vairs savu ienaidnieku netraucēti.
- 25 Tad visas šīs lietas tika darītas, jā, visi šie kari un strīdi tika iesākti un pabeigti soģu valdīšanas piektajā gadā.
- 26 Un vienā gadā tika tūkstošiem un desmitiem tūkstošu dvēseļu aizsūtītas mūžīgajā pasaulē, lai viņas varētu pļaut sev atlīdzību atbilstoši saviem darbiem, vai tie ir bijuši labi, vai tie ir bijuši slikti, pļaut mūžīgu laimi vai mūžīgas bēdas, atbilstoši tam garam, kam viņas bija izvēlējušās paklausīt, vai tas būtu labs gars vai slikts.
- 27 Jo katrs cilvēks saņem algu no tā, kam viņš izvēlējies paklausīt, un tas ir saskaņā ar pravietojuma gara vārdiem; tādēļ lai tas ir saskaņā ar patiesību. Un tā beidzās soģu valdīšanas piektais gads.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Almas 4

- 1 Tad sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu notika, ka nebija nekādu strīdu nedz karu Zarahemlas zemē;
- 2 bet tauta bija apbēdināta, jā, ļoti apbēdināta par savu brāļu zaudēšanu un arī par savu sīklopu un liellopu zaudēšanu, un arī par savu labības lauku zaudēšanu, kas tika nomīdīti zem kājām un lamaniešu iznīcināti.
- 3 Un tik lielas bija viņu bēdas, ka tās katrai dvēselei lika sērot; un viņi ticēja, ka tā bija Dieva sodība, sūtīta tiem viņu ļaundarību un negantību dēļ; tādēļ viņi tika pamodināti atcerēties savus pienākumus.
- 4 Un viņi sāka pilnīgāk nostiprināt baznīcu; jā, un daudzi tapa kristīti Sidonas ūdeņos un tika pievienoti Dieva baznīcai; jā, viņi tika kristīti ar Almas roku, kurš bija iesvētīts par augsto priesteri pār baznīcas ļaudīm ar viņa tēva Almas roku.
- 5 Un notika, ka soģu valdīšanas septītajā gadā bija apmēram trīs tūkstoši pieci simti dvēseļu, kas pievienojās Dieva baznīcai un tapa kristītas. Un tā beidzās septītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un bija nepārtraukts miers visu to laiku.
- 6 Un notika astotajā soģu valdīšanas gadā, ka baznīcas ļaudis sāka kļūt lepni savu lielo bagātību un savu smalko zīdu, un savu smalko linu audumu dēļ, un savu sīklopu un liellopu, un sava zelta, un sava sudraba, un visāda veida vērtīgu lietu dēļ, ko viņi bija ieguvuši ar savu strādīgumu; un visās šajās lietās viņi uzpūtās lepnībā savās acīs, jo viņi sāka nēsāt ļoti dārgas drānas.
- 7 Tagad tas bija par iemeslu lielām Almas bēdām, jā, un daudziem no tiem ļaudīm, kurus Alma bija iesvētījis par skolotājiem un priesteriem, un elderiem pār baznīcu; jā, daudzi no viņiem bija stipri noskumuši, redzot tās ļaundarības, kas bija sākušās starp viņu ļaudīm.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 Jo ar lielām bēdām viņi skatījās un redzēja, ka baznīcas ļaudis sāka uzpūsties lepnībā savās acīs un pievērst savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām, ka viņi sāka nicīgi izturēties cits pret citu, un viņi sāka pēc savas pašu gribas un patikas vajāt tos, kas neticēja.
- 9 Un tā šajā soģu valdīšanas astotajā gadā sākās lieli strīdi starp baznīcas ļaudīm; jā, bija skaudība un naids, un ļaunprātība, un vajāšanas, un lepnība, pat pārsniedzot lepnībā tos, kas nepiederēja Dieva baznīcai.
- 10 Un tā beidzās astotais soģu valdīšanas gads; un baznīcas bezdievība bija liels klupšanas akmens tiem, kas nepiederēja baznīcai; un tā baznīcas attīstība sāka pavājināties.
- 11 Un notika devītā gada sākumā, ka Alma redzēja baznīcas bezdievību un viņš arī redzēja, ka baznīcas paraugs sāka vest tos, kas bija neticīgie, no vienas nekrietnības pie otras, tā vedot uz tautas iznīcināšanu.
- 12 Jā, viņš redzēja lielu nevienlīdzību starp ļaudīm, daži uzpūtās savā lepnībā, nicinot citus, uzgriežot savas muguras trūcīgajiem un kailajiem, un tiem, kas bija izsalkuši, un tiem, kas bija izslāpuši, un tiem, kas bija slimī un nomocīti.
- 13 Tad nu tas bija par lielu iemeslu vaimanām ļaužu starpā, kamēr citi pazemojās, palīdzot tiem, kam bija vajadzīga viņu palīdzība, daloties savā mantā ar nabagiem un trūkcietējiem, pabarojot izsalkušos un izciešot visa veida mokas dēļ Kristus, kam jānāk, saskaņā ar pravietojuma garu;
- 14 gaidot uz to dienu, tā saglabājot savu grēku piedošanu; būdami piepildīti ar lielu prieku par mirušo augšāmcelšanos pēc Jēzus Kristus gribas un varas, un Viņa veiktās atbrīvošanas no nāves saitēm.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

15 Un tad notika, ka Alma, redzējis pazemīgo Dieva sekotāju ciešanas un tās vajāšanas, ko pārējie viņa ļaudis bija tiem uzkrāvuši, un redzot visu viņu nevienlīdzību, sāka ļoti bēdāties; tomēr Tā Kunga Gars viņu nepievīla.

16 Un viņš izmeklēja gudru vīru, kas bija starp baznīcas eldieriem, un deva viņam varu atbilstoši tautas balsij, lai tas varētu ieviest likumus, saskaņā ar tiem likumiem, kas jau bija doti, un īstenot tos atbilstoši tautas ļaundarībām un noziegumiem.

17 Tad nu šī vīra vārds bija Nefihass, un viņš tika iecelts par augstāko soģi; un viņš sēdēja soģa krēslā, lai tiesātu un pārvaldītu tautu.

18 Tad Alma nepiešķīra viņam augstā priesteru amatu baznīcā, bet viņš pats palika augstā priesteru amatā; un soģa krēslu viņš nodeva Nefihasam.

19 Un to viņš darīja, lai viņš pats varētu iet starp saviem ļaudīm jeb starp Nefija ļaudīm, lai viņš varētu sludināt Dieva vārdu tiem, lai mudinātu tos atcerēties savus pienākumus un lai viņš ar Dieva vārdu varētu noplēst visu lepnību un viltību, un visus strīdus, kas bija starp viņa ļaudīm, neredzēdams citu ceļu, kā viņš varētu tos labot, kā vien iespaidojot tos ar skaidru liecību pret viņiem.

20 Un tā devītā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma nodeva soģa krēslu Nefihasam un pilnībā nodevās Augstajai priesterībai pēc Dieva svētās kārtas, lai liecinātu par Vārdu, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Vārdi, kurus Alma, augstais priesteris saskaņā ar Dieva svēto kārtu, teica ļaudīm viņu pilsētās un ciematos visā zemē.

Almas 5

- 1 Tad notika, ka Alma sāka sniegt tautai Dieva vārdu, no sākuma Zarahemlas zemē un no turienes visā zemē.
- 2 Un šie ir tie vārdi, saskaņā ar viņa paša pierakstu, ko viņš runāja ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, sacīdams:
  - 3 Es, Alma, būdams sava tēva Almas iesvētīts par augsto priesteri pār Dieva baznīcu, jo viņam bija Dieva spēks un vara to darīt, lūk, es saku jums, ka viņš sāka dibināt baznīcu tajā zemē, kas bija Nefijas robežās; jā, zemē, kas tika saukta par Mormona zemi; jā, un viņš kristīja savus brāļus Mormonas ūdeņos.
  - 4 Un lūk, es saku jums, ka viņi tika izglābti no ķēniņa Noas ļaužu rokām ar Dieva žēlastību un spēku.
  - 5 Un lūk, pēc tam viņi mežonīgā apvidū tika pakļauti jūgā no lamaniešu rokām; jā, es saku jums, viņi bija gūstā, un atkal Tas Kungs atbrīvoja viņus no jūga ar Sava vārda spēku; un mēs tikām atvesti uz šo zemi, un šeit mēs arī sākām dibināt Dieva baznīcu visā šajā zemē.
  - 6 Un tagad lūk, es saku jums, mani brāļi, jūs, kas piederat šai baznīcai, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā jūsu tēvu gūstu? Jā, un vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā Viņa žēlastību un iecietību pret tiem? Un vēl, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā to, ka Viņš izglāba to dvēseles no elles?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

7 Lūk, Viņš izmainīja to sirdis, jā, Viņš pamodināja tos no dziļa miega, un tie pamodās Dievam. Lūk, viņi bija tumsībā, tomēr viņu dvēseles tika apgaismotas ar mūžīgā vārda gaismu; jā, viņi bija sasaistīti nāves saitēm un elles važām, un mūžīgā iznīcība gaidīja tos.

8 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, vai viņi tika iznīcināti? Lūk, es saku jums: Nē, netika!

9 Un atkal es vaicāju, vai nāves saites tika sarautas un elles važas, kas tos saistīja, vai tās tika atraisītas? Es saku jums: Jā, tās tika atraisītas, un viņu dvēseles atraisījās, un viņi slavināja pestīšanas mīlestību. Un es saku jums, ka viņi ir glābti.

10 Un tagad es vaicāju jums, uz kādiem nosacījumiem viņi tika izglābti? Jā, kāds viņiem bija pamats cerēt uz glābšanu? Kas bija par iemeslu tam, ka viņi tika atraisīti no nāves saitēm, jā, un arī no elles važām?

11 Lūk, es varu jums pateikt—vai mans tēvs Alma neticēja tiem vārdiem, kas tika pateikti ar Abinadija muti? Un vai viņš nebija svēts pravietis? Vai viņš nerunāja Dieva vārdus, un vai mans tēvs Alma tiem neticēja?

12 Un atbilstoši viņa ticībai viņa sirdī notika varena pārmaiņa. Lūk, es saku jums, ka tas viss ir patiesība.

13 Un lūk, viņš sludināja vārdu jūsu tēviem, un arī viņu sirdīs notika varena pārmaiņa, un viņi pazemojās un paļāvās uz patieso un dzīvo Dievu. Un lūk, viņi bija uzticīgi līdz galam, tādēļ viņi tika izglābti.

14 Un tagad lūk, es vaicāju jums, mani baznīcas brāļi, vai jūs esat garīgi dzimuši no Dieva? Vai jūs savā izskatā tiecieties pēc līdzības Viņam? Vai jūs esat piedzīvojuši šo vareno pārmaiņu savās sirdīs?

15 Vai jūs pielietojat ticību Viņa, kas jūs radījis, pestīšanai? Vai jūs raugāties uz priekšu ar ticības acīm un skatāt šo mirstīgo ķermeni uzceltu nemirstībā un šo iznīcību uzceltu neiznīcībā, lai stāvētu Dieva priekšā un tiktu tiesāti atbilstoši tam, kas tika darīts mirstīgajā ķermenī?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

16 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties, ka jūs dzirdat Tā Kunga balsi, sakot jums tanī dienā: Nāciet pie Manis jūs, svētītie, jo lūk, jūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū?

17 Vai jūs iedomājaties, ka jūs varat melot Tam Kungam tanī dienā un sacīt—Kungs, mūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū—un ka Viņš jūs izglābs?

18 Vai arī jūs varat iedomāties sevi atvestu Dieva tiesas priekšā, kad jūsu dvēseles piepildītas ar vainu un nožēlu, atcerēdamies visu savu vainu, jā, pilnīgi atcerēdamies visu savu bezdievību, jā, atcerēdamies, ka jūs neesat pakļāvušies Dieva pavēlēm?

19 Es saku jums, vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām? Es saku jums, vai jūs varat raudzīties, būdami ar Dieva tēlu, iegravētu jūsu sejas izteiksmē?

20 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties tapt izglābti, kad jūs esat ļāvuši velnam jūs pakļaut?

21 Es saku jums, tanī dienā jūs zināsiet, ka jūs nevarat tapt izglābti; jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, ja vien viņa drānas nav mazgātas baltas, jā, viņa drānām ir jābūt šķīstītām, līdz tās ir attīrītas no visiem traipiem caur Viņa asinīm, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, kam jānāk, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem.

22 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, kā katrs no jums jutīsies, ja jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā un jūsu drānas būs notraipītas ar asinīm un visādiem netīrumiem? Lūk, ko šīs lietas liecinās pret jums?

23 Lūk, vai tās neliecinās, ka jūs esat slepkavas, jā, un arī ka jūs esat vainīgi visādās ļaundarībās?

24 Lūk, mani brāļi, vai jūs domājat, ka tāds var sēdēt Dieva valstībā ar Ābrahāmu, ar Īzāku un ar Jēkabu, un arī ar visiem svētajiem praviešiem, kuru drānas ir attīrītas un nenotraipītas, tīras un baltas?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

- 25 Es saku jums: Nē! Savādāk jūs padarāt mūsu Radītāju par meli no paša sākuma vai arī domājat, ka Viņš ir melis no paša sākuma. Jūs nevarat domāt, ka tādiem var būt vieta Debesu valstībā, bet tie tiks atstumti, jo viņi ir velna valstības bērni.
- 26 Un tad lūk, es saku jums, mani brāļi, ja jūs esat piedzīvojuši pārmaiņu sirdī un ja jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt dziesmu par mīlestību, kas pestī, es gribu vaicāt, vai jūs varat izjust to tagad?
- 27 Vai jūs esat staigājuši, turēdamies nevainojami Dieva priekšā? Vai jūs varētu sacīt sevī, ja jūs tiktu aicināti mirt šinī brīdī, ka jūs esat bijuši pietiekami pazemīgi? Ka jūsu drānas ir attīrītas un darītas baltas caur Kristus asinīm, kurš nāks, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem?
- 28 Lūk, vai jūs esat novilkusi lepnību? Es saku jums, ja jūs to neesat darījuši, jūs neesat gatavi tikt ar Dievu. Lūk, jums ir ātri jāgatavojas; jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi, un nevienam tādām nebūs mūžīgās dzīves.
- 29 Lūk, es saku, vai ir kāds starp jums, kas nav novilcis skaudību? Es saku jums, ka tāds nav sagatavojies; un es gribu, lai viņš ātri sagatavotos, jo tā stunda ir tuvu un viņš nezina, kad tas laiks pienāks; jo tāds netiek atrasts par nevainīgu.
- 30 Un vēl es saku jums, vai ir starp jums kāds, kas izsmej savu brāli vai kas uzkrauj viņam vajāšanas?
- 31 Ak vai tādām, jo viņš nav sagatavojies, un laiks ir tuvu, kad viņam ir jānožēlo savi grēki, vai arī viņš nevar tikt izglābts!
- 32 Jā, patiesi, ak vai visiem jums, nekrietnības darītāji; nožēlojiet, nožēlojiet grēkus, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis!
- 33 Lūk, Viņš sūta uzaicinājumu visiem cilvēkiem, jo žēlastības rokas ir izstieptas tiem pretim, un Viņš saka: Nožēlojiet grēkus, un Es jūs pieņemšu.
- 34 Jā, Viņš saka: Nāciet pie Manis un jūs baudīsiet dzīvības koka augli; jā, jūs brīvi ēdīsiet un dzersiet dzīvības maizi un ūdeni;

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

35 jā, nāciet pie Manis un dariet taisnības darbus, un jūs netiksiet nocirsti un iemesti ugunī—

36 jo lūk, laiks ir tuvu, kad katram, kas nenes labus augļus jeb kas nedara taisnības darbus, tam ir pamats vaimanāt un raudāt.

37 Ak jūs, nekrietnības darītāji; jūs, kas esat uzpūtušies par pasaulesniecīgajām lietām, jūs, kas esat atklāti paziņojuši, ka zināt taisnības ceļus, tomēr esat nokļīduši kā avis, kam nav gana, neskatoties uz to, ka Gans jūs sauca un joprojām jūs sauc, bet jūs neklausāt viņa balsij!

38 Lūk, es saku jums, ka Labais Gans jūs sauc; jā, un Sava paša Vārdā Viņš jūs sauc, kas ir Kristus Vārds; un ja jūs neuzklausīsiet Labā Gana balsi, kura Vārdā jūs tiek saukti, lūk, jūs neesat Labā Gana avis.

39 Un tad, ja jūs neesat Labā Gana avis, no kā ganāmpulka tad jūs esat? Lūk, es saku jums, ka velns ir jūsu gans un jūs esat no viņa ganāmpulka; un tagad, kas var to noliegt? Lūk, es saku jums, katrs, kas to noliedz, ir melis un velna bērns.

40 Jo es saku jums, ka viss, kas ir labs, nāk no Dieva, un viss, kas ir ļauns, nāk no velna.

41 Tādēļ, ja cilvēks dara labus darbus, tas uzklausa Labā Gana balsi un tas seko Viņam; bet katrs, kas dara ļaunus darbus, tas top par velna bērnu, jo tas uzklausa viņa balsi un seko tam.

42 Un katram, kas to dara, sava alga ir jāsaņem no tā; tādēļ sev algā viņš saņem nāvi attiecībā uz to, kas piederas taisnībai, būdams miris priekš visiem labiem darbiem.

43 Un tagad, mani brāļi, es gribu, lai jūs uzklausītu mani, jo es runāju savas dvēseles dedzībā; jo lūk, es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu kļūdīties, jeb esmu runājis saskaņā ar Dieva pavēlēm.

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

- 44 Jo es esmu aicināts runāt šādā veidā, saskaņā ar Dieva svēto kārtu, kas ir Kristū Jēzū; jā, man ir pavēlēts stāvēt un liecināt šai tautai par to, ko ir runājuši mūsu tēvi par nākamajām lietām.
- 45 Un tas nav viss. Vai jums nešķiet, ka es pats zinu šīs lietas? Lūk, es liecinu jums, ka es zinu, ka šīs lietas, par ko es esmu runājis, ir patiesas. Un kā jums šķiet, kā es zinu par to patiesumu?
- 46 Lūk, es saku jums, ka tās man ir darītas zināmas ar Dieva Svēto Garu. Lūk, es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas. Un tagad es pats zinu, ka tās ir patiesas; jo Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man ar Savu Svēto Garu, un tas ir atklāsmes gars, kas ir manī.
- 47 Un vēl, es saku jums, ka tas tā man ir ticis atklāts, ka vārdi, ko ir sacījuši mūsu tēvi, ir patiesi, pat saskaņā ar pravietojuma garu, kas ir manī, kas ir arī Dieva Gara izpausme.
- 48 Es saku jums, ka es zinu pats, ka tas, ko es jums teikšu par to, kas nāks, ir patiesi; un es saku jums, ka es zinu, ka Jēzus Kristus nāks, jā, Dēls, Tēva Vienpiedzimušais, pilns labvēlības, žēlastības un patiesības. Un lūk, tas ir Viņš, kas nāk, lai uzņemtos pasaules grēkus, jā, katra cilvēka grēkus, kas nelokāmi tic Viņa Vārdam.
- 49 Un tagad es saku jums, ka šī ir tā kārtā, pēc kuras es esmu aicināts, jā, sludināt saviem mīļotajiem brāļiem, jā, un katram, kas dzīvo šai zemē; jā, sludināt visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem; jā, es saku jums, kas esat krietni gados un arī vidējos gados, un jaunajai paaudzei; jā, saukt uz viņiem, ka viņiem ir jānožēlo grēki un jāpiedzimst no jauna.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

50 Jā, tā saka Gars: Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes galī, jo Debesu valstība ir tuvu; jā, Dieva Dēls nāk Savā godībā, Savā varā, varenībā, spēkā un kundzībā! Jā, mani mīlotie brāļi, es saku jums, ka Gars saka: Redziet, visas zemes un Debesu Ķēniņa godība ļoti drīz spīdēs starp visiem cilvēku bērniem.

51 Un Gars man arī saka, jā, sauc uz mani ar varenu balsi, sacīdams: Ej un saki šai tautai—nožēlojiet grēkus, jo, ja jūs nenožēlojat, jūs nekādā ziņā nevarat iemantot Debesu valstību!

52 Un vēl es saku jums, ka Gars saka: Lūk, cirvis kokam jau pie saknes pielikts; tādēļ ikviens koks, kas nenes labus augļus, taps nocirsts un iemests ugunī; jā, ugunī, kas nevar tikt apdzēsta, patiesi, neizdzēšamā ugunī. Raugiet un atcerieties, Svētais ir to sacījis.

53 Un tagad, mani mīlotie brāļi, es saku jums, vai jūs varat turēties pretim šiem vārdiem, jā, vai jūs varat atmett šīs lietas un samīdīt Svēto zem savām kājām; jā, vai jūs varat būt uzpūtušies savu siržu lepnībā; jā, vai jūs joprojām neatkāpsities no dārgu drānu nēsāšanas un savu siržu pievēršanas pasaules niecīgajām lietām, savām bagātībām?

54 Jā, vai jūs neatkāpsities domāt, ka jūs esat labāki nekā citi; jā, vai jūs neatkāpsities no savu brāļu vajāšanas, kas pazemojas un staigā atbilstoši Dieva svētajai kārtai, ar kuru tie ir atvesti šinī baznīcā, būdami iesvētīti ar Svēto Garu, un viņi dara grēku nožēlošanai pienācīgus darbus—

55 jā, un vai jūs neatkāpsities no savu muguru uzgriešanas nabagiem un trūkcietējiem un no savas mantas nedošanas viņiem?

56 Un beidzot, jūs visi, kas neatkāpsities no savas bezdievības, es saku jums, ka jūs esat tie, kas tiks nocirsti un iemesti ugunī, ja vien jūs steidzīgi nenožēlosit grēkus.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

57 Un tagad es saku jums, visi jūs, kas vēlaties sekot Labā Gana balsij, aizejiet no ļauno vidus un nošķirieties no tiem, un neaiztieciet viņu nešķīstās lietas; un lūk, viņu vārdi tiks izdzēsti, lai ļauno vārdi netiktu ieskaitīti starp taisnīgo vārdiem, lai Dieva vārds tiktu piepildīts, kas saka: Ļauno vārdi netiks sajaukti ar Manu ļaužu vārdiem;

58 jo taisno vārdi tiks ierakstīti Dzīvības grāmatā, un viņiem Es dāvāšu mantojumu pie Savas labās rokas. Un tagad, mani mīļotie brāļi, ko jūs varat teikt tam pretī? Es saku jums, ja jūs runājat pretī, tam nav nozīmes, jo Dieva vārdam ir jātiek piepildītam.

59 Jo vai ir kāds gans starp jums, kam ir daudzas avis un kas neuzrauga tās, lai vilki neienāktu un neaprītu viņa avis? Un lūk, ja vilks ienāk viņa ganāmpulkā, vai viņš nedzen to prom? Jā, un beigās, ja viņš varēs, viņš to nogalinās.

60 Un tagad es saku jums, ka Labais Gans jūs sauc, un, ja jūs uzklausīsiet Viņa balsi, Viņš atvedīs jūs Savā ganāmpulkā, un jūs esat Viņa avis; un Viņš pavēl jums, lai jūs neļautu nevienam plēsīgam vilkam nākt jūsu starpā, lai jūs netiktu iznīcināti.

61 Un tagad es, Alma, pavēlu jums Tā valodā, kas pavēlēja man, lai jūs ievērotu un pildītu tos vārdus, ko es esmu jums sacījis.

62 Un es to saku kā pavēli jums, kas piederat baznīcai; un tiem, kas nepieder baznīcai, es to saku kā uzaicinājumu, sakot: Nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs arī varētu baudīt dzīvības koka augli.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Almas 6

- 1 Un tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pabeidzis runāt uz ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, viņš ordinēja priesterus un elderus vadīt un uzraudzīt baznīcu, uzliekot tiem savas rokas saskaņā ar Dieva kārtu.
- 2 Un notika, ka tie, kas nepiederēja baznīcai un kas nožēloja savus grēkus, tika kristīti grēku nožēlošanai un tika pieņemti baznīcā.
- 3 Un notika arī, ka tie, kas piederēja baznīcai un kas nenožēloja savas ļaundarības, un nepazemojās Dieva priekšā—es domāju tos, kas bija uzpūtušies savu siržu lepībā—tie tika noraidīti, un viņu vārdi tika izdzēsti, lai viņu vārdi netiktu pieskaitīti starp taisnīgo vārdiem.
- 4 Un tā viņi sāka nostiprināt baznīcas kārtību Zarahemlas pilsētā.
- 5 Tagad es gribu, lai jūs saprastu, ka Dieva vārds bija dāsns pret visiem, ka nevienam netika liegta priekšrocība sapulcēties kopā, lai klausītos Dieva vārdu.
- 6 Tomēr Dieva bērniem tika pavēlēts, lai viņi sanāktu kopā bieži un apvienotos gavēšanā un dedzīgā lūgšanā par to dvēseļu labklājību, kas nepazina Dievu.
- 7 Un tad notika, kad Alma bija nodibinājis šo kārtību, viņš devās prom no tiem, jā, no draudzes, kas bija Zarahemlas pilsētā, un devās pāri uz austrumiem no Sidonas upes, uz Gideona ieleju; tur bija uzcelta pilsēta, kas tika saukta Gideona pilsēta, kas bija ielejā, kas tika saukta Gideona, nosaukta tā vīra vārdā, kurš tika nogalināts no Nehora rokas ar zobenu.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 Un Alma gāja un sāka sludināt Dieva vārdu draudzei, kas bija nodibināta Gideona ielejā, saskaņā ar atklāsmi par tā vārda patiesumu, ko bija runājuši viņa tēvi, un saskaņā ar pravietojuuma garu, kas bija viņā, saskaņā ar liecību par Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, kas nāks, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem, un svēto kārtu, pēc kuras viņš bija aicināts. Un tas tā ir rakstīts. Āmen.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Almas vārdi, kurus viņš teica Gideonas ļaudīm, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

Almas 7

- 1 Lūk, mani mīļotie brāļi, redzēdams, ka man ir ļauts nākt pie jums, tādēļ es mēģinu jūs uzrunāt savā valodā; jā, ar savu paša muti, redzēdams, ka šī ir pirmā reize, kad es esmu runājis uz jums ar vārdiem no savas mutes, es, būdams pilnīgi nodevies soģa krēslam, kur bija daudz darišanu, nevarēju nākt pie jums.
- 2 Un pat šoreiz es nevarētu nākt pie jums, ja soģa krēsls nebūtu nodots citam valdīt manā vietā; un Tas Kungs lielā žēlastībā ir ļāvis man nākt pie jums.
- 3 Un lūk, es esmu nācis, būdams ar lielām cerībām un ļoti vēlēdamies, kaut es atrastu, ka jūs esat pazemojušies Dieva priekšā un ka jūs esat turpinājuši lūgties Viņa labvēlību, lai es atrastu, ka jūs esat bijuši nevainojami Viņa priekšā, lai es atrastu, ka jūs nebijāt tādas drausmīgas izvēles priekšā, kā bija mūsu brāļi Zarahemlā.
- 4 Bet svētīts lai ir Dieva Vārds, ka Viņš ir devis man zināt, jā, devis man ļoti lielu prieku zināt, ka viņi atkal ir nostājušies uz Viņa taisnības ceļa.
- 5 Un es ceru, saskaņā ar Dieva Garu, kas ir manī, ka man būs prieks arī par jums; tomēr es nevēlos, lai mans prieks par jums nāktu ar tik daudzām ciešanām un bēdām, kādas man bija par brāļiem Zarahemlā, jo lūk, mans prieks par viņiem nāk pēc izbrišanas cauri daudzām ciešanām un bēdām.
- 6 Bet lūk, es ceru, ka jūs neesat tik lielā neticībā kā bija jūsu brāļi; es ceru, ka jūs neesat uzpūtušies savu siržu lepnībā; jā, es ceru, ka jūs neesat pievērsuši savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām; jā, es ceru, ka jūs nepielūdzat elkus, bet ka jūs pielūdzat patieso un dzīvo Dievu un ka jūs ar nebeidzamu ticību raugāties pēc jūsu grēku piedošanas, kurai jānāk.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 Jo lūk, es saku jums, ka būs daudzas lietas, kam jānāk; un lūk, ir viena lieta, kas ir svarīgāka nekā visas citas—jo lūk, laiks vairs nav tālu, kad Pestītājs dzīvos un nāks Savas tautas vidū.
- 8 Lūk, es nesaku, ka Viņš nāks starp mums tajā laikā, kad Viņš dzīvos savā mirstīgajā mājoklī; jo lūk, Gars man neteica, ka tas būs tā. Tad, kas attiecas uz šo lietu, es nezinu; bet tik daudz es zinu, ka Dievam Tam Kungam ir spēks darīt visas lietas, kas ir saskaņā ar Viņa vārdu.
- 9 Bet lūk, Gars tik daudz man ir teicis: Sauc uz šo tautu, sacīdams: Nožēlojiet grēkus, jūs, un sataisiet Tam Kungam ceļu, un staigājiet Viņa takas, kas ir taisnas; jo lūk, Debesu valstība ir tuvu, un Dieva Dēls nāk zemes virsū.
- 10 Un lūk, Viņš piedzims Marijai Jeruzālemē, kas ir mūsu sentēvu zeme, viņa, būdama jaunava, dārgs un izraudzīts trauks, kas tiks apēnota un kļūs grūta ar Svētā Gara spēku, un dzemdēs dēlu, jā, patiesi Dieva Dēlu.
- 11 Un Viņš ies, izciešot visādas sāpes un ciešanas, un kārdinājumus; un tas būs tāpēc, lai vārds tiktu piepildīts, kas saka: Viņš uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības.
- 12 Un Viņš uzņemsies nāvi, lai Viņš atraisītu nāves saites, kas saista Viņa ļaudis; un Viņš uzņemsies viņu vājības, lai Viņš tiktu piepildīts ar žēlastību miesā, lai Viņš zinātu miesā, kā palīdzēt Saviem ļaudīm viņu vājībās.
- 13 Tad nu Gars zina visas lietas; tomēr Dieva Dēls izcieš miesā, lai Viņš varētu uzņemties Savas tautas grēkus, lai Viņš varētu izdzēst viņu pārkāpumus atbilstoši Savam atbrīvošanas spēkam; un tad nu lūk, šī ir tā liecība, kas ir manī.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Tad nu es saku jums, ka jums ir jānožēlo savi grēki un jāpiedzimst no jauna; jo Gars saka, ja jūs nepiedzimstat no jauna, jūs nevarat iemantot Debesu valstību; tādēļ nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs tiktu mazgāti no saviem grēkiem, lai jums būtu ticība Dieva Jēram, kas uzņemas pasaules grēkus, kam ir vara izglābt un šķīstīt no visas netaisnības.
- 15 Jā, es saku jums, nāciet un nebīstieties, un nolieciet ikvienu grēku, kas tik viegli jūs apņem, kas sasaista jūs iznīcībai, jā, nāciet un sāciet, un parādiet savam Dievam, ka jūs gribat nožēlot savus grēkus un stāties derībā ar Viņu turēt Viņa baušļus, un lieciniet to Viņam šajā dienā, ieejot kristīšanas ūdeņos.
- 16 Un, kas dara to un turpmāk tur Dieva baušļus, tas atcerēsies, ka es saku viņam, jā, viņš atcerēsies, ka es esmu sacījis viņam, ka viņam būs mūžīgā dzīve, saskaņā ar Svētā Gara liecību, kas liecina manī.
- 17 Un tagad, mani mīlotie brāļi, vai jūs ticat šīm lietām? Lūk, es saku jums, jā, es zinu, ka jūs tām ticat; un tas veids, kā es zinu, ka jūs ticat tām, ir ar Gara izpausmi, kas ir manī. Un tad nu, tādēļ ka jūsu ticība ir stipra tam, jā, tām lietām, par kurām es esmu runājis, milzīgs ir mans prieks.
- 18 Jo, kā jau es teicu no sākuma, ka man bija liela vēlēšanās, lai jūs nebūtu tādas drausmīgas izvēles priekšā kā jūsu brāļi, patiesi tā es esmu atradis, ka mana vēlēšanās ir izpildīta.
- 19 Jo es manu, ka jūs esat uz taisnības takām; es manu, ka jūs esat uz takas, kas ved uz Dieva valstību; jā, es manu, ka jūs darāt taisnas Viņa takas.
- 20 Es manu, ka tas ir ticis darīts zināms jums ar Viņa vārda liecību, ka Viņš nevar staigāt pa līkumotām takām; ne arī Viņš atkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; ne arī Viņam ir pat pārgrozības ēna no labā uz kreiso vai no tā, kas ir taisns, uz to, kas ir aplams; tādēļ Viņa ceļš ir viens mūžīgs aplis.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 Un Viņš nemīt nešķīstos tempļos; ne arī nešķīstība vai kaut kas, kas ir netīrs, var tikt pieņemts Dieva valstībā; tādēļ es saku jums, laiks nāks, jā, un tas būs pēdējā dienā, kad tas, kas ir nešķīsts, paliks savā nešķīstībā.

22 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu sacījis šīs lietas uz jums, lai es varētu pamodināt jūsu jūsu pienākuma apziņu pret Dievu, lai jūs varētu staigāt nevainojami Viņa priekšā, lai jūs varētu staigāt pēc Dieva svētās kārtas, pēc kuras jūs esat tikuši pieņemti.

23 Un tagad es gribu, lai jūs būtu pazemīgi un būtu pakļāvīgi un lēnprātīgi; viegli pielūdzami; pilni pacietības un iecietības; būdami atturīgi visās lietās; būdami vienmēr uzcītīgi Dieva baušļu turēšanā; lūdzot tās lietas, pēc kā jums ir vajadzība, gan garīgās, gan laicīgās; vienmēr pateicoties Dievam par visu, ko jūs saņemat.

24 Un skatieties, lai jums būtu ticība, cerība un žēlsirdība, un tad jūs vienmēr būsit labu darbu pārpilni.

25 Un lai Tas Kungs svētī jūs un saglabā jūsu drānas neaptraipītas, lai jūs beigās tiktu atvesti Debesu valstībā sēdēt kopā ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu, un svētajiem praviešiem, kas bijuši vienmēr kopš pasaule sākās, un jūs, būdami ar neaptraipītām drānām, tāpat kā viņu drānas ir neaptraipītas, nekad vairs no tās neaizietu.

26 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu runājis šos vārdus jums saskaņā ar Garu, kas liecina manī; un mana dvēsele ļoti priecājas dēļ tās ārkārtīgās centības un uzmanības, ko jūs pievēršat manam vārdam.

27 Un tagad, lai Dieva miers dus uz jums un jūsu namiem un zemēm, un jūsu sīklopiem un liellopiem, un visa, kas jums pieder, jūsu sievām un jūsu bērniem, atbilstoši jūsu ticībai un labiem darbiem, no šī brīža un turpmāk. Un tā es esmu runājis. Āmen.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Almas 8

- 1 Un tad notika, ka Alma atgriezās no Gideona zemes, mācījis Gideonas ļaudīm daudzas lietas, kas nevar tikt uzrakstītas, nostiprinājis baznīcas kārtību atbilstoši tam, kā viņš to bija darījis pirms tam Zarahemlas zemē, jā, viņš atgriezās savā paša mājā Zarahemlā, lai atpūstos no darbiem, kurus viņš bija padarījis.
- 2 Un tā beidzās devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.
- 3 Un notika, ka desmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma aizgāja no turienes un devās ceļā uz Meleka zemi, uz rietumiem no Sidonas upes, uz rietumiem pie mežonīgā apvidus robežām.
- 4 Un viņš sāka mācīt ļaudis Meleka zemē saskaņā ar Dieva svēto kārtu, ar kuru viņš bija aicināts; un viņš sāka mācīt ļaudis viscaur visā Meleka zemē.
- 5 Un notika, ka ļaudis nāca pie viņa no visām zemes malām, kura bija mežonīgā apvidus pusē. Un viņi tapa kristīti viscaur visā zemē;
- 6 tā, kad viņš bija pabeidzis savu darbu Melekā, viņš aizgāja no turienes un trīs dienas ceļoja uz Meleka zemes ziemeļiem; un viņš nonāca pilsētā, kas tika saukta Amonihā.
- 7 Tad nu tas bija Nefija tautas paradums nosaukt savas zemes un savas pilsētas, un savus ciemus, jā, pat visus savus mazos ciemus, tā vārdā, kam pirmajam tie bija piederējuši; un tā tas bija Amonihā zemē.
- 8 Un notika, kad Alma nāca Amonihā pilsētā, viņš sāka sludināt tiem Dieva vārdu.
- 9 Tagad Sātans bija ieguvis lielu varu pār Amonihā pilsētas ļaužu sirdīm; tādēļ viņi negribēja klausīties Almas vārdos.
- 10 Tomēr Alma daudz strādāja garā, cīnoties ar Dievu varenā lūgšanā, lai Viņš izlietu Savu Garu pār ļaudīm, kas bija tanī pilsētā; lai Viņš arī ļautu, ka Alma varētu kristīt tos grēku nožēlošanai.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

- 11 Tomēr viņi nocietināja savas sirdis, sacīdami viņam: Redzi, mēs zinām, ka tu esi Alma; un mēs zinām, ka tu esi augstais priesteris baznīcā, kuru tu esi izveidojis daudzās zemes daļās pēc jūsu paražām; un mēs neesam no tavas baznīcas, un mēs neticam tādām mulķīgām paražām.
- 12 Un tad nu mēs zinām, ka tāpēc, ka mēs neesam no tavas baznīcas, tev nav varas pār mums; un tu esi nodevis soģa krēslu Nefihasam; tādēļ tu neesi augstākais soģis pār mums.
- 13 Tad, kad ļaudis bija to pateikuši un pretojušies visiem viņa vārdiem, un zaimojuši viņu, un splāvuši uz viņu, un likuši, lai viņš tiktu padzīts no viņu pilsētas, viņš aizgāja no turienes un devās ceļā uz pilsētu, kas tika saukta Ārona.
- 14 Un notika, kamēr viņš ceļoja uz turieni, būdams bēdu nospiests, brienot cauri daudzām bēdām un dvēseles ciešanām dēļ to ļaužu ļaundarībām, kuri bija Amonihās pilsētā, notika, kamēr Alma bija tā bēdu nospiests, lūk, Tā Kunga eņģelis parādījās viņam, sacīdams:
- 15 Svētīts tu esi, Alma; tādēļ pacel savu galvu un priecājies, jo tev ir liels iemesls priecāties; jo tu esi bijis uzticīgs Dieva pavēļu turēšanā no tā laika, kad tu saņēmi savu pirmo vēstījumu no Viņa. Lūk, es esmu tas, kas nodeva to tev.
- 16 Un lūk, es esmu sūtīts tev pavēlēt, lai tu atgrieztos Amonihās pilsētā un sludinātu atkal pilsētas ļaudīm; jā, sludinātu viņiem. Jā, saki viņiem, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Dievs Tas Kungs viņus iznīcinās.
- 17 Jo lūk, viņi pēta šajā brīdī, kā viņi varētu iznīcināt tavas tautas brīvību (jo tā saka Tas Kungs), kas ir pret likumiem un spriedumiem, un pavēlēm, ko Viņš devis Saviem ļaudīm.
- 18 Tad notika, kad Alma bija saņēmis vēstījumu no Tā Kunga eņģeļa, viņš steidzīgi atgriezās Amonihās zemē. Un viņš iegāja pilsētā pa citu ceļu, jā, pa ceļu, kas ir uz dienvidiem no Amonihās pilsētas.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

- 19 Un, kad viņš iegāja pilsētā, viņš bija izsalcis, un viņš sacīja kādam vīram: Vai jūs iedosit pazemīgam Dieva kalpam ko paēst?
- 20 Un tas vīrs sacīja viņam: Es esmu nefijietis, un es zinu, ka tu esi Dieva svētais pravietis, jo tu esi tas vīrs, par kuru eņģelis sacīja vīzijā: Tu viņu pieņemsi! Tādēļ nāc ar mani manā namā, un es došu tev no sava uztura; un es zinu, ka tu būsi par svētību man un manam namam.
- 21 Un notika, ka tas vīrs pieņēma viņu savā namā; un to vīru sauca Amuleks; un viņš atnesa maizi un gaļu un nolika Almas priekšā.
- 22 Un notika, ka Alma ēda maizi un bija paēdis; un viņš svētīja Amuleku un viņa namu, un viņš pateicās Dievam.
- 23 Un, kad viņš bija ēdis un bija paēdis, viņš sacīja Amulekam: Es esmu Alma, un es esmu augstais priesteris pār Dieva baznīcu visā zemē.
- 24 Un lūk, es esmu ticis aicināts sludināt Dieva vārdu starp visiem Viņa ļaudīm, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu; un es biju šai zemē, un tie mani nepieņēma, bet tie padzina mani, un es jau grasījos uzgriezt savu muguru šai zemei uz visiem laikiem.
- 25 Bet lūk, man tika pavēlēts, lai es atkal atgrieztos un pravietotu šiem ļaudīm, jā, un liecinātu pret tiem par viņu nekrietnībām.
- 26 Un tagad, Amulek, tādēļ, ka tu pabaroji mani un pieņēmi mani, tu esi svētīts; jo es biju izsalcis, jo es biju gavējis daudzas dienas.
- 27 Un Alma palika daudzas dienas ar Amuleku, pirms viņš sāka sludināt tiem ļaudīm.
- 28 Un notika, ka tauta kļuva vēl nekrietnāka.
- 29 Un vārds nāca pie Almas, sakot: Ej, un saki arī Manam kalpam Amulekam: Ej un pravieto šiem ļaudīm, sakot—Nožēlojiet jūs grēkus, jo tā saka Tas Kungs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, Es piemeklēšu šo tautu Savās dusmās; jā, un Es nenovērsīšu Savas kvēlās dusmas.
- 30 Un Alma un arī Amuleks gāja tautā, lai paziņotu tiem Dieva vārdus; un viņi bija Svētā Gara pilni.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

31 Un viņiem bija dots spēks pār tiem tiktāl, ka viņi nevarēja tikt ieslodzīti cietumā; nedz arī bija iespējams, ka kāds vīrs varētu tos nokaut; tomēr tie neizmantoja savu spēku, kamēr viņi nebija saitēm sasieti un iemesti cietumā. Tad tas tika izdarīts, lai Tas Kungs viņos varētu parādīt Savu spēku.

32 Un notika, ka viņi gāja un sāka sludināt un pravietot tiem ļaudīm, saskaņā ar Garu un spēku, ko Tas Kungs bija tiem devis.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Almas vārdi un arī Amuleka vārdi, kas tika paziņoti ļaudīm, kas bija Amonibas zemē. Un arī viņi tiek iesviesti cietumā un atbrīvoti ar brīnumainu Dieva spēku, kas bija viņos, saskaņā ar Almas pierakstu.

Almas 9

- 1 Un atkal es, Alma, saņēmis pavēli no Dieva, ka man ir jāņem Amuleks un jāiet, un jāsludina atkal šiem ļaudīm jeb ļaudīm, kas bija Amonihās pilsētā, un notika, kad es sāku tiem sludināt, ka viņi sāka strīdēties ar mani, sakot:
  - 2 Kas tu tāds esi? Vai tu domā, ka mēs ticēsim viena cilvēka liecībai, kaut arī viņš mums sludinātu, ka zeme zudīs?
  - 3 Tad nu viņi nesaprata vārdus, ko tie runāja; jo viņi nezināja, ka zeme zudīs.
  - 4 Un viņi arī sacīja: Mēs neticēsim taviem vārdiem, ja tu sludināsi, ka šī lielā pilsēta tiks sagrauta vienā dienā.
  - 5 Tad nu viņi nezināja, ka Dievs var paveikt tādus brīnumainus darbus, jo viņi bija cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis.
  - 6 Un viņi sacīja: Kas ir Dievs, kas nesūta vairāk varas kā vienu vīru starp šiem ļaudīm, lai paziņotu tiem patiesību par tādām lielām un brīnumainām lietām?
  - 7 Un viņi nostājās, lai sagrabtu mani; bet lūk, viņi to neizdarīja. Un es drosmīgi stāvēju, lai sludinātu viņiem, jā, es drosmīgi liecināju tiem, sacīdams:
    - 8 Redziet, ak jūs, ļaunā un samaitātā paaudze, kā jūs esat aizmirsuši savu tēvu paražas; jā, cik ātri jūs esat aizmirsuši Dieva pavēles.
    - 9 Vai jūs neatminaties, ka mūsu tēvs Lehijs tika izvests no Jeruzālemes ar Dieva roku? Vai jūs neatminaties, ka tie visi tika Viņa izvesti caur tuksnesi?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 Un vai tik drīz jūs esat aizmirsuši, cik daudz reižu Viņš atbrīvoja mūsu tēvus no viņu ienaidnieku rokām un pasargāja tos no iznīcināšanas, patiesi, no viņu pašu brāļu rokām?
- 11 Jā, un ja tas nebūtu bijis Viņa nepārspējamā spēka un Viņa žēlastības, un Viņa iecietības dēļ pret mums, mēs nenovēršami būtu izdeldēti no zemes virsas jau ilgi pirms šī laika un varbūt būtu nodoti nebeidzamām bēdām un ciešanām.
- 12 Lūk, tad es saku jums, ka Viņš pavēl jums nožēlot grēkus; un, ja jūs nenožēlojat, jūs nekādā veidā nevarat iemantot Dieva valstību. Bet lūk, tas vēl nav viss—Viņš ir pavēlējis jums nožēlot grēkus, vai arī Viņš pilnīgi iznīcinās jūs no zemes virsas; jā, Viņš piemeklēs jūs Savās dusmās, un Savās kvēlās dusmās Viņš nemitēsies.
- 13 Lūk, vai jūs neatminaties vārdus, ko Viņš teica Lehijam, sakot: Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē? Un vēl ir teikts: Kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksiet padzīti no Tā Kunga vaiga.
- 14 Tad es gribu, lai jūs atcerētos, ka, tā kā lamanieši neturēja Dieva pavēles, viņi ir tikuši padzīti no Tā Kunga vaiga. Tagad mēs redzam, ka Tā Kunga vārds ir apstiprinājies šajā lietā, un lamanieši ir padzīti no Viņa vaiga kopš sākās viņu pārkāpumi tajā zemē.
- 15 Tomēr es saku jums, ka viņiem būs vieglāk soda dienā nekā jums, ja jūs paliksiet savos grēkos, jā, un pat viņiem būs vieglāk šajā dzīvē nekā jums, ja vien jūs nenožēlosiet grēkus.
- 16 Jo ir daudzi solījumi, kas vērsti uz lamaniešiem; jo tas ir viņu tēvu paražu dēļ, kas liek tiem palikt viņu neziņas stāvoklī; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem un paildzinās viņu pastāvēšanu tai zemē.
- 17 Un kādā laika posmā tie tiks atvesti, lai ticētu Viņa vārdam un zinātu par savu tēvu paražu aplamību; un daudzi no tiem tiks izglābti, jo Tas Kungs būs žēlīgs pret visiem, kas piesauks Viņa Vārdu.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

- 18 Bet lūk, es saku jums, ka, ja jūs paliekat savās ļaundarībās, jūsu dienas šai zemē netiks paildzinātas, jo lamanieši tiks jums uzsūtīti; un, ja jūs nenožēlosit grēkus, viņi nāks tajā laikā, ko jūs nezināt, un jūs tiksit piemeklēti ar pilnīgu pazudināšanu; un tas būs atbilstoši Tā Kunga kvēlajām dusmām.
- 19 Jo Viņš neļaus jums, lai jūs dzīvotu savās nekrietnībās, lai iznīcinātu Viņa ļaudis. Es saku jums: Nē! Viņš drīzāk pieļaus, ka lamanieši varētu iznīcināt visus Viņa ļaudis, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja būtu iespējams, ka viņi varētu krist grēkos un pārkāpumos pēc tam, kad viņiem ir bijis tik daudz gaismas un tik daudz zināšanu, dotu tiem no Tā Kunga, viņu Dieva;
- 20 jā, būdami Tā Kunga ļoti ieredzēta tauta; jā, tikuši ieredzēti vairāk par visām citām tautām, ciltīm, valodām un tautībām; pēc tam, kad visas lietas ir tikušas darītas tiem zināmas, atbilstoši viņu vēlmēm un viņu ticībai un lūgšanām par to, kas ir bijis, kas ir un kas nāks,
- 21 būdami Dieva Gara ietekmēti; sarunājušies ar eņģeļiem un tikuši uzrunāti ar Tā Kunga balsi; un bijuši ar pravietojuma garu un atklāsmes garu, un arī daudzām dāvanām, ar dāvanu runāt mēlēs un pravietošanas dāvanu, un Svētā Gara dāvanu, un tulkošanas dāvanu;
- 22 jā, un tikuši Dieva atbrīvoti no Jeruzālemes zemes ar Tā Kunga roku; tikuši izglābti no bada un no sērgām, un visa veida visādām slimībām; un tapuši stīpri kaujā, lai viņi netiktu iznīcināti; tikuši izvesti no jūga laiku pa laikam un tikuši saglabāti un pasargāti līdz pat šim brīdim; un viņiem ir labi veicies, līdz viņi ir kļuvuši bagāti ar visādām lietām—
- 23 un tagad lūk, es saku jums, ka, ja šī tauta, kas saņēmusi tik daudz svētību no Tā Kunga rokas, grēkos pretēji tai gaismai un zināšanām, kas viņiem ir, es saku jums, ja gadīsies, ka viņi kritīs grēkā, tad lamaniešiem būs daudz vieglāk nekā viņiem.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

24 Jo lūk, Tā Kunga solījumi ir vērsti uz lamaniešiem, bet tie nav vērsti uz jums, ja jūs grēkojat; jo vai Tas Kungs nav skaidri apsolījis un stingri noteicis, ka, ja jūs sacelsities pret Viņu, jūs tiksit pilnīgi izdeldēti no zemes virsas.

25 Un tāpēc šī iemesla dēļ, lai jūs netiktu izdeldēti, Tas Kungs ir sūtījis eņģeli apmeklēt daudzus no Viņa ļaudīm, paziņojot tiem, ka viņiem ir jāiet un gauži jāpiesauc šī tauta, sakot: Nožēlojiet grēkus, jūs, jo Debesu valstība ir tuvu!

26 Un pēc nedaudz dienām Dieva Dēls nāks Savā godībā, pilns labvēlības, taisnības un patiesības, pilns pacietības, žēlastības un iecietības, ātrs uzklausīt Savu ļaužu saucienus un atbildēt uz viņu lūgšanām; un Viņa godība būs Tēva Vienpiedzimušā godība.

27 Un lūk, Viņš nāk atpestīt tos, kas būs kristīti grēku nožēlošanai caur ticību Viņa Vārdam.

28 Tādēļ sataisiet Tam Kungam ceļu, jo laiks ir tuvu, kad visi cilvēki pļaus atlīdzību par saviem darbiem, atbilstoši tam, kas viņi ir bijuši—ja viņi ir bijuši taisnīgi, viņi pļaus savu dvēseļu glābšanu atbilstoši Jēzus Kristus varai un Viņa veiktajai izglābšanai; un, ja viņi ir bijuši ļauni, viņi pļaus savu dvēseļu nolādēšanu, atbilstoši velna varai un gūstam.

29 Tad lūk, tā ir eņģeļa balss, kas sauc uz šo tautu.

30 Un tad, mani mīļotie brāļi, jo jūs esat mani brāļi un jums jābūt mīļotiem, un jums jānes grēku nožēlošanai pienācīgi darbi, tādēļ ka jūsu sirdis ir ārkārtīgi nocietinātas pret Dieva vārdu un tādēļ ka jūs esat zudusi un kritusi tauta.

31 Tad notika, kad es, Alma, biju runājis šos vārdus, lūk, ļaudis bija apskaitušies uz mani, jo es sacīju viņiem, ka viņi bija cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis.

32 Un arī tāpēc, ka es sacīju uz viņiem, ka viņi bija zudusi un kritusi tauta, viņi bija dusmīgi uz mani un mēģināja mani sagrābt, lai viņi varētu iemest mani cietumā.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

33 Bet notika, ka Tas Kungs nepieļāva, lai viņi tajā laikā saņemtu mani un iemestu mani cietumā.

34 Un notika, ka Amuleks gāja un nostājās, un arī sāka viņiem sludināt. Un tagad visi Amuleka vārdi nav pierakstīti, tomēr daļa no viņa vārdiem ir rakstīti šinī grāmatā.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Almas 10

- 1 Tad nu šie ir tie vārdi, ko Amuleks sludināja tautai, kas bija Amonihās zemē, sacīdams:
- 2 Es esmu Amuleks; es esmu Gidona dēls, kas bija Ismaēla dēls, kurš bija Aminadija pēctecis; un tas bija tas pats Aminadijs, kurš izskaidroja rakstīto, kas bija uz tempļa sienas, kas bija rakstīts ar Dieva pirkstu.
- 3 Un Aminadijs bija Nefija pēctecis, kas bija Lehija dēls, kas iznāca no Jeruzālemes zemes, kas bija Manases pēctecis, kas bija Jāzēpa dēls, kurš tika pārdots uz Ēģipti ar savu brāļu rokām.
- 4 Un lūk, es arī neesmu zemu vērtēts vīrs starp visiem tiem, kas mani pazīst; jā, un lūk, man ir daudz radnieku un draugu, un es arī esmu ieguvis daudz bagātību ar savu roku darbu.
- 5 Tomēr par spīti tam visam es nekad neesmu daudz zinājis par Tā Kunga ceļiem un Viņa noslēpumiem un brīnumaino spēku. Es teicu, ka es nekad neesmu daudz zinājis par šīm lietām; bet lūk, es kļūdos, jo es esmu redzējis daudz no Viņa noslēpumiem un Viņa brīnumainā spēka; jā, patiesi šīs tautas dzīvību saglabāšanā.
- 6 Tomēr es nocietināju savu sirdi, jo es tiku aicināts daudzas reizes un es negribēju dzirdēt; tādēļ es zināju par šīm lietām, tomēr negribēju tās atzīt; tādēļ es gāju uz sacelšanos pret Dievu savas sirds ļaundarībā, līdz pat septītā mēneša ceturtajai dienai, kas ir soģu valdīšanas desmitajā gadā.
- 7 Kad es biju ceļā, lai apciemotu ļoti tuvu radnieku, lūk, Tā Kunga eņģelis man parādījās un sacīja: Amulek, atgriezies savā namā, jo tev jāpabaro Tā Kunga praviētis; jā, svēts vīrs, kas ir Dieva izraudzīts cilvēks, jo viņš ir gavējis daudzas dienas šīs tautas grēku dēļ un viņš ir izsalcis, un tev jāuzņem viņš savā namā un jāpabaro tas, un viņš svētīs tevi un tavu namu; un Tā Kunga svētība būs pār tevi un tavu namu.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Un notika, ka es paklausīju eņģeļa balsij un griezos atpakaļ uz savu namu. Un, kad es gāju uz turieni, es atradu vīru, par kuru eņģelis bija sacījis man: Tu pieņemsi viņu savā namā—un lūk, tas bija tas pats vīrs, kurš bija runājis uz jums par Dieva lietām.
- 9 Un eņģelis sacīja man, ka viņš ir svēts vīrs; tādēļ es zinu, ka viņš ir svēts vīrs, jo to man teica Dieva eņģelis.
- 10 Un vēl es zinu, ka tās lietas, par ko viņš ir liecinājis, ir patiesas; jo lūk, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, patiesi tā Viņš bija sūtījis Savu eņģeli, lai pasludinātu to man; un Viņš to darīja, kamēr šis Alma dzīvoja manā namā.
- 11 Jo lūk, viņš ir svētījis manu namu, viņš ir svētījis mani un manas sievietes, un manus bērnus, un manu tēvu, un manus radus; jā, patiesi visus manus radniekus viņš ir svētījis, un Tā Kunga svētība bija pār mums, saskaņā ar vārdiem, ko viņš sacīja.
- 12 Un tagad, kad Amuleks bija runājis šos vārdus, ļaudis sāka brīnīties, redzēdami, ka bija vairāk nekā viens liecinieks, kurš liecināja par tām lietām, par kurām tie tika apsūdzēti, un arī par lietām, kas nāks, saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.
- 13 Tomēr viņu starpā bija daži, kas domāja tos izvaicāt, lai ar savām viltīgajām blēdībām viņi pieķertu tos viņu vārdos, lai viņi atrastu liecību pret tiem, lai viņi nodotu tos saviem soģiem, lai tie tiktu tiesāti saskaņā ar likumu un lai tie tiktu nogalināti vai iemesti cietumā, atbilstoši tam noziegumam, kuru viņi varētu parādīt vai par kuru viņi varētu liecināt pret tiem.
- 14 Tad nu tie bija tie vīri, kuri tiecās viņus nogalināt, kuri bija likumu zinātāji, kuri bija tautas noalgoti vai iecelti, lai piemērotu likumu viņu tiesu laikā jeb tiesās soģu priekšā par ļaužu noziegumiem.
- 15 Tad nu tie likumu zinātāji bija mācīti visās ļaužu mākslās un viltībās; un tas bija, lai padarītu viņus spējīgus, lai viņi būtu izveicīgi savā amatā.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

- 16 Un notika, ka viņi sāka izvaicāt Amuleku, lai tādējādi viņi varētu likt tam sapīties savos vārdos jeb runāt pretim vārdiem, kurus tas sacīs.
- 17 Tad nu viņi nezināja, ka Amuleks varētu zināt par viņu nodomiem. Bet notika, kad viņi iesāka izvaicāt to, tas saprata viņu domas un tas viņiem sacīja: Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze, jūs likumu zinātāji un liekuļi, jo jūs ieliekat velna pamatus; jo jūs izliekat slazda valgus un lamatas, lai noķertu Dieva svētos.
- 18 Jūs perināt ieceres, lai sagrozītu taisno ceļus un izsauktu Dieva dusmas uz savām galvām līdz pat pilnīgai šīs tautas iznīcināšanai.
- 19 Jā, labi Mosija pateica, kas bija mūsu pēdējais ķēniņš, kad viņš jau grasījās nodot ķēniņvalsti, kad nebija neviena, kam to piešķirt, likdams, lai šī tauta tiktu pārvaldīta ar viņu pašu balsīm—jā, labi viņš pateica, ka, ja pienāks laiks, kad šīs tautas balss izvēlēties nekrietnību, tas ir, ja pienāks laiks, ka šī tauta kritīs grēkā, viņi būs nobrieduši iznīcībai.
- 20 Un tad es saku jums, ka pareizi Tas Kungs spriež tiesu par jūsu nekrietnībām; pareizi Viņš sauc uz šo tautu ar Savu eņģeļu balsīm: Nožēlojiet grēkus, jūs, nožēlojiet grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu.
- 21 Jā, pareizi Viņš sauc ar Savu eņģeļu balsīm: Es nākšu lejā starp Saviem ļaudīm ar taisnību un tiesu Savās rokās.
- 22 Jā, un es saku jums, ka, ja tas nebūtu taisno ļaužu lūgšanu dēļ, kuri tagad ir šai zemē, tad jūs jau tagad būtu piemeklēti ar pilnīgu iznīcību; tomēr tas nebūtu ar plūdiem, kā tas bija ļaudīm Noas dienās, bet tas būtu ar badu un ar mēri, un zobenu.
- 23 Bet tas ir taisno ļaužu lūgšanu dēļ, ka jūs esat saudzēti; tad tādēļ, ja jūs izdzīsiet taisnos no sava vidus, tad Tas Kungs neatraus Savu roku; bet Savās kvēlās dusmās Viņš iznāks pret jums; tad jūs tiksiti sisti ar badu un ar mēri, un ar zobenu; un tas laiks ir tuvu, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 Un tad notika, ka ļaudis bija vēl dusmīgāki uz Amuleku un viņi kļiedza, teikdami: Šis vīrs zaimo mūsu likumus, kas ir taisnīgi, un mūsu gudros likumu zinātājus, kurus mēs esam izraudzījuši!

25 Bet Amuleks izstiepa savu roku un sauca vēl varenāk uz tiem, sakot: Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze, kāpēc Sātanam ir tāda liela vara pār jūsu sirdīm? Kāpēc jūs piekrītat, lai viņam būtu vara pār jums aptumšot jūsu acis, lai jūs nesaprastu vārdus, kas ir runāti, atbilstoši to patiesībai?

26 Jo lūk, vai es esmu liecinājis pret jūsu likumu? Jūs nesaprotat; jūs sakāt, ka es esmu runājis pret jūsu likumu; bet es neesmu, bet es esmu runājis par labu jūsu likumam, jūsu nosodišanai.

27 Un tad lūk, es saku jums, ka pamatu likšana šīs tautas iznīcināšanai ir sākta ar jūsu likumu zinātāju un jūsu soģu netaisnību.

28 Un tad notika, kad Amuleks bija sacījis šos vārdus, ka ļaudis kļiedza pret viņu, sakot: Tagad mēs zinām, ka šis vīrs ir velna bērns, jo viņš mums ir melojis; jo viņš runāja pret mūsu likumu. Un tagad viņš saka, ka viņš nav runājis pret to.

29 Un vēl, viņš ir zaimojis mūsu likumu zinātājus un mūsu soģus.

30 Un notika, ka viņu likumu zinātāji lika to savās sirdīs, ka tie to atcerēsies pret viņu.

31 Un viņu vidū bija kāds, kura vārds bija Zīzroms. Tad nu viņš bija galvenais Almas un Amuleka apsūdzētājs, viņš, būdams viens no pieredzējušākajiem viņu vidū, bija kārtojies daudzas darišanas ļaužu starpā.

32 Tad nu šo likumu zinātāju mērķis bija gūt peļņu; un viņi guva peļņu atbilstoši savam darbam.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Almas 11

- 1 Tad nu tas bija Mosijas likumā, ka katram vīram, kas bija likumu soģis, jeb tiem, kas bija iecelti par soģiem, bija jāsaņem alga, atbilstoši tam laikam, ko viņi bija darbojušies, lai tiesātu tos, kas tika atvesti viņu priekšā tiesāšanai.
- 2 Tad, ja kāds cilvēks bija parādā citam un viņš nemaksāja to, ko viņš bija parādā, par viņu sūdzējās soģim; un soģis izmantoja savas pilnvaras un sūtīja uzraugus, lai tas cilvēks tiktu atvests viņa priekšā; un viņš tiesāja to cilvēku atbilstoši likumam un tiem pierādījumiem, kas bija pret viņu, un tā tas vīrs tika piespiests maksāt to, ko viņš bija parādā, vai tam tika atņemts viņa īpašums, vai tas tika izdzīts no tautas vidus kā zaglis un laupītājs.
- 3 Un soģis saņēma algu atbilstoši savam laikam—senīnu zelta par dienu vai sēnumu sudraba, kas ir vienāds ar senīnu zelta; un tas ir saskaņā ar likumu, kas bija dots.
- 4 Tad nu šie ir dažādu viņu zelta gabalu un viņu sudraba gabalu nosaukumi, atbilstoši to vērtībai. Un tos nosaukumus deva nefījieši, jo viņi nerēķināja tādā veidā kā jūdi, kas bija Jeruzālemē; nedz arī viņi mērīja tā kā jūdi; bet viņi mainīja savus rēķinus un savus mērus atbilstoši ļaužu prātiem un apstākļiem katrā paaudzē, līdz soģu valdīšanas laikā tie bija ķēniņa Mosijas noteikti.
- 5 Tad nu rēķināšana ir šāda—senīns zelta, seons zelta, šums zelta un limna zelta.
- 6 Sēnums sudraba, amnors sudraba, ezroms sudraba un ontija sudraba.
- 7 Sēnums sudraba bija vienāds senīnam zelta, un abi bija vienādi ar mēru miežu un arī ar visādu šķirņu labības mēru.
- 8 Tad nu seona zelta daudzums bija divreiz vairāk vērts par senīnu.
- 9 Un šums zelta bija divreiz vairāk vērts par seonu.
- 10 Un limna zelta bija to visu vērtības kopā.
- 11 Un amnors sudraba bija tikpat cik divi sēnumi.
- 12 Un ezroms sudraba bija tikpat cik četri sēnumi.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

13 Un ontija bija tik, cik visi tie kopā.
14 Tad nu šīs ir mazāko skaitļu vērtības viņu rēķināšanā—
15 šiblons ir puse no sēnuma; tādējādi šiblons ir par pusmēru miežu.
16 Un šiblums ir puse no šiblona.
17 Un lea ir puse no šibluma.
18 Tad nu šie ir viņu skaitļi, atbilstoši viņu rēķināšanai.
19 Tad antions zelta ir vienāds trijiem šibloniem.
20 Tad nu tas bija ar vienu vienīgu nolūku gūt peļņu, jo viņi saņēma savu algu atbilstoši viņu nodarbinātībai, tādēļ viņi kūdīja ļaudis uz dumpošanas un visa veida nemieriem un ļaundarībām, lai viņi varētu saņemt vairāk naudas, atbilstoši tām prāvām, kas tika liktas viņu priekšā; tādēļ viņi kūdīja ļaudis pret Almu un Amuleku.
21 Un šis Zīzroms sāka izvaicāt Amuleku, sacīdams: Vai jūs atbildēsiet man uz dažiem jautājumiem, kurus es jums pavaicāšu? Tad nu Zīzroms bija vīrs, kas bija lietpratējs velna viltībās, lai viņš varētu iznīcināt visu, kas bija labs; tādēļ viņš sacīja Amulekam: Vai jūs atbildēsiet uz jautājumiem, ko es jums izvirzīšu?
22 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, ja tas būs saskaņā ar Tā Kunga Garu, kas ir manī; jo es neteikšu neko, kas ir pret Tā Kunga Garu. Un Zīzroms sacīja viņam: Lūk, šeit ir sešas ontijas sudraba, un visas tās es došu tev, ja tu noliegsi augstākās būtnes esamību.
23 Tad Amuleks sacīja: Ak tu elles bērns, kāpēc tu mani kārdini? Vai tu zini, ka taisnie nepadodas tādiem kārdinājumiem?
24 Vai tu domā, ka Dieva nav? Es saku tev: Nē, tu zini, ka Dievs ir, bet tu mīli mantu vairāk nekā Viņu.

And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblon.
And a leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.
Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 Un tagad tu man meloji Dieva priekšā. Tu teici man: Lūk, šīs sešas ontijas, kas ir ļoti dārgas, es došu tev,—kad savā sirdī tu nedomāji man tās dot; un tava vēlēšanās bija tikai, lai es noliegtu patieso un dzīvo Dievu, lai tev būtu iemesls mani nogalināt. Un tad lūk, par šo lielo ļaunumu tu saņemsi, ko esi pelnījis.

26 Un Zīzroms sacīja viņam: Tu saki, ka ir patiesais un dzīvais Dievs?

27 Un Amuleks teica: Jā, ir patiesais un dzīvais Dievs.

28 Tad Zīzroms sacīja: Vai ir vairāk nekā viens Dievs?

29 Un viņš atbildēja: Nē!

30 Tad Zīzroms atkal viņam sacīja: Kā tu to zini?

31 Un viņš sacīja: Enģelis man to darija zināmu.

32 Un Zīzroms atkal sacīja: Kas ir tas, kas nāks? Vai tas ir Dieva Dēls?

33 Un viņš sacīja tam: Jā.

34 Un Zīzroms atkal sacīja: Vai Viņš izglābs Savus ļaudis viņu grēkos? Un Amuleks atbildēja un sacīja viņam: Es saku jums, ka nē, jo nav iespējams, ka Viņš noliegtu Savu vārdu.

35 Tad Zīzroms sacīja uz ļaudīm: Raugat, lai jūs to atcerētos; jo viņš sacīja, ka ir tikai viens Dievs; tomēr viņš saka, ka Dieva Dēls nāks, bet Viņš neglābs Savus ļaudis—it kā viņam būtu vara pavēlēt Dievam.

36 Tad Amuleks atkal sacīja viņam: Lūk, tu meloji, jo tu saki, ka es runāju, it kā man būtu vara pavēlēt Dievam, jo es sacīju, ka Viņš neglābs Savus ļaudis viņu grēkos.

37 Un es tev atkal saku, ka Viņš nevar izglābt tos viņu grēkos; jo es nevaru noliegt Viņa vārdu, un Viņš ir teicis, ka nekas netīrs nevar iemantot Debesu valstību; tādēļ, kā gan jūs varat tikt glābti, ja vien jūs neiemantojat Debesu valstību? Tādēļ jūs nevarat tikt izglābti savos grēkos.

38 Tad Zīzroms atkal sacīja viņam: Vai Dieva Dēls ir patiesais Mūžīgais Tēvs?

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, Viņš ir patiesais Mūžīgais Debesu un Zemes, un visu lietu, kas ir tajās, Tēvs; Viņš ir sākums un gals, pirmais un pēdējais;

40 un Viņš nāks pasaulē, lai atpestītu Savus ļaudis; un Viņš uzņemsies to pārkāpumus, kas ticēs Viņa Vārdam; un viņi ir tie, kuriem būs mūžīgā dzīve, un glābšana nenāk ne pie viena cita.

41 Tādēļ ļaunie paliks, it kā nekādas pestīšanas nebūtu bijis, izņemot vienīgi nāves saišu atraisīšanu; jo lūk, pienāks diena, kad visi augšāmcelsies no mirušajiem un stāsies Dieva priekšā, un tiks tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

42 Tad nu ir nāve, kas tiek saukta par laicīgo nāvi; un Kristus nāve atraisīs šīs laicīgās nāves saites, ka visi tiks augšāmcelti no šīs laicīgās nāves.

43 Gars un ķermenis atkal tiks apvienoti to pilnīgā veidā; gan kauli, gan locītavas tiks atjaunotas savā ķermenī, tieši kā mēs esam tagad; un mēs tiksim atvesti, lai stāvētu Dieva priekšā, zinādami tāpat, kā mēs zinām tagad, un būdami ar skaidru atmiņu par visu mūsu vainu.

44 Tad nu šī atjaunošana nāks pie visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem, kā vīriešiem tā sievietēm, kā ļauniem tā taisnīgiem; un patiesi nezudīs pat tik daudz kā mats no viņu galvas; bet katra radība tiks atjaunota tās pilnīgā veidolā, kā tā ir tagad, jeb ķermenī un tiks atvesta, un apsūdzēta Dēla Kristus un Dieva Tēva, un Svētā Gara, kas ir viens Mūžīgs Dievs, tiesas priekšā, lai tiktu tiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

45 Tad nu lūk, es runāju uz jums par mirstīgā ķermeņa nāvi un arī par mirstīgā ķermeņa augšāmcelšanos. Es saku jums, ka šis mirstīgais ķermenis tiks uzcelts nemirstīgā ķermenī, tas ir, no nāves,—patiesi, no pirmās nāves dzīvē, lai tie vairs nevarētu mirt; to gariem apvienojoties ar viņu ķermeņiem, lai nekad vairs netiktu šķirti; tam visam kopā kļūstot garīgam un nemirstīgam, lai vairāk nekad nepiedzīvotu satrūdēšanu.

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

46 Tagad, kad Amuleks bija beidzis šos vārdus, ļaudis atkal bija pārsteigti, un arī Zīzroms sāka trīcēt. Un tā beidzās Amuleka vārdi vai arī viss tas, ko es esmu rakstījis.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Almas 12

- 1 Tad Alma, redzēdams, ka Amuleka vārdi bija apklusinājuši Zīzromu, jo viņš redzēja, ka Amuleks bija pieķēris to melojot un krāpjot, lai viņu nogalinātu, un redzēdams, ka tas sāka trīcēt aiz savas vainas apziņas, viņš vēra savu muti un sāka runāt uz to, un apstiprināt Amuleka vārdus, un izskaidrot tālākās lietas jeb atklāt Rakstus tālāk par to, ko Amuleks bija darījis.
- 2 Tad nu vārdus, ko Alma runāja uz Zīzromu, dzirdēja ļaudis visapkārt; jo pūlis bija liels, un viņš runāja šādā veidā:
- 3 Tagad Zīzrom, redzēdams, ka tu esi pieķerts savos melos un viltībā, jo tu esi melojis ne tikai cilvēkiem, bet tu esi melojis Dievam; jo lūk, Viņš zina visas tavas domas, un tu redzi, ka tavas domas ir darītas zināmas mums ar Viņa Garu;
- 4 un tu redzi, ka mēs zinām, ka tava iecere bija ļoti viltīga iecere, kas attiecas uz velna viltību, melot un aprāpt šos ļaudis, lai tu varētu sacelt viņus pret mums, lai zaimotu mūs un padzītu,—
- 5 tad tā bija tava ienaidnieka iecere, un viņš tevī ir izrādījis savu varu. Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka to, ko es saku tev, es saku visiem.
- 6 Un lūk, es saku jums visiem, ka tās bija ienaidnieka lamatas, ko viņš bija izlīcis, lai noķertu šo tautu, lai viņš varētu jūs pakļaut sev, lai viņš varētu sasaistīt jūs savās važās, lai viņš varētu saķēdēt jūs mūžīgai iznīcībai, saskaņā ar sava gūsta varu.
- 7 Tagad, kad Alma bija runājis šos vārdus, Zīzroms sāka trīcēt vēl vairāk, jo viņš arvien vairāk un vairāk pārlicinājās par Dieva varu; un viņš arī bija pārlicināts, ka Alma un Amuleks zināja par viņu, jo viņš bija pārlicinājies, ka tie zināja viņa sirds domas un vēlmes; jo viņiem bija dota vara, lai tie varētu zināt par šīm lietām saskaņā ar pravietojuma garu.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 Un Zīzroms sāka cītīgi viņus iztaujāt, lai viņš varētu zināt vairāk par Dieva valstību. Un viņš sacīja Almam: Ko nozīmē tas, ko Amuleks runāja par mirušo augšāmcelšanos, ka visi augšāmcelsies no mirušajiem, gan taisnie, gan netaisnie, un tiks atvesti, lai stātos Dieva priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem?

9 Un tad Alma sāka izskaidrot to viņam, sacīdams: Daudziem ir dots zināt Dieva noslēpumus, tomēr tiem ir stingri pavēlēts, lai tie tos neizpaustu, izņemot to Viņa vārda daļu, ko Viņš dāvā cilvēku bērniem, atbilstoši tai uzmanībai un uzcītībai, ko tie Viņam pievērš.

10 Un tādēļ tas, kas nocietina savu sirdi, tas saņem mazāku vārda daļu; un tas, kas nenocietina savu sirdi, tam tiek dota lielāka vārda daļa, līdz viņam tiek dots zināt Dieva noslēpumus, līdz viņš tos zina pilnībā.

11 Un tie, kas nocietina savu sirdi, tiem tiek dota mazāka vārda daļa, līdz viņi neko nezina par Viņa noslēpumiem; un tad viņus saņem gūstā velns un pēc savas gribas ved tos uz iznīcību. Tad tas ir tas, kas ir domāts ar elles važām.

12 Un Amuleks skaidri runāja par nāvi un par uzcelšanu no šīs mirstības nemirstības stāvoklī, un par atvešanu Dieva tiesas priekšā, lai tiktu tiesāti par mūsu darbiem.

13 Tad, ja mūsu sirdis ir bijušas nocietinātas, jā, ja mēs esam nocietinājuši savas sirdis pret vārdu tiktāl, ka tas netiek atrasts mūsos, tad mūsu stāvoklis būs drausmīgs, jo mēs tiksim notiesāti.

14 Jo mūsu vārdi mūs notiesās, jā, visi mūsu darbi notiesās mūs; mēs netiksim atrasti neaptraipīti; un mūsu domas arī notiesās mūs; un šādā drausmīgā stāvoklī mēs neuzdrīkstēsimies paraudzīties uz mūsu Dievu; un mēs būtu priecīgi, ja mēs varētu pavēlēt klintīm un kalniem krist pār mums, lai apslēptu mūs no Viņa vaiga.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inasmuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

- 15 Bet tas nevar būt; mums ir jānāk un jāstāv Viņa priekšā Viņa godībā un Viņa spēkā, un Viņa varā, varenībā un kundzībā, un jāatzīst sev par mūžīgu kaunu, ka visi Viņa sodi ir taisnīgi; ka Viņš ir taisns visos Savos darbos un ka Viņš ir žēlīgs pret cilvēku bērniem, un ka Viņam ir visa vara izglābt katru cilvēku, kas tic Viņa Vārdam un nes grēku nožēlošanai atbilstošu augli.
- 16 Un tagad lūk, es saku jums, tad nāk nāve, tieši otrā nāve, kas ir garīgā nāve; tad ir laiks, ka tas, kas nomirst savos grēkos laicīgajā nāvē, mirs arī garīgā nāvē; jā, viņš nomirs attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam.
- 17 Tad ir laiks, kad viņu mocības būs kā uguns un sēra jūra, kuras liesmas paceļas mūžīgi mūžos; un tad ir laiks, kad viņi tiks saķēdēti mūžīgai iznīcībai, atbilstoši Sātana varai un gūstam, jo viņš ir pakļāvis tos pēc savas gribas.
- 18 Tad, es saku jums, viņiem būs tā, it kā nekādas pestīšanas nebūtu bijis; jo viņi nevar tikt pestīti saskaņā ar Dieva taisnību; un viņi nevar nomirt, tā kā vairs nav satrūdēšanas.
- 19 Tad notika, kad Alma bija pabeidzis runāt šos vārdus, ka ļaudis vēl vairāk izbrīnījās.
- 20 Bet bija kāds Antiona, kas bija galvenais valdnieks starp tiem, kas iznāca un sacīja viņam: Kas tas ir, ko tu sacīji, ka cilvēks uzcelsies no nāves un tiks izmainīts no šī mirstīgā stāvokļa nemirstīgā, ka dvēsele nekad nevarēs nomirt?
- 21 Ko nozīmē Raksti, kas saka, ka Dievs nolika ķerubus un liesmojošu zobenu Ēdenes dārza austrumos, lai mūsu pirmie vecāki neieietu un nebaudītu dzīvības koka augli, un nedzīvotu mūžīgi? Un tā mēs redzam, ka nebija nekādu iespēju, ka viņi varētu dzīvot mūžīgi.
- 22 Tad Alma sacīja viņam: Tas ir tas, ko es jau grasījos izskaidrot. Tad mēs redzam, ka Ādams krita, nobaudot aizliegto augli, saskaņā ar Dieva vārdu; un tā mēs redzam, ka līdz ar viņa Krišanu visa cilvēce kļuva par zudušu un kritušu tautu.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

- 23 Un tad lūk, es saku jums, ka, ja Ādamam būtu bijis iespējams baudīt dzīvības koka augli tajā laikā, tad nebūtu nāves un vārds būtu tukšs, padarot Dievu par meli, jo Viņš teica: Ja tu ēdīsi, tu mirdams mirsi.
- 24 Un mēs redzam, ka nāve nāk pār cilvēci, jā, nāve, kas ir laicīgā nāve, par kuru runāja Amuleks; tomēr cilvēkam tika dāvāts laiks, kurā viņš varētu nožēlot grēkus; tādēļ šī dzīve kļūst par pārbaudes stāvokli; laiku, lai sagatavotos satikt Dievu; laiku, lai sagatavotos tam bezgalīgajam stāvoklim, par ko mēs runājam, kas ir pēc mirušo augšāmcelšanās.
- 25 Tad, ja nebūtu pestīšanas ieceres, kas bija nolikta no pasaules radīšanas, nebūtu nekādas augšāmcelšanās no mirušajiem; bet pestīšanas iecere bija nolikta, kas īsteno augšāmcelšanos no mirušajiem, par kuru tika runāts.
- 26 Un tad lūk, ja būtu bijis iespējams, ka mūsu pirmie vecāki varētu iet un baudīt dzīvības koka augli, tad viņi būtu mūžīgi nelaimīgi, bez sagatavošanās stāvokļa; un tā pestīšanas iecere tiktu izjaukta, un Dieva vārds būtu tukšs, bez jebkādam sekām.
- 27 Bet, lūk, tas tā nebija; bet cilvēkiem tika noteikts, ka viņiem jāmirst; un pēc nāves viņiem jānāk uz tiesu, patiesi uz to pašu tiesu, par kuru mēs runājam, kas ir gals.
- 28 Un, kad Dievs bija noteicis, ka visam tam ir jānāk pār cilvēku, lūk, tad Viņš redzēja, ka bija nepieciešams, lai cilvēks zinātu par tām lietām, ko Viņš tiem ir noteicis.
- 29 Tādēļ Viņš sūtīja eņģeļus runāt ar viņiem, kas lika cilvēkiem skatīt Viņa godību.
- 30 Un kopš tā laika tie sāka piesaukt Viņa Vārdu; tādēļ Dievs runāja ar cilvēkiem un darīja tiem zināmu pestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules radīšanas; un to Viņš darīja zināmu tiem atbilstoši to ticībai un grēku nožēlošanai, un viņu svētajiem darbiem.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

31 Tādēļ Viņš cilvēkiem deva baušļus, jo vispirms tie bija pārkāpuši pirmos baušļus, kas attiecās uz laicīgām lietām, un kļuvuši kā dievi, zinādami labu un ļaunu, nostādījuši sevi tādā stāvoklī vai tikuši nostādīti tādā stāvoklī, lai rīkotos pēc savas gribas un patikas—vai nu darītu ļaunu vai darītu labu.

32 Tādēļ Dievs deva viņiem baušļus pēc tam, kad bija darījis zināmu tiem pestīšanas ieceri, lai viņi nedarītu ļaunu, par ko sods bija otrā nāve, kas bija mūžīga nāve attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam; jo pār tādiem pestīšanas iecerei nav varas, jo taisnības darbi nevar tikt iznīcināti, saskaņā ar augstāko Dieva labestību.

33 Bet Dievs aicināja visus cilvēkus Sava Dēla Vārdā (tā bija tā pestīšanas iecere, kas bija nolikta), sacīdams: Ja jūs nožēlosit savus grēkus un nenocietināsit savas sirdis, tad Es būšu žēlīgs pret jums caur Savu Vienpiedzimušo Dēlu;

34 tādēļ katram, kas nožēlo grēkus un nenocietina savu sirdi, tam būs tiesības uz žēlastību caur Manu Vienpiedzimušo Dēlu savu grēku piedošanai, un tie ieies Manā atdusā.

35 Un katrs, kas nocietinās savu sirdi un darīs nekrietnības, lūk, Es zvēru Savās dusmās, ka viņš nenāks Manā atdusā.

36 Un tagad, mani brāļi, lūk, es saku jums, ka, ja jūs nocietināsit savas sirdis, jūs neieiesit Tā Kunga atdusā; tāpēc jūsu nekrietnības tā kaitina Viņu, ka Viņš sūta Savas dusmas pār jums kā pirmajā izaicinājuma reizē, jā, saskaņā ar Viņa vārdu, pēdējā izaicinājumā tāpat kā pirmajā, jūsu dvēseļu mūžīgai iznīcībai; tā, saskaņā ar Viņa vārdu, jūsu pēdējai nāvei tāpat kā pirmajai.

37 Un tad, mani brāļi, redzot, ka mēs zinām šīs lietas un tās ir patiesas, nožēlosim grēkus un nenocietināsim savas sirdis, lai mēs neizaicinātu To Kungu, mūsu Dievu, izgāzt Savas dusmas pār mums šajos otrajos baušļos, kurus Viņš mums devis; bet ieiesim Dieva atdusā, kas ir sagatavota saskaņā ar Viņa vārdu.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Almas 13

- 1 Un vēl, mani brāļi, es gribētu vērst jūsu uzmanību uz to laiku, kad Dievs Tas Kungs deva šos baušļus Saviem bērniem; un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs Tas Kungs ordinēja priesterus pēc Savas svētās kārtas, kas bija pēc Viņa Dēla kārtas, lai mācītu šīs lietas ļaudīm.
- 2 Un šie priesteri tika ordinēti pēc Viņa Dēla kārtas tādā veidā, lai tādējādi ļaudis varētu zināt, kādā veidā raudzīties pēc Viņa Dēla, lai saņemtu pestīšanu.
- 3 Un šis ir tas veids, kā viņi tika ordinēti—būdami aicināti un sagatavoti no pasaules radīšanas, atbilstoši Dieva paredzējumam, viņu ārkārtīgās ticības un labo darbu dēļ; vispirms tiekot atstāti izvēlēties labu vai ļaunu; tādēļ viņi, izvēlējušies labo un izrādījuši ārkārtīgi lielu ticību, ir aicināti ar svētu aicinājumu, jā, ar to svēto aicinājumu, kas bija sagatavots, un saskaņā ar sagatavošanas izpiršanu priekš tādiem.
- 4 Un tā viņi ir tikuši aicināti šajā svētajā aicinājumā viņu ticības dēļ, kamēr citi būtu atraidījuši Dieva Garu viņu cietsirdības un prāta akluma dēļ, turpretim, ja tas tā nebūtu bijis, viņiem būtu tādas pašas milzīgas priekšrocības kā viņu brāļiem.
- 5 Vai, īsāk sakot, vispirms viņi bija tādā pašā stāvoklī kā viņu brāļi; tā šis svētais aicinājums, kas bija sagatavots no pasaules radīšanas tādiem, kas nenocietinātu savas sirdis, kas bija iekš un caur Grēku Izpiršanu no Vienpiedzimušā Dēla un kas bija sagatavots,—
- 6 un tā, būdami aicināti ar šo svēto aicinājumu un ordinēti augstajā priesterībā pēc Dieva svētās kārtas, lai mācītu Viņa baušļus cilvēku bērniem, lai tie arī varētu ieiet Viņa atdusā,—
- 7 šī Augstā priesterība, būdama pēc Viņa Dēla kārtas, kas bija no pasaules radīšanas; jeb, citiem vārdiem, būdama bez dienu sākuma vai gadu beigām, būdama sagatavota no mūžības uz visiem mūžiem, saskaņā ar Viņa paredzējumu par visām lietām.

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

- 8 Tad viņi tika ordinēti šādā veidā—būdami aicināti ar svēto aicinājumu un iecelti ar svēto priekšrakstu, un uzņēmušies svētās kārtas Augsto priesterību, un šis aicinājums un priekšraksts, un Augstā priesterība ir bez sākuma un gala—
- 9 tā viņi kļūst par augstajiem priesteriem uz mūžiem pēc Tēva Vienpiedzimušā Dēla kārtas, kurš ir bez dienu sākuma un gadu beigām, kurš ir pilns labvēlības, taisnības un patiesības. Un tā tas ir. Āmen.
- 10 Tad, kā es teicu par to svēto kārtu jeb šo Augsto priesterību, bija daudzi, kas tika ordinēti un kļuva par Dieva augstajiem priesteriem; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgās ticības un grēku nožēlošanas, un viņu taisnīguma Dieva priekšā,—viņi izvēlējās labāk nožēlot grēkus un darīt taisnības darbus nekā iet bojā;
- 11 tādēļ viņi tika aicināti pēc šīs svētās kārtas un tika iesvētīti, un viņu drānas tika mazgātas baltas caur Jēra asinīm.
- 12 Tad viņi, tikuši iesvētīti ar Svēto Garu, būdami ar baltām drānām, būdami šķīsti un neaptraipīti Dieva priekšā, nevarēja raudzīties uz grēku savādāk kā vien ar riebumu, un bija daudzi, ļoti daudzi, kas tika darīti tīri un iegāja Tā Kunga, viņu Dieva, atdusā.
- 13 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs pazemotos Dieva priekšā un nestu grēku nožēlošanai pienācīgu augli, lai arī jūs varētu ieiet Viņa atdusā.
- 14 Jā, pazemojieties tāpat kā ļaudis Melhisedeka dienās, kas bija augstais priesteris pēc tās pašas kārtas, par kuru es stāstīju, kas arī uzņēms Augsto priesterību uz mūžiem.
- 15 Un tas bija tas pats Melhisedeks, kam Ābrahāms maksāja desmito tiesu; jā, tieši mūsu tēvs Ābrahāms maksāja desmito tiesu—vienu desmito daļu no visa, kas viņam piederēja.
- 16 Tad nu šie priekšraksti tika doti šādā veidā, lai tādējādi ļaudis varētu raudzīties pēc Dieva Dēla, tas bija Viņa kārtas veids jeb tā bija Viņa kārta, un tas tāpēc, lai viņi varētu raudzīties pēc Viņa savu grēku piedošanai, lai viņi varētu ieiet Tā Kunga atdusā.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

- 17 Tad nu šis Melhisedeks bija ķēniņš pār Salemas zemi, un viņa tauta bija kļuvusi spēcīga nekrietnībā un negantībā; jā, viņi visi bija nomaldījušies; viņi bija pilni ar visa veida ļaundarībām;
- 18 bet Melhisedeks, izmantojis varenu ticību un saņēmis augstā priesteramatu saskaņā ar Dieva svēto kārtu, sludināja grēku nožēlošanu savai tautai. Un lūk, viņi nožēloja grēkus un Melhisedeks nodibināja mieru tai zemē savās dienās, tādēļ viņš tika saukts par miera valdnieku, jo viņš bija Salemas ķēniņš; un viņš valdīja sava tēva pakļautībā.
- 19 Tad nu bija daudzi pirms viņa un arī daudzi pēc, bet nebija neviena varenāka; tādēļ par viņu tie bija vēl jo īpaši pieminējuši.
- 20 Tagad man nevajag atkārtot šo lietu, tas, ko es esmu pateicis, varētu būt pietiekami. Lūk, Svētie Raksti ir jūsu priekšā; ja jūs tos sagrozīsiet, tas būs jūsu pašu iznīcībai.
- 21 Un tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus uz tiem, viņš izstiepa savu roku pret tiem un sauca skaļā balsī, sacīdams: Tagad ir laiks nožēlot grēkus, jo pestīšanas diena tuvojas;
- 22 jā, un Tā Kunga balss ar eņģeļu muti sludina to visām tautām; jā, sludina to, lai viņiem būtu liela prieka vēstis; jā, un Viņš daudzina šīs labās lielā prieka vēstis starp visiem Saviem ļaudīm, jā, pat starp tiem, kas ir izkaisīti pa zemes virsu; tādēļ tās ir nonākušas līdz mums.
- 23 Un tās ir darītas mums zināmas skaidrā valodā, lai mēs varētu saprast, lai mēs nekļūdītos; un tas tāpēc, ka mēs esam klejotāji svešā zemē; tādējādi mēs esam ļoti ieredzēti, jo mums ir sludinātas šīs labās vēstis visās mūsu vīna dārza daļās.
- 24 Jo lūk, eņģeļi šajā laikā to sludina daudziem mūsu zemē; un tas ir ar nolūku, lai sagatavotu cilvēku bērnu sirdis pieņemt Viņa vārdu tajā laikā, kad Viņš nāks Savā godībā.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

25 Un tagad mēs tikai gaidām, lai izdzirdētu priecīgas ziņas par Viņa atnākšanu, sludinātas mums ar eņģeļu muti; jo laiks tuvojas, mēs nezinām, cik drīz. Kaut Dievs dotu, ka tas būtu manā mūžā; bet lai tas būtu agrāk vai vēlāk, par to es priecāšos.

26 Un ar eņģeļu muti tas tiks darīts zināms taisnīgiem un svētiem vīriem Viņa atnākšanas laikā, lai mūsu tēvu vārdi tiktu piepildīti atbilstoši tam, ko tie ir teikuši par Viņu, kas bija saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.

27 Un tagad, mani brāļi, es vēlos no savas sirds dziļumiem, jā, ar lielām raizēm līdz pat sāpēm, lai jūs uzklausītu manus vārdus un atmestu savus grēkus, un neatliktu savu grēku nožēlošanas dienu;

28 bet lai jūs pazemotos Tā Kunga priekšā un piesauktu Viņa Svēto Vārdu, un nepārtraukti būtu modri un lūgtu, lai jūs netiktu kārdināti vairāk par to, ko jūs spējat panest, un tā tiktu vadīti ar Svēto Garu, kļūdami pazemīgi, lēnprātīgi, pakļāvīgi, pacietīgi, pilni mīlestības un visa iecietības;

29 būdami ar ticību Tam Kungam; būdami ar cerību, ka jūs saņemsit mūžīgo dzīvi; būdami vienmēr ar Dieva mīlestību savās sirdīs, lai jūs tiktu paaugstināti pēdējā dienā un ieietu Viņa atdusā.

30 Un lai Tas Kungs dāvā jums grēku nožēlošanu, lai jūs neizsauktu uz sevi Viņa dusmas, lai jūs netiktu sasaistīti elles važās, lai jums nenāktos ciest otro nāvi.

31 Un Alma runāja uz tiem ļaudīm daudz vairāk vārdu, kas nav rakstīti šai grāmatā.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Almas 14

- 1 Un notika pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz ļaudīm, ka daudzi no tiem noticeja viņa vārdiem un sāka nožēlot grēkus un pētīt Svētos Rakstus.
- 2 Bet lielākā daļa no tiem vēlējās iznīcināt Almu un Amuleku; jo tie bija nikni uz Almu to vārdu tiešuma dēļ, ko viņš sacīja Zīzromam; un viņi arī sacīja, ka Amuleks tiem bija melojis un bija zaimojis viņu likumus un arī viņu likumu zinātājus, un viņu soģus.
- 3 Un viņi bija arī nikni uz Almu un Amuleku; un, tādēļ ka tie bija tik skaidri liecinājuši pret viņu ļaudarībām, viņi meklēja tos slepeni novākt.
- 4 Bet notika, ka viņi to neizdarīja; bet viņi tos saņēma un sasēja ar stiprām virvēm, un viņi aizveda tos zemes augstākā soģa priekšā.
- 5 Un ļaudis nāca priekšā un liecināja pret tiem—norādot, ka tie bija zaimojuši viņu likumus un viņu likumu zinātājus un zemes soģus, un arī visus ļaudis, kas bija tajā zemē; un arī liecinājuši, ka ir tikai viens Dievs un ka Viņš sūtīs Savu Dēlu starp ļaudīm, bet Viņš tos neizglābs; un daudzas tādas lietas ļaudis liecināja pret Almu un Amuleku. Tad nu tas tika darīts zemes augstākā soģa priekšā.
- 6 Un notika, ka Zīzroms bija pārsteigts par visiem vārdiem, kas tika runāti; un viņš arī zināja par to prātu aklumu, ko viņš bija radījis ļaužu starpā ar saviem melīgajiem vārdiem; un viņa dvēsele sāka mocīties savas vainas apziņā; jā, viņš tika elles sājpu apņemts.
- 7 Un notika, ka viņš sāka saukt uz ļaudīm, sacīdams: Lūk, es esmu vainīgs un šie vīri ir neaptraipīti Dieva priekšā! Un no tā brīža viņš sāka aizlūgt par tiem, bet ļaudis zaimoja viņu, sacīdami: Tevi arī velns ir pārņēmis? Un viņi splāva uz to un izdzina viņu no sava vidus un arī visus tos, kas ticēja vārdiem, ko runāja Alma un Amuleks; un viņi tos izdzina un sūtīja vīrus, lai tos nomētātu ar akmeņiem.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

8 Un viņi saveda kopā to sievas un bērnus, un katru, kas ticēja vai bija mācīts ticēt Dieva vārdam, viņi lika, lai tie tiktu iemesti ugunī; un viņi arī atnesa to pierakstus, kas ietvēra Svētos Rakstus, un arī tos iemeta ugunī, lai tie tiktu sadedzināti un iznīcināti ugunī.

9 Un notika, ka viņi ņēma Almu un Amuleku un aizveda tos uz moku vietu, lai tie būtu par aculieciniekiem to ļauzu iznīcināšanai, kas tika uguns aprīti.

10 Un, kad Amuleks redzēja sievu un bērnu sāpes, kuri tika uguns aprīti, viņš arī bija sāpināts; un viņš sacīja Almam: Kā mēs varam būt par aculieciniekiem šim drausmīgajam skatam? Tādēļ izstiepsim savas rokas un izrādīsim Dieva spēku, kas ir mūsos, un izglābsim viņus no liesmām!

11 Bet Alma sacīja viņam: Gars mani spiež, lai es neizstiepu savu roku; jo redzi, Tas Kungs pieņem viņus pie Sevis godībā; un Viņš pielauj, ka tie var darīt šīs lietas jeb ka šie ļaudis var viņiem to darīt, atbilstoši savai cietsirdībai, lai tie sodi, ko Viņš tiem uzliks savās dūsmās, būtu taisnīgi; un nevainīgo asinis stāvēs kā liecība pret tiem, jā, un skaļi brēks pret tiem pēdējā dienā.

12 Tad Amuleks sacīja uz Almu: Lūk, varbūt viņi sadedzinās arī mūs.

13 Un Alma sacīja: Lai ir pēc Tā Kunga gribas! Bet redzi, mūsu darbs nav pabeigts, tādēļ viņi mūs nesadedzinās!

14 Tad notika, kad to ķermeņi, kas tika iemesti ugunī, bija sadeguši, un arī pieraksti, kas bija iemesti līdz ar viņiem, zemes augstākais soģis nāca un nostājās Almas un Amuleka priekšā, kad viņi bija sasieti; un viņš sita ar savu roku pa to vaigiem un sacīja tiem: Pēc tā, ko jūs esat redzējuši, vai jūs atkal sludināsiet šiem ļaudīm, ka viņi tiks iemesti uguns un sēra jūrā?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

- 15 Lūk, jūs redzējāt, ka jums nebija spēka izglābt tos, kas bija iemesti ugunī, nedz arī Dievs viņus izglāba, kaut gan tie bija no jūsu ticības. Un soģis atkal sita pa viņu vaigiem un vaicāja: Ko jūs sakāt savai aizstāvībai?
- 16 Tad nu šis soģis bija pēc tā Nehora, kas nogalināja Gideonu, kārtas un ticības.
- 17 Un notika, ka Alma un Amuleks neko viņam neatbildēja; un viņš atkal sita tiem un nodeva viņus virsniekiem, lai iemestu cietumā.
- 18 Un, kad viņi bija iemesti cietumā trīs dienas, tad nāca daudzi likumu zinātāji un soģi, un priesteri, un skolotāji, kuri bija pēc Nehora ticības; un viņi nāca cietumā, lai redzētu tos, un viņi iztaujāja tos par daudziem vārdiem; bet tie viņiem neko neatbildēja.
- 19 Un notika, ka soģis stāvēja viņu priekšā un teica: Kāpēc jūs neatbildat uz šo ļauzu jautājumiem? Vai jūs nezināt, ka man ir vara izglābt jūs no liesmām? Un viņš pavēlēja tiem runāt; bet tie neko neatbildēja.
- 20 Un notika, ka viņi aizgāja un devās savos ceļos, bet atkal nāca nākamajā dienā; un soģis atkal sita pa viņu vaigiem. Un arī daudzi nāca uz priekšu un sita tiem, sacīdami: Vai jūs atkal stāvēsit un tiesāsīt šo tautu; un nosodīsīt mūsu likumus? Ja jums ir tāda liela vara, kāpēc jūs neatbrīvojat paši sevi?
- 21 Un daudzas tādas lietas viņi tiem sacīja, griežot zobus pret tiem un spļaujot uz tiem, un sakot: Kā mēs izskatīsimies, kad mēs būsim nolādēti?
- 22 Un daudzas tādas lietas, jā, visādas tādas lietas viņi sacīja uz tiem; un tā viņi izsmēja tos daudzas dienas. Un viņi nodeva tiem ēdienu, lai tie ciestu badu, un ūdeni, lai tie būtu izslāpuši; un viņi arī atņēma tiem viņu drēbes, lai tie būtu kaili; un tā tie bija sasieti stiprām virvēm un ieslodzīti cietumā.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

23 Un notika, kad viņi tā bija cietuši daudzas dienas (un tas bija desmitā mēneša divpadsmitajā dienā, desmitā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu), ka augstākais Amonihās zemes soģis un daudzi no viņu skolotājiem un viņu likumu zinātājiem devās cietumā, kur Alma un Amuleks bija sasieti ar virvēm.

24 Un augstākais soģis stāvēja viņu priekšā un atkal tos sita, un sacīja tiem: Ja jums ir Dieva spēks, atbrīvojiet sevi no šīm saitēm, un tad mēs ticēsim, ka Tas Kungs iznīcinās šo tautu atbilstoši jūsu vārdiem!

25 Un notika, ka viņi visi gāja uz priekšu un sita tos, sacīdami tos pašus vārdus, līdz pat pēdējam; un, kad pēdējais bija uz tiem runājis, Dieva spēks bija pār Almu un Amuleku, un tie piecēlās un nostājās uz savām kājām.

26 Un Alma iesaucās, sacīdams: Cik ilgi mēs cietīsim šīs milzīgās ciešanas, ak Kungs? Ak Kungs, dod mums spēku, atbilstoši mūsu ticībai, kas ir Kristū, līdz pat atbrīvošanai. Un viņi sarāva virves, ar ko tie bija sasieti; un, kad ļaudis to redzēja, tie sāka bēgt, jo bailes no iznīcības bija nākušas pār tiem.

27 Un notika, ka tik lielas bija viņu bailes, ka viņi krita pie zemes un nerasniedza cietuma ārējās durvis; un zeme spēcīgi nodrebēja, un cietuma sienas sašķēlās uz pusēm, tā ka tās sabruka zemē; un augstākais soģis un likumu zinātāji, un priesteri, un skolotāji, kas sita Almam un Amulekam, tika nogalināti tām krītot.

28 Un Alma un Amuleks iznāca ārā no cietuma, un viņi nebija ievainoti; jo Tas Kungs bija devis viņiem spēku, atbilstoši viņu ticībai, kas bija Kristū. Un viņi taisnā ceļā iznāca ārā no cietuma; un viņi tika atbrīvoti no savām saitēm; un cietums sagāzās zemē, un katra dvēsele, kas bija tā sienās, izņemot tikai Almu un Amuleku, tika nogalināta; un viņi taisnā ceļā gāja uz pilsētu.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29   Tad ļaudis, dzirdēdami lielo troksni, saskrēja kopā lielā pūlī, lai zinātu tā iemeslu; un, kad viņi ieraudzīja Almu un Amuleku iznākam no cietuma un tā sienas bija sagāzušās zemē, viņus pārņēma milzīgas bailes, un viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga, patiesi kā kaza ar savu kazlēnu no diviem lauvām; un tā viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Almas 15

- 1 Un notika, ka Almam un Amulekam tika pavēlēts doties prom no tās pilsētas; un viņi aizgāja un nāca līdz pat Sidomas zemei; un lūk, tur viņi atrada visus ļaudis, kas bija aizgājuši no Amonihās zemes, kas bija izdzīti un nomētāti akmeņiem, tādēļ ka viņi ticēja Almas vārdiem.
- 2 Un viņi tiem stāstīja visu, kas bija noticis ar viņu sievām un bērniem, un arī par sevi un par viņu atbrīvošanas spēku.
- 3 Un arī Zīzroms gulēja slimš Sidomā ar karstu drudzi, kas bija dēļ viņa prāta milzīgajām bēdām par savām nekrietnībām, jo viņš domāja, ka Almas un Amuleka vairs nav; un viņš domāja, ka tie bija nogalināti viņa nekrietnības dēļ. Un šis lielais grēks un daudzie citi viņa grēki mocīja viņa prātu, līdz tas kļuva ārkārtīgi nomākts, būdams bez atsvabināšanas; tādēļ viņš sāka degt karstā drudzī.
- 4 Tad, kad viņš izdzirdēja, ka Alma un Amuleks ir Sidomas zemē, viņa sirds sāka kļūt drošāka; un viņš sūtīja nekavējoties tiem ziņu, vēlēdamies, lai tie atnāktu pie viņa.
- 5 Un notika, ka tie nekavējoties gāja, saņēmuši ziņu, ko viņš bija tiem sūtījis; un tie iegāja namā pie Zīzroma, un tie atrada viņu savā gultā slimu, ļoti vāju, karstā drudzī; un viņa prāts arī bija ļoti nomākts viņa nekrietnību dēļ; un, kad viņš tos ieraudzīja, viņš pastiepa savu roku un ļoti lūdza tos, lai tie viņu izdziedina.
- 6 Un notika, ka Alma sacīja viņam, paņemot to aiz rokas: Vai tu ticī Kristus glābšanas spēkam?
- 7 Un viņš atbildēja un sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu mācīji.
- 8 Un Alma sacīja: Ja tu ticī Kristus Izpirkšanai, tu vari tikt izdziedināts.
- 9 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, saskaņā ar taviem vārdiem.
- 10 Un tad Alma piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, mūsu Dievs! Apžēlojies par šo vīru un izdziedini viņu, atbilstoši viņa ticībai, kas ir Kristū.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

- 11 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Zīzroms uzlēca kājās un sāka staigāt; un tas bija par milzīgu izbrīnu visiem ļaudīm; un ziņa par to izplatījās pa visu Sidomas zemi.
- 12 Un Alma kristīja Zīzromu Tam Kungam; un no tā laika viņš sāka sludināt ļaudīm.
- 13 Un Alma nodibināja draudzi Sidomas zemē un iesvētīja priesterus un skolotājus tai zemē, lai kristītu Tam Kungam katru, kas vēlējās tapt kristīts.
- 14 Un notika, ka tādu bija daudz; jo viņi sapulcējās no visiem apgabaliem visapkārt Sidomai un tapa kristīti.
- 15 Bet, kas attiecas uz ļaudīm, kas bija Amonihās zemē, viņi vēl palika cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis; un viņi nenožēloja savus grēkus, piedēvējot visu Almas un Amuleka spēku velnam; jo viņi bija Nehora ticības un neticēja savu grēku nožēlošanai.
- 16 Un notika, ka Alma un Amuleks—Amuleks, Dieva vārda dēļ pametis visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kas bija Amonihās zemē, viņš tika atraidīts no tiem, kas kādreiz bija viņa draugi, un arī no sava tēva un saviem radiem;
- 17 tādēļ, kad Alma bija nodibinājis baznīcu Sidomā, redzēdams milzīgu savaldību, jā, redzēdams, ka cilvēki savaldījās, kas attiecās uz viņu sirds lepnību, un sāka pazemoties Dieva priekšā, un sāka sapulcēties kopā savās svētnīcās, lai pielūgtu Dievu altāra priekšā, nepārtraukti būdami modri un lūdzot, lai viņi tiktu atbrīvoti no Sātana un no nāves, un no iznīcības,—
- 18 tad, kā es teicu, Alma, redzēdams visas šīs lietas, ņēma Amuleku un nāca pāri uz Zarahemlas zemi, un ņēma viņu savā paša namā, un kalpoja tam viņa bēdās, un stiprināja viņu Tai Kungā.
- 19 Un tā beidzās desmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almas 16

- 1 Un notika otrā mēneša piektajā dienā, vienpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešiem, ka Zarahemlas zemē bija bijis liels miers, ka nebija bijuši nedz kari, nedz strīdi vairāku gadu garumā līdz pat vienpadsmitā gada otrā mēneša piektajai dienai, kad visā zemē bija dzirdams kara sauciens.
- 2 Jo lūk, lamaniešu karapulki bija ienākuši zemes robežās no mežonīgā apvidus puses līdz pat Amonihās pilsētai un sāka nogalināt ļaudis un graut pilsētu.
- 3 Un tad notika, pirms nefijieši varēja savākt pietiekamu karapulku, lai izdzītu tos no zemes, ka tie bija nogalinājuši ļaudis, kas bija Amonihās pilsētā un arī dažus Noas robežās, un citus aizveduši gūstā mežonīgā apvidū.
- 4 Tad notika, ka nefijieši vēlējās atgūt tos, kas bija tikusi aizvesti gūstā mežonīgā apvidū.
- 5 Tādēļ tas, kas bija ticis nozīmēts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem (un viņa vārds bija Zorams, un viņam bija divi dēli—Lehijs un Aha),—tad nu Zorams un viņa divi dēli, zinādami, ka Alma bija augstais priesteris pār baznīcu, un dzirdējuši, ka viņam esot pravietojuma gars, tādēļ tie devās pie viņa un vēlējās zināt no tā, kurp Tas Kungs gribētu, lai tie ietu mežonīgā apvidū meklēt savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā.
- 6 Un notika, ka Alma jautāja Tam Kungam par šo lietu. Un Alma atgriezās un sacīja viņiem: Lūk, lamanieši šķērsos Sidonas upi mežonīgā apvidus dienvidos, tālu augšā aiz Manti zemes robežām. Un lūk, tur jūs stāsities tiem pretī, uz austrumiem no Sidonas upes, un tur Tas Kungs nodos tev tavus brāļus, kurus lamanieši ir aizveduši gūstā.
- 7 Un notika, ka Zorams un viņa dēli šķērsoja Sidonas upi ar saviem karapulkiem un soļoja prom aiz Manti robežām mežonīgā apvidus dienvidos, kas bija Sidonas upes austrumu pusē.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

- 8 Un viņi uzbruka lamaniešu karapulkiem, un lamanieši tika izklīdināti un aizdzīti mežonīgā apvidū; un viņi ņēma savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā, un nebija nevienas dvēseles, kas būtu zudusi no tiem, kas bija aizvesti gūstā. Un viņu brāļi aizveda tos atpakaļ, lai tiem būtu pašiem savas zemes.
- 9 Un tā beidzās soģu vienpadsmitais gads, lamanieši bija izdzīti no zemes, un Amonihās ļaudis bija iznīcināti; jā, katra dzīvā amonihiešu dvēsele bija iznīcināta, un arī viņu varenā pilsēta, kuru, kā viņi teica, Dievs nevar sagraut tās varenības dēļ.
- 10 Bet lūk, vienā dienā tā tika atstāta izpostīta; un liķus sakropļoja suņi un mežonīgā apvidus savvaļas zvēri.
- 11 Tomēr pēc daudzām dienām viņu mirušie ķermeņi tika sakrauti zemes virus, un viņi tika pārklāti ar plānu pārsegu. Un tad bija tik spēcīga smaka no tiem, ka ļaudis negāja iegūt Amonihās zemi daudzus gadus. Un tā tika saukta par Nehora postažu; jo tie, kas bija nokauti, bija Nehora ticības, un viņu zemes palika pamestas.
- 12 Un lamanieši vairs nenāca karot pret nefijiešiem līdz četrpadsmitajam soģu valdīšanas gadam pār nefijiešiem. Un tā trīs gadus nefijiešiem bija nepārtraukts miers visā zemē.
- 13 Un Alma un Amuleks gāja, sludinādami grēku nožēlošanu ļaudīm viņu tempļos un viņu svētnīcās, un arī viņu sinagogās, kas bija celtas pēc jūdu parauga.
- 14 Un, cik daudzi uzklāusīja viņu vārdus, tiem viņi pastāvīgi atklāja Dieva vārdu, cilvēkus nešķirodami.
- 15 Un tā Alma un Amuleks gāja, un arī daudzi citi, kas bija izvēlēti darbam sludināt vārdu viscaur visā zemē. Un baznīca tika nodibināta viscaur tai zemē, visos apkārtējos apgabalos, visā nefijiešu tautā.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

16 Un nebija nekādas nevienlīdzības viņu vidū; Tas Kungs izlēja Savu Garu pa visu zemes virsu, lai sagatavotu cilvēku bērnu prātus jeb lai sagatavotu viņu sirdis pieņemt vārdu, kas tiks mācīts viņu vidū Viņa atnākšanas laikā,—

17 lai viņi nenocietinātos pret vārdu, lai viņi nebūtu neticīgi un nevirzītos uz iznīcību, bet lai viņi uzņemtu vārdu ar prieku, un, kā zars tiek uzpotēts īstajam vīnakokam, tā viņi varētu ieiet Tā Kunga, sava Dieva, atdusā.

18 Tad tie priesteri, kas gāja tautā, sludināja pret visiem meliem un krāpšanām, un skaudību, un naidu, un ļaunprātībām, un zaimošanu, un zādzībām, laupīšanām, aplaupīšanām, slepkavošanām, laulības pārkāpšanu, un visādām netikumībām, saucot, ka šīm lietām nebūs notikt,—

19 paziņojot to, kam drīzi vajadzēja notikt; jā, paziņojot par Dieva Dēla atnākšanu, Viņa ciešanām un nāvi, un arī augšāmcelšanos no mirušajiem.

20 Un daudzi no ļaudīm jautāja par vietu, kur Dieva Dēls nāks; un viņiem tika mācīts, ka Viņš parādīsies tiem pēc Savas augšāmcelšanās; un to šie ļaudis uzklausīja ar lielu prieku un liksmību.

21 Un tad pēc tam, kad baznīca bija nodibināta viscaur visā zemē—guvusi uzvaru pār velnu, un Dieva vārds tika sludināts savā skaidrībā visā zemē, un Tas Kungs izlēja Savas svētības pār tautu—tā beidzās četrpadsmitais soģu valdīšanas gads pār nefijiešu tautu.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Apraksts par Mosijas dēliem, kas atteicās no savām tiesībām uz ķēniņvalsti Dieva vārda labad un devās uz Nefija zemi sludināt lamaniešiem; viņu ciešanām un izglābšanu—saskaņā ar Almas pierakstu.

Almas 17

- 1 Un tad notika, kad Alma ceļoja no Gideona zemes uz dienvidiem, prom uz Manti zemi, lūk, viņam par lielu pārsteigumu viņš satika Mosijas dēlus, ceļojot uz Zarahemlas zemi.
- 2 Tad nu tie Mosijas dēli bija ar Almu tajā reizē, kad eņģelis pirmo reizi viņam parādījās; tādēļ Alma ārkārtīgi priecājās redzēt savus brāļus; un, kas vēl vairāk vairoja viņa prieku, tie vēl aizvien bija viņa brāļi Tai Kungā; jā, un tie bija kļuvuši stipri patiesības zināšanā; jo tie bija vīri ar veselu saprātu, un viņi bija cītīgi pētījuši Rakstus, lai viņi varētu zināt Dieva vārdu.
- 3 Bet tas vēl nav viss; viņi bija daudz nodevušies lūgšanām un gavēšanai; tādēļ tiem bija pravietojuma gars un atklāsmes gars, un, kad viņi mācīja, viņi mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām.
- 4 Un viņi bija mācījuši Dieva vārdu lamaniešu vidū četrpadsmit gadu garumā, gūdami lielus panākumus daudzu atvešanā pie patiesības atziņas; jā, ar viņu vārdu spēku daudzi tika atvesti Dieva altāra priekšā, lai piesauktu Viņa Vārdu un atzītu savus grēkus Viņa priekšā.
- 5 Tad nu šie bija tie apstākļi, kas pavadīja tos viņu ceļojumos, jo tiem bija daudz ciešanu—viņi ļoti cieta gan miesā, gan garā—kā izsalkumu, slāpes un nogurumu, un arī daudz pūļu garā.
- 6 Tad šie bija viņu ceļojumi: atvadījušies no sava tēva Mosijas soģu pirmajā gadā; atteikušies no ķēniņvalsts, ko viņu tēvs vēlējās tiem piešķirt, un tā bija arī tautas vēlēšanās;

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

- 7 tomēr viņi aizgāja prom no Zarahemlas zemes un paņēma savus zobenus un savus šķēpus, un savus stopus, un savas bultas, un savas lingas; un to viņi darīja, lai tie varētu sagādāt sev uzturu, kamēr viņi būs mežonīgā apvidū.
- 8 Un tā viņi aizgāja mežonīgā apvidū ar zināmu skaitu savu vīru, ko tie bija atlasījuši, lai ietu uz Nefija zemi sludināt Dieva vārdu lamaniešiem.
- 9 Un notika, ka viņi ceļoja daudzas dienas pa mežonīgo apvidu, un viņi daudz gavēja un lūdza, lai Tas Kungs dotu tiem daļu no Sava Gara, lai tas ietu ar viņiem un būtu ar viņiem, lai viņi būtu darbarīks Dieva rokās, lai vestu, ja būtu iespējams, savus brāļus lamaniešus pie patiesības atziņas, pie atziņas par viņu tēvu paražu zemiskumu, kas nebija pareizas.
- 10 Un notika, ka Tas Kungs ietekmēja viņus ar Savu Garu un sacīja tiem: Topiet mierināti! Un viņi tapa mierināti.
- 11 Un Tas Kungs arī sacīja uz viņiem: Ejiet starp lamaniešiem, saviem brāļiem, un izplatiet Manu vārdu; tomēr jums būs būt pacietīgiem ciešanās un bēdās, lai jūs varētu rādīt tiem labus paraugus Manī, un Es padarīšu jūs par darbarīku Savās rokās daudzu dvēseļu glābšanai.
- 12 Un notika, ka Mosijas dēlu sirdis un arī to, kuri bija ar viņiem, kļuva drošākas, lai ietu pie lamaniešiem paziņot tiem Dieva vārdu.
- 13 Un notika, kad viņi bija ieradušies lamaniešu zemes robežās, ka viņi sadalījās un aizgāja viens no otra, uzticēdamies Tai Kungā, ka viņi atkal satiksies savas pļaujas beigās, jo viņi domāja, ka liels bija tas darbs, ko viņi bija uzņēmušies.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

14 Un bez šaubām tas bija liels, jo viņi bija uzņēmušies sludināt Dieva vārdu mežonīgai un cietsirdīgai, un nežēlīgai tautai; tautai, kas priecājās par nefijiešu slepkavošanu un viņu laupīšanu un aplaupīšanu; un to sirdis bija pievērstas bagātībām jeb zeltam un sudrabam, un dārgakmeņiem; tomēr tie centās iegūt šīs lietas ar slepkavošanām un laupīšanām, lai tie varētu nestrādāt priekš tām ar savām pašu rokām.

15 Tā viņi bija ļoti laiska tauta, daudzi no kuriem pielūdza elkus, un Dieva lāsts bija nācis pār tiem viņu tēvu paražu dēļ; neskatoties uz to, Tā Kunga solījumi bija vērsti uz tiem, ja tie nožēlotu savus grēkus.

16 Tādēļ tas bija tas iemesls, kādēļ Mosijas dēli bija uzņēmušies to darbu, lai varbūt viņi varētu rosināt tos nožēlot grēkus; lai varbūt viņi varētu rosināt tos uzzināt par pestīšanas ieceri.

17 Tādēļ viņi šķīrās viens no otra un devās starp lamaniešiem, katrs vīrs pa vienam, atbilstoši Dieva vārdam un spēkam, kas katram tika dots.

18 Tagad Amons, būdams galvenais starp tiem jeb, drīzāk, palīdzēdams tiem, viņš aizgāja no tiem pēc tam, kad bija svētījis tos, atbilstoši viņu dažādajiem stāvokļiem, sniedzis tiem Dieva vārdu jeb sniedzis tiem palīdzību pirms savas aiziešanas; un tā viņi devās savos dažādos ceļojumos pa zemi.

19 Un Amons gāja uz Ismaēla zemi, zemi, ko sauca Ismaēla dēlu vārdā, kuri arī kļuva par lamaniešiem.

20 Un, kad Amons ienāca Ismaēla zemē, lamanieši sagrāba viņu un sasēja to—tas bija viņu paradums sasiet visus nefijiešus, kas krita viņu rokās, un nest tos ķēniņa priekšā; un tā tas bija atstāts pēc ķēniņa patikas—tos nokaut vai paturēt gūstā, vai iemest tos cietumā, vai izdzīt tos no viņa zemes pēc viņa gribas un patikas.

21 Un tā Amons tika aiznests ķēniņa priekšā, kurš valdīja pār Ismaēla zemi; un viņa vārds bija Lamonijs; un viņš bija Ismaēla pēctecis.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

- 22 Un ķēniņš jautāja Amonam, vai tā ir viņa vēlēšanās dzīvot tai zemē starp lamaniešiem, viņa ļaudīm.
- 23 Un Amons sacīja uz viņu: Jā, es vēlos dzīvot kādu laiku starp šiem ļaudīm; jā, un varbūt līdz pat tai dienai, kad es miršu.
- 24 Un notika, ka ķēniņam Lamoniņam ļoti patika Amons, un viņš lika, lai tā saites tiktu atraisītas; un viņš gribēja, lai Amons ņemtu vienu no viņa meitām par sievu.
- 25 Bet Amons sacīja uz viņu: Nē, bet es būšu tavš kalps. Tādēļ Amons kļuva par ķēniņa Lamoniņa kalpu. Un notika, ka viņš tika nolikts starp citiem kalpiem uzraudzīt Lamoniņa ganāmpulkus pēc lamaniešu paraduma.
- 26 Un, kad viņš bija bijis ķēniņa kalpībā trīs dienas, viņš ar lamaniešu kalpiem gāja ar viņu ganāmpulkiem uz ūdens vietu, kas tika saukta par Sebus ūdeni, un visi lamanieši dzina savus ganāmpulkus turp, lai tiem būtu ūdens—
- 27 tādēļ, kad Amons un ķēniņa kalpi dzina savus ganāmpulkus uz to ūdens vietu, lūk, zināms skaits lamaniešu, kas bija bijuši ar saviem ganāmpulkiem pie ūdens, stāvēja un izdzenāja Amona un ķēniņa kalpa ganāmpulkus, un viņi tā tos izdzenāja, ka tie aizbēga uz visām pusēm.
- 28 Tad ķēniņa kalpi sāka kurnēt, sacīdami: Tagad ķēniņš mūs nogalinās, kā viņš jau nogalināja mūsu brāļus, jo to ganāmpulki tika izklīdināti ar šo vīru ļaundarībām. Un viņi sāka ārkārtīgi raudāt, sacīdami: Lūk, mūsu ganāmpulki ir jau izklīdināti!
- 29 Tad nu viņi raudāja, tāpēc ka viņi baidījās tikt nogalināti. Tad, kad Amons to redzēja, viņa sirds pārplūda ar prieku, un viņš teica: Es parādīšu savu spēku šiem saviem biedriem jeb to spēku, kas ir manī, atjaunojot šos ganāmpulkus ķēniņam, lai es varētu iekarot šo savu biedru sirdis, lai es varētu pārliecināt viņus ticēt maniem vārdiem!
- 30 Un tad šīs bija Amona domas, kad viņš redzēja to bēdas, kurus viņš sauca par saviem brāļiem.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

- 31 Un notika, ka viņš iepriecināja tos ar saviem vārdiem, sacīdams: Mani brāļi, turiet drošu prātu un dosimies meklēt ganāmpulkus, un mēs tos savāksim kopā un atdzīsim atpakaļ uz ūdens vietu; un tā mēs saglabāsim ganāmpulkus ķēniņam, un viņš mūs nenogalinās!
- 32 Un notika, ka viņi gāja meklēt ganāmpulkus, sekojot Amonam; un viņi ātri skrēja un atgriezās ķēniņa ganāmpulkus, un savāca tos atkal kopā pie ūdens vietas.
- 33 Un tie vīri atkal stāvēja, lai izdzenātu viņu ganāmpulkus, bet Amons sacīja uz saviem brāļiem: Ielenciet ganāmpulkus visapkārt, lai tie neaizbēgtu, un es eju cīnīties ar tiem vīriem, kas izdzenā mūsu ganāmpulkus!
- 34 Tādēļ viņi darīja, kā Amons bija tiem pavēlējis, un viņš devās un nostājās, lai cīnītos ar tiem, kas stāvēja pie Sebus ūdeņiem; un viņu pēc skaita nebija maz.
- 35 Tādēļ viņi nebijās Amona, jo viņi domāja, ka katrs no viņu vīriem var nogalināt to pēc savas patikas, jo viņi nezināja, ka Tas Kungs bija apsolījis Mosijam, ka Viņš izglābs tā dēlus no viņu rokām; ne arī viņi zināja ko par To Kungu; tādēļ viņi priecājās par savu brāļu iznīcināšanu; un tamdēļ viņi stāvēja, lai izdzenātu ķēniņa ganāmpulkus.
- 36 Bet Amons nostājās un ar savu lingu sāka mest uz viņiem akmeņus; jā, ar varenu spēku viņš meta akmeņus to vidū; un tā viņš nogalināja zināmu skaitu no tiem, tik daudz, ka tie sāka brīnīties par viņa spēku; tomēr tie bija nīkni, jo viņš bija nogalinājis to brāļus, un tie bija apņēmušies, ka viņam jākrīt; tādēļ redzēdami, ka viņi nevar nosist to ar saviem akmeņiem, viņi nāca ar rungām to nogalināt.
- 37 Bet, lūk, katram vīram, kas pacēla savu rungu, lai sistu Amonam, viņš nocirta rokas ar savu zobenu; jo viņš pretojās to sitieniem, nocērtot to rokas ar sava zobena asmeni, tiktāl ka tie bija pārsteigti un sāka bēgt viņa priekšā; jā, un skaitā to nebija maz; un viņš lika tiem bēgt ar savas rokas spēku.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Tad seši no tiem bija krituši no lingas, bet ar savu zobenu viņš nenogalināja nevienu, kā tikai viņu vadoni; un viņš nocirta visas rokas, kas tika paceltas pret viņu, un to nebija maz.

39 Un, kad viņš bija tos aizdzinis tālu projām, viņš atgriezās, un viņi padzirdīja savus ganāmpulkus un atgrieza tos ķēniņa ganībās, un tad devās pie ķēniņa, nesdami to rokas, kas bija centušies nogalināt Amonu un kas bija nocirstas ar viņa zobenu; un tās tika aiznestas ķēniņam kā liecība tam, ko tie bija darījuši.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Almas 18

- 1 Un notika, ka ķēniņš Lamonijs lika, lai viņa kalpi nāktu uz priekšu un liecinātu par visu, ko tie bija redzējuši par šo lietu.
- 2 Un, kad tie visi bija liecinājuši par to, ko tie bija redzējuši, un viņš bija uzzinājis par Amona uzticību, glābjot viņa ganāmpulkus, un arī par tā milzīgo spēku, cīnoties pret tiem, kas centās to nogalināt, viņš bija ļoti izbrīnīts un sacīja: Noteikti viņš ir kas vairāk nekā vienkārši cilvēks. Lūk, vai tas nav tas Diženais Gars, kas sūtījis tādus milzīgus sodus šiem ļaudīm viņu slepkavību dēļ?
- 3 Un tie atbildēja ķēniņam un sacīja: Vai viņš ir Diženais Gars vai cilvēks, mēs nezinām; bet tik daudz mēs zinām, ka ķēniņa ienaidnieki viņu nevar nogalināt; nedz arī tie var izklīdināt ķēniņa ganāmpulkus, kad viņš ir ar mums, viņa izveicības un milzīgā spēka dēļ; tādēļ mēs zinām, ka viņš ir ķēniņa draugs. Un tagad, ak ķēniņ, mēs neticam, ka cilvēkam var būt tik milzīgs spēks, jo mēs zinām, ka viņu nevar nogalināt!
- 4 Un tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Tagad es zinu, ka tas ir Diženais Gars; un tas ir nācis lejā šajā brīdī, lai pasargātu jūsu dzīvības, lai es nenogalinātu jūs, kā es izdarīju ar jūsu brāļiem. Tad tas ir tas Diženais Gars, par ko mūsu tēvi runāja!
- 5 Tad nu tā bija Lamonija mācība, ko viņš bija saņēmis no sava tēva, ka ir tāds Diženais Gars. Neskatoties uz to, ka viņi ticēja, ka ir Diženais Gars, viņi domāja, ka viss, ko viņi darīja, bija pareizi; tomēr Lamonijs sāka ārkārtīgi baiļoties, ar bailēm, ka viņš ir darījis nepareizi, nogalinot savus kalpus;
- 6 jo viņš bija nogalinājis daudzus no tiem, tāpēc ka viņu brāļi bija izklīdinājuši viņa ganāmpulkus ūdens vietā; un tā, tādēļ ka tie bija izklīdinājuši viņu ganāmpulkus, viņi tika nogalināti.
- 7 Tad tas bija šo lamaniešu paradums stāvēt pie Sebus ūdeņiem un izklīdināt ļaužu ganāmpulkus, lai ar to viņi varētu aizdzīt daudzus no tiem, kas bija izklīdināti, uz savu zemi, jo tas bija laupīšanas paradums viņu vidū.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

- 8 Un notika, ka ķēniņš Lamonijs jautāja saviem kalpiem, sacīdams: Kur ir šis vīrs, kam ir tik milzīgs spēks?
- 9 Un tie sacīja viņam: Lūk, viņš baro tavus zirgus. Tad nu ķēniņš bija pavēlējis saviem kalpiem, vēl pirms viņu ganāmpulku dzirdināšanas, ka tiem ir jāsatavo viņa zirgi un kara rati un jāpavada viņš uz Nefija zemi; jo Nefija zemē bija lielas dzīres noliktas no viņa tēva Lamonija, kas bija ķēniņš pār visu zemi.
- 10 Tagad, kad ķēniņš Lamonijs izdzirdēja, ka Amons gatavoja viņa zirgus un viņa kaujas ratus, viņš vēl vairāk izbrīnījās par Amona uzticību, sacīdams: Noteikti nav bijis neviena kalpa starp visiem mani kalpiem, kas būtu tik uzticīgs kā šis vīrs; jo patiesi viņš atceras visas manas pavēles, lai tās izpildītu.
- 11 Tagad es droši zinu, ka tas ir Diženais Gars, un es gribētu, lai viņš ienāk pie manis, bet es neuzdrīkstos.
- 12 Un notika, kad Amons bija sagatavojis zirgus un kaujas ratus ķēniņam un viņa kalpiem, tas gāja pie ķēniņa, un tas redzēja, ka ķēniņš bija mainījies izskatā; tādēļ tas jau gribēja atkāpties no viņa.
- 13 Un viens no ķēniņa kalpiem sacīja uz to: Rabana, kas iztulkojot nozīmē varenais jeb diženais ķēniņš, uzskatot, ka visi viņu ķēniņi bija vareni; un tā viņš sacīja uz to: Rabana, ķēniņš vēlas, lai tu paliktu.
- 14 Tādēļ Amons pagriezās pret ķēniņu un sacīja uz to: Ko tu gribi, lai es darītu tavā labā, ak ķēniņ? Un ķēniņš neatbildēja viņam veselās stundas garumā pēc viņu laika, jo viņš nezināja, ko tam sacīt.
- 15 Un notika, ka Amons atkal sacīja uz viņu: Ko tu gribi no manis? Bet ķēniņš neatbildēja.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

- 16 Un notika, ka Amons, būdams piepildīts ar Dieva Garu, tādējādi viņš saprata ķēniņa domas. Un viņš sacīja uz to: Vai tas nav tādēļ, ka tu dzirdēji, ka es aizsargāju tavus kalpus un tavus ganāmpulkus un nogalināju septiņus no viņu brāļiem ar līngu un ar zobenu, un nocirtu citiem rokas, lai aizsargātu tavus ganāmpulkus un tavus kalpus; lūk, vai tas ir tas, kas radījis tavu izbrīnu?
- 17 Es saku tev, kas tas ir, ka tavs izbrīns ir tik milzīgs? Lūk, es esmu vīrs, un es esmu tavs kalps; tādēļ visu, ko tu vēlies, kas ir pareizs, to es darīšu.
- 18 Tagad, kad ķēniņš bija dzirdējis šos vārdus, viņš atkal brīnījās, jo viņš redzēja, ka Amons var saprast viņa domas; bet, neskatoties uz to, ķēniņš Lamonijs atvēra savu muti un sacīja uz viņu: Kas tu esi? Vai tu esi Diženais Gars, kas zina visu?
- 19 Amons atbildēja un sacīja uz viņu: Es neesmu.
- 20 Un ķēniņš sacīja: Kā tu zini manas sirds domas? Tu vari runāt droši un pastāsti man par to; un arī pastāsti man, ar kādu spēku tu nogalināji un nocirti rokas maniem brāļiem, kas izdzenāja manus ganāmpulkus—
- 21 un tad, ja tu pastāstīsi man par to, visu, ko tu vēlēšies, es tev došu; un, ja vajadzīgs, es apsargāšu tevi ar saviem karapulkiem; bet es zinu, ka tu esi varenāks nekā tie visi; tomēr visu, ko tu vēlies no manis, es tev došu.
- 22 Tad Amons, būdams gudrs, tomēr bez ļaunuma, viņš sacīja uz Lamonijs: Vai tu uzklausīsi manus vārdus, ja es pastāstīšu tev, ar kā spēku es to darīju? Un tas arī ir tas, ko es vēlos no tevis.
- 23 Un ķēniņš atbildēja viņam un sacīja: Jā, es ticēšu visiem taviem vārdiem. Un tā viņš tika noķerts ar viltību.
- 24 Un Amons sāka drosmīgi runāt uz viņu un sacīja tam: Vai tu tici, ka ir Dievs?
- 25 Un tas atbildēja un sacīja viņam: Es nezinu, ko tas nozīmē.
- 26 Un tad Amons sacīja: Vai tu tici, ka ir Diženais Gars?

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

27 Un viņš sacīja: Jā!

28 Un Amons sacīja: Tas ir Dievs. Un Amons atkal sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka šis Diženais Gars, kas ir Dievs, ir radījis visu, kas ir debesīs un uz zemes?

29 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Viņš ir radījis visu, kas ir uz zemes; bet es nezinu par debesīm.

30 Un Amons sacīja uz to: Debesis ir vieta, kur dzīvo Dievs un visi Viņa svētie eņģeļi.

31 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Vai tas ir virs zemes?

32 Un Amons sacīja: Jā, un Viņš raugās lejup uz visiem cilvēku bērniem; un Viņš zina visas viņu sirds domas un vēlmes, jo ar Viņa roku viņi visi bija radīti iesākumā.

33 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Es ticu visam, ko tu esi runājis. Vai tu esi sūtīts no Dieva?

34 Amons sacīja uz to: Es esmu cilvēks; un sākumā cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla, un es esmu Svētā Gara aicināts mācīt šīs lietas šiem ļaudīm, lai tie varētu nonākt pie zināšanām par to, kas ir taisns un patiess;

35 un daļa no šī Gara mīt manī, kas dod man zināšanas un arī spēku atbilstoši manai ticībai un vēlmēm, kas ir Dievā.

36 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņš sāka ar pasaules radīšanu un arī Ādama radīšanu un pastāstīja viņam visu par cilvēka krišanu, un atkārtoja un izklāstīja viņam tautas pierakstus un Svētos Rakstus, ko bija runājuši pravieši, pat līdz tam laikam, kad viņu tēvs Lehijs pameta Jeruzālemi.

37 Un viņš arī atkārtoja tiem (jo tas bija ķēniņam un viņa kalpiem) par visiem viņu tēvu ceļojumiem pa mežonīgo apvidu un visām viņu ciešanām no bada un slāpēm, un viņu pūlēm, un tā tālāk.

38 Un viņš arī atkārtoja tiem par Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu sacelšanas, jā, visas viņu sacelšanās viņš tiem atstāstīja; un viņš izskaidroja tiem visus pierakstus un Rakstus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Bet tas vēl nav viss; jo viņš izskaidroja viņiem pestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules radīšanas; un viņš arī darīja tiem zināmu par Kristus atnākšanu, un visus Tā Kunga darbus viņš darīja tiem zināmus.

40 Un notika, kad viņš bija stāstījis visas šīs lietas un izskaidrojis tās ķēniņam, ka ķēniņš noticēja visiem viņa vārdiem.

41 Un viņš sāka piesaukt To Kungu, sakot: Ak Kungs, apžēlojies; tādu pašu bagātīgu žēlastību, ko Tu izrādīji Nefija tautai, izrādi man un manai tautai!

42 Un tad, kad viņš to bija pateicis, viņš nokrita pie zemes kā miris.

43 Un notika, ka viņa kalpi ņēma to un aiznesa to pie viņa sievas, un nolika viņu gultā; un viņš gulēja kā miris divas dienas un divas naktis; un viņa sieva un viņa dēli, un viņa meitas to apraudāja pēc lamaniešu paražas, skaļi vaimanājot par viņa zaudēšanu.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Almas 19

- 1 Un notika, ka pēc divām dienām un divām naktīm viņi jau gribēja ņemt tā ķermeni un guldīt to kapenēs, ko viņi bija taisījuši savu mirušo apglabāšanai.
- 2 Tad ķēniņiene, dzirdējusi par Amona slavu, tādēļ viņa sūtīja un lūdza, lai tas nāktu pie viņas.
- 3 Un notika, ka Amons darīja, kā viņam bija pavēlēts, un devās pie ķēniņienes, un vēlējās zināt, ko tā gribētu, lai viņš darītu.
- 4 Un viņa sacīja uz to: Mana vīra kalpi ir darījuši man zināmu, ka tu esi Svētā Dieva pravielis un ka tev ir spēks darīt daudzus varenus darbus Viņa Vārdā;
- 5 tādēļ, ja tas tā ir, es gribētu, lai tu ietu un apskatītu manu vīru, jo viņš ir guldīts gultā jau divu dienu un divu nakšu garumā; un daži saka, ka viņš nav miris, bet citi saka, ka viņš ir miris un ka viņš smird, un ka viņš ir jāgulda kapenēs; bet kā man pašai šķiet, viņš nesmird.
- 6 Tad tas bija tieši tas, ko Amons vēlējās, jo viņš zināja, ka ķēniņš Lamonijs bija zem Dieva spēka; viņš zināja, ka tumšais neticības priekšgars bija norauts no tā prāta, un gaisma, kas apspīdēja tā prātu, bija Dieva godības gaisma, tā bija brīnumaina Viņa labestības gaisma—jā, šī gaisma bija ienesusi tā dvēselē tādu prieku, tumsības mākonim izklīstot, un ka mūžīgās dzīvības gaisma bija iespīdējusi tā dvēselē, jā, viņš zināja, ka tas bija pārņēmis tā miesīgo ķermeni un viņš bija aiznests Dievā—
- 7 tādēļ tas, ko ķēniņiene vēlējās no viņa, bija arī viņa vienīgā vēlēšanās. Tādēļ viņš gāja, lai redzētu ķēniņu, kā ķēniņiene bija vēlējusies; un viņš redzēja ķēniņu, un viņš zināja, ka tas nebija miris.
- 8 Un viņš sacīja uz ķēniņieni: Viņš nav miris, bet viņš guļ Dievā, un rīt viņš atkal uzcelsies, tādēļ neapglabājiet viņu.
- 9 Un Amons sacīja viņai: Vai tu tam tici? Un viņa sacīja tam: Man nav citas liecības, kā vien tavs vārds un mūsu kalpu vārds; tomēr es ticu, ka būs tā, kā tu teici.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

- 10 Un Amons sacīja uz to: Svētīta tu esi savas ārkārtīgās ticības dēļ; es saku tev, sieva, tik milzīgas ticības nav bijis starp visiem nefijiešu ļaudīm!
- 11 Un notika, ka viņa bija nomodā pie sava vīra gultas no tā brīža un līdz pat tam brīdim nākamajā dienā, ko Amons bija noteicis, ka viņš uzcelsies.
- 12 Un notika, ka viņš uzcēlās, saskaņā ar Amona vārdiem; un, kad viņš uzcēlās, viņš izstiepa savu roku uz sievu un teica: Svētīts lai ir Dieva Vārds, un svētīta esi tu!
- 13 Jo tikpat noteikti, kā tu dzīvo, lūk, es esmu redzējis savu Pestītāju; un Viņš nāks un piedzims sievai, un Viņš atpestīs visu cilvēci, kas tic Viņa Vārdam. Tagad, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņa sirds atkal pārplūda viņā, un viņš atkal saļima aiz prieka; un ķēniņiene arī saļima, būdama Gara pārņemta.
- 14 Tad Amons, redzēdams, ka Tā Kunga Gars, atbilstoši viņa lūgšanām, tiek izliets pār lamaniešiem, viņa brāļiem, kas savu nekrietnību un savu paražu dēļ bija bijuši par iemeslu tik daudzām sērām starp nefijiešiem jeb starp visiem Dieva ļaudīm, nokrita ceļos un sāka izliet savu dvēseli lūgšanā un pateicībā Dievam par to, ko Viņš bija darījis viņa brāļiem; un viņu arī pārņēma prieks; un tā viņi visi trīs bija saļimuši zemē.
- 15 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja, ka viņi bija nokrituši, viņi arī sāka piesaukt Dievu, jo Tā Kunga bijība bija nākusi arī pār tiem, jo tie bija viņi, kas bija stāvējuši ķēniņa priekšā un liecinājuši viņam par Amona milzīgo spēku.
- 16 Un notika, ka viņi piesauca Tā Kunga Vārdu ar visu savu spēku, līdz viņi visi bija krituši zemē, izņemot vienu no lamaniešu sievām, kuras vārds bija Abiša, viņa, būdama pievērsta Tam Kungam jau daudzus gadus, dēļ viņas tēva ievērojamās parādības—

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

- 17 tā, būdama pievērsta Tam Kungam un nekad nedarījusi to zināmu, tādēļ, kad viņa redzēja, ka visi Lamonijs kalpi ir krituši pie zemes, un arī viņas kundze ķēniņiene un ķēniņš, un Amons bezspēcīgi gulēja zemē, viņa zināja, ka tas bija Dieva spēks; un, domādama, ka šī iespēja, darot zināmu ļaudīm, kas noticis starp tiem, ka, redzot šo skatu, tas liks tiem ticēt Dieva spēkam, tādēļ viņa skrēja no mājas uz māju, darīdama to zināmu ļaudīm.
- 18 Un tie sāka sapulcēties kopā pie ķēniņa nama. Un sanāca ļaužu pulks, un, viņiem par izbrīnu, viņi ieraudzīja ķēniņu un ķēniņieni, un viņu kalpus bezspēcīgus zemē, un viņi visi gulēja kā miruši; un viņi arī redzēja Amonu, un, lūk, viņš bija nefijietis.
- 19 Un tad ļaudis sāka kurnēt savā starpā; dažiem sakot, ka tas bija milzīgs ļaunums, kas bija nācis uz tiem jeb uz ķēniņu un viņa namu, jo viņš bija pieļāvis, ka nefijietis paliek viņu zemē.
- 20 Bet citi pārmeta tiem, sacīdami: Ķēniņš pats ir licis nākt šim ļaunumam pār savu namu, jo viņš nogalināja kalpus, kuru ganāmpulki tika izklīdināti pie Sebus ūdeņiem.
- 21 Un viņiem pārmeta arī tie vīri, kas bija stāvējuši pie Sebus ūdeņiem un izklīdinājuši ganāmpulkus, kas piederēja ķēniņam, jo viņi bija nikni uz Amonu dēļ tā skaita, ko viņš bija nogalinājis no viņu brāļiem pie Sebus ūdeņiem, aizsargājot ķēniņa ganāmpulkus.
- 22 Tagad viens no viņiem, kura brālis bija ticis nogalināts ar Amona zobenu, būdams ārkārtīgi nikns uz Amonu, izvilka savu zobenu un devās uz priekšu, lai viņš varētu likt tam krist uz Amonu, lai viņu nogalinātu, un, kad viņš pacēla savu zobenu, lai tam sistu, lūk, viņš nokrita miris.
- 23 Tagad mēs redzam, ka Amons nevarēja tikt nogalināts, jo Tas Kungs bija sacījis Mosijam, viņa tēvam: Es saudzēšu viņu, un tas viņam būs pēc tavas ticības—tādēļ Mosija uzticēja viņu Tam Kungam.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 Un notika, kad ļaužu pulks redzēja, ka tas vīrs, kurš bija pacēlis zobenu pret Amonu, bija miris, bailes nāca pār viņiem visiem, un tie neuzdrīkstējās pastiept savas rokas, lai aizskartu viņu vai kādu no tiem, kas bija krituši; un viņi sāka atkal brīnīties savā starpā—kas varēja radīt šo milzīgo spēku, vai ko visas šīs lietas varēja nozīmēt.

25 Un notika, ka viņu vidū bija daudzi, kas teica, ka Amons ir Diženais Gars, un citi sacīja, ka viņš ir Diženā Gara sūtīts.

26 Bet citi pārmeta tiem visiem, sacīdami, ka viņš ir briesmonis, ko sūtījuši nefijieši, lai viņus mocītu.

27 Un bija daži, kas teica, ka Amons ir Diženā Gara sūtīts, lai sagādātu tiem ciešanas viņu nekrietnību dēļ; un tas bija Diženais Gars, kas vienmēr bija stāvējis klāt nefijiešiem, kas vienmēr bija atbrīvojis tos no viņu rokām; un viņi sacīja, ka tas bija Diženais Gars, kas bija iznīcinājis tik daudzus no viņu brāļiem lamaniešiem.

28 Un tā strīds viņu starpā sāka kļūt ārkārtīgi ass. Un kamēr viņi tā strīdējās, nāca tā sieviete kalpotāja, kas bija likusi ļaužu pulkam sanākt kopā, un, kad viņa redzēja strīdu, kas bija ļaužu pulka starpā, viņa ārkārtīgi noskuma, līdz pat asarām.

29 Un notika, ka viņa gāja un paņēma ķēniņieni aiz rokas, lai varbūt viņa varētu piecelt to no zemes; un tikko viņa pieskārs tās rokai, tā piecēlās un nostājās uz savām kājām, un iesaucās skaļā balsī, sacīdama: Ak, svētītais Jēzus, kas izglābis mani no drausmīgās elles! Ak, svētītais Dievs, apžēlojies par šiem ļaudīm!

30 Un, kad viņa to bija pateikusi, viņa salika savas rokas, būdama piepildīta ar prieku, runādama daudzus vārdus, kas netika saprasti, un, kad viņa bija to darījusi, viņa paņēma ķēniņu Lamoniju aiz rokas, un, lūk, viņš piecēlās un nostājās uz savām kājām.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

31 Un viņš nekavējoties, redzēdams strīdu starp saviem ļaudīm, gāja un sāka tos norāt, un mācīt tiem tos vārdus, ko viņš bija dzirdējis no Amona mutes; un visi tie, kas uzklausīja viņa vārdus, noticēja un tika pievērsti Tam Kungam.

32 Bet viņu vidū bija daudzi, kas neklausījās viņa vārdos; tādēļ tie gāja savu ceļu.

33 Un notika, kad Amons piecēlās, viņš arī tiem palīdzēja, un arī Lamonijs kalpi; un viņi visi paziņoja vienu un to pašu lietu, ka viņu sirdis ir izmainījušās un ka viņiem vairs nav vēlēšanās darīt ļaunu.

34 Un lūk, daudzi paziņoja ļaudīm, ka viņi bija redzējuši eņģeļus un bija runājuši ar tiem; un tā viņi pastāstīja ļaudīm par Dieva lietām un par Viņa taisnīgumu.

35 Un notika, ka viņu vidū bija daudzi, kas noticēja viņu vārdiem; un visi, kas noticēja, tika kristīti; un viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm, un viņi nodibināja draudzi starp tiem.

36 Un tādējādi Tā Kunga darbs iesākās starp lamaniešiem; tā Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār viņiem; un mēs redzam, ka Viņa roka ir pastiepta visiem ļaudīm, kas nožēlo savus grēkus un tic Viņa Vārdam.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Almas 20

- 1 Un notika, kad viņi bija nodibinājuši draudzi tajā zemē, ka ķēniņš Lamonijs vēlējās, lai Amons ietu ar viņu uz Nefija zemi, lai viņš varētu parādīt to savam tēvam.
- 2 Un Tā Kunga balss nāca uz Amonu, sacīdama: Tu neiesi uz Nefija zemi, jo, lūk, ķēniņš meklē pēc tavas dzīvības; bet tu iesi uz Midonijas zemi; jo, lūk, tavš brālis Ārons un arī Mulokijs, un Amahs ir cietumā.
- 3 Tad notika, kad Amons bija to dzirdējis, viņš sacīja Lamonijam: Redzi, mans brālis un draugi ir cietumā Midonijas zemē, un es iešu, lai tos atbrīvotu.
- 4 Tad Lamonijs sacīja Amonam: Es zinu, Tā Kunga spēkā tu vari izdarīt visu. Bet, lūk, es iešu ar tevi uz Midonijas zemi; jo Midonijas zemes ķēniņš, kura vārds ir Antiomno, ir mans draugs; tādēļ es iešu ar tevi uz Midonijas zemi, lai es varētu atrast labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, lai viņš izlaistu tavus brāļus no cietuma. Tad Lamonijs sacīja viņam: Kas tev teica, ka tavi brāļi ir cietumā?
- 5 Un Amons sacīja viņam: Neviens cits man to neteica, kā vien Dievs; un Viņš sacīja man—Ej un atbrīvo savus brāļus, jo viņi ir cietumā Midonijas zemē!
- 6 Tagad, kad Lamonijs bija to dzirdējis, viņš lika, lai viņa kalpi sagatavotu viņa zirgus un viņa kaujas ratus.
- 7 Un viņš sacīja Amonam: Nāc, es iešu ar tevi lejā uz Midonijas zemi, un tur es lūgšu ķēniņam, lai viņš atbrīvotu tavus brāļus no cietuma.
- 8 Un notika, kad Amons un Lamonijs bija ceļā uz turieni, viņi satika Lamoniņa tēvu, kas bija ķēniņš pār visu zemi.
- 9 Un lūk, Lamoniņa tēvs sacīja uz viņu: Kāpēc jūs nenācāt uz dzīrēm tai lielajā dienā, kad es rīkoju dzīres saviem dēliem un savai tautai?
- 10 Un viņš arī sacīja: Kurp tu dodies ar šo nefijieti, kas ir viens no meļa bērniem?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

- 11 Un notika, ka Lamonijs pastāstīja, kurp viņš dodas, jo viņš baidījās to aizvainot.
- 12 Un viņš pastāstīja tam arī pilnībā to iemeslu, kāpēc viņš aizkavējās savā ķēniņvalstī un neaizgāja uz dzīrēm, ko viņa tēvs bija sagatavojis.
- 13 Un tagad, kad Lamonijs bija sīki atstāstījis viņam visas šīs lietas, lūk, viņam par pārsteigumu, viņa tēvs bija nikns uz to un sacīja: Lamoni, tu ej atbrīvot šos nefījiešus, kas ir meļa bērni! Redzi, viņš aplaupīja mūsu tēvus; un tagad viņa bērni arī ir nākuši mūsu vidū, lai viņi varētu ar savām viltībām un saviem meliem piekrāpt mūs, lai viņi atkal varētu nolaupt mums mūsu mantu.
- 14 Tad Lamonijs tēvs pavēlēja viņam nogalināt Amonu ar zobenu. Un tas arī pavēlēja viņam, lai viņš neietu uz Midonijas zemi, bet lai viņš atgrieztos ar to Ismaēla zemē.
- 15 Bet Lamonijs sacīja viņam: Es nenogalināšu Amonu, nedz arī es atgriezīšos Ismaēla zemē, bet es iešu uz Midonijas zemi, lai es varētu atbrīvot Amona brāļus, jo es zinu, ka viņi ir taisni vīri un patiesā Dieva svētie pravieši.
- 16 Tagad, kad viņa tēvs izdzirdēja šos vārdus, viņš bija nikns uz to, un viņš izvilka savu zobenu, lai viņš varētu notriekt to pie zemes.
- 17 Bet Amons nostājās priekšā un sacīja viņam: Lūk, tu nenogalināsi savu dēlu; tomēr būtu labāk krist viņam nekā tev, jo redzi, viņš ir nožēlojis savus grēkus; bet, ja tu kristu šajā brīdī savās dusmās, tava dvēsele nevarētu tikt izglābta.
- 18 Un vēl ir nepieciešams, lai tu atturētos; jo, ja tu nogalināsi savu dēlu, kurš ir nevainīgs vīrs, viņa asinis brēks no zemes uz To Kungu, viņa Dievu, lai atriebība nāktu pār tevi; un varbūt tu pazaudētu savu dvēseli.
- 19 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus viņam, viņš atbildēja tam, sacīdams: Es zinu, ka, ja es nogalināšu savu dēlu, tad es izliešu nevainīgas asinis, jo tas esi tu, kas cenšas viņu iznīcināt.
- 20 Un viņš izstiepa savu roku, lai nogalinātu Amonu. Bet Amons izturēja viņa cirtienus un arī iesita viņam pa roku tā, ka viņš vairs nevarēja to izmantot.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

- 21 Tagad, kad ķēniņš redzēja, ka Amons var viņu nogalināt, viņš sāka lūgties Amonu, lai tas saudzē viņa dzīvību.
- 22 Bet Amons pacēla savu zobenu un sacīja viņam: Redzi, es sakaušu tevi, ja vien tu neļausi, lai mani brāļi tiktu izlaisti no cietuma.
- 23 Tad ķēniņš, baidoties, ka viņš zaudēs savu dzīvību, sacīja: Ja tu saudzēsi mani, es dāvāšu tev visu, ko vien tu prasīsi, līdz pat pusei no ķēniņvalsts!
- 24 Tagad, kad Amons redzēja, ka viņš ir ietekmējis veco ķēniņu atbilstoši savai vēlmei, viņš tam sacīja: Ja tu ļausi, ka mani brāļi tiek izlaisti no cietuma un arī ka Lamonijs var paturēt savu ķēniņvalsti, un ka jūs nedusmoties uz viņu, bet ļausit viņam rīkoties pēc viņa paša vēlmēm visās lietās, kā viņš pats gribēs, tad es tevi saudzēšu, citādi es tevi notriekšu pie zemes.
- 25 Tagad, kad Amons bija pateicis šos vārdus, ķēniņš sāka priecāties par savu dzīvību.
- 26 Un, kad viņš redzēja, ka Amons nebija vēlējies viņu iznīcināt, un, kad viņš arī redzēja to lielo mīlestību, kas tam bija pret viņa dēlu Lamoniņu, viņš bija ārkārtīgi izbrīnīts un teica: Tāpēc, ka tas ir viss, ko tu esi vēlējies, lai es atbrīvoju tavus brāļus un atļauju, lai mans dēls Lamonijs patur savu ķēniņvalsti, lūk, es ļauju tev, ka mans dēls var paturēt savu ķēniņvalsti no šī brīža un mūžīgi; un es vairs nevaldīšu pār viņu—
- 27 un es arī ļauju tev, lai tavi brāļi tiktu izlaisti no cietuma, un tu un tavi brāļi varētu nākt pie manis manā ķēniņvalstī; jo es ļoti vēlos tevi redzēt! Jo ķēniņš bija ļoti izbrīnīts par vārdiem, ko viņš bija runājis, un arī par vārdiem, ko bija runājis viņa dēls Lamonijs, tādēļ viņš vēlējās tos mācīties.
- 28 Un notika, ka Amons un Lamonijs turpināja savu ceļu uz Midonijas zemi. Un Lamonijs atrada labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, tādēļ Amona brāļi tika atbrīvoti no cietuma.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Un, kad Amons viņus satika, viņš bija ļoti nobēdājies, jo, lūk, viņi bija kaili, un viņu āda bija ārkārtīgi noberzta no tā, ka viņi bija sasieti ar stiprām virvēm. Un viņi arī bija cietuši badu, slāpes un visa veida mokas; tomēr viņi bija pacietīgi visās savās ciešanās.

30 Un, kā tas notika, tas bija viņu liktenis krist daudz cietsirdīgāku un daudz stūrgalvīgāku ļaužu rokās; tādēļ tie neklausījās viņu vārdos, un tie viņus izdzina un sita, un dzina no mājas uz māju, un no vietas uz vietu, līdz viņi ieradās Midonijas zemē; un tur viņi tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un sasieti ar stiprām virvēm, un turēti cietumā daudzas dienas, un Lamonijs un Amona atbrīvoti.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Almas 21

- 1 Tad, kad Amons un viņa brāļi izšķīrās lamaniešu zemes robežās, lūk, Ārons devās savā ceļā uz zemi, ko lamanieši sauca par Jeruzālemi, saukdami to pēc savu tēvu dzimtās zemes; un tā bija tālu līdz pat Mormonas robežām.
- 2 Tad nu lamanieši un amalekieši, un Amulona tauta bija uzcēlušī lielu pilsētu, kura tika saukta par Jeruzālemi.
- 3 Tad nu lamanieši paši bija diezgan cietsirdīgi, bet amalekieši un amulonieši bija vēl cietsirdīgāki; tādēļ viņi veicināja to, ka lamanieši nocietināja savas sirdis, ka viņi kļuva vēl stiprāki ļaundarībās un savās negantībās.
- 4 Un notika, ka Ārons nāca Jeruzālemes pilsētā un vispirms sāka sludināt amalekiešiem. Un viņš sāka sludināt tiem viņu sinagogās, jo viņi bija uzcēlušī sinagogas pēc Nehora kārtas; jo daudzi no amalekiešiem un amuloniešiem bija pēc Nehora kārtas.
- 5 Tādēļ, kad Ārons iegāja vienā no viņu sinagogām, lai sludinātu ļaudīm, un kad viņš runāja uz tiem, lūk, piecēlās kāds amalekietis un sāka strīdēties ar viņu, sacīdams: Kas tas ir, par ko tu liecināji? Vai tu esi redzējis kādu eņģeli? Kāpēc eņģeļi neparādās mums? Lūk, vai šī tauta nav tikpat laba kā tava tauta?
- 6 Tu arī saki, ka, ja vien mēs nenožēlosim grēkus, mēs iesim bojā. Kā tu zini mūsu siržu domas un vēlmes? Kā tu zini, ka mums ir iemesls nožēlot grēkus? Kā tu zini, ka mēs neesam taisnīgi ļaudis? Redzi, mēs esam uzcēlušī svētnīcas, un mēs sapulcējamies kopā, lai pielūgtu Dievu. Mēs ticam, ka Dievs izglābs visus cilvēkus.
- 7 Tad Ārons sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka Dieva Dēls nāks, lai atpestītu cilvēci no tās grēkiem?

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

- 8 Un tas vīrs sacīja uz viņu: Mēs neticam, ka tu zini tādas lietas. Mēs neticam šīm muļķīgajām paražām. Mēs neticam, ka tu zini par nākamajām lietām, nedz arī mēs ticam, ka tavi tēvi un arī mūsu tēvi zināja par tām lietām, par kurām viņi runāja, par to, kas nāks.
- 9 Tad Ārons sāka atklāt viņiem Rakstus par Kristus atnākšanu un arī par mirušo augšāmcelšanos, un ka cilvēcei nebūtu nekādas pestīšanas, kā vien caur Kristus nāvi un ciešanām, un Izpirkšanu ar Viņa asinīm.
- 10 Un notika, kad viņš sāka izskaidrot tiem šīs lietas, tie bija nikni uz viņu un sāka viņu izsmiet; un tie negribēja klausīties vārdos, ko viņš runāja.
- 11 Tādēļ, kad viņš redzēja, ka tie neklausīsies viņa vārdos, viņš aizgāja no to sinagogas un nāca pāri uz ciematu, kas tika saukts par Ani-Anti, un tur viņš atrada Mulokiju, sludinot tiem vārdu; un arī Amahu un viņa brāļus. Un viņi ar daudziem strīdējās par vārdu.
- 12 Un notika, ka viņi redzēja, ka ļaudis nocietina savas sirdis, tādēļ viņi aizgāja un nāca pāri uz Midonijas zemi. Un viņi sludināja vārdu daudziem, un nedaudzi ticēja vārdiem, ko viņi mācīja.
- 13 Neskatoties uz to, Ārons un zināms skaits no viņa brāļiem tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un pārējie no viņiem aizbēga no Midonijas zemes uz apkārtējiem apgabaliem.
- 14 Un tie, kas tika iemesti cietumā, izcietā daudz ko, un viņi tika atbrīvoti ar Lamonija un Amona roku, un viņi tika pabaroti un apģērbti.
- 15 Un viņi atkal devās darīt zināmu vārdu, un tā viņi pirmo reizi tika atbrīvoti no cietuma; un tā viņi bija izcietuši.
- 16 Un viņi gāja visur, kur vien viņi tika vadīti ar Tā Kunga Garu, sludinādami Dieva vārdu katrā amalekiešu sinagogā vai katrā lamaniešu sapulcē, kur vien viņi tika ielaisti.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

- 17 Un notika, ka Tas Kungs sāka viņus svētīt, tiktāl ka viņi daudzus veda pie patiesības atziņas; jā, viņi pārliecināja daudzus par to grēkiem un par to tēvu paražām, kas nebija pareizas.
- 18 Un notika, ka Amons un Lamonijs atgriezās no Midonijas zemes Ismaēla zemē, kas bija viņu mantojuma zeme.
- 19 Un ķēniņš Lamonijs neļāva, lai Amons tam kalpotu jeb ka viņš būtu tā kalps.
- 20 Bet viņš lika, lai tiktu uzceltas sinagogas Ismaēla zemē; un viņš lika, lai šī tauta jeb tauta, kas bija viņa pakļautībā, sapulcētos kopā.
- 21 Un viņš priecājās par tiem, un viņš mācīja tiem daudzas lietas. Un viņš arī paziņoja tiem, ka viņi bija tauta, kas bija pakļauta viņam, un ka viņi ir brīva tauta, ka viņi netiks ķēniņa, viņa tēva, apspiesti; jo viņa tēvs bija lāvis tam, ka viņš var valdīt pār tautu, kas bija Ismaēla zemē un visā apkārtnē.
- 22 Un viņš arī paziņoja tiem, ka tie var brīvi pielūgt To Kungu, savu Dievu, pēc savas vēlēšanās katrā vietā, kur tie ir, ja tas ir tai zemē, kas bija zem ķēniņa Lamonijs valdīšanas.
- 23 Un Amons sludināja ķēniņa Lamonijs tautai; un notika, ka viņš mācīja tiem visas lietas, kas piederas taisnīgumam. Un viņš skubināja tos ik dienu ar visu centību; un tie klausīja viņa vārdiem, un tie bija dedzīgi Dieva baušļu turēšanā.
- And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.
- And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.
- And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.
- But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.
- And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.
- And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.
- And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Almas 22

- 1 Tagad, kad Amons tā nepārtraukti mācīja Lamoniņa tautu, mēs atgriezīsimies pie apraksta par Āronu un viņa brāļiem, jo, kad viņš pameta Midonijas zemi, viņš tika Gara vadīts uz Nefija zemi līdz pat tā ķēniņa namam, kurš valdīja pār visu zemi, izņemot tikai Ismaēla zemi; un tas bija Lamoniņa tēvs.
- 2 Un notika, ka viņš ar saviem brāļiem devās pie viņa ķēniņa pilī un noliecās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Lūk, ak ķēniņ, mēs esam Amona brāļi, kurus tu atbrīvoji no cietuma.
- 3 Un tad, ak ķēniņ, ja tu saudzēsi mūsu dzīvības, mēs būsīm tavi kalpi. Un ķēniņš sacīja tiem: Piecelieties, jo es dāvāju jums jūsu dzīvības un es neļaušu, lai jūs būtu mani kalpi, bet es uzstāšu, lai jūs mani pamācītu, jo es esmu satraukts savā prātā tava brāļa Amona cēlsirdības un viņa vārdu diženuma dēļ; un es vēlos zināt iemeslu, kāpēc viņš ar tevi nenāca no Midonijas zemes.
- 4 Un Ārons sacīja ķēniņam: Lūk, Tā Kunga Gars ir aicinājis viņu citā ceļā; viņš ir aizgājis uz Ismaēla zemi mācīt Lamoniņa ļaudis.
- 5 Tad ķēniņš sacīja viņiem: Kas tas ir, ko jūs teicāt par Tā Kunga Garu? Lūk, tā ir tā lieta, kas mani satrauc.
- 6 Un vēl, kas ir tas, ko Amons teica: Ja jūs nožēlosit grēkus, jūs tiksit izglābti, un, ja jūs nenožēlosit grēkus, jūs tiksit atstumti pēdējā dienā?
- 7 Un Ārons atbildēja viņam un sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka ir Dievs? Un ķēniņš sacīja: Es zinu, ka amalekieši saka, ka ir Dievs, un es esmu ļāvis tiem celt svētnīcas, lai tie varētu sapulcēties kopā pielūgt Viņu. Un tagad, ja jūs sakāt, ka Dievs ir, lūk, es ticēšu.
- 8 Un tad, kad Ārons to dzirdēja, viņa sirds sāka priecāties, un viņš sacīja: Lūk, tikpat droši, kā tu dzīvo, ak ķēniņ, Dievs ir!
- 9 Un ķēniņš sacīja: Vai Dievs ir tas Diženais Gars, kas izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes?

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

- 10 Un Ārons sacīja viņam: Jā, tas ir tas Diženais Gars, un Viņš ir radījis visas lietas gan debesīs, gan uz zemes. Vai tu tici tam?
- 11 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Diženais Gars radīja visas lietas, un es vēlos, lai jūs pastāstītu man par to visu, un es ticēšu taviem vārdiem.
- 12 Un notika, kad Ārons redzēja, ka ķēniņš ticēs viņa vārdiem, viņš sāka no Ādama radīšanas, lasot ķēniņam Rakstus—kā Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, un ka Dievs deva tam baušļus, un ka pārkāpuma dēļ cilvēks ir kritis.
- 13 Un Ārons izskaidroja viņam Rakstus no Ādama radīšanas, izklāstot viņa priekšā cilvēka krišanu un viņu miesisko stāvokli, un arī pestīšanas ieceri, kas tika sagatavota no pasaules radīšanas caur Kristu visiem, kas ticēs Viņa Vārdam.
- 14 Un kopš cilvēks bija kritis, viņš pats vairs neko nevarēja izpelnīties, bet Kristus ciešanas un nāve izpērk viņu grēkus caur ticību un grēku nožēlošanu, un tā tālāk; un ka Viņš sarauj nāves saites, ka kaps neuzvarēs un ka nāves dzelonis tiks aprīts cerībā uz godību; un Ārons izskaidroja visas šīs lietas ķēniņam.
- 15 Un notika, kad Ārons bija izskaidrojis viņam visas šīs lietas, ķēniņš sacīja: Kas man ir jādara, lai es iegūtu šo mūžīgo dzīvi, par kuru tu runāji? Jā, kas man ir jādara, lai es piedzimtu no Dieva, izraujot šo ļauno garu ar saknēm no manām krūtīm, un saņemtu Viņa Garu, lai es tiktu piepildīts ar prieku, lai es netiktu atstumts pēdējā dienā? Lūk, viņš sacīja, es došu tev visu, kas man ir, jā, es pameišu savu ķēniņvalsti, lai es saņemtu šo milzīgo prieku.
- 16 Bet Ārons tam sacīja: Ja tu to vēlies, ja tu metīsies ceļos Dieva priekšā, jā, ja tu nožēlosi visus savus grēkus un metīsies ceļos Dieva priekšā, un piesauksi Viņa Vārdu ticībā, ticot, ka tu saņemsi, tad tu saņemsi to cerību, ko tu vēlies.

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

- 17 Un notika, kad Ārons bija sacījis šos vārdus, ķēniņš nometās ceļos Tā Kunga priekšā; jā, viņš patiesi zemojās un skaļi kļiedza, sacīdams:
- 18 Ak Dievs, Ārons man pastāstīja, ka ir Dievs; un ja Dievs ir un ja Tu esi Dievs, atklājies man, un es atstāšu visus savus grēkus, lai Tevi pazītu un lai es tiktu uzcelts no mirušajiem un izglābts pēdējā dienā! Un tagad, kad ķēniņš bija pateicis šos vārdus, viņš tika sists kā miris.
- 19 Un notika, ka viņa kalpi skrēja un pastāstīja ķēniņienei visu, kas ķēniņam bija noticis. Un viņa nāca pie ķēniņa; un, kad viņa redzēja to guļam kā mirušu, un arī Āronu un viņa brāļus stāvam, it kā viņi būtu tā krišanas iemesls, viņa bija nikna uz tiem un pavēlēja, lai viņas kalpi jeb ķēniņa kalpi saņemtu viņus un nogalinātu tos.
- 20 Tad nu kalpi bija redzējuši, kas bija par iemeslu ķēniņa krišanai, tādēļ tie neuzdrīkstējās sagrābt Āronu un viņa brāļus; un tie lūdzās ķēniņieni, sakot: Kāpēc tu pavēli mums nogalināt šos vīrus, kad, lūk, viens no viņiem ir varenāks nekā mēs visi? Tādēļ mēs kritīsim viņu priekšā.
- 21 Tad, kad ķēniņiene redzēja kalpu izbīli, viņa arī sāka ārkārtīgi baidīties, ka tik kas ļauns nenāktu pār viņu. Un viņa pavēlēja saviem kalpiem, lai tie ietu un sasauktu ļaudis, lai viņi varētu nogalināt Āronu un viņa brāļus.
- 22 Tagad, kad Ārons redzēja ķēniņienes apņēmību, viņš, pazīdams arī šo ļaužu cietsirdību, baidījās, ka sanāks kopā liels pūlis un ka būs milzīgi strīdi un nemieri starp tiem, tādēļ viņš pastiepa savu roku un piecēla ķēniņu no zemes, un sacīja uz to: Nostājies! Un tas nostājās uz savām kājām, atgūstot savu spēku.
- 23 Tad nu tas tika izdarīts ķēniņienes un daudzu kalpu klātbūtnē. Un, kad viņi to redzēja, viņi ļoti izbrīnījās un izbijās. Un ķēniņš nostājās un sāka tos mācīt. Un tos mācīja tiktāl, ka visa viņa saime tika pievērsta Tam Kungam.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

24 Tad ļaužu pulks bija sapulcējies pēc ķēniņienes pavēles, un starp viņiem sākās liela kurnēšana Ārona un viņa brāļu dēļ.

25 Bet ķēniņš nostājās starp viņiem un mācīja tos. Un viņi tika nomierināti attiecībā uz Āronu un tiem, kas bija līdz ar viņu.

26 Un notika, kad ķēniņš redzēja, ka ļaudis bija nomierinājušies, viņš lika, lai Ārons un viņa brāļi nostātos ļaužu pulka vidū un lai viņi sludinātu tiem vārdu.

27 Un notika, ka ķēniņš sūtīja ziņu pa visu zemi, starp visiem saviem ļaudīm, kas bija visā tajā zemē, kas bija visos apgabalos visapkārt, kas pletās līdz pat jūrai austrumos un rietumos un kas bija nošķirta no Zarahemlas zemes ar šauru mežonīga apvidus strēmeli, kas pletās no jūras austrumos līdz pat jūrai rietumos un visapkārt jūras krastam, un mežonīgā apvidus robežām, kas bija Zarahemlas zemes ziemeļos, caur Manti robežām, līdz Sidonas upes iztekai, kas tecēja no austrumiem uz rietumiem—un tā lamanieši un nefijieši bija atdalīti.

28 Tad nu pati slinkākā lamaniešu daļa dzīvoja mežonīgā apvidū un mita teltīs, un viņi bija izplatījušies mežonīgā apvidus rietumos Nefija zemē; jā, un arī Zarahemlas zemes rietumos jūras krastā un rietumos Nefija zemē, viņu tēvu pirmā mantojuma vietā; un tā stiepās gar jūras krastu.

29 Un arī bija daudzi lamanieši austrumos jūras krastā, kur nefijieši bija tos padzinuši. Un tā nefijieši bija lamaniešu ieskaiti; tomēr nefijieši bija ieguvuši visu tās zemes ziemeļu daļu, kurai bija robeža ar mežonīgo apvidu pie Sidonas upes iztekas no austrumiem uz rietumiem, visapkārt mežonīgā apvidus pusē uz ziemeļiem, līdz pat viņi nonāca zemē, ko viņi nosauca par Pārpilnību.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

30 Un tā stiepās līdz zemei, ko viņi sauca par Postažu, jo tā bija tik tālu uz ziemeļiem, ka tā bija līdz tai zemei, kas bija tikusi apdzīvota un tikusi iznīcināta, par kuras ļaužu kauliem mēs runājām, ko atklāja Zarahemlas ļaudis, tā bija viņu pirmā apmešanās vieta.

31 Un no turienes viņi nāca mežonīgā apvidus dienvidos. Tā zeme ziemeļu pusē tika nosaukta par Postažu, un zeme dienvidu pusē tika nosaukta par Pārpilnību, tā bija neapdzīvota un bija pilna ar visa veida visādiem savvaļas zvēriem, daļa no kuriem bija atnākusi no zemes ziemeļos pēc barības.

32 Un tad tas bija tikai pusotras dienas gājums nefijiešiem pa Pārpilnības un Postažas zemes robežu no jūras austrumos līdz jūrai rietumos; un tā Nefija zeme un Zarahemlas zeme bija gandrīz ūdens ieskaudas, bija neliels zemes šaurums starp zemi ziemeļos un zemi dienvidos.

33 Un notika, ka nefijieši apdzīvoja Pārpilnības zemi no jūras austrumos līdz jūrai rietumos, un tā nefijieši savā gudrībā ar saviem sargiem un saviem karapulkiem iespieda lamaniešus dienvidos, lai tādējādi viņiem būtu vairāk īpašumu ziemeļos, lai lamanieši nevarētu pārņemt zemi ziemeļos.

34 Tādēļ lamanieši nevarēja iegūt vairāk īpašumus, vienīgi Nefija zemē un mežonīgajos apvidos visapkārt. Tad tā bija gudrība nefijiešos—tā kā lamanieši bija viņu ienaidnieki, viņi nepieļāva, lai tie sagādātu ciešanas ne no vienas puses, un arī lai viņiem būtu zeme, kur tie varētu bēgt pēc savas vēlēšanās.

35 Un tagad, to pateicis, es atkal atgriežos pie apraksta par Amonu un Āronu, Omneru un Himniju, un viņu brāļiem.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Almas 23

- 1 Lūk, tad notika, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja ziņu starp visiem saviem ļaudīm, ka tiem nebūs aiztikt Amonu vai Āronu, vai Omneru, vai Himniju, vai kādu citu no viņu brāļiem, kas ies sludinādami Dieva vārdu, jebkurā vietā, kur tie būs, katrā viņu zemes daļā.
- 2 Jā, viņš sūtīja lēmumu starp tiem, ka tiem nebūs aiztikt tos, lai tos sasietu vai iemestu cietumā, nedz arī sļaut uz tiem, nedz sist viņus, nedz dzīt prom no savām sinagogām, nedz šaustīt viņus, nedz mest uz tiem akmeņus, bet ka tie brīvi varēs iet viņu mājās un arī tempļos, un viņu svētnīcās.
- 3 Un tā viņi varēja iet un sludināt vārdu pēc savas vēlēšanās, jo ķēniņš bija pievērsts Tam Kungam un visa viņa saime; tādēļ viņš sūtīja savu ziņu visā zemē savai tautai, ka Dieva vārds nedrīkst tapt traucēts, bet lai tas tiktu izplatīts pa visu zemi, lai viņa tauta tiktu pārliecināta par savu tēvu ļaunajām paražām un lai viņi tiktu pārliecināti, ka viņi visi ir brāļi, un lai viņi nedz slepkavotu, nedz laupītu, nedz zagtu, nedz piekoptu netiklību, nedz darītu jebkāda veida ļaundarības.
- 4 Un tad notika, kad ķēniņš bija sūtījis šo ziņu, ka Ārons un viņa brāļi gāja no pilsētas uz pilsētu un no viena lūgšanas nama uz citu, dibinādami draudzes un iesvētīdami priesterus un skolotājus visā zemē starp lamaniešiem, lai sludinātu un mācītu Dieva vārdu starp tiem; un tā viņi sāka gūt lielus panākumus.
- 5 Un tūkstoši tika vesti pie Tā Kunga atziņas, jā, tūkstoši noticēja nefijiešu paražām; un viņiem tika mācīti pieraksti un pravietojumi, kas bija nodoti līdz pat šim laikam.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 Un tikpat droši, kā Tas Kungs dzīvo, tikpat droši, cik daudzi noticēja jeb cik daudzi tika vesti pie patiesības atziņas caur Amona un viņa brāļu sludināšanu saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu, un Dieva spēkam darot brīnumus viņos—jā, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, visi tie lamanieši, kas noticēja viņu sludināšanai, tika pievērsti Tam Kungam un nekad neatkrita.

7 Jo viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm; viņi nolika savus nemiera ieročus, ka viņi vairs necīnījās pret Dievu, nedz arī pret kādu no saviem brāļiem.

8 Tad nu šie ir tie, kas tika pievērsti Tam Kungam:

9 lamaniešu ļaudis, kas bija Ismaēla zemē;

10 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Midonijas zemē;

11 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Nefija pilsētā;

12 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Šilomas zemē un kas bija Šemlonas zemē un Lemuēla pilsētā, un Šimnilomas pilsētā.

13 Un šie ir to pilsētu nosaukumi, kuras tika pievērstas Tam Kungam; un šie ir tie, kas nolika savus nemiera ieročus, jā, visus savus kara ieročus; un viņi visi bija lamanieši.

14 Un amalekieši netika pievērsti, izņemot tikai vienu; nedz arī kāds no amuloniešiem; bet viņi nocietināja savas sirdis un arī to lamaniešu sirdis, kas dzīvoja tajā zemes daļā, kur viņi mita, jā, un visos viņu ciemos un visās viņu pilsētās.

15 Tādēļ mēs nosaucām visas tās lamaniešu pilsētas, kurās viņi nožēloja grēkus un nāca pie patiesības atziņas, un tika pievērsti.

16 Un tad notika, ka ķēniņš un tie, kas bija pievērsti Tam Kungam, vēlējās, lai viņiem būtu kāds vārds, lai tādējādi viņi varētu atšķirties no saviem brāļiem; tādēļ ķēniņš apspriedās ar Āronu un daudziem viņu priesteriem par vārdu, ko viņiem jāuzņemas uz sevi, lai viņi varētu atšķirties.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

17 Un notika, ka viņi deva sev vārdu anti-nefij-lehijieši; un viņi tika saukti šajā vārdā un vairs netika saukti par lamaniešiem.

18 Un viņi kļuva par ļoti čaklu tautu; jā, un viņi bija draudzīgi pret nefijiešiem, tādēļ viņi nodibināja draudzīgas attiecības ar tiem, un Dieva lāsts tiem vairs nesekoja.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Almas 24

- 1 Un notika, ka amalekieši un amulonieši, un lamanieši, kas bija Amulona zemē un arī Helama zemē un kas bija Jeruzālemes zemē, un, īsāk—visā zemē visapkārt, kas nebija pievērsti un nebija uzņēmušies anti-nefij-lehijiešu vārdu, tika amalekiešu un amuloniešu uzskūdi dusmās pret saviem brāļiem.
- 2 Un viņu naids pret tiem kļuva ārkārtīgi spēcīgs, pat tiktāl, ka viņi sāka sacelties pret savu ķēniņu, tiktāl ka viņi negribēja, lai viņš būtu viņu ķēniņš; tādēļ viņi pacēla savus ieročus pret anti-nefij-lehijiešu ļaudīm.
- 3 Tad ķēniņš nodeva ķēniņvalsti savam dēlam, un viņš nosauca to par Anti-nefij-lehiju.
- 4 Un ķēniņš nomira tajā pašā gadā, kad lamanieši sāka gatavošanos karam pret Dieva tautu.
- 5 Tad, kad Amons un viņa brāļi, un visi tie, kas bija nākuši ar viņu, redzēja lamaniešu gatavošanos, lai iznīcinātu savus brāļus, viņi nāca uz Midiānas zemi, un tur Amons satika visus savus brāļus; un no turienes tie nāca uz Ismaēla zemi, lai tie varētu noturēt apspriedi ar Lamoni un arī ar viņa brāli Anti-nefij-lehiju, ko viņiem darīt, lai aizsargātos pret lamaniešiem.
- 6 Tad nu nebija nevienas dvēseles starp visiem tiem ļaudīm, kas bija pievērsti Tam Kungam, kas gribētu pacelt ieročus pret saviem brāļiem; nē, viņi pat negribēja gatavoties karam; jā, un arī viņu ķēniņš tiem pavēlēja, lai viņi to nedarītu.
- 7 Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja tautai par šo lietu: Es pateicos savam Dievam, mana mīļotā tauta, ka mūsu Diženais Dievs savā labestībā ir sūtījis šos mūsu brāļus nefijiešus pie mums, lai mums sludinātu un pārliecinātu mūs par mūsu ļauno tēvu paražām.
- 8 Un lūk, es pateicos savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir devis mums daļu no Sava Gara, lai mīkstinātu mūsu sirdis, ka mēs esam nodibinājuši draudzīgas attiecības ar šiem brāļiem nefijiešiem.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

- 9 Un lūk, es arī pateicos savam Dievam, ka, nodibinot šīs attiecības, mēs esam tikuši pārliecināti par saviem grēkiem un par tām daudzajām slepkavībām, ko mēs esam darījuši.
- 10 Un es arī pateicos savam Dievam, jā, savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir ļāvis mums, ka mēs varam nožēlot šīs lietas un arī ka Viņš ir piedēvis mums tos daudzos mūsu grēkus un slepkavības, ko mēs esam darījuši, un attīrījis mūsu sirdis no vainas caur Sava Dēla nopelniem.
- 11 Un tad lūk, mani brāļi, tā kā tas bija viss, ko mēs varējām darīt (tā kā mēs bijām paši zudušākie no visas cilvēces), lai nožēlotu visus savus grēkus un tās daudzās slepkavības, ko mēs esam darījuši, un pārliecinātu Dievu attīrīt mūsu sirdis no vainas, jo tas bija viss, ko mēs varējām darīt, lai pienācīgi nožēlotu grēkus Dieva priekšā, lai Viņš attīrītu mūsu traipus—
- 12 tad nu, mani vismīļākie brāļi, tā kā Dievs ir attīrījis mūs no traipiem, un mūsu zobeni ir tapuši spodri, neaptraipīsim vairs mūsu zobenus ar savu brāļu asinīm!
- 13 Lūk, es saku jums: Nē! Saglabāsim mūsu zobenus neaptraipītus ar savu brāļu asinīm; jo varbūt, ja mēs atkal aptraipīsim savus zobenus, tie vairs nevarēs tikt atmazgāti spodri caur mūsu Diženā Dieva Dēla asinīm, kas tiks izlietas mūsu Grēku Izpirkšanai.
- 14 Un Diženais Dievs ir apžēlojies par mums un darījis mums zināmas šīs lietas, lai mēs neaizietu bojā; jā, un Viņš ir darījis šīs lietas zināmas jums iepriekš, tāpēc ka Viņš mīl mūsu dvēseles tāpat kā Viņš mīl mūsu bērņus; tādēļ Savā žēlastībā Viņš mūs apmeklēja caur Saviem eņģeļiem, lai glābšanas iecere tiktu darīta zināma mums tāpat kā nākamajām paaudzēm.
- 15 Ak, cik žēlīgs ir mūsu Dievs! Un tad, lūk, tā kā mēs tik daudz esam panākuši, ka mūsu traipi ir attīrīti un mūsu zobeni ir darīti spodri, tad nu noslēpsim tos, lai tie tiktu saglabāti spodri kā liecība mūsu Dievam pēdējā dienā jeb tajā dienā, kad mēs tiksim atvesti, lai stāvētu Viņa priekšā un tiktu tiesāti, lai mēs neaptraipītu savus zobenus savu brāļu asinīs no tā laika, kad Viņš mums ir devis Savu vārdu un tādējādi darījis mūs tīrus.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

- 16 Un tad, mani brāļi, ja mūsu brāļi tiecas mūs iznīcināt, lūk, mēs paslēpsim savus zobenus, jā, patiesi, mēs apraksim tos dziļi zemē, lai tie tiktu saglabāti spodri kā liecība pēdējā dienā tam, ka mēs nekad tos neesam izmantojuši, un, ja mūsu brāļi mūs iznīcinās, lūk, mēs iesim pie sava Dieva un tiksime izglābti.
- 17 Un tad notika, kad ķēniņš bija pabeidzis šo sakāmo, un visa tauta bija sapulcējusies kopā, viņi paņēma savus zobenus un visus ieročus, kas tika izmantoti cilvēku asins izliešanai, un viņi apraka tos dziļi zemē.
- 18 Un to viņi darīja, jo tā viņu skatījumā bija liecība Dievam un arī cilvēkiem, ka viņi nekad vairs neizmantos ieročus cilvēku asins izliešanai; un to viņi darīja, apstiprinot un slēdzot derību ar Dievu, ka drīzāk viņi atdos savas pašu dzīvības nekā izlies savu brāļu asinis; un drīzāk viņi brāļim dos nekā tam atņems; un drīzāk viņi raženi strādās ar savām rokām nekā pavadīs savas dienas dīkdienībā.
- 19 Un tā mēs redzam—kad šie lamanieši tika novesti, lai ticētu un zinātu patiesību, viņi bija stingri un drīzāk cieta līdz pat nāvei nekā izdarīja grēku; un tā mēs redzam, ka viņi apraka savus miera ieročus, jeb viņi apraka kara ieročus mieram.
- 20 Un notika, ka viņu brāļi lamanieši gatavojās karam un nāca Nefija zemē ar nolūku nogalināt ķēniņu un ielikt citu viņa vietā, un arī iznīcināt Anti-nefij-lehija tautu tai zemē.
- 21 Tad, kad ļaudis redzēja, ka viņi nāk pret tiem, tie izgāja viņus satikt un nogūlās to priekšā zemē, un iesāka piesaukt Tā Kunga Vārdu; un tā viņi bija šādā stāvoklī, kad lamanieši iesāka tiem uzbrukt un iesāka tos nogalināt ar zobenu.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

- 22 Un tā, nesastapuši nekādu pretestību, viņi nokāva tūkstoti un piecus no tiem; un mēs zinām, ka tie ir svētīti, jo viņi ir aizgājuši dzīvot ar savu Dievu.
- 23 Tad, kad lamanieši redzēja, ka viņu brāļi nebēgs no zobena, nedz arī atkāpsies ne pa labi, ne pa kreisi, bet, ka viņi gulēs un ies bojā, un pielūgs Dievu, pat ejot bojā no zobena—
- 24 tad, kad lamanieši redzēja to, viņi atturējās tos nokaut; un bija daudzi, kuru sirdis pārplūda ar jūtām par tiem no viņu brāļiem, kas bija krituši zem zobena, jo viņi nožēloja to, ko bija darījuši.
- 25 Un notika, ka viņi nometa savus kara ieročus un viņi vairs tos nepaņēma, jo viņi bija sāpināti par tām slepkavībām, ko viņi bija darījuši; un viņi nometās zemē tāpat kā viņu brāļi, paļaujoties uz to žēlastību, kuru ieroči bija pacelti, lai viņus nogalinātu.
- 26 Un notika, ka Dieva tautai tajā dienā pievienojās vairāk nekā to skaits, kas tika nogalināti; un tie, kas tika nogalināti, bija taisnīgi ļaudis, tādēļ mums nav iemesla šaubīties par to, vai viņi tika izglābti.
- 27 Un nebija neviena ļauna cilvēka nogalināta starp tiem; bet bija vairāk nekā tūkstotis vesti pie patiesības atziņas; tā mēs redzam, ka Tas Kungs darbojas daudzus veidos, lai glābtu Savus ļaudis.
- 28 Tad nu lielākais skaits no tiem lamaniešiem, kas nokāva tik daudzus savus brāļus, bija amalekieši un amulonieši, lielākais skaits no kuriem bija pēc Nehora kārtas.
- 29 Tad nu starp tiem, kas pievienojās Tā Kunga tautai, nebija neviena amalekieša vai amulonieša, jeb kas bija pēc Nehora kārtas, bet tie bija īstie Lamana un Lemuēla pēcteči.
- 30 Un tā mēs varam skaidri izšķirt, ka pēc tam, kad ļaudis vienu reizi ir tikuši apgaismoti ar Dieva Garu un tiem ir bijušas milzīgas zināšanas par lietām, kas piederas taisnīgumam, un tad viņi ir krituši grēkā un pārkāpumā, viņi kļūst vēl cietsirdīgāki, un tā viņu stāvoklis kļūst sliktāks nekā tad, ja viņi nekad nebūtu zinājuši par tām lietām.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Almas 25

- 1 Un lūk, tad notika, ka tie lamanieši bija vēl niknāki, jo viņi bija nokāvuši savus brāļus; tādēļ viņi zvērēja atriebties nefijiešiem; un viņi vairs necentās nogalināt Anti-nefij-lehija ļaudis tajā brīdī.
- 2 Bet viņi savāca savus karapulkus un devās Zarahemlas zemes robežās, un uzbruka ļaudīm, kas bija Amonihās zemē, un iznīcināja tos.
- 3 Un pēc tam viņiem bija daudzas kaujas ar nefijiešiem, kurās viņi tika sakauti un padzīti.
- 4 Un starp lamaniešiem, kas tika nogalināti, bija gandrīz visi Amulona un viņa brāļu pēcnācēji, kuri bija Noas priesteri, un viņi tika nogalināti ar nefijiešu roku;
- 5 un atlikušie, aizbēguši mežonīgā apvidus austrumos un piesavinājušies varu un valdību pār lamaniešiem, bija par iemeslu tam, ka daudzi no lamaniešiem gāja bojā ugunī savas ticības dēļ—
- 6 jo daudzi no tiem, pārcietuši tik daudzus zaudējumus un tik daudzas bēdas, tika mudināti atcerēties tos vārdus, ko Ārons un viņa brāļi bija sludinājuši tiem viņu zemē; tādēļ viņi pārstāja ticēt savu tēvu paražām un sāka ticēt Tam Kungam, un ka Viņš bija devis milzīgu spēku nefijiešiem; un tā daudzi no viņiem mežonīgā apvidū tika pievērsti.
- 7 Un notika, ka tie valdnieki, kas bija atlikušie no Amulona bērniem, lika, lai tiktu nodoti nāvei tie, jā, visi tie, kas noticēja šīm lietām.
- 8 Tad nu šīs mokas bija par iemeslu tam, ka daudzi no viņu brāļiem tika uzkūdīti dusmās; un sākās strīdi mežonīgā apvidū; un lamanieši sāka vajāt Amulona un viņa brāļu pēcnācējus un sāka tos nogalināt; un tie aizbēga uz mežonīgā apvidus austrumiem.
- 9 Un lūk, vēl šodien lamanieši tos vajā. Tā Abinadija vārdi tika piepildīti, ko viņš sacīja par to priesteru pēcnācējiem, kas lika viņam ciest nāvi ugunī.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

- 10 Jo viņš sacīja uz tiem: Tas, ko jūs darīsiet ar mani, būs kā atveids nākamajām lietām.
- 11 Un tad nu Abinadijs bija pirmais, kas cieta nāvi ugunī dēļ savas ticības Dievam; tad šis ir tas, ko viņš domāja, ka daudzi cietīs nāvi ugunī, tāpat kā viņš bija cietis.
- 12 Un viņš sacīja Noas priesteriem, ka viņu pēcnācēji tiks daudzus nodot nāvei līdzīgā veidā, kā viņš tika, un ka viņi tiks izkaisīti un nokauti, patiesi kā avis bez gana tiek izdzenātas un savvaļas zvēru nogalinātas; un tad lūk, šie vārdi tika apstiprināti, jo viņi tika lamaniešu dzenāti un viņi tika vajāti, un viņi tika sakauti.
- 13 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka tie nevar uzveikt nefijiešus, viņi atkal atgriezās savā zemē; un daudzi no viņiem devās dzīvot Ismaēla zemē un Nefija zemē un pievienojās Dieva tautai, kas bija Anti-nefij-lehija tauta.
- 14 Un viņi arī apraka savus kara ieročus, tāpat kā viņu brāļi, un viņi kļuva taisnīgi ļaudis; un viņi staigāja Tā Kunga ceļus un centās turēt Viņa pavēles un Viņa likumus.
- 15 Jā, un viņi turēja Mozus likumu; jo bija nepieciešams, lai viņi vēl turētu Mozus likumu kā līdz šim, jo tas viss vēl nebija izpildīts. Bet, neskatoties uz Mozus likumu, viņi raudzījās pēc Kristus atnākšanas, uzskatot, ka Mozus likums bija Viņa atnākšanas simbols, un ticot, ka viņiem ir jāievēro šīs ārīgās ceremonijas līdz pat tam brīdim, kad Viņš tiem tiks atklāts.
- 16 Tad nu viņi nedomāja, ka glābšana nāk ar Mozus likumu; bet Mozus likums kalpoja tam, lai stiprinātu viņu ticību Kristum; un tā viņi saglabāja cerību caur ticību mūžīgai glābšanai, paļaujoties uz pravietojuma garu, kas runāja par nākamajām lietām.
- 17 Un tad lūk, Amons un Ārons, un Omners, un Himnijs, un viņu brāļi ārkārtīgi priecājās par tiem panākumiem, kas viņiem bija starp lamaniešiem, redzēdami, ka Tas Kungs bija dāvājis tiem pēc viņu lūgšanām un ka Viņš bija tiem apstiprinājis Savu vārdu katrā sīkumā.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Almas 26

- 1 Un tad, šie ir tie Amona vārdi viņa brāļiem, kas saka tā: Mani brāļi un draugi, lūk, es jums saku, cik milzīgs iemesls mums ir priecāties, jo vai mēs varējām iedomāties, kad mēs devāmies ceļā no Zarahemlas zemes, ka Dievs mums dāvās tik lielas svētības?
- 2 Un tagad es prasu, kādas lielas svētības Viņš ir mums dāvājis? Vai jūs varat pateikt?
- 3 Lūk, es jums atbildu; jo mūsu brāļi lamanieši bija tumsībā, jā, patiesi vistumšākajā bezdibenī, bet, lūk, cik daudzi no viņiem ir vesti, lai redzētu Dieva brīnišķo gaismu! Un tā ir svētība, ko Viņš ir mums dāvājis, ka mēs bijām padarīti par darbarīkiem Dieva rokās, lai veiktu šo lielo darbu.
- 4 Lūk, tūkstoši no viņiem priecājas un ir atvesti Dieva ganāmpulkā.
- 5 Lūk, tīrums jau bija nogatavojies, un svētīti jūs esat, jo jūs laidāt sirpi darbā un plāvāt ar visu savu spēku, jā, visu dienu jūs strādājāt; un raugiet, cik liels ir jūsu kūlišu skaits! Un tie tiks savākti klētīs, lai tie neietu zudumā.
- 6 Jā, vētra tos nenotrieks pēdējā dienā; jā, nedz arī viesulis tos izmētās; bet, kad vētra nāks, tie tiks savākti kopā savā vietā, ka vētra nevarēs tiem pieklūt; jā, nedz arī viņi tiks negantu vēju dzīti turp, kurp ienaidnieks grib tos aiznest.
- 7 Bet, lūk, tie ir Tā plaujas Kunga rokās, un tie ir Viņa; un Viņš uzcelš tos pēdējā dienā.
- 8 Lai svētīts top mūsu Dieva Vārds; dziedāsim Viņa slavai, jā, pateiksimies Viņa svētajam Vārdam, jo Viņš mūžīgi dara taisnības darbus.
- 9 Jo, ja mēs nebūtu atnākuši no Zarahemlas zemes, šie mūsu sirdsmīļie brāļi, kas tik sirsnīgi mūs iemīlēja, joprojām mocītos naidā pret mums, jā, un viņi arī būtu svešinieki Dievam.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 Un notika, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņa brālis Ārons tam pārmeta, sacīdams: Amon, es baidos, ka tavs prieks aizved tevi lielībā.
- 11 Bet Amons sacīja uz viņu: Es nelielos ar savu paša spēku, ne ar savu paša gudrību; bet, lūk, mans prieks ir pilnīgs, jā, mana sirds ir prieka pilna, un es priecāšos savā Dievā.
- 12 Jā, es zinu, ka es neesmu nekas; kas attiecas uz manu spēku, es esmu vājš; tādēļ es nelielos ar sevi, bet es lielīšos par savu Dievu, jo Viņa spēkā es varu darīt visu; jā, lūk, daudzus lielus brīnumus mēs esam darijuši šai zemē, par ko mēs slavēsīm Viņa Vārdu mūžīgi.
- 13 Lūk, cik daudzus tūkstošus mūsu brāļu Viņš ir atraisījis no elles sāpēm; un viņi ir atvesti slavināt pestīšanas mīlestību; un tas Viņa vārda spēka dēļ, kas ir mūsos, tādēļ vai mums nav liels iemesls priecāties?
- 14 Jā, mums ir iemesls slavēt Viņu mūžīgi, jo Viņš ir Visaugstais Dievs un ir atraisījis mūsu brāļus no elles važām.
- 15 Jā, viņi bija mūžīgās tumsas un iznīcības apņemti; bet lūk, Viņš vedis tos Savā mūžīgajā gaismā, jā, mūžīgajā glābšanā; un viņi ir apņemti ar Viņa mīlestības nepārspējamo dāvanu; jā, un mēs esam bijuši darbarīki Viņa rokās, darīdami šo lielo un brīnumaino darbu.
- 16 Tādēļ gaviļēsīm, jā, mēs gaviļēsīm Tajā Kungā; jā, mēs priecāsimies, jo mūsu prieks ir pilnīgs; jā, mēs slavēsīm mūsu Dievu mūžīgi. Lūk, kurš var gaviļēt Tajā Kungā par daudz? Jā, kurš var sacīt par daudz par Viņa lielo spēku un Viņa žēlastību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem? Lūk, es saku jums, es nevaru izteikt pat mazāko daļiņu no tā, ko es jūtu.
- 17 Kurš varēja iedomāties, ka mūsu Dievs būs tik žēlīgs, ka izraus mūs no mūsu drausmīgā, grēcīgā un samaitātā stāvokļa?
- 18 Lūk, mēs devāmies patiesā niknumā ar vareniem draudiem iznīcināt Viņa baznīcu.
- 19 Ak tad, kādēļ Viņš nenodeva mūs drausmīgai iznīcībai, jā, kādēļ Viņš nelika Savam taisnības zobenam krist pār mums un nenolēma mūs mūžīgajam izmisumam?

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

- 20 Ak, mana dvēsele gandrīz jau bēga no šīs domas. Lūk, Viņš neizmantoja Savu taisnību pret mums, bet Savā milzīgajā žēlastībā pārnesa mūs pāri šim nebeidzamajam nāves un bēdu bezdibenim, patiesi uz mūsu dvēseļu glābšanu.
- 21 Un tad lūk, mani brāļi, kurš miesīgais cilvēks ir šeit, kas zina šīs lietas? Es saku jums, ka nav neviena, kas zinātu šīs lietas, ja vien tas nav nožēlas pilns.
- 22 Jā, tas, kurš nožēlo grēkus un pielieto ticību, un dara labus darbus, un nepārtraukti bez mitēšanās lūdz—tādam ir dots zināt Dieva noslēpumus; jā, tādam tiks dots atklāt tādas lietas, kas nekad nav tikušas atklātas; jā, un tādam tiks dots vest tūkstošiem dvēseļu pie grēku nožēlošanas, patiesi kā mums tika dots vest šos mūsu brāļus pie grēku nožēlošanas.
- 23 Tagad, vai jūs atceraties, mani brāļi, ka mēs sacījām saviem brāļiem Zarahemlā, ka mēs iesim uz Nefija zemi sludināt mūsu brāļiem lamaniešiem, un tie mūs izsmēja?
- 24 Jo viņi sacīja mums: Vai jūs domājat, ka jūs varat vest lamaniešus pie patiesības atziņas? Vai jūs domājat, ka jūs varat pārlicināt lamaniešus par viņu tēvu paražu aplamību, tik stūrgalvīgus ļaudis, kā viņi ir, kuru sirdis priecājas par asinsizliešanu, kuru dienas tiek izšķiestas vislielākajās nekrietnībās, kuru ceļi ir bijuši pārkāpēju ceļi no paša sākuma? Tagad, mani brāļi, jūs atceraties, ka tāda bija viņu valoda.
- 25 Un turklāt viņi sacīja: Pacelsim ieročus pret tiem, lai mēs iznīcinātu viņus un viņu nekrietnību mūsu zemē, lai viņi neuzveiktu un neiznīcinātu mūs.
- 26 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, mēs gājām mežonīgā apvidū nevis ar nolūku iznīcināt mūsu brāļus, bet gan ar nolūku, ka varbūt mēs varētu izglābt dažas no viņu dvēselēm.
- 27 Tad, kad mūsu sirdis bija nospiestas un mēs jau grasījāmies griezties atpakaļ, lūk, Tas Kungs mūs mierināja un sacīja: Ej starp saviem brāļiem lamaniešiem un pacietīgi panes savas bēdas, un Es došu tev panākumus.

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

28 Un tad lūk, mēs gājām un bijām starp tiem; un mēs bijām pacietīgi savās ciešanās, un mēs pacietām katru trūkumu; jā, mēs ceļojām no mājas uz māju, paļaujoties uz pasaules žēlastību—nevis tikai uz pasaules žēlastību vien, bet uz Dieva žēlastību.

29 Un mēs gājām viņu mājās un mācījām tos, un mācījām tos viņu ielās; jā, un mēs mācījām tos viņu kalnos, un mēs arī gājām viņu tempļos un viņu sinagogās un mācījām tos; un mēs tikām padzīti un izsmieti, un uz mums splāva, un mums sita pa vaigiem; un mēs tikām nomētāti ar akmeņiem un saņemti, un sasieti stiprām virvēm, un iemesti cietumā; un caur Dieva spēku un gudrību mēs atkal esam tikuši atbrīvoti.

30 Un mēs esam pārcietuši visādas bēdas un to visu, lai varbūt mēs būtu līdzeklis dažu dvēseļu glābšanai; un mēs domājām, ka mūsu prieks būtu pilnīgs, ja mēs varbūt varētu būt līdzeklis tikai dažu glābšanai.

31 Tagad lūk, mēs varam raudzīties un redzēt savu darbu augļus; un vai to ir maz? Es saku jums: Nē, to ir daudz; jā, un mēs varam liecināt par viņu patiesumu dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem un arī pret mums.

32 Jo lūk, viņi drīzāk upurētu savas dzīvības nekā atņemt savu ienaidnieku dzīvības; un viņi bija aprakuši savus kara ieročus dziļi zemē dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem.

33 Un tad lūk, es saku jums, vai ir bijusi tik milzīga mīlestība visā tajā zemē? Lūk, es saku jums: Nē, nav bijusi, pat starp nefījiešiem.

34 Jo lūk, tie paceltu savus ieročus pret saviem brāļiem; viņi neļautu sevi nogalināt. Bet lūk, cik daudzi no šiem bija atdevuši savas dzīvības; un mēs zinām, ka viņi ir aizgājuši pie sava Dieva dēļ viņu mīlestības un viņu naida pret grēku.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Tad nu, vai mums nav iemesla priecāties? Jā, es saku jums, nekad, kopš pasaule sākās, nav bijis vīru, kam būtu tik milzīgs iemesls priecāties kā mums; jā, un mans prieks mani aizved līdz pat lielībai par savu Dievu, jo Viņam ir visa vara, visa gudrība un visa sapratne, Viņš izprot visas lietas, un Viņš ir žēlastības pilna Būtne, līdz pat to glābšanai, kas nožēlos grēkus un ticēs Viņa Vārdam.

36 Tad nu, ja šī ir lielīšanās, tad tā es lielīšos, jo Viņš ir mana dzīvība un mana gaisma, mans prieks un mana glābšana, un mana pestīšana no mūžīgajām bēdām. Jā, svētīts lai ir mana Dieva Vārds, kurš ir pieminējis šo tautu, kas ir zars no Israēla koka, un ir pazaudēta no sava stumbra svešā zemē; jā, es saku, svētīts lai top mana Dieva Vārds, kurš ir mūs pieminējis, klejotājus svešā zemē.

37 Tad nu mani brāļi, mēs redzam, ka Dievs piemin katru tautu, lai arī kurā zemē tā būtu; jā, Viņš pārskaita savus ļaudis, un Viņa žēlastības pilnība pārklāj visu zemi. Tad nu tas ir mans prieks un mana milzīgā pateicība; jā, un es pateikšos savam Dievam mūžīgi. Āmen.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Almas 27

- 1 Tad notika, kad tie lamanieši, kas bija devušies karā pret nefijiešiem, pēc daudzām viņu cīņām, lai tos iznīcinātu, atklāja, ka tas bija veltīgi censties tos iznīcināt, viņi atkal atgriezās Nefija zemē.
- 2 Un notika, ka amalekieši savu zaudējumu dēļ bija ārkārtīgi nikni. Un, kad viņi redzēja, ka tie nevar atriekties nefijiešiem, viņi sāka uzkūdit ļaudis dusmās pret saviem brāļiem, Anti-nefij-lehija tautu, tādēļ viņi atkal sāka tos iznīcināt.
- 3 Tagad šie ļaudis atkal atteicās ņemt savus ieročus, un viņi ļāva sevi nogalināt pēc savu ienaidnieku vēlēšanās.
- 4 Tad, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo iznīcības darbu starp tiem, kurus viņi tik karsti mīlēja, un starp tiem, kuri tik karsti mīlēja viņus—jo tie uzlūkoja viņus kā eņģelus, sūtītus no Dieva, lai izglābtu tos no mūžīgās iznīcības—tādēļ, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo lielo iznīcības darbu, viņi iežēlojās par tiem un viņi sacīja ķēniņam:
- 5 Sapulcināsim kopā šo Tā Kunga tautu un iesim uz Zarahemlas zemi pie mūsu brāļiem nefijiešiem, un bēgsim no savu ienaidnieku rokām, lai mūs neiznīcinātu.
- 6 Bet ķēniņš sacīja tiem: Lūk, nefijieši mūs iznīcinās dēļ tām daudzajām slepkavībām un grēkiem, ko mēs pret viņiem esam darījuši.
- 7 Un Amons sacīja: Es iešu un jautāšu Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs—ejiet pie saviem brāļiem, vai tad jūs iesit?
- 8 Un ķēniņš sacīja viņam: Jā, ja Tas Kungs teiks mums iet, mēs iesim pie mūsu brāļiem, un mēs būsime viņu vergi, līdz mēs izlabosim tās daudzās slepkavības un grēkus, ko mēs esam tiem darījuši.
- 9 Bet Amons sacīja viņam: Tas ir pret mūsu brāļu likumu, kuru izdeva mans tēvs, ka būtu kādi vergi viņu starpā; tādēļ iesim un paļausimies uz mūsu brāļu žēlastību.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Bet ķēniņš sacīja viņam: Pavaicā Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs mums iet, mēs iesim, citādāk mēs iesim bojā šai zemē.

11 Un notika, ka Amons gāja un jautāja Tam Kungam, un Tas Kungs sacīja uz viņu:

12 Izved šo tautu no šīs zemes, lai viņi neaizietu bojā, jo Sātanam ir liela vara pār amalekiešu sirdīm, kuri uzkūda lamaniešus dusmās pret viņu brāļiem, lai tos nogalinātu; tādēļ ej prom no šīs zemes; un svētīta ir šī tauta šinī paaudzē, jo Es tos pasargāšu.

13 Un tad notika, ka Amons gāja un pastāstīja ķēniņam visus vārdus, ko Tas Kungs bija sacījis viņam.

14 Un viņi sapulcināja kopā visu savu tautu, jā, visu Tā Kunga tautu, un savāca kopā visus viņu siklopus un liellopus un devās prom no tās zemes, un nāca mežonīgā apvidū, kas atdalīja Nefija zemi no Zarahemlas zemes, un nonāca netālu no tās zemes robežām.

15 Un notika, ka Amons sacīja viņiem: Lūk, es un mani brāļi iesim uz Zarahemlas zemi, un jūs paliksiet šeit, kamēr mēs atgriezīsimies; un mēs pārbaudīsim mūsu brāļu sirdis, vai viņi gribēs, lai jūs nākat tai zemē.

16 Un notika, kad Amons devās tajā zemē, ka viņš un viņa brāļi satika Almu viņā pusē tai vietai, par kuru bija runāts, un lūk, tā bija priedīga tikšanās.

17 Tad nu Amona prieks bija tik milzīgs, ka viņš bija pilns ar to; jā, viņš tika aprīts priekā par savu Dievu līdz pat spēka zaudēšanai; un viņš atkal nokrita zemē.

18 Tad vai tas nebija ārkārtīgs prieks? Lūk, tas ir prieks, kādu neviens nesaņem, izņemot tikai patiesi nožēlas pilnu un pazemīgu laimes meklētāju.

19 Tad nu Almas prieks, satiekot savus brāļus, bija patiesi milzīgs, un arī Ārona, Omnera un Himnija prieks, bet lūk, viņu prieks nebija tāds, ka pārsniegtu viņu spēkus.

20 Un tad notika, ka Alma aizveda savus brāļus atpakaļ uz Zarahemlas zemi; uz savu paša māju. Un viņi gāja un pastāstīja augstākajam soģim visu, kas bija noticis ar viņiem Nefija zemē starp viņu brāļiem lamaniešiem.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

- 21 Un notika, ka augstākais soģis sūtīja ziņu visā zemē, vēlēdamies zināt tautas balsi par viņu brāļu pieņemšanu, kas bija Anti-nefij-lehija tauta.
- 22 Un notika, ka nāca tautas balss, sacīdama: Lūk, mēs atdosim Jeršonas zemi, kas ir austrumos pie jūras, kas savienojas ar Pārpilnības zemi, kas ir dienvidos no Pārpilnības zemes; un šī Jeršonas zeme ir zeme, kuru mēs dosim mūsu brāļiem par mantojumu.
- 23 Un lūk, mēs novietosim savus karapulklus starp Jeršonas zemi un Nefija zemi, lai mēs varam aizsargāt savus brāļus Jeršonas zemē; un to mēs darīsim savu brāļu labā dēļ viņu bailēm pacelt ieročus pret saviem brāļiem, lai viņi nesagrēkotu; un šīs milzīgās bailes nāk viņu rūgtās grēku nožēlošanas dēļ, kas tiem bija, ņemot vērā viņu daudzās slepkavības un viņu drausmīgās ļaundarības.
- 24 Un tad lūk, to mēs darīsim mūsu brāļiem, lai viņi varētu mantot Jeršonas zemi; un mēs aizsargāsim tos no viņu ienaidniekiem ar saviem karapulkiem, ja viņi dos mums daļu no savas mantības, lai mēs varētu uzturēt savus karapulklus.
- 25 Tad notika, kad Amons to izdzirdēja, ka viņš atgriezās pie Anti-nefij-lehija tautas un arī Alma līdz ar viņu mežonīgā apvidū, kur tie bija uzslējuši savas teltis, un darīja viņiem visu to zināmu. Un Alma arī atstāstīja viņiem savu sarunu ar Amonu un Āronu, un saviem brāļiem.
- 26 Un notika, ka tas izraisīja lielu prieku viņu vidū. Un viņi devās uz Jeršonas zemi un pārņēma valdījumā Jeršonas zemi; un nefijieši viņus sauca par Amona tautu; un tā kopš tā laika ar šo vārdu viņi atšķīrās.
- 27 Un viņi bija Nefija tautā un arī ieskaitīti starp tiem ļaudīm, kas bija no Dieva baznīcas. Un viņi atšķīrās arī ar savu dedzību uz Dievu un arī uz cilvēkiem; jo viņi bija pilnīgi godīgi un taisnīgi visās lietās; un viņi bija stingri ticībā Kristum līdz pat galam.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

28 Un viņi raudzījās uz savu brāļu asinsizliešanu ar vislielāko riebumu; un viņi nekad nevarētu tikt pārliecināti pacelt ieročus pret saviem brāļiem; un viņi nekad neraudzījās uz nāvi ar bailēm savas cerības un uzskatu dēļ par Kristu un par Augšāmcelšanos; tādēļ priekš viņiem nāve bija aprīta ar Kristus uzvaru pār to.

29 Tādēļ viņi paciestu nāvi visnepatīkamākajā un visbriesmīgākajā veidā, ko vien viņu brāļi varētu izdomāt, pirms viņi paņemtu zobenu vai jataganu, lai tos sistu.

30 Un tā viņi bija dedzīga un iemīļota tauta, Tā Kunga augsti ieredzēta tauta.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Almas 28

- 1 Un tad notika, ka pēc tam, kad Amona tauta bija iekārtota Jeršonas zemē un arī baznīca bija nodibināta Jeršonas zemē; un nefijiešu karapulki bija nolikti visapkārt Jeršonas zemei, jā, visās robežās ap Zarahemlas zemi; lūk, lamaniešu karapulki bija sekojuši saviem brāļiem mežonīgā apvidū.
- 2 Un tādējādi bija milzīga kauja; jā, patiesi tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma starp visām tautām tai zemē kopš tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi; jā, un desmitiem tūkstošu lamaniešu tika nogalināti un izklīdināti.
- 3 Jā, un arī bija liela sakāve Nefija tautā; tomēr lamanieši tika padzīti un izklīdināti, un Nefija tauta atkal atgriezās savā zemē.
- 4 Un tad tas bija laiks, kad visā zemē bija dzirdama liela sērošana un vaimanāšana visā Nefija tautā—
- 5 jā, atraitņu raudāšana, sērojot par saviem vīriem, un arī tēvu, sērojot par saviem dēliem, un meitas par brāļi, jā, brāļa par tēvu; un tā raudāšana sērojot bija dzirdama starp visiem tiem, sērojot par savu cilti, kas bija tikusi nokauta.
- 6 Un tad noteikti tā bija bēdīga diena; jā, nopietnības laiks un laiks, kad daudz tika gavēts un lūgts.
- 7 Un tā beidzas piecpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu;
- 8 un šis ir Amona un viņa brāļu apraksts: viņu ceļojumi Nefija zemē, viņu ciešanas tajā zemē, viņu bēdas un viņu likstas, un neaptveramais prieks, un brāļu uzņemšana un drošība Jeršonas zemē. Un tad nu lai Tas Kungs, visu cilvēku Pestītājs, svētī viņu dvēseles mūžīgi!
- 9 Un šis ir apraksts par kariem un strīdiem starp nefijiešiem un arī par kariem starp nefijiešiem un lamaniešiem; un piecpadsmitais soģu valdīšanas gads ir beidzies.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Un no pirmā līdz piecpadsmitajam gadam daudzi tūkstoši dzīvību bija aiznestas iznīcībā; jā, tas bija radījis drausmīgu asinsizliešanas ainu.
- 11 Un daudzu tūkstošu liķi guļ zemē, kamēr daudzu tūkstošu liķi pūst grēdās uz zemes virsas; jā, un daudzi tūkstoši sēro par savu radnieku zaudēšanu, tāpēc ka viņiem ir iemesls baidīties, saskaņā ar Tā Kunga solījumiem, ka viņi ir nodoti bezgalīgām bēdām.
- 12 Lai gan daudzi tūkstoši citu patiesi sēro par savu radnieku zaudēšanu, tomēr viņi priecājas un gavilē cerībā, un pat zina, atbilstoši Tā Kunga apsolījumiem, ka viņi tiks uzcelti, lai dzīvotu pie Dieva labās rokas nebeidzamas laimes stāvoklī.
- 13 Un tā mēs redzam, cik milzīga ir cilvēku nevienlīdzība dēļ grēka un pārkāpuma, un velna varas, kas nāk ar viltīgajām iecerēm, ko viņš ir izdomājis, lai ievilinātu cilvēku sirdis.
- 14 Un tā mēs redzam to diženo aicinājumu cilvēkiem strādāt Tā Kunga vīna dārzā; un tā mēs redzam to milzīgo iemeslu bēdāties, un arī priecāties—bēdāties dēļ nāves un iznīcības starp cilvēkiem, un priecāties dēļ Kristus gaismas dzīvībai.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are mouldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Almas 29

- 1 Ak, kaut es būtu eņģelis un mana sirds vēlme būtu, lai es varētu iet un skandināt ar Dieva bazūni, ar balsi, kas satricinātu zemi, un katru cilvēku piesaukt grēku nožēlošanai!
- 2 Jā, es sludinātu katrai dvēselei kā ar pērkona balsi grēku nožēlošanu un pestīšanas ieceri, ka tiem ir jānožēlo grēki un jānāk pie mūsu Dieva, lai vairs nebūtu nekādu bēdu uz visas zemes virsas.
- 3 Bet lūk, es esmu cilvēks un grēkoju savās vēlmēs; tāpēc man ir jābūt apmierinātam ar to, ko Tas Kungs man ir piešķīris.
- 4 Man nav savās vēlmēs jāizjauca taisnā Dieva stingrais lēmums, jo es zinu, ka Viņš dāvā cilvēkiem atbilstoši viņu vēlmei, vai tā ir uz nāvi vai uz dzīvību; jā, es zinu, ka Viņš piešķir cilvēkiem, jā, nolemj viņiem lēmumus, kas ir nemaināmi, atbilstoši viņu gribai, vai nu tie būtu uz glābšanu vai uz iznīcību.
- 5 Jā, un es zinu, ka labs un ļauns ir nācis visu cilvēku priekšā; tas, kas neatšķir ne labu, ne ļaunu, ir neaptraipīts; bet tas, kas pazīst labu un ļaunu, tam tiek dots pēc viņa vēlmēm, vai nu viņš vēlas labu vai ļaunu, dzīvību vai nāvi, prieku vai sirdsapziņas pārmetumus.
- 6 Tagad, redzot, ka es zinu visas šīs lietas, kāpēc man ir jāvēlas vairāk nekā izpildīt to darbu, kuram es esmu ticis aicināts?
- 7 Kāpēc man ir jāvēlas, lai es būtu eņģelis, lai es varētu runāt visiem zemes galiem?
- 8 Jo lūk, Tas Kungs dāvā visām tautām no viņu pašu tautas un viņu pašu mēlē mācīt Viņa vārdu, jā, gudrībā, visu, ko Viņš uzskata par vajadzīgu, lai viņiem būtu; tādēļ mēs redzam, ka Tas Kungs dod padomus gudrībā, atbilstoši tam, kas ir taisns un patiess.
- 9 Es zinu, ko Tas Kungs ir man pavēlējis, un es gaviļēju par to. Es negaviļēju par sevi pašu, bet es gaviļēju par to, ko Tas Kungs man ir pavēlējis; jā, un šī ir mana slava, lai varbūt es būtu darbarīks Dieva rokās, lai vestu dažas dvēseles pie grēku nožēlošanas; un šis ir mans prieks.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

- 10 Un lūk, kad es redzu daudzus no saviem brāļiem patiesi nožēlas pilnus un nākam pie Tā Kunga, viņu Dieva, tad mana dvēsele tiek piepildīta ar prieku; tad es atceros, ko Tas Kungs ir darījis manis labad, jā, patiesi, ka Viņš uzklausi manu lūgšanu; jā, tad es atceros Viņa žēlīgo roku, ko Viņš pastiepa man pretim.
- 11 Jā, un es vienmēr esmu atcerējies savu tēvu gūstu; jo es noteikti zinu, ka Tas Kungs atbrīvoja viņus no jūga un ar to nodibināja Savu baznīcu; jā, Dievs Tas Kungs, Ābrahāma Dievs, Īzāka Dievs un Jēkaba Dievs atbrīvoja viņus no jūga.
- 12 Jā, es vienmēr atcerējos savu tēvu gūstu; un tas pats Dievs, kurš atbrīvoja viņus no ēģiptiešu rokām, atbrīvoja viņus no jūga.
- 13 Jā, un tas pats Dievs nodibināja Savu baznīcu starp viņiem; jā, un tas pats Dievs aicināja mani ar svētu aicinājumu sludināt vārdu šai tautai un deva daudz panākumu, par ko mans prieks ir pilnīgs.
- 14 Bet es nepriecājos tikai par saviem pašā panākumiem, bet mans prieks ir pilnīgs dēļ manu brāļu panākumiem, kuri bija Nefija zemē.
- 15 Lūk, viņi ir strādājuši ārkārtīgi un nesuši daudz augļu; un cik milzīgs būs viņu atalgojums!
- 16 Tad, kad es domāju par savu brāļu panākumiem, liekas, ka mana dvēsele tiek aiznesta prom, patiesi līdz pat tās atdalīšanai no miesas, tik milzīgs ir mans prieks!
- 17 Un tad, kaut Dievs dotu šiem maniem brāļiem, lai viņi sēstos Dieva valstībā; jā, un arī visi tie, kas ir viņu darba augļi, lai viņi nekad vairs neaizietu, bet lai tie godinātu Viņu mūžīgi. Un kaut Dievs dotu, lai tas tiktu darīts saskaņā ar maniem vārdiem, patiesi kā es esmu runājis. Āmen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Almas 30

- 1 Lūk, tad notika, kad Amona tauta bija iekārtojusi Jeršonas zemē, jā, un kad lamanieši bija padzīti no zemes, un to mirušos bija apglabājuši tās zemes ļaudis—
- 2 tad nu viņu mirušie netika saskaitīti to lielā skaita dēļ; nedz arī tika saskaitīti mirušie nefījieši,—bet notika, kad viņi bija apglabājuši savus mirušos, un arī pēc gavēšanas un sērošanas, un lūgšanas dienām (un tas notika sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu) iesākās nepārtraukts miers visā zemē.
- 3 Jā, un tauta centās turēt Tā Kunga baušļus; un viņi bija stingri Dieva priekšrakstu ievērošanā, saskaņā ar Mozus likumu; jo viņi bija mācīti turēt Mozus likumu, līdz tas tiks piepildīts.
- 4 Un tā tautai nebija nekādu nemieru visā sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.
- 5 Un notika, ka septiņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā bija nepārtraukts miers.
- 6 Bet notika septiņpadsmitā gada beigās, ka nāca kāds vīrs Zarahemlas zemē un viņš bija antikrists, jo tas sāka sludināt ļaudīm pret tiem pravietojumiem, ko bija runājuši pravieši par Kristus atnākšanu.
- 7 Tad nu nebija nekādu likumu pret cilvēka ticību, jo tas būtu pilnīgi pretēji Dieva pavēlēm, ja būtu likums, kas nostādītu cilvēkus nevienlīdzīgā stāvoklī.
- 8 Jo tā saka Raksti: Izvēlieties šodien paši, kam jūs kalposit!
- 9 Tad, ja cilvēks vēlējas kalpot Dievam, tā bija viņa priekšrocība; jeb drīzāk, ja viņš ticēja Dievam, tad tā bija viņa priekšrocība kalpot Viņam; bet, ja tas neticēja Viņam, tad nebija likuma, lai viņu sodītu.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 Bet, ja viņš slepkavoja, viņš tika sodīts ar nāvi; un ja viņš laupīja, viņš arī tika sodīts; un ja viņš zaga, viņš arī tika sodīts; un ja viņš pārkāpa laulību, viņš arī tika sodīts; jā, par visām šīm ļaundarībām viņi tika sodīti.
- 11 Jo bija likums, ka cilvēkiem ir jātiek tiesātiem par saviem noziegumiem. Tomēr nebija likuma pret cilvēka ticību; tādēļ cilvēks tika sodīts tikai par tiem noziegumiem, ko viņš bija pastrādājis, tādēļ visi cilvēki bija vienlīdzīgā stāvoklī.
- 12 Un šis antikrists, kura vārds bija Korihors (un likumam nebija spēka pār viņu), sāka sludināt ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus. Un tādā veidā viņš sludināja, sacīdams:
- 13 Ak jūs, kas esat saistīti ar muļķīgu un veltu cerību, kāpēc jūs iejūdzat sevi tādās muļķībās? Kāpēc jūs raugāties pēc Kristus? Jo neviens cilvēks nevar zināt neko par to, kam ir jānāk.
- 14 Lūk, tas, ko jūs saucat par pravietojumiem, kas, jūs sakāt, ir nodoti caur svētajiem praviešiem, lūk, tās ir jūsu tēvu muļķīgās paražas.
- 15 Kā jūs zināt, vai tās ir patiesas? Lūk, jūs nevarat zināt par to, ko jūs nevarat redzēt, tādēļ jūs nevarat zināt, ka būs tāds Kristus.
- 16 Jūs raugāties un sakāt, ka jūs redzat savu grēku piedošanu. Bet lūk, tas ir satraukta prāta iespaids; un šis jūsu vājpārāts rodas dēļ jūsu tēvu paražām, kas aizved jūs ticībā tam, kā nav.
- 17 Un daudz ko vairāk tādu viņš sacīja uz tiem, stāstīdams viņiem, ka nevar būt nekādas izpiršanas, veiktas par cilvēku grēkiem, bet katram cilvēkam sokas šai dzīvē atbilstoši savai uzvedībai; tādēļ katram cilvēkam veicas atbilstoši viņa apdāvinātībai, un katrs cilvēks uzvar atbilstoši savam spēkam; un, lai ko arī cilvēks darītu, tas nav noziegums.
- 18 Un tā viņš tiem sludināja, aizvilinādams daudzus sirdis, likdams tiem pacelt savas galvas savās nekrietnībās, jā, aizvilinādams daudzas sievietes un arī vīriešus piekopt netiklības—stāstīdams tiem, ka tad, kad cilvēks mirst, tas ir viņa gals.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

- 19 Tad nu šis vīrs gāja arī uz Jeršonas zemi, lai sludinātu šīs lietas Amona ļaudīm, kas kādreiz bija lamaniešu ļaudis.
- 20 Bet lūk, viņi bija gudrāki nekā daudzi no nefijiešiem, jo viņi to saņēma un sasēja, un aizveda Amona priekšā, kurš bija augstais priesteris pār šo tautu.
- 21 Un notika, ka viņš lika, lai tas tiktu padzīts no tās zemes. Un viņš nāca Gideona zemē un sāka arī viņiem sludināt; un tur viņam nebija lielu panākumu, jo viņš tika saņemts un sasiets, un aizvests augstā priesterā un arī tās zemes augstākā soģa priekšā.
- 22 Un notika, ka augstais priesteris sacīja uz viņu: Kāpēc tu ej, sagrozīdams Tā Kunga ceļus? Kāpēc tu māci šiem ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus, laupīdams viņu prieku? Kāpēc tu runā pret visiem svēto praviešu pravietojumiem?
- 23 Tad šī augstā priesterā vārds bija Gidona. Un Korihors sacīja viņam: Tāpēc, ka es nemācu jūsu tēvu muļķīgās paražas un tāpēc, ka es nemācu šiem ļaudīm sasaistīt sevi ar muļķīgiem priekšrakstiem un rituāliem, ko nodibinājuši senie priesteri, lai sagrābtu spēku un varu pār viņiem, lai turētu viņus neziņā, lai viņi nevarētu pacelt savas galvas, bet tiktu pazemoti saskaņā ar taviem vārdiem.
- 24 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir brīvi ļaudis. Lūk, es saku, ka viņi ir jūgā. Jūs sakāt, ka šie senie pravietojumi ir patiesi. Lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai tie ir patiesi.
- 25 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir vainīgi un krituši ļaudis to vecāku pārkāpuma dēļ. Lūk, es saku, ka bērns nav vainīgs savu vecāku dēļ.
- 26 Un jūs arī sakāt, ka Kristus nāks. Bet lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai būs tāds Kristus. Un jūs arī sakāt, ka Viņš tiks nonāvēts par pasaules grēkiem—

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

27 un tā jūs aizvilināt šos ļaudis pēc savu tēvu muļķīgajām paražām un pēc jūsu pašu vēlēšanās; un jūs turat tos apspiestībā, it kā viņi būtu jūgā, lai jūs varētu dzīvot pārpilnībā no viņu roku darba, lai viņi neuzdriktētos drosmīgi pacelt acis un lai viņi neuzdriktētos baudīt savas tiesības un priekšrocības.

28 Jā, viņi neuzdriktas izmantot to, kas ir viņu pašu, lai tikai viņi neaizskartu savus priesterus, kuri iejūdz viņus pēc savas vēlēšanās, un ir piespieduši viņus noticēt savām paražām un saviem sapņiem, un savām dīvainībām, un savām vīzijām, un saviem šķietamajiem noslēpumiem; ka tie aizskars, ja tie nerīkosies atbilstoši viņu vārdiem, kādu nezināmu būtni, kas, viņi saka, ir Dievs—būtne, kas nekad nav redzēta vai pazīta, kas nekad nav bijusi un nekad nebūs.

29 Tagad, kad augstais priesteris un augstākais soģis redzēja viņa cietsirdību, jā, kad viņi redzēja, ka viņš zākās pat Dievu, tie neatbildēja viņa vārdiem, bet tie lika, lai viņš tiktu sasiets; un viņi nodeva to virsnieku rokās un aizsūtīja viņu uz Zarahemlas zemi, lai viņš tiktu vests Almas priekšā un augstākā soģa priekšā, kas bija visas zemes pārvaldnieks.

30 Un notika, kad viņš tika atvests Almas un augstākā soģa priekšā, viņš turpināja tādā pašā veidā, kā viņš to bija darījis Gideona zemē; jā, viņš turpināja zaimot.

31 Un viņš cēlās Almas priekšā ar plātīgiem vārdiem un zākāja priesterus un skolotājus, apsūdzēdams tos daudzu ļaužu aizvilināšanā ar savu tēvu muļķīgajām paražām tālab, lai dzīvotu pārpilnībā no šo ļaužu darba.

32 Tad Alma sacīja viņam: Tu zini, ka mēs nedzīvojam pārpilnībā no šo ļaužu darba, jo lūk, es esmu strādājis no soģu valdīšanas sākuma līdz pat šim brīdim ar savām paša rokām sevis uzturēšanai, neskatoties uz maniem daudzajiem ceļojumiem pa zemi, lai sludinātu Dieva vārdu savai tautai.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 Un neskatoties uz to lielo darbu, ko es esmu veicis baznīcā, es nekad neesmu saņēmis pat tik daudz, kā vienu senīnu par savu darbu; nedz arī kāds no maniem brāļiem, ja vien tas nav bijis soģa krēslā; un tad mēs esam saņēmuši tikai saskaņā ar likumu par savu laiku.

34 Un tagad, ja mēs nesaņemam neko par savu darbu baznīcā, ko tas mums dod, ka mēs strādājam baznīcā, izņemot to, ka mēs sludinām patiesību, lai mēs varētu priecāties par savu brāļu prieku?

35 Tad kāpēc tu saki, ka mēs sludinām šai tautai, lai gūtu peļņu, ja tu pats zini, ka mēs nesaņemam nekādu peļņu? Un tad, vai tu tici, ka mēs esam krāpuši šo tautu, kas radījis tādu prieku viņu sirdīs?

36 Un Korihors atbildēja viņam: Jā.

37 Un tad Alma sacīja viņam: Vai tu tici, ka ir Dievs?

38 Un viņš atbildēja: Nē.

39 Tad Alma sacīja uz viņu: Vai tu atkal noliesi, ka ir Dievs, un noliesi arī Kristu? Jo lūk, es saku tev, es zinu, ka ir Dievs, un arī, ka Kristus nāks.

40 Un tad, kādi tev ir pierādījumi, ka Dieva nav vai ka Kristus nenāks? Es saku tev, ka tev tādu nav, kā tikai tavs vārds.

41 Bet, lūk, man visas lietas ir kā liecība tam, ka tā ir patiesība; un tev arī visas lietas ir kā liecība tev, ka tā ir patiesība; un vai tu to noliesi? Vai tu tici, ka šīs lietas ir patiesas?

42 Lūk, es zinu, ka tu tici, bet tu esi melīga gara pārņemts, un tu esi atmetis Dieva Garu, ka tam nav vietas tevī; bet velnam ir vara pār tevi, un viņš tevi vada, īstenodams savus nodomus, lai viņš varētu iznīcināt Dieva bērņus.

43 Un tad Korihors sacīja Almam: Ja tu parādīsi man zīmi, lai es varētu pārlicināties, ka Dievs ir, jā, parādi man, ka Viņam ir spēks, un tad es pārlicināšos par tavu vārdu patiesumu.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

44 Bet Alma sacīja viņam: Tev ir bijis zīmju pietiekami; vai tu kārdināsi savu Dievu? Vai tu teiksi: Parādi man zīmi, kad tev ir visu šo tavu brāļu un arī visu svēto praviešu liecības? Raksti ir izklāstīti tavā priekšā, jā, un viss norāda uz to, ka ir Dievs; jā, patiesi zeme un viss, kas ir uz tās virsas, jā, un tās kustība, jā, un arī visas planētas, kuras kustas savā noteiktajā kārtībā, liecina, ka ir Augstākais Radītājs.

45 Un tomēr tu ej apkārt, aizvilinādams šo ļaužu sirdis, liecinādams viņiem, ka Dieva nav? Un vai tagad vēl tu noliegsi visas šīs liecības? Un viņš sacīja: Jā, es noliegšu, ja vien tu neparādīsi man kādu zīmi.

46 Un tad notika, ka Alma sacīja viņam: Lūk, es esmu sāpināts par tavu cietsirdību, jā, ja tu joprojām pretosies patiesības garam, tava dvēsele tiks iznīcināta.

47 Bet lūk, ir labāk, lai tava dvēsele pazustu, nekā tu ar savu melošanu un saviem glaimojošajiem vārdiem būtu līdzeklis daudzu dvēseļu novešanai iznīcībā; tādēļ, ja tu atkal noliegsi, lūk, Dievs sitīs tevi, ka tu kļūsi mēms, lai tu vairs nekad neatvērtu savu muti, lai tu vairs nekrāptu šos ļaudis.

48 Tad Korihors sacīja uz viņu: Es nenoliedzu Dieva esamību, bet es neticu, ka ir Dievs; un es arī saku, ka jūs nezināt, vai ir Dievs; un, ja vien jūs neparādīsīt man kādu zīmi, es neticēšu.

49 Tad Alma sacīja viņam: Šo es došu tev par zīmi, ka tu pēkšņi tapsi mēms saskaņā ar maniem vārdiem; un es saku, ka Dieva Vārdā tu tapsi mēms, lai tu vairs nerunātu.

50 Tagad, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Korihors tapa mēms, ka viņš vairs nevarēja parunāt, saskaņā ar Almas vārdiem.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 Un tad, kad augstākais soģis to redzēja, viņš pastiepa savu roku un uzrakstīja Korihoram, sacīdams: Vai tu pārlicinājies par Dieva spēku? Kurā tu gribēji, lai Alma tev parādītu kādu zīmi? Vai tu gribēji, lai viņš sagādātu ciešanas citiem, lai parādītu tev zīmi? Lūk, viņš tev ir parādījis zīmi; un tagad, vai tu vēl strīdēsies?

52 Un Korihors pastiepa savu roku un rakstīja: Es zinu, ka es esmu mēms, jo es nevaru parunāt; un es zinu, ka nekas cits, kā vien Dieva spēks varēja man to izdarīt; jā, un es vienmēr zināju, ka Dievs ir.

53 Bet lūk, velns mani pievīla; jo viņš parādījās man eņģeļa izskatā un sacīja man: Ej un atgūsti šos ļaudis, jo viņi visi ir aizmaldījušies pakal kādam nezināmam Dievam. Un viņš sacīja man: Dieva nav! Jā, un viņš mācīja man, kas man jāsaka. Un es mācīju viņa vārdus; un es mācīju tos tāpēc, ka tie bija patīkami miesīgajam prātam; un es mācīju tos, līdz es guvu lielus panākumus, tā ka es patiesi noticēju, ka tie ir patiesi; un tāpēc es pretojos patiesībai, kamēr es izsaucu šo smago lāstu pār sevi.

54 Tagad, kad viņš to bija pateicis, viņš lūdzās, lai Alma lūgtu Dievu, lai lāsts tiktu noņemts no viņa.

55 Bet Alma sacīja viņam: Ja šis lāsts tiks noņemts no tevis, tu atkal aizvilināsi šo ļaužu sirdis; tādēļ tas tev būs patiesi, kā Tas Kungs gribēs.

56 Un notika, ka lāsts netika noņemts no Korihora; bet viņš tika padzīts un gāja no mājas uz māju, ubagodams sev barību.

57 Tad ziņa par to, kas bija noticis ar Korihoru, nekavējoties tika pasludināta visā zemē; jā, augstākais soģis visiem zemes ļaudīm sūtīja uzsaukumu, paziņodams tiem, kas bija noticējuši Korihora vārdiem, ka viņiem steidzīgi jānožēlo grēki, lai tāds pats sods nenāktu pār tiem.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 Un notika, ka viņi visi pārlicinājās par Korihora ļaundarībām; tādēļ viņi visi atkal tika pievērsti Tam Kungam; un tas darīja galu Korihora nekrietnībai. Un Korihors gāja apkārt no mājas uz māju, ubagodams sev barību uzturam.

59 Un notika, kad viņš gāja starp ļaudīm, jā, starp ļaudīm, kas bija atdalījušies no nefijiešiem un sauca sevi par zoramiešiem, būdami kāda vīra vadīti, kura vārds bija Zorams—un, kad viņš gāja starp tiem, lūk, viņš tika samīdīts un sabradāts, līdz viņš bija miris.

60 Un tā mēs redzam tā galu, kas sagroza Tā Kunga ceļus; un tā mēs redzam, ka velns neatbalstīs savus bērnus pēdējā dienā, bet ātri aizvilks tos lejā uz elli.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Almas 31

- 1 Tad notika, ka pēc Korihora nāves Alma saņēma ziņas, ka zoramieši sagroza Tā Kunga ceļus un ka Zorams, kas bija viņu vadonis, aizvilina ļaužu sirdis zēmoties mēmiem elkiem, un viņa sirds atkal sāka sasirgt ļaužu nekrietnības dēļ.
- 2 Jo Almam tas bija iemesls milzīgām bēdām— uzzināt par nekrietnībām starp viņa ļaudīm; tādēļ viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi par zoramiešu atdalīšanos no nefijiešiem.
- 3 Tad nu zoramieši bija sapulcējušies kopā zemē, ko viņi sauca par Antionumu, kas bija uz austrumiem no Zarahemlas zemes, kas pletās gandrīz līdz jūras krastam, kas bija uz dienvidiem no Jeršonas zemes, kam bija robeža ar mežonīgo apvidu dienvidos, kurš bija pilns ar lamaniešiem.
- 4 Tad nu nefijieši ļoti baidījās, ka zoramieši stāsies savienībā ar lamaniešiem un ka tas būs par iemeslu lieliem zaudējumiem no nefijiešu puses.
- 5 Un tad, tā kā vārda sludināšanai bija tieksme pārliecināt ļaudis darīt to, kas bija taisnīgi—jā, tam bija bijusi spēcīgāka ietekme uz ļaužu prātiem nekā zobenam vai vēl kaut kam citam, kas ar tiem notika—tādēļ Alma domāja, ka būtu nepieciešams, lai viņi izmēģinātu Dieva vārda iedarbību.
- 6 Tādēļ viņš paņēma Amonu un Āronu, un Omneru; un Himniju viņš atstāja baznīcā Zarahemlā; bet pirmos trīs viņš paņēma sev līdzī, un arī Amuleku un Zizromu, kas bija Melekā; un viņš paņēma arī divus no saviem dēliem.
- 7 Tad nu vecāko no saviem dēliem viņš neņēma sev līdzī, un tā vārds bija Helamans; bet to vārdi, kurus viņš paņēma sev līdzī, bija Šiblons un Koriantons; un šie ir to vārdi, kas devās ar viņu pie zoramiešiem sludināt tiem vārdu.
- 8 Tad nu zoramieši bija atšķēlušies no nefijiešiem; tāpēc Dieva vārds viņiem jau bija sludināts.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jereshon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Coriantón; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Bet viņi bija krituši lielos maldos, jo viņi necentās turēt Dieva baušļus un Viņa likumus atbilstoši Mozus likumam.
- 10 Nedz arī viņi ievēroja baznīcas ceremonijas, lai ik dienas turpinātu lūgt un pielūgt Dievu, lai viņi nekristu kārdināšanā.
- 11 Jā, īsāk sakot, viņi sagrozīja Tā Kunga ceļus ļoti daudzos gadījumos, tādēļ šī iemesla dēļ Alma un viņa brāļi gāja tai zemē sludināt tiem vārdu.
- 12 Tagad, kad viņi bija atnākuši tai zemē, lūk, sev par izbrīnu viņi atklāja, ka zoramieši bija uzcēluši sinagogas un ka viņi sapulcējās kopā vienu dienu nedēļā, šo dienu viņi sauca par Tā Kunga dienu; un viņi pielūdza Dievu tādā veidā, ko Alma un viņa brāļi nekad nebija redzējuši;
- 13 jo tiem viņu sinagogu vidū bija uzcelta īpaša vieta, vieta stāvēšanai, kas bija augstu pār galvu; un tur augšā varēja būt tikai viens cilvēks.
- 14 Tādēļ tam, kas gribēja pielūgt Dievu, vajadzēja iet priekšā un uzkāpt uz tās augšā, un izstiept savas rokas pret debesīm, un saukt skaļā balsī, sakot:
- 15 Svētais, svētais Dievs; mēs ticam, ka Tu esi Dievs, un mēs ticam, ka Tu esi svēts un ka Tu biji gars, un ka Tu esi gars, un ka Tu būsi gars mūžīgi!
- 16 Svētais Dievs, mēs ticam, ka Tu nošķīri mūs no mūsu brāļiem; un mēs neticam mūsu brāļu paražām, kas bija nodotas tiem ar viņu tēvu bērnišķību; bet mēs ticam, ka Tu esi mūs izraudzījis būt par Taviem svētiem bērniem; un Tu arī esi darījis mums zināmu, ka nebūs nekāda Kristus.
- 17 Bet Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi; un Tu esi mūs izraudzījis, lai mēs tiktu izglābti, turpretim visi visapkārt mums ir izraudzīti, lai ar Tavām dusmām tiktu iemesti ellē; par šo svētumu, ak Dievs, mēs pateicamies Tev; un mēs arī pateicamies Tev, ka Tu esi izraudzījis mūs, lai mēs netiktu aizvilināti ar mūsu brāļu muļķīgajām paražām, kuras sasaista tos ticībā Kristum, kas aizved viņu sirdis klejot tālu prom no Tevis, mūsu Dievs!

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

18 Un atkal mēs pateicamies Tev, ak Dievs, ka mēs esam izraudzīti un svēti ļaudis. Āmen.

19 Tad notika, kad Alma un viņa brāļi, un viņa dēli izdzirdēja šīs lūgšanas, viņi bija bez mēra izbrīnījušies.

20 Jo lūk, katrs cilvēks gāja priekšā un skaitīja to pašu lūgšanu.

21 Tad nu to vietu viņi sauca par Rameumptomu, kas, iztulkojot, ir svētais paaugstinājums.

22 Tad no šīs vietas viņi skaitīja, katrs cilvēks, vienu un to pašu lūgšanu Dievam, pateikdamies savam Dievam, ka tie bija Viņa izvēlēti un ka Viņš neaizvilināja tos ar viņu brāļu paražām, un ka viņu sirdis nebija nozagtas ar ticību nākamajām lietām, par kurām viņi neko nezināja.

23 Tad pēc tam, kad visi ļaudis bija pateikušies tādā veidā, viņi atgriezās savās mājās, nekad vairs nerunādami par savu Dievu, līdz viņi atkal sapulcējās kopā svētajā vietā, lai pateiktos savā veidā.

24 Tad, kad Alma to redzēja, viņa sirds sāpēja, jo viņš redzēja, ka tie bija ļauni un samaitāti ļaudis; jā, viņš redzēja, ka viņu sirdis bija vērstas uz zeltu un uz sudrabu, un uz visādām smalkām mantām.

25 Jā, un viņš arī redzēja, ka viņi savā sirds lepnībā bija pacēlušies līdz pat lielībai.

26 Un viņš pacēla savu balsi pret debesīm un sauca, sacīdams: Ak, cik ilgi, ak Kungs, Tu cietīsi, ka Tavi kalpi dzīvo šeit lejā miesā, lai skatītu tik milzīgu ļaundarību starp cilvēku bērniem?

27 Lūk, ak Dievs, viņi piesauc Tevi, un tomēr viņu sirdis ir pārņēmtas viņu lepnībā. Lūk, ak Dievs, viņi piesauc Tevi ar savām mutēm, kamēr viņi ir uzpūtušies līdz pat diženumam ar pasaulesniecīgajām lietām.

28 Lūk, ak mans Dievs, viņu dārgās drānas un viņu gredzeni, un viņu rokas sprādzes, un viņu zelta rotājumi, un visas viņu dārglietas, ar ko viņi ir izrotājušies; un lūk, viņu sirdis ir pievērstas tām, un tomēr viņi piesauc Tevi un saka: Mēs pateicamies Tev, ak Dievs, jo mēs esam Tevis izraudzīti ļaudis, kamēr citi ies bojā.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameuptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

- 29 Jā, un viņi saka, ka Tu esi darījis tiem zināmu, ka nekāda Kristus nebūs.
- 30 Ak, Kungs Dievs, cik ilgi Tu pieļausi, ka tāda bezdievība un neticība būs starp Taviem ļaudīm? Ak Kungs, dod man spēku, lai es varētu panest savu vājumu. Jo es esmu vājš, un tāda bezdievība starp šiem ļaudīm sāpina manu dvēseli!
- 31 Ak Kungs, mana sirds ir ārkārtīgi noskumusi; mierini manu dvēseli Kristū! Ak Kungs, dāvā man, lai man būtu pietiekami spēka, lai es pacietīgi varētu paciest šīs bēdas, kas nāks uz mani dēļ šo ļaužu nekrietnības!
- 32 Ak Kungs, mierini manu dvēseli un dod man sekmes, un arī maniem tuvākajiem sekotājiem, kas ir ar mani—jā, Amonam un Āronam, un Omneram, un arī Amulekam un Zizromam, un arī diviem maniem dēliem—jā, mierini patiesi visus viņus, ak Kungs! Jā, mierini viņu dvēseles Kristū!
- 33 Dāvā viņiem, lai tiem būtu spēks, lai viņi varētu panest savas bēdas, kas nāks pār tiem dēļ šo ļaužu nekrietnībām.
- 34 Ak Kungs, dāvā mums, lai mēs gūtu panākumus, vedot viņus atkal atpakaļ pie Tevis Kristū.
- 35 Lūk, ak Kungs, viņu dvēseles ir ļoti dārgas, un daudzi no tiem ir mūsu brāļi; tādēļ dod mums, ak Kungs, spēku un gudrību, lai mēs varētu vest šos mūsu brāļus atkal pie Tevis!
- 36 Tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus, ka viņš uzlika savas rokas visiem tiem, kas bija ar viņu. Un lūk, kad viņš tiem uzlika savas rokas, viņi tika piepildīti ar Svēto Garu.
- 37 Un pēc tam viņi izšķīrās, nedomādami par to, ko viņi ēdīs jeb ko viņi dzers, jeb ko viņi gērbs.
- 38 Un Tas Kungs gādāja tiem, ka viņi necieta badu, nedz arī slāpes; jā, un Viņš deva tiem arī spēku, lai viņi neciestu nekādas bēdas, ja vien tās netiek pārņemtas ar Kristus prieku. Tad nu tas bija saskaņā ar Almas lūgšanu un tāpēc, ka viņš lūdza ticībā.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Almas 32

- 1 Un notika, ka viņi gāja un sāka sludināt Dieva vārdu ļaudīm, ejot viņu sinagogās un viņu namos; jā, un viņi pat sludināja vārdu viņu ielās.
- 2 Un notika, ka, pēc lieliem pūliņiem to vidū, viņi sāka gūt panākumus starp nabagajiem ļaudīm; jo lūk, tie tika izdzīti no sinagogām savu rupjo drānu dēļ,—
- 3 tādēļ tiem netika ļauts ieiet viņu sinagogās pielūgt Dievu, jo tos uzskatīja par netīribru; tādēļ viņi bija nabagi; jā, viņu brāļi uzskatīja tos par sārņiem; tādēļ viņi bija nabagi attiecībā uz pasaules lietām; un viņi bija nabagi arī sirdīs.
- 4 Tagad, kad Alma mācīja un runāja uz ļaudīm Onīdas kalnā, nāca liels ļaužu pulks pie viņa, kas bija tie, par kuriem mēs runājam, kuri bija nabagi sirdīs dēļ savas nabadzības attiecībā uz pasaules lietām.
- 5 Un tie nāca pie Almas; un tad viens, kurš bija galvenais starp viņiem, sacīja tam: Lūk, ko lai dara šie mani brāļi, jo savas nabadzības dēļ viņi tiek visu cilvēku nicināti, jā, un it īpaši no mūsu priesteriem, jo tie ir izdzinuši mūs no mūsu sinagogām, pie kurām mēs esam krietni strādājuši ar savām pašu rokām, lai tās uzceltu; un viņi ir izdzinuši mūs mūsu ārkārtīgās nabadzības dēļ; un mums nav nevienas vietas, kur mēs varētu pielūgt savu Dievu; un lūk, ko lai mēs darām?
- 6 Un tad, kad Alma to dzirdēja, viņš pagriezās ar seju tieši pret to, un viņš raudzījās ar lielu prieku; jo viņš redzēja, ka viņu bēdas bija patiesi padarījušas tos pazemīgus un ka tie bija sagatavoti uz klausīt vārdu.
- 7 Tādēļ viņš vairāk neko neteica tam otrajam ļaužu pulkam; bet viņš pastiepa savu roku un sauca uz tiem, uz kuriem viņš skatījās, kas patiesi bija nožēlas pilni, un sacīja tiem:
- 8 Es redzu, ka jūs esat pazemīgi sirdīs, un, ja tā, tad jūs esat svētīti.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 Lūk, jūsu brālis sacīja: Ko mums darīt? Jo mēs esam izdzīti no savām sinagogām, ka mēs nevaram pielūgt savu Dievu.
- 10 Lūk, es saku jums, vai jūs domājat, ka jūs nevarat pielūgt Dievu, kā vien savās sinagogās?
- 11 Un vēl es gribu vaicāt, vai jūs domājat, ka jums nav jāpielūdz Dievs vairāk kā tikai reizi nedēļā?
- 12 Es saku jums, tas ir labi, ka jūs esat izdzīti no savām sinagogām, lai jūs būtu pazemīgi un lai jūs mācītos gudrību, jo ir nepieciešams, lai jūs mācītos gudrību; jo tas ir tāpēc, ka jūs esat izdzīti, ka jūs tiekat savu brāļu nicināti dēļ savas ārkārtīgās nabadzības, ka jūs esat novesti līdz sirds pazemībai; jo jums vajag kļūt pazemīgiem.
- 13 Un tad tāpēc, ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti; jo dažreiz cilvēks, kad viņš tiek piespiests kļūt pazemīgs, meklē grēku nožēlošanu, un tad noteikti tas, kas nožēlo grēkus, atradīs žēlastību; un tas, kas atrod žēlastību un pastāv līdz galam, tas taps izglābts.
- 14 Un tad, kā es jums sacīju, ka tādēļ, ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti, vai jūs nedomājat, ka vairāk svētīti ir tie, kas patiesi pazemojas dēļ vārda?
- 15 Jā, tas, kas pats patiesi pazemojas un nožēlo savus grēkus, un pastāv līdz galam, tas tiks svētīts—jā, daudz vairāk svētīts nekā tie, kas tiek piespiesti kļūt pazemīgi savas ārkārtīgās nabadzības dēļ.
- 16 Tādēļ svētīti ir tie, kas paši pazemojas, nebūdami piespiesti kļūt pazemīgi; jeb drīzāk, citiem vārdiem, svētīts ir tas, kas tic Dieva vārdam un top kristīts bez sirds ietiepības, jā, kas nav spiests atzīt vārdu jeb pat piespiests atzīt, pirms tas noticēs.
- 17 Jā, ir daudzi, kas saka: Ja tu parādīsi mums zīmi no debesīm, tad mēs tiešām zināsim; tad mēs ticēsim.
- 18 Tad es jautāju, vai tā ir ticība? Lūk, es saku jums: Nē! Jo, ja cilvēks kaut ko zina, viņam nav iemesla tam ticēt, jo viņš to zina.

Behold thy brother hath said, What shall we do?—for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

- 19 Un tad, cik daudz vairāk nolādēts ir tas, kas zina Dieva gribu un to nedara, nekā tas, kas tikai tic jeb kam ir bijis tikai iemesls ticēt, un kas tad krīt grēkā?
- 20 Tad par to jums ir jāspriež. Lūk, es saku jums, ka tas no vienas puses ir tāpat kā tas ir no otras; un katram cilvēkam būs pēc viņa darbiem.
- 21 Un tad, kā es teicu par ticību—ticība nav pilnīgas zināšanas par kaut ko; tādēļ, ja jums ir ticība, jūs cerat uz to, kas nav redzams, bet kas ir patiess.
- 22 Un tad, lūk, es saku jums, un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir žēlīgs pret visiem tiem, kas tic Viņa Vārdam; tādēļ Viņš vēlas, pirmām kārtām, lai jūs ticētu, jā, patiesi Viņa vārdam.
- 23 Un tad Viņš caur eņģeļiem dod Savu vārdu vīriem, jā, ne tikai vīriem, bet arī sievietēm. Tad tas vēl nav viss; maziem bērniem vārdi, kas mulšina gudros un mācītos, tiek doti daudzas reizes.
- 24 Un tad, mani mīļotie brāļi, tā kā jūs vēlējāties zināt no manis, ko jums darīt, tādēļ ka jūs esat mocīti un padzīti—tad es nevēlos, lai jūs domātu, ka es esmu iecerējis tiesāt jūs, kā tikai saskaņā ar to, kas ir patiess,—
- 25 jo es neuzskatu, ka jūs visi no jums esat piespiesti pazemoties; jo es patiesi ticu, ka ir daži starp jums, kas būtu pazemojušies paši, lai arī kādos apstākļos tie būtu.
- 26 Tad kā jau es teicu par ticību,—ka tā nav pilnīgas zināšanas—patiesi tā tas ir arī ar maniem vārdiem. No sākuma jūs nevarat zināt par to patiesumu līdz pilnībai, tāpat kā ticība nav pilnīgas zināšanas.
- 27 Bet lūk, ja jūs attapsities un uzmodināsiet savas spējas, lai pārbaudītu manus vārdus, un izmantosit kaut kripatiņu ticības, jā, pat ja jūs nevarat vairāk kā vēlēt ticēt, ļaujiet šai vēlmei darboties jūsos, līdz kamēr jūs noticēsiet tik daudz, ka varēsiet atbrīvot vietu kaut daļai no maniem vārdiem.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Tagad mēs salīdzinām vārdu ar sēklu. Tad, ja jūs atbrīvosit vietu, lai sēkla tiktu iedēstīta jūsu sirdī, lūk, ja tā ir īsta sēkla, laba sēkla, ja jūs to neizmetīsiet ar savu neticību, pretojoties Tā Kunga Garam, lūk, tā sāks briest jūsu krūtīs; un, kad jūs izjutīsiet šīs briešanas kustības, jūs teiksiet sevī—vajadzētu būt, ka tā ir laba sēkla jeb ka šis vārds ir labs, jo tas sāk paplašināt manu dvēseli; jā, tas sāk apgaismot manu sapratni, jā, tas sāk kļūt man patīkams.

29 Tad lūk, vai tas nepalielinās jūsu ticību? Es saku jums: Jā, neskatoties uz to, tas nav vēl izaudzis līdz pilnīgām zināšanām.

30 Bet lūk, kad sēkla piebriest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs sacīt, ka tā sēkla ir laba; jo lūk, tā briest un dīgst, un sāk augt. Un tad, lūk, vai tas nenostiprinās jūsu ticību? Jā, tas stiprinās jūsu ticību, jo jūs teiksiet—es zinu, ka tā ir laba sēkla; jo lūk, tā dīgst un sāk augt.

31 Un tad, lūk, vai jūs esat droši, ka tā ir laba sēkla? Es saku jums: Jā, jo katra sēkla nes augļus pēc sava veida.

32 Tādēļ, ja sēkla aug, tā ir laba, bet, ja tā neaug, lūk, tā nav laba, tādēļ tā tiek izmesta.

33 Un tad, lūk, tādēļ, ka jūs esat pārbaudījuši un iedēstījuši sēklu, un tā briest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs atzīt, ka šī sēkla ir laba.

34 Un lūk, vai jūsu zināšanas ir pilnīgas? Jā, jūsu zināšanas ir pilnīgas par šo lietu, un jūsu ticība dus; un tas ir tāpēc, ka jūs zināt, jo jūs zināt, ka vārds ir piebriedis jūsu dvēselē, un jūs arī zināt, ka tas ir izdīdzis, ka jūsu sapratne tiek apgaismota un jūsu prāts sāk paplašināties.

35 Ak tad, vai tas nav patiesi? Es saku jums: Jā, jo tā ir gaisma; un viss, kas ir gaisma, ir labs, tāpēc ka tas ir izprotams, tādēļ jums jāzina, ka tas ir labs; un tad lūk, kad jūs esat izbaudījuši šo gaismu, vai jūsu zināšanas ir pilnīgas?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

36 Lūk, es saku jums: Nē, nedz arī jums vajag nolikt malā savu ticību, jo jūs esat izmantojuši savu ticību, lai iedēstītu sēklu, lai jūs varētu pārbaudīt un zināt, vai sēkla bija laba.

37 Un lūk, kad koks sāks augt, jūs sacīsit: Kopsim to rūpīgi, lai tas varētu iesakņoties, lai tas varētu augt un nest mums augļus. Un tad lūk, ja jūs kopsit to ar lielu rūpību, tas iesakņosies un augs, un nesīs augļus.

38 Bet, ja jūs izturaties nevērīgi pret koku un nedomājat par tā kopšanu, lūk, tas neiesakņosies, un, kad nāk saules svelme un to apdedzina, tāpēc ka tam nav saknes, tas nokalst, un jūs to izraujat un izsviežat.

39 Tad tas nav tāpēc, ka sēkla nebija laba, nedz arī tāpēc, ka tā augļi nebūtu vēlamī; bet tas ir tāpēc, ka jūsu augsne ir neauglīga un jūs nekopjat koku, tādēļ jums nevarēs būt tā augļi.

40 Un tā, ja jūs nekopsit vārdu, raudzīdamies ar ticības aci pēc tā augļiem, jūs nekad nevarēsīt plūkt dzīvības koka augļus.

41 Bet, ja jūs kopsit vārdu, jā, kopsit to koku, kad tas iesāks augt, ar savu ticību, ar lielu uzcītību un pacietību, raudzīdamies pēc tā augļiem, tas iesakņosies; un lūk, tas būs koks, kas iesaugs mūžīgajā dzīvē.

42 Un dēļ jūsu uzcītības un jūsu ticības, un jūsu pacietības, kopjot vārdu, lai tas varētu iesakņoties jūsos, lūk, ar laiku jūs plūksit tā augļus, kas ir paši dārgākie, kas ir saldāki par visu saldo un kas ir baltāki par visu balto, jā, un tīrāki par visu, kas ir tīrs; un jūs mielosities ar šiem augļiem, līdz jūs būsit paēduši, ka jūs nebūsit nedz izsalkuši, nedz izslāpuši.

43 Tad, mani brāļi, gaidot, kad koks nesīs jums augļus, jūs pļausit savas ticības un savas uzcītības, un pacietības, un iecietības ražu.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorseth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Almas 33

- 1 Tad, kad Alma bija runājis šos vārdus, tie sūtīja pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņiem ir jātic vienam Dievam, lai viņi varētu iegūt šos augļus, par ko viņš bija runājis, jeb kā viņiem ir jāiesēj tā sēkla jeb vārds, par ko viņš runāja, kam, viņš teica, jātop iedēstītam viņu sirdīs; jeb kādā veidā viņiem ir jāsāk izmantot savu ticību.
- 2 Un Alma tiem sacīja: Lūk, jūs teicāt, ka jūs nevarat pielūgt savu Dievu tāpēc, ka jūs esat izdzīti no sinagogām. Bet lūk, es saku jums, ja jūs domājat, ka jūs nevarat pielūgt Dievu, jūs ļoti alojaties, un jums ir jāpēta Raksti; ja jūs domājat, ka tie jums to ir mācījuši, jūs tos nesaprotat.
- 3 Vai jūs atceraties lasījuši, ko Zēnoss, senatnes praviētis, teica par lūgšanu jeb pielūgšanu?
- 4 Jo viņš teica: Tu esi žēlsirdīgs, ak Dievs, jo Tu esi uzklaušījis manu lūgšanu, pat kad es biju tuksnesī; jā, Tu biji žēlsirdīgs, kad es lūdzu par tiem, kas bija mani ienaidnieki, un Tu tos darīji man labvēlīgs.
- 5 Jā, ak Dievs, un Tu biji žēlsirdīgs pret mani, kad es piesaucu Tevi uz sava lauka; kad es piesaucu Tevi savā lūgšanā, un Tu uzklaušīji mani.
- 6 Un vēl, ak Dievs, kad es atgriezos savā namā, Tu uzklaušīji mani manā lūgšanā.
- 7 Un, kad es gāju savā kambarī, ak Kungs, un lūdzu Tevi, Tu uzklaušīji mani.
- 8 Jā, Tu esi žēlsirdīgs pret Saviem bērniem, kad tie Tevi piesauc, lai tiktu Tevis un nevis cilvēku uzklaušīti, un Tu uzklaušīsi tos.
- 9 Jā, ak Dievs, Tu esi bijis žēlīgs pret mani un uzklaušījis manus saucienus Tavu draudžu vidū.
- 10 Jā, un Tu arī esi uzklaušījis mani, kad es tiku padzīts un savu ienaidnieku nicināts; jā, Tu uzklaušīji manus saucienus un biji dusmīgs uz mani ienaidniekiem, un Tu piemeklēji tos Savās dusmās ar ātru iznīcību.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 Un Tu uzklausīji mani manu bēdu un manas sirsnības dēļ; un tas ir Tava Dēla dēļ, ka tā Tu esi bijis žēlīgs pret mani, tādēļ es piesaukšu Tevi visās savās bēdās, jo Tevi ir mans prieks; jo Tu esi novērsis Savus sodus no manis Sava Dēla dēļ.

12 Un tad Alma sacīja uz tiem: Vai jūs ticat tiem Rakstiem, ko tie senatnē rakstījuši?

13 Lūk, ja—jā, tad jums jātic arī tam, ko Zēnoss sacīja, jo lūk, viņš teica: Tu esi novērsis Savus sodus Sava Dēla dēļ.

14 Tad lūk, mani brāļi, es gribu jautāt, vai jūs esat lasījuši šos Rakstus? Ja—jā, tad kā gan jūs varat neticēt Dieva Dēlam?

15 Jo nav rakstīts, ka Zēnoss viens pats būtu par to runājis, bet Zēnoks arī runāja par šīm lietām,—

16 jo lūk, viņš sacīja—Tu esi dusmīgs, ak Kungs, uz šo tautu, tāpēc ka viņi negrib saprast Tavu žēlastību, ko Tu esi dāvājis tiem Sava Dēla dēļ.

17 Un tad, mani brāļi, jūs redzat, ka otrs senatnes praviētis ir liecinājis par Dieva Dēlu, un tāpēc, ka ļaudis negribēja saprast viņa vārdus, tie viņu nomētāja ar akmeņiem līdz nāvei.

18 Bet lūk, tas vēl nav viss; šie nav vienīgie, kas runājuši par Dieva Dēlu.

19 Lūk, par Viņu runāja Mozus; jā, un lūk, zīme tika pacelta tuksnesī, lai katrs, kas uz to raudzītos, dzīvotu. Un daudzi skatījās un izdzīvoja.

20 Bet tikai daži saprata tās nozīmi, un tas viņu cietsirdības dēļ. Bet bija daudzi, kas bija tā nocietinājušies, ka viņi negribēja skatīties, tādēļ viņi gāja bojā. Tad iemesls, kāpēc viņi neskatījās, bija tāds, ka viņi neticēja, ka tas viņus izdziedinās.

21 Ak, mani brāļi, ja jūs varētu tikt izdziedināti, vienkārši paceļot savas acis, lai jūs tiktu dziedināti, vai gan jūs žigli neraudzītos, vai arī jūs drīzāk nocietinātu savas sirdis neticībā un būtu laiski, ka jūs nepaceltu savas acis, ka jūs ietu bojā?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Ja tā, ak vai, posts nāks pār jums; bet, ja ne tā, tad paceliet savas acis un sāciet ticēt Dieva Dēlam, ka Viņš nāks atpestīt Savus ļaudis un ka Viņš cietīs un mirs, lai izpirktu viņu grēkus; un ka Viņš uzcelsies no mirušajiem, kas īstenos augšāmcelšanos, lai visi cilvēki varētu stāties Viņa priekšā, lai tiktu tiesāti tai pēdējā un tiesas dienā atbilstoši saviem darbiem.

23 Un tad, mani brāļi, es vēlos, lai jūs iedēstītu šo vārdu savās sirdīs, un, kad tas sāks briest, tāpat koptu to ar savu ticību. Un lūk, tas kļūs par koku, kas jūsos ieaugs mūžīgajā dzīvībā. Un tad lai Dievs dod jums, ka jūsu slogi kļūst viegli caur prieku par Viņa Dēlu. Un patiesi, visu to jūs varat darīt, ja jūs gribat. Āmen.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Almas 34

- 1 Un tad notika, kad Alma bija runājis šos vārdus uz tiem, viņš apsēdās uz zemes un Amuleks piecēlās un sāka tos mācīt, sacīdams:
- 2 Mani brāļi, es domāju, ka tas nav iespējams, ka jūs neizprastu to, kas ir ticis runāts par Kristus atnākšanu, kurš ir, kā mēs esam mācījuši, Dieva Dēls; jā, es zinu, ka šīs lietas jums tika bagātīgi mācītas pirms jūsu atšķelšanās no mums.
- 3 Un tā kā jūs vēlējāties no mana mīlotā brāļa, lai viņš darītu jums zināmu, kas jums jādara dēļ jūsu bēdām; un viņš mazliet jau runāja, lai sagatavotu jūsu prātus; jā, un viņš mudināja jūs uz ticību un pacietību—
- 4 jā, patiesi, lai jums būtu tik daudz ticības, lai iedēstītu vārdu savās sirdīs, lai jūs varētu pārbaudīt, vai tas ir labs.
- 5 Un mēs redzējām, ka svarīgs jautājums, kas ir jūsu prātos—vai vārds ir Dieva Dēlā, vai arī nebūs nekāda Kristus.
- 6 Un jūs arī redzējāt, ka mans brālis pierādīja jums ar daudziem piemēriem, ka vārds ir Kristū, lai nāktu glābšana.
- 7 Mans brālis atsaucās uz Zēnosa vārdiem, ka pestīšana nāk caur Dieva Dēlu, un arī Zēnoka vārdiem; un viņš arī piesauca Mozu, lai pierādītu, ka šīs lietas ir patiesas.
- 8 Un tad, lūk, es gribu jums pats liecināt, ka šīs lietas ir patiesas. Lūk, es saku jums, ka es zinu, ka Kristus nāks starp cilvēku bērniem, lai uzņemtos Savu ļaunu pārkāpumus, un ka Viņš izpirks pasaules grēkus; jo Tas Kungs ir to teicis.
- 9 Jo ir vajadzīgs, lai Izpirkšana tiktu veikta; jo, saskaņā ar Mūžīgā Dieva diženo ieceri, ir jātiek veiktai Izpirkšanai, vai arī visai cilvēcei vajadzēs nenovēršami iet bojā; jā, visi ir nocietinājušies; jā, visi ir krituši un zuduši, un visiem būtu jāiet bojā, ja nebūtu Izpirkšanas, kurai noteikti vajag tikt veiktai.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Jo ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais upuris; jā, nevis cilvēka upuris, nedz arī kāda dzīvnieka, nedz jebkāda putna, jo tas nebūs cilvēka nests upuris, bet tam jābūt bezgalīgam un mūžīgam upurim.
- 11 Tad nu nav neviena cilvēka, kurš var upurēt savas asinis, kas izpirktu citu grēkus. Tad, ja cilvēks noslepkavo, lūk, vai mūsu likums, kas ir taisnīgs, ņems viņa brāļa dzīvību? Es saku jums: Nē!
- 12 Bet likums prasa tā dzīvību, kurš slepkavoja; tādēļ nevar būt nekā, kas būtu mazāk nekā bezgalīga Izpiršana un kas būtu pietiekami par pasaules grēkiem.
- 13 Tādēļ ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais upuris, un tad beigsies jeb vajadzēs beigties asins izliešanai; tad Mozus likums būs piepildīts; tā tas viss būs piepildīts, katra rakstu zīmīte un katrs rakstu galiņš, un nekas nezuđīs.
- 14 Un lūk, šī ir tā pilnā likuma jēga, katrs sīkums norāda uz to lielo un pēdējo upuri; un tas lielais un pēdējais upuris būs Dieva Dēls, jā, bezgalīgs un mūžīgs.
- 15 Un tā Viņš nesīs glābšanu visiem tiem, kas ticēs Viņa Vārdam; šis ir Viņa pēdējā upura nolūks — īstenot žēlastības pilnību, kas pārspēj taisnību un dod cilvēkiem iespēju, lai tiem būtu ticība grēku nožēlošanai.
- 16 Un tā žēlastība var apmierināt taisnības prasības un ieskauj tos drošībā savās rokās, kamēr tas, kas neizmanto ticību grēku nožēlošanai, ir pilnībā pakļauts taisnības prasību likumam; tādēļ tikai priekš tā, kam ir ticība grēku nožēlošanai, tiek īstenota lielā un mūžīgā pestīšanas iecere.
- 17 Tādēļ lai Dievs dod jums, mani brāļi, lai jūs sāktu izmantot savu ticību grēku nožēlošanai, lai jūs sāktu piesaukt Viņa Svēto Vārdu, lai Viņš apžēlotos par jums;
- 18 jā, piesauciet Viņu, lai apžēlojas; jo Viņam ir spēks izglābt.
- 19 Jā, pazemojieties un turpiniet lūgt Viņu.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

20 Piesauciet Viņu, kad esat savos laukos, jā, par visiem saviem ganāmpulkiem.

21 Piesauciet Viņu savos namos, jā, par visu savu saimi, rītā, pusdienā un vakarā.

22 Jā, piesauciet Viņu pret jūsu ienaidnieku spēku.

23 Jā, piesauciet Viņu pret velnu, kas ir visas taisnības ienaidnieks.

24 Piesauciet viņu par ražu savos laukos, lai jums tur labi veiktos.

25 Piesauciet par savu lauku ganāmpulkiem, lai tie pieaugtu.

26 Bet tas vēl nav viss; jums ir jāizlej savas dvēseles savos kambaros un savās slēptuvēs, un savos tuksnešos.

27 Jā, un, kad jūs nepiesaucat To Kungu, lai jūsu sirdis ir pilnas, nepārtraukti vēršoties lūgšanā pie Viņa par jūsu labklājību un arī par to labklājību, kuri ir ap jums.

28 Un tad lūk, mani mīļie brāļi, es saku jums, nedomājiet, ka tas ir viss; jo, kad jūs to visu būsit darījuši, ja jūs novērsīsities no trūcīgā un kailā un neapmeklēsīt slimo un nomocīto, un ja jūs nedosīt no savas mantas, kas jums būs, tam kam trūkst—es saku jums, ja jūs nedarīsīt kādu no šīm lietām, lūk, jūsu lūgšanas ir veltas un nedod jums neko, un jūs esat kā liekuļi, kas noliedz ticību.

29 Tādēļ, ja jūs aizmirstat būt žēlsirdīgi, jūs esat kā sārņi, ko kausētājs izmet (tiem nav nekādas vērtības) un kas tiek samīdīti zem cilvēku kājām.

30 Un tad, mani brāļi, es gribu, lai pēc tam, kad jūs esat saņēmuši tik daudzas liecības, redzēdami, ka Svētie Raksti liecina par šīm lietām, jūs nāktu un nestu grēku nožēlošanas augli.

31 Jā, es gribu, lai jūs nāktu un vairs ilgāk nenocietinātu sirdis, jo lūk, tagad ir jūsu glābšanas laiks un diena; un tādēļ, ja jūs nožēlosīt grēkus un nenocietināsīt savas sirdis, nekavējoties dižēnā pestīšanas iecere tiks īstenota attiecībā uz jums.

32 Jo lūk, šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos satikt Dievu; jā, lūk, šīs dzīves diena ir diena, lai cilvēki paveiktu savus darbus.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

- 33 Un tad, kā es sacīju jums iepriekš, tā kā jums ir bijušas tik daudzas liecības, tādēļ es lūdzu jūs, lai jūs neatliktu savu grēku nožēlošanas dienu līdz beigām; jo pēc šīs dzīves dienas, kas ir dota, lai mēs sagatavotos mūžībai, lūk, ja mēs nepilnveidosim savu laiku šinī dzīvē, tad pienāks tumsības nakts, kad nekāds darbs vairs nevarēs tikt izpildīts.
- 34 Jūs nevarēsīt teikt, kad jūs nonāksīt līdz tam drausmīgajam galam, ka es nožēlošu grēkus, ka es atgriezīšos pie sava Dieva. Nē, jūs nevarēsīt to teikt; jo tas pats gars, kas valdīs pār jūsu ķermeņiem tajā brīdī, kad jūs aiziesīt no šīs dzīves, tam pašam garam būs vara valdīt pār jūsu ķermeni mūžīgajā pasaulē.
- 35 Jo lūk, ja jūs atliekat savu grēku nožēlošanas dienu līdz pat nāvei, lūk, jūs pakļaujaties velna garam, un viņš apzīmogo jūs par saviem; tādēļ Tā Kunga Gars ir aizgājis no jums, un tam nav vietas jūsos, un velnam ir pilnīga vara pār jums; un tas ir bezdievīgo beigu stāvoklis.
- 36 Un šo es zinu, jo Tas Kungs ir teicis, ka Viņš nemīt nešķīstos tempļos, bet taisnīgo sirdīs Viņš mīt; jā, un Viņš ir arī teicis, ka taisnīgie sēdēs Viņa valstībā, lai nekad vairs neaizietu no tās; bet viņu drānas būs darītas baltas caur Jēra asinīm.
- 37 Un tad, mani mīļotie brāļi, es vēlos, lai jūs to atcerētos un lai jūs gādātu par savu glābšanu ar bailēm Dieva priekšā, un lai jūs vairs nenoliegtu Kristus atnākšanu;
- 38 lai jūs vairs necīnītos pret Svēto Garu, bet lai jūs to pieņemtū un uzņemtū Kristus Vārdu; lai jūs pazemotos līdz pat zemei un pielūgtū Dievu, lai arī kur jūs būtu, garā un patiesībā; un lai jūs ik dienas dzīvotu, pateicoties par tām daudzajām žēlastībām un svētībām, kuras Viņš dāvājis.
- 39 Jā, un es arī skubinu jūs, mani brāļi, lai jūs būtu modri nepārtrauktā lūgšanā, lai jūs neaizvestu velna kārdinājumi, lai viņš nevarētu jūs pieveikt, lai jūs netaptu pakļauti viņam pēdējā dienā; jo lūk, viņš jūs neatalgo ne ar ko labu.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

40 Un tad, mani mīļotie brāļi, es gribu skubināt jūs uz pacietību un lai jūs panestu visādas ciešanas; lai jūs nesaceltos pret tiem, kas jūs izdzina dēļ jūsu ārkārtīgās nabadzības, lai nekļūtu tādi paši grēcinieki kā viņi;

41 bet lai jūs būtu pacietīgi un panestu visas šīs ciešanas ar stingru cerību, ka kādu dienu jūs atpūtīsities no visām savām bēdām.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Almas 35

- 1 Tad notika, kad Amuleks bija pabeidzis šos vārdus, viņi aizgāja no tā ļaužu pulka un nāca uz Jeršonas zemi.
- 2 Jā, un atlikušie no brāļiem, kad tie bija sludinājuši vārdu zoramiešiem, arī nāca uz Jeršonas zemi.
- 3 Un notika, kad slavenākā zoramiešu daļa bija apspriedušies par tiem vārdiem, kas tiem bija tikuši sludināti, tie kļuva nikni tā vārda dēļ, jo tas iznīcināja viņu amatu, tādēļ viņi neklausīja tiem vārdiem.
- 4 Un viņi sūtīja un sapulcināja kopā visā zemē visus ļaudis, un apspriedās ar tiem par tiem vārdiem, kas bija tikuši runāti.
- 5 Tad nu viņu valdnieki un viņu priesteri, un viņu skolotāji neļāva ļaudīm zināt savas vēlmes; tādēļ viņi slepeni uzzināja visu ļaužu domas.
- 6 Un notika, kad viņi bija uzzinājuši visu ļaužu domas, tie, kas atbalstīja tos vārdus, ko bija runājuši Alma un viņa brāļi, tika padzīti no tās zemes; un viņu bija daudz; un viņi arī nāca uz Jeršonas zemi.
- 7 Un notika, ka Alma un viņa brāļi tos mācīja.
- 8 Tad zoramiešu tauta bija nikna uz Amona tautu, kas bija Jeršonas zemē, un galvenais zoramiešu valdnieks, būdams ļoti ļauns vīrs, sūtīja ziņu Amona tautai, vēlēdamies, lai viņi padzītu no savas zemes visus tos, kas bija pārnākuši viņu zemē.
- 9 Un viņš izteica tiem daudzus draudus. Un tad Amona ļaudis nebaidījās no viņu vārdiem; tādēļ viņi tos nepadzina, bet viņi uzņēma visus nabagos no zoramiešiem, kas nāca pie tiem; un viņi tos baroja un apgērba, un deva viņiem zemes mantojumā; un viņi kalpoja tiem atbilstoši to vajadzībām.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

- 10 Tad tas uzkūdīja zoramiešus dusmās pret Amona tautu, un viņi sāka saistīties ar lamaniešiem un uzkūdīt arī viņus dusmās pret tiem.
- 11 Un tā zoramieši un lamanieši sāka gatavoties karam pret Amona tautu un arī pret nefījiešiem.
- 12 Un tā beidzās septiņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.
- 13 Un Amona tauta aizgāja no Jeršonas zemes un nāca uz Meleka zemi, un atbrīvoja vietu Jeršonas zemē nefījiešu karapulkiem, lai tie varētu cīnīties ar lamaniešu karapulkiem un zoramiešu karapulkiem; un tā iesākās karš starp lamaniešiem un nefījiešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā; un apraksts par viņu kariem tiks dots tālāk.
- 14 Un Alma un Amons, un viņu brāļi, un arī divi Almas dēli atgriezās Zarahemlas zemē pēc tam, kad tie bija bijuši darbarīki Dieva rokās tik daudzu zoramiešu vešanā pie grēku nožēlošanas; un visi, kas tika atvesti nožēlot grēkus, bija izdzīti no savas zemes; bet viņiem bija savas mantojuma zemes Jeršonas zemē, un viņi pacēla ieročus, lai aizsargātu sevi un savas sievas, un bērnus, un savas zemes.
- 15 Tad Alma, būdams sāpināts par savu ļaužu nekrietnību, jā, par kariem un asinsizliešanu, un strīdiem, kas bija to starpā; un sludinājis vārdu, jeb sūtījis sludināt vārdu starp visiem ļaudīm katrā pilsētā; un redzēdams, ka ļaužu sirdis sāka nocietināties un ka tie sāka apvainoties vārda bardzības dēļ, viņa sirds kļuva ārkārtīgi bēdīga.
- 16 Tādēļ viņš lika, lai viņa dēli tiktu sapulcināti kopā, lai viņš varētu katram no tiem dot savu uzdevumu attiecībā uz to, kas piederas taisnībai. Un mums ir apraksts par viņa pavēlēm, ko viņš tiem deva, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Almas 36

- 1 Mans dēls, pievērs ausi maniem vārdiem; jo es tev zvēru, kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šai zemē.
- 2 Es gribu, lai tu darītu tāpat, kā es darīju, atceroties mūsu tēvu gūstu; jo viņi bija jūgā un neviens tos nevarēja atbrīvot, izņemot Ābrahāma Dievu un Īzāka Dievu, un Jēkaba Dievu; un Viņš tiešām atbrīvoja tos no viņu bēdām.
- 3 Un tad, ak mans dēls Helaman, lūk, tu esi jauns, un tādēļ es lūdzu tevi, lai tu uzklausītu manus vārdus un mācītos no manis; jo es zinu, ka tas, kas uzticēsies Dievam, tiks atbalstīts savos pārdzīvojumos un savās grūtībās, un savās ciešanās, un tiks paaugstināts pēdējā dienā.
- 4 Un es negribu, lai tu domātu, ka es pats to zinu—nevis laicīgi, bet garīgi, nevis no miesīgā prāta, bet no Dieva.
- 5 Tad lūk, es saku tev, ja es nebūtu piedzimis no Dieva, es to nezinātu; bet Dievs ir ar Sava svētā eņģeļa muti darījis man to zināmu ne jau manis paša cienības dēļ;
- 6 jo es gāju ar Mosijas dēliem, cenzdamies iznīcināt Dieva baznīcu; bet lūk, Dievs sūtīja Savu svēto eņģeli, lai apturētu mūs ceļā.
- 7 Un lūk, viņš runāja uz mums, tā bija it kā pērkona balss, un visa zeme trīcēja zem mūsu kājām; un mēs visi nokritām zemē, jo bailes no Tā Kunga nāca pār mums.
- 8 Bet lūk, tā balss sacīja uz mani: Piecelies! Un es piecēlos un nostājos, un ieraudzīju eņģeli.
- 9 Un viņš sacīja uz mani: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!
- 10 Un notika, ka es nokritu pie zemes; un tas bija trīs dienu un trīs nakšu garumā, kad es nevarēju nedz atvērt savu muti, nedz arī pakustināt savus locekļus.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

- 11 Un eņģelis vēl daudz ko runāja uz mani, ko dzirdēja mani brāļi, bet es to nedzirdēju; jo, kad es izdzirdēju vārdus: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!—mani pārņēma milzīgas bailes un izbrīns, ka tik es, iespējams, netiktu iznīcināts, tad es nokritu pie zemes un vairs neko nedzirdēju.
- 12 Bet es tiku spīdzināts mūžīgajās mokās, jo mana dvēsele tika mocīta visaugstākajā mērā un tika spīdzināta ar visiem maniem grēkiem.
- 13 Jā, es atcerējos visus savus grēkus un nekrietnības, par ko es tiku mocīts elles sāpēm; jā, es redzēju, ka es biju sacēlies pret savu Dievu un ka es nebiju turējis Viņa svētos baušļus.
- 14 Jā, un es biju noslepkavojis daudzus no Viņa bērniem jeb, drīzāk, es biju novedis tos postā; jā, un īsāk sakot, tik milzīgas bija bijušas manas nekrietnības, ka pat viena doma vien par nākšanu Dieva vaiga priekšā spīdzināja manu dvēseli ar neizsakāmām šausmām.
- 15 Ak, es domāju, kaut es varētu tikt padzīts un izzust gan dvēselē, gan miesā, kaut es netiktu vests stāties sava Dieva vaiga priekšā, lai tiktu tiesāts par saviem darbiem.
- 16 Un tad, trīs dienas un trīs naktis es tiku spīdzināts, patiesi ar nolādētas dvēseles sāpēm.
- 17 Un notika, kad es tā tiku spīdzināts mokās, kamēr es mocījos, atcerēdamies visus savus daudzus grēkus, lūk, es atcerējos arī to, ka biju dzirdējis sava tēva praviotojumu tautai par kāda Jēzus Kristus, Dieva Dēla, atnākšanu, lai izpirktu pasaules grēkus.
- 18 Tad nu, kad mans prāts pieķērās pie šīs domas, es iesaucos savā sirdī: Ak Jēzu, Tu Dieva Dēls, apžēlojies par mani, kas esmu žults rūgtumā un esmu sasaistīts ar mūžīgām nāves saitēm!
- 19 Un tad, lūk, kad es to iedomājos, es vairs neatcerējos savas sāpes; jā, es vairs nemocījos, atcerēdamies savus grēkus.
- 20 Un ak, kādu prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju; jā, mana dvēsele tika piepildīta ar prieku tikpat ārkārtīgi, kādas bija manas sāpes!

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

21 Jā, es saku tev, mans dēls, ka nevar būt nekā tik skaudra un tik rūgta, kādas bija manas sāpes. Jā, un vēl es tev saku, mans dēls, ka no otras puses, nevar būt nekā tik skaudra un salda, kāds bija mans prieks.

22 Jā, es atminos, ka es redzēju, patiesi, kā mūsu tēvs Lehijs redzēja, Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu; jā, un mana dvēsele ilgojās tur palikt.

23 Bet lūk, mani locekļi atkal atguva savu spēku un es nostājos uz savām kājām, un pasludināju ļaudīm, ka es esmu piedzimis no Dieva.

24 Jā, un no tā laika līdz pat šai dienai es esmu strādājis bez mitēšanās, lai es varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas; lai es varētu vest tās izbaudīt to ārkārtīgo prieku, ko izbaudīju es, lai arī tās varētu piedzimt no Dieva un tikt piepildītas ar Svēto Garu.

25 Jā, un tad lūk, ak mans dēls, Tas Kungs dod man ārkārtīgi lielu prieku manu darbu augļos.

26 Jo tāpēc, ka Viņš ir darījis zināmu man vārdu, lūk, daudzi ir piedzimuši no Dieva un ir izbaudījuši tāpat kā es izbaudīju, un redzējuši paši savām acīm tāpat kā es redzēju; tādēļ viņi zina šīs lietas, par ko es runāju, tāpat kā es zinu; un šīs manas zināšanas ir no Dieva.

27 Un es tiku atbalstīts visādos pārdzīvojumos un grūtībās, jā, un visādās bēdās; jā, Dievs ir atbrīvojis mani no cietuma un no saitēm, un no nāves; jā, un es uzticos Viņam, un Viņš vēl aizvien mani atbrīvos.

28 Un es zinu, ka Viņš uzcelš mani pēdējā dienā, lai dzīvotu ar Viņu godībā; jā, un es slavēšu Viņu mūžīgi, jo Viņš ir izvedis mūsu tēvus no Ēģiptes, un Viņš ir aprijis ēģiptiešus Sarkanā jūrā; un Viņš ar Savu spēku veda tos uz apsolīto zemi; jā, un Viņš laiku pa laikam ir atbrīvojis tos no jūga un gūsta.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Jā, un Viņš arī izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes; un Viņš arī, ar savu nebeidzamo spēku, laiku pa laikam atbrīvoja tos no jūga un gūsta līdz pat šai dienai; un es vienmēr esmu saglabājis piemiņā viņu gūstu; jā, un tev arī ir jāglabā piemiņā viņu gūsts, kā es to daru.

30 Bet lūk, mans dēls, tas vēl nav viss; jo tev ir jāzina tāpat kā es zinu, ka tā, kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šinī zemē; un tev arī jāzina, ka tā, kā tu neturēsi Dieva pavēles, tā tu tiks padzīts no Viņa vaiga. Tad nu šis ir saskaņā ar Viņa vārdu.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Almas 37

- 1 Un tagad, mans dēls Helaman, es pavēlu tev, lai tu ņemtu pierakstus, kas tika man uzticēti;
- 2 un es arī pavēlu tev, lai tu vestu šīs tautas pierakstu, tāpat kā es to dariju, uz Nefija plāksnēm, un saglabātu visas šīs lietas svētas, ko es esmu saglabājis, tāpat kā es tās esmu saglabājis; jo tās tiek saglabātas ar gudru nodomu.
- 3 Un šīs plāksnes no misiņa, kas satur šos gravējumus, kas satur uz tām šos Svēto Rakstu pierakstus, kas satur mūsu tēvutēvu ciltsrakstus no paša sākuma—
- 4 lūk, tas ir mūsu tēvu pravietots, ka tām ir jātiek saglabātām un nodotām no vienas paaudzes otrā, un saglabātām un pasargātām ar Tā Kunga roku, līdz tās nonāks līdz katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, lai viņi zinātu par tiem noslēpumiem, kas ir uz tām.
- 5 Un tad lūk, ja tās tiek saglabātas, tām ir jāzaglabā savs spožums; jā, un tās saglabās savu spožumu; jā, un arī visas plāksnes, kuras satur to, kas ir svēts raksts.
- 6 Tad nu tu vari domāt, ka tā ir mana mulķība; bet lūk, es saku tev, ka ar mazām un vienkāršām lietām tiek paveiktas diženas lietas; un mazi līdzekļi daudzos gadījumos samulsina gudro.
- 7 Un Dievs Tas Kungs darbojas tādā veidā, lai īstenotu Savus diženos un mūžīgos nodomus; ar ļoti maziem līdzekļiem Tas Kungs samulsina gudro un īsteno glābšanu daudzām dvēselēm.
- 8 Tad nu tā ir bijusi Dieva gudrība līdz šim, ka šīm lietām ir jātiek saglabātām; jo lūk, tās ir palielinājušas šo ļaužu atmiņu; jā, un pārliecinājušas daudzus par viņu maldīgajiem ceļiem, un novedušas tos pie sava Dieva atziņas līdz pat viņu dvēseļu glābšanai.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Jā, es saku jums, ja nebūtu šo lietu, kuras satur šie pieraksti, kas ir uz šīm plāksnēm, Amons un viņa brāļi nevarētu pārliecināt tik daudzus tūkstošus lamaniešu par viņu tēvu nepareizajām tradīcijām; jā, šie pieraksti un to vārdi noved viņus pie grēku nožēlošanas; tas ir, tie noved viņus pie Tā Kunga, viņu Dieva, atziņas un prieka par Jēzu Kristu, viņu Pestītāju.

10 Un kas zina, varbūt tie būs līdzeklis daudzu tūkstošu atvešanā no viņiem, jā, un arī daudzu tūkstošu no mūsu stūrgalvīgajiem brāļiem nefījiešiem, kuri tagad nocietina savas sirdis grēkā un nekrietnībā, pie atziņas par viņu Pestītāju?

11 Tagad šie noslēpumi vēl nav pilnībā darīti man zināmi, tāpēc es atturēšos.

12 Un būs pietiekami, ja es tikai pateikšu, ka tie tiek saglabāti ar gudru nodomu, šis nodoms ir zināms Dievam; jo Viņš dod padomus gudrībā par visiem Saviem darbiem, un Viņa takas ir taisnas un Viņa ceļš ir viens mūžīgs aplis.

13 Ak, atceries, atceries, mans dēls Helaman, cik stingras ir Dieva pavēles. Un Viņš teica: Ja jūs turēsiet Manas pavēles, jums veiksies šinī zemē, bet, ja jūs neturēsiet Viņa pavēles, jūs tiksiet padzīti no Viņa vaiga.

14 Un tad atceries, mans dēls, ka Dievs tev ir uzticējies šīs lietas, kuras ir svētas, kuras Viņš ir turējis svētas un arī kuras Viņš saglabās un pasargās gudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.

15 Un tad lūk, es saku tev ar pravietojuma garu, ka, ja tu pārkāpsi Dieva pavēles, lūk, šīs lietas, kuras ir svētas, ar Dieva spēku tiks paņemtas prom no tevis, un tu tiks nodots Sātanam, lai viņš sijātu tevi kā pelavas vējā.

16 Bet, ja tu turēsi Dieva pavēles un rīkosies ar šīm lietām, kas ir svētas, atbilstoši tam, ko Tas Kungs tev pavēlēs, (jo tev ir jālūdz Tam Kungam par visu, kas tev ar tām jā dara) lūk, nekāds zemes vai elles spēks nevarēs tev tās atņemt, jo Dievs ir tik spēcīgs, lai piepildītu visus Savus vārdus.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

- 17 Jo Viņš izpildīs visus Savus solījumus, ko Viņš tev dos, jo Viņš ir izpildījis visus Savus solījumus, ko Viņš ir devis mūsu tēviem.
- 18 Jo Viņš apsolija tiem, ka Viņš saglabās šīs lietas gudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.
- 19 Un tad lūk, vienu nodomu Viņš ir piepildījis, patiesi ar daudzu tūkstošu lamaniešu atjaunošanu patiesības atziņā; un tanīs Viņš ir parādījis Savu spēku, un arī turpmāk Viņš rādīs Savu spēku nākamajām paaudzēm tanīs; tādēļ tās tiks saglabātas.
- 20 Tādēļ es pavēlu tev, mans dēls Helaman, lai tu būtu centīgs visu manu vārdu izpildīšanā un lai tu būtu centīgs Dieva pavēļu turēšanā, kā tās ir rakstītas.
- 21 Un tagad es runāšu uz tevi par šīm divdesmit četrām plāksnēm, lai tu tās saglabātu, lai noslēpumi un tumsības darbi, un viņu slepenie darbi jeb to ļaužu, kas tika iznīcināti, slepenie darbi tiktu pasludināti šai tautai; jā, visas viņu slepkavības un laupīšanas, un viņu zādzības, un visas viņu ļaundarības un negantības tiktu pasludinātas šai tautai; jā, un lai tu saglabātu šos izskaidrotājus.
- 22 Jo lūk, Tas Kungs redzēja, ka šie ļaudis iesāka darīt tumsības darbus, jā, veikt slepenas slepkavības un negantības; tādēļ Tas Kungs teica, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.
- 23 Un Tas Kungs teica: Es sagatavošu Savam kalpam Gazelemam akmeni, kas tumsā spīdēs ar gaismu, lai Es varētu atklāt Saviem ļaudīm, kas Man kalpo, lai Es tiem varētu atklāt viņu brāļu darbus, jā, viņu slepenos darbus, viņu tumsības darbus un viņu ļaundarības un negantības.
- 24 Un tad, mans dēls, šie izskaidrotāji tika sagatavoti, lai Dieva vārds tiktu piepildīts, ko Viņš ir teicis, sacīdams:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

- 25 Es likšu no tumsas gaismā visus viņu slepenos darbus un viņu negantības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es izdeldēšu viņus no zemes virsas; un Es likšu gaismā visus viņu noslēpumus un negantības katrai tautai, kam pēc tam piederēs šī zeme.
- 26 Un tad, mans dēls, mēs redzam, ka viņi nenožēloja grēkus; tādēļ viņi tika iznīcināti, un tiktāl Dieva vārds ir piepildīts; jā, viņu slepenās negantības ir izliktas no tumsas un darītas mums zināmas.
- 27 Un tad, mans dēls, es pavēlu tev, lai tu paturētu visus viņu zvērestus un viņu derības, un viņu vienošanās to slepenajās negantībās; jā, un visas viņu zīmes un viņu brīnumdarbus tu sargāsi no šīs tautas, lai tie netiktu viņiem zināmi, lai nejauši viņi nekristu tumsā un netiktu iznīcināti.
- 28 Jo lūk, lāsts ir pār visu šo zemi, ka iznīcība nāks pār visiem tumsības darbu darītājiem, saskaņā ar Dieva spēku, kad viņi būs pilnīgi nobrieduši; tādēļ es vēlos, lai šī tauta netiktu iznīcināta.
- 29 Tādēļ tu sargāsi šīs viņu zvērestu un viņu derību slepenās ieceres no šīs tautas, un tikai viņu ļaundarības un viņu slepkavības, un viņu negantības tu darīsi tiem zināmas; un tu mācīsi viņiem sajūst riebumu pret tādām ļaundarībām un negantībām un slepkavībām; un tu arī mācīsi viņiem, ka šie ļaudis tika iznīcināti dēļ savām ļaundarībām un negantībām, un savām slepkavībām.
- 30 Jo lūk, viņi noslepkavoja visus Tā Kunga praviēšus, kuri nāca starp viņiem, lai pasludinātu tiem par viņu nekrietnībām; un to asinis, kurus viņi noslepkavoja, brēca uz To Kungu, viņu Dievu, pēc atriebības tiem, kas bija viņu slepkavas; un tā Dieva sodi nāca pār šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem.
- 31 Jā, un nolādēta būs tā zeme mūžīgi šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem, līdz pat iznīcībai, ja vien viņi nenožēlos grēkus, pirms viņi būs pilnīgi nobrieduši.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

- 32 Un tad, mans dēls, atceries tos vārdus, ko es esmu tev sacījis; neuztici šīs slepenās ieceres šai tautai, bet māci tiem nebeidzamu naidu pret grēku un nekrietnību.
- 33 Sludini tiem grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum; māci viņiem pazemoties un būt lēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; māci viņiem izturēt katru velna kārdinājumu ar viņu ticību Tam Kungam Jēzum Kristum.
- 34 Māci viņiem nepiekust labu darot, bet būt lēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; jo tādi atradīs atvieglojumu savām dvēselēm.
- 35 Ak, atceries, mans dēls, un mācies gudrību savā jaunībā, jā, mācies savā jaunībā turēt Dieva baušļus.
- 36 Jā, un piesauc Dievu visam savam atbalstam; jā, lai viss, ko tu darītu, būtu Tam Kungam, un lai kurp tu arī ietu, lai tas būtu Tai Kungā; jā, lai visas tavas domas būtu vērstas uz To Kungu; jā, lai visa tava sirds mīlestība būtu nolikta Tam Kungam mūžīgi.
- 37 Apspriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, un Viņš tevi virzīs uz labo; jā, kad tu apgulies naktī, apgulies Tai Kungā, lai Viņš sargātu tevi, kad tu gulī; un, kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar pateicību Dievam; un, ja tu tā darīsi, tu tiksī paaugstināts pēdējā dienā.
- 38 Un tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par to lietu, ko mūsu tēvi sauca par lodi jeb rādītāju—jeb ko mūsu tēvi sauca par Liahonu, kas, iztulkojot, nozīmē kompass, un Tas Kungs to sagatavoja.
- 39 Un lūk, nevarēja neviens cilvēks izstrādāt tik neparasti smalku darbu. Un lūk, tas bija sagatavots, lai parādītu mūsu tēviem virzienu, kur tiem bija jāiet tuksnesī.
- 40 Un tā viņiem darbojās atbilstoši viņu ticībai Dievam; tādēļ, ja viņiem bija ticība noticēt, ka Dievs var likt šīm šautrām rādīt ceļu, kur tiem jāiet, lūk, tas tika darīts; tādēļ viņiem bija šis brīnums un arī daudzi citi brīnumi, darīti ar Dieva spēku dienu no dienas.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Neskatoties uz to, ka šie brīnumi tika darīti ar maziem līdzekļiem, tā rādīja viņiem brīnumainus darbus. Viņi bija laiski un aizmirsā izmantot savu ticību un uzcītību, un tad šie brīnumainie darbi beidzās, un viņi nevirzījās uz priekšu savā ceļojumā;

42 tādēļ viņi kavējās tuksnesī jeb negāja taisnā virzienā, un tika mocīti ar badu un slāpēm savu pārkāpumu dēļ.

43 Un tad, mans dēls, es gribu, lai tu saprastu, ka šīs lietas nav bez ēnas; jo, kad mūsu tēvi bija laiski pievērst vērību šim kompasam (tad šīs lietas bija laicīgas), viņiem neveicās; tieši tāpat tas ir ar garīgām lietām.

44 Jo lūk, ir viegli pievērst vērību Kristus vārdam, kas norādīs jums taisnu virzienu uz mūžīgo svētlaimi, tāpat kā tas bija mūsu tēviem pievērst vērību šim kompasam, kurš norādītu tiem taisnu virzienu uz apsolīto zemi.

45 Un tad es saku, vai tanī nav kāds simbols? Jo tikpat noteikti, kā šis rādītājs veda mūsu tēvus, sekojot tā norādījumiem, uz apsolīto zemi, tā Kristus vārdi, ja mēs sekosim to norādījumiem, aizvedīs mūs viņpus šai bēdu ielejai uz daudz labāku apsolīto zemi.

46 Ak mans dēls, nebūsim laiski dēļ šī ceļa viegluma; jo tā tas bija ar mūsu tēviem; jo tā tas bija tiem sagatavots, ka, ja viņi raudzītos, viņi varētu dzīvot; tieši tāpat tas ir ar mums. Ceļš ir sagatavots, un, ja mēs raudzīsimies, mēs varēsim dzīvot mūžīgi.

47 Un tagad, mans dēls, skaties, lai tu rūpētos par šīm svētajām lietām, jā, skaties, lai tu raudzītos uz Dievu un dzīvotu. Ej pie šiem ļaudīm un sludini vārdu, un esi prātīgs. Mans dēls, ardievu.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Almas 38

- 1 Mans dēls, pievērs ausi maniem vārdiem, jo es saku tev, tieši tāpat kā es teicu Helamanam, ka tā, kā jūs turēsīt Dieva pavēles, tā jums veiksies šinī zemē, un tā, kā jūs neturēsīt Dieva pavēles, tā jūs tiksīt padzīti no Viņa vaiga.
- 2 Un tad, mans dēls, es ceru, ka man būs milzīgs prieks tevī dēļ tavas stingrības un tavas uzticības Dievam; jo, kā tu esi sācis savā jaunībā raudzīties uz To Kungu, savu Dievu, patiesi tā es ceru, ka tu turpināsi turēt Viņa pavēles; jo svētīts ir tas, kas pastāv līdz galam.
- 3 Es saku tev, mans dēls, ka man jau ir bijis milzīgs prieks par tevi dēļ tavas uzticības un tavas uzcītības, un tavas pacietības, un tavas iecietības starp zoramiešu ļaudīm.
- 4 Jo es zinu, ka tu biji važās; jā, un es arī zinu, ka tu tiki apmētāts ar akmeņiem vārda dēļ; un tu visu to panesi ar pacietību Tā Kunga dēļ, kas bija ar tevi, un tagad tu zini, ka Tas Kungs tevi atbrīvoja.
- 5 Un tad, mans dēls Šiblon, es gribu, lai tu atcerētos, ka tik daudz, kā tu uzticēsies Dievam, patiesi tāpat tu tiksī atbrīvots no saviem pārdzīvojumiem un savām grūtībām, un savām ciešanām, un tiksī paaugstināts pēdējā dienā.
- 6 Tad, mans dēls, es gribu, lai tu nedomātu, ka es pats visu to zinu, bet tas ir Dieva Gars, kas ir manī, kas visu to dara zināmu man; jo, ja es nebūtu piedzimis no Dieva, es nezinātu visas šīs lietas.
- 7 Bet lūk, Tas Kungs Savā milzīgajā žēlastībā sūtīja Savu eņģeli pasludināt man, lai es pārtrauktu iznīcības darbu starp Viņa ļaudīm; jā, un es esmu redzējis eņģeli vaigu vaigā, un viņš runāja ar mani, un viņa balss bija kā pērkons, un tā satricināja visu zemi.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Un notika, ka es trīs dienas un trīs naktis biju pašās rūgtākajās dvēseles sāpēs un ciešanās; un nekad, līdz es nepiesaucu To Kungu Jēzu Kristu pēc žēlastības, es nesaņēmu savu grēku piedošanu. Bet lūk, es piesaucu Viņu un es atradu mieru savai dvēselei.
- 9 Un tad, mans dēls, es pastāstīju tev to visu, lai tu mācītos gudrību, lai tu mācītos no manis, ka nav cita ceļa jeb veida, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai iekš un caur Kristu. Lūk, Viņš ir pasaules dzīvība un gaisma. Lūk, Viņš ir patiesības un taisnības vārds.
- 10 Un tad, kā tu esi sācis mācīt vārdu, tieši tā es gribu, lai tu turpinātu mācīt; un es gribu, lai tu būtu uzcītīgs un atturīgs visās lietās.
- 11 Skaties, lai tu neuzpūstos lepnībā; jā, skaties, lai tu nelielītos par savu paša gudrību, nedz par savu lielo spēku.
- 12 Esi drošsirdīgs, bet ne valdonīgs; un arī skaties, lai tu savaldītu visas savas kaisles, lai tu tiktu piepildīts ar mīlestību; skaties, lai tu neielastos dīkdienībā.
- 13 Nelūdž tā, kā zoramieši to dara, jo tu redzēji, ka viņi lūdž, lai tiktu cilvēku izdzirdēti un tiktu uzslavēti par savu gudrību.
- 14 Nesaki: Ak Dievs, es pateicos Tev, ka mēs esam labāki nekā mūsu brāļi, bet drīzāk saki: Ak Kungs, piedod manu necienību un žēlastībā piemiņi manus brāļus—jā, vienmēr atzīsti savu necienību Dieva priekšā.
- 15 Un lai Tas Kungs svētī tavu dvēseli, un pieņem tevi pēdējā dienā Savā valstībā sēdēt mierā. Tagad ej, mans dēls, un māci vārdu šiem ļaudīm. Esi prātīgs. Mans dēls, ardievu!

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Almas 39

- 1 Un tagad, mans dēls, man tev ir kas nedaudz vairāk sakāms, nekā es teicu tavam brālim; jo lūk, vai tu neesi ievērojis sava brāļa stingrību, viņa uzticību un viņa uzcītību Dieva pavēļu turēšanā? Lūk, vai viņš tev nav rādījis labu piemēru?
- 2 Jo tu neesi pievērsis maniem vārdiem tādu vērību, kā tavs brālis starp zoramiešu ļaudīm. Tad tas ir tas, kas man ir pret tevi; tu aizej līdz pat lielībai par savu spēku un savu gudrību.
- 3 Un tas vēl nav viss, mans dēls. Tu darīji to, kas man bija smagi, jo tu noliedzi kalpošanu un gāji uz Sirona zemi lamaniešu robežās pakaļ netiklei Izabellai.
- 4 Jā, viņa ir aizvilinājusi daudzus sirdis, bet tas nav attaisnojums tev, mans dēls. Tev vajadzēja nodoties tai kalpošanai, kas tev bija uzticēta.
- 5 Vai tu nezini, mans dēls, ka šīs lietas ir negantība Tā Kunga acīs; jā, vislielākā negantība no visiem grēkiem, izņemot nevainīgu asiņu izliešanu vai Svētā Gara noliegšanu?
- 6 Jo lūk, ja tu noliedz Svēto Garu, kad tas vienreiz jau ir bijis tevī, un tu zini, ka tu to noliedz, lūk, tas ir grēks, kas nav piedodams; jā, un tas, kas slepkavo, pretēji gaismai un zināšanām par Dievu, nav viegli tādām dabūt piedošanu; jā, es saku tev, mans dēls, ka nav viegli tādām dabūt piedošanu.
- 7 Un tad, mans dēls, kaut Dievs dotu, ka tu nebūtu vainīgs tik lielā noziegumā. Es nekavētos pie taviem noziegumiem, mocot tavu dvēseli, ja tas nebūtu tev par labu.
- 8 Bet lūk, tu nevari noslēpt savus noziegumus no Dieva; un, ja vien tu nenožēlosi grēkus, tie stāvēs kā liecība pret tevi pēdējā dienā.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Tad nu, mans dēls, es gribu, lai tu nožēlotu un atmetu savus grēkus, un nesekotu vairs tam, ko iekāro tavas acis, bet apspiestu sevi visās šajās lietās; jo, ja vien tu to nedarīsi, tu nekādi nevarēsi iemantot Dieva valstību. Ak, atceries un uzņemies to, un apspied sevi šajās lietās.
- 10 Un es pavēlu tev apņemties apspriesties ar saviem vecākajiem brāļiem tajā, ko tu iesāc; jo lūk, tu esi jauns, un tev ir vajadzība, lai tavi vecākie brāļi tevi audzinātu. Un paklausī viņu padomam.
- 11 Neļauj sevi aizvilināt ar nekādu tukšu vai muļķīgu lietu; neļauj atkal velnam aizvilināt tavu sirdi pakal šīm bezdievīgajām netiklēm. Lūk, ak mans dēls, cik lielu nekrietnību tu esi darījis zoramiešiem; jo, kad viņi redzēja tavu uzvedību, viņi neticēja maniem vārdiem.
- 12 Un tad nu Tā Kunga Gars saka man: Pavēli saviem bērniem darīt labu, lai viņi neaizvilinātu daudzus ļaunu sirdis uz iznīcību, tādēļ es pavēlu tev, mans dēls, bailēs no Dieva, lai tu atturētos no savām nekrietnībām;
- 13 lai tu pievērstos Tam Kungam ar visu savu prātu, spēku un izturību; lai tu vairs neaizvilinātu sirdis darīt ļaunu; bet drīzāk atgriezies pie viņiem un atzīsti savas vainas un to, ko tu esi darījis aplam.
- 14 Nemeklē nedz bagātības, nedz pasaules niecīgās lietas; jo lūk, tu nevari paņemt tās sev līdz.
- 15 Un tagad, mans dēls, es gribu tev pateikt kaut ko par Kristus atnākšanu. Lūk, es saku tev, ka tas ir Viņš, kas noteikti nāks, lai uzņemtos pasaules grēkus; jā, Viņš nāk, lai pasludinātu glābšanas prieka vēstis Saviem ļaudīm.
- 16 Un tad nu, mans dēls, šī bija tā kalpošana, kam tu tiki aicināts—sludināt šīs prieka vēstis šiem ļaudīm, lai sagatavotu viņu prātus; jeb drīzāk, lai glābšana varētu nākt pie tiem, lai viņi varētu sagatavot savu bērnu prātus uz klausīt vārdu Viņa atnākšanas laikā.
- 17 Un tad es mazliet atvieglošu tavu prātu par šo jautājumu. Lūk, tu brīnies, kāpēc šīm lietām ir jātop zināmām tik ilgi iepriekš. Lūk, es saku tev, vai dvēsele šinī laikā nav tikpat vērtīga Dievam kā dvēsele, kas būs Viņa atnākšanas laikā?

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

18 Vai nav nepieciešams, lai pestīšanas iecere tiktu darīta zināma šiem ļaudīm tāpat kā viņu bērniem?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

19 Vai nav tikpat viegli Tam Kungam sūtīt Savu eņģeli pasludināt mums šīs prieka vēstis, kā mūsu bērniem jeb kā pēc Viņa atnākšanas?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Almas 40

- 1 Tagad, mans dēls, ir kaut kas vairāk, ko es tev gribu pateikt, jo es manu, ka tavs prāts ir noraizējies par mirušo augšāmcelšanos.
- 2 Lūk, es saku tev, ka nav nekādas augšāmcelšanās—jeb es teiktu, citiem vārdiem, ka šis mirstīgais netiek ietērpts nemirstīgajā, šis iznīcīgais netiek ietērpts neiznīcīgajā—līdz nebūs pagājusi Kristus atnākšana.
- 3 Lūk, Viņš atnes mirušo augšāmcelšanos. Bet lūk, mans dēls, vēl nav augšāmcelšanās. Tagad es atklāšu tev noslēpumu; tomēr ir daudzi noslēpumi, kas tiek sargāti, ka neviens tos nezina, izņemot pašu Dievu. Bet es parādīšu tev vienu lietu, ko es cītīgi jautāju Dievam, lai es varētu zināt—tas ir par augšāmcelšanos.
- 4 Lūk, ir nolikts laiks, kad visi uzcelsies no mirušajiem. Taču, kad šis laiks nāks, neviens nezina; bet Dievs zina to laiku, kas ir nolikts.
- 5 Tad nu, vai tas būs vienā laikā jeb otrā laikā, jeb trešā laikā, ka cilvēki uzcelsies no mirušajiem, tam nav nozīmes; jo Dievs zina visas šīs lietas; un man ir pietiekami zināt, ka tas tā ir,—ka ir nolikts laiks, kad visi uzcelsies no mirušajiem.
- 6 Tad nu ir vajadzīgs laika sprīdis starp nāvi un augšāmcelšanos.
- 7 Un tad es vaicāju—kas notiek ar cilvēku dvēselēm no šī nāves brīža līdz noliktajam augšāmcelšanās laikam?
- 8 Tad nu, vai ir vairāk nekā viens noliktais laiks cilvēkiem uzcelties, nav nozīmes, jo visi nenomirst vienā brīdī, un tam nav nozīmes; Dievam viss ir kā viena diena, un laiks tiek mērīts vienīgi cilvēkiem.
- 9 Tādēļ ir nolikts laiks cilvēkiem, kad viņi augšāmcelsies no mirušajiem; un ir laika sprīdis starp nāves brīdi un augšāmcelšanos. Un tad, par šo laika sprīdi, kas notiek ar cilvēku dvēselēm—tā ir tā lieta, par ko es uzcītīgi jautāju Tam Kungam, lai zinātu; un tā ir lieta, par ko es zinu.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

- 10 Un kad pienāks laiks, kad visi celsies, tad viņi zinās, ka Dievs zina visus laikus, kas ir nolikti cilvēkam.
- 11 Tagad par dvēseles stāvokli starp nāvi un augšāmcelšanos—lūk, tas man ir ticis darīts zināms caur eņģeli, ka visu cilvēku gari, tikko tie ir pametuši šo mirstīgo ķermeni, jā, visu cilvēku gari, vai tie ir labi vai ļauni, tiek paņemti mājās pie tā Dieva, kas devis viņiem dzīvību.
- 12 Un tad notiks, ka to gari, kuri ir taisnīgi, tiks uzņemti laimes stāvoklī, kas tiek saukts par paradīzi, atpūtas stāvoklī, miera stāvoklī, kur tie atpūtiesies no visām savām raizēm un no visām rūpēm, un bēdām.
- 13 Un tad notiks, ka bezdievīgo gari, jā, tie, kas ir ļauni—jo lūk, viņos nav nevienas daļas nedz daļiņas no Tā Kunga Gara; jo lūk, viņi labāk ir izvēlējušies ļaunos darbus nekā labos; tādēļ velna gars ieiet tajos un sagrauj viņu namu—un šie tiks padzīti ārējā tumsībā; tur būs raudāšana un gaudošana, un zobu griešana, un tas viņu pašu nekrietnības dēļ, jo viņi pēc velna gribas būs aizvesti kā gūstekņi.
- 14 Tad nu šis ir bezdievīgo dvēseļu stāvoklis, jā, tumsībā un šausmās, un briesmās raugoties pēc kvēlojošā Dieva sašutuma un dusmām pār tiem; tā viņi paliek šajā stāvoklī, tāpat kā taisnie paradīzē, līdz pat viņu augšāmcelšanās laikam.
- 15 Tad nu, ir daži, kas ir sapratuši, ka šis dvēseles laimes stāvoklis un šis bēdu stāvoklis pirms augšāmcelšanās ir pirmā augšāmcelšanās. Jā, es pieļauju, ka tas var tikt nosaukts par augšāmcelšanos, gara jeb dvēseles uzcelšanu un to nodošanu laimei vai bēdām, saskaņā ar tiem vārdiem, kas ir teikti.
- 16 Un lūk, vēl ir teikts, ka ir pirmā augšāmcelšanās, visu to augšāmcelšanās, kuri ir bijuši vai kuri ir, vai kuri būs, līdz pat Kristus augšāmcelties no mirušajiem.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

- 17 Tad nu mēs nedomājam, ka šī pirmā
augšāmcelšanās, par ko tā ir teikts, varētu būt
dvēseļu augšāmcelšanās un to nodošana laimei vai
bēdām. Tev nav jādomā, ka tas nozīmē to.
- 18 Lūk, es saku tev: Nē!, bet tas nozīmē dvēseles un
ķermeņa atkalapvienošanos tiem, kas bija no Ādama
dienām līdz pat Kristus augšāmcelšanās brīdim.
- 19 Tad nu, vai to, par kuriem es esmu runājis,
dvēseles un ķermeņi tiks atkalapvienoti vienā reizē,
bezdievīgo tāpat kā taisno, es nesaku; lai ir gana, ka
es saku, ka viņi visi uzcelties jeb, citiem vārdiem,
viņu augšāmcelšanās notiks pirms to
augšāmcelšanās, kuri nomirs pēc Kristus
augšāmcelšanās.
- 20 Tad nu, mans dēls, es nesaku, ka viņu
augšāmcelšanās nāk līdz ar Kristus augšāmcelšanos;
bet lūk, es saku to kā savas domas, ka taisno dvēseles
un ķermeņi tiek atkalapvienoti līdz ar Kristus
augšāmcelšanos un Viņa uzkāpšanu debesīs.
- 21 Bet, vai tas būs līdz ar Viņa augšāmcelšanos vai
pēc tam, es nesaku; bet tik daudz es saku, ka ir laika
sprīdis starp nāvi un ķermeņa augšāmcelšanos, un
dvēseles stāvoklis laimē vai bēdās līdz pat laikam,
kas ir Dieva nolikts, kad mirušie celsies un tiks
apvienoti gan dvēsele, gan ķermenis, un tiks vesti
Dieva priekšā, un tiks tiesāti saskaņā ar saviem
darbiem.
- 22 Jā, tas īsteno visa tā atjaunošanu, par ko ir ticis
runāts ar svēto praviešu muti.
- 23 Dvēsele tiks atjaunota ar ķermeni, un ķermenis ar
dvēseli; jā, un katrs loceklis un locītava tiks atjaunoti
savā ķermenī; jā, patiesi neviens mats no galvas
nezudīs, bet visas lietas tiks atjaunotas to īstā un
pilnīgā ķermenī.
- 24 Un tad, mans dēls, šī ir tā atjaunošana, par ko ir
runāts ar svēto praviešu muti—
- 25 un tad taisnie mirdzēs Dieva valstībā.

Now, we do not suppose that this first resurrec-
tion, which is spoken of in this manner, can be the
resurrection of the souls and their consignment to
happiness or misery. Ye cannot suppose that this is
what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the re-
uniting of the soul with the body, of those from the
days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of
whom has been spoken shall all be reunited at once,
the wicked as well as the righteous, I do not say; let it
suffice, that I say that they all come forth; or in other
words, their resurrection cometh to pass before the
resurrection of those who die after the resurrection
of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection
cometh at the resurrection of Christ; but behold, I
give it as my opinion, that the souls and the bodies
are reunited, of the righteous, at the resurrection of
Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do
not say; but this much I say, that there is a space be-
tween death and the resurrection of the body, and a
state of the soul in happiness or in misery until the
time which is appointed of God that the dead shall
come forth, and be reunited, both soul and body, and
be brought to stand before God, and be judged ac-
cording to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those
things of which has been spoken by the mouths of
the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the
body to the soul; yea, and every limb and joint shall
be restored to its body; yea, even a hair of the head
shall not be lost; but all things shall be restored to
their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which
has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the
kingdom of God.

26   Bet lūk, drausmīga nāve nāk pār bezdievīgajiem;
jo viņi mirst attiecībā uz lietām, kas piederas
taisnībai; jo viņi ir netīri, un nekas netīrs nevar
iemantot Dieva valstību, bet viņi tiek padzīti un
nodoti baudīt sava padarītā jeb savu darbu augļus,
kuri ir bijuši ļauni; un viņi izdzer rūgtā kausa mieles.

But behold, an awful death cometh upon the
wicked; for they die as to things pertaining to things
of righteousness; for they are unclean, and no un-
clean thing can inherit the kingdom of God; but they
are cast out, and consigned to partake of the fruits of
their labors or their works, which have been evil;
and they drink the dregs of a bitter cup.

Almas 41

- 1 Un tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par atjaunošanu, par kuru ir runāts; jo lūk, daži ir sagrozījuši Rakstus un ir tālu nomaldījušies tā dēļ. Un es manu, ka tavs prāts ir noraizējies arī par šo lietu. Bet lūk, es tev to izskaidrošu.
- 2 Es saku tev, mans dēls, ka pestīšanas iecere ir nepieciešama Dieva taisnībai, jo ir nepieciešams, lai visas lietas tiktu atjaunotas to pareizā kārtībā. Lūk, tas ir nepieciešams un taisnīgi, saskaņā ar Kristus spēku un augšāmcelšanos, ka cilvēka dvēsele tiks atjaunota tā ķermenī un ka katra ķermeņa daļa tiks pie tā atjaunota.
- 3 Un ir nepieciešams Dieva taisnībai, lai cilvēki tiktu tiesāti atbilstoši viņu darbiem; un, ja viņu darbi bija labi šinī dzīvē, un viņu sirds vēlmes bija labas, tad arī pēdējā dienā viņi tiks atjaunoti tam, kas ir labs.
- 4 Un, ja viņu darbi ir ļauni, viņi tiks atjaunoti ļaunam. Tādēļ visas lietas tiks atjaunotas to pareizajā kārtībā, katra lieta savā dabīgajā veidolā—mirstība uzcelsies nemirstībā, iznīcība neiznīcībā—uzcelsies bezgalīgā laimē iemantot Dieva valstību, vai bezgalīgās bēdās iemantot velna valstību, vienu no vienas puses, otru no otras—
- 5 viens tiek augšāmcelts laimei, atbilstoši savām vēlmēm pēc laimes, jeb labam, atbilstoši savām vēlmēm pēc labā; un otrs—ļaunam, atbilstoši savām vēlmēm pēc ļauna; jo, kā viņš ir vēlējis darīt ļaunu visas dienas garumā, tāpat sev par algu viņš saņems ļaunu, kad nakts nāks.
- 6 Un tā tas ir no otras puses. Ja viņš ir nožēlojis savus grēkus un vēlējis taisnīgumu līdz savu dienu galam, tāpat viņš tiks atalgots ar taisnīgumu.
- 7 Šie ir tie, kas ir Tā Kunga pestīti; jā viņi ir tie, kas ir paņemti, kas ir atbrīvoti no bezgalīgās tumsības nakts, un tā viņi pastāv vai krīt; jo lūk, viņi paši ir sev soģi, vai nu darot labu vai ļaunu.
- 8 Tad nu Dieva lēmumi ir negrozāmi; tādēļ ceļš ir sagatavots, lai tas, kas grib, var pa to iet un tikt izglābts.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

- 9 Un tad lūk, mans dēls, neuzdrošiniēs vēl kādu reizi apgrēcināties pret savu Dievu tajos mācības punktos, kuros tu līdz šim esi uzdrošinājies grēkot.
- 10 Nedomā, ka tā dēļ, kas ir ticis runāts par atjaunošanu, tu tiksī atjaunots no grēka laimē. Lūk, es saku tev, ka bezdievība nekad nav bijusi laime.
- 11 Un tad, mans dēls, visi cilvēki, kuri ir dabiskajā stāvoklī, jeb es gribētu teikt, miesīgajā stāvoklī, ir rūgtā žultī un nekrietnības saitēs; viņi pasaulē ir bez Dieva, un viņi ir gājuši pretēji Dieva dabai; tādēļ viņi ir tādā stāvoklī, kas ir pretējs laimes būtībai.
- 12 Un tad lūk, vai vārda atjaunošana nozīme ir paņemt kādu lietu no tās dabiskā stāvokļa un ievietot to nedabiskajā stāvoklī jeb ievietot to tādā stāvoklī, kas ir pretējs tās būtībai?
- 13 Ak mans dēls, tā tas nav; bet vārda atjaunošana nozīme ir nest atkal atpakaļ ļaunu par ļaunu jeb miesīgu par miesīgu, jeb velnišķīgu par velnišķīgu— labu par to, kas ir labs; taisnīgu par to, kas ir taisnīgs; taisnu par to, kas ir taisns; žēlastību par to, kas ir žēlīgs.
- 14 Tādēļ, mans dēls, skaties, lai tu būtu žēlīgs pret saviem brāļiem; rīkojies taisni, spried taisnīgi un dari labu nepārtraukti; un, ja tu darīsi to visu, tad tu saņemsi savu atalgojumu; jā, pret tevi atkal tiks atjaunota žēlastība; pret tevi atkal tiks atjaunota taisnība; pret tevi atkal tiks atjaunota taisnīga tiesa; un tu atkal tiksī atalgots ar labu.
- 15 Jo tas, ko tu izsūti, atgriezīsies atkal pie tevis un tiks atjaunots; tādēļ vārds atjaunošana pilnīgāk nosoda grēcinieku un it nemaz viņu neattaisno.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish— good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Almas 42

- 1 Un tagad, mans dēls, es manu, ka ir vēl kaut kas, kas uztrauc tavu prātu, ko tu nevari saprast—kas attiecas uz Dieva taisnīgumu, sodot grēcinieku; jo tu mēģini domāt, ka tas nav taisnīgi, ka grēcinieks tiks nodots ciešanām.
- 2 Tad lūk, mans dēls, es tev to izskaidrošu. Jo lūk, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs izraidīja mūsu pirmos vecākus no Ēdenes dārza apstrādāt zemi, no kuras tie tika ņemti—jā, Viņš izdzina cilvēku un Viņš nolika uz austrumiem no Ēdenes dārza ķerubu un liesmojošu zobenu, kas griezās uz visām pusēm, lai sargātu dzīvības koku,—
- 3 tad mēs redzam, ka cilvēks kļuva kā Dievs, zinādams labu un ļaunu; un, lai tas neizstieptu savu roku un neņemtu arī no dzīvības koka, un neēstu, un nedzīvotu mūžīgi, Dievs Tas Kungs nolika ķerubu un liesmojošu zobenu, lai viņš nebaudītu augli,—
- 4 un tā mēs redzam, ka tika dots laiks cilvēkam nožēlot grēkus, jā, pārbaudes laiks, laiks, lai nožēlotu grēkus un kalpotu Dievam.
- 5 Jo redzi, ja Ādams tūlīt būtu izstiepis savu roku un ēdis no dzīvības koka, viņš dzīvotu mūžīgi, saskaņā ar Dieva vārdu, un viņam nebūtu laika grēku nožēlošanai; jā, un arī Dieva vārds izrādītos tukšs, un diženā pestīšanas iecere būtu tikusi izjaukta.
- 6 Bet lūk, cilvēkam bija nolikts mirt—tādēļ, kad viņi tika padzīti no dzīvības koka, viņiem vajadzēja tikt izdeldētiem no zemes virsas—un cilvēks kļuva zudis uz mūžiem, jā, viņi kļuva par kritušiem cilvēkiem.
- 7 Un tagad ar šo tu redzi, ka mūsu pirmie vecāki tika padzīti gan laicīgi, gan garīgi no Tā Kunga vaiga; un tā mēs redzam, ka viņi tika pakļauti pašai savai gribai.
- 8 Tad lūk, nebija lietderīgi, ka cilvēks tiktu atprasīts no šīs laicīgās nāves, jo tas iznīcinātu diženo laimes ieceri.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Tādēļ, tā kā dvēsele nevarēja nomirt un krišana bija atnesusi visai cilvēcei garīgo nāvi tāpat kā laicīgo, tas ir, viņi bija atraidīti no Tā Kunga vaiga, tad bija vajadzīgs, lai cilvēce tiktu atprasīta no šīs garīgās nāves.
- 10 Tādēļ, kad viņi pēc dabas kļuva miesīgi, jutekliski un velnišķīgi, šīs pārbaudes stāvoklis kļuva tiem par stāvokli, lai sagatavotos; tas kļuva par sagatavošanās stāvokli.
- 11 Un tad atceries, mans dēls, ja nebūtu pestīšanas ieceres (to atmetot), tikko viņi nomirtu, viņu dvēseles kļūtu nelaimīgas, būdamas atraidītas no Tā Kunga vaiga.
- 12 Un tad nebūtu veida kā atprasīt cilvēku no šī kritušā stāvokļa, kurā cilvēks pats sevi ir novedis savas nepaklausības dēļ;
- 13 tādēļ, saskaņā ar taisnību, pestīšanas iecere nevar tikt īstenota savādāk, kā tikai uz nosacījumiem, ka cilvēks nožēlo grēkus šajā pārbaudes stāvoklī, jā, šai sagatavošanās stāvoklī; jo, izņemot tikai kā uz šiem nosacījumiem, žēlastība nevar tikt pielietota, neiznīcinot taisnības darbu. Tad nu taisnības darbs nevar tikt iznīcināts; savādāk Dievs vairs nebūtu Dievs.
- 14 Un tā mēs redzam, ka visa cilvēce bija kritusi un viņi bija taisnības varā; jā, Dieva taisnības, kura nosodītu viņus uz mūžiem tikt atraidītiem no Viņa vaiga.
- 15 Un tad žēlastības iecere nevarētu tikt īstenota, ja vien Izpiršana nebūtu veikta; tādēļ Dievs pats izpērk pasaules grēkus, lai īstenotu žēlastības ieceri, lai apmierinātu taisnības prasības, lai Dievs būtu pilnīgs, taisns Dievs, un arī žēlīgs Dievs.
- 16 Tad nu grēku nožēlošana nevarētu nākt pie cilvēkiem, ja nebūtu bijis soda, kam arī bija jābūt tikpat mūžīgam kā dvēseles dzīvība, noteikta pretstatā laimes iecerei, kas arī bija tikpat mūžīga kā dvēseles dzīvība.
- 17 Tad nu, kā cilvēks varētu nožēlot grēkus, ja vien viņš negrēkotu? Kā viņš varētu grēkot, ja nebūtu bijis likuma? Kā varētu būt likums, ja nebūtu bijis soda?
- 18 Tad nu sods bija noteikts, un taisnīgs likums bija dots, kas noved cilvēku pie sirdsapziņas pārmetumiem.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

- 19 Tad nu, ja nebūtu bijis dots likums—ja cilvēks noslepkavo, viņam jāmirst—vai viņš baidītos, ka viņam būs jāmirst, ja viņš slepkavos?
- 20 Un arī, ja nebūtu bijis dots likums pret grēku, cilvēki nebaidītos grēkot.
- 21 Un, ja nebūtu bijis dots likums, ja cilvēki grēkotu, ko taisnība varētu padarīt, vai arī žēlastība, jo tām nebūtu nekādu tiesību uz šo radību?
- 22 Bet likums ir dots un sods ir noteikts, un grēku nožēlošana dāvāta, kas nožēlo grēkus, to žēlastība pieprasa; savādāk taisnība pieprasa to radību un izpilda likumu, un likums uzliek sodu; ja ne tā, tad taisnības darbi tiktu iznīcināti un Dievs pārstātu būt Dievs.
- 23 Bet Dievs nepārstāj būt Dievs un žēlastība pieprasa to, kas patiesi nožēlojis grēkus, un žēlastība nāk dēļ Izpirkšanas; un Izpirkšana atnes mirušo augšāmcelšanos; un mirušo augšāmcelšanās atved cilvēkus atpakaļ Dieva vaiga priekšā; un tā viņi tiek atjaunoti Viņa vaiga priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem saskaņā ar likumu un taisnību.
- 24 Jo lūk, taisnība izpilda visas savas prasības un arī žēlastība pieprasa visu, kas ir viņas pašas; un tā tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts.
- 25 Ko, vai tu domā, ka žēlastība var laupīt taisnību? Es saku tev: Nē, nekādā ziņā. Ja tā būtu, Dievs pārstātu būt Dievs.
- 26 Un tā Dievs īsteno Savus diženos un mūžīgos nodomus, kas bija sagatavoti no pasaules radīšanas. Un tā norisinās cilvēku glābšana un pestīšana, un arī viņu izdeldēšana un bēdas.
- 27 Tādēļ, ak mans dēls, katrs, kas grib, var nākt un brīvi dzert no dzīvības ūdeņiem; un katrs, kas negrib, netiek piespiests nākt, bet pēdējā dienā viņam tiks atdots atbilstoši viņa darbiem.
- 28 Ja viņš ir vēlējis darīt ļaunu un nav nožēlojis grēkus savās dienās, lūk, ar ļaunu viņam tiks atdarīts, saskaņā ar Dieva atjaunošanu.
- 29 Un tagad, mans dēls, es vēlos, lai tu neļautu šīm lietām vairs tevi uztraukt, un tikai lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedīs tevi pie grēku nožēlošanas.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

30 Ak mans dēls, es vēlos, lai tu vairs nenoliegtu Dieva taisnību. Necenties attaisnot sevi ne vismazākā mērā savos grēkos, noliedzot Dieva taisnību; bet lai Dieva taisnībai un Viņa žēlastībai, un Viņa iecietībai ir pilnīga vara tavā sirdī; un lai tas viss tevi nospiež pazemībā līdz zemei.

31 Un tagad, ak mans dēls, tu tiec Dieva aicināts sludināt vārdu šiem ļaudīm. Un tagad, mans dēls, ej savu ceļu, sludini vārdu ar patiesību un saprātu, lai tu varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas, lai diženā žēlastības iecere varētu tos pieprasīt. Un lai Dievs dod tev atbilstoši maniem vārdiem. Āmen.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Almas 43

- 1 Un tad notika, ka Almas dēli gāja tautā, lai sludinātu tiem vārdu. Un arī pats Alma nevarēja palikt mierā un arī gāja.
- 2 Tagad mēs vairāk nerunāsim par viņu sludināšanu, izņemot to, ka viņi sludināja vārdu un patiesību, atbilstoši pravietojuma un atklāsmes garam; un viņi sludināja pēc Dieva svētās kārtas, ar kuru viņi bija aicināti.
- 3 Un tagad es atgriežos pie apraksta par kariem starp nefijiešiem un lamaniešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā.
- 4 Jo lūk, notika, ka zoramieši kļuva par lamaniešiem; tādēļ astoņpadsmitā gada sākumā nefijiešu tauta redzēja, ka lamanieši nāk uz tiem, tādēļ viņi gatavojās karam; jā, viņi sapulcināja kopā savus karapulklus Jeršonas zemē.
- 5 Un notika, ka lamanieši nāca ar saviem tūkstošiem; un viņi nāca Antionuma zemē, kas ir zoramiešu zeme, un vīrs vārdā Zerahemnass bija viņu vadonis.
- 6 Un tad, tā kā amalekieši bija daudz ļaunāki un vairāk sliecās uz slepkavošanu nekā paši lamanieši, tādēļ Zerahemnass iecēla augstākos virsniekus pār lamaniešiem, un tie visi bija amalekieši un zoramieši.
- 7 Tad nu šo viņš darīja, lai varētu saglabāt viņu naidu pret nefijiešiem, lai viņš varētu dabūt tos pakļautībā, lai īstenotu savus nodomus.
- 8 Jo lūk, viņa nodomi bija uzkūdit lamaniešus dūsmās pret nefijiešiem; šo viņš darīja, lai varētu piesavināties milzīgu varu pār tiem, un arī lai viņš varētu iegūt varu pār nefijiešiem, pakļaujot tos jūgā.
- 9 Un tad nefijiešu nodoms bija aizstāvēt savas zemes un savas mājas, un savas sievas, un savus bērnus, lai viņi varētu aizsargāt tos no savu ienaidnieku rokām; un arī lai viņi varētu saglabāt savas tiesības un savas privilēģijas, jā, un arī savu brīvību, lai viņi varētu pielūgt Dievu atbilstoši savām vēlmēm.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

10 Jo viņi zināja, ka, ja tie kritīs lamaniešu rokās, tad lamanieši iznīcinās katru, kas pielūgs Dievu garā un patiesībā, patieso un dzīvo Dievu.

11 Jā, un viņi arī zināja par lamaniešu ārkārtīgo naidu pret saviem brāļiem, kas bija Anti-nefij-lehija tauta, kas tika saukti par Amona tautu—ka tie neņemtu rokās ieročus, jā, viņi bija stājušies derībā un viņi to nelauzta—tādēļ, ja viņi kristu lamaniešu rokās, viņi tiktu iznīcināti.

12 Un nefijieši neļāva viņus iznīcināt; tādēļ viņi deva tiem zemes viņu mantojumā.

13 Un Amona tauta deva nefijiešiem lielu daļu no savas mantas, lai uzturētu viņu karapulkus; un tā nefijieši bija spiesti vieni paši turēties pretī lamaniešiem, kas bija Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu, un visu to, kas bija atšķēlušies no nefijiešiem, pēcteču sajaukums; kas bija amalekieši un zoramieši, un Noas priesteru pēcteči.

14 Tad nu šo pēcteču bija tik daudz, gandrīz tikpat cik nefijiešu; un tā nefijieši bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem, līdz pat asinsizliešanai.

15 Un notika, kad lamaniešu karapulki tika sapulcināti kopā Antionuma zemē, lūk, nefijiešu karapulki bija gatavi tiem stāties pretī Jeršonas zemē.

16 Tad nefijiešu vadonis jeb vīrs, kas bija iecelts būt par augstāko virsnieku pār nefijiešiem—tad tas augstākais virsnieks pārņēma visu karapulku komandēšanu—un viņa vārds bija Moronijs;

17 un Moronijs pārņēma visu komandēšanu un vadību pār viņu kariem. Un viņš bija tikai divdesmit un piecus gadus vecs, kad viņš tika iecelts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem.

18 Un notika, ka viņš sastapa lamaniešus Jeršonas robežās, un viņa ļaudis bija apbruņoti ar zobeniem un ar jataganiem, un ar visa veida kara ieročiem.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

- 19 Un, kad lamaniešu karapulki ieraudzīja, ka Nefija tauta jeb ka Moronijs bija sagatavojis savus ļaudis ar krūšu bruņām un ar roku bruņām, jā, un arī ar bruņucepurēm, kas aizsargāja viņu galvas, un viņi arī bija apģērbti biezās drēbēs—
- 20 tad Zerahemnasa karapulks nebija ne ar ko tādu sagatavots; viņiem bija tikai viņu zobeni un viņu jatagani, viņu loki un viņu bultas, viņu akmeņi un viņu lingas; un viņi bija kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem; jā, visi bija kaili, izņemot zoramiešus un amalekiešus;
- 21 bet viņi nebija bruņojušies ar krūšu bruņām, ne ar vairogiem, tādēļ viņi ārkārtīgi izbijās no nefijiešu karapulkiem dēļ to bruņām, neskatoties uz to, ka viņu skaits bija daudz lielāks nekā nefijiešiem.
- 22 Lūk, tad notika, ka viņi neuzdrīkstējās uzbrukt nefijiešiem Jeršonas robežās, tādēļ viņi devās prom no Antionuma zemes mežonīgā apvidū, un viņi ceļoja apkārt pa mežonīgo apvidu, projām uz Sidonas upes izteku, lai viņi varētu nokļūt Manti zemē un sagrābt to zemi; jo viņi nedomāja, ka Moronija karapulki zinās, kurp viņi aiziet.
- 23 Bet notika, ka, tikko kā viņi aizgāja mežonīgā apvidū, Moronijs sūtīja izlūkus mežonīgā apvidū novērot viņu pulku; un, zinādams par Almas pravietojumiem, Moronijs sūtīja arī kādus vīrus pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņš varētu jautāt Tam Kungam, kurp jāiet nefijiešu karapulkiem, lai aizsargātos pret lamaniešiem.
- 24 Un notika, ka vārds no Tā Kunga nāca pie Almas un Alma paziņoja Moronija vēstnešiem, ka lamaniešu karapulki dodas apkārt pa mežonīgo apvidu, lai viņi varētu nonākt Manti zemē, lai viņi varētu iesākt uzbrukumu tautas vājākajai daļai. Un šie vēstneši gāja un nodeva to vēsti Moronijam.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jerшон; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

- 25 Tad Moronijs, atstājis daļu no sava karapulka Jeršonas zemē, ja gadījumā daļa lamaniešu nāktu tajā zemē un sagrābtu pilsētu, paņēma sava karapulka atlikušo daļu un devās uz Manti zemi.
- 26 Un viņš lika, lai visi ļaudis šajā zemes pusē sapulcētos kopā kaujai pret lamaniešiem, lai aizsargātu savas zemes un savu valsti, savas tiesības un savu brīvību; tādēļ viņi bija sagatavojušies lamaniešu atnākšanas brīdim.
- 27 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulks paslēptos ielejā, kas bija netālu no Sidonas upes krasta, kas bija uz rietumiem no Sidonas upes mežonīgā apvidū.
- 28 Un Moronijs izvietoja izlūkus visapkārt, lai viņš varētu zināt, kad nāks lamaniešu pulks.
- 29 Un tad, tā kā Moronijs zināja lamaniešu nolūkus, ka viņu nolūks bija iznīcināt savus brāļus vai pakļaut tos un novest tos jūgā, lai viņi varētu nodibināt sev ķēniņvalsti pār visu zemi;
- 30 un viņš arī zināja, ka nefījiešu vienīgā vēlēšanās bija saglabāt savas zemes un savu brīvību, un savu baznīcu, tādēļ viņš neuzskatīja par grēku, ka viņš aizsargātu tos ar kara viltību; tādēļ viņš ar saviem izlūkiem uzzināja, pa kurieni lamanieši ies.
- 31 Tādēļ viņš sadalīja savu karapulku un aizveda daļu ielejā, un paslēpa tos austrumos un dienvidos no Riplas kalna;
- 32 un atlikušos viņš paslēpa rietumu ielejā, uz rietumiem no Sidonas upes, un tā lejup pa Manti zemes robežu.
- 33 Un tā novietojis savu karapulku pēc savas vēlēšanās, viņš bija sagatavojies stāties tiem pretī.
- 34 Un notika, ka lamanieši nāca kalna ziemeļu pusē, kur daļa no Moronija karapulka bija paslēpta.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

35 Un, kad lamanieši bija pagājuši garām Ripla kalnam un nonāca ielejā, un sāka šķērsot Sidonas upi, karapulks, kas bija paslēpies kalna dienvidos, ko vadīja vīrs vārdā Lehijs, un viņš veda savu karapulku uz priekšu un ielencā lamaniešus no austrumiem tiem aizmugurē.

36 Un notika, ka lamanieši, kad tie ieraudzīja nefijiešus, nākot uz tiem no aizmugures, apgriezās un sāka cīnīties ar Lehija karapulku.

37 Un nāves darbs sākās abās pusēs, bet tas bija šausmīgāks lamaniešu pusei, jo viņu kailie ķermeņi bija pakļauti nefijiešu smagajiem triecieniem ar to zobeniem un jataganiem, kas nesa nāvi gandrīz ar katru sitienu.

38 Kamēr, no otras puses, tikai ik pa brīdim krita kāds no vīriem starp nefijiešiem no to zobeniem un asins zaudēšanas, jo viņi bija aizsargāti vissvarīgākajās ķermeņa daļās, jeb vissvarīgākās ķermeņa daļas bija aizsargātas no lamaniešu sitieniem ar viņu krūšu bruņām un viņu roku bruņām, un viņu bruņucepurēm, un tā nefijieši veica nāves darbu starp lamaniešiem.

39 Un notika, ka lamanieši nobijās dēļ tās lielās iznīcināšanas viņu vidū, līdz kamēr viņi iesāka bēgt uz Sidonas upi.

40 Un viņus vajāja Lehijs un viņa vīri; un viņi tika Lehija iedzīti Sidonas ūdeņos, un viņi šķērsoja Sidonas ūdeņus. Un Lehijs paturēja savus karapulkus Sidonas upes krastā, lai tie to nešķērsotu.

41 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks stājās pretī lamaniešiem ielejā Sidonas upes otrā krastā un sāka tiem uzbrukt un tos kaut.

42 Un lamanieši bēga viņu priekšā uz Manti zemi; un atkal viņiem pretī stājās Moronija karapulki.

43 Tagad šajos apstākļos lamanieši ārkārtīgi cīnījās; jā, nekad nebija pieredzēts, ka lamanieši cīnītos ar tik ārkārtīgi lielu spēku un drosmi, nē, nekad no paša iesākuma.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

- 44 Un viņi tika iedvesmoti no zoramiešiem un amalekiešiem, kas bija viņu augstie virsnieki un vadoņi, un arī no Zerahemnasa, kas bija viņu augstākais virsnieks jeb viņu galvenais vadonis un pavēlnieks; jā, tie cīnījās kā pūķi, un daudzi nefijieši tika nokauti no viņu rokām, jā, jo tie pārcirta uz pusēm daudzas no viņu bruņucepurēm un tie caurdūra daudzas no viņu krūšu bruņām, un tie nocirta daudzas no viņu rokām; un tā lamanieši sita savās nežēlīgajās dusmās.
- 45 Tomēr nefijiešus iedvesmoja labāks iemesls, jo viņi necīnījās nedz par vienvaldību, nedz par varu, bet viņi cīnījās par savām mājām un savu brīvību, savām sievām un saviem bērniem, un par visu, kas tiem bija, jā, par saviem pielūgšanas rituāliem un savu baznīcu.
- 46 Un viņi darīja to, ko viņi uzskatīja par savu pienākumu, ko viņi bija parādā savam Dievam, jo Tas Kungs bija sacījis viņiem un arī viņu tēviem, ka: Tā kā jūs neesat vainīgi nedz pirmajā pārkāpumā, nedz arī otrajā, jūs neļausit, lai jūs tiktu nogalināti no savu ienaidnieku rokām.
- 47 Un vēl Tas Kungs bija teicis, ka: Jūs aizsargāsīt savas ģimenes līdz pat asinsizliešanai. Tādēļ šī iemesla dēļ nefijieši cīnījās ar lamaniešiem, lai aizsargātu sevi un savas ģimenes, un savas zemes, savu valsti, un savas tiesības, un savu reliģiju.
- 48 Un notika, kad Moronija vīri redzēja lamaniešu niknumu un dusmas, viņi jau sāka atkāpties un bēgt no tiem. Un Moronijs, saprazdams viņu nodomus, sūtīja savus vārdus un iedvesmoja viņu sirdis ar šīm domām—jā, domām par savu zemi, savu brīvību, jā, neatkarību no jūga.
- 49 Un notika, ka viņi pagriezās pret lamaniešiem un viņi piesauca vienā balsī To Kungu, savu Dievu, par savu brīvību un neatkarību no jūga.
- 50 Un viņi sāka spēcīgi pretoties lamaniešiem, un tanī pašā stundā, kad viņi piesauca To Kungu par savu brīvību, lamanieši sāka bēgt viņu priekšā; un tie bēga līdz pat Sidonas ūdeņiem.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

51 Tad nu lamaniešu pēc skaita bija daudz vairāk, jā, pat divreiz vairāk nekā nefijiešu, tomēr viņi tika dzīti tiktāl, ka viņi sapulcējās kopā vienā pulkā Sidonas upes krasta ielejā.

52 Tādēļ Moronija karapulki tos aplenca, jā, abos upes krastos, jo lūk, austrumos bija Lehija vīri.

53 Tādēļ, kad Zerahemnass redzēja Lehija vīrus Sidonas austrumu krastā un Moronija karapulkus Sidonas rietumu krastā, un ka tie bija nefijiešu ielenkti, viņus pārņēma šausmas.

54 Tad Moronijs, kad viņš redzēja viņu šausmas, pavēlēja saviem vīriem pārtraukt viņu asins izliešanu.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Almas 44

- 1 Un notika, ka viņi apstājās un soli atkāpās no tiem. Un Moronijs sacīja Zerahemnasam: Redzi, Zerahemnas, ka mēs nevēlamies būt asins cilvēki. Jūs zināt, ka jūs esat mūsu rokās, tomēr mēs nevēlamies jūs nogalināt.
- 2 Lūk, mēs neesam nākuši uz cīņu pret jums, lai mēs varētu izliet jūsu asinis varas pēc; mēs arī nevēlamies nevienu pakļaut verdzības jūgā. Bet šis ir tas īstais iemesls, kāpēc jūs esat nākuši pret mums; jā, un jūs esat dusmīgi uz mums dēļ mūsu reliģijas.
- 3 Bet tagad jūs redzat, ka Tas Kungs ir ar mums; un jūs redzat, ka Viņš ir nodevis jūs mūsu rokās. Un tad es gribu, lai jūs saprastu, ka tas ir darīts priekš mums dēļ mūsu reliģijas un mūsu ticības Kristum. Un tagad jūs redzat, ka jūs nevarat iznīcināt šo mūsu ticību.
- 4 Tagad jūs redzat, ka šī ir patiesa ticība Dievam; jā, jūs redzat, ka Dievs mūs atbalstīs un uzturēs, un pasargās tik ilgi, kamēr vien mēs būsim uzticīgi Viņam un savai ticībai, un savai reliģijai; un nekad Tas Kungs nepieļaus, lai mēs tiktu iznīcināti, izņemot vienīgi, ja mēs kritisim grēkā un noliegsim savu ticību.
- 5 Un tagad, Zerahemnas, es pavēlu tev šī Visuvarēnā Dieva Vārdā, kurš ir stiprinājis mūsu rokas, lai mēs varētu iegūt varu pār jums ar mūsu ticību, ar mūsu reliģiju un ar mūsu pielūgšanas rituāliem, un ar mūsu baznīcu, un ar to svēto atbalstu, par ko mēs esam pateicību parādā mūsu sievām un mūsu bērniem, ar to brīvību, kas saista mūs ar mūsu zemēm un mūsu valsti; jā, un arī ar Dieva svētā vārda uzturēšanu, kam mēs esam pateicību parādā par savu laimi; un ar visu to, kas mums ir visdārgākais—
- 6 jā, un tas nav viss; es pavēlu jums pie visas jūsu vēlēšanās dzīvot, lai jūs noliktu savus kara ieročus pret mums, un mēs nemeklēsim jūsu asinis, bet mēs saglabāsim jūsu dzīvības, ja jūs iesit savu ceļu un nenāksit vairs atkal karot pret mums.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 Un tad, ja jūs to nedarīsīt, lūk, jūs esat mūsu rokās un es pavēlēšu saviem vīriem, lai viņi jums uzbruktu un radītu nāvējošas brūces jūsu ķermeņos, lai jūs izmirtu; un tad mēs redzēsīm, kam būs vara pār šo tautu; jā, mēs redzēsīm, kurš nonāks jūgā.

8 Un tad notika, kad Zerahemnass bija dzirdējis šo teikto, viņš nāca un atdeva savu zobenu un savu jataganu, un savu loku Moronija rokās, un sacīja tam: Lūk, šeit ir mūsu kara ieroči; mēs tos atdosīm jums, bet mēs neļausimies dot jums zvērestu, par kuru mēs zinām, ka mēs un arī mūsu bērni to lauzīsim; bet ņemiet mūsu kara ieročus un ļaujiet mums aiziet mežonīgā apvidū; citādi mēs paturēsīm savus zobenus un mēs iesīm bojā vai uzvarēsīm.

9 Lūk, mēs neesam no jūsu ticības; mēs neticam, ka tas ir Dievs, kas nodevis mūs jūsu rokās; bet mēs ticam, ka tā ir jūsu viltība, kas ir pasargājusi jūs no mūsu zobeniem. Lūk, tās ir jūsu krūšu bruņas un jūsu vairogi, kas jūs ir pasargājuši.

10 Un tad, kad Zerahemnass bija pabeidzis runāt šos vārdus, Moronijs atdeva Zerahemnasam zobenu un kara ieročus, ko viņš bija saņēmis, sacīdams: Lūk, mēs pabeigsīm šo sadursmi.

11 Tad nu es nevaru atsaukt tos vārdus, ko es esmu pateicis, tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, jūs neaiziesīt savādāk, kā vien ar zvērestu, ka jūs vairs neatgriezīsities karot pret mums. Tagad, tā kā jūs esat mūsu rokās, mēs izliesīm jūsu asinis zemē, vai arī jūs pakļausities tiem nosacījumiem, kurus es liku priekšā.

12 Un tad, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, Zerahemnass paturēja savu zobenu, un viņš bija nikns uz Moroniju, un viņš metās uz priekšu nogalināt Moroniju; bet, kad viņš pacēla savu zobenu, lūk, viens no Moronija karavīriem notrieca to zemē, un tas pārlūza pie roktura; un viņš arī trāpīja Zerahemnasam, ka viņš noņēma tam skalpu un tas nokrita zemē. Un Zerahemnass atkāpās no viņiem savu karavīru vidū.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

- 13 Un notika, ka tas karavīrs, kas stāvēja blakus, kas noskalpēja Zerahemnasu, pacēla skalpu no zemes aiz matiem un uzlika to sava zobena galā, un izstiepa to pret viņiem, sacīdams tiem skaļā balsī:
- 14 Patiesi, kā šis skalps bija kritis zemē, kas ir jūsu vadoņa skalps, tā jūs kritīsiet pie zemes, ja vien jūs nenoliksiet savus kara ieročus un neaiziesit ar miera derību.
- 15 Tad bija daudzi, kurus pārņēma bailes, kad viņi izdzirdēja šos vārdus un redzēja skalpu, kas bija uz zobena; un daudzi nāca uz priekšu un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un stājās miera derībā. Un visiem, kas stājās miera derībā, viņi atļāva doties projām mežonīgā apvidū.
- 16 Tad notika, ka Zerahemnass bija ārkārtīgi apskaities, un viņš kūdīja savus atlikušos karavīrus uz dusmām, lai vēl spēcīgāk cīnītos pret nefījiešiem.
- 17 Un tad Moronijs bija dusmīgs lamaniešu stūrgalvības dēļ, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai viņi uzbruktu un tos nonāvētu. Un notika, ka viņi sāka tos kaut; jā, un lamanieši cīnījās ar saviem zobeniem un savu spēku.
- 18 Bet lūk, viņu kailās ādas un viņu neapsegtās galvas bija pakļautas nefījiešu asajiem zobeniem; jā, lūk, viņi tika caurdurti un sasisti, jā, un viņi krita ārkārtīgi ātri no nefījiešu zobeniem; un viņi sāka krist zemē, tieši kā Moronija karavīrs bija pravietojis.
- 19 Tad Zerahemnass, kad viņš redzēja, ka viņi visi tiks iznīcināti, skaļi brēca uz Moroniju, solidams, ka viņš un arī viņa ļaudis slēgs derību ar tiem, ja tie saglabās atlikušās viņu dzīvības, un ka viņi nekad vairs nenāks karot pret tiem.
- 20 Un notika, ka Moronijs lika, lai nāves darbs tiktu izbeigts ļaužu starpā. Un viņš paņēma lamaniešu kara ieročus; un, kad viņi bija stājušies derībā ar viņu par mieru, viņiem tika atļauts aiziet prom mežonīgā apvidū.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

21 Tad nu to kritušo skaits netika saskaitīts tāpēc, ka tas skaits bija ļoti liels; jā, kritušo skaits bija ārkārtīgi liels gan no nefijiešiem, gan no lamaniešiem.

22 Un notika, ka viņi iemeta savus kritušos Sidonas upes ūdeņos un tie tika nesti uz priekšu, un apglabāti jūras dziļumos.

23 Un nefijiešu jeb Moronija karapulki atgriezās un nāca savās mājās un savās zemēs.

24 Un tā beidzās astoņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu. Un tā beidzas Almas pieraksts, kas bija rakstīts uz Nefija plāksnēm.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Apraksts par Nefija tautu, un viņu kariem un strīdiem Helamana dienās, saskaņā ar Helamana pierakstu, ko viņš veda savās dienās.

Almas 45

- 1 Lūk, tad notika, ka Nefija tauta bija ārkārtīgi priecīga, tāpēc ka Tas Kungs atkal bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām; tādēļ viņi pateicās Tam Kungam, savam Dievam; jā, un viņi daudz gavēja un daudz lūdza, un viņi pielūdza Dievu ar ārkārtīgi lielu prieku.
- 2 Un notika deviņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, ka Alma nāca pie sava dēla Helamana un sacīja viņam: Vai tu tici tiem vārdiem, ko es tev teicu par šiem pierakstiem, kas ir vesti?
- 3 Un Helamans sacīja viņam: Jā, es ticu.
- 4 Un Alma atkal sacīja: Vai tu tici Jēzum Kristum, kas nāks?
- 5 Un viņš sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu esi runājis.
- 6 Un Alma sacīja uz viņu atkal: Vai tu turēsi manas pavēles?
- 7 Un viņš sacīja: Jā, es turēšu tavas pavēles ar visu savu sirdi.
- 8 Tad Alma sacīja viņam: Svētīts tu esi, un Tas Kungs būs tev labvēlīgs šai zemē.
- 9 Bet lūk, man ir kaut kas, ko tev pravietot; bet to, ko es tev pravietošu, tu nedarīsi zināmu citiem; jā, tas, ko es tev pravietošu, nedrīkst tikt darīts zināms, līdz pravietojums piepildīsies; tādēļ pieraksti vārdus, kurus es sacīšu.
- 10 Un šie ir tie vārdi: Lūk, es redzu, saskaņā ar atklāsmes garu, kas ir manī, ka šī pati tauta, nefijieši, kritīs neticībā četri simti gadu pēc tam, kad Kristus pats pasludinās Sevi viņiem.
- 11 Jā, un tad viņi redzēs karus un mēri, jā, badu un asinsizliešanu, līdz pat Nefija tauta izmirs—

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 jā, un tas tāpēc, ka viņi kritīs neticībā un kritīs tumsības darbos un baudkārē, un visa veida nekrietnībās; jā, es saku tev, ka tāpēc, ka viņi grēkos pret tik lielu gaismu un zināšanām, jā, es saku tev, ka no tās dienas, patiesi ceturtnā paaudze nepaies, pirms šī lielā nekrietnība nāks.
- 13 Un, kad šī lielā diena nāks, lūk, tas laiks pienāks ļoti drīz, ka tie, kuri tagad ir, jeb to pēcnācēji, kas tagad ir pieskaitīti pie Nefija tautas, vairs netiks pieskaitīti pie Nefija tautas.
- 14 Bet katrs, kas paliks un netiks iznīcināts tajā lielajā un šausmu pilnajā dienā, taps pieskaitīts starp lamaniešiem un kļūs līdzīgs tiem, visi, izņemot tikai dažus, kas tiks saukti par Tā Kunga mācekļiem; un tos lamanieši vajās, līdz pat tie izmirs. Un tad dēļ nekrietnības šis pravietojums tiks piepildīts.
- 15 Un tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pateicis šīs lietas Helamanam, viņš svētīja to un arī citus savus dēlus; un viņš arī svētīja zemi visiem taisnajiem.
- 16 Un viņš sacīja: Tā saka Dievs Tas Kungs: Nolādēta būs tā zeme, jā, šī zeme, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, līdz to iznīcībai, kas dara ļaunu, kad tie savā ļaunumā būs pilnīgi nobrieduši; un, kā Es teicu, tā tas būs; jo šis ir Dieva lāsts un svētība pār zemi, jo Tas Kungs nevar raudzīties uz grēku pat ar vismazāko atlaidi.
- 17 Un tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš svētīja baznīcu, jā, visus tos, kas stingri stāvēs ticībā no tā laika un turpmāk.
- 18 Un, kad Alma bija to darījis, viņš devās prom no Zarahemlas zemes, it kā ietu uz Meleka zemi. Un notika, ka par viņu vairs netika dzirdēts; un par viņa nāvi jeb apglabāšanu mēs nezinām.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 Lūk, šo mēs zinām, ka viņš bija taisnīgs vīrs; un baznīcā izplatījās runas, ka viņš tika Gara paņemts jeb apglabāts ar Tā Kunga roku tāpat kā Mozus. Bet lūk, Raksti saka, ka Tas Kungs paņēma Mozu pie sevis; un mēs domājam, ka Viņš arī pieņēma Almu garā pie Sevis; tādēļ šī iemesla dēļ mēs neko nezinām par viņa nāvi un apglabāšanu.
- 20 Un tad notika deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka Helamans devās tautā, lai sludinātu tiem vārdu.
- 21 Jo lūk, dēļ viņu kariem ar lamaniešiem un daudziem nelielajiem strīdiem un nemieriem, kas bija starp ļaudīm, kļuva vajadzīgs, lai Dieva vārds tiktu sludināts starp tiem, jā, un lai sakārtošana tiktu veikta visā baznīcā.
- 22 Tādēļ Helamans un viņa brāļi devās, lai atkal nostiprinātu baznīcu visā zemē, jā, katrā pilsētā visā zemē, kas piederēja Nefija tautai. Un notika, ka viņi iecēla priesterus un skolotājus visā zemē, pār visām draudzēm.
- 23 Un tad notika, kad Helamans un viņa brāļi bija iecēlušī priesterus un skolotājus pār draudzēm, ka radās šķelšanās viņu starpā, un viņi atstāja bez ievēribas Helamana un viņa brāļu vārdus;
- 24 bet viņi pieauga lepnībā, būdami augstprātīgi savās sirdīs savu ārkārtīgi lielo bagātību dēļ; tādēļ viņi likās bagāti paši savās acīs un neņēma vērā to vārdus staigāt godīgi Dieva priekšā.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Almas 46

- 1 Un notika, ka tie, kas negribēja klausīt Helamana un viņa brāļu vārdiem, tika sapulcināti kopā pret saviem brāļiem.
- 2 Un tad lūk, viņi bija ārkārtīgi apskaitušies, tiktāl, ka viņi bija apņēmušies tos nokaut.
- 3 Tad to, kuri bija apskaitušies uz saviem brāļiem, vadonis bija liels un spēcīgs vīrs, un viņa vārds bija Amalikija.
- 4 Un Amalikija vēlējās kļūt par ķēniņu; un tie ļaudis, kas bija apskaitušies, arī vēlējās, lai viņš būtu to ķēniņš; un lielākā daļa no tiem bija zemes zemākie soģi, un tie tiecās pēc varas.
- 5 Un viņi bija Amalikijas glaimu ietekmēti, ka, ja viņi to atbalstīs un iecels par savu ķēniņu, viņš padarīs tos par tautas pārvaldniekiem.
- 6 Tā viņi tika Amalikijas aizvilināti uz šķelšanos, neskatoties uz Helamana un viņa brāļu sludināšanu, jā, neskatoties uz viņu ārkārtīgi lielajām rūpēm par baznīcu, jo tie bija Augstie priesteri pār baznīcu.
- 7 Un baznīcā bija daudzi, kas ticēja Amalikijas glaimojošajiem vārdiem, tādēļ viņi atšķēlās no baznīcas; un tā Nefija tautas stāvoklis bija ārkārtīgi nedrošs un bīstams, neskatoties uz viņu milzīgo uzvaru, kas tiem bija pār lamaniešiem, un viņu lielo prieku, kas tiem bija dēļ viņu atbrīvošanas ar Tā Kunga roku.
- 8 Tā mēs redzam, cik ātri cilvēku bērni aizmirst To Kungu, savu Dievu, jā, cik viņi ir ātri darīt nekrietnības un tikt kāda ļaunā aizvilināti.
- 9 Jā, un mēs arī redzam, cik lielu bezdievību viens ļoti ļauns cilvēks var izraisīt starp cilvēku bērniem.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hear-ken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and es-tablish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissen-sions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceed-ingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do for-get the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the chil-dren of men.

- 10 Jā, mēs redzam, ka Amalikija, būdams viltīgu nodomu meistars un daudzu glaimojošu vārdu vīrs, aizvilināja daudzu ļaužu sirdis darīt ļaunu; jā, un censties iznīcināt Dieva baznīcu, un iznīcināt to brīvības pamatu, ko Dievs bija tiem devis, jeb tās svētības, ko Dievs bija sūtījis pār zemes virsu taisnīgajiem.
- 11 Un tad notika, kad Moronijs, kas bija nefijiešu karapulku galvenais pavēlnieks, izdzirdēja par šo šķelšanos, viņš bija dusmīgs uz Amalikiju.
- 12 Un notika, ka viņš saplēsa savus svārkus, un viņš paņēma gabalu no tiem, un uzrakstīja uz tā—Mūsu Dieva, mūsu reliģijas un brīvības, un mūsu miera, un mūsu sievu, un mūsu bērnu piemiņai!—un viņš piestiprināja to kārts galā.
- 13 Un viņš nostiprināja savu bruņu cepuri un savas krūšu bruņas, un savus vairogus, un apjoza savus ieročus ap saviem gurniem; un viņš paņēma kārti, kuras galā bija viņa saplēstie svārkī, (un viņš nosauca to par brīvības karogu) un viņš pats nometās zemē, un viņš spēcīgi lūdza savu Dievu, lai brīvības svētības paliek viņa brāļiem tik ilgi, kamēr vien būs kāda kristiešu grupa, kam piederēs tā zeme—
- 14 jo tā visi tie, kas patiesi ticēja Kristum, kas piederēja Dieva baznīcai, tika saukti no tiem, kas nepiederēja pie baznīcas.
- 15 Un tie, kas piederēja pie baznīcas, bija ticīgi; jā, visi tie, kas bija patiesi ticīgi Kristū, ar prieku uzņēmās Kristus Vārdu, jeb kristiešu, kā viņi tika saukti, dēļ savas ticības Kristum, kas nāks.
- 16 Un tādēļ tajā brīdī Moronijs lūdza, lai kristiešu lieta un zemes brīvība tiktu atbalstīta.
- 17 Un notika, kad viņš bija izlējis savu dvēseli Dievam, viņš nosauca visu to zemi, kas bija uz dienvidiem no Postažas zemes, jā, īsāk sakot, visu zemi, gan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem—Izraudzītā zeme un Brīvības zeme.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

- 18 Un viņš teica: Noteikti Dievs nepieļaus, lai mēs, kas tiekam nicināti tāpēc, ka esam uzņēmušies Kristus Vārdu, tiktu samīdīti un iznīcināti, kamēr vien mēs to neizraisīsim paši ar saviem pārkāpumiem.
- 19 Un, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, viņš izgāja starp ļaudīm, vicinot savu noplēsto drānu gabalu gaisā, lai visi varētu redzēt, ko viņš bija uzrakstījis uz tā noplēstā gabala, un, klieudzot skaļā balsī, sauca:
- 20 Lūk, katrs, kas grib saglabāt šo karogu pār zemi, lai nāk priekšā Tā Kunga spēkā un stājas derībā, ka viņi saglabās savas tiesības un savu reliģiju, lai Dievs Tas Kungs varētu tos svētīt.
- 21 Un notika, kad Moronijs bija pasludinājis šos vārdus, lūk, ļaudis skriešus sanāca kopā, apjozuši savus ieročus ap saviem gurniem, plēsdami savas drānas par zīmi jeb kā derību, ka viņi neatmetīs To Kungu, savu Dievu; jeb, citiem vārdiem, ja viņi pārkāps Dieva pavēles jeb kritīs grēkā un kaunēsies uzņemties Kristus Vārdu, Tas Kungs saplēsīs tos tāpat, kā viņi bija saplēsuši savas drānas.
- 22 Tad nu šī bija tā derība, ko viņi noslēdza, un viņi nometa savas drānas pie Moronija kājām, sacīdami: Mēs slēdzam derību ar mūsu Dievu, ka mēs tiksim iznīcināti, tāpat kā mūsu brāļi tai zemē uz ziemeļiem, ja mēs kritīsim grēkā; jā, Viņš var nomest mūs pie mūsu ienaidnieku kājām, tāpat kā mēs esam nometuši savas drānas pie tavām kājām, lai tiktu samīti zem kājām, ja mēs kritīsim grēkā.
- 23 Moronijs sacīja uz tiem: Lūk, mēs esam Jēkaba pēcnācēju atlikums; jā, mēs esam atlikušie no Jāzēpa pēcnācējiem, kura svārkus viņa brāļi saplēsa daudzos gabalos; jā, un tad lūk, atcerēsimes turēt Dieva pavēles, vai mūsu drānas tiks mūsu brāļu saplēstas un mēs tiksim iemesti cietumā vai pārdoti, vai nokauti.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Jā, saglabāsim savu brīvību kā Jāzēpa atlikums; jā, atcerēsimies Jēkaba vārdus pirms viņa nāves, jo lūk, viņš redzēja, ka daļa no Jāzēpa svārku atlikuma tika saglabāta un nesapuva. Un viņš sacīja—Patiesi, kā šis atlikums no mana dēla drānām ir ticis saglabāts, tā atlikums no mana dēla pēcnācējiem tiks saglabāts ar Dieva roku un tiks paņemts pie Viņa, turpretim atlikušie no Jāzēpa pēcnācējiem ies bojā, patiesi kā viņa drānu atlikums.

25 Tad lūk, tas rada manā dvēselē bēdas; tomēr mana dvēsele priecājas manā dēlā, tāpēc ka daļa no viņa pēcnācējiem tiks paņemti pie Dieva.

26 Tad lūk, tāda bija Jēkaba valoda.

27 Un tad, kas zina, bet ja nu atlikums no Jēkaba pēcnācējiem, kas ies bojā kā viņa drānas, ir tie, kas ir atšķēlušies no mums? Jā, un patiesi, tie būs arī mēs paši, ja mēs nestāvēsim stingri ticībā Kristum.

28 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš gāja un arī sūtīja visās zemes daļās, kur bija šķelšanās, un sapulcināja kopā visus ļaudis, kas vēlējās saglabāt savu brīvību, lai stātos pretim Amalikijam un tiem, kuri bija atšķēlušies un tika saukti par amalikiešiem.

29 Un notika, kad Amalikija redzēja, ka Moronija ļaužu skaits bija daudz lielāks nekā amalikiešu—un viņš arī redzēja, ka viņa ļaudis šaubījās par tās lietas taisnīgumu, ko viņi bija uzsākuši—tādēļ, baidoties, ka viņš nerasniegs mērķi, viņš paņēma tos no saviem ļaudīm, kas gribēja, un aizgāja uz Nefija zemi.

30 Tad Moronijs domāja, ka nebija vajadzīgs, lai lamaniešiem būtu vairāk spēka; tādēļ viņš domāja atgriezt Amalikija ļaudis jeb paņemt tos un atvest atpakaļ, un nodot Amalikiju nāvei; jā, jo viņš zināja, ka tas kūdīs lamaniešus uz dusmām pret viņiem un liks tiem nākt cīnīties pret viņiem; un viņš zināja, ka Amalikija to darīs, lai īstenotu savus nodomus.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Tādēļ Moronijs domāja, ka bija noderīgi, lai viņš paņemtu savus karapulkus, kas bija sapulcējušies kopā un apbruņojušies, un stājušies derībā uzturēt mieru; un notika, ka viņš paņēma savu karapulku un devās ar savām teltīm mežonīgā apvidū, lai nogrieztu ceļu Amalikijam mežonīgā apvidū.

32 Un notika, ka viņš darīja pēc savas vēlēšanās un soļoja mežonīgā apvidū, un apsteidza Amalikijas karapulkus.

33 Un notika, ka Amalikija bēga ar nelielu skaitu savu vīru, un atlikušie tika nodoti Moronija rokās, un paņemti atpakaļ uz Zarahemlas zemi.

34 Tad Moronijs, būdams vīrs, kuru bija iecēluši augstākie soģi ar tautas balsi, tādēļ viņam bija vara pēc savas gribas ar nefijiešu karapulkiem nodibināt un īstenot varu pār viņiem.

35 Un notika, ka katru no amalikiešiem, kas nestājās derībā atbalstīt brīvības lietu, lai viņi varētu saglabāt brīvu valdīšanu, viņš lika nodot nāvei; un bija tikai nedaudzi, kas noraidīja brīvības derību.

36 Un notika arī, ka viņš lika, lai brīvības karogs tiktu uzvilks katrā tornī, kas bija visā zemē, kas piederēja nefijiešiem; un tā Moronijs ieviesa brīvības karogu starp nefijiešiem.

37 Un viņiem atkal sākās miers zemē; un tā viņi saglabāja mieru zemē gandrīz līdz deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada beigām.

38 Un Helamans un augstie priesteri saglabāja kārtību arī baznīcā; jā, patiesi četrus gadus garumā viņiem bija liels miers un prieks baznīcā.

39 Un notika, ka bija daudzi, kas nomira, stingri ticēdami, ka viņu dvēseles tika Tā Kunga Jēzus Kristus pestītas; tā viņi aizgāja no pasaules priecīgi.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Un bija daži, kas nomira ar drudzi, kas dažos gadalaikos bija ļoti bieži sastopams tai zemē,—bet ne tik daudz ar drudzi, pateicoties daudzu augu un sakņu lieliskajām īpašībām, ko Dievs bija sagatavojis, lai noņemtu daudzu slimību cēloņus, kam cilvēki bija pakļauti dabas vai klimata dēļ,—

41 bet bija daudzi, kas nomira aiz liela vecuma; un tie, kas nomira ticībā Kristum, ir laimīgi Viņā, kā mums nākas domāt.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Almas 47

- 1 Tagad mēs atgriezīsimies pie mūsu pieraksta par Amalīkiju un tiem, kas aizbēga ar viņu mežonīgā apvidū; jo, lūk, viņš paņēma tos, kas gāja ar viņu, un aizgāja uz Nefija zemi pie lamaniešiem, un uzkūdīja lamaniešus dusmās pret Nefija tautu tiktāl, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja uzsaukumu visā zemē starp visiem saviem ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā, lai atkal ietu cīnīties pret nefījiešiem.
- 2 Un notika, kad uzsaukums bija izsūtīts starp tiem, viņi bija ārkārtīgi izbijušies; jā, viņi baidījās sadusmot ķēniņu, un viņi arī baidījās iet cīnīties pret nefījiešiem, baidoties pazaudēt savas dzīvības. Un notika, ka viņi negribēja, jeb lielākā daļa no viņiem negribēja paklausīt ķēniņa pavēlēm.
- 3 Un tad notika, ka ķēniņš bija apskaities viņu nepaklausības dēļ; tādēļ viņš deva Amalīkijas rīcībā to sava karapulka daļu, kas klausīja viņa pavēlēm, un pavēlēja tam iet un piespiest viņus ņemt ieročus.
- 4 Tad lūk, tā bija Amalīkijas vēlēšanās; jo būdams ļoti izveicīgs vīrs uz ļaunu, viņš savā sirdī iecerēja gāzt no troņa lamaniešu ķēniņu.
- 5 Un tad viņš ieguva savā rīcībā to lamaniešu daļu, kas bija paklausīgi ķēniņam; un viņš tiecās iegūt to atbalstu, kuri nebija paklausīgi; tādēļ viņš gāja uz vietu, kas tika saukta par Onīdu, jo tur visi lamanieši bija aizbēguši, jo viņi atklāja, ka nāk karapulks, un, domādami ka tas nāk, lai iznīcinātu viņus, tādēļ viņi bēga uz Onīdu, uz ieroču vietu.
- 6 Un viņi iecēla kādu vīru par ķēniņu un vadoni pār viņiem, apņēmušies savā prātā ar noteiktu lēmumu, ka viņi netiks pakļauti, lai ietu pret nefījiešiem.
- 7 Un notika, ka, gatavojoties cīņai, viņi sapulcējās kopā kalna virsotnē, kas tika saukts par Antipu.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Tad nu tas nebija Amalikijas nodoms cīnīties ar viņiem saskaņā ar ķēniņa pavēlēm; bet lūk, viņa nodoms bija gūt lamaniešu karapulku atbalstu, lai viņš varētu pats ieņemt vietu viņu vadībā un gāzt no troņa ķēniņu, un sagrābt ķēniņvalsti.
- 9 Un lūk, notika, ka viņš lika savam karapulkam uzslīst savas teltis tai ielejā, kas bija netālu no Antipas kalna.
- 10 Un tad notika, ka naktī viņš sūtīja slepenu sūtņi uz Antipas kalnu, vēlēdamies, lai to vadonis, kas bija kalnā, kura vārds bija Lehontijs, lai tas nāktu lejā kalna pakājē, jo viņš vēlējās runāt ar to.
- 11 Un notika, kad Lehontijs saņēma to vēsti, viņš neuzdriksējās noiet lejā kalna pakājē. Un notika, ka Amalikija sūtīja atkal otrreiz, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā. Un notika, ka Lehontijs negribēja; un viņš sūtīja atkal trešo reizi.
- 12 Un notika, kad Amalikija pārliecinājās, ka viņš nevar panākt, lai Lehontijs nāktu lejā no kalna, viņš gāja kalnā netālu no Lehontija nometnes; un viņš atkal sūtīja ceturto reizi savu vēsti Lehontijam, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā un lai tas ņemtu sev līdzī savus sargus.
- 13 Un notika, kad Lehontijs nonāca ar saviem sargiem pie Amalikijas, ka Amalikija vēlējās, lai viņš naktī nāktu lejā ar savu karapulku un aplenkto tos vīrus viņu nometnē, pār kuriem ķēniņš bija devis viņam pavēlšanu, un ka viņš nodos tos Lehontija rokās, ja tas padarīs viņu (Amalikiju) par otro vadoni pār visu armiju.
- 14 Un notika, ka Lehontijs nāca lejā ar saviem vīriem un aplenca Amalikijas vīrus, tā ka, pirms tie rītausmā pamodās, viņi bija Lehontija karapulku aplenkti.
- 15 Un notika, kad viņi redzēja, ka viņi bija aplenkti, viņi lūdzās Amalikiju, lai tas atļautu tiem apvienoties ar viņu brāļiem, lai viņi netiktu iznīcināti. Tad nu tas bija tieši tas, ko Amalikija vēlējās.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Un notika, ka viņš nodeva savus vīrus, pretēji
ķēniņa pavēlēm. Tad nu tas, ko Amalikija vēlējās,
bija—lai viņš varētu paveikt savus nodomus ķēniņa
gāšanā no troņa.

17 Tad tā bija paraža starp lamaniešiem, ja viņu
augstākais vadonis tika nogalināts, iecelt otro vadoni
par savu augstāko vadoni.

18 Un notika, ka Amalikija lika, lai viens no viņa
kalpiem pakāpeniski dotu indi Lehontijam, ka tas
nomira.

19 Tagad, kad Lehontijs bija miris, lamanieši iecēla
Amalikiju par savu vadoni un savu galveno
pavēlnieku.

20 Un notika, ka Amalikija soļoja ar saviem
karapulkiem (jo viņš bija sasniedzis savas vēlmes) uz
Nefija zemi, uz Nefija pilsētu, kas bija galvenā
pilsēta.

21 Un ķēniņš ar saviem sargiem iznāca ārā satikt
viņu, jo tas domāja, ka Amalikija bija izpildījis viņa
pavēles un ka Amalikija bija sapulcinājis tik milzīgu
karapulku, lai ietu cīnīties pret nefijiešiem.

22 Bet lūk, kad ķēniņš iznāca ārā, lai viņu satiktu,
Amalikija lika, lai viņa kalpi dotos uz priekšu satikt
ķēniņu. Un viņi gāja un noliecās ķēniņa priekšā, it kā
godbijībā par viņa diženumu.

23 Un notika, ka ķēniņš pastiepa savu roku, lai tos
pieceltu, kas bija lamaniešu paraža, kā miera zīme;
šo paražu viņi bija pārņēmuši no nefijiešiem.

24 Un notika, kad viņš piecēla pirmo no zemes, lūk,
tas iedūra ķēniņam sirdī un viņš nokrita zemē.

25 Tad ķēniņa kalpi aizbēga, un Amalikijas kalpi
sāka kliegt, sacīdami:

26 Lūk, ķēniņa kalpi iedūra viņam sirdī, un viņš
krita, un tie aizbēga, lūk, nāciet un skatieties.

And it came to pass that he delivered his men, con-
trary to the commands of the king. Now this was the
thing that Amalickiah desired, that he might accom-
plish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if
their chief leader was killed, to appoint the second
leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that
one of his servants should administer poison by de-
grees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites ap-
pointed Amalickiah to be their leader and their chief
commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with
his armies (for he had gained his desires) to the land
of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief
city.

And the king came out to meet him with his
guards, for he supposed that Amalickiah had ful-
filled his commands, and that Amalickiah had gath-
ered together so great an army to go against the
Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him
Amalickiah caused that his servants should go forth
to meet the king. And they went and bowed them-
selves before the king, as if to reverence him because
of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his
hand to raise them, as was the custom with the
Lamanites, as a token of peace, which custom they
had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the
first from the ground, behold he stabbed the king to
the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants
of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him
to the heart, and he has fallen and they have fled; be-
hold, come and see.

27 Un notika, ka Amalikija pavēlēja, lai viņa karapulki soļotu uz priekšu un skatītos, kas bija noticis ar ķēniņu; un, kad viņi bija pienākuši pie tās vietas un atraduši ķēniņu guļam savās asinīs, Amalikija izlikās apskaities un sacīja: Katrs, kas mīlēja ķēniņu, lai iet un vajā viņa kalpus, lai tie tiktu nokauti!

28 Un notika, ka viņi visi, kas mīlēja ķēniņu, kad tie izdzirdēja šos vārdus, nāca un dzinās pakal ķēniņa kalpiem.

29 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja karapulku tos vajājam, viņi atkal izbijās un aizbēga mežonīgā apvidū, un gāja uz Zarahemlas zemi un pievienojās Amona tautai.

30 Un karapulks, kas bija dzinies tiem pakal, atgriezās, vajājuši tos veltīgi; un tā Amalikija ar savu krāpšanu ieguva ļaunu sirdis.

31 Un notika, ka nākamajā rītā viņš ar saviem karapulkiem iegāja Nefija pilsētā un sagrāba pilsētu.

32 Un tad notika, ka ķēniņiene, kad viņa dzirdēja, ka ķēniņš bija nogalināts—jo Amalikija sūtīja sūtņi pie ķēniņienes, paziņojot viņai, ka ķēniņš ir ticis savu kalpu nogalināts, ka viņš ar saviem karapulkiem tos vajāja, bet tas bija veltīgi un viņi ir aizbēguši—

33 tādēļ, kad ķēniņiene bija saņēmusi šo vēsti, viņa sūtīja pie Amalikijas, vēlēdamās, lai viņš saudzētu pilsētas ļaudis; un viņa arī vēlējās, lai tas nāktu pie viņas; un viņa arī vēlējās, lai tas atvestu lieciniekus, kas liecinātu viņai par ķēniņa nāvi.

34 Un notika, ka Amalikija paņēma to pašu kalpu, kurš nogalināja ķēniņu, un visus tos, kas bija ar viņu, un gāja pie ķēniņienes uz to vietu, kur viņa sēdēja, un tie visi liecināja viņai, ka ķēniņu nogalināja viņa paša kalpi, un tie arī sacīja: Viņi aizbēga; vai tas neliecina pret tiem? Un tā viņa pārlicinājās par ķēniņa nāvi.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Un notika, ka Amalickija centās iegūt ķēniņienes labvēlību, un viņš ņēma to sev par sievu; un tā ar savu krāpšanu un ar savu viltīgo kalpu palīdzību viņš ieguva ķēniņvalsti; jā, viņš bija atzīts ķēniņš visā zemē starp visiem lamaniešu ļaudīm, kas sastāvēja no lamaniešiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem, un visiem nefijiešu atkritējiem, no Nefija valdīšanas līdz pat šim laikam.

36 Tad nu šie atkritēji, būdami tāpat mācīti un ar tām pašām ziņām, kas nefijiešiem, jā, būdami mācīti ar tām pašām zināšanām par To Kungu, tomēr, ir dīvaini teikt, ka neilgi pēc savas atšķelšanās viņi kļuva vēl cietsirdīgāki un nepakļāvīgāki, un vēl mežonīgāki, ļaunāki un nežēlīgāki nekā lamanieši — pārņēmuši lamaniešu paražas, — dodot ceļu kūtrumam un visādai izlaidībai; jā, pilnīgi aizmirsdami To Kungu, savu Dievu.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Almas 48

- 1 Un tad notika, ka, tikko kā Amalikija bija ieguvis ķēniņvalsti, viņš sāka iedvesmot lamaniešu sirdis pret Nefija tautu; jā, viņš iecēla vīrus, lai tie runātu uz lamaniešiem no viņu torņiem pret nefijiešiem.
- 2 Un tā viņš iedvesmoja lamaniešu sirdis pret nefijiešiem tiktāl, ka deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada pašās beigās, viņš, tiktāl īstenojis savus nodomus, jā, kļuvis par ķēniņu pār lamaniešiem, viņš ticās arī valdīt pār visu zemi, jā, un visiem ļaudīm, kas bija tai zemē, tāpat pār nefijiešiem kā pār lamaniešiem.
- 3 Tādēļ viņš bija īstenojis savu nodomu, jo viņš bija nocietinājis lamaniešu sirdis un aptumšojis viņu prātus, un uzkūdījis tos dusmām tiktāl, ka viņi sapulcināja kopā daudzus pulkus, lai ietu cīnīties pret nefijiešiem.
- 4 Jo viņš bija apņēmis, savu ļaužu milzīgā skaita dēļ, uzveikt nefijiešus un pakļaut tos jūgā.
- 5 Un tā viņš iecēla augstos virsniekus no zoramiešiem, kuriem vislabāk bija zināms nefijiešu spēks un viņu patvēruma vietas, un viņu pilsētu vājākās daļas; tādēļ viņš iecēla viņus par augstajiem virsniekiem pār saviem karapulkiem.
- 6 Un notika, ka viņi ņēma savu pulku un gāja mežonīgā apvidū uz Zarahemlas zemi.
- 7 Tad notika, kamēr Amalikija bija tā ieguvis varu ar krāpšanu un viltu, Moronijs, no otras puses, bija gatavojis savu ļaužu prātus būt uzticīgiem Tam Kungam, viņu Dievam.
- 8 Jā, viņš bija stiprinājis nefijiešu karapulkus un uzcēlis nelielus nostiprinājumus jeb patvēruma vietas; izveidojot visapkārt zemes vaļņus, lai norobežotu savus karapulkus, un arī uzceļot sienas no akmeņiem, lai ietvertu tos visapkārt, visapkārt viņu pilsētām un viņu zemju robežām, jā, visapkārt visai zemei.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

- 9 Un tā viņu vājākajos nocietinājumos viņš izvietoja lielāko skaitu vīru; un tā viņš nocietināja un nostiprināja zemi, kas piederēja nefijiešiem.
- 10 Un tā viņš gatavojās aizstāvēt viņu brīvību, viņu zemes, viņu sievas un viņu bērnus, un viņu mieru, un lai viņi varētu dzīvot Tam Kungam, savam Dievam, un lai viņi varētu saglabāt to, ko viņu ienaidnieki sauca par kristiešu lietu.
- 11 Un Moronijs bija stiprs un varens vīrs; viņš bija vīrs ar pilnīgu izpratni; jā, vīrs, kas nepriecājās par asinsizliešanu; vīrs, kura dvēsele priecājās par savas zemes brīvību un neatkarību un viņa brāļu brīvību un neatkarību no jūga un verdzības;
- 12 jā, vīrs, kura sirds bija pārpildīta ar pateicību savam Dievam par tām daudzajām privilēģijām un svētībām, ko Viņš bija dāvējis Savai tautai; vīrs, kurš ārkārtīgi pūlējās par savas tautas labklājību un drošību.
- 13 Jā, un viņš bija vīrs, kas bija stingrs ticībā Kristum, un viņš bija devis zvērestu aizsargāt savu tautu, savas tiesības un savu zemi, un savu reliģiju līdz pat savu asiņu zaudēšanai.
- 14 Tad nu nefijieši tika mācīti aizsargāties pret saviem ienaidniekiem līdz pat asinsizliešanai, ja tas bija nepieciešams; jā, un viņi arī tika mācīti nekad neuzbrukt, jā, un nekad nepacelt zobenu, kā tikai izņemot pret ienaidnieku, kā tikai, lai aizsargātu savas dzīvības.
- 15 Un šī bija viņu ticība, ka, tā darot, Dievs būs labvēlīgs viņiem tajā zemē, jeb, citiem vārdiem, ja viņi būs uzticīgi, turot Dieva pavēles, tad Viņš būs labvēlīgs tajā zemē; jā, brīdinās tos aizbēgt vai sagatavoties karam, atbilstoši viņu briesmām;
- 16 un vēl, ka Dievs darīs tiem zināmu, kurp tiem jāiet, lai aizsargātos pret saviem ienaidniekiem, un, tā darot, Tas Kungs tos atbrīvos; un šī bija Moronija ticība un viņa sirds gaviļēja tajā; nevis par asinsizliešanu, bet gan par laba darišanu, par savas tautas saglabāšanu, jā, par Dieva pavēļu turēšanu, jā, un nepakļaušanos nekrietnībai.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

- 17 Jā, patiesi, patiesi es saku jums, ja visi cilvēki būtu bijuši, būtu tagad un vienmēr būtu tādi kā Moronijs, lūk, paši elles spēki būtu satricināti uz mūžiem; jā, velnam nekad nebūtu varas pār cilvēku bērnu sirdīm.
- 18 Lūk, viņš bija vīrs, līdzīgs Amonam, Mosijas dēlam, jā, un pat citiem Mosijas dēliem, jā, un arī Almam un viņa dēliem, jo viņi visi bija Dieva vīri.
- 19 Tad lūk, Helamans un viņa brāļi nekalpoja tautai mazāk kā Moronijs, jo tie sludināja Dieva vārdu un tie kristīja grēku nožēlošanai visus cilvēkus, kas uzklusīja viņu vārdus.
- 20 Un tā viņi gāja, un ļaudis pazemojās dēļ viņu vārdiem, tiktāl ka tie tika ļoti ieredzēti no Tā Kunga, un tā viņi bija brīvi no kariem un strīdiem savā starpā, jā, patiesi četru gadu garumā.
- 21 Bet, kā es teicu, deviņpadsmitā gada pašās beigās, jā, neskatoties uz mieru viņu pašu starpā, viņi negribot bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem lamaniešiem.
- 22 Jā, un īsāk, viņu kari ar lamaniešiem nemitējās daudzus gadus, neskatoties uz viņu lielo nepatiku.
- 23 Tad nu viņiem bija žēl pacelt ieročus pret lamaniešiem, tāpēc ka viņi nepriecājās par asinsizliešanu; jā, un tas vēl nav viss—viņiem bija žēl, ka viņi ir līdzekļi, lai tik daudzus savus brāļus aizsūtītu no šīs pasaules mūžīgajā pasaulē nesagatavotus sastapties ar savu Dievu.
- 24 Tomēr viņi nevarēja atļauties nolikt savas dzīvības, lai viņu sievas un viņu bērni netiktu noslepkavoti ar to rupjo nežēlību, kas kādreiz bija viņu brāļi, jā, un bija atšķēlušies no viņu baznīcas, un bija pametuši viņus un bija gājuši iznīcināt viņus, apvienojoties ar lamaniešiem.
- 25 Jā, viņi nevarēja paciest, ka viņu brāļi priecātos par nefijiešu asinīm, tik ilgi, kamēr būtu kāds, kas tur Dieva pavēles, jo Tā Kunga solījums bija, ka, ja tie turēs Viņa pavēles, viņiem veiksies tajā zemē.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inso-much that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Almas 49

- 1 Un tad notika deviņpadsmitā gada vienpadsmitajā mēnesī, desmitajā mēneša dienā, ka lamaniešu karapulki tika redzēti tuvojamies Amonihās zemei.
- 2 Un lūk, pilsēta bija pārbūvēta un Moronijs bija izvietojis savu karapulku uz pilsētas robežām, un viņi bija uzbēruši zemi visapkārt, lai aizsargātos no lamaniešu bultām un akmeņiem; jo lūk, tie izmantoja cīņā akmeņus un bultas.
- 3 Lūk, es teicu, ka Amonihās pilsēta bija pārbūvēta. Es saku jums, jā, ka tā bija daļēji pārbūvēta; un, tāpēc ka vienreiz lamanieši to bija nopostījuši dēļ ļauzu nekrietnības, viņi domāja, ka tā atkal būs viņiem viegls laupījums.
- 4 Bet lūk, cik liela bija viņu vilšanās; jo lūk, nefijieši sev visapkārt bija uzbēruši zemes grēdu, kas bija tik augsta, ka lamanieši nevarēja mest savus akmeņus un raidīt savas bultas uz tiem, lai tam būtu nozīme, ne arī viņi varēja tiem uzbrukt savādāk, kā tikai caur viņu ieejas vietām.
- 5 Tad tajā laikā lamaniešu augstie virsnieki bija ārkārtīgi izbrīnīti par nefijiešu gudrību, sagatavojot savas aizsardzības vietas.
- 6 Tad nu lamaniešu vadoņi bija domājuši, viņu lielā skaita dēļ, jā, viņi domāja, ka tiem būs pārsvars, kad viņi tiem uzbruks, kā viņi līdz šim bija darījuši; jā, un viņi arī bija sagatavojuši sev vairogus un krūšu bruņas; un viņi bija sagatavojuši sev drēbes no ādām, jā, ļoti biezas drēbes, lai piesegtu savu kailumu.
- 7 Un, būdami tā sagatavojušies, viņi domāja, ka viņi viegli pieveiks un pakļaus savus brāļus verdzības jūgā, vai kaus un slepkavos tos pēc savas patikas.
- 8 Bet lūk, viņiem par lielu pārsteigumu, tie bija sagatavojušies pret viņiem tādā veidā, kāds nekad nebija bijis zināms starp Lehija bērniem. Tagad tie bija sagatavojušies pret lamaniešiem cīnīties saskaņā ar Moronija norādījumiem.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

- 9 Un notika, ka lamanieši jeb amalikieši bija ārkārtīgi izbrīnīti par to veidu, kā viņi bija sagatavojušies karam.
- 10 Tad, ja ķēniņš Amalikija būtu nācis no Nefija zemes sava karapulka priekšgalā, varbūt viņš būtu licis lamaniešiem uzbrukt nefijiešiem Amonihās pilsētā, jo lūk, viņu neuztrauca savu ļaužu asinis.
- 11 Bet lūk, Amalikija pats nenāca cīnīties. Un lūk, viņa augstie virsnieki neuzdriktējās uzbrukt nefijiešiem Amonihās pilsētā, jo Moronijs bija izmainījis lietu pārvaldīšanas kārtību starp nefijiešiem, tiktāl ka lamanieši bija vīlušies par viņu patvēruma vietām un nevarēja tikt tiem klāt.
- 12 Tādēļ viņi atkāpās mežonīgā apvidū un ņēma savu pulku, un gāja uz Noas zemi, domādami, ka tā būs nākamā labākā vieta tiem, lai ietu pret nefijiešiem.
- 13 Jo viņi nezināja, ka Moronijs bija nostiprinājis jeb bija uzcēlis drošības nostiprinājumus visapkārt katrai pilsētai visā zemē; tādēļ viņi soļoja uz Noas zemi ar ciešu apņēmību; jā, viņu augstie virsnieki nāca priekšā un deva zvērestu, ka viņi iznīcinās tās pilsētas ļaudis.
- 14 Bet lūk, viņiem par izbrīnu, Noas pilsēta, kas līdz šim bija bijusi vāja vieta, tagad ar Moronija palīdzību bija kļuvusi stipra, jā, spēkā pat pārspējot Amonihās pilsētu.
- 15 Un tad, lūk, tā bija gudrība Moronijā, jo viņš domāja, ka tie nobīsies pie Amonihās pilsētas; un, tā kā Noas pilsēta līdz šim bija bijusi vājākā zemes daļa, tādēļ viņi soļos turp cīnīties; un tas bija saskaņā ar viņa vēlēšanos.
- 16 Un lūk, Moronijs bija iecēlis Lehiju par galveno pavēlnieku pār tās pilsētas vīriem; un tas bija tas pats Lehījs, kurš cīnījās ar lamaniešiem tajā ielejā austrumos no Sidonas upes.
- 17 Un tad lūk, notika, kad lamanieši atklāja, ka Lehījs komandē pilsētu, viņi atkal bija vīlušies, jo viņi ārkārtīgi baidījās no Lehija; tomēr viņu augstie virsnieki bija devuši zvērestu uzbrukt pilsētai, tādēļ tie atveda savus karapulkus.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

- 18 Tad lūk, lamanieši nevarēja tikt viņu drošības nocietinājumos savādāk, kā tikai caur ieeju, jo valnis, kas bija uzbērts, bija ļoti augsts, un grāvis, kas bija aprakts visapkārt, bija ļoti dziļš, izņemot ieeju.
- 19 Un tā nefijieši bija sagatavojušies iznīcināt katru, kas mēģinās uzrāpties vai iekļūt nocietinājumā jebkurā citā veidā, metot akmeņus un raidot bultas uz tiem.
- 20 Tā viņi bija sagatavojušies, jā, grupa viņu stiprāko vīru ar saviem zobeniem un savām lingām, lai sakautu katru, kas mēģinās iekļūt viņu drošības nocietinājumā caur ieeju; un tā viņi bija sagatavojušies aizsargāt sevi pret lamaniešiem.
- 21 Un notika, ka lamaniešu virsnieki atveda savus karapulklus pie ieejas un sāka cīnīties ar nefijiešiem, lai iekļūtu viņu nocietinājumā; bet lūk, viņi tika aizdzīti atpakaļ laiku pa laikam, tā ka viņi tika sakauti ar milzīgiem zaudējumiem.
- 22 Tagad, kad tie atklāja, ka viņi nevar uzveikt nefijiešus pa ieeju, viņi sāka rakt nost viņu zemes uzbērumus, lai viņi varētu izveidot ceļu saviem karapulkiem, lai viņiem būtu vienādas iespējas cīnīties; bet lūk, šajos mēģinājumos viņi tika aizmēzti ar akmeņiem un bultām, kas tika raidītas uz tiem; un tā vietā, lai piepildītu viņu grāvjus, nojaucot zemes uzbērumus, tie zināmā mērā tika piepildīti ar viņu mirušajiem un ievainotajiem ķermeņiem.
- 23 Tā nefijiešiem bija pilnīga vara pār saviem ienaidniekiem; un tā lamanieši centās iznīcināt nefijiešus, līdz visi viņu augstie virsnieki tika nogalināti; jā, un vairāk nekā tūkstotis lamaniešu bija nogalināti; turpretim no otras puses nebija nogalināta neviena nefijiešu dvēsele.
- 24 Tur bija ap piecdesmit, kas bija ievainoti, būdami atklāti lamaniešu bultām caur ieeju, bet viņi bija aizsargāti ar saviem vairogiem un savām krūšu bruņām, un savām bruņu cepurēm tiktāl, ka viņu ievainojumi bija uz kājām, daudzi no kuriem bija ļoti smagi.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

- 25 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka visi viņu augstie virsnieki bija nogalināti, viņi bēga mežonīgā apvidū. Un notika, ka viņi atgriezās Nefija zemē, lai paziņotu savam ķēniņam Amalikijam, kas bija nefijietis no dzimšanas, par viņu lielajiem zaudējumiem.
- 26 Un notika, ka viņš bija ārkārtīgi nikns uz saviem ļaudīm, tāpēc ka viņš nebija sasniedzis savu iecerēto pār nefijiešiem; viņš nebija pakļāvis tos verdzības jūgā.
- 27 Jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities un viņš nolādēja Dievu un arī Moroniju, zvērēdams, ka viņš dzers tā asinis; un tas tāpēc, ka Moronijs turējis Dieva pavēles, rūpējoties par savu ļaužu drošību.
- 28 Un notika, ka, no otras puses, Nefija tauta pateicās Tam Kungam, savam Dievam, par Viņa nepārspējamo spēku viņu atbrīvošanā no viņu ienaidnieku rokām.
- 29 Un tā beidzās deviņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.
- 30 Jā, un bija nepārtraukts miers starp tiem un ārkārtīgi liels uzplaukums baznīcā dēļ viņu uzmanības un uzcītības, ko viņi pievērsa Dieva vārdam, ko tiem sludināja Helamans un Šiblons, un Koriantons, un Amons, un viņa brāļi, jā, visi tie, kas bija ordinēti ar Dieva svēto kārtu, būdami kristīti grēku nožēlošanai un sūtīti sludināt starp ļaudīm.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblons, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Almas 50

- 1 Un tad notika, ka Moronijs nepārstāja gatavoties karam jeb aizsargāt savu tautu pret lamaniešiem; jo viņš lika, lai viņa karapulki divdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā sāktu rakt zemes uzbērumus ap visām pilsētām visā zemē, kas piederēja nefijiešiem.
- 2 Un šo uzbērumu augšā viņš lika, lai būtu baļķi, jā, žogi no baļķiem, uzcelti cilvēka augumā visapkārt pilsētām.
- 3 Un viņš lika, lai uz šiem baļķu žogiem tiktu uzcelti karkasi, uz visiem baļķiem visapkārt, un tie bija stipri un augsti.
- 4 Un viņš lika, lai tiktu uzcelti torņi, kas slietos pāri šiem stabu nocietinājumiem, un viņš lika, lai patvēruma vietas tiktu uzceltas uz šiem torņiem, lai lamaniešu akmeņi un bultas nevarētu tos ievainot.
- 5 Un viņi bija sagatavojušies, lai viņi varētu mest akmeņus no to augšas, atbilstoši savai gribai un savam spēkam, un nogalināt tos, kas mēģinās tuvoties pilsētas sienām.
- 6 Tā Moronijs sagatavoja cietokšņus pret viņu ienaidnieku uzbrukumiem, apkārt katrai pilsētai visā zemē.
- 7 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulki dotos mežonīgā apvidus austrumos; jā, un viņi gāja un padzina visus lamaniešus, kas bija mežonīgā apvidus austrumos, uz viņu pašu zemēm, kas bija uz dienvidiem no Zarahemlas zemes.
- 8 Un Nefija zeme stiepās taisnā līnijā no austrumu līdz rietumu jūrai.
- 9 Un notika, kad Moronijs bija izdzinis visus lamaniešus no mežonīgā apvidus austrumiem, kas bija uz ziemeļiem no viņu pašu zemēm, viņš lika, lai tie iedzīvotāji, kas bija Zarahemlas zemē un apkārtējās zemēs, ietu uz mežonīgā apvidus austrumiem, līdz pat jūras krastam, un ieņemtu to zemi.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

- 10 Un viņš arī izvietoja savus karapulku dienvidos uz viņu īpašumu robežām, un lika tiem uzcelt nocietinājumus, lai viņi varētu pasargāt savus karapulku un savus ļaudis no savu ienaidnieku rokām.
- 11 Un tā viņš iznīcināja visus lamaniešu cietokšņus mežonīgā apvidus austrumos, jā, un arī rietumos, nostiprinādams robežu starp nefijiešiem un lamaniešiem, starp Zarahemlas zemi un Nefija zemi no rietumu jūras līdz Sidonas upes iztekai, jo nefijiešiem pēc viņu labpatikas piederēja visa zeme uz ziemeļiem, jā, patiesi visa zeme, kas bija uz ziemeļiem no Pārpilnības zemes.
- 12 Tā Moronijs ar saviem karapulkiem, kas pieauga ik dienas dēļ pārliecības par aizsardzību, ko viņš tiem deva ar saviem darbiem, centās iznīcināt lamaniešu varu visās zemēs, kas bija viņu īpašumā, lai tiem vairs nebūtu varas pār viņu īpašumā esošajām zemēm.
- 13 Un notika, ka nefijieši sāka likt pamatus pilsētai, un viņi deva tai pilsētai vārdu Moronija pilsēta; un tā bija pie austrumu jūras; un tā bija dienvidos pie lamaniešu īpašumu robežām.
- 14 Un viņi arī iesāka likt pamatus pilsētai starp Moronija pilsētu un Ārona pilsētu, kas sniedzās līdz Āronas un Moronijas robežām, un viņi deva tai pilsētai jeb zemei vārdu Nefiha.
- 15 Un viņi arī iesāka tajā pašā gadā celt daudzas pilsētas ziemeļos, vienu no tām sevišķā veidā, ko viņi nosauca par Lehiju un kas bija ziemeļos pie jūras krasta.
- 16 Un tā beidzās divdesmitais gads.
- 17 Un šajos veiksmīgajos apstākļos bija Nefija tauta divdesmit pirmā soģu valdīšanas gada iesākumā pār Nefija tautu.
- 18 Un viņiem ārkārtīgi veicās un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti; jā, viņi vairojās un kļuva stipri tai zemē.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

- 19 Un tā mēs redzam, cik žēlastības pilni un taisni ir visi Tā Kunga darbi, izpildot visus Viņa vārdus cilvēku bērniem; jā, mēs varam redzēt, ka Viņa vārdi ir apstiprinājušies, patiesi tajā laikā, kad Viņš runāja uz Lehiju, sacīdams:
- 20 Svētīts esi tu un tavi bērni; un viņi tiks svētīti; kā viņi turēs Manas pavēles, tā viņiem veiksies tai zemē. Bet atceries, kā viņi neturēs Manas pavēles, tā viņi tiks padzīti no Tā Kunga vaiga.
- 21 Un mēs redzam, ka šie solījumi ir apstiprinājušies Nefija tautai; jo tās ir bijušas viņu ķildas un viņu strīdi, jā, viņu slepkavības un viņu laupīšanas, viņu elku pielūgšanas, viņu netiklības un viņu negantības, kas bija viņu starpā, kas atnesa tiem viņu karus un viņu iznīcināšanu.
- 22 Un tie, kas bija uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, tika atbrīvoti visos laikos, turpretim tūkstošiem viņu bezdievīgo brāļu tika nodoti jūgā, vai gāja bojā no zobena, vai krita neticībā un sajaucās ar lamaniešiem.
- 23 Bet lūk, nekad nebija bijis laimīgāka laika Nefija tautā kopš Nefija dienām kā Moronija dienās, jā, patiesi šinī laikā, divdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā.
- 24 Un notika, ka divdesmit un otrais soģu valdīšanas gads arī beidzās mierā; jā, un arī divdesmit un trešais gads.
- 25 Un notika, ka divdesmit un ceturta soģu valdīšanas gada sākumā arī būtu bijis miers Nefija tautā, ja nebūtu bijis strīds, kas bija viņu starpā par Lehija zemi un Moriantona zemi, kurai bija robeža ar Lehija zemi; kuras abas bija jūras malā.
- 26 Jo lūk, ļaudis, kuriem piederēja Moriantona zeme, pieprasīja daļu no Lehija zemes; tādēļ sākās karsts strīds starp viņiem, tiktāl ka Moriantonas ļaudis pacēla ieročus pret saviem brāļiem un bija aņņēmušies tos nokaut ar zobenu.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

- 27 Bet lūk, ļaudis, kam piederēja Lehija zeme, bēga uz Moronija nometni un lūdza viņu pēc palīdzības; jo lūk, viņi nebija noziegušies.
- 28 Un notika, kad Moriantona ļaudis, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Moriantons, atklāja, ka Lehija ļaudis bija aizbēguši uz Moronija nometni, viņi bija ārkārtīgi izbijušies, ka tik Moronija karapulki nenāktu uz tiem un neiznīcinātu viņus.
- 29 Tādēļ Moriantons lika viņu sirdīs to, ka viņiem ir jāmūk uz to zemi, kas bija uz ziemeļiem, kas bija noklāta ar lieliem ūdeņiem, un jāiegūst tā zeme, kas bija uz ziemeļiem.
- 30 Un lūk, viņi būtu īstenojuši šo ieceri (kas būtu bijis par iemeslu vaimanām), bet lūk, Moriantons, būdams ļoti nesavaldīgs vīrs, tādēļ bija sadusmojies uz vienu no savām kalponēm, un viņš uzbruka tai un smagi to piekāva.
- 31 Un notika, ka viņa aizbēga un gāja uz Moronija nometni, un pastāstīja Moronijam visu par šo lietu un arī par viņu nodomiem bēgt zemē uz ziemeļiem.
- 32 Tad lūk, ļaudis, kas bija Pārpilnības zemē, jeb drīzāk, Moronijs baidījās, ka tie paklausīs Moriantona vārdiem un apvienosies ar viņa ļaudīm, un tā tas iegūs valdījumā tās zemes daļas, kas tiks pamatu nopietnām sekām Nefija tautā, jā, sekām, kas novedīs pie viņu brīvības gāšanas.
- 33 Tādēļ Moronijs sūtīja karapulku ar viņu teltīm apsteigt Moriantona ļaudis, apturēt viņu bēgšanu uz zemi ziemeļos.
- 34 Un notika, ka viņi neapsteidza tos, līdz viņi nononāca Postažas zemes robežās; un tur viņi apsteidza tos šaurumā, kas veda gar jūru uz zemi ziemeļos, jā, ar jūru gan no rietumiem, gan austrumiem.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 Un notika, ka karapulks, ko bija sūtījis Moronijs, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Teankums, sastapa Moriantona ļaudis; un tik stūrgalvīgi bija Moriantona ļaudis (būdami iedvesmoti ar viņa ļaundarībām un viņa glaimojošajiem vārdiem), ka notika kauja starp tiem, kurā Teankums nogalināja Moriantonu un sakāva viņa karapulku, un paņēma tos par gūstekņiem, un atgriezās Moronija nometnē. Un tā beidzās divdesmit un ceturtais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

36 Un tā Moriantona ļaudis tika atvesti atpakaļ. Un, kad viņi noslēdza derību ievērot mieru, viņi tika atjaunoti Moriantona zemē, un saskaņa izveidojās starp viņiem un Lehija ļaudīm, un tie arī tika atjaunoti savās zemēs.

37 Un notika, ka tajā pašā gadā, kad Nefija tautā bija atjaunots miers, ka Nefihass, otrais augstākais soģis, nomira, ar pilnīgu taisnīgumu Dieva priekšā pildījis soģa amatu.

38 Tomēr, viņš bija atteicis Almam ņemt valdījumā tos pierakstus un tās lietas, ko Alma un viņa tēvi bija uzskatījuši par pašu svētāko; tādēļ Alma bija nodevis tos savam dēlam Helamanam.

39 Lūk, notika, ka Nefihasa dēls tika iecelts pildīt soģa amatu sava tēva vietā, jā, viņš tika iecelts par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu ar zvērestu un svētu priekšrakstu tiesāt taisnīgi un turēt ļaužu mieru un brīvību, un dot tiem viņu svētās priekšrocības pielūgt To Kungu, savu Dievu, jā, atbalstīt un saglabāt Dieva lietu visās savās dienās, un tiesāt ļaunos atbilstoši viņu noziegumiem.

40 Tad lūk, viņa vārds bija Pahorans. Un Pahorans pildīja sava tēva vietu, un divdesmit un ceturta gada beigās viņš sāka savu valdīšanu pār Nefija tautu.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Almas 51

- 1 Un tad notika divdesmit un piektā soģu valdišanas gada sākumā pār Nefija tautu, viņi nodibināja mieru starp Lehija un Moriantona ļaudīm viņu zemēs, un iesāka divdesmit un piekto gadu mierā;
- 2 tomēr ilgi viņi nesaglabāja pilnīgu mieru zemē, jo sākās strīds tautā par augstāko soģi Pahoranu; jo lūk, bija daļa ļaužu, kas vēlējās, lai daži īpaši likuma punkti tiktu izmainīti.
- 3 Bet lūk, Pahorans nemainīja un neļāva likumu mainīt, tādēļ viņš neuzklausīja tos, kas bija sūtījuši savas balsis ar saviem lūgumiem par likuma izmainīšanu.
- 4 Tādēļ tie, kas vēlējās, lai likums tiktu izmainīts, bija nikni uz viņu un gribēja, lai viņš vairs nebūtu augstākais soģis pār to zemi; tādēļ izcēlās karsts strīds par šo lietu, bet ne līdz asinsizliešanai.
- 5 Un notika, ka tie, kas vēlējās, lai Pahorans tiktu gāzts no soģa krēsla, tika saukti par ķēniņa piekritējiem, jo viņi vēlējās, lai likums tiktu mainīts tādā veidā, ka gāztu brīvo valdību un ieceltu ķēniņu pār to zemi.
- 6 Un tie, kas vēlējās, lai Pahorans paliktu par augstāko soģi pār zemi, uzņēmās brīvības piekritēju vārdu; un tā notika dalīšanās viņu starpā, jo brīvības piekritēji bija zvērējuši jeb stājušies derībā saglabāt savas tiesības un savas reliģijas priekšrocības ar brīvu valdību.
- 7 Un notika, ka šī viņu strīda lieta tika izšķirta ar tautas balsi. Un notika, ka tautas balss nāca par labu brīvības piekritējiem un Pahorans saglabāja soģa krēslu, kas radīja lielu prieku starp Pahorana brāļiem un arī daudziem brīvības ļaudīm, kas arī apklusināja ķēniņa piekritējus, ka viņi nevarēja pretoties, bet bija spiesti saglabāt brīvības lietu.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

- 8 Tad nu tie, kas bija par ķēniņiem, bija augstdzimušie, un viņi tiecās būt par ķēniņiem, un viņus atbalstīja tie, kas meklēja spēku un varu pār tautu.
- 9 Bet lūk, tas bija kritisks laiks priekš tādiem strīdiem Nefija tautā; jo lūk, Amalikija bija atkal uzkūdījis lamaniešu ļaužu sirdis pret Nefija tautu, un viņš sapulcināja kopā karavīrus no visām savas zemes daļām un apbruņoja tos, un ar visu uzcītību gatavojās karam, jo viņš bija zvērējis dzert Moronija asinis.
- 10 Bet lūk, mēs redzēsīm, ka viņa solījums, ko viņš bija devis, bija pārsteidzīgs; tomēr viņš gatavojās pats un gatavoja savus karapulku iet cīnīties pret nefijiešiem.
- 11 Tagad viņa karapulki nebija tik lieli, kā tie līdz šim bija bijuši, dēļ tiem daudzajiem tūkstošiem, kas bija nokauti ar nefijiešu roku; bet, neskatoties uz viņu lielajiem zaudējumiem, Amalikija bija sapulcinājis kopā apbruņojami lielu karapulku, tā ka viņš nebaidījās nākt uz Zarahemlas zemi.
- 12 Jā, patiesi Amalikija pats nāca lamaniešu priekšgalā. Un tas bija divdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā; un tas bija tajā pašā laikā, kad viņi bija sākuši nokārtot savus strīdus par augstāko soģi Pahoranu.
- 13 Un notika, kad ļaudis, kas tika saukti par ķēniņa piekritējiem, izdzirdēja, ka lamanieši nāk cīnīties pret viņiem, tie bija priecīgi savās sirdīs; un viņi atteicās ņemt ieročus, jo viņi bija tā apskaitušies uz augstāko soģi un arī uz brīvības piekritējiem, ka viņi negribēja ņemt ieročus, lai aizsargātu savu zemi.
- 14 Un notika, kad Moronijs to redzēja, un arī redzēja, ka lamanieši nāca zemes robežās, viņš bija ārkārtīgi apskaities dēļ to ļaužu stūrgalvības, kurus viņš tik cītīgi bija pūlējies aizsargāt; jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities; viņa dvēsele bija piepildīta ar dūsmām pret tiem.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 Un notika, ka viņš sūtīja lūgumu ar tautas balsi zemes pārvaldniekam, vēlēdamies, lai tas to lasītu un dotu viņam (Moronijam) varu piespiest šos atkritējus aizstāvēt savu valsti, vai arī nodot tos nāvei.
- 16 Jo tā bija viņa pirmā rūpe—izbeigt šādus strīdus un ķildas starp ļaudīm; jo lūk, tas bija bijis līdz šim par iemeslu visai viņu iznīcināšanai. Un notika, ka tas tika atļauts, saskaņā ar tautas balsi.
- 17 Un notika, ka Moronijs pavēlēja, lai viņa karapulks ietu pret šiem ķēniņa piekritējiem, lai noplēstu viņu lepnību un viņu cildenumu un nolīdzinātu viņus ar zemi, vai arī viņi paceltu ieročus un atbalstītu brīvības lietu.
- 18 Un notika, ka karapulki soļoja pret tiem; un tie noplēsa viņu lepnību un viņu cildenumu, tā, kad viņi pacēla savus kara ieročus, lai cīnītos pret Moronija vīriem, viņi tika nocirsti un nolīdzināti līdz ar zemi.
- 19 Un notika, ka bija četri tūkstoši šo atkritēju, kas tika nocirsti ar zobenu; un tie viņu vadoņi, kas netika nokauti kaujā, tika saņemti un iemesti cietumā, jo tanī brīdī nebija laika tos tiesāt.
- 20 Un atlikušie no šiem atkritējiem, lai netiktu notriekti pie zemes ar zobenu, labāk piekāpās brīvības karogam un tika piespiesti pacelt brīvības karogu savos tornos un savās pilsētās, un ņemt ieročus savas zemes aizstāvībai.
- 21 Un tā Moronijs darīja galu šiem ķēniņa piekritējiem, ka vairs nebija neviens zināms ar nosaukumu—ķēniņa piekritējs; un tā viņš darīja galu to ļaužu stūrgalvībai un lepnībai, kuri uzdevās, ka ir ar dižciltīgām asinīm, bet tiem bija jāpazemojas tāpat kā viņu brāļiem un drosmīgi jācīnās par savu brīvību no jūga.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Lūk, notika, kamēr Moronijs tā iznīdēja karus un strīdus starp saviem ļaudīm un pakļāva tos mieram un cilvēcībai, un veica sakārtošanu, lai sagatavotos karam pret lamaniešiem, lūk, lamanieši bija ienākuši Moronija zemē, kas bija jūras malā.
- 23 Un notika, ka nefijieši nebija pietiekami spēcīgi Moronija pilsētā, tādēļ Amalikija tos padzina, daudzus nogalinādams. Un notika, ka Amalikija sagrāba pilsētu, jā, valdījumu pār visiem viņu nocietinājumiem.
- 24 Un tie, kas aizbēga no Moronija pilsētas, nāca Nefihasa pilsētā; un arī Lehija pilsētas ļaudis sapulcējās kopā un gatavojās, un bija gatavi cīnīties ar lamaniešiem.
- 25 Bet notika, ka Amalikija neļāva lamaniešiem iet pret Nefihasa pilsētu cīnīties, bet turēja tos lejā jūras krastā, atstādams vīrus katrā pilsētā, lai to uzturētu un aizsargātu.
- 26 Un tā viņš gāja, sagrābdams daudzas pilsētas —Nefihasa pilsētu un Lehija pilsētu, un Moriantona pilsētu, un Omnera pilsētu, un Gida pilsētu, un Muleka pilsētu, kuras visas bija jūras malā austrumu krastā.
- 27 Un tā lamanieši ar Amalikija viltību un saviem neskaitāmajiem pulkiem bija ieguvuši tik daudzas pilsētas, kas visas bija stipri nocietinātas pēc Moronija nocietināšanas veida; kas visas deva atbalstu lamaniešiem.
- 28 Un notika, ka viņi soļoja uz Pārpilnības zemes robežām, dzīdami nefijiešus pa priekšu un nokaudami daudzus.
- 29 Bet notika, ka viņi sastapa Teankumu, kurš bija nogalinājis Moriantonu un bija apsteidzis viņa ļaudis to bēgšanā.
- 30 Un notika, ka viņš apsteidza arī Amalikiju, kad tas soļoja ar saviem daudzajiem karapulkiem, lai tas varētu sagrābt Pārpilnības zemi un arī to zemi uz ziemeļiem.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephiah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephiah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephiah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

- 31 Bet lūk, viņš saskārās ar vilšanos, ka tika Teankuma un viņa vīru atsists, jo viņi bija dziži karotāji; jo katrs Teankuma vīrs pārspēja lamaniešus savā spēkā un savā kara mākslā, tā ka viņi guva pārākumu pār lamaniešiem.
- 32 Un notika, ka viņi nokaussēja tos, tā ka viņi kāva tos, līdz kļuva tumšs. Un notika, ka Teankums un viņa vīri uzslēja savas teltis Pārpilnības zemes robežās; un Amalikija uzslēja savas teltis jūras krastmalā, un tā viņi bija izdzīti.
- 33 Un notika, kad pienāca nakts, Teankums un viņa kalps izzagās un aizgāja naktī, un gāja Amalikijas nometnē; un lūk, miegs bija pieveicis tos viņu lielā noguruma dēļ, kas bija dēļ viņu pūlēm un dienas svelmes.
- 34 Un notika, ka Teankums slepeni iezagās ķēniņa teltī un iedūra šķēpu viņa sirdī; un viņš vienā mirklī to nonāvēja, tā ka tas neuzmodināja savus kalpus.
- 35 Un viņš atgriezās slepeni savā nometnē, un lūk, viņa vīri gulēja, un viņš pamodināja tos un izstāstīja viņiem visu, ko viņš bija darījis.
- 36 Un viņš lika, lai viņa karapulki stāvētu gatavībā, baidoties, ka lamanieši pamodīsies un nāks pret tiem.
- 37 Un tā beidzas divdesmit un piektais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā beidzas Amalikijas dienas.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Almas 52

- 1 Un tad notika divdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, lūk, kad lamanieši pamodās pirmā mēneša pirmajā rītā, lūk, viņi atrada Amalikiju mirušu savā paša teltī; un viņi arī redzēja, ka Teankums bija gatavs dot tiem kauju tanī dienā.
- 2 Un tad, kad lamanieši to redzēja, viņi bija izbijušies; un tie atmeta savu nodomu soļot uz zemi ziemeļos un atkāpās ar visu savu karapulku Muleka pilsētā, un meklēja patvērumu viņu nocietinājumos.
- 3 Un notika, ka Amalikijas brālis tika iecelts par ķēniņu pār tautu; un viņa vārds bija Amorons; tā ķēniņš Amorons, ķēniņa Amalikijas brālis, tika iecelts valdīt viņa vietā.
- 4 Un notika, ka viņš pavēlēja, lai viņa ļaudis paturētu tās pilsētas, kuras viņi bija ieņēmuši ar asinsizliešanu; jo tie nebija ieņēmuši nevienu pilsētu, neizlejot daudz asiņu.
- 5 Un tad Teankums redzēja, ka lamanieši bija apņēmušies paturēt tās pilsētas, kuras tie bija ieņēmuši, un tās zemes daļas, ko viņi bija sagrābuši; un arī, redzēdams viņu ārkārtīgi lielo skaitu, Teankums domāja, ka nebija lietderīgi, ka viņš mēģinātu uzbrukt tiem viņu nocietinājumos.
- 6 Bet viņš turēja savus vīrus visapkārt, it kā gatavodamies karam; jā, un viņš patiesi gatavojās aizsargāt sevi pret tiem, izveidojot sienas visapkārt un sagatavojot patvēruma vietas.
- 7 Un notika, ka viņš tā gatavojās karam, līdz Moronijs atsūtīja lielu skaitu vīru, lai stiprinātu viņa karapulku.
- 8 Un Moronijs arī sūtīja pavēles viņam, lai viņš paturētu visus gūstekņus, kas kritīs viņa rokās; jo, tā kā lamanieši bija saņēmuši daudz gūstekņu, viņam bija jāpatur visi gūstekņi no lamaniešiem kā izpirkumu par tiem, ko lamanieši bija saņēmuši.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

9 Un viņš arī sūtīja tam pavēles, lai tas nostiprinātu Pārpilnības zemi un sargātu šauru eju, kas veda uz zemi ziemeļos, lai lamanieši neiegūtu šo zemes šaurumu un viņiem nebūtu varas traucēt tos no visām pusēm.

10 Un Moronijs arī sūtīja pie viņa, vēlēdamies, lai viņš būtu uzticīgs, aizstāvēt šo zemes daļu un lai viņš meklētu katru iespēju šaustīt lamaniešus šajā daļā, cik vien bija viņa spēkos, lai varbūt viņš atkal varētu ieņemt ar kara viltību vai kādā citā veidā tās pilsētas, kas bija tikušas izrautas no viņu rokām; un lai viņš arī nocietinātu un nostiprinātu tās pilsētas visapkārt, kuras nebija kritušas lamaniešu rokās.

11 Un viņš arī sacīja tam: Es nāktu pie tevis, bet lūk, lamanieši mums uzbrūk zemes robežās pie rietumu jūras; un lūk, es eju pret tiem, tādēļ es nevaru nākt pie tevis.

12 Tad nu ķēniņš (Amorons) bija aizgājis no Zarahemlas zemes un bija darījis zināmu ķēniņienei par sava brāļa nāvi, un bija sapulcinājis kopā lielu skaitu vīru, un bija devies karagājienā pret nefijiešiem rietumu jūras malā.

13 Un tā viņš centās nokausēt nefijiešus un atvilkt daļu no viņu spēkiem šajā zemes daļā, turpretim viņš bija pavēlējis tiem, kurus viņš bija atstājis tajās pilsētās, ko viņš bija ieņēmis, lai tie arī neliktu mierā nefijiešus austrumu jūras malā un sagrābtu tik daudz viņu zemju, cik vien būtu viņu spēkos, atbilstoši viņu karapulku spēkiem.

14 Un tā nefijieši bija šajos bīstamajos apstākļos divdesmit un sestā soģu valdīšanas gada beigās pār Nefija tautu.

15 Bet lūk, notika divdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā, ka Teankums pēc Moronija pavēles, kurš bija izveidojis karapulku, lai aizsargātu zemes dienvidu un rietumu robežas, un bija sācis savu karagājienu uz Pārpilnības zemi, lai viņš varētu palīdzēt Teankumam ar saviem vīriem atgūt tās pilsētas, ko viņi bija pazaudējuši.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

- 16 Un notika, ka Teankums bija saņēmis pavēli uzbrukt Muleka pilsētai un to atgūt, ja tas būtu iespējams.
- 17 Un notika, ka Teankums gatavojās uzbrukt Muleka pilsētai un doties karagājienā ar savu karapulku pret lamaniešiem; bet viņš redzēja, ka viņam bija neiespējami uzveikt tos, kamēr tie bija savos nocietinājumos, tādēļ viņš atmeta savus nodomus un atgriezās Pārpilnības pilsētā gaidīt Moronija atnākšanu, lai viņš varētu pastiprināt savu karapulku.
- 18 Un notika, ka Moronijs ieradās ar savu karapulku Pārpilnības zemē divdesmit un septītā soģu valdīšanas gada pār Nefija tautu pašās beigās.
- 19 Un divdesmit un astotā gada sākumā Moronijs un Teankums, un daudzi no augstajiem virsniekiem noturēja kara apspriedi—ko viņiem darīt, lai piespiestu lamaniešus iznākt pret tiem cīnīties; jeb kādā veidā viņi varētu izvilināt tos no viņu nocietinājumiem, lai viņi varētu tos pārspēt un atkal ieņemt Muleka pilsētu.
- 20 Un notika, ka viņi sūtīja sūtņus pie lamaniešu karapulka, kas aizsargāja Muleka pilsētu, pie viņu vadoņa, kura vārds bija Jēkabs, vēlēdamies, lai tas nāktu ārā ar saviem karapulkiem, lai stātos pretī līdzenumā starp divām pilsētām. Bet lūk, Jēkabs, kas bija zoramietis, negribēja nākt ar savu karapulku, lai stātos tiem pretī līdzenumā.
- 21 Un notika, ka Moronijs, necerēdams tikties ar tiem līdzīgos apstākļos, tādēļ viņš izšķīrās par ieceri, kā viņš varētu izmānīt lamaniešus no viņu nocietinājumiem.
- 22 Tādēļ viņš lika, lai Teankums ņemtu nelielu skaitu savu vīru un soļotu lejā pie jūras krasta; un Moronijs un viņa karapulks naktī aizgāja mežonīgā apvidū uz rietumiem no Muleka pilsētas; un tā no rīta, kad lamaniešu sargi atklāja Teankumu, viņi skrēja un pateica to Jēkabam, savam vadonim.

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

- 23 Un notika, ka lamaniešu karapulki izgāja pret Teankumu, domādami ar savu skaitu pārspēt Teankumu dēļ viņa nelielā skaita. Un, kad Teankums redzēja lamaniešu karapulkus iznākam pret viņu, viņš sāka atkāpties gar jūras krastu uz ziemeļiem.
- 24 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka viņš sāk bēgt, viņi kļuva drošāki un ar sparū tos vajāja. Un, kamēr Teankums tā aizvīlināja lamaniešus, kuri vēltīgi viņu vajāja, lūk, Moronijs pavēlēja, lai daļa no viņa karapulka, kas bija ar viņu, dotos karagājienā pret pilsētu un to ieņemtu.
- 25 Un tā viņi darīja, un nokāva tos, kas bija atstāti aizsargāt pilsētu, jā, visus, kuri nenolika savus kara ieročus.
- 26 Un tā Moronijs bija ieņēmis Muleka pilsētu ar daļu no sava karapulka, kamēr ar atlikušajiem viņš soļoja, lai sastaptu lamaniešus, kad tie atgriezīsies no Teankuma vajāšanas.
- 27 Un notika, ka lamanieši vajāja Teankumu, līdz tie nonāca netālu no Pārpilnības pilsētas, un tad tos sastapa Lehijs ar nelielu karapulku, kas bija atstāts, lai aizsargātu Pārpilnības pilsētu.
- 28 Un tad lūk, kad lamaniešu augstie virsnieki ieraudzīja Lehiju ar savu karapulku nākam pret tiem, viņi bēga lielā apjukumā, baidoties, ka tie nesasnies Muleka pilsētu, pirms Lehijs tos panāks; jo viņi bija noguruši no sava pārgājiena, un Lehija vīri bija spīgti.
- 29 Tad nu lamanieši nezināja, ka Moronijs bija tiem aizmugurē ar savu karapulku; un viss, no kā viņi baidījās, bija Lehijs un viņa vīri.
- 30 Tad nu Lehijs nealka tos panākt, pirms viņi nebūs sastapušies ar Moroniju un viņa karapulku.
- 31 Un notika, ka, pirms lamanieši bija tālu atkāpušies, viņi bija nefīješu ielenkti, ar Moronija vīriem no vienas puses un Lehija vīriem no otras, kuri visi bija spīgti un spēka pilni; bet lamanieši bija nogurdināti no sava garā pārgājiena.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

- 32 Un Moronijs pavēlēja saviem vīriem, lai viņi tiem uzbruktu, kamēr tie nenoliks savus kara ieročus.
- 33 Un notika, ka Jēkabs, būdams viņu vadonis, būdams arī zoramietis un esot ar neuzvaramu garu, viņš veda lamaniešus cīņā ar ārkārtīgu niknumu pret Moroniju.
- 34 Moronijs bija viņu ceļā, tādēļ Jēkabs bija apņēmies tos nokaut un izcirst sev ceļu uz Muleka pilsētu. Bet lūk, Moronijs un viņa vīri bija spēcīgi; tādēļ tie nedeva ceļu lamaniešiem.
- 35 Un notika, ka viņi no abām pusēm cīnījās ar ārkārtīgu niknumu; un abās pusēs bija daudz nogalināto; jā, un Moronijs tika ievainots un Jēkabs tika nogalināts.
- 36 Un Lehijs spieda uz viņiem no mugurpuses ar tādu niknumu ar saviem stiprajiem vīriem, ka lamanieši aizmugurē nolika savus kara ieročus; un atlikušie no tiem, būdami apjukuši, nezināja vai doties prom vai turpināt cīnīties.
- 37 Tad Moronijs, redzēdams viņu apjukumu, tiem sacīja: Ja jūs atnesīsiet savus kara ieročus un tos atdosit, lūk, mēs pārtrauksim izliet jūsu asinis.
- 38 Un notika, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņu augstie virsnieki, visi tie, kas nebija nogalināti, nāca un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un arī pavēlēja saviem vīriem, lai tie darītu to pašu.
- 39 Bet lūk, bija daudzi, kas to negribēja; un tie, kas negribēja atdot savus zobenus, tika saņemti un sasieti, un viņu kara ieroči tika tiem atņemti, un viņi tika piespiesti soļot ar saviem brāļiem uz Pārpilnības zemi.
- 40 Un tad nu gūstekņu skaits, kas tika saņemti, bija daudz lielāks par to skaitu, kas bija nogalināti, jā, vairāk nekā tie, kas bija nogalināti abās pusēs.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Almas 53

- 1 Un notika, ka viņi nolika sargus pār lamaniešu gūstekņiem un piespieda tos iet un apglabāt viņu kritušos, jā, un arī kritušos no nefijiešiem, kas bija nokauti; un Moronijs nolika vīrus pār tiem, lai tos apsargātu, kamēr tie darīs savus darbus.
- 2 Un Moronijs ar Lehiju gāja uz Muleka pilsētu un pārņēma pilsētas komandēšanu un nodeva to Lehijam. Tad lūk, šis Lehijs bija vīrs, kurš bija bijis ar Moroniju lielākajā daļā no visām viņa kaujām; un viņš bija vīrs līdzīgs Moronijam, un tie priecājās viens par otra drošību; jā, viņi mīlēja viens otru, un arī tika Nefija tautas mīlēti.
- 3 Un notika, kad lamanieši bija pabeiguši apglabāt savus kritušos un arī kritušos nefijiešus, viņi soļoja atpakaļ uz Pārpilnības zemi, un Teankums, pēc Moronija pavēlēm, lika, lai viņi strādātu, rokot grāvi ap Pārpilnības zemi jeb pilsētu.
- 4 Un viņš lika, lai tie uzceltu nožogojumu no baļķiem grāvja iekšējā malā; un viņi sameta zemi pret nožogojumu no baļķiem; un tā viņi lika lamaniešiem strādāt, līdz viņi bija apjozuši visu Pārpilnības pilsētu ar stipru sienu no baļķiem un zemi ārkārtīgā augstumā.
- 5 Un šī pilsēta kļuva pēc tam par ārkārtīgu cietoksni; un šajā pilsētā tie sargāja lamaniešu gūstekņus; jā, sienās, ko viņi bija likuši tiem uzcelt ar savām pašu rokām. Tad nu Moronijs bija spiests likt lamaniešiem strādāt, jo bija vieglāk sargāt tos, kad viņi strādāja; un viņš gribēja, lai tam būtu visi viņa spēki, kad tas uzbruks lamaniešiem.
- 6 Un notika, ka Moronijs tā bija guvis uzvaru pār vienu no lielākajiem lamaniešu karapulkiem un ieņēmis Mulekas pilsētu, kas bija viens no stiprākajiem lamaniešu nocietinājumiem Nefija tautas zemē; un tā viņš arī uzcēla cietoksni, kur turēt savus gūstekņus.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 Un notika, ka viņš vairs nemēģināja cīnīties ar lamaniešiem tajā gadā, bet viņš nodarbināja savus vīrus, gatavojoties karam, jā, un veidojot nocietinājumus, lai aizsargātos pret lamaniešiem, jā, un arī izglābdams savas sievas un bērnus no bada un ciešanām, un nodrošinādams uzturu saviem karapulkiem.
- 8 Un tad notika, kamēr Moronija nebija, lamaniešu karapulki pie rietumu jūras dienvidos, izmantojot dažas intrigas nefijiešu starpā, kas izraisīja šķelšanos starp tiem, guva zināmu pārsvaru pār nefijiešiem, jā, tā ka viņi sagrāba zināmu skaitu viņu pilsētu tajā zemes daļā.
- 9 Un tādējādi dēļ nekrietnības viņu pašu starpā, jā, dēļ šķelšanās un intrigām savā starpā viņi bija nonākuši ļoti bīstamos apstākļos.
- 10 Un tad lūk, man ir kas sakāms par Amona tautu, kas sākumā bija lamanieši, bet ar Amonu un viņa brāļiem, jeb drīzāk ar Dieva spēku un vārdu, viņi tika pievērsti Tam Kungam; un viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un kopš tā laika viņus aizsargāja nefijieši.
- 11 Un dēļ sava zvēresta viņi tika atturēti no ieroču pacelšanas pret saviem brāļiem, jo viņi bija devuši zvērestu, ka viņi nekad vairs neizlies asinis; un saskaņā ar savu zvērestu viņi ietu bojā; jā, viņi ļautos krist savu brāļu rokās, ja nebūtu līdzcietības un ārkārtīgās mīlestības, kas Amonam un viņa brāļiem bija pret tiem.
- 12 Un šī iemesla dēļ viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un viņi arvien tika nefijiešu aizsargāti.
- 13 Bet notika, kad viņi redzēja tās briesmas un daudzās ciešanas un bēdas, ko nefijieši cieta par tiem, viņi bija aizkustināti un vēlējās ņemt ieročus savas zemes aizstāvēšanai.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

- 14 Bet lūk, kad viņi jau grasījās ņemt savus ieročus, viņi tika ar Helamana un viņa brāļu pārliecināšanu atrunāti, jo viņi grasījās lauzt zvērestu, ko tie bija devuši.
- 15 Un Helamans baidījās, ka, tā darot, viņi pazaudēs savas dvēseles, tādēļ visi tie, kas bija stājušies šajā derībā, bija spiesti noskatīties, kā viņu brāļi tajā laikā brida caur savām ciešanām bīstamajos apstākļos.
- 16 Bet lūk, notika, ka viņiem bija daudz dēlu, kas nebija stājušies derībā, ka tie neņems kara ieročus, lai aizsargātu sevi pret saviem ienaidniekiem; tādēļ viņi sapulcējās kopā šajā laikā, visi, kas bija spējīgi ņemt ieročus, un viņi nosauca sevi par nefījiešiem.
- 17 Un viņi stājās derībā cīnīties par nefījiešu brīvību, jā, aizsargāt zemi līdz pat savu dzīvību atdošanai; jā, patiesi viņi stājās derībā, ka viņi nekad neatdos savu brīvību, bet viņi cīnīsies visos gadījumos, lai aizsargātu nefījiešus un sevi no jūga.
- 18 Tad lūk, divi tūkstoši šo jauno cilvēku stājās šinī derībā un ņēma savus kara ieročus, lai aizstāvētu savu zemi.
- 19 Un tad lūk, kā līdz šim viņi nekad nebija bijuši traucēklis nefījiešiem, tagad šajā brīdī viņi arī kļuva par lielu atbalstu, jo viņi ņēma savus kara ieročus, un viņi gribēja, lai Helamans būtu viņu vadonis.
- 20 Un viņi visi bija jauni cilvēki, un viņi bija ārkārtīgi drošsirdīgi, un arī spēcīgi un darbīgi; bet lūk, tas vēl nav viss—viņi bija vīri, kas bija uzticīgi visos laikos un katrā lietā, kas tiem bija uzticēta.
- 21 Jā, viņi bija taisnības un prātīguma vīri, jo viņi bija mācīti turēt Dieva pavēles un staigāt taisnīgi Viņa priekšā.
- 22 Un tad notika, ka Helamans devās karagājienā savu divu tūkstošu jauno karavīru priekšgalā, lai atbalstītu ļaudis zemes robežās dienvidos no rietumu jūras.
- 23 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almas 54

- 1 Un tad notika, divdesmit un devītā soģu gada sākumā, ka Amorons sūtīja pie Moronija, vēlēdamies, lai tas apmainītos ar gūstekņiem.
- 2 Un notika, ka Moronijs sajuta ārkārtīgi lielu prieku par šo lūgumu, jo viņš gribēja pārtiku, kas tika dota lamaniešu gūstekņu uzturēšanai, dot saviem ļaudīm; un viņš arī gribēja savus paša ļaudis sava karapulka stiprināšanai.
- 3 Tad lamanieši bija saņēmuši gūstā daudzas sievietes un bērņus, bet starp Moronija gūstekņiem jeb gūstekņiem, ko Moronijs bija saņēmis, nebija nevienas sievietes vai bērņa; tādēļ Moronijs apņēmas ar viltību dabūt tik daudz nefijiešu gūstekņu no lamaniešiem, cik vien iespējams.
- 4 Tādēļ viņš rakstīja vēstījumu un sūtīja to ar Amorona kalpu, to pašu, kas bija atnesis vēstījumu Moronijam. Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja Amoronam, sacīdams:
- 5 Lūk, Amoron, man jāraksta tev nedaudz par šo karu, ko jūs esat veduši pret manu tautu, jeb drīzāk, ko tavs brālis ir vedis pret tiem, un ko jūs esat apņēmušies turpināt pēc viņa nāves.
- 6 Lūk, es gribu teikt tev kaut ko par Dieva taisnību un Viņa visvareno dusmu zobenu, kas karājas virs jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus un neatvilksit savus karapulkus savās zemēs, jeb uz zemi, kas ir jūsu valdījumā, kas ir Nefija zeme.
- 7 Jā, es gribu tev teikt, ja tu esi spējīgs to uzklaut; jā, es gribu stāstīt tev par to drausmīgo elli, kas sagaida tādus slepkavas, kāds esi bijis tu un tavs brālis, ja vien jūs nenožēlosit grēkus un neatteiksities no saviem asiņainajiem nodomiem, un neatgriezīsities ar saviem karapulkiem savās pašu zemēs.
- 8 Bet, tā kā jūs esat vienreiz jau nolieguši visas šīs lietas un esat cīnījušies pret Tā Kunga tautu, patiesi es sagaidu, ka jūs atkal tā rīkosities.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

9 Un tad lūk, mēs esam gatavi stāties jums pretī; jā, un, ja jūs neatteiksities no saviem nodomiem, lūk, jūs izgāzīsīt uz sevi tā Dieva dusmas, kuru jūs esat nolieguši, līdz pat jūsu pilnīgai iznīcināšanai.

10 Bet, kā Tas Kungs dzīvo, mūsu karapulki nāks uz jums, ja vien jūs neaiziesit, un jūs drīz piemeklēs nāve, jo mēs paturēsim savas pilsētas un savas zemes; jā, un mēs saglabāsim savu reliģiju un sava Dieva lietu.

11 Bet lūk, man liekas, es stāstu tev to visu veltīgi; jeb man liekas, ka tu esi elles bērns; tādēļ es beigšu savu vēstījumu, pasakot tev, ka es nemainīšos ar gūstekņiem, ja vien tas nebūs uz tādiem noteikumiem, ka jūs atdosit vīru, viņa sievu un viņa bērnus par vienu gūstekni, un, ja tas tā būs, ka jūs to darīsīt, tad es mainīšos.

12 Un lūk, ja jūs to nedarīsīt, es nākšu uz jums ar saviem karapulkiem; jā, es apbruņošu savas sievietes un savus bērnus, un es nākšu pret jums, un es sekošu jums jūsu pašu zemē, kas ir mūsu pirmā mantojuma zeme; jā, un būs asinis pret asinīm, jā, dzīvība pret dzīvību; un es cīnīšos ar jums, līdz jūs tiksīt iznīcināti no zemes virsas.

13 Lūk, es esmu savās dusmās, un arī mana tauta; jūs esat centušies mūs noslepkavot un mēs esam tikai centušies sevi aizstāvēt. Bet lūk, ja jūs vēl centīsities mūs iznīcināt, mēs centīsimies iznīcināt jūs; jā, un mēs tieksimies pēc savas zemes, mūsu pirmās mantojuma zemes.

14 Tagad es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Moronijs; es esmu nefījiešu tautas vadonis.

15 Tad notika, ka Amorons, kad viņš bija saņēmis šo vēstījumu, bija nikns; un viņš rakstīja citu vēstījumu Moronijam, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams:

16 Es esmu Amorons, lamaniešu ķēniņš; es esmu Amalīkijas brālis, kuru jūs esat noslepkavojuši. Lūk, es atriebšu viņa asinis pie jums, jā, un es nākšu ar saviem karapulkiem, jo es nebaidos tavus draudus.

17 Jo lūk, jūsu tēvi darīja pāri saviem brāļiem, tiktāl ka viņi nolaupīja tiem tiesības uz valdīšanu, kad tās pēc taisnības piederēja tiem.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 Un tad lūk, ja jūs noliksīt savus ieročus un pakļausīties, lai pār jums valdītu tie, kam pēc taisnības pieder valdīšana, tad es likšu, lai mani ļaudis noliek savus ieročus un vairāk nebūs kara.

19 Lūk, tu izteici daudzus draudus pret mani un maniēm ļaudīm; bet lūk, mēs nebaidāmies tavus draudus.

20 Tomēr es ar prieku piekritīšu apmainīties gūstekņiem atbilstoši tavam lūgumam, lai es varētu saglabāt uzturu saviem karavīriem; un mēs vedīsim karu, kas būs mūžīgs, vai nu līdz nefījiešu pakļaušanai mūsu varai, vai viņu izdeldēšanai uz mūžiem.

21 Un, kas attiecas uz to Dievu, kuru, kā jūs sakāt, mēs esam noraidījuši, lūk, mēs nezinām tādu būtni; nedz arī jūs; bet, ja ir tā, ka tāda būtne ir, vai tad Viņš nav radījis mūs tāpat kā jūs?

22 Un, ja ir tā, ka ir velns un elle, lūk, vai Viņš nesūtīs tevi tur būt kopā ar manu brāli, kuru jūs noslepkavojāt, par kuru jūs devāt mājienu, ka viņš ir nonācis tādā vietā? Bet lūk, tas nav svarīgi.

23 Es esmu Ammorons un Zorama pēctecis, kuru jūsu tēvi ar varu atveda no Jeruzālemes.

24 Un tad lūk, es esmu drosmīgs lamanietis; lūk, šis karš tiek vests, lai atriebtu viņiem pāri darīto un paturētu un iegūtu viņu tiesības uz valdīšanu; un es beidzu savu vēstījumu Moronijam.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Almas 55

- 1 Tad notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija vēl niknāks, jo viņš zināja, ka Amorons pilnībā zināja par savu krāpšanos; jā, viņš zināja, ka Amorons zina, ka tas nav taisnīgs iemesls, kas licis tam vest karu pret Nefija tautu.
- 2 Un viņš sacīja: Lūk, es nemainīšu gūstekņus ar Amoronu, ja viņš neatteiksies no sava nodoma, kā es paziņoju savā vēstījumā; jo es neļaušu, lai viņam būtu vairāk spēka, nekā viņš jau ieguvis.
- 3 Lūk, es zinu to vietu, kur lamanieši apsargā manus ļaudis, ko viņi saņēmuši gūstā; un, tā kā Amorons negribēja dot man to, ko es prasīju savā vēstījumā, lūk, es došu tam saskaņā ar saviem vārdiem; jā, es meklēšu pēc nāves viņu vidū, līdz viņi lūgs pēc miera.
- 4 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš teica, lai tiktu meklēts starp viņa vīriem, lai varbūt starp tiem viņš varētu atrast kādu vīru, kas būtu Lamana pēctecis.
- 5 Un notika, ka viņi atrada vienu, kura vārds bija Lamans; un viņš bija viens no tā ķēniņa kalpiem, kuru noslepavoja Amalīkija.
- 6 Tad Moronijs lika, lai Lamans un neliels skaits viņa vīru ietu pie sargiem, kuri bija pār nefijiešiem.
- 7 Tad nefijieši tika apsargāti Gida pilsētā; tādēļ Moronijs nozīmēja Lamanu un lika, lai neliels skaits vīru ietu ar viņu.
- 8 Un, kad bija vakars, Lamans gāja pie sargiem, kas bija pār nefijiešiem, un lūk, viņi ieraudzīja to nākam un apturēja to; bet viņš sacīja tiem: Nebaidieties, jo lūk, es esmu lamanietis. Lūk, mēs aizbēgām no nefijiešiem, un viņi guļ; un lūk, mēs esam paņēmuši viņu vīnu un atnesuši sev līdzī.
- 9 Tad, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņi ar prieku to pieņēma; un viņi sacīja tam: Dod mums no sava vīna, lai mēs varētu dzert; mēs esam priecīgi, ka jūs paņēmat vīnu sev līdzī, jo mēs esam noguruši.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Bet Lamans sacīja tiem: Paglabāsim mūsu vīnu, līdz mēs iziesim cīņā pret nefījiešiem. Bet šie vārdi tikai vēl vairāk uzkurināja viņos alkas dzert to vīnu;

11 jo viņi teica: Mēs esam noguruši, tāpēc ņemsim vīnu, un pēc kāda laika mēs saņemsim savu vīna devu, kas mūs stiprinās iet pret nefījiešiem.

12 Un Lamans sacīja tiem: Jūs varat darīt, kā gribat.

13 Un notika, ka viņi krietni dzēra to vīnu, un tas viņiem garšoja, tādēļ viņi vēl vairāk to ņēma; un tas bija stiprs, būdams sagatavots stiprs.

14 Un notika, ka viņi dzēra un kļuva jautri, un pēc kāda laika viņi visi bija piedzērušies.

15 Un tad, kad Lamans un viņa vīri redzēja, ka tie visi bija piedzērušies un gulēja dziļā miegā, viņi atgriezās pie Moronija un pastāstīja viņam visu, kas bija noticis.

16 Un tad tas bija atbilstoši Moronija nodomam. Un Moronijs bija sagatavojis savus vīrus ar kara ieročiem; un viņš devās uz Gidas pilsētu, kamēr lamanieši bija dziļā miegā un piedzērušies, un iemeta kara ieročus gūstekņiem tik daudz, ka viņi visi bija apbruņoti;

17 jā, pat viņu sievas un visi tie viņu bērni, kas bija spējīgi pacelt kara ieročus, kad Moronijs apbruņoja visus šos gūstekņus; un tas viss notika pilnīgā klusumā.

18 Bet, ja viņi būtu uzmodinājuši lamaniešus, lūk, tie bija piedzērušies, un nefījieši būtu varējuši tos nogalināt.

19 Bet lūk, tā nebija Moronija vēlēšanās; viņš nepriecājās par asinsizliešanu, bet viņš priecājās par savu ļaužu izglābšanu no bojāejas; un šī iemesla dēļ, lai neliktu netaisnībai nākt pār sevi, viņš neuzbruka lamaniešiem un nenogalināja tos viņu dzērumā.

20 Bet viņš bija izpildījis savu vēlēšanos, jo viņš bija apbruņojis tos nefījiešu gūstekņus, kuri bija pilsētas sienās, un devis tiem spēku sagrabt tās daļas, kas bija vaļņu iekšpusē.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inasmuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

- 21 Un tad viņš lika, lai tie vīri, kas bija ar viņu, atkāptos kādu gabalu no tiem un aplenkta lamaniešu karapulku.
- 22 Tad lūk, tas tika izdarīts naktī tā, ka tad, kad lamanieši no rīta pamodās, viņi ieraudzīja, ka nefijieši tos bija aplenkuši no ārpuses un ka viņu gūstekņi iekšpusē bija apbruņoti.
- 23 Un tā viņi redzēja, ka nefijiešiem bija vara pār tiem; un šajos apstākļos tie atklāja, ka nebija nozīmes viņiem cīnīties ar nefijiešiem; tādēļ to augstie virsnieki pieprasīja savu karavīru kara ieročus un nometa tos pie nefijiešu kājām, lūgdami pēc žēlastības.
- 24 Tad lūk, tā bija Moronija vēlēšanās. Viņš saņēma tos kā kara gūstekņus un ieņēma pilsētu, un lika, lai visi gūstekņi tiktu atbrīvoti, kas bija nefijieši, un tie pievienojās Moronija karapulkam un bija liels papildinājums viņa karapulkam.
- 25 Un notika, ka viņš lika lamaniešiem, kurus viņš bija ņēmis par gūstekņiem, lai viņi sāktu strādāt, nostiprinot nocietinājumus apkārt Gida pilsētai.
- 26 Un notika, kad viņš bija nostiprinājis Gida pilsētu atbilstoši savai gribai, viņš lika, lai viņa gūstekņi tiktu ņemti uz Pārpilnības pilsētu; un viņš arī apsargāja šo pilsētu ar ārkārtīgi stipriem spēkiem.
- 27 Un notika, ka viņi, neskatoties uz visām lamaniešu viltīgajām iecerēm, paturēja un pasargāja visus gūstekņus, kurus tie bija saņēmuši, un arī saglabāja visas tās vietas un priekšrocības, ko viņi bija atguvuši.
- 28 Un notika, ka nefijieši atkal sāka gūt uzvaras un atgūt savas tiesības un savas priekšrocības.
- 29 Daudzas reizes lamanieši mēģināja tos aplenkt naktīs, bet šajos centienos viņi zaudēja daudz gūstekņu.
- 30 Un daudzas reizes viņi mēģināja dot nefijiešiem savu vīnu, lai viņi varētu nogalināt tos ar indi vai dzērumā.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

31 Bet lūk, nefijieši nebija kūtri atcerēties To Kungu, savu Dievu, šajā savu ciešanu laikā. Viņi nevarēja iekrist to lamatās; jā, tie nebaudīja no viņu vīna, vispirms nedodot to dažiem lamaniešu gūstekņiem.

32 Un tā viņi piesargājās, lai tiem netiktu iedota inde; jo, ja viņu vīns noindētu lamanieti, tas noindētu arī nefijieti; un tā viņi pārbaudīja visus viņu dzērienus.

33 Un tad notika, ka Moronijam vajadzēja sagatavoties uzbrukt Moriantonas pilsētai, jo lūk, lamanieši bija ar savām pūlēm nostiprinājuši Moriantonas pilsētu, līdz tā bija kļuvusi par ārkārtīgi stipru cietoksni.

34 Un viņi nepārtraukti veda jaunus spēkus uz to pilsētu un arī jaunus pārtikas krājumus.

35 Un tā beidzās divdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almas 56

- 1 Un tad notika trīsdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā, pirmā mēneša otrajā dienā, ka Moronijs saņēma vēstījumu no Helamana, kas pastāstīja par tautas pašreizējo stāvokli tajā zemes daļā.
- 2 Un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams: Mans dārgi mīļotais brāli Moronij, tāpat Tai Kungā, kā mūsu karošanas bēdās; lūk, mans mīļotais brāli, man ir kas sakāms tev par mūsu karošanu šinī zemes daļā.
- 3 Lūk, divi tūkstoši to cilvēku dēlu, kurus Amons atveda no Nefija zemes,—tad nu tu jau zināji, ka tie bija tā Lamana pēcteči, kurš bija mūsu tēva Lehija vecākais dēls;
- 4 tad nu man nevajag atkārtot tev par viņu paražām jeb viņu neticību, jo tu zini par visām šīm lietām,—
- 5 tādēļ man ir pietiekami, ka es pasaku tev, ka divi tūkstoši šo jauno vīru ņēma savus kara ieročus un gribēja, lai es būtu viņu vadonis; un mēs esam nākuši, lai aizstāvētu savu valsti.
- 6 Un tad tu zini arī par derību, ko viņu tēvi ir noslēguši, ka viņi necels savus kara ieročus pret saviem brāļiem, lai izlietu asinis.
- 7 Bet divdesmit un sestajā gadā, kad viņi redzēja mūsu ciešanas un mūsu bēdas viņu labā, viņi jau grasījās lauzt to derību, ko viņi bija noslēguši, un ņemt savus kara ieročus mūsu aizsargāšanai.
- 8 Bet es negribēju pieļaut, lai viņi lauztu to derību, ko viņi bija noslēguši, domādams, ka Dievs mūs stiprinās, tā ka mēs vairāk necietīsim dēļ tā zvēresta izpildīšanas, ko viņi bija devuši.
- 9 Bet lūk, ir kāda lieta, par ko mums ir liels prieks. Jo lūk, divdesmit un sestajā gadā es, Helamans, devos karagājienā šo divu tūkstošu jauno vīru priekšgalā uz Jūdejas pilsētu, lai palīdzētu Antipam, kuru tu biji iecēlis par ļaužu vadoni šinī zemes daļā.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 Un es pievienoju savus divus tūkstošus dēlu (jo viņi ir cienīgi, lai tiktu saukti par dēliem) Antipa karapulkam, un par šo spēku Antipus ārkārtīgi priecājās; jo lūk, viņa karapulks bija lamaniešu novājināts, jo to spēki bija nokāvuši lielu skaitu mūsu vīru, par ko mums ir iemesls bēdāties.
- 11 Tomēr mēs varam mierināt sevi ar to, ka viņi ir miruši par savas valsts un sava Dieva lietu, jā, un viņi ir laimīgi.
- 12 Un lamanieši arī turēja daudz gūstekņu, no kuriem visi bija augstie virsnieki, jo nevienu citu viņi neatstāja dzīvu. Un mēs domājam, ka viņi tagad šinī brīdī ir Nefija zemē; tas ir tā, ja viņi nav nogalināti.
- 13 Un tad šīs ir tās pilsētas, kuras lamanieši ir sagrābuši, izlejot tik daudz mūsu varonīgo vīru asinis:
- 14 Manti zeme jeb Manti pilsēta un Zizroma pilsēta, un Kūmenas pilsēta, un Antiparas pilsēta.
- 15 Un šīs ir tās pilsētas, kas bija viņu valdījumā, kad es ieradās Jūdejas pilsētā; un es atradu Antipu un viņa vīrus, ar visiem saviem spēkiem pūloties nostiprināt pilsētu.
- 16 Jā, un viņi bija nomākti miesā, tāpat kā garā, jo viņi bija varonīgi cīnījušies dienā un pūlējušies naktī, lai saglabātu savas pilsētas; un tā viņi bija piedzīvojuši visa veida milzīgas ciešanas.
- 17 Un tagad viņi bija apņēmušies uzvarēt šajā vietā vai arī mirt; tādēļ tu vari iedomāties, ka šie nelielie spēki, ko es atvedu sev līdzī, šie mani dēli, deva tiem lielas cerības un daudz prieka.
- 18 Un tad notika, kad lamanieši redzēja, ka Antipus bija saņēmis lielākus spēkus savam karapulkam, viņi pēc Amorona pavēles bija spiesti nenākt pret Jūdejas pilsētu jeb pret mums cīnīties.
- 19 Un tā mēs tikām Tā Kunga atbalstīti; jo, ja viņi būtu nākuši uz mums mūsu vājumā, viņi varbūt būtu varējuši iznīcināt mūsu nelielo karapulku, bet tā mēs tikām pasargāti.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Amorons viņiem pavēlēja aizstāvēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši. Un tā beidzās divdesmit un sestais gads. Un divdesmit un septītā gada sākumā mēs bijām sagatavojuši savu pilsētu un sevi aizsardzībai.

21 Tad mēs vēlējāmies, lai lamanieši nāktu uz mums; jo mēs negribējām uzbrukt viņiem viņu cietokšņos.

22 Un notika, ka mēs turējām izlūkus visapkārt, lai uzraudzītu lamaniešu pārvietošanos, lai viņi nevarētu paiet mums garām ne naktī, ne dienā, lai uzbruktu citām mūsu pilsētām, kas bija uz ziemeļiem.

23 Jo mēs zinājām, ka tās pilsētas nebija pietiekami stipras, lai turētos tiem pretī; tādēļ mēs gribējām, lai tie iet mums garām un uzbrukt tiem no aizmugures, un tā sasaistīt viņu aizmuguri tanī pašā laikā, kad viņi tiktu sastapti no priekšas. Mēs domājām, ka mēs varam viņus uzvarēt; bet lūk, mēs vilāmies šajā mūsu vēlmē.

24 Viņi neuzdrīkstējās mums paiet garām ar visu savu karapulku, nedz arī viņi uzdrīkstējās ar tā daļu, baidoties, ka viņi nebūs pietiekami spēcīgi un kritīs.

25 Nedz arī viņi uzdrīkstējās doties karagājienā pret Zarahemlas pilsētu; nedz arī viņi uzdrīkstējās šķērsot Sidonas izteku, pāri uz Nefihas pilsētu.

26 Un tā viņi ar saviem spēkiem bija apņēmušies noturēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši.

27 Un tad notika šī gada otrajā mēnesī, ka tika atvests daudz pārtikas krājumu no šo manu divu tūkstošu dēlu tēviem.

28 Un arī tika atsūtīti divi tūkstoši vīru mums no Zarahemlas zemes. Un tā mēs bijām sagatavojušies ar desmit tūkstoš vīriem un uzturu priekš tiem, un arī viņu sievām un viņu bērniem.

29 Un lamanieši, redzēdami, ka mūsu spēki pieauga ik dienas, un pienāca pārtikas krājumi mūsu atbalstam, viņi sāka baidīties un sāka uzbrukt, lai darītu galu, ja būtu iespējams, mūsu pārtikas krājumu un papildspēku saņemšanai.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Tad, kad mēs redzējām, ka lamaniešu nemierīgums sāk pieaugt šādā veidā, mēs gribējām pielietot kara viltību pret tiem; tādēļ Antipus pavēlēja, lai es ar saviem mazajiem dēliem soļotu uz blakus pilsētu, it kā mēs nestu pārtikas krājumus kaimiņu pilsētai.

31 Un mēs soļojām netālu no Antiparas pilsētas, it kā mēs ietu uz pilsētu aiz tās, jūras malā.

32 Un notika, ka mēs soļojām, it kā ar saviem krājumiem, lai ietu uz to pilsētu.

33 Un notika, ka Antipus izgāja ar daļu no sava karapulka, atstādams atlikušos aizstāvēt pilsētu. Bet viņš negāja, kamēr es nebiju aizgājis ar savu nelielo karapulku un nonācis netālu no Antiparas pilsētas.

34 Un tad Antiparas pilsētā bija izvietots spēcīgākais lamaniešu karapulks; jā, vislielākais pēc skaita.

35 Un notika, kad viņu izlūki tiem paziņoja, ka viņi iznāca ar savu karapulku un devās pret mums.

36 Un notika, ka mēs bēgām viņu priekšā uz ziemeļiem. Un tā mēs aizvilinājām spēcīgāko no lamaniešu karapulkiem;

37 jā, tiešām ievērojamā attālumā tiktāl, kad viņi ieraudzīja Antipa karapulku ar visu savu spēku tos vajājam, viņi nepagriezās nedz pa labi, nedz pa kreisi, bet turpināja savu gaitu taisni mums pakāļ; un, kā mēs domājām, tas bija viņu nodoms nogalināt mūs, pirms Antipus tos panāks, un tas tāpēc, lai viņi netiktu mūsu ļaužu ielenkti.

38 Un tā Antipus, redzēdams mūsu briesmas, paātrināja sava karapulka gaitu. Bet lūk, bija nakts, tādēļ viņi mūs nepanāca, nedz arī Antipus tos panāca, tādēļ mēs uzslējām nometni uz nakti.

39 Un notika, ka pirms rītausmas lamanieši mūs vajāja. Tad mēs nebijām pietiekami spēcīgi, lai cīnītos ar viņiem; jā, es negribēju pieļaut, lai manie mazie dēli kristu viņu rokās, tādēļ mēs turpinājām savu pārgājienu un mēs devāmies mežonīgā apvidū.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Tad nu viņi neuzdriktējās pagriezties nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai viņi netiktu aplenkti; ne arī es pagriezu nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai tie mani nepanāktu un mēs nevarētu tiem pretoties, bet tiktu nokauti, un viņi izglābtos; un tā mēs bēgām visu to dienu mežonīgā apvidū, līdz kļuva tumšs.

41 Un notika, kad uzausa rīta gaisma, mēs ieraudzījām lamaniešus pavisam tuvu mums un mēs bēgām viņu priekšā.

42 Bet notika, ka viņi nevajāja mūs tālu, pirms tie apstājās; un tas bija septītā mēneša trešās dienas rītā.

43 Un tad, vai Antipus bija tos panācis, mēs nezinājām, bet es teicu saviem vīriem: Lūk, mēs nezinām, bet varbūt viņi ir apstājušies ar nodomu, lai mēs nāktu pret tiem, lai viņi varētu noķert mūs savos slazdos;

44 tādēļ, ko sakāt jūs, mani dēli: Vai jūs iesit pret viņiem cīnīties?

45 Un tad es saku tev, mans mīļotais brāli Moronij, ka es nekad nebiju redzējis tik lielu drosmi, nē, starp visiem nefijiešiem.

46 Jo, kā es arvien biju saucis tos—mani dēli (jo viņi visi bija ļoti jauni), tā viņi sacīja uz mani: Tēvs, lūk, mūsu Dievs ir ar mums, un Viņš neļaus, lai mēs kristu; tad nu iesim uz priekšu; mēs nebūtu nogalinājuši mūsu brāļus, ja viņi atstātu mūs mierā; tādēļ iesim, lai viņi neuzvarētu Antipa karapulku.

47 Tad nu viņi nekad nebija cīnījušies, tomēr viņi nebaidījās nāves; un viņi domāja vairāk par savu tēvu brīvību nekā par savām dzīvībām; jā, viņu mātes bija tos mācījušas, ka, ja viņi nešaubīsies, Dievs tos izglābs.

48 Un viņi atkātoja man vārdus, ko viņu mātes bija teikušas, sacīdami: Mēs nešaubāties, mūsu mātes to zināja.

49 Un notika, ka es pagriezos atpakaļ ar saviem diviem tūkstošiem pret lamaniešiem, kas mūs bija vajājuši. Un tad lūk, Antipa karapulki bija tos panākuši un briesmīga kauja bija sākusies.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Antipa karapulks, būdams noguris no sava ilgā pārgājiena tik īsā laikā, teju teju jau krita lamaniešu rokās; un nebūtu es ar saviem diviem tūkstošiem pagriezies atpakaļ, lamanieši būtu īstenojuši savus nodomus.

51 Jo Antipus bija kritis no zobena tāpat kā daudzi no viņa vadoņiem sava noguruma dēļ, ko bija radījis viņu ātrais pārgājiens, tādēļ Antipa vīri, būdami apmulsuši par savu vadoņu krišanu, sāka griezt ceļu lamaniešu priekšā.

52 Un notika, ka lamanieši atguva drosmi un sāka tos vajāt; un tā lamanieši tos vajāja ar lielu sparū, kad Helamans nāca uz viņiem no viņu aizmugures ar saviem diviem tūkstošiem un sāka tos kaut ārkārtīgi, tiktāl ka viss lamaniešu karapulks apstājās un pagriezās pret Helamanu.

53 Tagad, kad Antipa ļaudis redzēja, ka lamanieši ir pagriezušies atpakaļ, viņi sapulcināja kopā savus vīrus un uzbruka atkal lamaniešu aizmugurei.

54 Un tad notika, ka mēs, Nefija ļaudis, Antipa ļaudis un es ar saviem diviem tūkstošiem, aplencām lamaniešus un kāvām tos; jā, tā ka viņi bija spiesti atdot mums savus kara ieročus un arī paši sevi kā kara gūstekņus.

55 Un tad notika, kad viņi bija pilnīgi mūsu aplenkti, lūk, es saskaitīju šos jaunus vīrus, kas bija cīnījušies kopā ar mani, baidoties, ka daudzi no viņiem būs nogalināti.

56 Bet lūk, man par lielu prieku, neviens no tiem nebija kritis zemē; jā, un viņi bija cīnījušies it kā ar Dieva spēku; jā, nekad nebija bijis zināms par cilvēkiem, kas būtu cīnījušies ar tādu brīnumainu spēku; un ar tādu varenību viņi uzkrita lamaniešiem, ka tie nobijās no viņiem; un tādēļ lamanieši padevās mums kā kara gūstekņi.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 Un, tā kā mums nebija vietas mūsu gūstekņiem, ka mēs varētu sargāt tos, lai nosargātu no lamaniešu karapulkiem, tādēļ mēs sūtījām tos uz Zarahemlas zemi, un daļu no tiem Antipa vīriem, kas nebija nogalināti, ar viņiem; un atlikušos es ņēmu un pievienoju tos saviem jaunažiem amoniešiem, un devāmies savā karagājienā atpakaļ uz Jūdejas pilsētu.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Almas 57

- 1 Un tad notika, ka es saņēmu vēstījumu no ķēniņa Amorona, kas paziņoja, ka, ja es atbrīvošu tos kara gūstekņus, kurus mēs bijām saņēmuši, tad viņš atdos Antiparas pilsētu mums.
- 2 Bet es sūtīju vēstījumu ķēniņam, ka mēs bijām droši par to, ka mūsu spēki ir pietiekoši, lai ieņemtu Antiparas pilsētu ar saviem spēkiem; un, atdodot gūstekņus par to pilsētu, mēs sevi neuzskatītu par gudriem, un ka mēs atdotu gūstekņus vienīgi mainoties.
- 3 Un Amorons noraidīja manu vēstījumu, jo viņš negribēja mainīties ar gūstekņiem, tādēļ mēs sākām gatavoties, lai ietu pret Antiparas pilsētu.
- 4 Bet Antiparas ļaudis pameta pilsētu un aizbēga uz citām savām pilsētām, ko viņi bija sagrābuši, lai tās nostiprinātu; un tā Antiparas pilsēta krita mūsu rokās.
- 5 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads.
- 6 Un notika, ka divdesmit un devītā gada sākumā mēs saņēmām pārtikas krājumus un arī papildinājumu savam karapulkam no Zarahemlas zemes un apkārtējām zemēm, skaitā seši tūkstoši vīru, bez tiem sešdesmit amoniešu dēliem, kas nāca pievienoties saviem brāļiem, manai mazajai divu tūkstošu grupai. Un tad lūk, mēs bijām stipri, jā, un mums arī bija atnesti bagātīgi pārtikas krājumi.
- 7 Un notika, ka tā bija mūsu vēlēšanās cīnīties kaujā ar karapulku, kas bija novietots, lai aizstāvētu Kūmenas pilsētu.
- 8 Un tad lūk, es parādīšu jums, ka mēs drīz vien piepildījām savu vēlēšanos; jā, ar saviem stiprajiem spēkiem jeb ar daļu no mūsu stiprajiem spēkiem mēs aplencām naktī Kūmenas pilsētu, neilgi pirms tam, kad viņiem bija jāsaņem pārtikas krājumi.
- 9 Un notika, ka mēs nakšņojām visapkārt pilsētai daudzas nakts; bet mēs gulējām uz saviem zobeniem un turējām sargus, lai lamanieši nevarētu mums naktī uzbrukt un mūs nogalināt, ko viņi centās daudzas reizes; bet, cik reizes viņi mēģināja, tik tika lietas viņu asinis.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

- 10 Beidzot viņu pārtikas krājumi ieradās un viņi gribēja nakti ieiet pilsētā. Un mēs nebijām lamanieši, bet bijām nefījieši; tādēļ mēs saņēmām viņus un viņu pārtikas krājumus.
- 11 Un, neskatoties uz to, ka lamaniešiem tādā veidā bija pārtraukta apgāde, viņi vēl joprojām bija apņēmušies aizstāvēt pilsētu; tādēļ vajadzēja, lai mēs ņemtu tos pārtikas krājumus un sūtītu uz Jūdeju, un savus gūstekņus uz Zarahemlas zemi.
- 12 Un notika, ka nepagāja daudz dienu, kad lamanieši sāka zaudēt visas cerības pēc palīdzības; tādēļ viņi atdeva pilsētu mūsu rokās; un tā mēs bijām piepildījuši savu vēlēšanos ieņemt Kūmenas pilsētu.
- 13 Bet notika, ka mūsu gūstekņu bija tik daudz, ka, neskatoties uz mūsu milzīgo skaitu, mēs bijām spiesti pielikt visus savus spēkus, lai tos noturētu, vai arī nodot tos nāvei.
- 14 Jo lūk, viņi lielā skaitā izlauzās un cīnījās ar akmeņiem un ar nūjām, vai vienalga ar ko, ko viņi varēja dabūt savās rokās, tā ka mēs nogalinājām vairāk nekā divus tūkstošus no tiem pēc tam, kad viņi bija padevušies kā kara gūstekņi.
- 15 Tādēļ mums kļuva vajadzīgs, lai mēs atņemtu tiem dzīvības vai sargātu tos ar zobenu rokās līdz pat Zarahemlas zemei, un arī mūsu pārtikas krājumu nebija vairāk, kā bija nepieciešams mūsu pašu ļaudīm, neskatoties uz to, ko mēs bijām paņēmuši no lamaniešiem.
- 16 Un tad, šajos kritiskajos apstākļos, tas izvērtās par ļoti nopietnu lietu izlemt par šiem kara gūstekņiem; tomēr mēs nolēmām sūtīt viņus uz Zarahemlas zemi; tādēļ mēs atlasījām daļu no saviem vīriem un nodevām gūstekņus viņu uzraudzībā, lai vestu tos uz Zarahemlas zemi.
- 17 Bet notika, ka nākamajā rītā viņi atgriezās. Un tad lūk, mēs nejautājām viņiem par gūstekņiem; viņi atgriezās īstajā laikā, lai glābtu mūs no krišanas lamaniešu rokās, jo lūk, lamanieši nāca uz mums. Jo lūk, Amorons sūtīja viņu atbalstam jaunus pārtikas krājumus un arī daudzu vīru karapulku.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, inasmuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 Un notika, ka tie vīri, kurus mēs sūtījām ar gūstekņiem, ieradās īstajā laikā, lai apturētu tos, kad viņi jau teju teju mūs uzvarēja.

19 Bet lūk, mana mazā divu tūkstošu un sešdesmit grupa cīnījās atsevišķi; jā, viņi bija stipri lamaniešu priekšā un nesa nāvi katram, kas tiem pretojās.

20 Un, kad atlikums no mana karapulka jau grasījās dot ceļu lamaniešu priekšā, lūk, šie divi tūkstoši un sešdesmit bija stingri un bezbailīgi.

21 Jā, un viņi paklausīja un precīzi izpildīja katru pavēles vārdu; jā, un patiesi pēc viņu ticības tiem notika; un es atcerējos tos vārdus, kurus viņi man teica, ka viņu mātes tos bija viņiem mācījušas.

22 Un tad lūk, tie bija šie mani dēli un tie vīri, kas bija atlasīti, lai aizvestu gūstekņus, kam mēs esam parādā par šo lielo uzvaru; jo viņi bija tie, kas sakāva lamaniešus un tie tika aizdzīti atpakaļ uz Manti pilsētu.

23 Un mēs atgriezāmies savā Kūmenas pilsētā; visi, kas nebijām tikuši nokauti ar zobenu, tomēr mēs bijām cietuši lielus zaudējumus.

24 Un notika, ka pēc tam, kad lamanieši aizbēga, es nekavējoties devu pavēles, lai mani vīri, kas bija ievainoti, tiktu izlasīti starp kritušajiem, un liku, lai viņu brūces tiktu pārsietas.

25 Un notika, ka bija divi simti no maniem diviem tūkstošiem un sešdesmit, kas bija bez samaņas asins zaudēšanas dēļ; tomēr, saskaņā ar Dieva labestību un mums par lielu izbrīnu, un arī par prieku visam mūsu karapulkam, nebija nevienas dvēseles no tiem, kas būtu gājusi bojā; jā, un nebija arī nevienas dvēseles no tiem, kas nebūtu guvusi daudzas brūces.

26 Un tad, viņu saglabāšana izbrīnīja visu mūsu karapulku, jā, ka viņi tika pasargāti, kamēr bija tūkstotis no mūsu brāļiem, kas bija nogalināti. Un mēs to taisnīgi piedēvējam Dieva brīnumainajam spēkam dēļ viņu ārkārtīgās ticības tam, kam viņi bija mācīti ticēt—ka ir taisnīgs Dievs un katrs, kas nešaubās, tiks pasargāts ar Viņa brīnumaino spēku.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

27 Tad tā bija to ticība, par kuriem es runāju; viņi ir jauni un viņu prāti ir nelokāmi, un viņi nemitīgi uzticas Dievam.

28 Un tad notika, ka pēc tam, kad mēs tā bijām aprūpējuši savus ievainotos vīrus un bijām apglabājuši savus kritušos un arī kritušos no lamaniešiem, kuru bija daudz, lūk, mēs vaicājām Gidam par tiem gūstekņiem, ko viņi bija sākuši vest uz Zarahemlas zemi.

29 Tad nu Gids bija augstākais virsnieks pār to grupu, kas tika nozīmēta apsargāt tos līdz tai zemei.

30 Un tad, šie ir tie Gida vārdi, ko viņš man sacīja: Lūk, mēs sākām iet uz Zarahemlas zemi ar saviem gūstekņiem. Un notika, ka mēs sastapām savu karapulku izlūkus, kas bija sūtīti novērot lamaniešu pulku.

31 Un viņi brēca uz mums teikdami: Lūk, lamaniešu karapulki iet karagājienā uz Kūmenas pilsētu; un lūk, tie uzbruks viņiem, jā, un iznīcinās mūsu ļaudis.

32 Un notika, ka mūsu gūstekņi izdzirdēja viņu kļiedzienus, kas tajos radīja drosmi; un viņi sacēlās pret mums.

33 Un notika, ka dēļ viņu sacelšanās mēs likām, lai pār tiem kristu mūsu zobeni. Un notika, ka viņi metās uz mūsu zobeniem, kur lielākā daļa no tiem tika nogalināti; un atlikušie no tiem izlauzās un aizbēga no mums.

34 Un lūk, kad tie aizbēga un mēs vairs nevarējām tos panākt, mēs devāmies ātri uz Kūmenas pilsētu; un lūk, mēs ieradāmies laikā, lai mēs varētu palīdzēt saviem brāļiem aizsargāt pilsētu.

35 Un lūk, mēs atkal tikām izglābti no savu ienaidnieku rokām. Un svētīts lai ir mūsu Dieva Vārds; jo lūk, tas ir Viņš, kas mūs ir izglābis; jā, kas tik daudz ir darījis priekš mums.

36 Tad notika, kad es, Helamans, dzirdēju šos Gida vārdus, es tiku piepildīts ar ārkārtīgu prieku par Dieva labestību, mūs pasargājot, lai mēs neietu visi bojā; jā, un es ticu, ka to dvēseles, kas ir tikuši nogalināti, ir iegājušas sava Dieva atdusā.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Almas 58

- 1 Un lūk, tad notika, ka mūsu nākamais mērķis bija iegūt Manti pilsētu; bet lūk, nebija nekāda veida, kā mēs varētu izvilināt viņus no pilsētas ar savām mazajām grupām. Jo lūk, viņi atcerējās, ko mēs līdz šim bijām darijuši; tādēļ mēs nevarējām izmānīt tos no viņu cietokšņiem.
- 2 Un viņu bija tik daudz vairāk nekā mūsu karapulks, ka mēs neuzdrīkstējāmies iet un uzbrukt tiem viņu cietokšņos.
- 3 Jā, un kļuva nepieciešams, lai mēs izmantotu savus vīrus to mūsu zemes daļu aizstāvēšanai, kuras mēs bijām atguvuši; tādēļ kļuva nepieciešams, lai mēs gaidītu, lai mēs varētu saņemt vairāk karaspēka no Zarahemlas zemes un arī jaunu pārtikas krājumu piegādi.
- 4 Un notika, ka tā es sūtīju sūtņi pie mūsu zemes pārvaldnieka, lai iepazīstinātu viņu ar mūsu ļaunu lietām. Un notika, ka mēs gaidījām pārtikas krājumus un karaspēku no Zarahemlas zemes.
- 5 Bet lūk, tas mums maz līdzēja, jo lamanieši arī saņēma daudz karaspēka no dienas dienā, un arī daudz pārtikas; un tādi bija mūsu apstākļi šajā laika periodā.
- 6 Un lamanieši uzbruka mums laiku pa laikam, nolēmuši ar kara viltību mūs iznīcināt; tomēr mēs nevarējām iet cīnīties ar tiem viņu patvēruma vietu un viņu cietokšņu dēļ.
- 7 Un notika, ka mēs gaidījām šajos sarežģītajos apstākļos daudzus mēnešus, līdz kamēr mēs gandrīz aizgājām bojā no barības trūkuma.
- 8 Bet notika, ka mēs saņēmām uzturu, kuru priekš mums apsargāja karapulks no diviem tūkstošiem vīru, kas nāca mums palīgā; un tā ir visa palīdzība, ko mēs saņēmām, lai aizstāvētu sevi un savu valsti no krišanas mūsu ienaidnieku rokās, jā, lai cīnītos ar ienaidnieku, kurš nebija saskaitāms.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 Un tad iemeslu šiem sarežģījumiem jeb iemeslu tam, kāpēc viņi mums nesūtīja vairāk karaspēka, mēs nezinājām; tādēļ mēs ļoti bēdājāmies un arī mūs pārņēma bailes, ka tik kaut kādā veidā Dieva sodi nenāktu pār mūsu zemi mūsu gāšanai un pilnīgai iznīcināšanai.
- 10 Tādēļ mēs izlējām savas dvēseles lūgšanā Dievam, lai Viņš mūs stiprinātu un izglābtu mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jā, un arī dotu mums spēku, lai mēs varētu paturēt savas pilsētas un savas zemes, un savus īpašumus, mūsu tautas atbalstam.
- 11 Jā, un notika, ka Tas Kungs, mūsu Dievs, deva mums pārliecību, ka Viņš izglābs mūs; jā, tā ka Viņš solīja mieru mūsu dvēselēm un deva mums lielu ticību, un darīja tā, lai mums būtu cerība uz izglābšanos Viņā.
- 12 Un mēs kļuvām drošāki ar mūsu mazajiem spēkiem, ko mēs bijām saņēmuši, un bijām nostiprinājušies apņēmībā uzvarēt savus ienaidniekus, un saglabāt savas zemes un savus īpašumus, un savas sievas un savus bērnus, un savu brīvību.
- 13 Un tā mēs gājām ar visu savu spēku pret lamaniešiem, kas bija Manti pilsētā; un mēs uzslējām savas teltis mežonīgā apvidus pusē, kas bija netālu no pilsētas.
- 14 Un notika, ka nākamajā rītā, kad lamanieši redzēja, ka mēs bijām mežonīgā apvidus malā, kas bija netālu no pilsētas, ka viņi sūtīja savus izlūkus mums visapkārt, lai viņi varētu atklāt mūsu karapulka skaitu un spēku.
- 15 Un notika, kad viņi redzēja, ka mēs neesam stipri pēc sava skaita, un baidoties, ka mēs pārtrauksim viņu apgādi, ja vien viņi nenāks cīņā pret mums un mūs nenogalinās, un arī domādami, ka viņi varēs viegli iznīcināt mūs ar saviem lielajiem pulkiem, tādēļ viņi sāka gatavoties, lai nāktu pret mums cīnīties.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

16 Un, kad mēs redzējām, ka viņi gatavojās nākt pret mums, lūk, es liku lai Gids ar nelielu skaitu savu vīru noslēptos mežonīgā apvidū, un arī Teomners un neliels skaits vīru noslēptos mežonīgā apvidū.

17 Tad Gids un viņa vīri bija labajā pusē, un citi kreisajā; un, kad viņi bija tā noslēpušies, lūk, es paliku ar sava karapulka atlikumu tajā pašā vietā, kur mēs pirmo reizi bijām uzslējuši savas teltis, uz to laiku, kad lamaniešiem vajadzēja nākt cīnīties.

18 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums ar savu lielo karapulku. Un, kad viņi nāca un jau grasījās krist pār mums ar zobenu, es liku, lai mani vīri, tie, kas bija ar mani, atkāptos mežonīgā apvidū.

19 Un notika, ka lamanieši sekoja mums ar lielu ātrumu, jo viņi ārkārtīgi vēlējās mūs panākt, lai viņi varētu mūs nokaut; tādēļ viņi sekoja mums mežonīgā apvidū; un mēs pagājām pa vidu garām Gidam un Teomneram, tā ka lamanieši viņus neatklāja.

20 Un notika, kad lamanieši bija pagājuši garām, jeb kad karapulks bija pagājis garām, Gids un Teomners iznāca no savām slepenajām vietām un aizturēja lamaniešu izlūkus, lai tie neatgrieztos pilsētā.

21 Un notika, kad viņi bija tos aizturējuši, viņi skrēja uz pilsētu un uzbruka sargiem, kas bija atstāti sargāt pilsētu, tā ka viņi tos nogalināja un sagraba pilsētu.

22 Tad nu tas tika izdarīts tāpēc, ka lamanieši ļāva visam savam karapulkam, izņemot tikai dažus sargus, tikt aizvīlinātam mežonīgā apvidū.

23 Un notika, ka Gids un Teomners šādā veidā ieņēma viņu nocietinājumus. Un notika, ka mēs uzņēmām virzienu uz Zarahemlas zemi, pēc tam, kad bijām daudz gājuši pa mežonīgo apvidū.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inso-much that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

24 Un, kad lamanieši redzēja, ka viņi iet uz Zarahelmas zemi, viņi ārkārtīgi izbijās, ka tik tā nav iecere, lai ievilinātu viņus iznīcināšanai; tādēļ viņi atkal sāka atkāpties mežonīgā apvidū, jā, patiesi atpakaļ pa to pašu ceļu, pa kuru viņi bija atnākuši.

25 Un lūk, bija nakts un viņi uzslēja savas teltis, jo lamaniešu augstie virsnieki domāja, ka nefijieši ir piekusuši šī pārgājiena dēļ; un, domādami, ka viņi bija vajājuši visu viņu karapulku, tādēļ viņi neuztraucās par Manti pilsētu.

26 Tad notika, kad bija nakts, es liku, lai mani vīri negulētu, bet lai viņi dotos pa citu ceļu uz Manti zemi.

27 Un dēļ šī mūsu pārgājiena naktī, lūk, nākamajā rītā mēs bijām aiz lamaniešiem, tā ka mēs ieradāmies pirms viņiem Manti pilsētā.

28 Un tā notika, ka ar šo kara viltību mēs sagrābām Manti pilsētu bez asinsizliešanas.

29 Un notika, kad lamaniešu karapulki ieradās netālu no pilsētas un redzēja, ka mēs bijām sagatavojušies tos sastapt, viņi ārkārtīgi izbrīnījās un tos pārņēma milzīgas bailes, tā ka viņi aizbēga mežonīgā apvidū.

30 Jā, un notika, ka lamaniešu karapulki bēga no visām šīm zemes daļām. Bet lūk, tie aizveda sev līdzī daudzās sievietes un bērnus prom no zemes.

31 Un tās pilsētas, ko bija sagrābuši lamanieši, visas no tām šinī brīdī ir mūsu rokās; un mūsu tēvi un mūsu sievas, un mūsu bērni atgriežas savās mājās, visi, izņemot tos, kas ir saņemti gūstā un lamaniešu aizvesti.

32 Bet lūk, mūsu karapulki ir mazi, lai noturētu tik lielu skaitu pilsētu un tik lielus īpašumus.

33 Bet lūk, mēs ticam savam Dievam, kas mums ir devis uzvaru pār visām šīm zemēm, tā ka mēs ieguvām šīs pilsētas un šīs zemes, kas bija mūsu pašu.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

34 Tagad mēs nezinām iemeslu, kāpēc valdība nesūta mums vairāk papildspēku; nedz arī tie vīri zina, kas nāca pie mums, kāpēc mēs nesaņēām lielākus papildspēkus.

35 Lūk, mēs nezinām, bet varbūt jums neveicas un jūs esat savilkuši visus spēkus tajā zemes daļā; ja tā, tad mēs nevēlamies kurnēt.

36 Un, ja tas tā nav, lūk, mēs baidāmies, ka valdībā ir kāda šķelšanās, ka viņi nesūtīja vairāk vīru mums palīgā; jo mēs zinām, ka to ir vairāk nekā to, ko viņi mums atsūtīja.

37 Bet, lūk, tas nav svarīgi—mēs ticam, ka Dievs izglābs mūs, neskatoties uz mūsu karapulku vājumu, jā, un izglābs mūs no mūsu ienaidnieku rokām.

38 Lūk, šis ir divdesmit un devītais gads, pašas beigas, un mēs valdām pār savām zemēm; un lamanieši ir aizbēguši uz Nefija zemi.

39 Un šie Amona tautas dēli, par kuriem es tik augsti izteicos, ir ar mani Manti pilsētā; un Tas Kungs ir tos atbalstījis, jā, un pasargājis viņus no krišanas no zobena, tā ka neviena dvēsele nav tikusi nokauta.

40 Bet lūk, viņi ir guvuši daudzus ievainojumus; tomēr, tie stipri stāv šajā brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus; un viņi stingri, dienu no dienas, atceras To Kungu, savu Dievu; jā, tie cenšas turēt Viņa likumus un Viņa spriedumus, un Viņa pavēles nemitīgi; un viņu ticība ir stingra tajos pravietojumos par to, kas nāks.

41 Un tad, mans mīļotais brāli Moronij, lai Tas Kungs, mūsu Dievs, kas ir atpestījis mūs un darījis mūs brīvus, pastāvīgi tur tevi Sava vaiga priekšā; jā, un lai Viņš ir labvēlīgs pret šo tautu, patiesi, lai jūs varētu gūt veiksmi, iegūstot īpašumā visu, ko lamanieši mums ir atņēmuši, kas bija mūsu atbalstam. Un tagad, lūk, es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Helamans, Almas dēls.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Almas 59

- 1 Tad notika trīsdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, kad Moronijs bija saņēmis un izlasījis Helamana vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi priecīgs par to labklājību, jā, to ārkārtīgo veiksmi, kas bija bijusi Helamanam, iegūstot tās zemes, kuras bija zaudētas.
- 2 Jā, un viņš darīja to zināmu visiem saviem ļaudīm visās zemēs visapkārt tajā daļā, kur viņš bija, lai arī viņi varētu priecāties.
- 3 Un notika, ka viņš nekavējoties sūtīja vēstījumu Pahoranam, vēlēdamies, lai tas liktu vīriem pulcēties kopā, lai stiprinātu Helamanu jeb Helamana karapulkus tik daudz, lai viņš viegli varētu noturēt tās zemes daļas, kuru atgūšanā tam bija tik brīnumaini veicies.
- 4 Un notika, kad Moronijs bija aizsūtījis šo vēstījumu uz Zarahemlas zemi, viņš atkal sāka veidot ieceri, lai viņš varētu iegūt atlikušos no tiem īpašumiem un pilsētām, ko lamanieši bija viņiem atņēmuši.
- 5 Un notika, kamēr Moronijs tā gatavojās iet pret lamaniešiem cīņā, lūk, Nefihas ļaudīm, kas bija sapulcināti kopā no Moronija pilsētas un no Lehija pilsētas, un no Moriantona pilsētas, uzbruka lamanieši.
- 6 Jā, patiesi tie, kas bija spiesti bēgt no Manti zemes un no zemes visapkārt, bija nākuši un pievienojušies lamaniešiem šinī zemes daļā.
- 7 Un tā, būdami ārkārtīgi daudzi pēc skaita, jā, un saņemdami karaspēku no dienas dienā, pēc Amorona pavēles viņi nāca pret Nefihas ļaudīm, un viņi sāka tos kaut ar ārkārtīgi lielu kaušanu.
- 8 Un viņu karapulki bija tik lieli, ka atlikušie no Nefihas ļaudīm bija spiesti bēgt viņu priekšā; un tie nāca un pievienojās Moronija karapulkam.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Un tad, tā kā Moronijs domāja, ka tiks sūtīti vīri uz Nefihas pilsētu palīdzēt ļaudīm noturēt pilsētu, un zinādams, ka vieglāk bija pasargāt pilsētu no krišanas lamaniešu rokās, nekā viņiem to atņemt, viņš domāja, ka tie viegli noturēs šo pilsētu.

10 Tādēļ viņš paturēja visus savus spēkus to vietu aizstāvībai, kuras viņš bija atguvis.

11 Un tagad, kad Moronijs redzēja, ka Nefihas pilsēta bija zaudēta, viņš bija ārkārtīgi bēdīgs un sāka šaubīties ļaužu bezdievības dēļ, vai tik viņi nekritīs savu brāļu rokās.

12 Tad nu tā tas bija ar visiem viņa augstajiem virsniekiem. Viņi šaubījās un brīnījās arī par ļaužu bezdievību, un tas lamaniešu panākumu dēļ pār tiem.

13 Un notika, ka Moronijs bija dusmīgs uz valdību dēļ viņu vienaldzības pret savas valsts brīvību.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephiah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephiah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Almas 6o

- 1 Un notika, ka viņš atkal rakstīja tās zemes pārvaldniekam, kas bija Pahorans, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja sacīdams: Lūk, es sūtu savu vēstījumu Pahoranam Zarahemlas pilsētā, kas ir augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi un arī pār visiem tiem, kas ir tikuši šīs tautas izvēlēti pārvaldīt un kārtot šī kara lietas.
- 2 Jo lūk, man ir kas sakāms tiem par nosodījumu; jo lūk, jūs paši zināt, ka jūs esat tikuši iecelti, lai pulcinātu kopā vīrus un apbruņotu tos ar zobeniem un ar jataganiem, un visādiem visa veida kara ieročiem, un sūtītu pret lamaniešiem jebkurā mūsu zemes daļā, kur viņi ienāktu.
- 3 Un tad lūk, es saku jums, ka es pats un arī mani vīri, un arī Helamans un viņa vīri esam izcietuši ārkārtīgi lielas ciešanas; jā, patiesi izsalkumu, slāpes un nogurumu, un visa veida visādas bēdas.
- 4 Bet lūk, ja tas būtu viss, ko mēs izcietām, mēs nekurnētu un nežēlotos.
- 5 Bet lūk, liela ir bijusi kaušana starp mūsu ļaudīm; jā, tūkstoši ir krituši no zobena, kamēr tas varētu būt savādāk, ja jūs būtu devuši pietiekamus spēkus mūsu karapulkiem un palīdzējuši tiem. Jā, liela ir bijusi jūsu nevērība pret mums.
- 6 Un tad lūk, mēs vēlamies zināt šīs ārkārtīgi lielās nevērības iemeslu; jā, mēs vēlamies zināt jūsu nevērīgās nostājas iemeslu.
- 7 Kā gan jūs varat iedomāties, ka jūs sēdēsiet uz saviem troņiem nevērīgā apstulbumā, kamēr jūsu ienaidnieki izplata nāves darbu apkārt jums? Jā, kamēr viņi nokauj tūkstošus no jūsu brāļiem—
- 8 jā, patiesi tos, kas ir lūkojušies uz jums pēc aizstāvības, jā, ir iecēluši jūs tādā stāvoklī, lai jūs varētu palīdzēt tiem, jā, jūs varētu sūtīt tiem karapulkus, lai stiprinātu viņus, un varētu izglābt tūkstošus no viņiem, lai tie nekristu no zobena.

Alma 6o

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 Bet lūk, tas nav viss—jūs esat aizturējuši savus pārtikas krājumus no tiem, tā ka daudzi ir cīnījušies un noasiņojuši līdz nāvei savas milzīgās vēlēšanās dēļ, kas tiem bija par šīs tautas labumu; jā, un to viņi ir darījuši tad, kad jau gandrīz mira no bada jūsu ārkārtīgi lielās nevērības dēļ pret viņiem.

10 Un tagad, mani mīlotie brāļi—jo jums jābūt mīlotiem; jā, un jums jābudina sevi būt cītīgākiem par šīs tautas labumu un brīvību; bet lūk, jūs esat izturējušies tik nevērīgi, ka tūkstošu asinis nāks pār jūsu galvām atriebībai; jā, jo zināmi Dievam ir visi viņu brēcieni un visas viņu ciešanas—

11 lūk, vai jūs domājat, ka jūs varat sēdēt savos troņos, un Dieva ārkārtīgās labestības dēļ jūs varat neko nedarīt, un Viņš jūs izglābs? Lūk, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat.

12 Vai jūs domājat, ka tas, ka tik daudzi no jūsu brāļiem ir tikuši nogalināti, ir viņu bezdievības dēļ? Es saku jums, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat; jo es saku jums, ir daudzi, kas krituši no zobena; un lūk, tas ir jums par nosodījumu;

13 jo Tas Kungs pieļauj, ka taisnīgie tiek nokauti, lai Viņa taisnība un tiesa varētu nākt pār ļaunajiem; tādēļ jums nevajag domāt, ka taisnīgie ir zuduši tāpēc, ka tie ir nokauti; bet lūk, viņi ieiet Tā Kunga, sava Dieva, atdusā.

14 Un tad lūk, es saku jums, es ārkārtīgi baidos, ka Dieva sodi nāks pār šiem ļaudīm viņu ārkārtīgā laiskuma dēļ, jā, patiesi jūsu valdības laiskuma un viņu ārkārtīgi lielās nevērības dēļ pret saviem brāļiem, jā, pret tiem, kas ir tikuši nokauti.

15 Jo, ja tas nebūtu bijis tās ļaundarības dēļ, kas vispirms sākās mūsu vadībā, mēs būtu varējuši pretoties saviem ienaidniekiem, tā ka viņi nebūtu ieguvuši nekādu varu pār mums.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Jā, ja tas nebūtu bijis tā kara dēļ, kas izcēlās mūsu pašu starpā; jā, ja tas nebūtu dēļ šiem ķēniņa piekritējiem, kas radīja tik lielu asins izliešanu starp mums pašiem; jā, tajā laikā, kad mēs cīnījāmies paši savā starpā, ja mēs būtu apvienojuši savus spēkus, kā mēs līdz šim bijām darījuši; jā, ja tas nebūtu bijis dēļ tās vēlmes pēc spēka un varas, kas šiem ķēniņa piekritējiem ir pār mums; būtu viņi bijuši uzticīgi mūsu brīvības lietai un apvienojušies ar mums, un gājuši pret mūsu ienaidniekiem tā vietā, lai paceltu zobenus pret mums, kas ir bijis par iemeslu tik lielai asins izliešanai mūsu starpā; jā, ja mēs būtu gājuši pret viņiem Tā Kunga spēkā, mēs būtu izklidinājuši savus ienaidniekus, jo tas tiktu darīts atbilstoši Viņa vārda piepildīšanai.

17 Bet lūk, tagad lamanieši nāk uz mums, sagrābj mūsu zemes un slepkavo mūsu ļaudis ar zobenu, jā, mūsu sievietes un mūsu bērnus, un arī aizved tos gūstā, likdami tiem ciest visa veida bēdas, un viss tas dēļ milzīgās bezdievības šo ķēniņa piekritēju vidū, kas tiecas pēc spēka un varas.

18 Bet kāpēc man tik daudz jārunā par šo lietu? Jo mēs nezinām, bet varbūt jūs paši tiecieties pēc varas. Mēs nezinām, bet varbūt jūs arī esat savas valsts nodevēji.

19 Vai varbūt jūs esat tik nevērīgi izturējušies pret mums tāpēc, ka jūs esat mūsu valsts sirdī, un jūs esat aizsargāti no visām pusēm, ka jūs nelikāt sūtīt mums uzturu un arī vīrus, lai stiprinātu mūsu karapulku?

20 Vai jūs esat aizmirsuši Tā Kunga, sava Dieva, pavēles? Jā, vai jūs esat aizmirsuši savu tēvu gūstu? Vai jūs esat aizmirsuši tās daudzās reizes, kad mēs esam tikuši izglābti no mūsu ienaidnieku rokām?

21 Vai arī jūs domājat, ka Tas Kungs vēl joprojām mūs izglābs, kad mēs sēžam savos troņos un neizmantojam tās iespējas, ko Tas Kungs mums ir devis?

22 Jā, vai jūs sēdēsiet bezdarbībā, kamēr jums apkārt ir tūkstoši to, jā, un arī desmitiem tūkstošu to, kas arī sēž bezdarbībā, kamēr ir tūkstoši visapkārt zemes robežās, kuri krīt no zobena, jā, tiek ievainoti un noasiņo?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

- 23 Vai jūs domājat, ka Dievs raudzīsies uz jums kā uz nevainīgiem, kad jūs joprojām sēžat un redzat šīs lietas? Lūk, es saku jums: Nē! Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir teicis, ka vispirms tiks iztīrīta trauka iekšpuse, un tad arī trauka ārpusē tiks notīrīta.
- 24 Un tad, ja vien jūs nenožēlosit to, ko esat izdarījuši, un nepiecelsities un nesāksit darīt, un nesūtīsiet pārtiku un vīrus mums un arī Helamanam, lai viņš varētu noturēt tās mūsu zemes daļas, kuras viņš ir atguvis, un lai mēs varētu atgūt arī atlikušos mūsu īpašumus tajās daļās, lūk, kļūs nepieciešams, lai mēs vairs necīnītos ar lamaniešiem, kamēr mēs neesam iztīrījuši sava trauka iekšpusi, jā, patiesi augsto vadību mūsu valdībā.
- 25 Un, ja vien jūs nedosit to, ko esmu prasījis savā vēstījumā, un nenāksit un neparādīsiet man patiesu brīvības garu, un necentīsities nostiprināt un nocietināt mūsu karapulku, un dot tiem pietiekami daudz pārtikas viņu uzturēšanai, lūk, es atstāšu daļu no saviem brīvības piekritējiem, lai aizstāvētu šo mūsu zemes daļu, un es atstāšu Dieva spēku un svētības pār tiem, lai nekāds cits spēks nevarētu darboties pret tiem—
- 26 un tad dēļ viņu ārkārtīgās ticības un viņu pacietības savās bēdās—
- 27 un es nākšu uz jums, un, ja starp jums būs kāds, kam ir vēlme pēc brīvības, jā, ja būs palikusi kaut vai brīvības dzirksts, lūk, es sacelšu dumpi jūsu starpā, līdz tie, kas vēlas piesavināties spēku un varu, izzudīs.
- 28 Jā, lūk, es nebaidos nedz jūsu spēka, nedz jūsu varas, bet tas ir mans Dievs, ko es baidos; un tas ir saskaņā ar Viņa pavēlēm, lai es paceltu savu zobenu, lai aizstāvētu savu valsti, un tas ir dēļ jūsu nekrietnības, ka mēs esam cietuši tik lielus zaudējumus.
- 29 Lūk, šis ir tas laiks, jā, tas laiks ir tuvu, ka, ja vien jūs necelsities savas valsts un jūsu bērnu aizstāvēšanai, taisnības zobens karājas pār jums; jā, un tas kritīs uz jums un piemeklēs jūs līdz pat jūsu pilnīgai iznīcībai.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

- 30 Lūk, es gaidu pēc palīdzības no jums; un, ja jūs nesniegsit mums palīdzību, lūk, es nākšu pie jums, tieši Zarahemlas zemē, un sitīšu jūs ar zobenu, tā ka jums nebūs vairs spēka kavēt šīs tautas attīstību mūsu brīvībai.
- 31 Jo lūk, Tas Kungs nepieļaus, lai jūs dzīvotu un kļūtu vēl nekrietnāki, lai iznīcinātu Viņa taisnīgos ļaudis.
- 32 Lūk, vai jūs domājat, ka Tas Kungs saudzēs jūs un izies ar sodu pret lamaniešiem, kad tās ir viņu tēvu paražas, kas radījušas viņu naidu, jā, un to ir dubultojuši tie, kas ir atšķēlušies no mums, kamēr jūsu nekrietnība ir dēļ jūsu mīlestības pēc godības un pasaulesniecīgajām lietām?
- 33 Jūs zināt, ka jūs pārkāpjat Dieva likumus, un jūs zināt, ka jūs tos samīnāt zem savām kājām. Lūk, Tas Kungs man saka: Ja tie, kurus jūs esat iecēlušī par saviem pārvaldniekiem, nenožēlos savus grēkus un nekrietnības, jūs iesit cīnīties pret viņiem.
- 34 Un tad lūk, es, Moronijs, esmu spiests, saskaņā ar derību, kuru es noslēdzu—turēt sava Dieva pavēles; tādēļ es gribu, lai jūs stingri ievērotu Dieva vārdu un steidzīgi sūtītu man no saviem pārtikas krājumiem un no saviem vīriem, un arī Helamanam.
- 35 Un lūk, ja jūs to nedarīsiet, es nākšu ātri pie jums; jo lūk, Dievs nepieļaus, lai mēs ietu bojā no bada; tādēļ Viņš dos mums no jūsu uztura, pat ja tas būs ar zobenu. Tagad skatieties, lai jūs izpildītu Dieva vārdu.
- 36 Lūk, es esmu Moronijs, jūsu augstākais pavēlnieks. Es netiecos pēc varas, bet gan to iznīcināt. Es nemeklēju pēc pasaules cieņas, bet pēc sava Dieva godības un savas valsts brīvības un labuma. Un tā es nobeidzu savu vēstījumu.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Almas 61

- 1 Lūk, tad notika, ka drīz vien pēc tam, kad Moronijs bija aizsūtījis savu vēstījumu galvenajam pārvaldniekam, viņš saņēma vēstījumu no Pahorana, galvenā pārvaldnieka. Un šie ir tie vārdi, ko viņš saņēma:
- 2 Es, Pahorans, kas esmu šīs zemes galvenais pārvaldnieks, sūtu šos vārdus Moronijam, augstākajam karapulka pavēlniekam. Lūk, es saku tev, Moronij, ka es nepriecājos par jūsu lielajām bēdām, jā, tās sāpina manu dvēseli.
- 3 Bet lūk, šeit ir tādi, kas priecājas par jūsu bēdām, jā, tā ka viņi ir sacēlušies pret mani un arī pret tiem no maniem ļaudīm, kas ir brīvības piekritēji, jā, un to, kas ir sacēlušies, ir ārkārtīgi daudz.
- 4 Un tie ir tie, kas centās atņemt man soģa krēslu, kas ir bijis par iemeslu šai lielajai nekrietnībai; jo viņi ir izmantojuši daudz glaimu un viņi ir aizvilinājuši daudz ļaužu sirdis, kas būs par iemeslu lielām bēdām mūsu vidū; viņi ir aizturējuši mūsu pārtikas krājumus un viņi ir iebaidījuši mūsu brīvības piekritējus, lai tie neietu pie jums.
- 5 Un lūk, viņi mani padzina, un es aizbēgu uz Gideona zemi ar tik daudziem vīriem, cik vien es varēju dabūt.
- 6 Un lūk, es sūtīju uzsaukumu visā šinī zemes daļā; un lūk, tie piepulcējas mums ik dienas, ar saviem ieročiem, savas valsts un savas brīvības aizstāvībai, un lai atriektu mums pāri nodarīto.
- 7 Un tie ir nākuši pie mums tik daudz, ka tiem, kas sacēlās pret mums, ir mests izaicinājums, jā, tā ka viņi baidās mūs un neuzdrīkstas nākt pret mums cīnīties.
- 8 Viņi ir sagrābuši zemi jeb pilsētu Zarahemlu; viņi ir iecēlušies ķēniņu pār tiem, un tas ir rakstījis lamaniešu ķēniņam, un tas ir apvienojies savienībā ar to; šajā savienībā viņš ir piekritis noturēt Zarahemlas pilsētu, kuras noturēšana, kā viņš domā, dos iespēju lamaniešiem iekarot atlikušo zemi, un viņš tiks iecelts par ķēniņu pār saviem ļaudīm, kad tie būs lamaniešu uzvarēti.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 Un tad savā vēstulē tu mani pēli, bet tas nav svarīgi; es neesmu dusmīgs, bet priecājos par tavas sirds cildenumu. Es, Pahorans, netiecos pēc varas, kā tikai lai atgūtu savu soģa krēslu, lai es varētu saglabāt savas tautas tiesības un brīvību. Mana dvēsele stāv stipri šajā brīvībā, kurā Dievs ir darījis mūs brīvus.

10 Un tad, lūk, mēs pretosimies bezdievībai līdz pat asinsizliešanai. Mēs neizlietu lamaniešu asinis, ja viņi paliktu savā pašu zemē.

11 Mēs neizlietu savu brāļu asinis, ja viņi nesaceltos un neņemtu zobenu pret mums.

12 Mēs pakļautos verdzības jūgam, ja to prasītu Dieva taisnība, vai, ja Viņš pavēlētu mums to darīt.

13 Bet lūk, Viņš nepavēl, lai mēs pakļautos saviem ienaidniekiem, bet lai mēs uzticētos Viņam, un Viņš mūs atbrīvos.

14 Tādēļ, mans mīļotais brāli Moronij, pretosimies ļaunumam, un katram ļaunumam, kuram mēs nevaram pretoties ar saviem vārdiem, jā, tādiem kā sacelšanās un atšķelšanās, pretosimies tiem ar saviem zobieniem, lai mēs varētu saglabāt savu brīvību, lai mēs varētu priecāties par mūsu baznīcas milzīgo priekšrocību un mūsu Pestītāja un mūsu Dieva lietu.

15 Tādēļ, nāc pie manis ātri ar nelielu skaitu savu vīru un atstāj atlikušos Lehija un Teankuma uzraudzībā; dod viņiem varu vest karu tajā zemes daļā saskaņā ar Dieva Garu, kurš ir arī brīvības gars, kas ir tajos.

16 Lūk, es sūtīju tiem nedaudz pārtikas, lai viņi neaizietu bojā, līdz jūs varēsiet atnākt pie manis.

17 Sapulciniet kopā visus spēkus, ko jūs varat, savam karagājienam šurp, un mēs steidzīgi iesim sava Dieva spēkā pret šiem atkritējiem, saskaņā ar to ticību, kas ir mūsos.

18 Un mēs ieņemsim Zarahemlas pilsētu, lai mēs varētu dabūt vairāk pārtikas, ko sūtīt Lehijam un Teankumam; jā, mēs iesim pret tiem Tā Kunga spēkā, un mēs darīsim galu šai lielajai nekrietnībai.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 Un tagad, Moronij, es priecājos, saņemdam savu vēstījumu, jo es mazliet uztraucos par to, kas mums jādara, vai tas būs taisnīgi iet pret saviem brāļiem.

20 Bet tu teici, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Tas Kungs ir pavēlējis tev, lai tu ietu pret viņiem.

21 Skaties, lai tu stiprinātu Lehi un Teankumu Tajā Kungā; saki viņiem, lai nebaidās, jo Dievs izglābs viņus, jā, un arī visus tos, kas stāv stipri tajā brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus. Un tagad es beidzu savu vēstījumu savam mīļotajam brālim Moronijam.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Almas 62

- 1 Un tad notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņa sirds kļuva drošāka un tapa piepildīta ar ārkārtīgi lielu prieku Pahorana uzticības dēļ, ka viņš arī nebija brīvības un savas valsts lietas nodevējs.
- 2 Bet viņš arī ārkārtīgi sēroja par to nekrietnību, kuri bija padzinuši Pahoranu no soģa krēsla, jā, īsāk sakot, par tiem, kas bija sacēlušies pret savu valsti un arī savu Dievu.
- 3 Un notika, ka Moronijs paņēma nelielu skaitu vīru pēc Pahorana vēlmes un nodeva Lehija un Teankuma pakļautībā sava karapulka atlikušo daļu, un devās savā karagājienā uz Gideona zemi.
- 4 Un viņš pacēla brīvības karogu katrā vietā, kur viņš iegāja, un sapulcināja kopā visus spēkus, ko viņš varēja, visā savā karagājienā uz Gideona zemi.
- 5 Un notika, ka tūkstoši sapulcējās zem viņa karoga un pacēla savus zobenus savas brīvības aizstāvībai, lai viņi nenonāktu jūgā.
- 6 Un tā, kad Moronijs bija sapulcinājis kopā visus vīrus, cik vien viņš varēja visā savā karagājienā, viņš nāca uz Gideona zemi; un, apvienojot viņa spēkus ar tiem no Pahorana, viņi kļuva ārkārtīgi spēcīgi, patiesi spēcīgāki nekā Pakus vīri, kurš bija šo atkritēju ķēniņš, kurš bija izdzinis brīvības piekritējus no Zarahemlas zemes un sagrābis to zemi.
- 7 Un notika, ka Moronijs un Pahorans devās ar saviem karapulkiem uz Zarahemlas zemi un gāja pret pilsētu, un sastapa Pakus vīrus, tā ka viņi nonāca līdz cīņai.
- 8 Un lūk, Pakus tika nogalināts un viņa vīri tika saņemti par gūstekņiem, un Pahorans tika atjaunots savā soģa krēslā.
- 9 Un Pakus vīri saņēma savu tiesu atbilstoši likumam, un arī tie ķēniņa piekritēji, kas bija saņemti un iemesti cietumā; un viņi tika sodīti saskaņā ar likumu; jā, tie Pakus vīri un tie ķēniņa piekritēji, kas negribēja celt ieročus savas valsts aizstāvībai, bet gribēja cīnīties pret to, tika nodoti nāvei.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

- 10 Un tā kļuva nepieciešams, lai šis likums tiktu stingri ievērots viņu valsts drošībai; jā, un katrs, kas tika atrasts noliedzam savu brīvību, tika steidzīgi sodīts saskaņā ar likumu.
- 11 Un tā beidzās trīsdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; Moronijs un Pahorans bija atjaunojuši mieru Zarahemlas zemē starp saviem pašu ļaudīm, nododot nāvei katru, kas nebija uzticīgs brīvības lietai.
- 12 Un notika, ka trīsdesmit un pirmā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Moronijs nekavējoties lika, lai pārtikas krājumi tiktu sūtīti, un arī karapulks no sešiem tūkstošiem vīru tiktu sūtīts Helamanam, lai palīdzētu viņam saglabāt to zemes daļu.
- 13 Un viņš arī lika, lai karapulks no sešiem tūkstošiem vīru ar pietiekamu daudzumu uztura tiktu sūtīts Lehija un Teankuma karapulkiem. Un notika, ka tas tika darīts, lai nostiprinātu zemi pret lamaniešiem.
- 14 Un notika, ka Moronijs un Pahorans, atstājuši lielu vīru grupu Zarahemlas zemē, devās ar lielu vīru grupu karagājienā uz Nefihas zemi, apņēmušies gāzt lamaniešus tanī pilsētā.
- 15 Un notika, kad viņi soļoja uz to zemi, viņi saņēma lielu grupu vīru no lamaniešiem un nokāva daudzus no tiem, un paņēma viņu pārtikas krājumus un viņu kara ieročus.
- 16 Un notika, kad viņi bija tos saņēmuši, viņi lika tiem stāties derībā, ka tie vairs nepacels savus kara ieročus pret nefijiešiem.
- 17 Un, kad tie bija stājušies šajā derībā, viņi sūtīja tos dzīvot ar Amona tautu, un skaitā to bija ap četri tūkstoši, kas netika nokauti.
- 18 Un notika, kad viņi bija tos aizsūtījuši, viņi turpināja savu karagājieni uz Nefihas zemi. Un notika, kad viņi bija pienākuši pie Nefihas pilsētas, viņi uzslēja savas teltis Nefihas līdzenumos, kas ir netālu no Nefihas pilsētas.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephiah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

19 Tad Moronijs gribēja, lai lamanieši nāktu cīnīties pret viņiem līdzenumā; bet lamanieši, zinādami par viņu ārkārtīgi lielo drosmi un redzēdami viņu lielo skaitu, tādējādi viņi neuzdrīkstējās nākt pret tiem; tādēļ viņi nenāca cīnīties tanī dienā.

20 Un, kad pienāca nakts, Moronijs nāca nakts tumsā un uzrāpās augšā uz sienas, lai izlūkotu, kurā pilsētas daļā lamanieši bija apmetušies ar savu karapulku.

21 Un notika, ka viņi bija austrumu pusē pie ieejas; un viņi visi gulēja. Un tad Moronijs atgriezās pie sava karapulka un lika, lai viņi steigā sagatavotu stipras virves un kāpnes, lai nolaistos no sienas augšas sienas iekšējā pusē.

22 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa vīri dotos un uzrāptos uz sienas augšas un nolaistos lejā tajā pilsētas daļā, jā, tieši rietumu pusē, kur lamanieši nebija apmetušies ar savu karapulku.

23 Un notika, ka viņi visi nolaidās lejā pilsētā naktī ar savu stipro virvju un savu kāpņu palīdzību; tā, kad rīts pienāca, viņi visi bija pilsētas sienās.

24 Un tagad, kad lamanieši pamodās un ieraudzīja, ka Moronija karapulki ir šinī pusē sienai, viņi ārkārtīgi nobijās, tā ka viņi bēga prom pa eju.

25 Un tad, kad Moronijs redzēja, ka tie bēga viņa priekšā, viņš lika, lai viņa vīri dotos pret tiem; un viņi nokāva daudzus, un aplenca daudzus citus un saņēma tos par gūstekņiem; un atlikušie no tiem bēga uz Moronija zemi, kas bija jūras malā.

26 Tā Moronijs un Pahorans bija ieņēmuši Nefihas pilsētu bez nevienas dvēseles zaudēšanas; un bija daudzi no lamaniešiem, kas tika nokauti.

27 Tad notika, ka visi tie lamanieši, kas bija gūstekņi, vēlējās pievienoties Amona tautai un kļūt brīvi ļaudis.

28 Un notika, ka visiem tiem, kas vēlējās, tiem tika ļauts atbilstoši viņu vēlmēm.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 Tādēļ visi lamaniešu gūstekņi pievienojās Amona tautai un sāka ārkārtīgi strādāt, apstrādādami zemi, audzēdami visa veida labību un visa veida sīklopus un liellopus, un tā nefijieši tika atbrīvoti no liela sloga; jā, tā ka viņi tika atbrīvoti no visiem lamaniešu gūstekņiem.

30 Tad notika, ka Moronijs, kad viņš bija ieņēmis Nefihas pilsētu, saņēmis daudzus gūstekņus, kas ārkārtīgi samazināja lamaniešu karapulku, un atguvis daudzus no nefijiešiem, kas bija bijuši gūstekņi, kas ārkārtīgi stiprināja Moronija karapulku, tādēļ Moronijs devās no Nefihas zemes uz Lehija zemi.

31 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka Moronijs nāk pret viņiem, viņi ārkārtīgi nobijās un bēga Moronija karapulka priekšā.

32 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks tos vajāja no pilsētas uz pilsētu, kamēr tos sastapa Lehijs un Teankums; un lamanieši bēga no Lehija un Teankuma, tieši lejā uz jūras malu, līdz viņi nonāca Moronija zemē.

33 Un visi lamaniešu karapulki bija sapulcējušies kopā, tā ka viņi visi bija viena karaspēka daļa Moronija zemē. Tad Amorons, lamaniešu ķēniņš, arī bija ar tiem.

34 Un notika, ka Moronijs un Lehijs, un Teankums izvietojās nometnē ar saviem karapulkiem visapkārt Moronija zemes robežās, tā ka lamanieši bija ielenkti robežās no mežonīgā apvidus dienvidos un robežās no mežonīgā apvidus austrumos.

35 Un tā viņi izvietojās nometnē uz nakti. Jo lūk, nefijieši un arī lamanieši bija noguruši no lielā pārgājiena; tādēļ viņi neizšķīrās ne par kādu kara viltību naktī, izņemot Teankumu; jo viņš bija ārkārtīgi nikns uz Amoronu, tā kā viņš uzskatīja, ka Amorons un viņa brālis Amalikija bija par iemeslu šim lielajam un ilgajam karam starp viņiem un lamaniešiem, un bija bijuši par iemeslu tik lielam karam un asinsizliešanai, jā, un tik lielam badam.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephahah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephahah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

36 Un notika, ka Teankums savās dusmās gāja lamaniešu noietnē, un viņš nolaidās pāri pilsētas sienai. Un viņš gāja ar virvi no vietas uz vietu, tā ka viņš atrada ķēniņu un iemeta tam šķēpu, kas iedūrās viņā blakus sirdij. Bet lūk, pirms ķēniņš nomira, viņš pamodināja savus kalpus, tā ka tie vajāja Teankumu un nogalināja to.

37 Tad notika, kad Lehijs un Moronijs uzzināja, ka Teankums bija kritis, viņi ārkārtīgi bēdējās; jo lūk, viņš bija vīrs, kas bija varonīgi cīnījies par savu valsti, jā, patiesi brīvības piekritējs; un viņš bija izcietis ļoti daudz ārkārtīgi smagu ciešanu. Bet lūk, viņš bija miris un bija gājis visas zemes radības ceļu.

38 Tad notika, ka Moronijs izgāja ar vīriem nākamajā rītā un uzbruka lamaniešiem, tā ka viņi kāva tos ar lielu kaušanu; un viņi izdzina tos no tās zemes; un tie bēga, patiesi tā, ka tie tajā laikā vairs negriezās pret nefijiešiem.

39 Un tā beidzās trīsdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā viņiem bija kari un asinsizliešana, un bads, un bēdas daudzu gadu garumā.

40 Un starp Nefija ļaudīm bija slepkavības un strīdi, un šķelšanās, un visa veida nekrietnība; tomēr taisnīgo labad, jā, pateicoties taisnīgo lūgšanām, viņi tika pasargāti.

41 Bet lūk, tā ārkārtīgi ilgā kara dēļ starp nefijiešiem un lamaniešiem daudzi kļuva nocietinājušies, ārkārtīgi ilgā kara dēļ; un daudzi bija kļuvuši paļāvīgāki dēļ savām bēdām, tā ka viņi pazemojās Dieva priekšā, tiešām pazemības dziļumos.

42 Un notika, ka pēc tam, kad Moronijs bija nostiprinājis šīs zemes daļas, kas bija visvairāk atklātas lamaniešiem, līdz tās bija pietiekami stipras, viņš atgriezās Zarahemlas pilsētā; un arī Helamans atgriezās savā mantojuma vietā, un atkal bija nodibināts miers Nefija tautā.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 Un Moronijs nodeva savu karapulku pavēlniecību sava dēla rokās, kura vārds bija Moronihass; un viņš aizgāja savā paša namā, lai viņš varētu savas atlikušās dienas pavadīt mierā.

44 Un Pahorans atgriezās savā soģa krēslā; un Helamans atkal uzņēmās sludināt tautai Dieva vārdu; jo tik daudz karu un strīdu dēļ bija kļuvis nepieciešams, lai baznīcā atkal tiktu veikta sakārtošana.

45 Tādēļ Helamans un viņa brāļi gāja un sludināja Dieva vārdu ar lielu spēku, pārliecinot daudzus ļaudis par viņu bezdievību, kas noveda pie tā, ka tie nožēloja savus grēkus un tapa kristīti Tam Kungam, savam Dievam.

46 Un notika, ka viņi atkal nodibināja baznīcu visā zemē.

47 Jā, un tika veikta sakārtošana attiecībā uz likumiem. Un viņu soģi, un viņu augstākie soģi tika izvēlēti.

48 Un Nefija tauta atkal sāka plaukt tai zemē, un sāka vairoties un kļūt ārkārtīgi stipra tajā zemē. Un viņi sāka ārkārtīgi pieaugt bagātībā.

49 Bet, neskatoties uz savām bagātībām vai savu spēku, vai savu veiksmi, viņi nekļuva augstprātīgi paši savās acīs; nedz arī viņi bija kūtri atcerēties To Kungu, savu Dievu; bet tie ārkārtīgi pazemojās Viņa priekšā.

50 Jā, viņi atcerējās, kādas lielas lietas Tas Kungs bija tiem darījis, ka Viņš bija izglābis tos no nāves un no jūga, un no cietumiem, un no visādām bēdām, un Viņš bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām.

51 Un viņi nepārtraukti lūdza To Kungu, savu Dievu, tā ka Tas Kungs svētīja tos, saskaņā ar Savu vārdu, tā ka viņi kļuva stipri un tiem veicās tajā zemē.

52 Un notika, ka visas šīs lietas bija darītas. Un Helamans nomira trīsdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Almas 63

- 1 Un notika trīsdesmit un sestā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka Šiblons pārņēma šīs svētās lietas, kuras Helamanam nodeva Alma.
- 2 Un viņš bija taisnīgs vīrs un viņš staigāja taisnīgi Dieva priekšā, un viņš centās nemitīgi darīt labu, turēt Tā Kunga, sava Dieva, pavēles; tāpat kā arī viņa brālis.
- 3 Un notika, ka arī Moronijs nomira. Un tā beidzās trīsdesmit un sestais soģu valdīšanas gads.
- 4 Un notika, ka trīsdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā bija liela grupa vīru, skaitā līdz pat pieci tūkstoši un četri simti vīru, ar savām sievām un saviem bērniem, devušies prom no Zarahemlas zemes uz zemi, kas bija uz ziemeļiem.
- 5 Un notika, ka Hagots, viņš, būdams ārkārtīgi zinātkārs cilvēks, tādēļ viņš devās un uzbūvēja sev ārkārtīgi lielu kuģi Pārpilnības zemes robežās pie Postažas zemes, un nolaida to ūdenī rietumu jūrā pie tā zemes šauruma, kas veda uz zemi ziemeļos.
- 6 Un lūk, bija daudzi nefijieši, kas tajā iekāpa un burāja ar lieliem pārtikas krājumiem, un arī daudzas sievietes un bērni, un viņi uzņēma savu kursu uz ziemeļiem. Un tā beidzās trīsdesmit un septītais gads.
- 7 Un trīsdesmit un astotajā gadā šis vīrs uzbūvēja citu kuģi. Un pirmais kuģis arī atgriezās, un daudz vairāk ļaužu tajā iekāpa; un viņi arī paņēma daudz pārtikas krājumu un atkal devās ceļā uz zemi ziemeļos.
- 8 Un notika, ka par viņiem vairs nekad netika dzirdēts. Un mēs domājam, ka viņi noslīka jūras dziļumos. Un notika, ka vēl viens labs kuģis devās prom; un, kurp tas aizbrauca, mēs nezīnām.
- 9 Un notika, ka šajā gadā daudzi cilvēki devās uz zemi ziemeļos. Un tā beidzās trīsdesmit un astotais gads.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 Un notika, ka trīsdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā arī Šiblons nomira, un Koriantons bija devies uz zemi ziemeļos ar kuģi, lai aizvestu pārtiku tiem ļaudīm, kas bija devušies uz to zemi.
- 11 Tādēļ kļuva nepieciešams, lai Šiblons nodotu šīs svētās lietas pirms savas nāves Helamana dēlam, kuru sauca Helamans un kurš tika saukts sava tēva vārdā.
- 12 Tad lūk, visi šie gravējumi, kas bija pie Helamana, tika rakstīti un izsūtīti pa visu zemi starp visiem cilvēku bērniem, izņemot tikai tās daļas, kuras pēc Almas pavēles nedrīkstēja izplatīt.
- 13 Tomēr šīs lietas bija jātur svētas un jānodod no vienas paaudzes otrai; tādēļ šajā gadā tās tika nodotas Helamanam, pirms Šiblonas nāves.
- 14 Un notika arī šajā gadā, ka bija daži atkritēji, kas aizgāja pie lamaniešiem; un tie atkal tika uzskūti dusmās pret nefījiešiem.
- 15 Un arī šajā pašā gadā viņi nāca ar lielu karapulku kaujā pret Moronihasa ļaudīm jeb pret Moronihasa karapulku, kurā viņi tika sasisti un atkal aizdzīti atpakaļ uz savām pašu zemēm, ciešot lielus zaudējumus.
- 16 Un tā beidzās trīsdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.
- 17 Un tā beidzas Almas un viņa dēla Helamana, un arī Šiblonas, kurš bija viņa dēls, apraksts.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblón died also, and Coriantón had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblón to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblón.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblón, who was his son.

Helamana grāmata

Apraksts par nefijiešiem. Viņu kari un strīdi, un viņu šķelšanās. Un arī daudzus svēto praviešu pravietojumi pirms Kristus atnākšanas, saskaņā ar Helamana pierakstiem, kurš bija Helamana dēls, un arī saskaņā ar viņa dēlu pierakstiem, līdz pat Kristus atnākšanai. Un arī daudzi no lamaniešiem tiek pievērsti. Apraksts par viņu pievēršanu. Apraksts par lamaniešu taisnīgumu un nefijiešu ļaundarībām un negantībām, līdz pat Kristus atnākšanai, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu, kas tiek saukts par Helamana grāmatu, un tā tālāk.

Helamana 1

- 1 Un tad lūk, tas notika četrdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, sākās nopietnas nesaskaņas starp nefijiešu ļaudīm.
- 2 Jo lūk, Pahorans bija nomiris un aizgājis visas zemes radības ceļu; tādēļ izcēlās nopietns strīds par to, kuram no brāļiem, kas bija Pahorana dēli, pienākas soģa krēsls.
- 3 Tad lūk, šie ir to vārdi, kas cīnījās par soģa krēslu, kas arī izraisīja ļaužu ķildas: Pahorans, Paanči un Pakumenijs.
- 4 Tad nu šie vēl nav visi Pahorana dēli (jo viņu bija daudz), bet šie ir tie, kas cīnījās par soģa krēslu; tādējādi viņi izraisīja tautas šķelšanos trīs daļās.
- 5 Tomēr notika, ka Pahorans tika iecelts ar tautas balsi būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār Nefija tautu.
- 6 Un notika, ka Pakumenijs, redzot, ka viņš nevar iegūt soģa krēslu, viņš apvienojās ar tautas balsi.
- 7 Bet lūk, Paanči un tā ļaužu daļa, kas gribēja, lai viņš būtu to pārvaldnieks, bija ārkārtīgi nikni; tādēļ viņš jau grasījās glaimot šiem ļaudīm, lai mudinātu tos uz sacelšanos pret saviem brāļiem.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

8 Un notika, kad viņš jau grasījās to darīt, lūk, viņš tika saņemts un tika tiesāts atbilstoši tautas balsij, un notiesāts uz nāvi, jo viņš bija sacēlies un centās iznīcināt tautas brīvību.

9 Tad, kad šie ļaudis, kas vēlējās, lai viņš būtu par viņu pārvaldnieku, redzēja, ka viņš ir notiesāts uz nāvi, tie bija nikni, un lūk, tie sūtīja kādu Kiškumenu uz Pahorana soģa krēslu, un viņš noslepkavoja Pahoranu, kad tas sēdēja soģa krēslā.

10 Un viņu vajāja Pahorana kalpi; bet lūk, Kiškumens aizbēga tik ātri, ka neviens cilvēks nevarēja to panākt.

11 Un viņš gāja pie tiem, kas viņu sūtīja, un viņi visi stājās derībā, jā, zvērēdami pie sava mūžīgā Radītāja, ka viņi nevienam neteiks, ka Kiškumens bija noslepkavojis Pahoranu.

12 Tādēļ Kiškumens nebija zināms starp Nefija ļaudīm, jo viņš bija pārgērbies, kad viņš noslepkavoja Pahoranu. Un Kiškumens un viņa banda, kas bija derējuši ar viņu, iejaucās starp ļaudīm tādā veidā, lai viņi visi nevarētu tikt atklāti; bet tie, kas tika atklāti, tika notiesāti uz nāvi.

13 Un tad lūk, Pakumenijs tika iecelts, saskaņā ar tautas balsi, būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu, lai valdītu sava brāļa Pahorana vietā; un tas bija saskaņā ar viņa tiesībām. Un tas viss tika darīts četrdesmitajā soģu valdīšanas gadā, un tas beidzās.

14 Un notika četrdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā, ka lamanieši bija sapulcinājuši neskaitāmu vīru karapulku un apbruņojuši tos ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar bruņu cepurēm, un ar krūšu bruņām, un ar visa veida visādiem vairogiem.

15 Un viņi nāca atkal, lai viņi varētu cīnīties pret nefijiešiem. Un viņus vadīja vīrs, kura vārds bija Koriantumrs; un viņš bija Zarahemlas pēctecis; un viņš bija atkritējs no nefijiešiem; un viņš bija liels un varens vīrs.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

16 Tādēļ lamaniešu ķēniņš, kura vārds bija Tubalots un kurš bija Amorona dēls, domādams, ka Koriantumrs, kurš bija varens vīrs, varētu stāvēt pretī nefijiešiem ar savu spēku un arī ar savu lielo gudrību, tādēļ viņš sūtīja to, lai tas ietu iegūt varu pār nefijiešiem,—

17 tādēļ viņš uzkūdīja tos uz dusmām, un viņš sapulcināja kopā savus karapulkus, un viņš iecēla Koriantumru būt par viņu vadoni, un viņš lika tiem soļot uz Zarahemlas zemi, lai cīnītos pret nefijiešiem.

18 Un notika, ka dēļ tiem daudzajiem strīdiem un tām lielajām nesaskaņām valdībā, ka viņi neturēja pietiekami daudz sargu Zarahemlas zemē, jo viņi domāja, ka lamanieši neuzdriksēsies nākt viņu zemju sirdī, lai uzbruktu tai lielajai pilsētai Zarahemlai.

19 Bet notika, ka Koriantumrs soļoja uz priekšu savu daudzo pulku priekšgalā un uzbruka pilsētas iedzīvotājiem, un viņu karagājiens bija tik ārkārtīgi straujš, ka nefijiešiem nebija laika sapulcināt kopā savus karapulkus.

20 Tādēļ Koriantumrs notrieca sargus pie ieejas pilsētā un iegāja tur ar visu savu karapulku, un viņi nokāva katru, kas tiem pretojās, tā ka viņi sagrāba visu pilsētu.

21 Un notika, ka Pakumenijs, kas bija augstākais soģis, bēga Koriantumra priekšā līdz pat pilsētas sienām. Un notika, ka Koriantumrs sita viņu pret sienu, tā ka viņš nomira. Un tā beidzās Pakumenija dienas.

22 Un tad, kad Koriantumrs redzēja, ka viņa rokās bija Zarahemlas pilsēta, un redzēja, ka nefijieši bēga viņa priekšā un tika nokauti, un tika saņemti, un tika iemesti cietumā, un ka viņš ir ieņēmis stiprāko nocietinājumu visā zemē, viņa sirds iedrošinājās tā, ka viņš gribēja jau iet pret visu zemi.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

- 23 Un tad viņš neuzkavējās Zarahemlas zemē, bet viņš gāja ar lielu karapulku tieši uz Pārpilnības pilsētu, jo tā bija viņa apņemšanās iet uz priekšu un izcirst sev ceļu ar zobenu, lai viņš varētu iegūt zemes ziemeļu daļas.
- 24 Un, domādams, ka viņu lielākie spēki bija zemes vidū, tādēļ viņš gāja uz priekšu, nedodot viņiem laiku sapulcēties kopā, izņemot tikai mazās grupās; un tādā veidā viņš tiem uzbruka un notrieca tos pie zemes.
- 25 Bet lūk, šis Koriantumra karagājiens zemes vidū deva Moronihassam lielu pārsvaru pār tiem, neskatoties uz to lielo nefijiešu skaitu, kas bija tikuši nokauti.
- 26 Jo lūk, Moronihass bija domājis, ka lamanieši neuzdrīkstēsies nākt zemes vidū, bet ka viņi uzbruks pilsētām pie robežām, kā viņi līdz šim bija darījuši; tādēļ Moronihass bija licis, lai viņa stiprākie karapulki paliktu tajās daļās pie robežām.
- 27 Bet lūk, lamanieši nebija nobijušies, kā viņš vēlējās, bet tie bija nākuši zemes vidū un bija ieņēmuši galvaspilsētu, kas bija Zarahemlas pilsēta, un soļoja cauri galvenajām zemes daļām, kaudami ļaudis ar lielu kaušanu, gan vīrus, gan sievas un bērnus, sagrābjot valdījumā daudzas pilsētas un daudzus cietokšņus.
- 28 Bet, kad Moronihass bija to atklājis, viņš nekavējoties sūtīja Lehiju ar karapulku tiem apkārt, lai varētu tos apsteigt, pirms tie nāktu Pārpilnības zemē.
- 29 Un tā viņš darīja; un viņš apsteidza tos, pirms tie nāca Pārpilnības zemē, un stājās tiem pretī kaujā, tā ka tie sāka atkāpties atpakaļ uz Zarahemlas zemi.
- 30 Un notika, ka Moronihass apsteidza tos atkāpjoties, un stājās tiem pretī kaujā, tā, ka tā kļuva par ļoti asiņainu kauju; jā, daudzi tika nokauti, un starp tiem, kas bija nokauti, tika atrasts arī Koriantumrs.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

31 Un tad, lūk, lamanieši nekur vairs nevarēja atkāpties nedz uz ziemeļiem, nedz uz dienvidiem, nedz uz austrumiem, nedz uz rietumiem, jo nefijieši tos bija aplenkuši no visām pusēm.

32 Un tā bija Koriantumrs iedzinis lamaniešus starp nefijiešiem, tā ka viņi bija nefijiešu varā, un viņš pats tika nokauts, un lamanieši nodeva sevi nefijiešu rokās.

33 Un notika, ka Moronihass atkal ieņēma Zarahemlas pilsētu, un lika, lai lamanieši, kas bija saņemti kā gūstekņi, aizietu no tās zemes mierā.

34 Un tā beidzās četrdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helamana 2

- 1 Un notika četrdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā pēc tam, kad Moronihass bija atkal nodibinājis mieru starp nefījiešiem un lamaniešiem, lūk, nebija neviena, kas ieņemtu soģa krēslu; tādēļ atkal sākās strīds starp ļaudīm par to, kam jāieņem soģa krēsls.
- 2 Un notika, ka Helamans, kurš bija Helamana dēls, ar tautas balsi tika iecelts ieņemt soģa krēslu.
- 3 Bet lūk, Kiškumens, kas bija noslepkavojis Pahoranu, uzglūnēja, lai nogalinātu arī Helamanu; un viņš tika savas bandas atbalstīts, kuri bija stājušies derībā, ka neviens neuzzinās par viņa ļaundarībām.
- 4 Jo bija kāds Gadiantons, kas bija ārkārtīgi izveicīgs vārdos un arī savā prasmē veikt slepenas slepkavības un laupīšanas; tādēļ viņš kļuva par Kiškumena bandas vadoni.
- 5 Tādēļ viņš glaimoja tiem un arī Kiškumenam, ka, ja tie iecels viņu soģa krēslā, viņš dāvās tiem, kas bija šajā bandā, lai tiem tiktu dots spēks un vara starp ļaudīm; tādēļ Kiškumens tiecās nogalināt Helamanu.
- 6 Un notika, kad viņš devās pie soģa krēsla, lai nogalinātu Helamanu, lūk, viens no Helamana kalpiem, izgājis naktī un pārģērbies uzzināja par tām iecerēm, ko loloja šī banda—nogalināt Helamanu—
- 7 un notika, ka viņš sastapa Kiškumenu un deva tam zīmi; tādēļ Kiškumens darīja viņam zināmu savu mērķi gribēdams, lai viņš pavadītu to līdz soģa krēslam, lai viņš varētu noslepkavot Helamanu.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 Un, kad Helamana kalps uzzināja visu, kas Kiškumenam uz sirds, un ka viņa mērķis bija noslepkavot, un arī, ka tas bija visu to mērķis, kuri bija tajā bandā—slepkavot un laupīt, un iegūt varu, (un tā bija viņu slepenā iecere un viņu nolūks) Helamana kalps sacīja Kiškumenam: Ejam pie soģa krēsla.

9 Tad nu tas ārkārtīgi iepriecināja Kiškumenu, jo viņš domāja, ka izpildīs savu ieceri; bet lūk, Helamana kalps, kad viņi devās pie soģa krēsla, iedūra Kiškumenam tieši sirdī, tā ka tas nokrita miris, neizdvesis nevienu vaidu. Un kalps aizskrēja un izstāstīja Helamanam visu, ko viņš bija redzējis un dzirdējis, un darījis.

10 Un notika, ka Helamans sūtīja, lai saņemtu ciet šo laupītāju un slepeno slepkavu bandu, lai tie tiktu sodīti ar nāvi, saskaņā ar likumu.

11 Bet lūk, kad Gadiantons atklāja, ka Kiškumens nav atgriezies, viņš nobijās, ka tik tas nav nogalināts, tādēļ viņš lika, lai viņa banda tam sekotu. Un viņi aizbēga no zemes pa slepenu ceļu mežonīgā apvidū; un tā, kad Helamans sūtīja saņemt viņus ciet, tos nekur nevarēja atrast.

12 Un vēl par šo Gadiantonu tiks runāts vēlāk. Un tā beidzās četrdesmit un otrs soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

13 Un lūk, šīs grāmatas beigās jūs redzēsiet, ka šis Gadiantons noveda pie bojāejas, jā, gandrīz pilnīgas Nefija tautas iznīcināšanas.

14 Lūk, es nedomāju Helamana grāmatas beigas, bet es domāju Nefija grāmatas beigas, no kuras es esmu ņēmis visus aprakstus, ko es esmu rakstījis.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helamana 3

- 1 Un tad notika četrdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā, ka nebija strīdu starp Nefija ļaudīm, izņemot nelielu lepnību, kas bija baznīcā, kas izraisīja nelielas domstarpības ļaužu starpā, bet šīs lietas tika atrisinātas četrdesmit un trešā gada beigās.
- 2 Un nebija strīdu starp ļaudīm četrdesmit un ceturtajā gadā; nedz arī bija daudz strīdu četrdesmit un piektajā gadā.
- 3 Un notika četrdesmit un sestajā gadā, jā, bija daudz strīdu un daudz domstarpību, kā rezultātā bija ārkārtīgi daudzi, kas devās prom no Zarahemlas zemes, un viņi devās uz zemi ziemeļos, lai mantotu to zemi.
- 4 Un viņi ceļoja ārkārtīgi tālu, tā ka viņi nonāca pie lieliem ūdeņiem un daudzām upēm.
- 5 Jā, un viņi izplatījās visās tās zemes daļās, katrā vietā, ja vien tā nebija padarīta neauglīga un bez kokiem dēļ tiem daudzajiem iedzīvotājiem, kas kādreiz bija apdzīvojuši to zemi.
- 6 Un tagad neviena tās zemes daļa nebija neauglīga, izņemot to, ka tur nebija koku; bet tās lielās ļaužu iznīcināšanas dēļ, kas kādreiz bija apdzīvojuši šo zemi, tā tikta saukta par izpostītu.
- 7 Un bija ļoti maz koku tās zemes virsū, tomēr ļaudis, kas bija atnākuši, kļuva ļoti prasmīgi cementa izmantošanā; tādēļ ēkas, kurās tie dzīvoja, viņi cēla no cementa.
- 8 Un notika, ka viņi vairojās un izplatījās, un gāja no zemes dienvidos uz zemi ziemeļos, un tik tālu izplatījās, ka viņi sāka aptvert visu zemes virsu, no jūras dienvidos līdz jūrai ziemeļos, no jūras rietumos līdz jūrai austrumos.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 Un ļaudis, kas bija tai zemē ziemeļos, dzīvoja teltīs un cementa ēkās, un viņi ļāva katram kociņam, kas uzdīga zemes virsū, augt, lai pēc kāda laika viņiem būtu koki, no kā celt savas mājas, jā, savas pilsētas un savus tempļus, un savas sinagogas, un savas svētnīcas un visvisādas savas ēkas.

10 Un notika, tā kā tai zemē ziemeļos bija ārkārtīgs koku trūkums, ka viņi sūtīja daudz ar kuģiem.

11 Un tā viņi deva iespēju ļaudīm tai zemē ziemeļos celt daudzas pilsētas gan no koka, gan no cementa.

12 Un notika, ka daudzi no Amona tautas, kas bija dzimuši lamanieši, arī gāja uz to zemi.

13 Un tad nu ir daudzi ļoti sīki un ļoti apjomīgi pieraksti par šo ļaužu darbiem, ko rakstījuši daudzi no šiem ļaudīm.

14 Bet lūk, pat simtā daļa no šo ļaužu darbiem, jā, apraksts par lamaniešiem un par nefijiešiem, un viņu kariem, un viņu cīņām, un domstarpībām, un viņu sludināšanu, un viņu pravietojumiem, un viņu kuģošanu, un viņu kuģu būvēšanu, un viņu tempļu un sinagogu, un viņu svētnīcu celšanu, un viņu taisnīgumu, un viņu bezdievību, un viņu slepkavībām, un viņu laupīšanām, un viņu aplaupīšanām, un visa veida negantībām un netiklībām nevar tikt ietverts šinī darbā.

15 Bet lūk, ir daudzas grāmatas un daudzi visādu veidu pieraksti, un tos ir veduši galvenokārt nefijieši.

16 Un nefijieši tos ir nodevuši no vienas paaudzes otrā, līdz viņi krita grēkā un tika slepkavoti, laupīti un medīti, un vajāti, un nogalināti un izklīdināti pa zemes virsu, un sajaucās ar lamaniešiem, līdz viņi vairs netika saukti par nefijiešiem, kļūdami ļauni un mežonīgi, un nežēlīgi, jā, patiesi, kļūdami par lamaniešiem.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robberings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

- 17 Un tagad es atkal atgriežos pie sava apraksta; tādēļ tas, par ko es runāju, notika pēc tam, kad Nefija tautā bija bijis daudz strīdu un nemieru, un karu, un domstarpību.
- 18 Četrdesmit un sestais soģu valdīšanas gads beidzās;
- 19 un notika, ka joprojām bija lieli strīdi tajā zemē, jā, patiesi četrdesmit un septītajā gadā un arī četrdesmit un astotajā gadā.
- 20 Tomēr Helamans ar tiesu un taisnību ieņēma soģa krēslu; jā, viņš centās turēt Dieva likumus un spriedumus, un pavēles; un viņš tāpat arī nemītīgi darīja to, kas bija taisnīgs Dieva acīs; un viņš staigāja sava tēva ceļus, tā ka viņam veicās tajā zemē.
- 21 Un notika, ka viņam bija divi dēli. Viņš vecākajam deva vārdu Nefijs un jaunākajam vārdu Lehijs. Un viņi sāka augt Tai Kungā.
- 22 Un notika, ka kari un strīdi pamazām sāka mitēties Nefija tautā četrdesmit un astotā soģu valdīšanas gada pašās beigās pār Nefija tautu.
- 23 Un notika, ka četrdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā nepārtraukts miers tika nodibināts visā zemē, izņemot tās slepenās savienības, kuras laupītājs Gadiantons bija nodibinājis visapdzīvotākajās zemes daļās, kuras tajā laikā nebija zināmas tiem, kas bija valdības priekšgalā; tādēļ tās netika iznīcinātas tajā zemē.
- 24 Un notika, ka tajā pašā gadā baznīcā bija ārkārtīgi liels uzplaukums, tā ka bija tūkstoši, kas paši pievienojās baznīcai un tapa kristīti grēku nožēlošanai.
- 25 Un tik liels bija baznīcas uzplaukums, un tik daudzas svētības tika izlietas pār ļaudīm, ka pat augstie priesteri un skolotāji paši bija izbrīnījušies bez mēra.
- 26 Un notika, ka Tā Kunga darbs veicās līdz pat daudzu dvēseļu kristīšanai un pievienošanai Dieva baznīcai, jā, patiesi desmitiem tūkstošu.
- And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.
- The forty and sixth year of the reign of the judges ended;
- And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.
- Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.
- And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.
- And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.
- And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.
- And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.
- And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

27 Tā mēs varam redzēt, ka Tas Kungs ir žēlīgs pret visiem tiem, kas savas sirds sirsnībā piesauc Viņa Svēto Vārdu.

28 Jā, tā mēs redzam, ka debesu vārti ir atvērti visiem, patiesi tiem, kas tic Jēzus Kristus Vārdam, kurš ir Dieva Dēls.

29 Jā, mēs redzam, ka katrs, kurš grib, var tverties pie Dieva vārda, kas ir dzīvs un spēcīgs, kas sadalīs gabalos visas velna viltības un lamatas un ievilināšanas ieceres, un vedīs Kristus cilvēku pa šauru jo šauru ceļu pāri mūžīgajam bēdu bezdībenim, kurš ir sagatavots, lai aprītu ļaunos—

30 un aizvedīs viņu dvēseles, jā, viņu nemirstīgās dvēseles pie Dieva labās rokas Debesu Valstībā, lai sēdētu kopā ar Ābrahāmu un Īzāku, un ar Jēkabu, un ar visiem mūsu svētajiem tēviem, un lai vairs neaizietu.

31 Un šajā gadā bija nepārtraukta liksmība Zarahemlas zemē un visos apgabalos visapkārt, patiesi visā zemē, kas piederēja nefijiešiem.

32 Un notika, ka bija miers un ārkārtīgi liels prieks atlikušajā četrdesmit un devītajā gadā; jā, un arī bija nepārtraukts miers un liels prieks piecdesmitajā soģu valdīšanas gadā.

33 Un arī piecdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā bija miers, izņemot tikai lepnību, kas sāka ienākt baznīcā—nevis Dieva baznīcā, bet to ļaužu sirdīs, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas—

34 un viņi uzpūtās lepnībā līdz pat daudzu savu brāļu vajāšanai. Tad nu tas bija liels ļaunums, kas lika vispazemīgākajai ļaužu daļai ciest lielas vajāšanas un izbrist cauri daudzām ciešanām.

35 Tomēr viņi bieži gavēja un lūdza, un kļuva stiprāki un stiprāki savā pazemībā, un stingrāki un stingrāki ticībā Kristum, līdz pat viņu dvēseļu piepildīšanai ar prieku un mierinājumu, jā, līdz pat viņu siržu šķīstīšanai un iesvētīšanai, šī iesvētīšana nāca dēļ viņu siržu atdošanas Dievam.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

36 Un notika, ka arī piecdesmit un otrais gads beidzās mierā, izņemot tikai to ārkārtīgi lielo lepniību, kas bija ienākusi ļaužu sirdīs; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgi lielajām bagātībām un viņu plaukšanas tai zemē; un tā pieauga no dienas dienā.

37 Un notika, ka piecdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā Helamans nomira un viņa vecākais dēls Nefijs sāka valdīt viņa vietā. Un notika, ka viņš ieņēma soģa krēslu ar tiesu un taisnību; jā, viņš turēja Dieva pavēles un staigāja sava tēva ceļus.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helamana 4

- 1 Un notika piecdesmit un ceturtajā gadā, ka bija daudzas domstarpības baznīcā, un bija arī strīds starp ļaudīm tiktāl, ka bija liela asinsizliešana.
- 2 Un tā daļa, kas sacēlās, tika galināti un padzīti no tās zemes, un tie gāja pie lamaniešu ķēniņa.
- 3 Un notika, ka tie centās uzkūdit lamaniešus karam pret nefijiešiem; bet lūk, lamanieši bija ārkārtīgi nobijušies, tā ka viņi negribēja klausīties šo atkritēju vārdos.
- 4 Bet notika piecdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, ka bija atkritēji, kas nāca no nefijiešiem pie lamaniešiem; un viņiem izdevās kopā ar tiem otrajiem uzkūdit tos dusmās pret nefijiešiem; un viņi visi tajā gadā gatavojās karam.
- 5 Un piecdesmit un septītajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem cīnīties, un tie sāka nāves darbu; jā, tā ka piecdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās sagrābt valdījumā Zarahemlas zemi; jā, un arī visas zemes līdz pat tai zemei, kas bija blakus Pārpilnības zemei.
- 6 Un nefijieši un Moronihasa karapulki tika iedzīti Pārpilnības zemē;
- 7 un tur viņi nostiprinājās pret lamaniešiem no rietumu līdz austrumu jūrai; tas bija dienas gājums nefijietim pa to robežu, ko viņi bija nostiprinājuši un kur bija izvietājuši savus karapulkus, lai aizstāvētu savu ziemeļu zemi.
- 8 Un tā šie nefijiešu atkritēji ar daudzskaitlīgo lamaniešu karapulku palīdzību bija sagrābuši visus nefijiešu īpašumus, kas bija tai zemē uz dienvidiem. Un tas viss notika piecdesmit un astotajā un devītajā soģu valdīšanas gadā.
- 9 Un notika, ka sešdesmitajā soģu valdīšanas gadā Moronihass ar saviem karapulkiem guva panākumus, ieņemot daudzas zemes daļas; jā, viņi atguva daudzas pilsētas, kas bija kritušas lamaniešu rokās.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

10 Un notika, ka sešdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās atgūt pat pusi no visiem saviem īpašumiem.

11 Tad nu šie lielie zaudējumi starp nefijiešiem un lielā slepkavošana, kas bija viņu starpā, nebūtu notikusi, ja tas nebūtu bijis viņu bezdievības un viņu negantības dēļ, kas bija starp tiem; jā, un tā bija starp visiem tiem, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas.

12 Un tas bija dēļ viņu siržu lepnības par viņu ārkārtīgajām bagātībām, jā, tas bija dēļ viņu nabago apspiešanas, dēļ viņu uztura nedošanas izsalkušajam, apģērba nedošanas kailajam, un dēļ viņu pazemīgo brāļu sišanas pa vaigiem, dēļ tā izsmiešanas, kas ir svēts, dēļ pravietojuma un atklāsmes gara noliegšanas, slepkavošanas, laupīšanas, melošanas, zagšanas, netiklības piekropšanas, dēļ lielu strīdu izraisīšanas un aiziešanas Nefija zemē starp lamaniešiem—

13 un dēļ viņu lielās bezdievības, un dēļ lielīšanās ar savu pašu spēku, viņi tika atstāti paši savā spēkā, tādēļ viņiem neveicās, bet viņi tika mocīti un sisti, un dzīti lamaniešu priekšā, līdz viņi bija zaudējuši gandrīz visas savas zemes.

14 Bet lūk, Moronihass sludināja daudzas lietas ļaudīm dēļ viņu nekrietnības, un arī Nefijs un Lehijs, kas bija Helamana dēli, sludināja daudzas lietas ļaudīm, jā, un pravietoja daudzas lietas tiem par viņu nekrietnībām un par to, kas ar viņiem būs, ja viņi nenožēlos savus grēkus.

15 Un notika, ka viņi nožēloja grēkus, un, kā viņi nožēloja, tā viņiem sāka veikties.

16 Jo, kad Moronihass redzēja, ka viņi ir nožēlojuši grēkus, viņš uzdrošinājās vest tos no vietas uz vietu un no pilsētas uz pilsētu, līdz viņi bija atguvuši pusi no sava īpašuma un pusi no visām savām zemēm.

17 Un tā beidzās sešdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

18 Un notika sešdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, ka Moronihass nevarēja iegūt vairāk īpašumu no lamaniešiem.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

- 19 Tādēļ viņi atmeta savu vēlmi iegūt savas atlikušās zemes, jo lamaniešu bija tik daudz pēc skaita, ka nefījiešiem kļuva neiespējams iegūt vairāk varas pār tiem; tādēļ Moronihass nodarbināja visus savus karapulklus to daļu aizsardzībai, kuras viņš bija ieņēmis.
- 20 Un notika, ka lamaniešu milzīgā skaita dēļ nefījieši bija lielās bailēs, ka tik viņi netiktu uzvarēti un samīdīti, un nokauti, un iznīcināti.
- 21 Jā, viņi sāka atcerēties Almas pravietojumus un arī Mosijas vārdus; un tie redzēja, ka viņi bija bijuši stūrgalvīgi ļaudis un ka viņi bija nievājuši Dieva baušļus;
- 22 un ka viņi bija izmainījuši un samīdījuši zem savām kājām Mosijas likumus jeb to, ko Tas Kungs viņam bija pavēlējis dot tautai; un tie redzēja, ka viņu likumi bija kļuvuši samaitāti un ka viņi bija kļuvuši par ļaunu tautu, tā ka viņi bija tikpat ļauni kā lamanieši.
- 23 Un viņu nekrietnības dēļ baznīca bija sākusi panīkt, un viņi pārstāja ticēt pravietojuma garam un atklāsmes garam; un Dieva sodi jau kļuva tiem acīmredzami.
- 24 Un viņi redzēja, ka viņi bija kļuvuši vāji, līdzīgi saviem brāļiem lamaniešiem, un ka Tā Kunga Gars vairs tos neaizsargāja; jā, tas bija pametis tos tāpēc, ka Tā Kunga Gars nemīt nešķīstos tempļos—
- 25 tādēļ Tas Kungs pārstāja aizsargāt viņus ar Savu brīnumaino un nepārspējamo spēku, jo viņi bija krituši neticībā un drausmīgā bezdievībā; un tie redzēja, ka lamaniešu bija daudz vairāk nekā viņu, un, ja vien viņi nepieķersies Tam Kungam, savam Dievam, tiem neizbēgami vajadzēs iet bojā.
- 26 Jo lūk, viņi redzēja, ka lamaniešu spēks bija tikpat liels kā viņu spēks, tieši vīrs pret vīru. Un tā viņi bija krituši šajā lielajā pārkāpumā; jā, tā viņi bija kļuvuši vāji dēļ saviem pārkāpumiem, nedaudzu gadu garumā.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helamana 5

- 1 Un notika, ka tajā pašā gadā, lūk, Nefijs nodeva soģa krēslu kādam vīram, kura vārds bija Sezoram.
- 2 Jo, tā kā viņu likumi un viņu valdības tika izveidotas ar tautas balsi, un to, kas izvēlējās ļaunu, bija vairāk nekā to, kas izvēlējās labu, tādēļ viņi bija nobrieduši iznīcībai, jo likumi bija kļuvuši samaitāti.
- 3 Jā, un tas vēl nebija viss, viņi bija stūrgalvīgi ļaudis, tā ka viņi nevarēja tikt pārvaldīti nedz ar likumu, nedz taisnību, vienīgi viņus iznīcinot.
- 4 Un notika, ka Nefijs bija noguris no viņu nekrietnības; un viņš nodeva soģa krēslu un uzņēmās sludināt Dieva vārdu visās savās atlikušajās dienās, un arī viņa brālis Lehijs, visās savās atlikušajās dienās;
- 5 jo viņi atcerējās tos vārdus, kurus viņu tēvs Helamans bija uz tiem runājis. Un šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja:
- 6 Lūk, mani dēli, es vēlos, lai jūs atcerētos turēt Dieva pavēles; un es gribu, lai jūs paziņotu ļaudīm šos vārdus. Lūk, es esmu devis jums mūsu pirmo vecāku vārdus, kuri iznāca no Jeruzālemes zemes; un to es esmu darījis, lai tad, kad jūs atcerēsities savus vārdus, jūs varētu atcerēties viņus; un, kad jūs atcerēsities viņus, jūs varētu atcerēties viņu darbus; un, kad jūs atcerēsities viņu darbus, jūs varētu zināt, kā tas ir sacīts un arī rakstīts, ka tie bija labi.
- 7 Tādēļ, mani dēli, es gribu, lai jūs darītu to, kas ir labs, lai tas tiktu teikts par jums un arī rakstīts, tāpat kā tas ir teikts un rakstīts par viņiem.
- 8 Un tagad, mani dēli, lūk, man ir kas vairāk, ko es vēlos no jums, un šī vēlēšanās ir, lai jūs nedarītu šīs lietas tādēļ, lai jūs varētu lielīties, bet lai jūs darītu šīs lietas, krājot sev dārgumus debesīs, jā, kas ir mūžīgi un kas neizzudīs; jā, lai jums būtu šī dārgā mūžīgās dzīves dāvana, kura, kā mums ir iemesls domāt, ir dota mūsu tēviem.

Helaman 5

- And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.
- For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.
- Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.
- And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;
- For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:
- Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.
- Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.
- And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 Ak, atcerieties, atcerieties, mani dēli, vārdus, ko ķēniņš Benjamīns runāja uz savu tautu; jā, atcerieties, ka nav neviena cita ceļa vai līdzekļa, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai caur Jēzus Kristus Izpiršanas asinīm, kurš nāks; jā, atcerieties, ka Viņš nāks, lai atpestītu pasauli.
- 10 Un atcerieties arī vārdus, kurus Amuleks sacīja Zizromam Amonihās pilsētā; jo viņš sacīja tam, ka Tas Kungs noteikti nāks, lai atpestītu Savus ļaudis, bet ka Viņš nenāks, lai atpestītu tos viņu grēkos, bet lai atpestītu tos no viņu grēkiem.
- 11 Un Viņam ir spēks, dots Viņam no Tēva, atpestīt tos no viņu grēkiem grēku nožēlošanas dēļ; tādēļ Viņš sūta Savus eņģeļus paziņot vēstis par grēku nožēlošanas nosacījumiem, kas atved tos pie Pestītāja, lai glābtu viņu dvēseles.
- 12 Un tad, mani dēli, atcerieties, atcerieties, ka tas ir uz mūsu Pestītāja klints, kurš ir Kristus, Dieva Dēls, kur jums jāceļ savs pamats, lai, kad vēlns sūtīs savus stipros vējus, jā, savas bultas virpuļvējā, jā, kad visa viņa krusa un viņa spēcīgā vētra gāzīsies uz jums, tai nebūtu spēka jūs ievilkāt tai ciešanu un bezgalīgo bēdu bezdibenī, tādēļ ka jūs esat cēlušī uz klints, kas ir drošs pamats, pamats, uz kura cilvēki, ja tie ir cēlušī, vairs nevar krist.
- 13 Un notika, ka šie bija tie vārdi, kurus Helamans mācīja saviem dēliem; jā, viņš mācīja tiem daudzas lietas, kas nav rakstītas, un arī daudzas lietas, kas ir rakstītas.
- 14 Un tie atcerējās viņa vārdus; un tādēļ viņi gāja, turēdami Dieva pavēles, lai mācītu Dieva vārdu starp visiem Nefija ļaudīm, sākot no Pārpilnības pilsētas;
- 15 un no turienes uz Gida pilsētu; un no Gida pilsētas uz Muleka pilsētu;
- 16 un patiesi no vienas pilsētas uz otru, līdz kamēr viņi bija izstaigājuši starp visiem Nefija ļaudīm, kas bija tajā zemē dienvidos; un no turienes viņi gāja uz Zarahemlas zemi, starp Iamaniešiem.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

- 17 Un notika, ka viņi sludināja ar lielu spēku, tā ka viņi apmulsināja daudzus no tiem atkritējiem, kas bija aizgājuši no nefijiešiem, tā ka viņi nāca un izsūdzēja savus grēkus, un tika kristīti grēku nožēlošanai, un nekavējoties atgriezās pie nefijiešiem, lai censtos izlabot to, ko viņi bija darījuši tiem pāri.
- 18 Un notika, ka Nefijs un Lehijs sludināja lamaniešiem ar tādu lielu spēku un varu, jo viņiem bija dots spēks un vara, lai viņi varētu runāt, un viņiem arī tika dots tas, kas viņiem tiem ir jāsaka,—
- 19 tādēļ viņi runāja par lielu izbrīnu lamaniešiem, pārliedzinot tos, tā ka astoņi tūkstoši lamaniešu, kas bija Zarahemlas zemē un visapkārt, tapa kristīti grēku nožēlošanai un tika pārliedzināti par savu tēvu paražu ļaunumu.
- 20 Un notika, ka Nefijs un Lehijs turpināja no turienes virzīties uz Nefija zemi.
- 21 Un notika, ka lamaniešu karapulki tos saņēma un iemeta cietumā; jā, tieši tajā pašā cietumā, kurā Limhija kalpi bija iemetuši Amonu un viņa brāļus.
- 22 Un, kad viņi daudzas dienas bija bijuši cietumā bez barības, lūk, tie nāca cietumā, lai viņus saņemtu, lai tie varētu viņus nokaut.
- 23 Un notika, ka Nefijs un Lehijs tika it kā uguns ieskauti, tā ka tie neuzdrīkstējās piedurt viņiem savas rokas, baidoties, lai nesadegtu. Tomēr Nefijs un Lehijs nesadega; un viņi stāvēja it kā uguns vidū un nesadega.
- 24 Un, kad viņi redzēja, ka viņi ir uguns staba ieskauti, ka tas viņus nesadedzina, viņu sirdis kļuva drošākas.
- 25 Jo viņi redzēja, ka lamanieši neuzdrīkstējās piedurt tiem savas rokas; nedz arī tie uzdrīkstējās nākt tiem blakus, bet tie stāvēja, it kā pēkšņi aiz pārsteiguma būtu tapuši mēmi.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

26 Un notika, ka Nefijs un Lehijs nostājās priekšā un sāka runāt uz tiem, sacīdami: Nebaidieties, jo lūk, tas ir Dievs, kas parādījis jums šo brīnumaino lietu, kurā jums ir parādīts, ka jūs nevarat piedurt mums savas rokas, lai mūs nokautu.

27 Un lūk, kad viņi bija pateikuši šos vārdus, zeme ārkārtīgi nodrebēja, un cietuma sienas notrīcēja, it kā tās jau teju teju gāztos zemē; bet lūk, tās nekrita. Un lūk, tie, kas bija cietumā, bija lamanieši un nefijieši, kas bija atkritēji.

28 Un notika, ka tumsas mākonis tos apēnoja un drausmīgas svētas bailes nāca pār tiem.

29 Un notika, ka nāca balss, kura it kā bija virs tā tumsas mākoņa, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus, kurus Es esmu sūtījis jums sludināt labas vēstis.

30 Un notika, kad viņi dzirdēja šo balsi un redzēja, ka tā nebija pērkona balss, ne arī skaļa trokšņaina balss, bet lūk, tā bija mierīga, ļoti maiga balss, it kā čuksti, un tā iedūrās pašā dvēselē—

31 un, neskatoties uz to, ka tā bija maiga balss, lūk, zeme ārkārtīgi drebēja, un cietuma sienas atkal notrīcēja, it kā tās jau teju teju bruktu zemē; un lūk, tas tumsas mākonis, kas bija viņus apēnojis, neizklīda—

32 un lūk, balss atkal nāca, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu; un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus! Un notika, ka zeme atkal nodrebēja un cietuma sienas trīcēja.

33 Un atkal trešo reizi balss nāca un runāja uz tiem brīnumainus vārdus, ko cilvēks nevar izteikt; un sienas atkal notrīcēja, un zeme drebēja tā, it kā dalītos gabalos.

34 Un notika, ka lamanieši nevarēja aizbēgt dēļ tā tumsas mākoņa, kas tos apēnoja; jā, un viņi arī nevarēja pakustēties no bailēm, kas bija nākušas pār tiem.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Tad viņu vidū bija kāds, kas bija nefijietis pēc dzimšanas, kurš kādreiz bija piederējis Dieva baznīcai, bet bija atšķēlies no tās.

36 Un notika, ka viņš apgriezās, un lūk, viņš ieraudzīja caur tumsas mākonī Nefija un Lehija sejas; un lūk, tās ļoti spīdēja, patiesi kā eņģeļu sejas. Un viņš redzēja, ka viņi pacēla savas acis uz debesīm; un viņi it kā sarunājās jeb pacēla savas balsis uz kādu būtni, ko viņi skatīja.

37 Un notika, ka šis vīrs uzsauca ļaužu pulkam, lai tie apgrieztos un paskatītos. Un lūk, viņiem tika dots spēks, lai viņi pagrieztos un paskatītos; un viņi ieraudzīja Nefija un Lehija sejas.

38 Un viņi sacīja uz to vīru: Lūk, ko visas šīs lietas nozīmē, un kas ir tas, ar ko šie vīri sarunājas?

39 Tad nu šī vīra vārds bija Aminadabs. Un Aminadabs sacīja uz tiem: Viņi sarunājas ar Dieva eņģeļiem.

40 Un notika, ka lamanieši sacīja uz viņu: Kas mums ir jādara, lai šis tumsas mākonis pazustu un vairs neapēnotu mūs?

41 Un Aminadabs sacīja uz tiem: Jums ir jānožēlo grēki un jāpiesauc tā balss, kamēr jums būs ticība Kristum, par kuru jums mācīja Alma un Amuleks, un Zizroms, un, kad jūs to darīsiet, tumsas mākonis pazudīs un vairs neapēnos jūs.

42 Un notika, ka viņi visi sāka piesaukt Tā balsi, kas bija satricinājis zemi; jā, viņi brēca, līdz tumsas mākonis bija izkļiedēts.

43 Un notika, kad viņi pameta savas acis apkārt un redzēja, ka tumsas mākonis bija izkļiedēts un vairs neapēnoja tos, lūk, viņi redzēja, ka tie bija, jā, patiesi, katra dvēsele, uguns staba ieskauti.

44 Un Nefijs un Lehija bija viņu vidū; jā, viņi bija tiem apkārt; jā, viņi bija it kā liesmojošas uguns vidū, tomēr tā viņiem nenodarīja nekā ļauna, nedz arī aizdedzināja cietuma sienas; un viņi tika piepildīti ar prieku, kas ir neizsakāms un pilns svētlaimes.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 Un lūk, Dieva Svētais Gars nāca no debesīm un
iegāja viņu sirdīs, un viņi tika piepildīti it kā ar
uguni, un viņi varēja izrunāt brīnumainus vārdus.

46 Un notika, ka nāca balss uz viņiem, jā, patīkama
balss, it kā čuksti, sacīdama:

47 Miers, miers jums dēļ jūsu ticības Manam
Mīļotajam, kurš bija no pasaules radīšanas.

48 Un tagad, kad viņi to izdzirdēja, viņi pacēla savas
acis, lai it kā redzētu, no kurienes tā balss nāca, un
lūk, viņi redzēja debesis atveramies; un eņģeļi nāca
lejā no debesīm un kalpoja tiem.

49 Un bija ap trīs simt dvēseļu, kas to redzēja un
dzirdēja; un viņiem tika likts iet un nebrīnīties, un
nešaubīties.

50 Un notika, ka viņi gāja un mācīja ļaudis,
paziņodami visos apgabalos visapkārt visu to, ko viņi
bija redzējuši un dzirdējuši, tā ka tie pārlicināja
lielāko lamaniešu daļu, dēļ tiem milzīgajiem
pierādījumiem, ko viņi bija saņēmuši.

51 Un, cik daudzi tika pārlicināti, tik nolika savus
kara ieročus un arī savu naidu, un savu tēvu paražas.

52 Un notika, ka viņi atdeva nefījiešiem viņu zemes.

And behold, the Holy Spirit of God did come down
from heaven, and did enter into their hearts, and
they were filled as if with fire, and they could speak
forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto
them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper,
saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in
my Well Beloved, who was from the foundation of
the world.

And now, when they heard this they cast up their
eyes as if to behold from whence the voice came; and
behold, they saw the heavens open; and angels came
down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who
saw and heard these things; and they were bidden to
go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did
minister unto the people, declaring throughout all
the regions round about all the things which they
had heard and seen, insomuch that the more part of
the Lamanites were convinced of them, because of
the greatness of the evidences which they had re-
ceived.

And as many as were convinced did lay down their
weapons of war, and also their hatred and the tradi-
tion of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the
Nephites the lands of their possession.

Helamana 6

- 1 Un notika, kad sešdesmit un otrais soģu valdīšanas gads beidzās, un visas šīs lietas bija notikušas un lamanieši, lielākā daļa no tiem, bija kļuvuši par taisnīgiem ļaudīm, tā ka viņu taisnīgums pārsniedza pat to, kas bija nefījiešiem, dēļ viņu nelokāmības un stingrības ticībā.
- 2 Jo lūk, daudzi no nefījiešiem bija kļuvuši cietsirdīgi un grēkus nenozēlojuši, un ļoti ļauni, tā ka tie noraidīja Dieva vārdu un visu sludināšanu un pravietošanu, kas nāca starp tiem.
- 3 Tomēr baznīcas ļaudīm bija liels prieks par lamaniešu pievēršanu, jā, par Dieva baznīcu, kas tika nodibināta to starpā. Un viņi sadraudzējās cits ar citu un priecājās viens par otru, un tiem bija liels prieks.
- 4 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem nāca Zarahemlas zemē un darīja zināmu Nefija ļaudīm to veidu, kā viņi tika pievērsti, un skubināja tos uz ticību un grēku nožēlošanu.
- 5 Jā, un daudzi sludināja ar ārkārtīgi lielu spēku un varu, vedot daudzus no viņiem pazemības dziļumos, lai tie būtu pazemīgi Dieva un Tā Jēra sekotāji.
- 6 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem devās uz zemi ziemeļos; un arī Nefijs un Lehījs devās uz to zemi ziemeļos, lai sludinātu ļaudīm. Un tā beidzās sešdesmit un trešais gads.
- 7 Un lūk, visā zemē bija miers, tā ka nefījieši gāja katrā zemes daļā, kur viņi gribēja, vai starp nefījiešiem vai lamaniešiem.
- 8 Un notika, ka lamanieši arī gāja visur, kur vien viņi gribēja, vai tas bija starp lamaniešiem vai starp nefījiešiem; un tā viņiem bija brīvi sakari citam ar citu pirkt un pārdot, un gūt peļņu pēc savas vēlēšanās.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, inasmuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, inasmuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 Un notika, ka viņi kļuva ārkārtīgi bagāti, gan lamanieši, gan nefijieši, un viņiem bija pārpilnam zelta un sudraba, un visādu veidu dārgmetālu, gan zemē dienvidos, gan zemē ziemeļos.
- 10 Tad nu tā zeme dienvidos tika saukta Lehija, un zeme ziemeļos tika saukta Muleka, kas bija pēc Cedekijas dēla; jo Tas Kungs atveda Muleku uz zemi ziemeļos, un Lehiju uz zemi dienvidos.
- 11 Un lūk, abās tajās zemēs bija visāda veida zelts un sudrabs, un visāda veida dārgmetālu rūdas; un bija arī prasmīgi amatnieki, kas apstrādāja visa veida rūdas un bagātināja tās; un tā viņi kļuva bagāti.
- 12 Viņi audzēja graudus pārpilnībā, gan ziemeļos, gan dienvidos; un viņi ārkārtīgi plauka, gan ziemeļos, gan dienvidos. Un viņi vairojās un kļuva ārkārtīgi stipri tajā zemē. Un viņi audzēja daudz sīklopu un liellopu, jā, daudz barokļu.
- 13 Lūk, viņu sievas pūlējās un vērpa, un izgatavoja visādus audumus, smalkus linu audumus un visa veida audumus, lai apsegtu savu kailumu. Un tā sešdesmit un ceturtais gads pagāja mierā.
- 14 Un sešdesmit un piektajā gadā viņiem arī bija liels prieks un miers, jā, daudzas sludināšanas un pravietojumi par to, kas nāks. Un tā pagāja sešdesmit un piektais gads.
- 15 Un notika, ka sešdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, lūk, nezināma roka noslepkavoja Sezoram, kad viņš sēdēja soģa krēslā. Un notika tajā pašā gadā, ka viņa dēls, kurš tika tautas iecelts viņa vietā, arī tika noslepkavots. Un tā beidzās sešdesmit un sestais gads.
- 16 Un sešdesmit un septītā gada sākumā ļaudis atkal ārkārtīgi sāka pieaugt ļaundarībā.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Jo lūk, Tas Kungs bija viņus svētījis tik ilgi ar pasaules bagātībām, ka viņi netika uzkūdi dusmām nedz uz kariem, nedz uz asinsizliešanu, tādēļ viņi sāka pievērst savas sirdis savām bagātībām; jā, viņi sāka dzīties pēc peļņas, lai tie varētu pacelties viens pār otru; tādēļ viņi sāka veikt slepenas slepkavības un zagt, un laupīt, lai viņi varētu gūt peļņu.

18 Un tad lūk, šie slepkavas un laupītāji bija banda, kuru bija izveidojuši Kiškumens un Gadiantons. Un tad notika, ka pat starp nefijiešiem bija daudzi no Gadiantona bandas. Bet lūk, viņu bija daudz vairāk lamaniešu ļaunākajā daļā. Un viņi tika saukti par Gadiantona laupītājiem un slepkavām.

19 Un viņi bija tie, kas noslepkavoja augstāko soģi Sezoram un viņa dēlu, kad tie bija soģa krēslā; un lūk, viņi netika atrasti.

20 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu starpā bija laupītāji, viņi bija ārkārtīgi nobēdājušies; un viņi izmantoja visus līdzekļus, kas vien bija viņu spēkos, lai izdeldētu tos no zemes virsas.

21 Bet lūk, Sātans uzkūdīja lielākās daļas nefijiešu sirdis, tā ka tie apvienojās ar šīm laupītāju bandām un stājās viņu derībās un viņu zvērestos, ka viņi aizsargās un aizstāvēs cits citu, lai arī kādos smagos apstākļos tie neatrastos, lai viņi neciestu par savām slepkavībām un savām laupīšanām, un savām zādzībām.

22 Un notika, ka viņiem bija savas zīmes, jā, savas slepenas zīmes un savi slepeni vārdi; un tas, lai viņi varētu atšķirt brāli, kas ir stājies derībā, lai, darot jebkuru ļaundarību, tas brālis netiktu aizskarts no sava brāļa, nedz arī no tiem, kas ir no viņa bandas, kas ir stājušies šajā derībā.

23 Un tā viņi varēja slepkavot un laupīt, un zagt, un veikt netiklības un visa veida ļaundarības pretēji savas valsts likumiem un arī sava Dieva likumiem.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 Un katram no tiem, kas piederēja pie viņu bandas un kas atklāja pasaulei par viņu ļaundarībām un viņu negantībām, bija jātiek tiesātām, nevis saskaņā ar savas valsts likumiem, bet saskaņā ar viņu ļaundarības likumiem, kurus bija devuši Gadiantons un Kiškumens.

25 Tad lūk, šie ir tie slepenie zvēresti un derības, ko Alma pavēlēja savam dēlam, lai tie netiktu zināmi pasaulei, lai tie nekļūtu par līdzekli ļaužu novešanai iznīcībā.

26 Tad lūk, šie slepenie zvēresti un derības nenonāca pie Gadiantona no pierakstiem, kas bija nodoti Helamanam; bet lūk, tos Gadiantona sirdī ielika tā pati būtne, kas sakārdināja mūsu pirmos vecākus nobaudīt aizliegto augli—

27 jā, tā pati būtne, kas perināja ieceri ar Kainu, ka, ja viņš noslepkavos savu brāli Ābelu, tas netiks zināms pasaulei. Un kopš tā laika tā ir perinājusi ieceres ar Kainu un viņa sekotājiem.

28 Un arī tā ir tā pati būtne, kas ielika ļaužu sirdīs būvēt torni, kas būtu tik augsts, lai viņi varētu nokļūt debesīs. Un tā bija tā pati būtne, kas aizrāva tos ļaudis, kas nāca no torņa šai zemē; kas izplata tumsības darbus un negantības pa visu zemes virsu, kas ievelk ļaudis pilnīgā iznīcībā un mūžīgā ellē.

29 Jā, tā ir tā pati būtne, kas ielika Gadiantona sirdī vēl joprojām turpināt tumsības darbu un slepenas slepkavības; un tā bija to darījusi no cilvēces sākuma līdz pat šim laikam.

30 Un lūk, tas ir viņš, kas ir visu grēku radītājs. Un lūk, viņš turpina savus tumsības darbus un slepenas slepkavības, un nodod viņu ieceres un viņu zvērestus, un viņu derības, un viņu drausmīgās ļaundarības nodomus no paaudzes paaudzē, atbilstoši tam, kā viņš var ietekmēt cilvēku bērnu sirdis.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Un tad lūk, viņš bija ieguvis lielu ietekmi pār nefijiešu sirdīm; jā, tā ka tie bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni; jā, lielākā daļa no viņiem bija nogriezušies no taisnības ceļa un samīdījuši zem savām kājām Dieva pavēles, un nogriezušies paši uz saviem ceļiem, un radījuši sev sava zelta un sava sudraba elkus.

32 Un notika, ka visas šīs nekrietnības nāca uz tiem dažu gadu laikā, tā ka lielākā daļa no tām nāca uz tiem sešdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

33 Un viņi pieauga savās nekrietnībās arī sešdesmit un astotajā gadā, par lielām bēdām un vaimanām taisnīgajiem.

34 Un tā mēs redzam, ka nefijieši sāka krist neticībā un pieaugt ļaundarībās un negantībās, kamēr lamanieši sāka ārkārtīgi augt sava Dieva atziņā; jā, viņi sāka turēt Viņa likumus un Viņa pavēles, un staigāt patiesībā un taisnīgumā Viņa priekšā.

35 Un tā mēs redzam, ka Tā Kunga Gars sāka pamest nefijiešus dēļ viņu ļaunuma un viņu cietsirdības.

36 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār lamaniešiem dēļ viņu nepiespiestības un vēlēšanās ticēt Viņa vārdiem.

37 Un notika, ka lamanieši vajāja Gadiantona laupītāju bandu; un viņi sludināja Dieva vārdu tās visļaunākajā daļā, tā ka šī laupītāju banda tika pilnīgi izdeldēta no lamaniešu vidus.

38 Un notika, no otras puses, ka nefijieši stiprināja un atbalstīja tos, sākot ar visļaunāko daļu no tiem, līdz tie bija izplatījušies pa visu nefijiešu zemi un paveda viņu taisnīgāko daļu, līdz tie noticēja viņu darbiem un dalījās viņu laupījumā, un apvienojās ar tiem viņu slepenajās slepkavībās un nodomos.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Un tā viņi ieguva pilnīgu noteikšanu valdībā, tā ka viņi samīdīja zem kājām un sita, un plēsa, un uzgrieza savas muguras nabagajiem un trūcīgajiem, un pazemīgajiem Dieva sekotājiem.

40 Un tā mēs redzam, ka viņi bija drausmīgā stāvoklī, un nobrieduši pilnīgai iznīcībai.

41 Un notika, ka tā beidzās sešdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

NEFIŅA, HELAMANA DĒLA, PRAVIETOJUMS. Dievs draud Nefija tautai, ka Viņš piemeklēs to Savās dusmās līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai, ja viņi nenožēlos savas ļaundarības. Dievs sit Nefija tautu ar mēri; tie nožēlo grēkus un pievēršas Viņam. Samuēls lamaniētis pravieto nefijiešiem.

Helamana 7

- 1 Lūk, tad notika sešdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešu tautu, ka Nefijs, Helamana dēls, atgriezās Zarahemlas zemē no tās zemes ziemeļos.
- 2 Jo viņš bija bijis starp ļaudīm, kas bija tai zemē ziemeļos, un sludinājis tiem Dieva vārdu, un pravietojis tiem daudzas lietas;
- 3 un viņi noliedza visus viņa vārdus, tā ka viņš nevarēja palikt starp tiem, bet atkal atgriezās savā dzimtajā zemē.
- 4 Un redzēdams tautu tādā drausmīgā bezdievībā un šos Gadiantona laupītājus ieņemam soģa krēslus—tie bija piesavinājušies tās zemes spēku un varu; nolikuši malā Dieva pavēles un ne mazākā mērā nebūdami pareizi Viņa priekšā, nedarīdami nekādu taisnību cilvēku bērniem;
- 5 nosodīdami taisnos par viņu taisnīgumu; ļaudami vainīgajam un ļaunajam iet nesodītam dēļ viņu naudas; un turklāt palikdami valdības priekšgalā, lai valdītu un rīkotos pēc savas gribas, lai viņi varētu gūt peļņu un pasaules godību, un, turklāt, lai viņi varētu vēl vieglāk pārkāpt laulību un zagt, un nogalināt, un darīt paši pēc savas gribas—
- 6 tad nu šī lielā nekrietnība bija nākusi uz nefijiešiem nedaudzu gadu laikā; un, kad Nefijs to redzēja, sirds viņa krūtīs pārplūda ar bēdām; un viņš iesaucās savas dvēseles ciešanās:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN— God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

- 7 Ak, kaut manas dienas būtu tajās dienās, kad mans tēvs Nefijs sākotnēji iznāca no Jeruzālemes zemes, lai es varētu priecāties ar viņu apsolītajā zemē; tad viņa ļaudis bija viegli pierunājami stingri turēt Dieva baušļus un lēni uz nekrietnību; un viņi bija ātri uzklausīt Tā Kunga vārdus—
- 8 jā, ja manas dienas būtu tanīs dienās, tad manai dvēselei būtu prieks manu brāļu taisnīgumā.
- 9 Bet lūk, man ir dots, ka šīs ir manas dienas un ka mana dvēsele tiks pildīta ar bēdām dēļ šīs manu brāļu bezdievības.
- 10 Un lūk, tad notika, ka tas bija tornī, kas bija Nefija dārzā, kas bija blakus lielceļam, kas veda uz galveno tirgu, kas bija Zarahemlas pilsētā; tādēļ Nefijs bija nometies ceļos tornī, kas bija viņa dārzā, šis tornis arī bija netālu no dārza vārtiem, gar kuriem veda lielceļš.
- 11 Un notika, ka daži cilvēki gāja garām un redzēja Nefiju, ka viņš tornī izlēja savu dvēseli Dievam; un viņi skrēja un pastāstīja ļaudīm, ko viņi bija redzējuši, un ļaudis nāca kopā pulkos, lai viņi varētu zināt iemeslu tik lielām sērām par ļaužu bezdievību.
- 12 Un tad, kad Nefijs piecēlās, viņš ieraudzīja ļaužu pulkus, kas bija sapulcējušies kopā.
- 13 Un notika, ka viņš atvēra savu muti un sacīja uz tiem: Lūk, kāpēc jūs esat sapulcējušies kopā? Lai es varētu pastāstīt jums par jūsu nekrietnībām?
- 14 Jā, tāpēc, ka es uzkāpu savā tornī, lai es varētu izliet savu dvēseli savam Dievam, dēļ manas sirds ārkārtīgajām bēdām, kas ir dēļ jūsu nekrietnībām!
- 15 Un dēļ manām sērām un raudām jūs esat sapulcējušies kopā un brīnāties; jā, jums ļoti vajag brīnīties; jā, jums ir jābrīnās, tāpēc ka jūs esat atdevuši sevi velnam un tas ir ieguvis tik lielu varu pār jūsu sirdīm.
- 16 Jā, kā gan jūs varējāt padoties tā kārdinājumam, kurš meklē iesviest jūsu dvēseles mūžīgajās ciešanās un bezgalīgajās bēdās?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

- 17 Ak, nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus! Kamdēļ jums mirt? Pagriezieties, pagriezieties pret To Kungu, savu Dievu. Kāpēc Viņš jūs ir atstājis?
- 18 Tas ir tāpēc, ka jūs esat nocietinājuši savas sirdis; jā, jūs neuzklausāt Labā Gana balsi; jā, jūs esat izraisījuši Viņa dusmas pret jums.
- 19 Un lūk, tā vietā, lai jūs savāktu, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, lūk, Viņš jūs izkaisīs, ka jūs kļūsit par barību suņiem un mežonīgiem zvēriem.
- 20 Ak, kā jūs varējāt aizmirst savu Dievu tai pašā dienā, kad Viņš jūs izglāba?
- 21 Bet lūk, tas ir, lai gūtu peļņu, tiktu cilvēku slavēti un lai jūs varētu dabūt zeltu un sudrabu. Un jūs esat pievērsuši savas sirdis bagātībām un šīs pasaulesniecīgajām lietām, par kurām jūs slepkavojat un laupāt, un zogāt, un dodāt nepatiesu liecību pret savu tuvāko, un darāt visādas nekrietnības.
- 22 Un tādēļ, bēdas nāks pār jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus. Jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, lūk, šī lielā pilsēta un arī visas tās lielās pilsētas, kuras ir visapkārt, kuras ir mūsu zemē, tiks atņemtas, ka jums vairs nebūs vietas tajās; jo lūk, Tas Kungs nedāvās jums spēku, kā Viņš līdz šim bija darījis, lai pretotos jūsu ienaidniekiem.
- 23 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es nerādīšu bezdievīgajiem Savu spēku, vieniem vairāk nekā citiem, kā izņemot vienīgi tiem, kas nožēlos savus grēkus un paklausīs Maniem vārdiem. Tad nu lūk, es gribu, lai jūs redzētu, ka lamaniešiem būs labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.
- 24 Jo lūk, viņi ir taisnīgāki nekā jūs, jo viņi nav grēkojuši pret to lielo atziņu, ko jūs esat saņēmuši; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem; jā, Viņš pagarinās to dienas un vairo to pēcnācējus, līdz pat jūsu pilnīgai iznīcināšanai, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.
- 25 Jā, ak vai būs jums dēļ tās milzīgās negantības, kas nākusi jūsu starpā; un jūs esat apvienojušies ar to, jā, ar šo slepeno bandu, kuru nodibināja Gadiantons!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

26 Jā, ak vai nāks uz jums dēļ tās lepnības, kurai jūs esat ļāvuši ienākt savās sirdīs, kura ir pacēlusi jūs pār to, kas ir labs, dēļ jūsu ārkārtīgi milzīgajām bagātībām!

27 Jā, ak vai būs jums dēļ jūsu ļaundarībām un negantībām!

28 Un, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs iesit bojā; jā, patiesi, jūsu zemes tiks atņemtas jums, un jūs tiksīt izdeldēti no zemes virsas.

29 Lūk, tagad es nesaku no sevis, ka tas notiks, tāpēc ka tas nav no manis, ka es zinu šīs lietas; bet lūk, es zinu, ka šīs lietas ir patiesas tāpēc, ka Dievs Tas Kungs ir darījis tās man zināmas, tādēļ es liecinu, ka tā būs.

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helamana 8

- 1 Un tad notika, kad Nefijs bija sacījis šos vārdus, lūk, vīri, kas bija soģi, kas arī piederēja pie tās slepenās Gadiantona bandas, bija nikni, un viņi izkliedza pret viņu, sacīdami uz ļaudīm: Kāpēc jūs nesagrābjat šo vīru un nevedat viņu, lai viņš tiktu tiesāts atbilstoši tam noziegumam, ko viņš ir pastrādājis?
- 2 Kāpēc jūs skatāties uz šo vīru un klausāties, kā viņš zaimo pret mūsu tautu un mūsu likumu?
- 3 Jo lūk, Nefijs bija runājis uz tiem par viņu likumu samaitātību; jā, daudzas lietas Nefijs runāja, kuras nevar tikt uzrakstītas; un viņš nerunāja neko, kas būtu pretrunā ar Dieva pavēlēm.
- 4 Un šie soģi bija nikni uz viņu tāpēc, ka viņš runāja skaidri uz tiem par viņu slepenajiem tumsības darbiem; tomēr viņi neuzdriksējās piedurt viņam paši savas rokas, jo viņi baidījās no ļaudīm, ka tie kliegs pret viņiem.
- 5 Tādēļ viņi kļiedza uz ļaudīm, sacīdami: Kāpēc jūs ļaujāt šim vīram zaimot pret mums? Jo lūk, viņš nosoda visu šo tautu, līdz pat iznīcībai; jā, un arī, ka šīs mūsu lielās pilsētas tiks atņemtas mums, ka mums nebūs vietas tanīs.
- 6 Un tad mēs zinām, ka tas nav iespējams, jo lūk, mēs esam spēcīgi un mūsu pilsētas ir lielas, tādēļ mūsu ienaidniekiem nevar būt varas pār mums.
- 7 Un notika, ka tā viņi kūdīja ļaudis dumsās pret Nefiju un izraisīja strīdus to starpā; jo bija daži, kas kļiedza: Atstājiet šo vīru mierā, jo viņš ir labs cilvēks, un tas, ko viņš teica, patiesi notiks, ja vien mēs nenozēlosim grēkus;
- 8 jā, lūk, visi šie sodi nāks pār mums, ko viņš mums liecināja, jo mēs zinām, ka viņš taisnīgi liecināja pret mums par mūsu nekrietnībām. Un lūk, to ir daudz, un viņš tās zina tāpat kā visu, kas ar mums notiks, kā viņš zina par mūsu nekrietnībām;
- 9 jā, un lūk, ja viņš nebūtu pravietis, viņš nevarētu par to liecināt.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

- 10 Un notika, ka tie ļaudis, kas ticās nogalināt Nefiju, savu baiļu dēļ bija spiesti nepiedurt viņam savas rokas; tādēļ viņš atkal iesāka runāt uz tiem, redzēdams, ka viņš ir ieguvis labvēlību dažu acīs, tā ka atlikušie no tiem baidījās.
- 11 Tādēļ viņš bija spiests vairāk runāt uz tiem, sakot: Lūk, mani brāļi, vai jūs neesat lasījuši, ka Dievs deva spēku kādam vīram, tieši Mozum, sist Sarkanās jūras ūdeņus, un tie pašķīrās turp un šurp, tā ka israēlieši, kas bija mūsu tēvi, gāja cauri pa sausu zemi, un ūdeņi aizvērās pār ēģiptiešu karapulkiem un tos aprija?
- 12 Un tad lūk, ja Dievs deva šim vīram tādu spēku, tad kāpēc jūs strīdaties savā starpā un sakāt, ka Viņš nav devis man spēku, ar ko es varētu zināt par tiem sodiem, kas nāks uz jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus?
- 13 Bet, lūk, jūs ne tikai noliedzat manus vārdus, bet jūs arī noliedzat visus vārdus, ko ir sacījuši mūsu tēvi, un arī tos vārdus, kurus ir runājis šis vīrs Mozus, kuram bija tik liels spēks dots, jā, vārdus, ko viņš ir runājis par Mesijas atnākšanu.
- 14 Jā, vai viņš neliecināja, ka Dieva Dēls nāks? Un, kā viņš pacēla misiņa čūsku tuksnesī, patiesi tā tiks pacelts Tas, kas nāks.
- 15 Un kā visi, kas raudzījās uz šo čūsku, dzīvoja, patiesi, tā visi, kas raudzīsies pēc Dieva Dēla ar ticību, būdami ar nožēlas pilnu garu, varēs dzīvot, patiesi, to dzīvi, kas ir mūžīga.
- 16 Un tad lūk, ne tikai Mozus viens liecināja par to, bet arī visi svētie pravieši no viņa dienām līdz Ābrahāma dienām.
- 17 Jā, un lūk, Ābrahāms redzēja Viņa atnākšanu, un viņš tika piepildīts ar liksmi un priecājās.
- 18 Jā, un lūk, es saku jums, ka ne tikai Ābrahāms viens zināja par to, bet bija daudzi vēl pirms Ābrahāma dienām, kas tika aicināti pēc Dieva kārtas; jā, patiesi, pēc Viņa Dēla kārtas; un tas tāpēc, lai tiktu parādīts ļaudīm daudzus gadu tūkstošus pirms Viņa atnākšanas, ka patiesi pestīšana nāks pie tiem.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

- 19 Un tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pat no Ābrahāma dienām ir bijuši daudzi pravieši, kas ir liecinājuši par to; jā, lūk, pravietis Zēnoss skaidri liecināja; par to viņš tika nogalināts.
- 20 Un lūk, arī Zēnoks un arī Eziass, un arī Jesaja, un Jeremija (Jeremija būdams tas pats pravietis, kurš liecināja par Jeruzālemes nopostīšanu) un tagad mēs zinām, ka Jeruzāleme tika nopostīta saskaņā ar Jeremijas vārdiem. Ak, tad kāpēc Dieva Dēls nevar nākt atbilstoši viņa pravietojumam?
- 21 Un tad, vai jūs strīdēsities par to, vai Jeruzāleme tika nopostīta? Vai jūs teiksiet, ka Cedekijas dēli netika nogalināti, visi, izņemot tikai Muleku? Jā, un vai jūs neredzat, ka Cedekijas pēcnācēji ir ar mums, un viņi ir izdzīti no Jeruzālemes zemes? Bet lūk, tas vēl nav viss—
- 22 mūsu tēvs Lehijs tika izdzīts no Jeruzālemes, tāpēc ka viņš liecināja par šīm lietām. Nefijs arī liecināja par šīm lietām, un arī gandrīz visi no mūsu tēviem, līdz pat šim laikam; jā, viņi liecināja par Kristus atnākšanu, un raudzījās uz priekšu, un priecājās par Viņa dienu, kas nāks.
- 23 Un lūk, Viņš ir Dievs, un Viņš ir ar tiem, un Viņš atklāja Sevi tiem, ka tie tika Viņa pestīti; un tie deva Viņam godību, dēļ tā, kas nāks.
- 24 Un tad, redzēdams, ka jūs zināt visas šīs lietas un nevarat tās noliegt nemelojot, tādēļ tajā jūs esat grēkojuši, jo jūs bijāt atmetuši visas šīs lietas, neskatoties uz tik daudziem pierādījumiem, ko jūs esat saņēmuši; jā, patiesi jūs esat saņēmuši visas lietas, gan tās, kas ir debesīs, gan visas lietas, kas ir uz zemes, kā liecību tam, ka tās ir patiesas.
- 25 Bet lūk, jūs esat atmetuši patiesību un sacēlušies pret savu Svēto Dievu; un pat šinī brīdī, tā vietā, lai krātu sev mantu debesīs, kur nekas to nemaitā un kur nekas nešķīsts nevar nokļūt, jūs paši krājat sev dusmas uz tiesas dienu.
- 26 Jā, pat šinī brīdī jūs nobriestat savu slepkavību un savas netiklības, un bezdievības dēļ mūžīgi iznīcībai; jā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā nāks pie jums drīz.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

27 Jā, lūk, tā tagad jau ir pie jūsu durvīm; jā, ejiet uz soģa krēslu un meklējiet; un lūk, jūsu soģis ir noslepkavots, un viņš guļ savās asinīs; un viņu ir noslepkavojis viņa brālis, kurš tiecas sēdēt soģa krēslā.

28 Un lūk, viņi abi pieder pie jūsu slepenās bandas, kuras radītājs ir Gadiantons un ļaunais, kas meklē iznīcināt cilvēku dvēseles.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helamana 9

- 1 Lūk, tad notika, kad Nefijs bija runājis šos vārdus, daži vīri, kas bija viņu starpā, skrēja uz soģa krēslu; jā, bija pieci, kas devās, un viņi runāja savā starpā, kad viņi gāja:
- 2 Lūk, tagad mēs droši zināsim, vai šis vīrs ir pravietis un Dievs ir pavēlējis tam pravietot tādas brīnumainas lietas mums. Lūk, mēs neticam, ka Viņš pavēlēja; jā, mēs neticam, ka viņš ir pravietis; tomēr, ja tas, ko viņš teica par augstāko soģi, būs patiesība, ka tas ir nogalināts, tad mēs ticēsim, ka arī citi vārdi, kurus viņš runāja, ir patiesi.
- 3 Un notika, ka viņi skrēja no visa sava spēka un nonāca pie soģa krēsla; un lūk, augstākais soģis bija kritis pie zemes un gulēja savās asinīs.
- 4 Un tad lūk, kad viņi to ieraudzīja, viņi bija ārkārtīgi izbrīnījušies, tā ka tie krita pie zemes; jo viņi nebija ticējuši tiem vārdiem, ko Nefijs bija sacījis par augstāko soģi.
- 5 Bet tagad, kad viņi redzēja, viņi ticēja, un bailes nāca uz tiem, ka visi sodi, par kuriem Nefijs bija runājis, nāks uz tautu; tādēļ viņi tricēja un krita pie zemes.
- 6 Tad uzreiz, kad augstākais soģis bija noslepkavots—viņu bija nodūris tā brālis, kas bija pārgērbies, un tas aizbēga, un kalpi skrēja un pastāstīja ļaudīm, saceldami starp tiem kliedzienu par slepkavību;
- 7 un redzi, ļaudis sapulcējās kopā pie soģa krēsla—un lūk, viņiem par izbrīnu tie redzēja šos piecus vīrus, kas bija krituši pie zemes.
- 8 Un tad lūk, ļaudis nezināja neko par to pūli, kas bija sapulcējies pie Nefija dārza; tādēļ tie runāja savā starpā: Šie vīri ir tie, kas noslepkavojuši soģi, un Dievs tos ir sitis, lai viņi nevarētu aizbēgt no mums.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

9 Un notika, ka viņi sagrāba tos un sasēja viņus, un iemeta tos cietumā. Un tika pasludināts visapkārt, ka soģis ir nogalināts un ka slepkavas ir saņemti un iemesti cietumā.

10 Un notika, ka nākamajā rītā ļaudis sapulcējās kopā, lai sērotu un gavētu diženā augstākā soģa bērēs, kas bija ticis nogalināts.

11 Un tā arī tie soģi, kas bija Nefija dārzā un dzirdēja viņa vārdus, arī bija sapulcējušies kopā bērēs.

12 Un notika, ka viņi iztaujāja ļaudis, sacīdami: Kur ir tie pieci, kas tika sūtīti, lai uzzinātu par augstāko soģi, vai viņš ir miris? Un tie atbildēja un sacīja: Par tiem pieciem, kuri, kā jūs sakāt, tika sūtīti, mēs nezinām; bet ir pieci, kas ir slepkavas, ko mēs esam iemetuši cietumā.

13 Un notika, ka šie soģi vēlējās, lai tie tiktu atvesti; un tie tika atvesti, un lūk, tie bija tie pieci, kas tika sūtīti; un lūk, soģi iztaujāja viņus, lai uzzinātu par šo lietu, un tie pastāstīja viņiem visu, ko viņi bija darījuši, sacīdami:

14 Mēs skrējām un nonācām pie soģa krēsla, un, kad mēs ieraudzījām visu, kā Nefijs bija liecinājis, mēs bijām tā pārsteigti, ka mēs kritām pie zemes; un, kad mēs atguvāmies no sava pārsteiguma, lūk, viņi iemeta mūs cietumā.

15 Tad, kas attiecas uz šī vīra slepkavu, mēs nezinām, kas to izdarīja; un tikai tik daudz mēs zinām, ka mēs skrējām un nācām tā, kā jūs bijāt vēlējušies, un ieraudzījām viņu beigtu, saskaņā ar Nefija vārdiem.

16 Un tad notika, ka soģi izskaidroja šo lietu ļaudīm un kļiedza pret Nefiju, sacīdami: Lūk, mēs zinām, ka šis Nefijs droši vien sarunāja ar kādu nogalināt soģi, un tad viņš varētu pasludināt mums, ka viņš var pievērst mūs viņa ticībā, lai viņš varētu padarīt sevi par lielu Dieva izraudzītu vīru un pravieti.

17 Un tad lūk, mēs pieķersim šo vīru un viņš atzīs savu vainu un darīs mums zināmu šī soģa īsteno slepkavu.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

18 Un tad notika, ka šie pieci tika atbrīvoti bērū dienā. Tomēr viņi pārmeta soģiem par tiem vārdiem, ko tie bija runājuši pret Nefiju, un strīdējās ar katru no tiem, tā ka viņi apklusināja tos.

19 Tomēr tie lika, lai Nefijs tiktu saņemts un sasiets, un atvests ļaužu pulka priekšā, un viņi sāka to iztaujāt dažādos veidos, lai tie varētu iebilst viņam, lai tie varētu apsūdzēt viņu uz nāvi—

20 sacīdami tam: Tu esi līdzdalībnieks; kurš ir tas vīrs, kas paveica šo slepkavību? Tad nu pasaki mums, un atzīsti savu vainu! Vēl viņi teica: Lūk, šeit ir nauda; un mēs arī dāvāsim tev tavu dzīvību, ja tu pateiksi mums un atzīsies savvērestībā, ko tu esi noslēdzis ar viņu.

21 Bet Nefijs sacīja uz tiem: Ak jūs ģeķi, jūs, sirdī neapgraizītie, jūs aklie un jūs stūrgalvīgie ļaudis, vai jūs zināt, cik ilgi Tas Kungs, jūsu Dievs, cietīs, ka jūs turpināt šo savu grēka ceļu?

22 Ak, jums vajag sākt gaudot un brēkt dēļ tās milzīgās iznīcināšanas, kas jau tagad gaida jūs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

23 Lūk, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas noslepkavo Sīzoramū, mūsu augstāko soģi. Bet lūk, es saku jums, ka tas ir tāpēc, ka es liecināju jums, lai jūs varētu par to zināt; jā, patiesi par liecību jums, ka es zinu par tām ļaundarībām un negantībām, kas ir jūsu vidū.

24 Un tāpēc, ka es to darīju, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas to izdarītu; jā, tāpēc ka es parādīju jums šo zīmi, jūs esat nikni uz mani un cenšaties atņemt manu dzīvību.

25 Un tad lūk, es parādīšu jums vēl vienu zīmi, un paskatīsīties, vai arī tanī jūs centīsīties mani nogalināt.

26 Lūk, es saku jums: Ejiet uz Seantumā namu, kurš ir Sīzoramā brālis, un sakiet viņam—

27 vai Nefijs, kurš uzdodas par pravieti, kurš pravietoja tik daudz ļauna par šo tautu, ir vienojies ar tevi, ka tu noslepkavoji Sīzoramū, kas ir tavs brālis?

28 Un lūk, viņš sacīs uz jums: Nē!

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

29 Un jūs sacīsit viņam: Vai tu noslepkavoji savu brāli?

30 Un viņš stāvēs bailēs, nezinādams ko teikt. Un lūk, viņš noliegs jums to; un viņš izturēsies, it kā viņš būtu pārsteigts, tomēr viņš paziņos jums, ka viņš ir nevainīgs.

31 Bet lūk, jūs pārbaudīsiet viņu un jūs atradīsiet asinis uz viņa apmetņa vilēm.

32 Un, kad jūs to ieraudzīsiet, jūs vaicāsiet: No kurienes šis asinis? Vai mēs nezinām, ka tās ir tava brāļa asinis?

33 Un tad viņš trīcēs un kļūs bāls, it kā nāve būtu nākusi pār to.

34 Un tad jūs sacīsit: Dēļ šīm bailēm un šī bāluma, kas nācis tavā sejā, lūk, mēs zinām, ka tu esi vainīgs.

35 Un tad vēl lielākas bailes nāks pār viņu, un tad viņš jums atzīsies un vairs nenoliegs, ka viņš ir darījis šo slepkavību.

36 Un tad viņš pateiks jums, ka es, Nefijs, neko nezināju par šo lietu, ja vien tas nebija man dots ar Dieva spēku. Un tad jūs zināsiet, ka es esmu godīgs vīrs un ka es esmu sūtīts pie jums no Dieva.

37 Un notika, ka viņi gāja un darīja tieši tā, kā Nefijs bija tiem sacījis. Un lūk, vārdi, kurus viņš bija teicis, bija patiesi; jo atbilstoši viņa vārdiem tas noliedza, un arī atbilstoši viņa vārdiem tas atzinās.

38 Un viņš tika atvests, lai pierādītu, ka viņš pats bija tas īstais slepkava, tā ka tie pieci un arī Nefijs tika atlaisti brīvībā.

39 Un bija daži no nefijiešiem, kas noticeja Nefija vārdiem; un bija arī daži, kas ticēja dēļ to piecu liecības, jo viņi tika pievērsti, kad viņi bija cietumā.

40 Un tad bija daži tautā, kas teica, ka Nefijs ir pravietis.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

41 Un bija citi, kas sacīja: Lūk, viņš ir dievs, jo, ja viņš nebūtu dievs, viņš nevarētu zināt visas šīs lietas. Jo lūk, viņš pastāstīja mums mūsu sirds domas, un arī pastāstīja mums citas lietas; un patiesi viņš mums darīja zināmu mūsu augstākā soģa patieso slepkavu.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helamana 10

- 1 Un tad notika, ka bija dalīšanās ļaužu starpā, tā ka viņi sadalījās turp un šurp un aizgāja savus ceļus, pamezdami Nefiju vienu stāvam, kā viņš bija stāvējis viņu vidū.
- 2 Un notika, ka Nefijs gāja savu ceļu uz savu paša namu, pārdomādams to, ko Tas Kungs bija viņam rādījis.
- 3 Un notika, kad viņš tā pārdomāja—būdamis noskumis par nefijiešu tautas bezdievību, viņu slepenajiem tumsības darbiem un viņu slepkavošanām, un viņu laupīšanām, un visa veida nekrietnībām—un notika, kad viņš tā pārdomāja savā sirdī, lūk, balss nāca uz viņu, sacīdama:
  - 4 Svētīts tu esi, Nefij, par to, ko tu esi darījis; jo Es redzēju, kā tu nenoguris sludināji to vārdu, ko Es tev devu, šai tautai. Un tu nebijies viņus, un necenties paglābt savu paša dzīvību, bet tiecies pēc Manas gribas un turēt Manas pavēles.
  - 5 Un tagad, tāpēc, ka tu to visu esi darījis ar tādu neatlaidību, lūk, Es svētīšu tevi uz mūžiem; un padarišu tevi varenu vārdā un rīcībā, ticībā un darbos, jā, patiesi, ka visas lietas tiks darītas tev saskaņā ar tavu vārdu, jo tu neprasīsi to, kas ir pret Manu gribu.
  - 6 Lūk, tu esi Nefijs, un Es esmu Dievs. Lūk, Es pasludinu tev Savu eņģeļu klātbūtnē, ka tev būs vara pār šo tautu, un tu sitīsi zemi ar badu un ar mēri un postu, atbilstoši šīs tautas bezdievībai.
  - 7 Lūk, Es dodu tev spēku, ka viss, ko tu saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs; un viss, ko tu atraisīsi uz zemes, būs atraisīts debesīs; un tā tev būs vara starp šiem ļaudīm.
  - 8 Un tā, ja tu teiksi šim templim sašķelties uz pusēm, tas tiks darīts.
  - 9 Un, ja tu teiksi šim kalnam: Topi nogāzts un kļūsti par līdzenumu!—tas tiks darīts.
  - 10 Un lūk, ja tu teiksi, ka Dievs sitīs šo tautu, tas notiks.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 Un tagad lūk, Es pavēlu tev, lai tu ietu un darītu zināmu šai tautai, ka tā saka Dievs Tas Kungs, kas ir Visuvarēns: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs tiksit sisti līdz pat iznīcībai.
- 12 Un lūk, tad notika, kad Tas Kungs bija runājis šos vārdus uz Nefiju, ka viņš apstājās un negāja uz savu paša namu, bet atgriezās pie ļaužu pulkiem, kas bija sapulcējušies kopā zemes virsū, un sāka tiem sludināt Tā Kunga vārdu, kas viņam bija ticis teikts, par viņu iznīcināšanu, ja viņi nenožēlos grēkus.
- 13 Tad lūk, neskatoties uz to lielo brīnumu, ko Nefijs bija darījis, pastāstīdams viņiem par augstākā soģa nāvi, viņi nocietināja savas sirdis un neklausīja Tā Kunga vārdiem.
- 14 Tādēļ Nefijs paziņoja tiem Tā Kunga vārdu, sacīdams: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā saka Tas Kungs, jūs tiksit sisti līdz iznīcībai.
- 15 Un notika, kad Nefijs bija paziņojis viņiem to vārdu, lūk, tie vēl joprojām nocietināja savas sirdis un negribēja uz klausīt viņa vārdus; tādēļ tie zaimoja viņu un mēģināja viņu sagrābt, lai varētu iemest to cietumā.
- 16 Bet lūk, Dieva spēks bija ar viņu, un tie nevarēja saņemt viņu, lai iemestu cietumā, jo Gars ņēma to un aizveda prom no viņu vidus.
- 17 Un notika, ka tā viņš gāja Garā no viena ļaužu pulka pie otra, sludinādams Dieva vārdu, kamēr viņš to bija pasludinājis tiem visiem jeb sūtījis starp visiem ļaudīm.
- 18 Un notika, ka tie neuzklausīja viņa vārdus; un sākās strīdi tiktāl, ka viņi sadalījās savā starpā un sāka kaut cits citu ar zobenu.
- 19 Un tā beidzās septiņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helamana 11

- 1 Un tad notika septiņdesmit un otrajā soģu valdišanas gadā, ka strīdi pieauga, tā ka bija kari visā zemē starp visiem Nefija ļaudīm.
- 2 Un tā bija šī slepenā laupītāju banda, kas turpināja šo iznīcības darbu un ļaundarību. Un šis karš ilga visu to gadu; un septiņdesmit un trešajā gadā tas arī turpinājās.
- 3 Un notika, ka tajā gadā Nefijs piesauca To Kungu, sacīdams:
4 Ak Kungs, nepieļauj, lai šī tauta tiktu iznīcināta ar zobenu; bet, ak Kungs, drīzāk, lai šeit zemē būtu bads, lai pamudinātu viņus atcerēties To Kungu, savu Dievu, un varbūt tie nožēlos grēkus un pievērsīsies Tev.
- 5 Un tā tas tika darīts saskaņā ar Nefija vārdiem. Un bija liels bads uz zemes starp visiem Nefija ļaudīm. Un tā septiņdesmit un ceturtajā gadā bads turpinājās, un iznīcības darbs no zobena mitējās, bet kļuva smags no bada.
- 6 Un šis iznīcības darbs turpinājās arī septiņdesmit un piektajā gadā. Jo zeme tika sista, ka tā bija sausa, un tā nedeva labību labības laikā; un visa zeme tika sista, tāpat starp lamaniešiem, kā starp nefijiešiem, tā ka viņi tā tika sisti, ka tūkstošiem gāja bojā zemes ļaunākajās daļās.
- 7 Un notika, ka ļaudis redzēja, ka tie ies bojā no bada, un tie sāka atcerēties To Kungu, savu Dievu; un tie sāka atcerēties Nefija vārdus.
- 8 Un ļaudis sāka lūgt saviem augstākajiem soģiem un saviem vadoņiem, lai tie teiktu Nefijam: Lūk, mēs zinām, ka tu esi Dieva vīrs, un tādēļ piesauc To Kungu, mūsu Dievu, lai Viņš novērstu no mums šo badu, lai netiktu piepildīti visi tie vārdi, ko tu runāji par mūsu iznīcināšanu.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 Un notika, ka soģi sacĳja Nefĳjam saskaņā ar tiem vārdiem, ko tauta bija vēlējusies. Un notika, kad Nefĳjs redzēja, ka ļaudis ir nožēlojuši grēkus un pazemojušies maisa drēbēs, viņš atkal piesauca To Kungu, sacĳdams:
- 10 Ak Kungs, redzi, šĳ tauta nožēlo grēkus; un viņi ir aizslaucĳjuši Gadiantona bandu no sava vidus, tā ka tie ir izzuduši, un tie ir paslēpuši savas slepenās ieceres zemē.
- 11 Tad nu, ak Kungs, dēļ viņu pazemĳbas, novērs Savas dusmas, un lai Tavas dusmas tiek dzesētas to ļauno cilvķķu iznĳcināšanā, kurus Tu jau esi nogalinājis.
- 12 Ak Kungs, novērs Savas dusmas, jā, Savas niknās dusmas, un liec, lai beigtos bads šai zemē.
- 13 Ak Kungs, uzklausi mani, un liec, lai notiek saskaņā ar maniem vārdiem, un sūti lietu uz zemes virsu, lai tā varētu nest savus augļus un savu labĳbu labĳbas laikā.
- 14 Ak Kungs, Tu uzklausĳji manus vārdus, kad es teicu: Lai būtu bads, lai sērga no zobena mitētos; un es zinu, ka Tu patiesi šoreiz uzklausĳsi manus vārdus, jo Tu teici: Ja šĳ tauta nožēlos grēkus, Es to saudzēšu.
- 15 Jā, ak Kungs, un Tu redzi, ka viņi ir nožēlojuši grēkus dēļ tā bada un sērgas, un iznĳcĳbas, kas nākusi pār tiem.
- 16 Un tagad, ak Kungs, vai Tu novērsĳsi Savas dusmas un nepamēģināsi vēlreiz, vai tie Tev kalpos? Un, ja tā, ak Kungs, Tu varēsi svētĳt tos saskaņā ar Saviem vārdiem, ko Tu esi teicis.
- 17 Un notika, ka septiņdesmit un sestajā gadā Tas Kungs novērsa Savas dusmas no tautas un lika lietum lĳt pār zemi, tā ka tā nesa savus augļus savā augļu laikā. Un notika, ka tā nesa savu labĳbu savā labĳbas laikā.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 Un lūk, tauta priecājās un godināja Dievu, un visa zemes virsa tika piepildīta ar prieku; un viņi vairs necentās nogalināt Nefiju, bet uzskatīja to par lielu pravieti un Dieva vīru ar lielu spēku un varu, dotu tam no Dieva.

19 Un lūk, Lehijs, viņa brālis, nenieka neatpalika tajā, kas attiecas uz taisnīgumu.

20 Un tā notika, ka Nefija tauta atkal sāka plaukt tai zemē un sāka atjaunot savas posta vietas, un sāka vairoties un izplesties, līdz tie noklāja visu zemes virsu gan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem, no jūras rietumos līdz jūrai austrumos.

21 Un notika, ka septiņdesmit un sestais gads beidzās mierā. Un septiņdesmit un septītais gads sākās mierā; un baznīca izplatījās pa visu zemes virsu; un lielākā daļa ļaužu, gan nefijieši, gan lamanieši, piederēja pie baznīcas; un viņiem bija ārkārtīgi liels miers zemē; un tā beidzās septiņdesmit un septītais gads.

22 Un viņiem bija miers arī septiņdesmit un astotajā gadā, izņemot dažus strīdus par dažiem mācības punktiem, kurus izšķīra pravieši.

23 Un septiņdesmit un devītajā gadā sākās daudz nesaskaņu. Bet notika, ka Nefijs un Lehijs, un daudzi no viņu brāļiem, kas zināja patiesos mācības punktus, saņemdami ik dienas daudz atklāsmju, tādēļ viņi sludināja tautai, tā ka tie darīja galu viņu nesaskaņām tajā pašā gadā.

24 Un notika, ka astoņdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu bija zināms skaits atkritēju no Nefija tautas, kas dažus gadus iepriekš bija pārgājuši pie lamaniešiem un pieņēmuši lamaniešu vārdu, un arī zināms skaits īsteno lamaniešu pēcteču, kas bija viņu jeb to atkritēju uzskūdiņi dusmām, tādēļ viņi iesāka karu pret saviem brāļiem.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Un viņi slepkavoja un laupīja; un tad viņi atkāpās atpakaļ kalnos un mežonīgā apvidū, un slepenās vietās, slēpdamies, lai viņi netiktu atklāti, ik dienas saņemdami papildinājumu savam skaitam, tā kā bija atkritēji, kas gāja pie tiem.

26 Un tā tajā laikā, jā, patiesi, nedaudzu gadu laikā, viņi kļuva par ārkārtīgi lielu laupītāju bandu; un viņi sameklēja visas slepenās Gadiantona ieceres; un tā viņi kļuva par Gadiantona laupītājiem.

27 Tad lūk, šie laupītāji radīja lielus postījumus, jā, patiesi lielu iznīcināšanu starp Nefija ļaudīm, un arī starp lamaniešu ļaudīm.

28 Un notika, ka bija nepieciešams, lai tiktu darīts gals šim iznīcības darbam; tādēļ viņi sūtīja stipru vīru karapulku mežonīgā apvidū un kalnos, lai sameklētu to laupītāju bandu un iznīcinātu tos.

29 Bet lūk, notika, ka tajā pašā gadā viņi tika atdzīti atpakaļ savās pašu zemēs. Un tā beidzās astoņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

30 Un notika astoņdesmit un pirmā gada sākumā, ka viņi atkal gāja pret to laupītāju bandu un iznīcināja daudzus; un arī viņi tika piemeklēti ar lielu iznīcību.

31 Un viņi atkal bija spiesti atgriezties no mežonīgā apvidus un no kalniem savās pašu zemēs, dēļ ārkārtīgi lielā to laupītāju skaita, kas bija apsēduši kalnus un mežonīgo apvidu.

32 Un notika, ka tā beidzās šis gads. Un laupītāji vēl joprojām pieauga skaitā un kļuva stipri, tā ka viņi meta izaicinājumu veseliem nefijiešu un arī lamaniešu karapulkiem; un viņi lika lielām bailēm nākt pār ļaudīm uz visas zemes virsas.

33 Jā, jo viņi uzbruka daudzām zemes daļām un nesa tām lielu postu; jā, daudzus nogalināja un citus aizveda gūstā mežonīgā apvidū, jā, it īpaši viņu sievas un viņu bērņus.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inasmuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

- 34 Tad nu šis lielais ļaunums, kas nāca uz ļaudīm viņu nekrietnības dēļ, pamudināja viņus atkal atcerēties To Kungu, savu Dievu.
- 35 Un tā beidzās astoņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.
- 36 Un astoņdesmit un otrajā gadā viņi atkal sāka aizmirst To Kungu, savu Dievu. Un astoņdesmit un trešajā gadā viņi sāka kļūt stipri nekrietnībā. Un astoņdesmit un ceturtajā gadā viņi nelabojās savos ceļos.
- 37 Un notika, ka astoņdesmit un piektajā gadā viņi kļuva stiprāki un stiprāki savā lepnībā un savās ļaundarībās; un tā viņi atkal bija nobrieduši iznīcībai.
- 38 Un tā beidzās astoņdesmit un piektais gads.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helamana 12

- 1 Un tā mēs varam redzēt, cik aplami ir cilvēku bērni, un arī viņu siržu nepastāvību; jā, mēs varam redzēt, ka Tas Kungs Savā milzīgajā, bezgalīgajā labestībā svētī un ir labvēlīgs pret tiem, kas uzticas Viņam.
- 2 Jā, un mēs varam redzēt, ka tajā pašā laikā, kad Viņš ir labvēlīgs pret Savu tautu, jā, palielināams viņu lauku augļus, viņu sīklopus un viņu liellopus, un zeltu, un sudrabu, un visādas dārglietas no katra veida un šķiras, saudzēdams viņu dzīvības, un atbrīvodams viņus no viņu ienaidnieku rokām; mīkstinādams viņu ienaidnieku sirdis, lai tie nepasludinātu karus pret viņiem; jā, un īsāk, darīdams visu Savas tautas labumam un laimei; jā, tad ir tas laiks, kad viņi nocietina savas sirdis un aizmirst To Kungu, savu Dievu, un samīda Svēto zem savām kājām—jā, un tas dēļ viņu bezrūpības un viņu ārkārtīgi lielās veiksmes.
- 3 Un tā mēs redzam, ka, ja vien Tas Kungs nepārmāca Savus ļaudis ar daudzām ciešanām, jā, ja vien Viņš nepiemeklē tos ar nāvi un ar šausmām, un ar badu un ar visādām sērgām, tie Viņu neatceras.
- 4 Ak, cik ģekīgi un cik iedomīgi, un cik ļauni, un velnišķīgi, un cik ātri darīt nekrietnību, un cik lēni darīt labu ir cilvēku bērni; jā, cik ātri uzklausīt ļaunā vārdus un pievērst savas sirdis pasaules niecīgajām lietām!
- 5 Jā, cik ātri uzpūsties lepņībā; jā, cik ātri lielīties un darīt visa veida to, kas ir nekrietnība; un cik lēni tie ir atcerēties To Kungu, savu Dievu, un pievērst ausi Viņa padomiem, jā, cik lēni staigāt gudrības takas!
- 6 Lūk, viņi nevēlas, lai Tas Kungs, viņu Dievs, kas viņus ir radījis, spriestu un valdītu pār tiem; neskatoties uz Viņa milzīgo labestību un Viņa žēlastību pret tiem, tie nievā Viņa padomus un tie negrib, lai Viņš būtu to vadītājs.
- 7 Ak, cik liela ir cilvēku bērnu niecība; jā, viņi ir pat niecīgāki kā zemes putekļi.
- 8 Jo lūk, zemes putekļi kustas turp un šurp, sadaloties gabalos pēc mūsu Diženā un Mūžīgā Dieva pavēles.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

9 Jā, lūk, no Viņa balss kalni un pakalni dreb un trīc.

10 Un ar Viņa balss spēku tie tiek salauzti un kļūst līdzeni, jā, tiešām, kā ieleja.

11 Jā, ar Viņa balss spēku visa zeme trīc;

12 jā, ar Viņa balss spēku pamati šūpojas līdz pašam centram.

13 Jā, un ja Viņš saka zemei: Kusties!—tā kustas.

14 Jā, un ja Viņš saka zemei: Tev jāgriežas atpakaļ, kas tas pagarina dienu par daudzām stundām—tas tiek darīts;

15 un tā, saskaņā ar Viņa vārdu zeme griežas atpakaļ, un cilvēkam liekas, ka saule stāv uz vietas; jā, un lūk, tas ir tā; jo noteikti zeme ir tā, kas kustas, un nevis saule.

16 Un lūk, arī, ja Viņš saka lielo dzelmju ūdeņiem: Izžūstiet!—tas tiek izdarīts.

17 Lūk, ja Viņš saka šim kalnam: Pacelies un nāc pāri, un krīti uz šo pilsētu, ka tā tiek aprakta!—lūk, tas tiek izdarīts.

18 Un lūk, ja cilvēks noslēpj dārgumu zemē, un Tas Kungs sacīs: Lai tas tiek nolādēts dēļ tā nekrietnības, kas to paslēpa!—lūk, tas tiks nolādēts.

19 Un, ja Tas Kungs sacīs: Topi nolādēts, lai neviens cilvēks tevi neatrastu no šī brīža un nemūžam!—lūk, neviens cilvēks nedabūs to nekad un nemūžam.

20 Un lūk, ja Tas Kungs sacīs uz cilvēku: Dēļ tavas nekrietnības tu tapsi nolādēts uz mūžiem!—tas tiks izdarīts.

21 Un, ja Tas Kungs sacīs: Dēļ tavas nekrietnības tu tapsi atstumts no Mana vaiga!—Viņš izdarīs, ka tā arī būs.

22 Un, ak vai tam, kam Viņš to pateiks, jo tas būs tam, kas darīs nekrietnības, un tas nevarēs tapt izglābts; tādēļ, šī iemesla dēļ, lai cilvēki taptu izglābti, grēku nožēlošana ir pasludināta.

23 Tādēļ, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un paklausīs Tā Kunga, sava Dieva, balsij; jo viņi ir tie, kas tiks izglābti.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

- 24 Un lai Dievs dod, Savā lielajā pilnībā, lai cilvēki tiktu vesti pie grēku nožēlošanas un labiem darbiem, lai viņi taptu atjaunoti, labvēlību pret labvēlību, atbilstoši saviem darbiem.
- 25 Un es gribētu, lai visi cilvēki taptu izglābti. Bet mēs lasām, ka tajā lielajā un pēdējā dienā būs daži, kas tiks atstumti, jā, kas tiks atstumti no Tā Kunga vaiga;
- 26 jā, kas tiks nodoti nebeidzamām bēdām, piepildot vārdus, kas saka: Tiem, kas ir darījuši labu, būs mūžīgā dzīve; un tiem, kas ir darījuši ļaunu, būs mūžīgais sods. Un tā tas ir. Āmen.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Helamana 13

- 1 Un tad notika astoņdesmit un sestajā gadā, nefijieši vēl joprojām palika bezdievībā, jā, lielā bezdievībā, kamēr lamanieši centās stingri turēt Dieva pavēles saskaņā ar Mozus likumu.
- 2 Un notika, ka tajā gadā Zarahemlas zemē nāca kāds Samuēls, kurš bija lamanietis, un sāka sludināt tautai. Un notika, ka viņš daudzas dienas sludināja grēku nožēlošanu ļaudīm, un viņi to padzina, un viņš jau grasījās atgriezties savā paša zemē.
- 3 Bet lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, lai viņš atgriežas atpakaļ un pravieto ļaudīm visu to, kas nāks viņa sirdī.
- 4 Un notika, ka viņi neļāva tam ienākt pilsētā; tādēļ viņš gāja un uzrāpās uz tās sienas, un izstiepa savu roku un kļiedza skaļā balsī, un pravietoja ļaudīm visu to, ko Tas Kungs lika viņa sirdī.
- 5 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es, Samuēls, kurš esmu lamanietis, runāju Tā Kunga vārdus, ko Viņš liek manā sirdī; un lūk, Viņš ir licis manā sirdī pateikt šai tautai, ka taisnības zobens karājas pār šo tautu; un četri simti gadu nepaies, kad šis zobens kritīs pār šo tautu.
- 6 Jā, smaga iznīcība gaida šo tautu, un tā noteikti nāks pār šo tautu, un nekas nevar glābt šo tautu, izņemot grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, kas noteikti nāks pasaulē un izcietīs daudzas ciešanas, un tiks Savas tautas nokauts.
- 7 Un lūk, Tā Kunga eņģelis ir pasludinājis to man, un viņš atnesa prieka vēstis manai dvēselei. Un lūk, es tiku sūtīts pie jums, lai paziņotu to arī jums, lai jums būtu prieka vēstis; bet lūk, jūs negribat mani pieņemt.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Tādēļ, tā saka Tas Kungs: Dēļ nefijiešu tautas cietsirdības, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Es paņemšu Savu vārdu prom no tiem, un Es atņemšu tiem Savu Garu, un Es necietīšu tos ilgāk, un Es pagriezīšu viņu brāļu sirdis pret tiem.
- 9 Un četri simti gadu nepaies, pirms Es likšu, lai viņi tiktu satriekti; jā, Es piemeklēšu tos ar zobenu un ar badu, un ar mēri.
- 10 Jā, Es piemeklēšu tos Savās kvēlajās dusmās, un būs tie ceturtajā paaudzē, kas dzīvos no jūsu ienaidniekiem, kas redzēs jūsu pilnīgu iznīcināšanu; un tas noteikti notiks, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, saka Tas Kungs, un tie ceturtajā paaudzē atnesīs jums iznīcību.
- 11 Bet, ja jūs nožēlosit grēkus un atgriezīsities pie Tā Kunga, sava Dieva, Es novērsīšu Savas dusmas, saka Tas Kungs; jā, tā saka Tas Kungs, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un pievērsīsies Man, bet ak vai tam, kas nenožēlo!
- 12 Jā, ak vai šai lielajai pilsētai Zarahemlai; jo lūk, tas ir dēļ tiem, kas ir taisnīgi, ka tā tiek saglabāta; jā, ak vai šai lielajai pilsētai, jo Es manu, saka Tas Kungs, ka ir daudzī, jā, pat lielākā daļa no šīs lielās pilsētas, kas nocietinās savas sirdis pret Mani, saka Tas Kungs.
- 13 Bet svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus, jo tos Es saudzēšu. Bet lūk, ja tas nebūtu dēļ tiem taisnīgajiem, kas ir šajā lielajā pilsētā, lūk, Es liktu ugunij nākt no debesīm un iznīcināt to.
- 14 Bet lūk, tas ir taisnīgo labad, ka tā tiek saglabāta. Bet lūk, nāk laiks, saka Tas Kungs, kad jūs padzīsīt taisnīgos no sava vidus, tad jūs būsīt nobrieduši iznīcībai; jā, ak vai šai lielajai pilsētai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.
- 15 Jā, un, ak vai būs pilsētai Gideonai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.
- 16 Jā, un, ak vai būs visām tām pilsētām, kas ir zemē visapkārt, kuras pieder nefijiešiem, par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanīs.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

- 17 Un lūk, lāsts nāks pār zemi, saka Pulku Kungs, dēļ to ļaužu darbiem, kas ir uz zemes, jā, dēļ viņu bezdievībām un negantībām.
- 18 Un notiks, saka Tas Kungs Cebaots, jā, mūsu diženais un patiesais Dievs, ka katrs, kas noslēps dārgumus zemē, vairs tos neatradīs dēļ tā lielā tās zemes lāsta, izņemot tikai, ja tas būs taisnīgs vīrs un noslēps tos Tam Kungam.
- 19 Jo Es gribu, saka Tas Kungs, lai tie slēptu savus dārgumus Man; un nolādēti būs tie, kas neslēps savus dārgumus Man; jo neviens neslēpj savus dārgumus Man, kā vien taisnīgais; un tas, kas neslēpj savus dārgumus Man, lai tas ir nolādēts, un arī tie dārgumi, un neviens tos neatgūs dēļ zemes lāsta.
- 20 Un nāks diena, kad viņi slēps savus dārgumus, tāpēc ka viņi ir pievērsuši savas sirdis bagātībām; un tāpēc ka tie ir pievērsuši savas sirdis savām bagātībām un slēps savus dārgumus, bēgot savu ienaidnieku priekšā; tāpēc, ka viņi neslēps tos Man, nolādēti būs tie un arī viņu dārgumi; un tanī dienā viņi tiks satriekti, saka Tas Kungs.
- 21 Skatieties jūs, šīs lielās pilsētas ļaudis, un uzklausiet manus vārdus; jā, uzklausiet tos vārdus, ko saka Tas Kungs; jo lūk, Viņš saka, ka jūs esat nolādēti dēļ savām bagātībām, un arī jūsu bagātības ir nolādētas dēļ tā, ka jūs esat pievērsuši savas sirdis tām un neklausāt Viņa vārdiem, kas jums tās ir devis.
- 22 Jūs neatceraties To Kungu, savu Dievu, tanīs lietās, ar kurām Viņš jūs ir svētījis, bet jūs vienmēr atceraties savas bagātības, nepateicoties Tam Kungam, savam Dievam, par tām; jā, jūsu sirdis nav pievērstas Tam Kungam, bet tās dižojas milzīgā lepniecībā, līdz pat lielībai, un līdz milzīgai uzpūtībai, skaudībai, naidam un ļaunprātībai, vajāšanām un slepkavībām, un visādām nekrietnībām.
- 23 Šī iemesla dēļ Tas Kungs ir licis lāstam nākt pār zemi un arī pār jūsu bagātībām, un tas dēļ jūsu nekrietnībām.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

- 24 Jā, ak vai šai tautai dēļ šī laika, kas ir pienācis, ka jūs izdzinat praviešus un izsmejāt tos, un metat akmeņus uz tiem, un nokaujāt tos, un visādi nekrietni izrikojaties ar tiem, patiesi tāpat kā darīja ļaudis senos laikos.
- 25 Un tagad, kad jūs runājat, jūs sakāt: Ja mūsu dienas būtu bijušas mūsu seno tēvu dienās, mēs nebūtu nokāvuši praviešus; mēs nebūtu tos nomētājuši ar akmeņiem un izdzinuši tos.
- 26 Lūk, jūs esat sliktāki nekā viņi, jo, kā Tas Kungs dzīvo, ja pravietis nāk jūsu vidū un sludina jums Tā Kunga vārdu, kas liecina par jūsu grēkiem un nekrietnībām, jūs esat nikni uz viņu, un izdzinat viņu un meklējat visādiem ceļiem, kā viņu nogalināt; jā, jūs teiksīt, ka viņš ir viltus pravietis un ka viņš ir grēcinieks, un no velna, tāpēc ka viņš liecina, ka jūsu darbi ir ļauni.
- 27 Bet lūk, ja nāks vīrs jūsu vidū un sacīs: Dariet to, un tā nav nekrietnība; dariet šo, un jūs necietīsīt; jā, viņš sacīs: Sekojiet savu siržu lepņībai; jā, sekojiet jūsu acu lepņībai un dariet visu, ko vien jūsu sirds vēlas—un, ja kāds vīrs nāks jūsu vidū un to teiks, jūs viņu pieņemsīt un teiksīt, ka viņš ir pravietis.
- 28 Jā, jūs paaugstināsīt viņu un jūs dosīt tam no savas mantas; jūs dosīt viņam no sava zelta un no sava sudraba, un jūs ģērbsīt viņu dārgās drānās; un tāpēc, ka viņš runā jums glaimojošus vārdus un viņš saka, ka viss ir labi, jūs neatradīsīt viņā nekādas vainas.
- 29 Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze; jūs cietsirdīgie un stūrgalvīgie ļaudis, cik ilgi, jūs domājat, Tas Kungs jūs pacietīs? Jā, cik ilgi jūs ļausīties tikt ģeķīgu un aklu vadītāju vadīti? Jā, cik ilgi jūs izvēlēsīties drīzāk tumsu nekā gaismu?
- 30 Jā, lūk, Tā Kunga dusmas ir jau iedegtas pret jums; lūk, Viņš ir nolādējis zemi dēļ jūsu nekrietnības.
- 31 Un lūk, nāk laiks, kad Viņš nolād jūsu bagātības, ka tās kļūst slidenas, ka jūs nevarat tās noturēt; un savas nabadzības dienās jūs nevarat tās atgūt.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 Un savas nabadzības dienās jūs piesauksit To Kungu; un veltīgi jūs sauksit, jo jūsu postaža ir jau atnākusi pie jums, un jūsu iznīcināšana ir kļuvusi droša; un tad jūs raudāsiet un kauksit tanī dienā, saka Pulku Kungs. Un tad jūs žēlosities un teiksiet:

33 Ak, kaut es būtu nožēlojis grēkus un nebūtu nogalinājis praviešus, un nomētājis tos ar akmeņiem, un izdzinis tos. Jā, tanī pat dienā jūs sacīsiet: Ak, kaut mēs būtu atcerējušies To Kungu, savu Dievu, tanī dienā, kad Viņš deva mums mūsu bagātības, un tad tās nebūtu kļuvušas slidenas, ka mums tās jāzaudē; jo lūk, mūsu bagātības ir mūs pametušas.

34 Lūk, mēs noliekam rīku tur, un no rīta tā vairs nav; un lūk, mūsu zobeni tiek atņemti mums tanī dienā, kad mēs meklējam tos cīņai.

35 Jā, mēs noslēpām savus dārgumus, un tie aizslidēja no mums, dēļ zemes lāsta.

36 Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus tanī dienā, kad Tā Kunga vārds nāca pie mums; jo lūk, zeme ir nolādēta un visas lietas kļuvušas slidenas, un mēs nevaram tās noturēt.

37 Lūk, mēs esam dēmonu apņemti, jā, mūs ir ielenkuši tā eņģeļi, kurš tiecas iznīcināt mūsu dvēseles. Lūk, mūsu nekrietnības ir milzīgas. Ak Kungs, vai Tu nevari novērst Savas dusmas no mums? Un tāda būs jūsu valoda tanīs dienās.

38 Bet lūk, jūsu pārbaudes dienas ir garām; jūs esat atlikuši savas glābšanas dienu, līdz ir par vēlu uz visiem laikiem, un jūsu iznīcība ir droša; jā, jo visas savas dzīves dienas jūs esat tiekušies pēc tā, ko jūs nevarējāt iegūt; un jūs esat meklējuši laimi, darot nekrietnības, kas ir pretrunā ar tās taisnības dabu, kas ir mūsu Dižajā un Mūžīgajā Vadītājā.

39 Ak jūs, zemes ļaudis, kaut jūs uzklausītu manus vārdus! Un es lūdzu, lai Tā Kunga dusmas tiktu novērstas no jums un lai jūs nožēlotu grēkus un tiktu izglābti.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helamana 14

- 1 Un tad notika, ka Samuēls lamanietis pravietoja daudz ko vairāk, ko nevar uzrakstīt.
- 2 Un redzi, viņš sacīja uz tiem: Lūk, es dodu jums zīmi; jo vēl paiet pieci gadi un lūk, tad nāk Dieva Dēls, lai atpestītu visus tos, kas ticēs Viņa Vārdam.
- 3 Un lūk, šo es došu jums par zīmi Viņa atnākšanas laikā; jo lūk, būs liela gaisma debesīs, tā ka naktī, pirms Viņš nāks, nebūs tumsas, tā ka cilvēkam liksies, it kā tā būtu diena.
- 4 Tādēļ būs viena diena un nakts, un diena, it kā tā būtu viena diena un nebūtu nakts; un tas būs jums par zīmi; jo jūs zināsīt, ka saule uzlec un arī, ka tā noriet; tādēļ būs droši zināms, ka jābūt divām dienām un naktij; tomēr nakts nebūs tumša; un tā būs nakts pirms Viņa piedzimšanas.
- 5 Un lūk, būs parādījusies jauna zvaigzne, tāda, kādu jūs nekad nebūsīt redzējuši; un tā arī būs par zīmi jums.
- 6 Un lūk, tas vēl nav viss, būs daudzas zīmes un brīnumi debesīs.
- 7 Un notiks, ka jūs būsīt pārsteigti un izbrīnīti tiktāl, ka jūs kritīsīt pie zemes.
- 8 Un notiks, ka katram, kas ticēs Dieva Dēlam, tam būs mūžīgā dzīvība.
- 9 Un lūk, tā Tas Kungs ir man pavēlējis caur Savu eņģeli, lai es nāktu un pastāstītu šīs lietas jums; jā, Viņš ir pavēlējis man, lai es pravietotu šīs lietas jums; jā, Viņš teica man: Sauc uz šiem ļaudīm—nožēlojiet grēkus un sataisiet Tā Kunga ceļu!
- 10 Un tagad tāpēc, ka es esmu lamanietis un runāju uz jums tos vārdus, ko Tas Kungs man pavēlēja, un tāpēc, ka tie bija smagi pret jums, jūs esat nikni uz mani un meklējat mani nogalināt, un esat padzinuši mani no sava vidus.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 Un jūs dzirdēsīt manus vārdus, jo šajā nolūkā es esmu uzrāpies uz šīs pilsētas sienām, lai jūs varētu dzirdēt un zināt tos Dieva sodus, kas jūs gaida jūsu nekrietnību dēļ, un arī, lai jūs varētu zināt grēku nožēlošanas nosacījumus;
- 12 un arī, lai jūs varētu zināt par Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Debesu un Zemes Tēva, visa Radītāja no paša sākuma, atnākšanu; un lai jūs varētu zināt Viņa atnākšanas zīmes, ar nolūku, lai jūs varētu ticēt Viņa Vārdam.
- 13 Un, ja jūs ticat Viņa Vārdam, jūs nožēlosīt visus savus grēkus, lai tādējādi jūs varētu saņemt to piedošanu caur Viņa nopelniem.
- 14 Un lūk, vēl vienu zīmi es dodu jums, jā, zīmi par Viņa nāvi.
- 15 Jo lūk, Viņam noteikti jāmirst, lai glābšana nāktu; jā, tas Viņam pienākas un ir nepieciešams, lai viņš mirtu, lai īstenotu mirušo augšāmcelšanos, lai tādējādi cilvēki tiktu vesti Dieva priekšā.
- 16 Jā, lūk, Viņa nāve īsteno augšāmcelšanos un atpestī visu cilvēci no pirmās nāves—garīgās nāves; jo visa cilvēce dēļ Ādama Krišanas, būdama padzīta no Tā Kunga vaiga, tiek uzskatīta par mirušu attiecībā gan uz laicīgām, gan garīgām lietām.
- 17 Bet lūk, Kristus augšāmcelšanās atpestī cilvēci, jā, patiesi visu cilvēci un atved to atpakaļ Tā Kunga vaiga priekšā.
- 18 Jā, un tā nodibina grēku nožēlošanas nosacījumus, tā ka katrs, kas nožēlo grēkus, tas netiek nocirsts un iemests ugunī; bet katrs, kas nenozēlo grēkus, tiek nocirsts un iemests ugunī; un pār tiem atkal nāk garīgā nāve, jā, otrā nāve, jo viņi tiek atkal padzīti no visa tā, kas piederas taisnīgumam.
- 19 Tādēļ nožēlojiet jūs, nožēlojiet jūs grēkus, lai, zinādami šīs lietas un nedarīdami tās, jūs neļautu sev nonākt zem nosodījuma un jūs netiktu novesti līdz šai otrajai nāvei.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

- 20 Bet lūk, kā es jau teicu jums par citu zīmi, par Viņa nāves zīmi, lūk, tanī dienā, kad Viņš mirs, saule aptumšosies un atteiksies dot savu gaismu jums; un arī mēness un zvaigznes, un nebūs gaismas uz visas šīs zemes virsas, tieši no tā brīža, kad Viņš mirs, trīs dienu garumā līdz brīdim, kad Viņš atkal uzcelties no mironiem.
- 21 Jā, tanī brīdī, kad Viņš izlaidīs garu, būs pērkoni un zibeņi daudz stundu garumā, un zeme drebēs un trīcēs; un klintis, kas ir uz zemes virsas, kas ir gan virs zemes, gan zem tās, kuras jūs zināt, ka tagad ir nesašķeltas, jeb lielākā daļa no tām ir viena nesašķelta masa, tiks sašķeltas;
- 22 jā, tās sašķelsies uz pusēm un pēc tam tiks atrastas saplaisājušas un sasprēgājušas, un salauztos gabalos pa visu zemes virsu, jā, gan virs zemes, gan zem tās.
- 23 Un lūk, būs lielas vētras, un daudzi kalni tiks nolīdzināti kā ielejas, un būs daudzas vietas, kas tagad tiek sauktas par ielejām, kas kļūs par kalniem, kuru augstums ir liels.
- 24 Un daudzi lielceļi tiks sabojāti, un daudzas pilsētas izpostītas.
- 25 Un daudzi kapī atvērsies un atdos savus mirušos; un daudzi svētie parādīsies daudziem.
- 26 Un lūk, to eņģelis runāja uz mani; jo viņš teica man, ka būs pērkoni un zibeņi daudz stundu garumā.
- 27 Un viņš teica man, kamēr pērkons un zibens, un vētra turpināsies, ka šīs lietas notiks un ka tumsa pārklās visu zemi trīs dienu garumā.
- 28 Un eņģelis teica man, ka daudzi redzēs lielākas lietas nekā šīs, ar nolūku, lai viņi varētu ticēt, ka šīs zīmes un šie brīnumi nāks pār visu zemes virsu, ar nolūku, lai nebūtu iemesla neticībai starp cilvēku bērniem—

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 un tas ir ar nolūku, lai katrs, kas ticēs, tiktu izglābts, un pār katru, kas neticēs, taisnīgs sods nāktu pār to; un arī, ja viņi tiek nosodīti, viņi paši izraisa savu nosodišanu.

30 Un tad atcerieties, atcerieties, mani brāļi, ka katrs, kas iet bojā, iet bojā pats sevis dēļ; un katrs, kas dara nekrietnību, dara to sev pašam; jo lūk, jūs esat brīvi, jums ir ļauts rīkoties pašiem; jo lūk, Dievs ir devis jums zināšanas un Viņš ir darījis jūs brīvus.

31 Viņš ir devis jums, lai jūs atšķirtu labu no ļauna, un Viņš ir devis jums, lai jūs izvēlētos dzīvību vai nāvi; un jūs varat darīt labu un tikt atjaunoti tam, kas ir labs, jeb tas, kas ir labs, tiks atjaunots jums; vai jūs varat darīt ļaunu, un tas, kas ir ļauns, tiks atjaunots jums.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helamana 15

- 1 Un tagad, mani mīlotie brāļi, lūk, es pasludinu jums, ka, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūsu nami tiks jums atstāti postā.
- 2 Jā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūsu sievām būs liels iemesls sērot tanī dienā, kad viņas zīdīs ar krūti; jo jūs mēģināsīt bēgt un nebūs nevienas vietas kur patverties; jā, un ak vai tām, kas ir ar bērnu, jo viņas būs grūtas un nevarēs aizbēgt; tādēļ viņas tiks samītas un pamestas, lai ietu bojā.
- 3 Jā, ak vai tiem ļaudīm, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja vien viņi nenožēlos grēkus, kad tie redzēs visas šīs zīmes un brīnumus, kas tiks tiem rādīti; jo lūk, viņi ir Tā Kunga izraudzīta tauta; jā, Nefija tautu Viņš mīl, un Viņš arī to pārmāca; jā, viņu nekrietnības dienās Viņš tos ir pārmācījis, tāpēc ka Viņš mīl tos.
- 4 Bet lūk, mani brāļi, lamaniešus Viņš neieredz dēļ viņu darbiem, kas nemitīgi ir ļauni, un tas dēļ viņu tēvu paražu nekrietnībām. Bet lūk, glābšana nāk pie tiem caur nefijiešu sludināšanu; un ar tādu nolūku Tas Kungs ir pagarinājis viņu dienas.
- 5 Un es gribu, lai jūs redzētu, ka lielākā daļa no tiem ir uz savu pienākumu takas un viņi piesardzīgi staigā Dieva priekšā, un viņi cenšas turēt Viņa pavēles un Viņa likumus, un Viņa spriedumus saskaņā ar Mozus likumu.
- 6 Jā, es saku jums, ka lielākā daļa no viņiem to dara, un tie pūlas ar nenogurstošu centību, lai viņi varētu atvest atlikušos savus brāļus pie patiesības atziņas; tādēļ ir daudzi, kas papildina viņu skaitu ik dienas.
- 7 Un lūk, jūs zināt paši, jo jūs to liecinājāt, ka tie, kas tiek atvesti pie patiesības atziņas un zina par savu tēvu ļaunajām un negantajām paražām, un tiek pārliecināti ticēt Svētajiem Rakstiem, jā, svēto praviešu pravietojumiem, kas ir rakstīti, kas ved tos pie ticības Tam Kungam un pie grēku nožēlošanas, šī ticība un grēku nožēlošana izraisa pārmaiņu sirdī—

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 tādēļ, cik pie tā nonāk, jūs zināt paši, ir stingri un nelokāmi ticībā un tajā, ar ko tie ir darīti brīvi.
- 9 Un jūs zināt arī, ka viņi ir aprakuši savus kara ieročus, un viņi baidās tos ņemt, lai kaut kādā veidā nesagrēkotu; jā, jūs varat redzēt, ka viņi baidās grēkot—jo lūk, viņi drīzāk ļaus saviem ienaidniekiem sevi samīt un nokaut, un nepacels savus zobenus pret tiem, un tas dēļ viņu ticības Kristum.
- 10 Un tad, dēļ viņu nelokāmības, kad viņi tic tam, kam viņi tic, jo dēļ viņu stingrības, kad viņi vienreiz ir tikuši apgaismoti, lūk, Tas Kungs svētīs tos un pagarinās viņu dienas, neskatoties uz viņu nekrietnību—
- 11 jā, pat ja viņi kritīs neticībā, Tas Kungs pagarinās viņu dienas, līdz pienāks tas laiks, par kuru runāja mūsu tēvi un arī pravietis Zēnoss, un daudzi citi pravieši, par mūsu brāļu lamaniešu atjaunošanu atkal patiesības atziņā—
- 12 jā, es saku jums, ka vēlākos laikos Tā Kunga solījumi tiks attiecināti uz mūsu brāļiem lamaniešiem; un, neskatoties uz tām daudzajām ciešanām, kas tiem būs, un neskatoties uz to, ka viņi tiks dzenāti turp un šurp pa zemes virsu, un tiks vajāti, un tiks satriekti un visur izkaisīti, un tiem nebūs patvēruma vietas, Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem.
- 13 Un tas ir saskaņā ar pravietojumu, ka viņi atkal tiks vesti pie patiesības atziņas, kas ir zināšanas par viņu Pestītāju un viņu diženo un patieso Ganu, un tiks ieskaitīti starp Viņa avīm.
- 14 Tādēļ es saku jums, ka viņiem būs labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.
- 15 Jo lūk, ja viņiem būtu bijuši rādīti visi šie varenie darbi, kas ir rādīti jums, jā, tiem, kas krita neticībā dēļ savu tēvu paražām, jūs varat paši redzēt, ka viņi vairs nebūtu krituši neticībā.
- 16 Tādēļ tā saka Tas Kungs: Es pilnīgi neiznīcināšu viņus, bet Es darišu tā, lai Manas gudrības dienā viņi atkal atgrieztos pie Manis, saka Tas Kungs.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

17 Un tad lūk, saka Tas Kungs par nefijiešu tautu: Ja viņi nenožēlos grēkus un necentīsies darīt Manu gribu, Es pilnīgi tos iznīcināšu, saka Tas Kungs, dēļ viņu neticības, neskatoties uz tiem daudzajiem varenajiem darbiem, ko Es esmu darījis viņu vidū; un, tāpat kā Tas Kungs dzīvo, tas tā notiks, saka Tas Kungs.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helamana 16

- 1 Un tad notika, ka bija daudzi, kas dzirdēja Samuēla lamanieša vārdus, kurus viņš runāja no pilsētas sienām. Un tie, kas noticēja viņa teiktajam, devās un meklēja pēc Nefija; un kad viņi bija nākuši un atraduši to, viņi atzina tam savus grēkus un nenoliedza tos, vēlēdamies, lai viņi taptu kristīti Tam Kungam.
- 2 Bet visi tie, kas neticēja Samuēla vārdiem, bija nikni uz viņu; un viņi meta ar akmeņiem tam uz sienas, un arī daudzi šāva bultas uz viņu, kad tas stāvēja uz sienas; bet Tā Kunga Gars bija ar viņu, tā ka tie nevarēja trāpīt viņam nedz ar saviem akmeņiem, nedz ar savām bultām.
- 3 Tad, kad viņi redzēja, ka viņi nevar tam trāpīt, bija daudz vairāk tādu, kas noticēja viņa vārdiem, tā ka viņi devās pie Nefija, lai taptu kristīti.
- 4 Jo lūk, Nefijs kristīja un pravietoja, un sludināja, piesaukdams ļaudīm grēku nožēlošanu, rādīdams zīmes un brīnumus, darīdams brīnumainus darbus ļaužu starpā, lai tie varētu zināt, ka Kristum drīz jānāk—
- 5 stāstīdams tiem par tām lietām, kurām drīz vajadzēja notikt, lai viņi varētu zināt un atcerēties tad, kad tās notiks, ka tās tika darītas tiem zināmas iepriekš ar nolūku, lai viņi varētu ticēt; tādēļ tie, kas noticēja Samuēla vārdiem, devās pie viņa, lai taptu kristīti, jo viņi nāca, nožēlodami un atzīdamies savos grēkos.
- 6 Bet lielākā daļa no tiem neticēja Samuēla vārdiem; tādēļ, kad tie redzēja, ka viņi nevar trāpīt tam ar saviem akmeņiem un savām bultām, viņi sauca uz saviem virsniekiem, sacīdami: Saņemiet šo cilvēku un sasieniet to, jo lūk, viņš ir velns; un dēļ tā velna spēka, kas ir viņā, mēs nevaram tam trāpīt ar saviem akmeņiem un savām bultām, tādēļ saņemiet to un sasieniet viņu, un aizvāciet to.
- 7 Un, kad viņi devās, lai sagrābtu to, lūk, viņš nolēca lejā no sienas un aizbēga prom no viņu zemēm, jā, patiesi uz savu paša zemi, un sāka sludināt un pravietot starp saviem ļaudīm.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 Un lūk, par viņu vairs nekad netika dzirdēts starp nefījiešiem; un tā tas bija ar tiem ļaudīm.

9 Un tā beidzās astoņdesmit un sestais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

10 Un tā beidzās arī astoņdesmit un septītais soģu valdīšanas gads, lielākajai ļaužu daļai paliekot savā lepņībā un bezdievībā, un mazākajai daļai staigājot daudz piesardzīgāk Dieva priekšā.

11 Un šāds stāvoklis bija arī astoņdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā.

12 Un bija tikai nelielas pārmaiņas ļaužu lietās, izņemot tikai to, ka ļaudis vairāk nocietinājās nekrietnībā un darīja arvien vairāk un vairāk to, kas bija pretēji Dieva pavēlēm, astoņdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā.

13 Bet notika deviņdesmitajā soģu valdīšanas gadā, ka tika lielas zīmes un brīnumi doti tautai, un praviešu vārdi sāka piepildīties.

14 Un eņģeļi parādījās cilvēkiem, gudriem cilvēkiem, un sludināja tiem labas vēstis par lielu prieku; tā šajā gadā Raksti sāka piepildīties.

15 Tomēr ļaudis sāka nocietināt savas sirdis, izņemot to daļu no viņiem, kas stiprāk ticēja, gan no nefījiešiem, gan arī no lamaniešiem, un sāka paļauties uz savu pašu spēku un uz savu pašu gudrību, sacīdami:

16 Dažas lietas viņi varēja uzminēt pareizi starp tik daudzām; bet lūk, mēs zinām, ka visi tie lielie un brīnumainie darbi nevar notikt, par kuriem ir runāts.

17 Un tie sāka spriest un strīdēties savā starpā, sacīdami:

18 Tas nav prātīgi, lai tāda būtne kā Kristus nāktu; ja tā ir, un Viņš ir Dieva Dēls, debesu un zemes Tēvs, kā ir teikts, kāpēc Viņš neparādīsies mums tāpat kā tiem, kas būs Jeruzālemē?

19 Jā, kāpēc Viņš neparādīsies šinī zemē tāpat kā Jeruzālemes zemē?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

- 20 Bet lūk, mēs zinām, ka tā ir ļauna paraža, kas ir nodota mums no mūsu tēviem, lai liktu mums ticēt kaut kādām lielām un brīnumainām lietām, kam jānotiek, bet ne starp mums, bet zemē, kas ir tālu, zemē, kuru mēs nezinām; tādēļ viņi var turēt mūs neziņā, jo mēs nevaram būt par aculieciniekiem, ka tās ir patiesas.
- 21 Un viņi ar ļaunā viltīgajām un noslēpumainajām izveicībām izdara dažus lielus brīnumus, ko mēs nevaram saprast, kas mūs turēs par viņu vārdu kalpiem, un arī viņu kalpiem, jo mēs esam atkarīgi no tiem, lai tie mācītu mums Vārdu; un tā viņi turēs mūs neziņā, ja mēs atdosim sevi tiem, visas mūsu mūža dienas.
- 22 Un daudz ko vairāk ļaudis iedomājās savās sirdīs, kas bija ģeķīgs un tukšs; un daudzi bija uztraukti, jo Sātans nemitīgi tos uzkūdīja nekrietnībai; jā, viņš staigāja apkārt, izplatīdams baumas un strīdus pa visu zemes virsu, lai viņš varētu nocietināt ļaužu sirdis pret to, kas bija labs, un pret to, kam jānāk.
- 23 Un, neskatoties uz zīmēm un brīnumdarbiem, kas tika darīti starp Tā Kunga ļaudīm, un daudzajiem brīnumiem, ko viņi darīja, Sātans bija ieguvis lielu varu pār ļaužu sirdīm uz visas zemes virsas.
- 24 Un tā beidzās deviņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.
- 25 Un tā beidzās Helamana grāmata, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Trešais Nefijs

Tā Nefija grāmata, kurš bija dēls Nefijam, kas bija dēls Helamanam

Un Helamans bija dēls Helamanam, kas bija dēls Almam, kas bija dēls Almam, kas bija pēctecis no Nefija, kas bija dēls Lebijam, kurš iznāca no Jeruzālemes, Jūdas ķēniņa Cedekijas pirmajā valdīšanas gadā.

3. Nefija 1

- 1 Tad notika, ka deviņdesmit un pirmais gads bija pagājis un tas bija seši simti gadu no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, un tas bija tajā gadā, kad Lahoneuss bija augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi.
- 2 Un Nefijs, Helamana dēls, bija devies prom no Zarahemlas zemes, nodevis savam dēlam Nefijam, kurš bija viņa vecākais dēls, gādību pār plāksnēm no misiņa, un visiem pierakstiem, kas bija tikuši vesti, un visām tām lietām, kas tika turētas svētas kopš Lehija aiziešanas no Jeruzālemes.
- 3 Tad viņš devās prom no tās zemes un, kurp viņš aizgāja, neviens cilvēks nezina; un viņa dēls Nefijs veda pierakstus viņa vietā, jā, pierakstu par savu tautu.
- 4 Un notika deviņdesmit un otrā gada sākumā, lūk, praviešu pravietojumi sāka piepildīties pilnīgāk, jo tika dotas lielākas zīmes un lielāki brīnumdarbi darīti tautā.
- 5 Bet bija daži, kas sāka teikt, ka laiks ir pagājis, lai tie vārdi, ko bija runājis Samuēls lamanietis, taptu piepildīti.
- 6 Un tie sāka ļauni priecāties par saviem brāļiem, sacīdami: Lūk, laiks ir pagājis un Samuēla vārdi nav piepildījušies, tādēļ jūsu prieks un jūsu ticība par tiem ir bijuši velti.

Third Nephi

The Book of Nephi the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Un notika, ka viņi sacēla lielu nemieru visā zemē; un ļaudis, kas ticēja, sāka kļūt ļoti bēdīgi, ka kaut kādā veidā tas, par ko bija ticis runāts, varētu nepiepildīties.
- 8 Bet lūk, viņi stāvēja nelokāmi par to dienu un to nakti, un to dienu, kas būs kā viena diena, it kā nebūtu nakts, lai viņi varētu zināt, ka viņu ticība nav bijusi velta.
- 9 Tad notika, ka neticīgie nolika dienu, lai visi tie, kas ticēja šīm paražām, tiktu nodoti nāvei, ja vien nenotiks šī zīme, ko bija devis pravietis Samuēls.
- 10 Tad notika, kad Nefijs, Nefija dēls, redzēja šo savas tautas bezdievību, viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi.
- 11 Un notika, ka viņš gāja un nometās ceļos zemē, un spēcīgi piesauca savu Dievu par saviem ļaudīm, jā, par tiem, kurus grasījās nogalināt dēļ viņu ticības savu tēvu paražām.
- 12 Un notika, ka viņš spēcīgi piesauca To Kungu visu to dienu; un lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, sacīdama:
- 13 Pacel savu galvu un turi drošu prātu; jo redzi, tas laiks ir tuvu un šajā naktī zīme tiks dota, un rīt Es nākšu pasaulē, lai parādītu pasaulei, ka Es piepildīšu visu to, ko Es liku runāt ar Savu svēto praviešu muti.
- 14 Lūk, Es nāku pie savējiem, lai izpildītu visas tās lietas, ko Es esmu darījis zināmas cilvēku bērniem kopš pasaules Radīšanas, un izpildītu gan Tēva, gan Dēla gribu—Tēva no Manis, un Dēla no Manas miesas. Un lūk, tas laiks ir tuvu, un šajā naktī zīme tiks dota.
- 15 Un notika, ka tie vārdi, kas nāca pie Nefija, tika piepildīti atbilstoši tam, kā tie tika runāti; jo lūk, saulei norietot nebija tumsas; un ļaudis sāka brīnīties, tāpēc ka nebija tumsas, kad pienāca nakts.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 Un bija daudzi, kas nebija ticējuši praviešu vārdiem, kas krita pie zemes un kļuva kā miruši, jo viņi zināja, ka tā lielā iznīcināšanas iecere, ko viņi bija iecerējuši tiem, kas ticēja praviešu vārdiem, bija izjaukta; jo tā zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt.

17 Un viņi zināja, ka Dieva Dēlam drīz ir jāparādās; jā, īsāk, visi ļaudis uz visas tās zemes virsas no rietumiem līdz austrumiem, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē dienvidos, bija tik ārkārtīgi pārsteigti, ka viņi krita pie zemes.

18 Jo viņi zināja, ka pravieši bija liecinājuši par šīm lietām daudzus gadus, un ka zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt; un viņi sāka baidīties dēļ savas nekrietnības un savas neticības.

19 Un notika, ka nebija tumsas visu to nakti, bet bija tikpat gaišs kā dienas vidū. Un notika, ka saule uzlēca no rīta atkal savā noteiktajā kārtībā, un viņi zināja, ka tā bija tā diena, kad jāpiedzimst Tam Kungam, dēļ tās zīmes, kas bija tikusi dota.

20 Un viss bija noticis, jā, visas lietas līdz pat katram sīkumam, saskaņā ar praviešu vārdiem.

21 Un notika arī, ka jauna zvaigzne parādījās saskaņā ar Vārdu.

22 Un notika, ka no tā brīža un turpmāk Sātans izplatīja melus starp ļaudīm, lai nocietinātu viņu sirdis ar nolūku, lai tie neticētu šīm zīmēm un brīnumiem, ko tie bija redzējuši; bet, neskatoties uz šiem meliem un krāpšanos, lielākā daļa ļaužu ticēja un tika pievērsti Tam Kungam.

23 Un notika, ka Nefijs gāja starp ļaudīm, un arī daudzi citi, kristīdami grēku nožēlošanai, kurā bija liela grēku piedošana. Un tā ļaudīm atkal sākās miers tai zemē.

24 Un nebija strīdu, kaut arī bija daži, kas sāka sludināt, cenšoties pierādīt ar Rakstiem, ka vairs nebija vajadzīgs ievērot Mozus likumu. Tad nu šīnī lietā viņi maldījās, nesaprātuši Rakstus.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

- 25 Bet notika, ka viņi drīz tika pievērsti un tika pārliecināti par tiem maldiem, kuros viņi bija, jo tiem tika darīts zināms, ka likums vēl nebija piepildīts un ka tam ir jātop piepildītam katrā sīkumā; jā, Vārds nāca pie tiem, ka tam ir jātop piepildītam; jā, nezudīs neviena rakstu zīmīte jeb neviens rakstu galiņš, līdz tas viss netiks piepildīts; tādēļ tajā pašā gadā viņi tika vesti pie savu maldu atziņas un atzinās savās kļūdās.
- 26 Un tā deviņdesmit un otrais gads pagāja, atnesdams prieka vēstis ļaudīm dēļ tām zīmēm, kas notika saskaņā ar visu svēto praviešu pravietojumu vārdiem.
- 27 Un notika, ka arī deviņdesmit un trešais gads pagāja mierā, izņemot tikai Gadiantona laupītājus, kas dzīvoja kalnos un kas apsēda zemi; jo tik stipri bija viņu nocietinājumi un viņu slepenās vietas, ka ļaudis nevarēja tos pieveikt; tādēļ tie izdarīja daudzas slepkavības un sarīkoja lielu kaušanu starp ļaudīm.
- 28 Un notika, ka deviņdesmit un ceturtajā gadā tie sāka lielā mērā pieaugt dēļ tā, ka bija daudzi atkritēji no nefijiešiem, kas aizbēga pie tiem un izraisīja daudz bēdu starp tiem nefijiešiem, kas palika tai zemē.
- 29 Un arī starp lamaniešiem bija iemesls daudzām bēdām; jo lūk, viņiem bija daudz bērnu, kas ar gadiem izauga, kļuva stipri un patstāvīgi, un ar dažu, kas bija zoramieši, meliem un viņu glaimojošajiem vārdiem tika aizvilināti, lai pievienotos šiem Gadiantona laupītājiem.
- 30 Un tā arī lamanieši tika sāpināti, un viņu ticība un taisnīgums sāka mazināties jaunās paaudzes ļaundarību dēļ.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3. Nefija 2

- 1 Un notika, ka tā pagāja arī deviņdesmit un piektais gads, un ļaudis sāka aizmirst šīs zīmes un brīnumus, ko viņi bija dzirdējuši, un sāka aizvien mazāk un mazāk brīnīties par zīmēm un brīnumdarbiem no debesīm, tā ka viņi palika cieti savās sirdīs un akli savos prātos un pārstāja ticēt visam, ko viņi bija dzirdējuši un redzējuši—
- 2 Iedomādamies tādas tukšas lietas savās sirdīs, ka to darīja cilvēki un ar velna spēku, lai aizvilinātu un apkrāptu ļaužu sirdis; un tā Sātans atkal ieguva varu pār ļaužu sirdīm, tā ka viņš padarīja aklas viņu acis un noveda tos pie uzskata, ka Kristus mācība ir ģekīga un tukša lieta.
- 3 Un notika, ka ļaudis stipri pieauga bezdievībā un negantībās; un viņi neticēja, ka vēl tiks dotas kādas zīmes vai brīnumdarbi; un Sātans staigāja apkārt, aizvezdams ļaužu sirdis, kārdinādams tos un likdams tiem darīt lielas bezdievības tanī zemē.
- 4 Un tā pagāja deviņdesmit un sestais gads; un arī deviņdesmit un septītais gads; un arī deviņdesmit un astotais gads; un arī deviņdesmit un devītais gads;
- 5 un arī simtais gads pagāja kopš Mosijas dienām, kurš bija ķēniņš pār nefijiešu tautu.
- 6 Un seši simti un deviņi gadi bija pagājuši, kopš Lehijs pameta Jeruzālemi.
- 7 Un deviņi gadi bija pagājuši kopš tā laika, kad zīme tika dota, par ko bija runājuši pravieši, ka Kristus nāks pasaulē.
- 8 Tagad nefijieši sāka skaitīt savu laiku no tā brīža, kad zīme tika dota, jeb no Kristus atnākšanas; tādējādi deviņi gadi bija pagājuši.
- 9 Un Nefijs, kurš bija tēvs Nefijam, kura gādībā bija Raksti, neatgriezās Zarahemlas zemē, un nekur visā zemē viņš nebija atrodams.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

- 10 Un notika, ka tauta vēl joprojām palika bezdievībā, neskatoties uz daudzajām sludināšanām un pravietašanām, kas tika sūtītas to vidū; un tā pagāja arī desmitais gads; un vienpadsmitais gads arī pagāja nekrietnībā.
- 11 Un notika trīspadsmitajā gadā, ka sākās kari un strīdi visā zemē; jo Gadiantona laupītāju bija kļuvis tik daudz un tie bija nogalinājuši tik daudzus no ļaudīm, un nopostījuši tik daudzas pilsētas, un izplatījuši tik daudz nāvi un slepkavības visā zemē, ka kļuva nepieciešams visiem ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, pacelt ieročus pret tiem.
- 12 Tādēļ visi lamanieši, kas bija tikuši pievērsti Tam Kungam, apvienojās ar saviem brāļiem nefijiešiem un bija spiesti savu dzīvību un savu sievu, un savu bērnu drošībai pacelt ieročus pret šiem Gadiantona laupītājiem, jā, un arī lai saglabātu savas tiesības un savas priekšrocības uz savu baznīcu un savu Dieva pielūgšanu, un savu neatkarību, un savu brīvību.
- 13 Un notika, ka pirms šis trīspadsmitais gads bija pagājis, nefijiešiem draudēja pilnīga iznīcība dēļ šī kara, kurš bija kļuvis ārkārtīgi smags.
- 14 Un notika, ka tie lamanieši, kas bija apvienojušies ar nefijiešiem, tika ieskaitīti starp nefijiešiem;
- 15 un viņu lāsts tika noņemts no tiem, un viņu āda kļuva balta kā nefijiešiem.
- 16 Un viņu jaunie vīri un viņu meitas kļuva ārkārtīgi skaistas, un viņi tika ieskaitīti starp nefijiešiem un tika saukti par nefijiešiem. Un tā beidzās trīspadsmitais gads.
- 17 Un notika četrpadsmitā gada sākumā, ka karš starp laupītājiem un Nefija tautu turpinājās un kļuva ārkārtīgi smags; tomēr Nefija tauta guva zināmu pārākumu pār laupītājiem, tā ka viņi aizdzina tos prom no savām zemēm uz kalniem un to slepenajām vietām.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Un tā beidzās četrpadsmitais gads. Un piecpadsmitajā gadā tie nāca pret Nefija tautu; un Nefija tautas bezdievības un tās daudzo strīdu, un šķelšanās dēļ, Gadiantona laupītāji guva lielu pārākumu pār to.

19 Un tā beidzās piecpadsmitais gads, un tā tautai bija daudz ciešanu; un iznīcības zobens karājās pār to, tā ka viņi jau teju teju tika no tā satriekti, un tas viņu nekrietnības dēļ.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3. Nefija 3

- 1 Un tad notika, ka sešpadsmitajā gadā kopš Kristus atnākšanas Lahoneuss, zemes pārvaldnieks, saņēma vēstījumu no šīs laupītāju bandas vadoņa un valdnieka; un šie bija tie vārdi, kas bija rakstīti, sakot:
- 2 Lahoneus, viscēlākais un augstākais zemes pārvaldnieks, lūk, es rakstu šo vēstījumu tev un izsaku tev ārkārtīgi lielu uzslavu par tavu nelokāmību un arī par tavu ļaužu nelokāmību, aizstāvot to, ko jūs domājat esam jūsu tiesības un brīvība; jā, jūs stāvat labi, it kā tiktu atbalstīti ar kāda dieva roku, aizsargājot savu brīvību un savu īpašumu, un savu zemi, jeb to, ko jūs tā saucat.
- 3 Un man žēl, viscēlāko Lahoneus, ka jūs varat būt tik dumji un velti iedomāties, ka jūs varat stāvēt pretī tik daudziem drosmīgiem vīriem, kas ir manā pakļautībā, kuri patlaban stāv ar saviem ieročiem un ar lielu nepacietību gaida pēc vārda—Ejiet pret nefijiešiem un iznīciniet tos!
- 4 Un es, zinādams viņu neuzvaramo garu, pārbaudījis tos kaujas laukā un zinādams par viņu nebeidzamo naidu pret jums dēļ tām daudzajām netaisnībām, ko jūs esat tiem darījuši, tādēļ, ja viņi nāks pret jums, viņi piemeklēs jūs ar pilnīgu iznīcību.
- 5 Tādēļ es rakstīju tev šo vēstījumu, aizzīmogodams to ar savu paša roku, uztraucoties par jūsu labumu, dēļ jūsu nelokāmības tanī, kam jūs ticat, ka tas ir pareizi, un jūsu cēlā gara kaujas laukā.
- 6 Tādēļ es rakstu tev, vēlēdamies, lai jūs drīzāk nodotu šiem maniņiem ļaudīm savas pilsētas, savas zemes un savus īpašumus, nekā lai viņi piemeklētu jūs ar zobenu un iznīcība nāktu pār jums.
- 7 Jeb, citiem vārdiem, padodieties mums un pievienojieties mums, un iepazīstieties ar mūsu slepenajiem darbiem, un kļūstiet par mūsu brāļiem, lai jūs būtu tādi kā mēs—nevis mūsu vergi, bet mūsu brāļi un līdzdalībnieki visā mūsu bagātībā.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 Un lūk, es zvēru tev ar zvērestu, ja jūs to darīsīt, jūs netiksīt nogalināti; bet, ja jūs to nedarīsīt, es zvēru tev ar zvērestu, ka nākamajā mēnesī es pavēlēšu, lai mani karapulki nāktu pret jums, un viņi neapturēs savu roku un nesaudzēs, bet kaus jūs un ļaus zobenam krist pār jums, līdz jūs izzudīsīt.

9 Un lūk, es esmu Gidianhijs; un es esmu šīs slepenās Gadiantona biedrības vadonis; šī biedrība un tās darbi, es zinu, ir labi; un tie ir seni un tie ir nodoti mums.

10 Un es rakstu šo vēstījumu tev, Lahoneus, un es ceru, ka jūs atdosīt savas zemes un savus īpašumus bez asinsizliešanas, lai šie mani ļaudis, kas ir atšķēlušies no jums dēļ jūsu ļaundarbībām, varētu atgūt savas tiesības un valdību, jo jūs paturējāt viņu valdīšanas tiesības, un, ja jūs to nedarīsīt, es atriebšu tiem pāri darīto. Es esmu Gidianhijs.

11 Un tad notika, kad Lahoneuss bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi pārsteigts dēļ Gidianhija bezkaunības, pieprasot īpašumā nefijiešu zemes, un arī draudot ļaudīm un atriebjot netaisnības par tiem, kam nav darīts pāri, izņemot vienīgi to, ka viņi paši bija darījuši nepareizi, pārejot pie šiem ļaunajiem un negantajiem laupītājiem.

12 Tad lūk, šis Lahoneuss, pārvaldnieks, bija taisns vīrs un nevarēja tikt iebiedēts ar laupītāju prasībām un draudiem; tādēļ viņš neklausīja Gidianhija, laupītāju vadoņa, vēstījumam, bet viņš lika, lai viņa ļaudis piesauktu To Kungu pēc spēka tanī brīdī, kad laupītāji tiem uzbruks.

13 Jā, viņš sūtīja uzsaukumu starp visiem ļaudīm, lai tie savāktu kopā savas sievas un savus bērnus, savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, izņemot tikai savu zemi, vienā vietā.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 Un viņš lika, lai nocietinājumi tiktu celti ap viņiem un tie būtu ārkārtīgi stipri. Un viņš lika, lai gan nefijiešu, gan lamaniešu, jeb visu to, kas bija ieskaitīti starp nefijiešiem, karapulki tiktu izvietoti kā sargi visapkārt, lai sargātu tos, un sargātu viņus no laupītājiem gan dienu, gan nakti.

15 Jā, viņš sacīja uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, ja vien jūs nenožēlosit visas savas nekrietnības un nepiesauksit To Kungu, jūs nekādā ziņā netiksīsit atbrīvoti no šo Gadiantona laupītāju rokām.

16 Un tik svarīgi un brīnumaini bija Lahoneusa vārdi un pravietojumi, ka tie izraisīja to, ka bailes nāca pār visu tautu; un viņi sasprindzināja visus savus spēkus, lai rīkotos saskaņā ar Lahoneusa vārdiem.

17 Un notika, ka Lahoneuss iecēla augstos virsniekus pār visiem nefijiešu karapulkiem, lai komandētu tos tad, kad laupītāji nāks no mežonīgā apvidus pret tiem.

18 Tad nu galvenais starp visiem augstajiem virsniekiem un visu nefijiešu karapulku augstākais pavēlnieks tika iecelts, un viņa vārds bija Gidgidonijs.

19 Tad nu tā bija paraža starp visiem nefijiešiem — iecelt par saviem augstākajiem virsniekiem (izņemot tikai viņu bezdievības laikos) kādu, kam bija atklāsmes un arī pravietojuma gars; tādējādi šis Gidgidonijs bija liels pravietis to vidū, kā arī bija augstākais soģis.

20 Tad ļaudis sacīja uz Gidgidoniju: Lūdz To Kungu, un iesim kalnos un mežonīgā apvidū, lai mēs varētu uzbrukt tiem laupītājiem un iznīcināt tos viņu pašu zemēs.

21 Bet Gidgidonijs sacīja uz tiem: Tas Kungs neļauj; jo, ja mēs iesim pret viņiem, Tas Kungs nodos mūs viņu rokās; tādēļ mēs sagatavosimies savu zemju vidū un mēs sapulcināsim kopā visus mūsu karapulkus, un mēs neiesim pret tiem, bet mēs gaidīsim, līdz viņi nāks pret mums; tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, ja mēs to darīsim, Viņš nodos tos mūsu rokās.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

- 22 Un notika, ka septiņpadsmitajā gadā, pašās gada beigās, Lahoneusa uzsaukums bija izsūtīts pa visu zemes virsu, un viņi bija paņēmuši savus zirgus un savus kaujas ratus, un savus liellopus, un savus sīklopus, un savus ganāmpulkus, un savu labību, un visu savu mantu un gāja tūkstošiem un desmitiem tūkstošu, līdz viņi bija visi nonākuši tajā vietā, kas bija nozīmēta, lai viņi sapulcētos kopā un lai aizstāvētos pret saviem ienaidniekiem.
- 23 Un tā zeme, kas bija nozīmēta, bija Zarahemlas zeme, un tā zeme, kas bija starp Zarahemlas zemi un Pārpilnības zemi, jā, līdz robežai, kas bija starp Pārpilnības zemi un Postažas zemi.
- 24 Un bija daudzi tūkstoši ļaužu, kas tika saukti par nefījiešiem, kas sapulcējās kopā šajā zemē. Tad Lahoneuss lika, lai tie sapulcētos kopā zemē dienvidos tā lielā lāsta dēļ, kas bija pār zemi ziemeļos.
- 25 Un viņi nocietinājās pret saviem ienaidniekiem; un viņi dzīvoja vienā zemē un vienā pulkā, un tie baidījās no vārdiem, ko bija runājis Lahoneuss, tā ka viņi nožēloja visus savus grēkus; un viņi izteica savas lūgšanas Tam Kungam, savam Dievam, lai Viņš atbrīvotu viņus tajā laikā, kad viņu ienaidnieki nāks pret tiem cīnīties.
- 26 Un viņi bija ārkārtīgi noskumuši dēļ saviem ienaidniekiem. Un Gidgidonijs lika, lai viņi izgatavotu visāda veida kara ieročus un lai viņi būtu stīpri ar bruņām un ar aizsargiem, un ar vairogiem, pēc viņa norādījumiem.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3. Nefija 4

- 1 Un notika, ka astoņpadsmitā gada pašās beigās šie laupītāju karapulki bija sagatavojušies kaujai un sāka nākt un iebrukt no kalniem un no mežonīgā apvidus, un saviem cietokšņiem, un savām slepenajām vietām, un sāka ieņemt zemes, gan tās, kas bija zemē dienvidos, gan tās, kas bija zemē ziemeļos, un sāka sagrābt visas zemes, ko bija atstājuši nefijieši, un pilsētas, kas bija pamestas neapdzīvotas.
- 2 Bet lūk, nebija nedz savvaļas zvēru, nedz medījuma tajās zemēs, ko bija atstājuši nefijieši, un tur, izņemot tikai mežonīgā apvidū, nebija nekāda medījuma laupītājiem.
- 3 Un laupītāji nevarēja izdzīvot dēļ pārtikas trūkuma, kā vien tikai mežonīgā apvidū, jo nefijieši bija atstājuši savas zemes pamestas un bija savākuši kopā savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, un viņi bija vienā pulkā.
- 4 Tādēļ laupītājiem nebija iespēju laupīt un iegūt pārtiku, izņemot tikai kā nākt atklātā kaujā pret nefijiešiem; un nefijieši, būdami vienā pulkā un esot tik daudzi pēc skaita, un nodrošinājušies ar pārtiku un zirgiem, un liellopiem, un visādiem sīklopiem, lai viņi varētu pārtikt septiņu gadu garumā, pa to laiku viņi cerēja iznīcināt tos laupītājus no zemes virsas; un tā astoņpadsmitais gads pagāja.
- 5 Un notika, ka deviņpadsmitajā gadā Gidianhijs atklāja, ka viņam vajag iet cīņā pret nefijiešiem, jo nebija veida, kā viņi varētu izdzīvot, izņemot zagšanu un laupīšanu, un slepkavošanu.
- 6 Un viņi neuzdrīkstējās izplatīties pa zemes virsu, tā lai viņi varētu audzēt labību, baidoties, ka nefijieši uzbruks tiem un nokaus tos; tādēļ Gidianhijs deva pavēli saviem karapulkiem, lai šajā gadā viņi ietu kaujā pret nefijiešiem.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

- 7 Un notika, ka viņi gāja kaujā; un tas bija sestajā mēnesī; un lūk, liela un briesmīga bija tā diena, kad viņi nāca kaujā; un viņi bija tērpti kā laupītāji; un viņiem bija jērādas ap viņu gurniem, un viņi bija izkrāsojušies asinīm, un viņu galvas bija apcirptas, un viņiem bija bruņucepures, un liels un briesmīgs bija Gidianhija karapulku izskats dēļ viņu bruņām un tāpēc, ka tie bija izkrāsojušies asinīm.
- 8 Un notika, ka nefijiešu karapulki, kad tie ieraudzīja Gidianhija karapulku izskatu, visi krita pie zemes un piesauca To Kungu, savu Dievu, lai Viņš saudzētu viņus un atbrīvotu tos no viņu ienaidnieku rokām.
- 9 Un notika, kad Gidianhija karapulki to redzēja, tie iesāka kliegt skaļā balsī no prieka, jo viņi domāja, ka nefijieši bija nokrituši bailēs no viņu šausmīgajiem karapulkiem.
- 10 Bet šajā lietā viņi vilās, jo nefijieši nebijās viņus; bet tie bijās savu Dievu un pielūdza Viņu pēc aizstāvības; tādēļ, kad Gidianhija karapulki skrēja uz tiem, viņi bija sagatavojušies tos sastapt; jā, Tā Kunga spēkā viņi tos saņēma.
- 11 Un kauja sākās šai sestajā mēnesī; un liela un briesmīga bija tā kauja, jā, liela un briesmīga bija tā kaušana, tiktāl ka nekad nebija zināta tik liela un briesmīga kaušana starp Lehija ļaudīm, kopš viņš pameta Jeruzālemi.
- 12 Un, neskatoties uz draudiem un zvērestiem, ko Gidianhijš bija devis, lūk, nefijieši tos sakāva, tā ka viņi atkāpās to priekšā.
- 13 Un notika, ka Gidgidonijs pavēlēja, lai viņa karapulki vajātu tos līdz mežonīgā apvidus robežām un lai viņi neželotu nevienu, kas kritīs viņu rokās pa ceļam; un tā viņi vajāja tos un kāva tos līdz mežonīgā apvidus robežām, patiesi līdz viņi bija izpildījuši Gidgidonija pavēli.
- And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.
- And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.
- And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.
- But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.
- And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, in-somuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.
- And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, in-somuch that they did fall back from before them.
- And it came to pass that Gidgidoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgidoni.

- 14 Un notika, ka Gidianhijs, kurš bija stāvējis un drosmīgi cīnījies, tika vajāts, kad viņš bēga; un, būdams noguris no savas lielās cīņšanās, viņš tika panākts un nogalināts. Un tāds bija laupītāja Gidianhija gals.
- 15 Un notika, ka nefijiešu karapulki atgriezās atpakaļ savā drošības nocietinājumā. Un notika, ka šis deviņpadsmitais gads pagāja un laupītāji vairs nenāca kaujā, nedz arī tie nāca divdesmitajā gadā.
- 16 Un divdesmit un pirmajā gadā viņi nenāca kaujā, bet viņi nāca no visām pusēm, lai aplenkto visapkārt Nefija ļaudis; jo viņi domāja, ka, ja viņi nošķirs Nefija ļaudis no viņu zemēm un ierobežos tos no visām pusēm, un, ja viņi nošķirs tos no visām ārējām priekšrocībām, tad viņi varēs likt tiem padoties, atbilstoši savām vēlmēm.
- 17 Tagad viņi bija iecēlušī sev citu vadoni, kura vārds bija Zemnarihass; tādēļ tas bija Zemnarihass, kas lika, lai šis aplenkums tiktu izveidots.
- 18 Bet lūk, tas bija izdevīgi nefijiešiem; jo laupītājiem bija neiespējami turēt aplenkumu pietiekami ilgi, lai tam būtu kāda ietekme uz nefijiešiem to daudzo pārtikas krājumu dēļ, ko viņi bija nolikuši krātuvēs,
- 19 un pārtikas trūkuma dēļ starp laupītājiem; jo lūk, viņiem nebija nekā, kā vien gaļa viņu iztikai, un šo gaļu tie dabūja mežonīgā apvidū;
- 20 un notika, ka medījuma mežonīgajā apvidū kļuva maz, tā ka laupītāji jau gandrīz mira no bada.
- 21 Un nefijieši nepārtraukti izgāja dienā un naktī, un uzbruka viņu karapulkiem, un cirta tos tūkstošiem un desmitiem tūkstošu.
- 22 Un tā Zemnarihasa ļaudis radās vēlēšanās atkāpties no sava nodoma, dēļ tās lielās iznīcības, kas nāca uz tiem dienu un nakti.
- And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.
- And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.
- And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.
- Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.
- But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,
- And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;
- And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.
- And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.
- And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 Un notika, ka Zemnarihass deva pavēli saviem ļaudīm, lai viņi atkāptos no aplenkuma un ietu uz vistālākajām zemes daļām ziemeļos.

24 Un tad Gidgidonijs, sapratis viņu nodomu un zinādams viņu vājumu pārtikas trūkuma un tās lielās kaušanas dēļ, kas bija tikusi veikta to vidū, tādēļ viņš sūtīja savus karapulkus naktī un nogrieza to atkāpšanās ceļu, un izvietoja savus karapulkus viņu atkāpšanās ceļā.

25 Un to viņi darīja naktī un aizgāja aiz laupītājiem, tā ka no rīta, kad laupītāji iesāka savu pārgājieni, tos sastapa nefījiešu karapulki gan no viņu priekšas, gan viņu aizmugures.

26 Un laupītāji, kas bija dienvidos, arī tika nogriezti no savām atkāpšanās vietām. Un viss tas tika darīts pēc Gidgidonija pavēles.

27 Un bija daudzi tūkstoši, kas paši padevās gūstā nefījiešiem, un atlikušie no tiem tika nokauti.

28 Un viņu vadonis Zemnarihass tika saņemts un pakārts kokā, jā, patiesi tā galotnē, līdz viņš bija beigts. Un, kad viņi bija pakāruši, līdz tas bija miris, viņi nogāza to koku zemē un kļiedza skaļā balsī, sacīdami:

29 Lai Tas Kungs pasargā Savus ļaudis taisnībā un sirds svētumā, lai tie varētu likt gāzties zemē visiem, kas meklēs tos nokaut dēļ varas un slepenām savienībām, patiesi, kā šis vīrs ir nogāzts zemē.

30 Un tie priecājās un atkal kļiedza vienā balsī, sakot: Lai Ābrahāma Dievs un Īzāka Dievs, un Jēkaba Dievs aizsargā šo tautu taisnībā tik ilgi, cik vien tie piesauks sava Dieva Vārdu aizstāvībai.

31 Un notika, ka viņi visi kā viens izplūda dziedāšanā un sava Dieva slavēšanā par to milzīgo lietu, ko Viņš bija darījis to labā, pasargājot tos no krišanas viņu ienaidnieku rokās.

32 Jā, tie kļiedza: Ozianna Visuaugstajam Dievam! Un viņi kļiedza: Svētīts lai ir Tā Kunga, Visuvarēnā Dieva, Visuaugstā Dieva Vārds!

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgidoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgidoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 Un viņu sirdis pārplūda ar prieku, izplūstot daudz asarām tās milzīgās Dieva labestības dēļ, atbrīvojot tos no viņu ienaidnieku rokām; un viņi zināja, ka tas bija viņu grēku nožēlošanas un pazemības dēļ, ka viņi bija tikuši izglābti no mūžīgās iznīcības.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3. Nefija 5

- 1 Un tad lūk, nebija nevienas dzīvas dvēseles starp nefijiešiem, kas šaubītos kaut vismazākā mērā par visu svēto praviešu vārdiem, ko tie runājuši; jo viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka tie tiktu piepildīti.
- 2 Un viņi zināja, ka ir nepieciešams, lai Kristus nāktu, dēļ tām daudzajām zīmēm, kas bija dotas saskaņā ar praviešu vārdiem; un dēļ tām lietām, kas jau bija notikušas, viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka visas lietas notiks atbilstoši tam, kas ir ticis teikts.
- 3 Tādēļ viņi atmeta visus savus grēkus un savas negantības, un savas netiklības un kalpoja Dievam ar visu uzcītību dienu un nakti.
- 4 Un tad notika, kad viņi bija saņēmuši visus laupītājus gūstā, tā ka neviens neizbēga, kas nebija nogalināts, viņi iemeta savus gūstekņus cietumā, un viņi lika, lai Dieva vārds tiktu tiem sludināts; un visi tie, kas nožēloja savus grēkus un stājās derībā, ka viņi vairs neslepkavos, tika atsvabināti.
- 5 Bet visi tie, kas nestājās derībā un kas joprojām turpināja turēt savās sirdīs šīs slepenās slepkavības, jā, visi tie, kas tika atrasti, izdvešot draudus pret saviem brāļiem, tika tiesāti un sodīti saskaņā ar likumu.
- 6 Un tā viņi darīja galu visām tām ļaunajām un slepenajām, un negantajām savienībām, kurās bija veiktas tik daudzas bezdievības un tik daudzas slepkavības.
- 7 Un tā divdesmit un otrais gads pagāja, un divdesmit un trešais gads arī, un divdesmit un ceturtais, un divdesmit un piektais; un tā divdesmit un pieci gadi bija pagājuši.
- 8 Un atgadījās daudzas lietas, kas dažu acīs būtu lielas un brīnumainas; tomēr tās visas nevar tikt rakstītas šinī grāmatā, jā, šai grāmatā nevar ietvert pat simto daļu no tā, kas tika darīts tik daudzu ļaužu starpā divdesmit un piecu gadu garumā;

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 bet lūk, ir pieraksti, kas ietver visus šīs tautas darbus; un īsāku, bet patiesu aprakstu ir devis Nefijs.
- 10 Tādēļ es esmu taisījis savu pierakstu par šīm lietām no Nefija pieraksta, kas ir iegravēts uz plāksnēm, kas tiek sauktas par Nefija plāksnēm.
- 11 Un lūk, es taisu pierakstu uz plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām.
- 12 Un lūk, mani sauc Mormons, būdams nosaukts pēc Mormona zemes, zemes, kurā Alma nodibināja baznīcu starp ļaudīm, jā, pirmo baznīcu, kas tika nodibināta starp tiem pēc viņu pārkāpuma.
- 13 Lūk, es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēla mācekļis. Viņš mani ir aicinājis sludināt Viņa vārdu starp Viņa ļaudīm, lai tie varētu iegūt mūžīgo dzīvi.
- 14 Un ir kļuvis nepieciešams, lai es, saskaņā ar Dieva gribu, taisītu pierakstu par šīm lietām, kas ir tikušas darītas, lai to lūgšanas, kuri ir aizgājuši no šejienes, kuri bija svētie, tiktu papildītas atbilstoši viņu ticībai,
- 15 jā, nelielu pierakstu par to, kas notika no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.
- 16 Tādēļ es taisu savu pierakstu no aprakstiem, kurus ir devuši tie, kas ir bijuši pirms manis līdz manu dienu sākumam;
- 17 un tad es taisu pierakstu par to, ko es esmu redzējis ar savām paša acīm.
- 18 Un es zinu, ka pieraksts, ko es taisu, ir taisnīgs un patiess pieraksts; tomēr ir daudzas lietas, ko mēs dēļ savas valodas nevaram pierakstīt.
- 19 Un tagad es beidzu savu sakāmo, kas ir no manis, un turpinu sniegt savu aprakstu par tām lietām, kas ir bijušas pirms manis.
- 20 Es esmu Mormons un tiešs Lehija pēctecis. Man ir iemesls slavēt savu Dievu un savu Glābēju Jēzu Kristu, ka Viņš izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes (un neviens par to nezināja, izņemot Viņu pašu un tos, kurus Viņš izveda no tās zemes) un ka Viņš ir devis man un manai tautai tik daudz zināšanu par mūsu dvēseļu glābšanu.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

21 Viņš tiešām ir svētījis Jēkaba namu un ir bijis
žēlīgs pret Jāzepa pēcnācējiem.

22 Un, tā kā Lehija bērni turēja Viņa pavēles, Viņš
svētīja tos un bija labvēlīgs pret tiem saskaņā ar Savu
vārdu.

23 Jā, un Viņš tiešām atkal veda Jāzepa pēcnācēju
atlikumu pie Tā Kunga, viņu Dieva, atziņas.

24 Un tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš sapulcinās no
četrām zemes malām visu Jēkaba pēcnācēju
atlikumu, kas ir izkaisīts pa visu zemes virsu.

25 Un, kā Viņš ir derējis ar visu Jēkaba namu, patiesi
tā tiks derība, ko Viņš ir derējis ar Jēkaba namu,
izpildīta Viņa paša noteiktajā laikā visa Jēkaba nama
atjaunošanai atziņā par to derību, ko Viņš ir derējis
ar tiem.

26 Un tad viņi atzīs savu Pestītāju, kas ir Jēzus
Kristus, Dieva Dēls; un tad viņi tiks sapulcināti kopā
no četrām zemes malām savās pašu zemēs, no
kurienu tie bija izklīdināti; jā, kā Tas Kungs dzīvo,
tā tas būs. Āmen.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and
hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept
his commandments he hath blessed them and pros-
pered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of
the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their
God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in
from the four quarters of the earth all the remnant of
the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all
the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of
Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath
covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his
own due time, unto the restoring all the house of
Jacob unto the knowledge of the covenant that he
hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is
Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be
gathered in from the four quarters of the earth unto
their own lands, from whence they have been dis-
persed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3. Nefija 6

- 1 Un tad notika, ka divdesmit un sestajā gadā visi nefijiešu ļaudis atgriezās savās pašu zemēs, katrs vīrs ar savu ģimeni, saviem sīklopiem un ganāmpulkiem, saviem zirgiem un saviem liellopiem, un ar visu to, kas tam piederēja.
- 2 Un notika, ka viņi nebija apēduši visus savus pārtikas krājumus, tādēļ viņi ņēma sev līdzī visu, ko tie nebija apēduši, visu savu visāda veida labību un savu zeltu, un savu sudrabu un visas savas dārglietas, un viņi atgriezās savās pašu zemēs un savos īpašumos, gan ziemeļos, gan dienvidos, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē dienvidos.
- 3 Un tiem laupītājiem, kas bija stājušies derībā turēt zemē mieru, kas gribēja palikt lamanieši, viņi dāvāja zemes, atbilstoši to skaitam, lai tiem, pašiem strādājot, būtu no kā pārtikt; un tā viņi nodibināja mieru visā zemē.
- 4 Un viņi atkal sāka plaukt un kļūt stipri; un divdesmit un sestais un septītais gads pagāja, un bija liela kārtība tai zemē; un viņi izveidoja savus likumus atbilstoši godīgumam un taisnīgumam.
- 5 Un tad nebija nekā visā zemē, kas traucētu tautai nepārtraukti plaukt, izņemot, ja viņi kristu grēkā.
- 6 Un tad tas bija Gidgidonijs un soģis Lahoneuss, un tie, kas bija iecelti par vadoņiem, kas nodibināja šo lielo mieru šajā zemē.
- 7 Un notika, ka tika daudzas pilsētas uzceltas no jauna un tika daudzas vecās pilsētas atjaunotas.
- 8 Un tika daudzi lielceļi izbūvēti, un daudzi ceļi uztaisīti, kas veda no pilsētas uz pilsētu un no zemes uz zemi, un no vietas uz vietu.
- 9 Un tā pagāja divdesmit un astotais gads, un tautai bija nepārtraukts miers.
- 10 Bet notika divdesmit un devītajā gadā, ka sākās daži strīdi starp ļaudīm; un daži kļuva augstprātīgi lepnumā un lielībā dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām, jā, līdz pat lielām vajāšanām;

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgidoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

- 11 jo bija daudz tirgotāju tai zemē un arī daudz likumu zinātāju, un daudz ierēdņu.
- 12 Un ļaudis sāka atšķirties pēc stāvokļiem atbilstoši to bagātībai un to iespējām mācīties; jā, daži bija neizglītoti dēļ savas nabadzības, un citi saņēma lielas zinības dēļ savām bagātībām.
- 13 Daži kļuva augstprātīgi lepnībā un citi bija ārkārtīgi pazemīgi, daži atbildēja ar zaimiem pret zaimiem, turpretī citi pieņēma zaimus un vajāšanas un visāda veida bēdas, un nepagriezās un nezaimoja pretī, bet bija pazemīgi un nožēlas pilni Dieva priekšā.
- 14 Un tā radās liela nevienlīdzība visā zemē, tā ka baznīca sāka sašķelties; jā, tā ka trīsdesmitajā gadā baznīca bija sašķēlusies visā zemē, izņemot tikai nelielu skaitu lamaniešu, kas bija pievērsti patiesai ticībai, un viņi nepameta to, jo viņi bija stingri un nelokāmi, un nesatricināmi, gatavi ar visu centību turēt Tā Kunga baušļus.
- 15 Tad nu šīs ļaužu nekrietnības iemesls bija šis—Sātanam bija liela vara uzskūdit ļaudis darīt visādas nekrietnības un uzpūst tos lepnībā, kārdinot tos tiekties pēc spēka un varas, un bagātības, un pasaulesniecīgajām lietām.
- 16 Un tā Sātans aizvilināja ļaužu sirdis darīt visādas nekrietnības; tādēļ viņi baudīja mieru, bet tikai dažus gadus.
- 17 Un tā, trīsdesmitā gada sākumā tauta bija atstāta ilgu laiku, lai tiktu vadīta ar velna kārdinājumiem, kurp vien tas gribēja viņus vadīt, un darītu katru nekrietnību, ko tas gribēja, lai viņi darītu; un tā šī trīsdesmitā gada sākumā viņi bija ārkārtīgas bezdievības stāvoklī.
- 18 Tad nu viņi negrēkoja neziņā, jo viņi zināja Dieva gribu attiecībā uz sevi, jo tā bija tikusi tiem mācīta; tādējādi viņi apzināti sacēlās pret Dievu.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

- 19 Un tad tas bija Lahoneusa dēla Lahoneusa dienās, jo Lahoneuss ieņēma sava tēva krēslu un valdīja pār tautu tai gadā.
- 20 Un radās vīri, iedvesmoti no debesīm un sūtīti, lai stāvēdami starp ļaudīm visā zemē, droši sludinātu un liecinātu par tautas grēkiem un nekrietnībām, un liecinātu tiem par Izpirkšanu, ko Tas Kungs veiks par Saviem ļaudīm, vai citiem vārdiem, Kristus augšāmcelšanos; un tie liecināja droši par Viņa nāvi un ciešanām.
- 21 Tad bija daudzi no ļaudīm, kas bija ārkārtīgi nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām; un tie, kas bija nikni, bija galvenokārt augstākie soģi un tie, kas bija augstie priesteri un likumu zinātāji; jā, visi tie, kas bija likumu zinātāji, bija nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām.
- 22 Tad nu nebija neviena likumu zinātāja, nedz soģa, nedz augstā priesterā, kam būtu vara notiesāt kādu uz nāvi, ja viņu spriedumu nebija parakstījis zemes pārvaldnieks.
- 23 Tad nu bija daudzi no tiem, kas liecināja par lietām attiecībā uz Kristu, kas liecināja skaidri, kas bija saņemti un kurus soģi nodeva nāvei slepeni, lai ziņa par viņu nāvi nenāktu pie pārvaldnieka līdz to nāvei.
- 24 Tad lūk, tas bija pretēji zemes likumiem, ka kādam cilvēkam būtu jātiek nodotam nāvei, ja vien tiem nebija pilnvara no zemes pārvaldnieka—
- 25 tādēļ sūdzība nonāca Zarahemlas zemē zemes pārvaldniekam pret tiem soģiem, kas bija nodevuši Tā Kunga praviešus nāvei, neievērojot likumu.
- 26 Tad notika, ka tie tika saņemti un vesti soģa priekšā, lai tiktu sodīti par to noziegumu, ko tie bija pastrādājuši, saskaņā ar likumu, kas bija tautas dots.
- 27 Tad notika, ka šiem soģiem bija daudz draugu un radnieku; un atlikušie, jā, gandrīz visi likumu zinātāji un augstie priesteri, sapulcējās kopā un apvienojās ar šo soģu, kam bija jātop tiesātiem saskaņā ar likumu, radniekiem.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 Un viņi stājās derībā cits ar citu, jā, patiesi tādā derībā, kas tiem bija nodota no senatnes, šo derību deva un vadīja velns, lai apvienotos pret visu taisnīgo.

29 Tādējādi tie apvienojās pret Tā Kunga ļaudīm un stājās derībā iznīcināt viņus, un tos, kas bija vainīgi slepkavībā, atbrīvot no tiesas varas, kam bija jānotiek saskaņā ar likumu.

30 Un viņi neievēroja likumu un savas zemes tiesības; un viņi derēja cits ar citu nogalināt pārvaldnieku un iecelt ķēniņu pār to zemi, lai zemē vairs nebūtu brīvības, bet tā būtu pakļauta ķēniņiem.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3. Nefija 7

- 1 Tad lūk, es parādīšu jums, ka viņi neiecēla ķēniņu pār to zemi; bet tajā pašā gadā, jā, trīsdesmitajā gadā, viņi iznīcināja soģa krēslu, jā, noslepkavoja zemes augstāko soģi.
- 2 Un ļaudis sadalījās viens pret otru; un viņi atdalījās cits no cita pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radiem, un draugiem; un tā viņi iznīcināja zemes valdību.
- 3 Un katra cilts iecēla sev virsaiti jeb vadoni; un tā viņi izveidoja ciltis un cilšu vadoņus.
- 4 Tad lūk, nebija neviena cilvēka, kam nebūtu lielas ģimenes un daudz radnieku un draugu, tādēļ viņu ciltis kļuva ārkārtīgi lielas.
- 5 Tad nu tas viss tika darīts, un vēl nebija karu starp viņiem; un visa šī nekrietnība bija nākusi pār tautu tādēļ, ka viņi paši sevi atdeva Sātana varā.
- 6 Un valdības kārtība bija iznīcināta to, kuri noslepkavoja praviešus, draugu un radnieku slepenās savienības dēļ.
- 7 Un viņi izraisīja lielu strīdu tai zemē, tā ka taisnīgākā tautas daļa gandrīz visa kļuva ļauna; jā, bija tikai daži taisnīgi cilvēki starp tiem.
- 8 Un tā seši gadi nebija pagājuši, kad jau atkal lielākā tautas daļa bija novērsusies no sava taisnīguma, kā suns atgriežas pie sava vēmekļa vai kā cūka mazgājusies atkal vārtās dubļos.
- 9 Tad šī slepenā savienība, kas bija radījusi tik lielu nekrietnību tautā, sapulcējās kopā un iecēla sev par vadoni kādu vīru, kuru tie sauca par Jēkabu;
- 10 un tie sauca viņu par savu ķēniņu; tādēļ viņš kļuva par ķēniņu pār šo ļauno bandu; un viņš bija viens no galvenajiem, kas bija pacēlis savu balsi pret tiem praviešiem, kuri liecināja par Jēzu.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Un notika, ka viņi skaitā nebija tik stipri kā ļaudis ciltīs, kas bija apvienojušies kopā, izņemot to, ka viņu vadoņi katrs savai ciltij bija pieņēmuši savus likumus; tomēr viņi bija ienaidnieki; neskatoties uz to, ka tie nebija taisnīgi ļaudis, tagad viņi bija apvienojušies naidā pret tiem, kuri bija stājušies derībā, lai iznīcinātu valdību.

12 Tādēļ Jēkabs, redzēdams, ka viņu ienaidnieku bija vairāk nekā viņu pašu, viņš, būdams bandas ķēniņš, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie bēgtu uz to zemes daļu, kas bija vistālāk uz ziemeļiem, un tur izveidotu sev ķēniņvalsti, kamēr tiem pievienosies atkritēji (jo viņš tiem glaimoja, ka būs daudz atkritēju) un tie kļūs pietiekami stipri, lai cīnītos ar ļaužu ciltīm; un viņi tā darīja.

13 Un tik ātrs bija viņu pārgājiens, ka tas nevarēja tikt aizkavēts, līdz tie bija aizgājuši, kur vairs ļaudis nevarēja tos panākt. Un tā beidzās trīsdesmitais gads; un tā tas bija ar Nefija tautu.

14 Un notika trīsdesmit un pirmajā gadā, ka viņi sadalījās pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radiem, un draugiem; tomēr viņi nonāca pie vienošanās, ka tie neies karā cits pret citu; bet viņi nebija vienoti attiecībā uz saviem likumiem un savu pārvaldes kārtību, jo tie tika radīti atbilstoši viņu vadoņu un viņu vadītāju prātiem. Bet viņi pieņēma ļoti stingrus likumus, ka viena cilts neuzbruks otrai, tā ka zināmā mērā viņiem bija miers zemē; tomēr viņu sirdis bija novērstas no Tā Kunga, viņu Dieva, un viņi nomētāja ar akmeņiem praviešus un izdzina tos no sava vidus.

15 Un notika, ka Nefijs—ticis eņģeļu un arī Tā Kunga balss piemeklēts, tādējādi, redzējis eņģeļus un būdams aculiecinieks, un viņam bija dota vara, lai viņš varētu zināt par Kristus kalpošanu, un arī būdams aculiecinieks viņu ātrajai atkrišanai no taisnības un viņu bezdievībai, un negantībām;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 tādējādi, būdams sāpināts par viņu cietsirdību un viņu prātu aklumu—gāja starp tiem tajā pašā gadā un sāka droši liecināt par grēku nožēlošanu un piedošanu caur ticību Tam Kungam Jēzum Kristum.
- 17 Un viņš daudz tiem kalpoja; un tas viss nevar tikt rakstīts, un daļa no tā nebūs pietiekami, tādēļ tas nav rakstīts šinī grāmatā. Un Nepijs kalpoja ar spēku un ar lielu varu.
- 18 Un notika, ka tie bija nikni uz viņu tieši tāpēc, ka viņam bija lielāks spēks nekā tiem, jo nebija iespējams, ka tie varētu neticēt viņa vārdiem, jo tik milzīga bija viņa ticība Tam Kungam Jēzum Kristum, ka eņģeļi kalpoja viņam ik dienas.
- 19 Un Jēzus Kristus Vārdā viņš izdzina velnus un nešķīstos garus, un savu brāli viņš pat uzcēla no miroņiem, kad viņš bija ļaužu nomētāts ar akmeņiem un cietis nāvi.
- 20 Un ļaudis to redzēja un liecināja par to, un bija nikni uz viņu dēļ viņa spēka; un viņš arī darīja daudz vairāk brīnumu ļaužu acu priekšā, Jēzus Vārdā.
- 21 Un notika, ka trīsdesmit un pirmais gads pagāja, un bija tikai nedaudzi, kas tika pievērsti Tam Kungam; bet, cik daudzi tika pievērsti, tie patiesi vēstīja tautai, ka tos ir piemeklējis Dieva spēks un Gars, kas bija Jēzū Kristū, kuram viņi ticēja.
- 22 Un, no cik daudziem tika izdzīti velns un kas tika izdziedināti no savām slimībām un savām vājībām, tie patiesi paziņoja tautai, ka viņi ir tikuši Dieva Gara ietekmēti un ir tapuši izdziedināti; un viņi arī rādīja zīmes un darīja brīnumus ļaužu vidū.
- 23 Tā pagāja arī trīsdesmit un otrais gads. Un Nepijs sauca ļaudis trīsdesmit un trešā gada sākumā; un viņš sludināja tiem grēku nožēlošanu un piedošanu.
- 24 Tagad es gribu, lai jūs arī atcerētos, ka nebija neviena, kas tika vests pie grēku nožēlošanas, kas netaptu kristīts ar ūdeni.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Tādēļ Nefijs ordinēja vīrus šai kalpošanai, lai visi tie, kas nāktu pie viņiem, taptu kristīti ar ūdeni, un tas kā liecība un pierādījums Dieva un ļaužu priekšā, ka tie ir nožēlojuši un saņēmuši savu grēku piedošanu.

26 Un bija daudzi šī gada sākumā, kas tapa kristīti grēku nožēlošanai, un tā lielākā gada daļa pagāja.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3. Nefija 8

- 1 Un tad notika, ka saskaņā ar mūsu pierakstu, un mēs zinām, ka mūsu pieraksts ir patiess, jo lūk, tas bija taisnīgs vīrs, kas veda šo pierakstu—jo viņš patiesi darīja daudzus brīnumus Jēzus Vārdā; un nebija neviena vīra, kas varētu darīt brīnumu Jēzus Vārdā, ja vien tas nebija attīrīts līdz pat pēdējam sīkumam no savas nekrietnības—
- 2 un tad notika, ja šis vīrs nebija pieļāvis kļūdu mūsu laika rēķināšanā, ka trīsdesmit un trešais gads bija pagājis;
- 3 un tauta sāka raudzīties ar lielu nopietnību pēc tās zīmes, ko bija devis pravietis Samuēls lamanietis, jā, pēc tā laika, kad būs tumsa trīs dienu garumā pār zemes virsu.
- 4 Un sākās liela šaubīšanās un vārdu maiņa starp ļaudīm, neskatoties uz to, ka tik daudzas zīmes bija dotas.
- 5 Un notika trīsdesmit un ceturtajā gadā, pirmajā mēnesī, mēneša ceturtajā dienā sacēlās liels negaiss, tāds, kāds nekad nebija pieredzēts visā zemē.
- 6 Un bija arī liela un briesmīga vētra; un bija briesmīgs pērkons, tāds, ka tas satricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.
- 7 Un bija ārkārtīgi asi zibeņi, tādi, kādi nekad nebija pieredzēti visā zemē.
- 8 Un Zarahemlas pilsēta aizdegās.
- 9 Un Moronija pilsēta nogrima jūras dziļumos, un tās iedzīvotāji tika noslīcināti.
- 10 Un zeme tika uzbērta Moronihās pilsētai, tā ka pilsētas vietā izveidojās liels kalns.
- 11 Un bija liela un briesmīga iznīcināšana tai zemē dienvidos.
- 12 Bet lūk, bija vēl lielāka un briesmīgāka iznīcināšana tai zemē ziemeļos; jo lūk, visa zemes virsa tika izmainīta ar vētrām un viesuļvētrām, un pērkoniem un zibeņiem, un ārkārtīgi lielu visas zemes trīcēšanu;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 un lielceļi tika izpostīti, un līdzenie ceļi sabojāti, un daudzas līdzenas vietas kļuva nelīdzenas.
- 14 Un daudzas lielas un ievērojamas pilsētas tika nogremdētas, un daudzas tika nodedzinātas, un daudzas tika satricinātas, līdz to celtnes nogāzās zemē, un to iedzīvotāji tika nogalināti, un tās vietas tika atstātas izpostītas.
- 15 Un bija dažas citas pilsētas, kuras palika; bet to postījumi bija ārkārtīgi lieli, un bija daudzi tanīs, kas tika nogalināti.
- 16 Un bija daži, kas tika aizrauti negaisā; un, kur viņi ir, neviens cilvēks nezina, izņemot tikai to, ka tie zina, ka viņi tika aizrauti.
- 17 Un tā visas zemes virsa kļuva sakropļota no tām vētrām un pērkoniem, un zibeņiem, un zemes trīcēšanas.
- 18 Un lūk, klintis sašķēlās uz pusēm; tās tika saplēstas pa visu zemes virsu, tā ka tās tika atrastas saplēstas gabalos un saplaisājušas, un sasprēgājušas pa visu zemes virsu.
- 19 Un notika, kad pērkoni un zibeņi, un viesulis, un vētra, un zemes trīcēšana beidzās—jo lūk, tas bija turpinājies trīs stundu garumā; un daži teica, ka tas laiks bija ilgāks; tomēr visas šīs lielās un briesmīgās lietas notika apmēram trīs stundu garumā—un tad, lūk, bija tumsa uz zemes virsas.
- 20 Un notika, ka bija bieza tumsa pār visu zemes virsu, tā ka tie iedzīvotāji, kas nebija krituši, varēja sajūst tumsas miglu;
- 21 un nevarēja būt gaisma tās tumsas dēļ; nedz sveces, nedz lāpas, nedz uguns varēja tikt aizdegta ar viņu labo un ļoti sauso malku, tā ka vispār nevarēja būt nekādas gaismas;
- 22 un nebija nekāda gaisma redzama, nedz uguns, nedz liesma, nedz saule, nedz mēness, nedz zvaigznes, jo tik liela bija tumsas migla, kas bija uz visas zemes virsas.
- And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.
- And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.
- And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.
- And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.
- And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.
- And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, inasmuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.
- And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.
- And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, inasmuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;
- And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;
- And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Un notika, ka tā turpinājās trīs dienu garumā, ka nebija redzama nekāda gaisma; un bija liela sērošana un kaukšana, un raudāšana visā tautā nemītīgi; jā, liela bija tautas vaidēšana dēļ tās tumsas un tās lielās iznīcināšanas, kas bija nākusi pār tiem.

24 Un vienā vietā tos dzirdēja raudam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un tad mūsu brāļi tiktu saudzēti, un tie nebūtu sadeguši tai lielajā pilsētā Zarahemlā.

25 Un citā vietā tos dzirdēja raudam un sērojam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un nebūtu nogalinājuši praviešus un izdzinuši tos; tad mūsu mātes un mūsu skaistās meitas, un mūsu bērni būtu tikuši saudzēti, un nebūtu tikuši aprakti šai lielajā pilsētā Moronihā. Un tā tautas kaukšana bija liela un briesmīga.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3. Nefija 9

- 1 Un notika, ka bija balss dzirdama starp visiem zemes iedzīvotājiem, pa visu zemes virsu, saucam:
- 2 Ak vai, vai, vai šai tautai; ak vai, visas zemes iedzīvotājiem, ja vien tie nenožēlos grēkus; jo velns smejas un viņa eņģeļi priecājas dēļ tiem, kas ir nokauti no Manas tautas skaistajiem dēliem un meitām; un tas ir viņu nekrietnības un negantību dēļ, ka tie ir krituši!
- 3 Lūk, to lielo pilsētu Zarahemlu un tās iedzīvotājus Es esmu nodedzinājis ar uguni.
- 4 Un lūk, to lielo pilsētu Moroniju Es liku nogremdēt jūras dziļumos, un tās iedzīvotājus noslīcināt.
- 5 Un lūk, to lielo pilsētu Moronihu un tās iedzīvotājus Es pārklāju ar zemi, lai apslēptu viņu nekrietnības un viņu negantības no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu pie Manis pret tiem.
- 6 Un lūk, Gilgalas pilsētu Es liku nogremdēt un tās iedzīvotājus aprakt zemes dziļumos;
- 7 jā, un Onihas pilsētu un tās iedzīvotājus un Mokumas pilsētu un tās iedzīvotājus, un Jeruzālemes pilsētu un tās iedzīvotājus; un ūdeņiem Es liku nākt to vietā, lai apslēptu viņu bezdievību un negantības no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis vairs nenāktu pie Manis pret tiem.
- 8 Un lūk, Gadiandi pilsēta un Gadiomnas pilsēta, un Jēkaba pilsēta, un Gimgimno pilsēta, visas tās Es liku aprakt un izveidot kalnus un ielejas to vietā; un to iedzīvotājus Es esmu apracis zemes dziļumos, lai apslēptu viņu bezdievību un negantību no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Un lūk, to lielo pilsētu Jēkabugu, ko apdzīvoja ķēniņa Jēkaba ļaudis, Es liku nodedzināt ar uguni dēļ viņu grēkiem un viņu bezdievības, kas bija pārāka par visas zemes bezdievību, dēļ viņu slepenajām slepkavībām un savienībām; jo tie bija viņi, kas iznīcināja Manas tautas mieru un zemes valdību; tādēļ Es liku tiem sadegt, lai izdeldētu viņus no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

10 Un lūk, Lamana pilsētu un Jošas pilsētu, un Gada pilsētu, un Kiškumena pilsētu un to iedzīvotājus Es liku sadedzināt ar uguni viņu bezdievības dēļ, jo tie padzina praviešus un nomētāja akmeņiem tos, kurus Es sūtīju pasludināt viņiem par viņu bezdievību un viņu negantību.

11 Un tāpēc, ka viņi tos visus izdzina, ka nebija neviena taisnīga to starpā, Es sūtīju uguni un tos izdeldēju, lai viņu bezdievība un negantība tiktu apslēpta no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis, kurus Es sūtīju starp tiem, nebrēktu uz Mani no zemes pret tiem.

12 Un daudzām lielām iznīcībām Es liku nākt pār šo zemi un pār šo tautu viņu bezdievības un viņu negantības dēļ.

13 Ak, jūs visi, kas esat saudzēti tāpēc, ka jūs bijāt taisnīgāki nekā viņi, vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenožēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs dziedināt?

14 Jā, patiesi Es saku jums, ja jūs nāksit pie Manis, jums būs mūžīgā dzīve. Lūk, Mana žēlastības roka ir izstiepta pret jums, un katru, kas nāks, to Es pieņemsu; un svētīti ir tie, kas nāk pie Manis.

15 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls. Un Es radīju gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tanīs ir. Es biju ar Tēvu no sākuma. Es esmu Tēvā un Tēvs Manī; un Manī Tēvs ir pagodinājis Savu Vārdu.

16 Es nācu pie savējiem un savējie Mani neuzņēma. Un Raksti par Manu atnākšanu ir piepildīti.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 Bet visiem, kas Mani uzņem, Es dodu varu kļūt par Dieva dēliem; un patiesi tā Es darišu tiem, kas ticēs Manam Vārdam, jo lūk, ar Mani nāk pestīšana un Manī Mozus likums ir piepildīts.
- 18 Es esmu pasaules gaisma un dzīvība. Es esmu Alfa un Omega, Sākums un Gals.
- 19 Un jums vairs nevajag upurēt Man ar asins izliešanu; jā, jūsu ziedojumi un jūsu dedzināmie upuri ir jāizbeidz, jo Es nepieņemšu nevienu no jūsu ziedojumiem un jūsu dedzināmajiem upuriem.
- 20 Un jūs upurēsīt Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, to Es kristīšu ar uguni un ar Svēto Garu, tāpat kā lamaniešus, kas dēļ savas ticības Man savas pievēršanas laikā tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapzinājās to.
- 21 Lūk, Es esmu nācis pasaulē, lai nestu pestīšanu pasaulei, lai glābtu pasauli no grēka.
- 22 Tādēļ, kas nožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs bērns, to Es pieņemšu, jo tādiem pieder Dieva valstība. Lūk, par tādiem Es esmu atdevis Savu dzīvību un atkal to atguvis, tādēļ nožēlojiet grēkus un nāciet pie Manis, jūs zemes galī, un topiet izglābti.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3. Nefija 10

- 1 Un tad lūk, notika, ka visi tās zemes ļaudis dzirdēja šos vārdus un liecināja par tiem. Un pēc šiem vārdiem bija klusums zemē daudzu stundu garumā;
- 2 jo tik liels bija ļaužu izbrīns, ka tie pārstāja žēloties un kaut par savu radnieku zaudēšanu, kas bija tikusi nogalināti; tādēļ bija klusums visā zemē daudzu stundu garumā.
- 3 Un notika, ka atkal nāca balss pie ļaudīm, un visi ļaudis klausījās un liecināja par balsi, kas teica:
- 4 Ak jūs, šo lielo, kritušo pilsētu ļaudis, kas esat Jēkaba pēcteči, jā, kas esat no Israēla nama, cik reižu Es sapulcināju jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, un gādāju par jums.
- 5 Un vēl, cik reižu Es gribēju sapulcināt jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, kas esat krituši; jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, jūs, kas dzīvojat Jeruzālemē, tāpat kā tie, kas esat krituši; jā, cik reižu Es gribēju jūs sapulcināt kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus, un jūs negribjāt.
- 6 Ak jūs, Israēla nams, kurus Es esmu saudzējis, cik reižu Es sapulcināšu jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, ja jūs nožēlosit grēkus un atgriezīsities pie Manis ar visu sirdi.
- 7 Bet ja nē, ak Israēla nams, jūsu dzīves vietas taps neapdzīvotas līdz jūsu tēviem doto derību piepildīšanas brīdim.
- 8 Un tad notika, kad ļaudis bija uzklausījuši šos vārdus, viņi atkal iesāka raudāt un kaut dēļ savu radu un draugu zaudēšanas.
- 9 Un notika, ka tā pagāja trīs dienas. Un tas bija no rīta, un tumsa izklīda prom no zemes virsas, un zeme pārstāja trīcēt, un klintis pārstāja plīst, un drausmīgā vaidēšana mitējās, un visas satrauktās valodas beidzās.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

10 Un zeme atkal savienojās kopā, ka tā stāvēja; un to ļaužu, kas bija atstāti dzīvi, sērošana un raudāšana, un gaudošana mitējās; un viņu sērošana pārvērtās priekā, un viņu vaimanas slavēšanā un pateicībā Tam Kungam Jēzum Kristum, viņu Pestītājam.

11 Un tiktāl Raksti, ko bija runājuši pravieši, bija piepildīti.

12 Un tā bija taisnīgākā tautas daļa, kas tika izglābta, un tie bija tie, kas uzņēma praviešus un nenomētāja tos ar akmeņiem; un tie bija tie, kas neizlēja svēto asinis, kas tika saudzēti—

13 un viņi tika saudzēti un netika nogremdēti un aprakti zemē; un viņi netika noslīcināti jūras dziļumos; un viņi netika sadedzināti ar uguni, nedz arī viņiem kas uzkrita un saspieda, tos nonāvējot; un viņi netika aizrauti viesuļvētrā; nedz arī viņi tika dūmu un tumsas miglas pieveikti.

14 Un tagad, kas lasa, tas lai saprot; tas, kam ir Raksti, lai tos pēta un redz, un ierauga, vai šīs visas nāves un iznīcība ar uguni un ar dūmiem, ar vētrām un ar negaisiem, un ar zemes atvēršanos viņu pieņemšanai, un visas šīs lietas nav daudz svēto praviešu pravietojumu piepildīšanai.

15 Lūk, es saku jums, jā, daudzi ir liecinājuši par šīm lietām, kas būs Kristus atnākšanas laikā, un tikuši nokauti par to, ka viņi liecināja par šīm lietām.

16 Jā, pravietis Zēnoss liecināja par šīm lietām, un arī Zēnoks runāja par šīm lietām, tāpēc viņi liecināja īpaši par mums, kas esam viņu pēcnācēju atlikums.

17 Lūk, mūsu tēvs Jēkabs arī liecināja par Jāzepa pēcnācēju atlikumu. Un lūk, vai mēs neesam Jāzepa pēcnācēju atlikums? Un šīs lietas, kas liecina par mums, vai tās nav rakstītas uz tām plāksnēm no misiņa, ko mūsu tēvs Lehijs iznesa no Jeruzālemes?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 Un notika, ka trīsdesmit un ceturtnā gada beigās, lūk, es parādīšu jums, ka Nefija ļaudīm, kas tika pasaudzēti, un arī tiem, kas tika saukti par lamaniešiem, kas tika pasaudzēti, tika parādīta liela labvēlība, un milzīgas svētības tika izlietas uz viņu galvām, tā ka drīz pēc Kristus uzkāpšanas debesīs Viņš patiesi pasludināja Sevi tiem,—

19 parādīdams tiem Savu miesu un kalpodams viņiem; un apraksts par Viņa kalpošanu tiks dots tālāk. Tādēļ uz šo brīdi es beidzu savu sakāmo.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inso-much that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Jēzus Kristus parādījās Nefija tautai, kad liels ļaužu pulks bija sapulcējies kopā Pārpilnības zemē, un kalpoja tiem; un tādā veidā Viņš parādījās tiem.

3. Nefija 11

- 1 Un tad notika, ka bija liels ļaužu pulks no Nefija tautas sapulcējies kopā apkārt templim, kas bija Pārpilnības zemē; un viņi bija izbrīnīti un pārsteigti cits ar citu, un rādīja viens otram tās lielās un brīnumainās izmaiņas, kas bija notikušas.
- 2 Un viņi arī runāja par šo Jēzu Kristu, par kuru zīme bija tikusi dota, par Viņa nāvi.
- 3 Un notika, kamēr viņi tā sarunājās cits ar citu, ka viņi izdzirdēja balsi, kas it kā nāca no debesīm; un viņi pameta savas acis visapkārt, jo tie nesaprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā nebija spalga balss, nedz arī tā bija skaļa balss; un tomēr, neskatoties uz to, ka tā bija klusa balss, tā iedūrās viņos, ka tie dzirdēja to pašā sirdī, tā ka nebija nevienas ķermeņa daļas, kam tā neliktu trīcēt; jā, tā iedūrās tiem pašā dvēselē un lika viņu sirdīm degt.
- 4 Un notika, ka viņi atkal dzirdēja to balsi, un viņi to nesaprata.
- 5 Un vēl trešo reizi viņi dzirdēja to balsi, un viņi atvēra savas ausis, lai klausītos to; un viņu acis bija pavērstas uz to skaņu; un viņi cieši raudzījās uz debesīm, no kurienes skaņa nāca.
- 6 Un lūk, trešajā reizē viņi saprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā sacīja uz tiem:
- 7 Lūk, šis ir Mans mīļotais Dēls, pie kura Man labs prāts, kurā Es esmu pagodinājis Savu Vārdu— klausiet Viņu.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

- 8 Un notika, kad viņi saprata, viņi atkal pameta savas acis uz debesīm; un lūk, viņi redzēja Cilvēku nonākam no debesīm; un Viņš bija ģērbies baltā apmetnī; un Viņš nāca lejā un nostājās to vidū; un visu acis pūlī bija pievērstas Viņam, un tie neuzdriktējās pavērt savas mutes pat savā starpā, un nezināja, ko tas nozīmē, jo viņi domāja, ka tas ir eņģelis, kas tiem bija parādījies.
- 9 Un notika, ka Viņš pastiepa Savu roku un runāja uz ļaudīm, sacīdams:
- 10 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, par kura nākšanu pasaulē liecināja pravieši.
- 11 Un lūk, Es esmu pasaules gaisma un dzīvība; un Es esmu izdzēris to rūgto biķeri, ko Tēvs deva Man, un esmu pagodinājis Tēvu, uzņemdamies uz Sevi pasaules grēkus, ar ko Es esmu izcietis Tēva gribu un visas lietas no paša iesākuma.
- 12 Un notika, kad Jēzus bija pateicis šos vārdus, ka viss ļaužu pulks krita pie zemes, jo tie atcerējās, ka bija ticis pravietots starp tiem, ka Kristus pats parādīsies viņiem pēc Savas uzkāpšanas debesīs.
- 13 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz tiem, sacīdams:
- 14 Piecelieties un nāciet pie Manis, lai jūs varētu likt savas rokas Manos sānos un arī lai jūs varētu pataustīt naglu rētas Manās rokās un Manās kājās, lai jūs varētu zināt, ka Es esmu Israēla Dievs un visas zemes Dievs, un esmu ticis nonāvēts par pasaules grēkiem.
- 15 Un notika, ka ļaužu pulks gāja un lika savas rokas Viņa sānos, un taustīja naglu rētas Viņa rokās un Viņa kājās; un to viņi darīja, iedami viens aiz otra, līdz viņi visi bija izgājuši un redzējuši ar savām acīm, un pataustījuši ar savām rokām, un droši zināja un liecināja, ka tas ir Viņš, par kuru bija rakstījuši pravieši, ka Tam jānāk.
- 16 Un, kad viņi visi bija gājuši un paši pārliecinājušies, tie iesaucās vienā balsī, sacīdami:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Ozianna! Svētīts lai ir Visuaugstā Dieva Vārds! Un tie krita pie Jēzus kājām un pielūdza Viņu.

18 Un notika, ka Viņš runāja uz Nefiju (jo Nefijs bija ļaužu pulkā) un Viņš pavēlēja tam, lai tas nāktu priekšā.

19 Un Nefijs piecēlās un gāja, un nometās Tā Kunga priekšā, un skūpstīja Viņa kājas.

20 Un Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš pieceltos. Un tas piecēlās un nostājās Viņa priekšā.

21 Un Tas Kungs sacīja viņam: Es dodu tev varu, lai tu kristītu šos ļaudis, kad Es atkal uzkāpšu Debesīs.

22 Un vēl Tas Kungs sauca citus un runāja uz tiem līdzīgi; un Viņš deva tiem varu kristīt. Un Viņš sacīja uz tiem: Tādā veidā jūs kristīsiet, un nebūs strīdu jūsu starpā.

23 Patiesi Es saku jums, ka tas, kas nožēlo savus grēkus caur jūsu vārdiem un vēlas tapt kristīts Manā Vārdā, tādā veidā jūs to kristīsiet—lūk, jūs iesiet un nostāsities ūdenī, un Manā Vārdā jūs kristīsiet tos.

24 Un tad lūk, šie ir tie vārdi, ko jūs teiksiet, nosaucot tos vārdā, sacīdami:

25 Būdam pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi Tēva un Dēla, un Svētā Gara Vārdā. Āmen.

26 Un tad jūs iegremdēsiet tos ūdenī, un nāksiet atkal laukā no ūdens.

27 Un tādā veidā jūs kristīsiet Manā Vārdā; jo lūk, patiesi Es saku jums, ka Tēvs un Dēls, un Svētais Gars ir viens; un Es esmu Tēvā, un Tēvs ir Manī, un Tēvs un Es esam viens.

28 Un atbilstoši tam, kā Es pavēlēju, tā jūs kristīsiet. Un nebūs strīdu jūsu starpā, kā jums līdz šim bija; nedz arī jums būs strīdi par Manas mācības punktiem, kā jums līdz šim bija.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

29 Jo patiesi, patiesi Es saku jums, ka tas, kam ir strīda gars, nav no Manis, bet ir no velna, kurš ir strīdu tēvs, un viņš uzkūda cilvēku sirdis strīdēties ar dusmām vienam ar otru.

30 Lūk, šī nav Mana mācība, lai uzkūditu cilvēku sirdis ar dusmām vienam pret otru; bet šī ir Mana mācība, ka tādas lietas ir jāatmet.

31 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums: Es darīšu zināmu jums Savu mācību.

32 Un šī ir Mana mācība, un tā ir tā mācība, ko Tēvs Man ir devis; un Es liecinu par Tēvu, un Tēvs liecina par Mani, un Svētais Gars liecina par Tēvu un Mani; un Es liecinu, ka Tēvs pavēl visiem cilvēkiem visur nožēlot grēkus un ticēt Man.

33 Un tas, kas tic Man un top kristīts, tas tiks izglābts; un tie ir tie, kas iemantos Dieva valstību.

34 Un tas, kas Man netic un netop kristīts, tiks pazudināts.

35 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka tā ir Mana mācība, un Es liecinu par to no Tēva; un kas tic Man, tic arī Tēvam; un tam Tēvs liecinās par Mani, jo Viņš piemeklēs to ar uguni un ar Svēto Garu.

36 Un tā Tēvs liecinās par Mani un Svētais Gars liecinās tam par Tēvu un par Mani; jo Tēvs un Es, un Svētais Gars esam viens.

37 Un atkal Es saku jums: Jums jānožēlo grēki un jātop kā maziem bērniem, un jātop kristītiem Manā Vārdā, vai arī jūs nekādi nevarēsīt saņemt to.

38 Un atkal Es saku jums: Jums jānožēlo grēki un jātop kristītiem Manā Vārdā, un jātop kā maziem bērniem, vai arī jūs nekādi nevarēsīt iemantot Dieva valstību.

39 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka šī ir Mana mācība, un, kas ceļ uz tās, ceļ uz Manas klints, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

40 Un, kas sludinās vairāk vai mazāk par šo un uzdos to par Manu mācību, tas nāk no velna un nav celts uz Manas klints; bet tas ceļ uz smiltīm, un elles vārti stāv atvērti, lai pieņemtu tādu, kad plūdi nāk un vēji tos sit.

41 Tādēļ ejiet pie šiem ļaudīm un dariet tiem zināmus vārdus, ko Es runāju, līdz pat zemes galiem.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3. Nefija 12

- 1 Un notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus Nefijam un tiem, kas tika aicināti (tad to skaits, kas tika aicināti un saņēma spēku un varu kristīt, bija divpadsmit), un tad, lūk, Viņš izstiepa Savu roku uz ļaužu pulku un sauca uz tiem, sacīdams: Svētīgi jūs esat, ja jūs uzklausīsīt šo divpadsmit vārdus, kurus Es esmu izvēlējis no jūsu vidus, lai tie kalpotu jums un būtu jūsu kalpi; un viņiem Es esmu devis varu, lai viņi varētu kristīt jūs ar ūdeni; un pēc tam, kad jūs esat kristīti ar ūdeni, lūk, Es kristīšu jūs ar uguni un ar Svēto Garu; tādēļ svētīgi jūs esat, ja jūs ticēsīt Man un tapsīt kristīti pēc tam, kad jūs esat redzējuši Mani un zināt, ka Es esmu.
- 2 Un vēl, vēl vairāk svētīgi ir tie, kas ticēs jūsu vārdiem, tāpēc ka jūs liecināsīt, ka jūs esat Mani redzējuši, un ka jūs zināt, ka Es esmu. Jā, svētīgi ir tie, kas ticēs jūsu vārdiem un nonāks pazemības dziļumos, un taps kristīti, jo viņi tiks piemeklēti ar uguni un ar Svēto Garu, un saņems savu grēku piedošanu.
- 3 Jā, svētīgi ir garā nabagi, kas nāk pie Manis, jo tiem pieder Debesu valstība.
- 4 Un vēl, svētīgi ir visi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti.
- 5 Un svētīgi ir lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi.
- 6 Un svētīgi ir visi tie, kas cieš badu un slāpes pēc taisnības, jo viņi tiks piepildīti ar Svēto Garu.
- 7 Un svētīgi ir žēlastības pilnie, jo tie saņems žēlastību.
- 8 Un svētīgi ir sirdsšķīstie, jo tie redzēs Dievu.
- 9 Un svētīgi ir visi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem.
- 10 Un svētīgi ir visi tie, kas tiek vajāti Mana Vārda dēļ, jo tiem pieder Debesu valstība.
- 11 Un svētīgi jūs esat, kad cilvēki zaimos jūs un vajās, un runās visu ko ļaunu nepatiesi pret jums Manis dēļ;

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

- 12 jo jums būs liels prieks un jūs būsīt ārkārtīgi
līksmi, jo liela būs jūsu alga debesīs; jo tā tie vajāja
praviešus, kas bija pirms jums.
- 13 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt
par zemes sāli; bet, ja sāls zaudēs savu garšu, ar ko
tad zeme tiks sālīta? No tā laika sāls tad kļūst nekam
nederīga, bet kā vien ārā izmetama un saminama
zem cilvēku kājām.
- 14 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt
par gaismu šai tautai. Pilsēta, kas stāv kalnā, nevar
būt apslēpta.
- 15 Lūk, vai cilvēks iedezina sveci un liek to zem
pūra? Nē, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visam
namam;
- 16 tādēļ lai jūsu gaisma spīd šo ļaužu priekšā, lai tie
varētu redzēt jūsu labos darbus un godināt jūsu
Tēvu, kas ir debesīs.
- 17 Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atmest bauslību
vai praviešus. Es neesmu nācis atmest, bet gan
piepildīt;
- 18 jo patiesi Es saku jums, neviena rakstu zīmīte un
neviens rakstu galiņš nav zudis no bauslības, bet
Manī viss ir piepildīts.
- 19 Un lūk, Es esmu devis jums likumu un baušļus no
Sava Tēva, lai jūs ticētu Man un lai jūs nožēlotu
savus grēkus, un nāktu pie Manis ar salauztu sirdi un
nožēlas pilnu garu. Lūk, jums ir baušļi jūsu priekšā,
un likums ir piepildīts.
- 20 Tādēļ nāciet pie Manis un topiet izglābti; jo patiesi
Es saku jums, ka, ja vien jūs neturēsīt Manus
baušļus, ko Es jums tagad pavēlu, jūs nekādā
gadījumā neieīsīt Debesu valstībā.
- 21 Jūs esat dzirdējuši, ka tie, no seniem laikiem, ir
teikuši, un tas ir arī rakstīts jūsu priekšā, ka tev
nebūs nokaut, un katrs, kas nokaus, to gaida Dieva
tiesa;
- 22 bet Es saku jums, ka ikvienu, kas ir dūsmīgs uz
savu brāli, gaidīs Viņa tiesa. Un katru, kas sacīs uz
savu brāli: Ģeķis!, to gaida Sinedrija; un katru, kas
sacīs: Tu muļķis!, gaida elles ugunis.

For ye shall have great joy and be exceedingly
glad, for great shall be your reward in heaven; for so
persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be
the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor
wherewith shall the earth be salted? The salt shall be
thenceforth good for nothing, but to be cast out and
to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be
the light of this people. A city that is set on a hill can-
not be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a
bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light
to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this peo-
ple, that they may see your good works and glorify
your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the
prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath
not passed away from the law, but in me it hath all
been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the com-
mandments of my Father, that ye shall believe in me,
and that ye shall repent of your sins, and come unto
me with a broken heart and a contrite spirit. Behold,
ye have the commandments before you, and the law
is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for ver-
ily I say unto you, that except ye shall keep my com-
mandments, which I have commanded you at this
time, ye shall in no case enter into the kingdom of
heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old
time, and it is also written before you, that thou shalt
not kill, and whosoever shall kill shall be in danger
of the judgment of God;

But I say unto you, that whosoever is angry with
his brother shall be in danger of his judgment. And
whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in
danger of the council; and whosoever shall say, Thou
fool, shall be in danger of hell fire.

23 Tādēļ, ja jūs nāksit pie Manis vai gribēsīt nākt pie Manis, un atcerēsities, ka tavam brālim ir kaut kas pret tevi—

24 ej savu ceļu pie sava brāļa un vispirms izlīgsti ar savu brāli, un tad nāc pie Manis ar patiesu sirdi, un Es pieņemšu tevi.

25 Vienojies ar savu pretinieku bez kavēšanās, kamēr tu vēl esi ceļā ar viņu, lai viņš tevi kādā brīdī nesagrābtu un tu netiktu iemests cietumā.

26 Patiesi, patiesi Es saku tev, tu no turienes nekādi neiznāksi, kamēr tu neatmaksāsi līdz pat pēdējam senīnam. Un, kad jūs esat cietumā, vai jūs varat samaksāt kaut vienu senīnu? Patiesi, patiesi es saku jums: Nē!

27 Lūk, tie, no seniem laikiem, ir rakstījuši, ka tev nebūs laulību pārkāpt;

28 bet Es saku jums, ka ikviens, kas uzlūko sievieti ar iekāri, tas jau ir pārkāpis laulību savā sirdī.

29 Lūk, Es dodu jums bausli, lai jūs neļautu nevienai no tādām lietām nākt savā sirdī;

30 jo labāk, lai jūs paši noraidītu šīs lietas, ar ko jūs nesīsīt savu krustu, nekā jūs tiksīt iemesti ellē.

31 Ir rakstīts, ka ikviens, kas no savas sievas šķiras, tas lai dod viņai šķiršanās rakstu.

32 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka ikviens, kas no savas sievas šķiras, izņemot netiklības gadījumu, spiež to pārkāpt laulību; un, kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.

33 Un vēl ir rakstīts—tevbūs nepatiesi zvērēt, bet tu izpildīsi Tam Kungam savus zvērestus;

34 bet patiesi, patiesi Es jums saku, jums vispār nebūs zvērēt; nedz pie debesīm, jo tās ir Dieva tronis;

35 nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls;

36 nedz arī tev būs zvērēt pie savas galvas, jo tu nespēj padarīt ne vienu vienīgu matu ne baltu, ne melnu;

37 bet, lai tavi vārdi ir: jā, jā! nē, nē!, jo, kas pāri par to, ir no ļauna.

38 Un lūk, ir rakstīts: aci pret aci un zobu pret zobu;

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;

39 bet Es saku jums, ka jums nebūs stāvēt pretim
ļauņam; bet ikvienam, kas tevi sitīs pa tavu labo
vaigu, tam pagriez arī otru;

40 un, ja kāds grib ar tevi tiesāties un ņemt tavus
svārkus, atdod tam arī savu apmetni;

41 un ar katru, kas spiež tevi iet vienu jūdzi, paej ar
to divas.

42 Dod tam, kas tev prasa, un neatsaki tam, kas grib
no tevis aizņemties.

43 Un lūk, ir arī rakstīts, ka tev būs mīlēt savu tuvāku
un nīst savu ienaidnieku;

44 bet lūk, Es saku jums, mīliet savus ienaidniekus,
svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs
ienīst, un lūdziet par tiem, kas ļauni izmanto jūs un
vajā jūs;

45 lai jūs būtu bērni savam Tēvam, kas ir debesīs, jo
Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un pār
labiem.

46 Tādēļ šīs lietas, kas bija senatnē, kas bija pakļautas
likumam, ir piepildītas Manī.

47 Kas bijis, ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

48 Tādēļ es gribu, lai jūs būtu pilnīgi, tāpat kā Es vai
arī jūsu Tēvs, kas debesīs, ir pilnīgs.

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn
to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take
away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love
thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies,
bless them that curse you, do good to them that hate
you, and pray for them who despitefully use you and
persecute you;

That ye may be the children of your Father who is
in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil
and on the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have be-
come new.

Therefore I would that ye should be perfect even
as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3. Nefija 13

- 1 Patiesi, patiesi Es saku, ka Es gribu, lai jūs dotu mīlestības dāvanas nabagajiem, bet sargieties, lai jūs nedotu savas mīlestības dāvanas cilvēku priekšā, lai tiktu viņu ieraudzīti, citādi jums nav nekādas algas no jūsu Tēva, kas ir debesīs.
- 2 Tādēļ, kad jūs dosit savas mīlestības dāvanas, tad nelieciet to izbazūnēt savā priekšā, kā liekuļi to dara sinagogās un ielās, lai cilvēki tos godinātu. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.
- 3 Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko dara labā;
- 4 tā ka tavas mīlestības dāvanas paliek apslēptas; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās atklāti.
- 5 Un, kad tu Dievu lūdz, nedari tā kā liekuļi, jo tie mīl lūgt, stāvēdami sinagogās un uz ielu stūriem, lai cilvēki tos varētu redzēt. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.
- 6 Bet tu, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī un, kad tu esi aizslēdzis savas durvis, pielūdz savu Tēvu, kas ir slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.
- 7 Bet, kad jūs lūdzat, veltīgi neatkārtojieties kā pagāni, jo tie domā, ka viņi tiks uzklausīti dēļ savas lielās runāšanas.
- 8 Tad nu netopiet tiem līdzīgi, jo jūsu Tēvs zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat.
- 9 Tādēļ šādā veidā jums būs lūgt: Mūsu Tēvs, kas esi debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds.
- 10 Tavs prāts lai notiek uz zemes tāpat kā debesīs.
- 11 Un piedod mums mūsu parādus, kā mēs piedodam saviem parādniekiem.
- 12 Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna.
- 13 Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.
- 14 Jo, ja jūs piedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, jūsu Debesu Tēvs piedos arī jums;
- 15 bet, ja jūs nepiedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, arī jūsu Debesu Tēvs nepiedos jūsu pārkāpumus.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 Turklāt, kad jūs gavējat, neesiet kā liekuļi, saīguši vaigā, jo tie dara savas sejas nejaukas, lai rādītos cilvēkiem kā gavētāji. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

17 Bet tu, kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu seju;

18 lai tu nerādies cilvēkiem kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas ir slepenībā; un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.

19 Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi ielaužas un zog;

20 bet krājiet sev mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās nemaitā, un kur zagļi neielaužas un nezog.

21 Jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds.

22 Miesas spīdekļis ir acs; ja nu tava acs būs skaidra, visa tava miesa būs gaismas pilna.

23 Bet, ja tava acs būs ļauna, visa tava miesa būs pilna tumsas. Ja, tādējādi, tava gaisma, kas ir tevī, ir tumša, cik gan liela ir tā tumša!

24 Neviens cilvēks nevar kalpot diviem kungiem; vai nu viņš vienu nīdīs un otru mīlēs, vai arī pie viena turēsies un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un Mamonam.

25 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš paraudzījās uz tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem: Atcerieties tos vārdus, ko Es sacīju. Jo lūk, jūs esat tie, ko Es esmu izraudzījis kalpot šai tautai. Tādēļ Es saku jums: Nezdūdieties par savu dzīvību, ko jūs ēdīsiet vai ko jūs dzersit; nedz arī par savu miesu, ko jūs ģērbsit. Vai dzīvība nav vairāk kā barība un miesa kā apģērbs?

26 Skatieties uz putniem gaisā, jo ne tie sēj, ne tie plauj, ne sakrāj šķūņos; tomēr jūsu Debesu Tēvs tos baro. Un vai jūs neesat daudz labāki nekā viņi?

27 Kurš no jums ar zūdīšanos var kaut vienu olekti pielikt savam augumam?

28 Un kādēļ jūs zūdāties apģērba dēļ? Padomājiet par lilijām laukā, kā tās aug; ne tās strādā, ne tās vērpj;

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

29 un Es saku jums, ka pat Salamans visā savā godībā
nav tā bijis apģērbts kā viena no tām.

30 Tādēļ, ja Dievs tā apģērbj zāli laukā, kas šodien ir
un rīt tiek iemesta krāsnī, patiesi tā Viņš apģērbis jūs,
ja jūsu ticība nebūs maza.

31 Tādēļ nezūdieties, sacīdami: Ko mēs ēdīsim?, vai:
Ko dzersim?, vai: Ar ko ģērbsimies?

32 Jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums vajag visas šīs
lietas.

33 Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un
Viņa taisnības, un tad jums visas šīs lietas taps
piemestas.

34 Nezūdieties nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par
sevi zūdīsies. Katrai dienai pietiek pašai savu bēdu.

And yet I say unto you, that even Solomon, in all
his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field,
which today is, and tomorrow is cast into the oven,
even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we
eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall
we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have
need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his right-
eousness, and all these things shall be added unto
you.

Take therefore no thought for the morrow, for the
morrow shall take thought for the things of itself.
Sufficient is the day unto the evil thereof.

3. Nefija 14

- 1 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš pagriezās pret ļaužu pulku un atkal atvēra Savu muti uz tiem, sacīdams: Patiesi, patiesi Es saku jums: Netiesājiet, lai jūs netopot tiesāti.
- 2 Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsit tiesāti; un, ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots.
- 3 Un kāpēc tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet neieraugi balķi, kas ir tavā paša acī?
- 4 Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: Laid, es izvilksu skabargu no tavas acs—un lūk, balķis ir tavā paša acī?
- 5 Tu, liekuli, papriekš izvelc balķi no savas paša acs; un tad tu skaidri redzēsi izvilkt skabargu no sava brāļa acs.
- 6 Nedodiet to, kas ir svēts, suņiem, un nemetiet savas pērles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām tās nesamīn un atgriezdamās jūs pašus nesaplosa.
- 7 Lūdziet, un jums taps dots; meklējiet, un jūs atradīsiet; klauvējiet, un jums taps atvērts.
- 8 Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klauzina, taps atvērts.
- 9 Jeb, vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni?
- 10 Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čūsku?
- 11 Ja tad nu jūs, būdami ļauni, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs, kas ir debesīs, nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz?
- 12 Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums darītu, tāpat dariet arī jūsu viņiem, jo šis ir likums un pravieši.
- 13 Ieejiet pa šaurajiem vārtiem, jo plati ir vārti un ceļš ir plats, kas ved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet;
- 14 tāpēc ka šauri ir vārti un šaurš ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod.
- 15 Sargieties no viltus praviešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 No viņu augļiem jums būs tos pazīt. Vai cilvēki vāc
vīnogas no ērkšķiem, vai vīģes no dadžiem?

17 Patiesi, tā katrs labs koks nes labus augļus, bet
nelabs koks nes nelabus augļus.

18 Labs koks nevar nest nelabus augļus, nedz arī
nelabs koks var nest labus augļus.

19 Katrs koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un
iemests ugunī.

20 Tāpēc no viņu augļiem jums būs tos pazīt.

21 Ne ikkatrs, kas saka uz Mani: Kungs! Kungs!, ieies
Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva
gribu.

22 Daudzi sacīs uz Mani tanī dienā: Kungs! Kungs!
Vai mēs neesam pravietojuši Tavā Vārdā, un Tavā
Vārdā izdzinuši velnus, un Tavā Vārdā daudz
brīnumainu darbu darījuši?

23 Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu
pazinis; ejiet nost no Manis, jūs ļauna darītāji.

24 Tādēļ ikvienu, kas šos Manus vārdus dzird un
dara, Es pielīdzināšu gudram vīram, kas savu namu
cēlis uz klints—

25 un, kad stiprs lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji
pūta tam namam virsū, tad tas nesabruka, jo tas bija
celts uz klints.

26 Un ikviens, kas dzird šos Manus vārdus un nedara,
pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz
smiltīm—

27 un, kad stiprs lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji
pūta tam namam virsū, tad tas sabruka, un liela bija
tā sabrukšana.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather
grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit;
but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a
corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is
hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall
enter into the kingdom of heaven; but he that doeth
the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have
we not prophesied in thy name, and in thy name
have cast out devils, and in thy name done many
wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew
you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine
and doeth them, I will liken him unto a wise man,
who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and
the winds blew, and beat upon that house; and it fell
not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine
and doeth them not shall be likened unto a foolish
man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and
the winds blew, and beat upon that house; and it fell,
and great was the fall of it.

3. Nefija 15

- 1 Un tad notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš pameta Savas acis visapkārt uz ļaužu pulku, un sacīja uz tiem: Lūk, jūs dzirdējāt to, ko Es mācīju, pirms uzkāpu Debesīs pie Sava Tēva; tādēļ, kas atceras šos Manus vārdus un tos pilda, to Es uzcelšu pēdējā dienā.
- 2 Un notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš manīja, ka bija daži viņu vidū, kas bija pārsteigti un brīnījās, ko Viņš domā par Mozus likumu; jo viņi nesaprata tos vārdus, ka viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.
- 3 Un Viņš sacīja uz tiem: Nebrīnieties, ka Es teicu jums, ka viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.
- 4 Lūk, Es saku jums, ka tas likums ir izpildīts, kas tika dots Mozum.
- 5 Lūk, Es esmu Tas, kas deva likumu, un Es esmu Tas, kas derēja ar Savu Israēla tautu; tādēļ likums Manī ir izpildīts, jo Es esmu nācis izpildīt likumu; tādēļ tam ir gals.
- 6 Lūk, Es neatmetu praviešus, jo tie visi, kas nav piepildīti Manī, patiesi Es saku jums, visi tiks piepildīti.
- 7 Un tādēļ, ka Es sacīju jums, ka viss vecais ir pagājis, Es neatmetu to, kas ir ticis runāts par to, kam jānāk.
- 8 Jo lūk, derība, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, visa vēl nav izpildīta; bet likums, kas tika dots Mozum, ir beidzies Manī.
- 9 Lūk, Es esmu likums un gaisma. Griezieties pie Manis un pastāviet līdz galam, un jūs dzīvosit; jo tam, kas pastāvēs līdz galam, Es došu mūžīgo dzīvi.
- 10 Lūk, Es esmu devis jums baušļus, tādēļ turiet Manus baušļus. Un tas ir likums un pravieši, jo tie patiesi liecina par Mani.
- 11 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš sacīja uz tiem divpadsmit, kurus Viņš bija izraudzījis:
- 12 Jūs esat Mani mācekļi un jūs esat gaisma šai tautai, kas ir Jāzepa nama atlikums.

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

- 13 Un lūk, šī ir jūsu mantojuma zeme, un Tēvs ir devis to jums.
- 14 Un nekad Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es teiktu to jūsu brāļiem Jeruzālemē.
- 15 Nekad arī Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es stāstītu tiem par citām Israēla nama ciltīm, kuras Tēvs ir izvedis no tās zemes.
- 16 Tik daudz Tēvs pavēlēja Man, lai Es teiktu tiem:
- 17 Ka Man vēl ir citas avis, kas nav no šī ganāmpulka; arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens Gans.
- 18 Un tad nu savas stūrgalvības un neticības dēļ tie nesaprata Manu vārdu; tādēļ Tēvs Man pavēlēja nestāstīt tiem vairāk par to.
- 19 Bet, patiesi Es saku jums, ka Tēvs Man pavēlēja, un Es saku jums, ka jūs tikāt nošķirti no tiem viņu nekrietnības dēļ; tādēļ tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka tie nezina par jums.
- 20 Un patiesi Es saku jums vēl, ka citas ciltis Tēvs ir atdalījis no tiem; un tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka viņi nezina par tām.
- 21 Un patiesi Es saku jums, ka jūs esat tie, par kuriem Es teicu: Citas avis Man vēl ir, kas nav no šī ganāmpulka, arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens Gans.
- 22 Un viņi Mani nesaprata, jo viņi domāja, ka tas ir par cilticībniekiem; jo viņi nesaprata, ka cilticībniekiem jātiek pievēršiem caur viņu sludināšanu.
- 23 Un viņi nesaprata Mani, kad Es teicu, ka tie dzirdēs Manu balsi; un viņi nesaprata Mani, ka cilticībnieki nekad nedzirdēs Manu balsi—ka Es neparādīšos tiem savādāk, kā tikai ar Svēto Garu.
- 24 Bet lūk, jūs esat gan dzirdējuši Manu balsi, gan redzējuši Mani; un jūs esat Manas avis, un jūs esat ieskaitīti starp tiem, ko Tēvs ir devis Man.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3. Nefija 16

- 1 Un patiesi, patiesi Es saku jums, ka Man ir citas avis, kas nav no šīs zemes, nedz arī no Jeruzālemes zemes, nedz arī no citām tās zemes daļām visapkārt, kur Es esmu kalpojjis.
- 2 Jo tie, par kuriem Es runāju, ir tie, kas nav vēl dzirdējuši Manu balsi; nedz arī kādreiz Es esmu parādījis tiem.
- 3 Bet Es saņēmu pavēli no Tēva, ka Man ir jāiet pie tiem un ka tie dzirdēs Manu balsi, un tiks ieskaitīti starp Manām avīm, lai būtu viens ganāmpulks un viens Gans; tādēļ Es eju tiem parādīties.
- 4 Un Es pavēlu jums, lai jūs pierakstītu šo sacīto, kad Es būšu aizgājis, lai, ja būs tā, ka Mani ļaudis Jeruzālemē, tie, kas Mani ir redzējuši un bijuši kopā ar Mani Manā kalpošanā, nevaicās Tēvam Manā Vārdā, lai viņi ar Svēto Garu saņemtu zināšanas par jums un arī par citām ciltīm, par kurām viņi nezina, tad lai šis sacītais, ko jūs rakstūsit, tiktu saglabāts un pasludināts citticībniekiem, lai caur pilnību no citticībniekiem viņu pēcnācēju atlikums, kas būs izkaisīts pa zemes virsu savas neticības dēļ, tiktu atvests jeb tiktu vests pie atziņas par Mani, viņu Pestītāju.
- 5 Un tad Es tos savākšu no četriem zemes galiem; un tad Es izpildīšu to derību, ko Tēvs ir noslēdzis ar visiem Israēla nama ļaudīm.
- 6 Un svētīti ir citticībnieki dēļ savas ticības Man, iekš un caur Svēto Garu, kurš liecina tiem par Mani un par Tēvu.
- 7 Lūk, dēļ viņu ticības Man, saka Tēvs, un dēļ jūsu neticības, ak Israēla nams, pēdējās dienās patiesība nāks pie citticībniekiem, lai šīs lietas pilnībā tiktu darītas tiem zināmas.
- 8 Bet ak vai, saka Tēvs, neticīgajiem no citticībniekiem—jo neskatoties, ka tie ir nākuši uz šīs zemes virsas un ir izklīdinājuši Manu tautu, kas ir no Israēla nama; un Mana tauta, kas ir no Israēla nama, ir tikusi padzīta no viņu vidus un tikusi mīdīta zem viņu kājām;

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

- 9 un dēļ Tēva žēlastības pret citticībniekiem, un arī dēļ sodiem no Tēva Manai tautai, kas ir no Israēla nama, patiesi, patiesi, Es saku jums, ka pēc visa tā,— un Es esmu licis, lai Mana tauta, kas ir no Israēla nama, tiktu sista un tiktu mocīta, un tiktu kauta, un tiktu padzīta no viņu vidus un kļūtu viņu ienīsta, un kļūtu par nievu vārdu un apsmieklu viņu vidū—
- 10 un tā pavēl Tēvs, lai Es teiktu jums: Tanī dienā, kad citticībnieki sagrēkos pret Manu evaņģēliju un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, un būs augstprātīgi savu siržu lepnībā pār visām tautām un pār visiem visas zemes ļaudīm, un būs pilni ar visādiem meliem un viltu, ļaunumu un visāda veida liekulību, un slepkavībām, un viltus priesterību, un netiklībām, un slepenām negantībām; un, ja viņi darīs to visu un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, lūk, saka Tēvs, Es paņemšu Sava evaņģēlija pilnību prom no tiem.
- 11 Un tad Es atcerēšos Savu derību, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, ak Israēla nams, un Es nesīšu Savu evaņģēliju tai.
- 12 Un Es rādišu tev, ak Israēla nams, ka citticībniekiem nav varas pār tevi; bet Es atcerēšos Savu derību ar tevi, ak Israēla nams, un jūs nāksit pie atziņas par Mana evaņģēlija pilnību.
- 13 Bet, ja citticībnieki nožēlos grēkus un atgriezīsies pie Manis, saka Tēvs, lūk, viņi tiks ieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams.
- 14 Un Es neļaušu Savai tautai, kas ir no Israēla nama, iet cauri starp viņiem un samīdīt tos, saka Tēvs.
- 15 Bet, ja viņi nepievērsīsies Man un nepaklausīs Manai balsij, Es ļaušu, lai viņi, jā, Es ļaušu Saviem ļaudīm, ak Israēla nams, lai tie iet cauri starp viņiem un samīda tos, un tie būs kā sāls, kas zaudējusi savu garšu, kas no tā laika ir nekam nederīga, kā vien ārā izmetama un zem Manu ļaužu kājām saminama, ak Israēla nams.

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

- 16 Patiesi, patiesi Es saku jums, tā Tēvs Man ir pavēlējis—lai Es dotu šai tautai šo zemi viņu mantojumā.
- 17 Un tad pravieša Jesajas vārdi būs piepildīti, kas saka:
- 18 Tavi sargi jau paceļ balsi, viņi gvilē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu.
- 19 Gvilējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!
- 20 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Dieva.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3. Nefija 17

- 1 Lūk, tad notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš paraudzījās atkal apkārt uz ļaužu pulku, un Viņš teica uz tiem: Lūk, Mans laiks ir tuvu klāt.
- 2 Es manu, ka jūs esat vāji, ka jūs nevarat saprast visus Manus vārdus, ko Man Tēvs ir pavēlējis runāt uz jums šinī reizē.
- 3 Tādēļ ejiet uz savām mājām un apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, un vaicājiet Tēvam Manā Vārdā, lai jūs varētu saprast, un sagatavojiet savus prātus rītam, un Es nākšu pie jums atkal.
- 4 Bet tagad Es eju pie Tēva un arī lai parādītos pazudušajām Israēla ciltīm, jo tās nav zudušas Tēvam, jo Viņš zina, kurp Viņš tās ir aizvedis.
- 5 Un notika, kad Jēzus bija tā runājis, Viņš atkal pameta Savas acis apkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija asarās un cieši raudzījās uz Viņu, it kā lūgdami, lai Viņš paliek nedaudz ilgāk ar tiem.
- 6 Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Mana sirds ir pilna līdzjūtības pret jums.
- 7 Vai jūsu vidū ir kādi slimie? Vediet viņus šurp. Vai jums ir kādi, kas ir klibi vai akli, vai tizli, vai kropli, vai spitālīgi, vai kas ir izkaltuši, vai kas ir kurli, vai kas sirgst jebkādā veidā? Vediet viņus šurp un Es tos dziedināšu, jo Es jūtu jums līdzī, Mana sirds ir piepildīta ar žēlastību.
- 8 Jo Es redzu, ka jūs gribat, lai Es parādu jums to, ko Es darīju jūsu brāļiem Jeruzālemē, jo Es redzu, ka jūsu ticība ir pietiekama, lai Es jūs dziedinātu.
- 9 Un notika, kad Viņš bija tā runājis, viss ļaužu pulks vienprātīgi gāja ar saviem slimajiem un saviem sirgstošajiem, un saviem klibajiem, un saviem aklajiem, un saviem mēmajiem, un ar visiem tiem, kas sirga jebkādā veidā; un Viņš dziedināja ikvienu, kad tie tika atvesti pie Viņa.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Un viņi visi, gan tie, kas bija dziedināti, gan tie, kas bija veseli, zemojās pie Viņa kājām un pielūdza Viņu; un, cik daudzi varēja, nāca no ļaužu pulka un skūpstīja Viņa kājas, tā ka tie mazgāja Viņa kājas ar savām asarām.

11 Un notika, ka Viņš pavēlēja, lai viņu mazie bērni tiktu atnesti.

12 Tā tie atnesa savus mazos bērnus un nolika tos zemē visapkārt Viņam, un Jēzus stāvēja vidū, un ļaužu pulks deva ceļu, līdz tie visi bija atnesti pie Viņa.

13 Un notika, kad viņi visi bija atnesti un Jēzus stāvēja to vidū, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie nomestos uz ceļiem zemē.

14 Un notika, kad tie bija nometušies uz ceļiem zemē, Jēzus nopūtās pie sevis un teica: Tēvs, Es esmu satraukts par Israēla nama ļaužu bezdievību.

15 Un, kad Viņš bija pateicis šos vārdus, Viņš arī nometās uz ceļiem zemē; un lūk, Viņš lūdza Tēvu, un tas, ko Viņš lūdza, nevar tikt uzrakstīts, un ļaužu pulks, kas dzirdēja Viņu, liecināja.

16 Un viņi liecināja šādā veidā: Acs nekad nav redzējusi, nedz arī auss kādreiz dzirdējusi iepriekš tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs redzējām un dzirdējām Jēzu runājam uz Tēvu;

17 un neviena mēle nevar izteikt, nedz arī kāds cilvēks var uzrakstīt, nedz arī cilvēku sirdis var aptvert tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs gan redzējām, gan dzirdējām Jēzu runājam; un neviens nevar aptvert to prieku, kas piepildīja mūsu dvēseles tanī brīdī, kad mēs dzirdējām Viņu lūdzam Tēvu par mums.

18 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt Tēvu, Viņš piecēlās; bet tik milzīgs bija ļaužu pulka prieks, ka viņi bija tā pārņemti.

19 Un notika, ka Jēzus runāja uz tiem un aicināja viņus piecelties.

20 Un tie piecēlās no zemes, un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat dēļ savas ticības. Un tagad, lūk, Mans prieks ir pilnīgs.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 Un, kad Viņš bija sacījis šos vārdus, Viņš raudāja, un pūlis liecināja par to, un Viņš ņēma viņu bērniņus, vienu pēc otra, un svētīja tos, un lūdza Tēvu par tiem.

22 Un, kad Viņš to bija darījis, Viņš atkal raudāja;
23 un Viņš runāja uz ļaužu pulku un sacīja uz tiem: Skatieties uz saviem bērniņiem.

24 Un, kad viņi skatījās, lai redzētu, viņi pameta savas acis uz debesīm, un viņi redzēja debesis atveramies, un viņi redzēja eņģeļus nokāpjam no debesīm, un tie bija it kā uguns vidū, un tie nāca un ieskāva šos bērniņus, un viņi tika apņemti it kā ar uguni; un eņģeļi kalpoja tiem.

25 Un ļaužu pulks redzēja un dzirdēja, un liecināja; un tie zina, ka viņu pieraksts ir patiess, jo viņi visi redzēja un dzirdēja, katrs cilvēks pats; un viņi bija skaitā ap divi tūkstoši un pieci simti dvēseļu, un tur bija vīri, sievas un bērni.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3. Nefija 18

- 1 Un notika, ka Jēzus pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie Viņam atnestu nedaudz maizes un vīna.
- 2 Un, kamēr tie gāja pēc maizes un vīna, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie apsēstos uz zemes.
- 3 Un, kad Viņa mācekļi atnāca ar maizi un vīnu, Viņš paņēma maizi un lauza, un svētīja to; un Viņš deva to mācekļiem un pavēlēja, lai tie ēstu.
- 4 Un, kad tie bija ēduši un paēduši, Viņš pavēlēja, lai tie dotu ļaužu pulkam.
- 5 Un, kad ļaužu pulks bija ēdis un paēdis, Viņš sacīja uz mācekļiem: Lūk, viens tiks ordinēts jūsu vidū, un viņam Es došu varu, lai viņš lauza maizi un svētītu to, un dotu to Manas baznīcas ļaudīm, visiem tiem, kas ticēs un taps kristīti Manā Vārdā.
- 6 Un to jūs vienmēr centīsities darīt, tāpat kā Es darīju, tāpat kā Es lauza maizi un svētīju to, un devu to jums.
- 7 Un to jūs darīsīt, lai pieminētu Manu miesu, ko Es jums esmu rādījis. Un tas būs kā liecība Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.
- 8 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš sacīja šos vārdus, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie ņemtu vīna kausu un dzertu no tā un lai viņi dotu arī ļaužu pulkam, lai tie arī varētu dzert no tā.
- 9 Un notika, ka viņi tā darīja un dzēra no tā, un bija padzēruši; un viņi deva ļaužu pulkam, un tie dzēra, un tie bija padzēruši.
- 10 Un, kad mācekļi bija to darījuši, Jēzus sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat par to, ko jūs darījāt, jo tā ir Manu pavēļu pildīšana un tā liecina Tēvam, ka jūs gribat darīt to, ko Es esmu pavēlējis jums.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 Un to jums vienmēr būs darīt tiem, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā; un jūs darīsiet to, atceroties Manas asinis, kuras Es esmu izlējis par jums, lai jūs varētu liecināt Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.
- 12 Un Es došu jums bausli, ka jums būs to darīt. Un, ja jūs vienmēr to darīsiet, svētīti jūs esat, jo jūs esat celti uz Manas klints.
- 13 Bet, kas vien jūsu starpā darīs vairāk vai mazāk par šo, nav celti uz Manas klints, bet ir celti uz smilšaina pamata; un, kad lietus līs un plūdi gāzīsies, un vējš pūtīs tiem virsū, tie kritīs, un elles vārti ir gatavi atvērties, lai pieņemtu tos.
- 14 Tādēļ svētīti jūs esat, ja jūs turēsiet Manas pavēles, ko Tēvs ir pavēlējis Man, lai Es dotu jums.
- 15 Patiesi, patiesi Es jums saku, jums jābūt modriem un vienmēr jālūdz, lai jūs netiktu velna sakārdināti un viņš jūs neaizvestu gūstā.
- 16 Un, kā Es lūdzu starp jums, patiesi tādā veidā jums būs lūgt Manā baznīcā starp Maniem ļaudīm, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā. Lūk, Es esmu gaisma; un Es esmu rādījis jums piemēru.
- 17 Un notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus uz Saviem mācekļiem, ka Viņš atkal pagriezās pret ļaužu pulku un sacīja uz tiem:
- 18 Lūk, patiesi, patiesi Es jums saku, jums ir jābūt modriem un vienmēr jālūdz, lai jūs nekristu kārdinājumā, jo Sātans grib jūs iegūt, lai viņš varētu sijāt jūs kā kviešus.
- 19 Tādēļ jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā;
- 20 un visu, ko jūs lūgsiet Tēvam Manā Vārdā, kas ir taisnīgi, ticot, ka jūs saņemsiet, lūk, tas jums taps dots.
- 21 Lūdziet Tēvu vienmēr Manā Vārdā savās ģimenēs, lai jūsu sievas un jūsu bērni taptu svētīti.
- 22 Un lūk, jums būs bieži sanākt kopā; un jūs neliegsiet nevienam nākt pie jums, kad jūs sanākt kopā, bet ļaujiet, lai tie nāktu, un neliedziet tiem;

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

23 bet jums būs lūgt par tiem, un jūs tos nepadzīsīt; ja būs tā, ka tie bieži nāks pie jums, jūs lūgsit par tiem Tēvu Manā Vārdā;

24 tādēļ turiet augstu savu gaismu, lai tā spīd pasaulei. Lūk, Es esmu gaisma, ko jums būs turēt augstu—kā to jūs esat redzējuši Mani darām. Lūk, jūs redzat, ka Es esmu lūdzis Tēvu, un jūs visi bijāt aculiecinieki.

25 Un jūs redzat, ka Es nevienam nepavēlēju aiziet, bet drīzāk pavēlēju, lai jūs nāktu pie Manis, lai jūs varētu sajust un redzēt; patiesi tā jums būs darīt pasaulei; un katrs, kas pārkāpj šo pavēli, ļaujas tikt ievests kārdināšanā.

26 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, ka Viņš pavērsa savas acis uz mācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem:

27 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums vēl vienu pavēli, un tad Man ir jāiet pie Sava Tēva, lai Es varētu izpildīt citas pavēles, ko Viņš Man ir devis.

28 Un tad lūk, šī ir tā pavēle, ko Es dodu jums, lai jūs neļautu apzināti nevienam necienīgam baudīt no Manas miesas un asinīm, kad jūs to izdalīsīt;

29 jo katrs, kas ēd un dzer Manu miesu un asinis necienīgi, ēd un dzer par sodu savai dvēselei; tādēļ, ja jūs zināt, ka cilvēks ir necienīgs, lai ēstu un dzertu no Manas miesas un asinīm, jūs tam to liegsit.

30 Tomēr jūs to nedzīsīt projām, bet jūs kalposit tam un lūgsit par viņu Tēvu Manā Vārdā; un, ja būs tā, ka viņš nožēlos grēkus un taps kristīts Manā Vārdā, tad jūs pieņemsit to un dosit tam no Manas miesas un asinīm.

31 Bet, ja viņš nenožēlos grēkus, viņš netiks pieskaitīts Maniem ļaudīm, lai viņš nevarētu iznīcināt Manus ļaudis, jo lūk, Es zinu Savas avis, un tās ir saskaitītas.

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

- 32 Tomēr jūs neizdzīsīt to no savām sinagogām vai savām lūgšanas vietām, jo tādiem jūs turpināsīt kalpot; jo jūs nezināt—varbūt tie atgriezīsies un nožēlos grēkus, un nāks pie Manis ar patiesu sirdi, un Es dziedināšu tos; un jūs būsit līdzekļi glābšanas nešanā tiem.
- 33 Tādēļ turiet šos vārdus, ko Es jums esmu pavēlējis, lai jūs nenokļūtu zem nosodījuma; jo ak vai tam, ko Tēvs nosoda.
- 34 Un Es dodu jums šīs pavēles to strīdu dēļ, kas ir bijuši jūsu starpā. Un svētīgi jūs esat, ja nav strīdu jūsu starpā.
- 35 Un tagad Es eju pie Tēva, tādēļ ka ir nepieciešams, lai Es ietu pie Tēva jūsu labā.
- 36 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš pieskārs ar Savu roku mācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, vienam pēc otra, līdz Viņš bija visiem tiem pieskāries, un runāja uz tiem, kad Viņš tiem pieskārs.
- 37 Un ļaužu pulks nedzirdēja vārdus, ko Viņš runāja, tādēļ tie neliecina, bet mācekļi liecina, ka Viņš deva tiem varu dot Svēto Garu. Un es tālāk jums parādīšu, ka šis pieraksts ir patiess.
- 38 Un notika, kad Jēzus bija pieskāries tiem visiem, ka nāca mākonis un apēnoja ļaužu pulku, ka tie nevarēja saskatīt Jēzu.
- 39 Un, kamēr tie bija apēnoti, Viņš aizgāja no tiem un uzkāpa debesīs. Un mācekļi redzēja un liecina, ka Viņš atkal uzkāpa debesīs.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3. Nefija 19

- 1 Un tad notika, kad Jēzus bija uzkāpis debesīs, ļaužu pulks izklīda, un katrs vīrs ņēma savu sievu un savus bērnus un atgriezās savā mājā.
- 2 Un nekavējoties tika izziņots starp ļaudīm, pirms kļuva tumšs, ka ļaužu pulks bija redzējis Jēzu, ka Viņš bija kalpojis tiem un ka Viņš arī rītā parādīsies ļaužu pulkam.
- 3 Jā, un patiesi visu nakti tika stāstīts par Jēzu; un tik daudz tie stāstīja ļaudīm, ka bija daudzi, jā, ļoti liels skaits, kas ārkārtīgi pūlējās visu to nakti, lai viņi varētu no rīta būt tai vietā, kur Jēzus parādīsies ļaužu pulkam.
- 4 Un notika, ka no rīta, kad ļaužu pulks bija sapulcējies kopā, lūk, Nefijs un viņa brālis, ko viņš bija uzcēlis no miroņiem, kura vārds bija Timotejs, un arī Nefija dēls, kura vārds bija Jona, un arī Matonijs, un Matonihass, viņa brālis, un Kumens, un Kumenonhijs, un Jeremija, un Šemmons, un Jona, un Cedekija, un Jesaja—tad nu šie bija to mācekļu vārdi, ko Jēzus bija izraudzījis—un notika, ka tie nāca un nostājās ļaužu pulka vidū.
- 5 Un lūk, ļaužu pulks bija tik liels, ka viņi lika, lai tie sadalītos divpadsmit grupās.
- 6 Un tie divpadsmit mācīja ļaužu pulku; un lūk, tie lika, lai pūlis nomestos ceļos uz zemes virsas un lūgtu Tēvu Jēzus Vārdā.
- 7 Un mācekļi arī lūdza Tēvu Jēzus Vārdā. Un notika, ka viņi piecēlās un mācīja ļaudis.
- 8 Un, kad viņi bija mācījuši ar tiem pašiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis—neko neizmainot no tiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis—lūk, viņi atkal noietās ceļos un lūdza Tēvu Jēzus Vārdā.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

9 Un lūdza par to, ko viņi visvairāk vēlējās; un viņi vēlējās, lai Svētais Gars tiem taptu dots.

10 Un, kad viņi bija tā lūguši, viņi devās lejā ūdens malā, un ļaužu pulks sekoja tiem.

11 Un notika, ka Nefijs devās ūdenī un tapa kristīts.

12 Un viņš iznāca no ūdens un sāka kristīt. Un viņš kristīja visus tos, kurus Jēzus bija izraudzījis.

13 Un notika, kad viņi visi bija kristīti un bija iznākuši no ūdens, Svētais Gars nolaidās uz tiem, un viņi tika piepildīti ar Svēto Garu un ar uguni.

14 Un lūk, viņi bija it kā uguns ieskauti; un tā nāca no debesīm, un ļaužu pulks to redzēja un liecināja par to; un eņģeļi nāca lejā no debesīm un kalpoja tiem.

15 Un notika, kamēr eņģeļi kalpoja mācekļiem, lūk, Jēzus nāca un nostājās vidū un kalpoja tiem.

16 Un notika, ka Viņš runāja uz ļaužu pulku un pavēlēja, lai tie atkal nomestos ceļos zemē un arī lai Viņa mācekļi nomestos ceļos zemē.

17 Un notika, kad viņi visi bija nometušie ceļos zemē, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem lūgt.

18 Un lūk, tie iesāka lūgt; un viņi lūdza Jēzu, saukdami Viņu par savu Kungu un savu Dievu.

19 Un notika, ka Jēzus aizgāja no viņu vidus un pagāja nedaudz nostāk no tiem, un nometās zemē, un Viņš sacīja:

20 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi devis Svēto Garu tiem, ko Es esmu izraudzījis; un tas ir viņu ticības dēļ, ka Es esmu izraudzījis tos no pasaules.

21 Tēvs, Es lūdzu Tevi, lai Tu dotu Svēto Garu visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

- 22 Tēvs, Tu esi devis Svēto Garu tiem tāpēc, ka tie tic Man; un Tu redzi, ka tie tic Man tāpēc, ka Tu uzklausīji tos, un viņi lūdz Mani; un viņi lūdz Mani tāpēc, ka Es esmu ar viņiem.
- 23 Un tagad, Tēvs, Es lūdzu Tev par viņiem un arī par visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie ticētu Man, lai Es būtu viņos kā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs būtu viens.
- 24 Un notika, kad Jēzus bija tā lūdzis Tēvu, Viņš nāca pie saviem mācekļiem, un lūk, tie joprojām turpināja bez apstājas lūgt Viņu; un tie nepļāpāja daudziem vārdiem, jo tiem bija dots, par ko tiem jālūdz, un tie bija pilni ar vēlēšanos.
- 25 Un notika, ka Jēzus svētīja tos, kad tie lūdza Viņu; un Viņa vaigs smaidīja uz tiem, un Viņa vaiga gaisma spīdēja pār tiem, un lūk, viņi bija tikpat balti kā Jēzus vaigs un arī drānas; un lūk, viņu baltums pārspēja jebkādu baltumu, jā, patiesi uz zemes nevar būt nekas tik balts kā to baltums.
- 26 Un Jēzus sacīja uz tiem: Turpiniet lūgt! Un viņi nepārstāja lūgt.
- 27 Un Viņš atkal novērsās no tiem un pagāja nedaudz nostāk, un nometās zemē; un Viņš atkal lūdza Tēvu, sacīdams:
- 28 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi šķīstījis tos, kurus Es esmu izraudzījis viņu ticības dēļ, un Es lūdzu par viņiem un arī par tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie tiktu šķīstīti Manī caur ticību viņu vārdiem, tāpat kā viņi ir šķīstīti Manī.
- 29 Tēvs, Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man no pasaules esi devis viņu ticības dēļ, lai viņi tiktu šķīstīti Manī, lai Es būtu viņos kā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs būtu viens, lai Es tiktu pagodināts viņos.
- 30 Un, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš atkal nāca pie Saviem mācekļiem; un lūk, tie nelokāmi un nepārtraukti lūdza Viņu; un Viņš atkal smaidīja uz tiem; un lūk, viņi bija tikpat balti kā Jēzus.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

- 31 Un notika, ka Viņš atkal pagāja nedaudz nostāk un lūdza Tēvu;
- 32 un mēle nevar izteikt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza, nedz arī cilvēks var uzrakstīt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.
- 33 Un ļaužu pulks dzirdēja un liecina; un viņu sirdis bija atvērtas un viņi saprata savās sirdīs tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.
- 34 Tomēr tik lieli un brīnumaini bija tie vārdi, ar kuriem Viņš lūdza, ka tie nevar tikt rakstīti, nedz arī cilvēks tos var izteikt.
- 35 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt, Viņš atkal nāca pie mācekļiem un sacīja uz tiem: Tik lielu ticību Es nekad neesmu redzējis starp visiem jūdiem; tādēļ, viņu neticības dēļ, Es nevarēju parādīt tiem tik lielus brīnumus.
- 36 Patiesi Es saku jums, nav neviena no viņiem, kas būtu redzējis tik lielas lietas, kā jūs redzējāt; nedz arī viņi ir dzirdējuši tik lielas lietas, kā jūs dzirdējāt.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3. Nefija 20

- 1 Un notika, ka Viņš pavēlēja ļaužu pulkam un arī Saviem mācekļiem, lai tie pārstātu lūgt. Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie nepārstātu lūgt savās sirdīs.
- 2 Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie pieceltos un nostātos uz savām kājām. Un tie piecēlās un nostājās uz savām kājām.
- 3 Un notika, ka Viņš atkal lauza maizi un svētīja to, un deva mācekļiem to ēst.
- 4 Un, kad viņi bija ēduši, Viņš tiem pavēlēja, lai tie lauztu maizi un dotu to ļaužu pulkam.
- 5 Un, kad tie bija devuši ļaužu pulkam, Viņš deva tiem arī vīnu dzert, un pavēlēja viņiem, lai tie to dotu ļaužu pulkam.
- 6 Tad nu nebija bijis nedz maizes, nedz vīna, ko būtu nesuši mācekļi vai ļaužu pulks;
- 7 bet Viņš patiesi deva tiem maizi ēst un arī vīnu dzert.
- 8 Un Viņš sacīja uz tiem: Tas, kas ēd šo maizi, ēd no Manas miesas savai dvēselei; un tas, kas dzer no šī vīna, dzer no Manām asinīm savai dvēselei; un viņa dvēsele nekad nebūs nedz izsalkusi, nedz izslāpusi, bet būs sāta.
- 9 Tad, kad viss pūlis bija ēdis un dzēris, lūk, viņi tika piepildīti ar Garu; un viņi sauca vienā balsī un deva godu Jēzum, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši.
- 10 Un notika, kad tie visi bija godinājuši Jēzu, Viņš sacīja uz tiem: Lūk, tagad Es pabeidzu to pavēli, ko Tēvs Man ir pavēlējis par šo tautu, kas ir Israēla nama atlikums.
- 11 Jūs atceraties, ka Es runāju uz jums un teicu, ka tad, kad Jesajas vārdi būs piepildīti—lūk, tie ir rakstīti un tie ir jūsu priekšā, tādēļ pētiet tos—
- 12 un patiesi, patiesi Es saku jums, ka tad, kad tie būs piepildīti, tad būs piepildīta tā derība, ko Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, ak Israēla nams.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 Un tad atlikušie, kas būs izkaisīti pa zemes virsu, tiks sapulcināti kopā no austrumiem un no rietumiem, un no dienvidiem, un no ziemeļiem; un viņi tiks vesti pie Tā Kunga, sava Dieva, atziņas, kurš ir atpestījis tos.

14 Un Tēvs Man pavēlēja, lai Es dotu šo zemi jums mantojumā.

15 Un Es saku jums, ka, ja citticībnieki nenožēlos grēkus pēc tās svētības, ko tie saņems, kad tie būs izklīdinājuši Manu tautu—

16 tad jūs, kas esat Jēkaba nama atlikums, iesit starp tiem; un jūs būsīti viņu vidū, un viņu būs daudz; un jūs būsīti starp tiem kā lauva starp meža zvēriem un kā jauns lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, nomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābt.

17 Tava roka būs pacelta pret taviem pretiniekiem, un visi tavi ienaidnieki taps izdeldēti.

18 Un Es sapulcināšu Savus ļaudis kopā, kā cilvēks savāc kopā savus kūlišus uz kuļamā klona.

19 Jo Es veidošu Savus ļaudis, ko Tēvs Man ir derējis, jā, Es veidošu tavus ragus no dzelzs, un Es veidošu tavus nagus no vara. Un tu sasītīsi gabalos daudzas tautas; un Es veltīšu viņu ieguvumu Tam Kungam, un viņu bagātību visas pasaules Kungam. Un lūk, Es esmu Tas, kas to dara.

20 Un notiks—saka Tēvs, ka Manas taisnības zobens karāsies pār tiem tanī dienā; un, ja vien viņi nenožēlos grēkus, tas kritīs pār tiem, saka Tēvs, jā, patiesi uz visām citticībnieku tautām.

21 Un notiks, ka Es nostiprināšu Savu tautu, ak Israēla nams!

22 Un lūk, šo tautu Es nostiprināšu šai zemē, izpildot to derību, ko es noslēdzu ar jūsu tēvu Jēkabu; un šī zeme tiks saukta par Jauno Jeruzālemi. Un debesu spēki būs starp šiem ļaudīm; jā, patiesi, Es būšu jūsu vidū.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 Lūk, Es esmu Tas, par ko Mozus runāja, sacīdams: Pravieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jums no jūsu brāļiem tāpat kā mani, Viņu jūs uzklausīsīt visās lietās, ko Viņš jums sacīs. Un notiks, ka katra dvēsele, kas neklausīs Tam pravietim, tiks izdeldēta no tautas vidus.
- 24 Patiesi, patiesi Es saku jums, jā, un visi pravieši, sākot ar Samuēlu, un tie, kas turpmāk ir runājuši, ir liecinājuši par Mani.
- 25 Un lūk, jūs esat praviešu bērni; un jūs esat no Israēla nama; un jūs esat derībā, ko Tēvs noslēdza ar jūsu tēviem, sacīdams uz Ābrahāmu: Un tavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis.
- 26 Tēvs vispirms cēla jums Mani un sūtīja Mani svētīt jūs, novēršot ikvienu no jums no jūsu nekrietnībām; un tas tāpēc, ka jūs esat derības bērni—
- 27 un, kad jūs tikāt svētīti, tad Tēvs izpildīja to derību, ko Viņš bija slēdzis ar Ābrahāmu, sacīdams: Tavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis —izlejot Svēto Garu caur Mani uz citticībniekiem, šī svētība citticībniekiem padarīs tos varenākus par visu, līdz pat Manas tautas izklīdināšanai, ak Israēla nams.
- 28 Un viņi būs pletne šīs zemes ļaudīm. Tomēr, kad tie būs saņēmuši Mana evaņģēlija pilnību, tad, ja tie atkal nocietinās savas sirdis pret Mani, Es atgriezīšu viņu nekrietnības uz viņu pašu galvām, saka Tēvs.
- 29 Un Es atcerēšos to derību, ko Es noslēdzu ar Saviem ļaudīm; un Es derēju ar tiem, ka Es sapulcināšu tos kopā Manis noliktajā laikā, ka Es atkal došu tiem viņu tēvu zemi mantojumā, kas ir Jeruzālemes zeme, kas ir apsolītā zeme viņiem uz mūžiem, saka Tēvs.
- 30 Un notiks, ka laiks pienāks, kad Mana evaņģēlija pilnība tiks sludināta tiem;
- 31 un viņi ticēs Man, ka Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls, un lūgs Tēvu Manā Vārdā.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Tad viņu sargi pacels savu balsi, viņi gavlēs visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm.

33 Tad Tēvs sapulcinās viņus atkal kopā un dos viņiem Jeruzālemi par viņu mantojuma zemi.

34 Tad tie izplūdīs priekā—Dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tēvs ir mierinājis Savus ļaudis, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

35 Tēvs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Tēva; un Tēvs un Es esam viens.

36 Un tad tiks izpildīts tas, kas ir rakstīts: Mosties, mosties atkal un apjoz savu spēku, ak Ciāna, tērpies savās svētku drānās, ak Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī vairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!

37 Nokrati pīšļus, pacelies, apsēdies, ak Jeruzāleme! Atraisies no savām kakla važām, ak sagūstītā Ciānas meita!

38 Jo tā saka Tas Kungs: Par velti jūs esat sevi pārdevuši, un jūs tiksit atpirkti bez naudas.

39 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka Mana tauta pazīs Manu Vārdu; jā, tanī dienā viņi zinās, ka Es esmu Tas, kas runā.

40 Un tad viņi sacīs: Cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes tiem labas vēstis, kas sludina mieru, kas atnes tiem labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: Tavs Dievs valda!

41 Un tad skanēs sauciens: Izeita, izeita no turienes ārā, neaizskariet nekā nešķīsta; izeita no to vidus; esat šķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus.

42 Nedodieties prom baiļu pilnā steigā, nedz arī bēgot, jo Tas Kungs ies jums pa priekšu, un Israēla Dievs būs jūsu aizmugure.

43 Redzi, Mans kalps rikosies gudri; Viņš tiks paaugstināts, cildināts un augsti godāts.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

- 44 Kā daudzi par Tevi bija pārsteigti—Viņa vaigs bija
tik izkropļots, ka tas nelīdzinājās cilvēkam, un Viņa
stāvs nepavisam cilvēku bērniem—
- 45 tāpat Viņš apslacīs daudzas tautas; ķēniņi aizvērs
savas mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie
tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, to
tie sapratīs.
- 46 Patiesi, patiesi Es saku jums, tas viss noteikti nāks,
tieši tā, kā Tēvs ir pavēlējis Man. Tad šī derība, ko
Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, tiks piepildīta; un tad
Jeruzālemē atkal dzīvos Mana tauta, un tā būs viņu
mantojuma zeme.

As many were astonished at thee—his visage was
so marred, more than any man, and his form more
than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall
shut their mouths at him, for that which had not
been told them shall they see; and that which they
had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall
surely come, even as the Father hath commanded
me. Then shall this covenant which the Father hath
covenanted with his people be fulfilled; and then
shall Jerusalem be inhabited again with my people,
and it shall be the land of their inheritance.

3. Nefija 21

- 1 Un patiesi Es saku jums, Es doodu jums zīmi, lai jūs varētu zināt to laiku, kad šīm lietām ir jānotiek—kad Es sapulcināšu Savu tautu no viņu ilgās izklīdināšanas, ak Israēla nams, un atkal nodibināšu starp tiem Savu Ciānu;
- 2 un lūk, šī ir tā lieta, ko Es doodu jums par zīmi—jo patiesi Es saku jums, kad šīs lietas, kuras Es pasludinu jums un kuras Es pats pasludināšu jums vēlāk, un kuras ar Svētā Gara spēku jums tiks dotas no Tēva, tiks darītas zināmas citticībniekiem, lai viņi varētu zināt par šo tautu, kas ir Jēkaba nama atlikums, un par to Manu tautu, ko tie izklīdinās;
- 3 patiesi, patiesi Es saku jums, kad šīs lietas tiks darītas zināmas tiem no Tēva, un nāks no Tēva, no tiem pie jums;
- 4 jo tā ir gudrība Tēvā, ka viņi tiks nostiprināti šīnī zemē un tiks nodibināti kā brīva tauta ar Tēva spēku, lai šīs lietas nāktu no tiem pie atlikušajiem no jūsu pēcnācējiem, lai tā Tēva derība, ko Viņš derēja ar Savu tautu, ak Israēla nams, tiktu piepildīta;
- 5 tādēļ, kad šie darbi un arī tie darbi, kas tiks veikti starp jums vēlāk, nāk no citticībniekiem pie jūsu pēcnācējiem, kas dzīvos neticībā dēļ savas nekrietnības;
- 6 jo tā pienākas Tēvam, lai tas nāktu no citticībniekiem, lai Viņš parādītu Savu spēku citticībniekiem tādēļ, lai citticībnieki, ja tie nenocietinās savas sirdis, lai tie nožēlotu grēkus un nāktu pie Manis, un taptu kristīti Manā Vārdā un zinātu patiesos Manas mācības punktus, lai viņi tiktu ieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams;
- 7 un, kad šīs lietas notiks un jūsu pēcnācēji sāks uzzināt par šīm lietām—tā būs zīme tiem, lai viņi varētu zināt, ka Tēva darbs jau ir sācies, piepildot to derību, ko Viņš ir slēdzis ar tautu, kas ir no Israēla nama.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

- 8 Un, kad tā diena pienāks, notiks, ka ķēniņi aizvērs savas mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, tas tiem kļūs saprotams.
- 9 Jo tanī dienā Manis dēļ Tēvs darīs darbu, kas būs liels un brīnumains darbs starp tiem; un būs starp viņiem tādi, kas neticēs, kaut arī cilvēks tiem to paziņos.
- 10 Bet lūk, Mana kalpa dzīvība būs Manā rokā; tādēļ tie viņu nesasiņīs, kaut arī viņš tiks izkropļots to dēļ. Tomēr Es viņu izdziedināšu, jo Es parādīšu tiem, ka Mana gudrība ir pārāka par velna viltību.
- 11 Tādēļ notiks, ka visi, kas neticēs Maniem,—kas esmu Jēzus Kristus,—vārdiem, ko Tēvs liks tam nest citticībniekiem un dos tam spēku, lai viņš varētu nest tos citticībniekiem, (tas tiks darīts tā kā Mozus teica), tie tiks izdeldēti no Manas tautas, kas ir derībā.
- 12 Un Mana tauta, kas ir Jēkaba atlikums, būs starp citticībniekiem, jā, viņu vidū kā lauva starp meža zvēriem, kā jauns lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, nomīn kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābties.
- 13 Viņu roka būs augsti pacelta pret viņu pretiniekiem, un visi viņu ienaidnieki taps izdeldēti.
- 14 Jā, ak vai citticībniekiem, ja vien tie nenožēlos grēkus; jo notiks, ka tanī dienā, saka Tēvs, Es izdeldēšu tavus zirgus no tava vidus un Es iznīcināšu tavus kaujas ratus;
- 15 un Es nopostīšu tavas zemes pilsētas un samīšu kājām visus tavus cietokšņus;
- 16 un Es izdeldēšu burvestības no tavas zemes, un tev vairs nebūs zīlnieku;
- 17 tavus izgrieztos tēlus Es arī izdeldēšu un tavus piemiņas akmeņus no tava vidus, un tev vairs nebūs pielūgt savu roku darbu;
- 18 un Es iznīdēšu elku koku birzis no tava vidus, tāpat Es izdeldēšu tavas pilsētas.
- 19 Un notiks, ka visi meli un krāpšanas, un skaudība, un nesaskaņas, un viltus priesterības, un netiklības tiks izbeigtas.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

20 Jo notiks, saka Tēvs, ka tanī dienā visus, kas
nenozēlos grēkus un nenāks pie Mana mīļotā Dēla,
tos Es izdeldēšu no Savas tautas vidus, ak Israēla
nams;

21 un Es likšu tādai atriebībai un dusmām nākt pār
tiem tāpat kā pret pagāniem, par kādu viņi nekad
nav dzirdējuši.

22 Bet, ja tie nožēlos grēkus un paklausīs Maniem
vārdiem, un nenocietinās savas sirdis, Es nodibināšu
Savu baznīcu starp tiem, un tie stāsies derībā un tiks
pieskaitīti pie Jēkaba atlikuma, pie tiem, kam Es
esmu devis šo zemi mantojumā;

23 un viņi palīdzēs Manai tautai, Jēkaba atlikumam,
un arī visiem tiem no Israēla nama, kas nāks šai
zemē, lai viņi varētu celt pilsētu, kas tiks saukta par
Jauno Jeruzālemi.

24 Un tad tie palīdzēs Maniem ļaudīm, lai Jaunajā
Jeruzālemē tiktu sapulcināti kopā tie, kas izkaisīti pa
visu zemes virsu.

25 Un tad debesu spēks nāks starp tiem, un Es arī
būšu to vidū.

26 Un tad Tēva darbs sāksies tanī dienā, patiesi, kad
šis evaņģēlijs tiks sludināts šīs tautas atlikumam.
Patiesi Es saku jums, tanī dienā Tēva darbs sāksies
starp visiem, kas izkaisīti no Manas tautas, jā, patiesi
ciltīm, kas ir zudušas, kuras Tēvs ir aizvedis prom no
Jeruzālemes.

27 Jā, Tēva darbs sāksies starp visiem, kas izkaisīti no
Manas tautas, lai sagatavotu ceļu, pa kuru viņi var
nākt pie Manis, lai viņi varētu vērsties pie Tēva Manā
Vārdā.

28 Jā, un tad Tēva darbs sāksies starp visām tautām,
sagatavojot ceļu, pa kuru Viņa tauta var tikt
sapulcināta mājās sava mantojuma zemē.

29 Un viņi iznāks no visām tautām; un viņi nedosies
prom baiļu pilnā steigā, nedz arī bēgot, jo Es iešu
tiem pa priekšu, saka Tēvs, un Es būšu arī viņu
aizmugure.

For it shall come to pass, saith the Father, that at
that day whosoever will not repent and come unto
my Beloved Son, them will I cut off from among my
people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them,
even as upon the heathen, such as they have not
heard.

But if they will repent and hearken unto my
words, and harden not their hearts, I will establish
my church among them, and they shall come in unto
the covenant and be numbered among this the rem-
nant of Jacob, unto whom I have given this land for
their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of
Jacob, and also as many of the house of Israel as shall
come, that they may build a city, which shall be
called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may
be gathered in, who are scattered upon all the face of
the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down
among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence
at that day, even when this gospel shall be preached
among the remnant of this people. Verily I say unto
you, at that day shall the work of the Father com-
mence among all the dispersed of my people, yea,
even the tribes which have been lost, which the
Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dis-
persed of my people, with the Father to prepare the
way whereby they may come unto me, that they may
call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the
Father among all nations in preparing the way
whereby his people may be gathered home to the
land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they
shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go
before them, saith the Father, and I will be their rear-
ward.

3. Nefija 22

- 1 Un tad notiks tas, kas ir rakstīts: Gavilē, tu neauglīgā, kas neesi dzemdējusi; izplūsti dziesmās un skaļi kliedz tu, kas nepazīsti dzemdību sāpes; jo vairāk bērnu būs vientulei nekā precētai sievai, saka Tas Kungs.
- 2 Paplašini savas telts vietu, un lai tie izpleš jo plaši tavu mājokļu pārsegus; netaupi, pagarini savas virves un nostiprini savus stabus;
- 3 jo tu izlauzīsies gan pa labi, gan pa kreisi, un tavi pēcnācēji iemantos to, kas bija citicībnieku, un padarīs pamestās pilsētas apdzīvotas.
- 4 Nebīsties, jo tu netiksi apkaunota; neesi arī satriekta, jo tu netapsi likta kaunā; jo tu aizmirsi savas jaunības kaunu un nepieminēsi savas jaunības negodu, un nepieminēsi vairs savas atraitnes laika negodu.
- 5 Jo tavs Radītājs, tavs Vīrs, Pulku Kungs ir Viņa Vārds; un tavs Pestītājs, Israēla Svētais—par visas zemes Dievu Viņš tiks saukts.
- 6 Jo Tas Kungs tevi aicina kā pamestu un garā noskumušu sievieti, un kā jaunības gadu sievu, kad tu biji atraidīta, saka tavs Dievs.
- 7 Jo uz mazu brīdi Es biju tevi pametis, bet ar lielu žēlastību Es tevi savākšu.
- 8 Nelielās dusmās Es apslēpu Savu vaigu no tevis uz mazu brīdi, bet ar mūžīgu laipnību Es atkal par tevi apžēlošos, saka Tas Kungs, Tavs Pestītājs.
- 9 Jo tas Man ir kā Noas ūdeņi, jo, kā Es zvērēju, ka Noas ūdeņi vairs nepārplūdinās zemi, tā es zvēru, ka Es vairs nebūšu dusmīgs uz tevi.
- 10 Jo kalni atkāpsies un pakalni sakustēsies, bet Mana laipnība neatkāpsies no tevis, nedz arī Mana miera derība tiks atcelta, saka Tas Kungs, kas ir apžēlojies par tevi.
- 11 Ak tu nomocītā, vētru mētātā un nemierinātā! Lūk, Es izlikšu tavus akmeņus skaistās krāsās un izlikšu tavus pamatus ar safīru.
- 12 Un Es taisīšu tavus logus no ahātiem un tavus vārtus no karbunkuliem, un visas tavas apmales no dārgakmeņiem.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

- 13 Un visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti; un liels būs tavu bērnu miers.
- 14 Taisnībā tu tiks nostiprināta; tu būsi tālu no nomāktības un no šausmām, jo tu nebīsies un tās nenāks ne tuvu tev.
- 15 Lūk, viņi gan noteikti sapulcēsies kopā pret tevi, bet ne ar Mani; katrs, kas nāks pret tevi, kritīs tevis dēļ.
- 16 Lūk, Es esmu radījis kalēju, kas uzpūš oglēs uguni un kas darina rīkus savam darbam; un Es esmu radījis postītāju, kas saposta.
- 17 Nevienam ierocim, kas ir vērsts pret tevi, neveiksies; un ikvienu mēli, kura tevi zaimos, tu tiesā nosodīsi. Tas ir Tā Kunga kalpu mantojums, un viņu taisnīgums ir no Manis, saka Tas Kungs.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3. Nefija 23

- 1 Un tad, lūk, Es saku jums, ka jums ir jāpēta šīs lietas. Jā, bausli Es dodu jums, ka jums būs cītīgi pētīt šīs lietas, jo diženi ir Jesajas vārdi.
- 2 Jo viņš runāja nekļūdīgi par visām lietām, kas attiecas uz Manu tautu, kas ir no Israēla nama; tādēļ ir vajadzīgs, lai viņš runātu arī uz citticībniekiem.
- 3 Un viss, par ko viņš runāja, ir bijis un būs patiesi saskaņā ar tiem vārdiem, ko viņš runāja.
- 4 Tādēļ pievērsiet vērību Maniem vārdiem; rakstiet šīs lietas, ko Es jums esmu stāstījis; un atbilstoši Tēva gribai un laikam tās nonāks pie citticībniekiem.
- 5 Un ikviens, kas paklausīs Maniem vārdiem un nožēlos grēkus, un taps kristīts, tiks izglābts. Pēties praviešus, jo ir daudzi, kas liecina par šīm lietām.
- 6 Un tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš atkal sacīja uz tiem pēc tam, kad Viņš bija izskaidrojis visus Rakstus, ko tie bija saņēmuši, Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Es gribu, lai jūs rakstītu citus Rakstus, kas jums nav.
- 7 Un notika, ka Viņš sacīja Nefijam: Atnes pierakstu, kuru tu ved.
- 8 Un, kad Nefijs atnesa pierakstus un nolika Viņa priekšā, Viņš uzmeta tiem Savas acis un sacīja:
- 9 Patiesi Es saku jums, Es pavēlēju Savam kalpam Samuēlam lamanietim, lai viņš liecinātu šai tautai, ka tanī dienā, kad Tēvs pagodinās Savu Vārdu Manī, ka būs daudzi svētie, kas uzcelsies no miroņiem un parādīsies daudziem, un kalpos tiem. Un Viņš sacīja uz tiem: Vai tas tā nebija?
- 10 Un Viņa mācekļi atbildēja Viņam un sacīja: Jā, Kungs, Samuēls pravietoja saskaņā ar Taviem vārdiem, un tie visi ir piepildīti.
- 11 Un Jēzus sacīja uz tiem: Kā tas ir, ka jūs neesat rakstījuši to, ka daudzi svētie uzcēlās un parādījās daudziem, un kalpoja tiem?
- 12 Un notika, ka Nefijs atcerējās, ka tas nebija ticis pierakstīts.

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

13 Un notika, ka Jēzus pavēlēja, lai tas tiktu pierakstīts; tādēļ tas tika pierakstīts tā, kā Viņš pavēlēja.

14 Un tad notika, kad Jēzus bija izskaidrojis visus Rakstus kā vienu, ko tie bija rakstījuši, Viņš pavēlēja, lai tie mācītu tās lietas, ko Viņš bija tiem izskaidrojis.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3. Nefija 24

- 1 Un notika, ka Viņš pavēlēja tiem, lai tie rakstītu tos vārdus, ko Tēvs bija devis Maleahijam, ko Viņam bija jāpasaka tiem. Un notika, kad tie bija pierakstīti, Viņš izskaidroja tos. Un šie ir tie vārdi, ko viņš teica tiem, sacīdams: Tā sacīja Tēvs uz Maleahiju—Lūk, Es sūtīšu Savu vēstnesi, un viņš sagatavos ceļu Manā priekšā, un Tas Kungs, pēc kura jūs meklējat, pēkšņi nāks Savā templī, patiesi derības vēstnesis, par ko jūs būsit priecīgi; lūk, Viņš nāks, saka Pulku Kungs.
- 2 Bet kas var izturēt Viņa atnākšanas dienu un kas var pastāvēt, kad Viņš parādīsies? Jo Viņš ir kā kausētāja uguns un kā veļas mazgātājas sārms.
- 3 Un Viņš sēdēs kā kausētājs un sudraba dzidrinātājs; un Viņš šķīstīs Levija dēlus un attīrīs tos kā zeltu un sudrabu, lai tie varētu upurēt Tam Kungam upuri taisnīgumā.
- 4 Tad Tam Kungam labi patiks Jūdas un Jeruzālemes upuris, kā senās dienās un kā agrākos gados.
- 5 Un Es nākšu pie jums, lai tiesātu; un Es došu ātru liecību pret burvjiem un pret laulības pārkāpējiem, un pret zvērestu laužējiem, un pret tiem, kas apspiež savus algādžus, atraitnes un bāriņus, un novēršas no svešiniekiem, un Manis nebīstas, saka Tas Kungs Cebaots.
- 6 Jo Es esmu Tas Kungs, Es nemainos, tādēļ jūs, Jēkaba bērni, neesat tikuši iznīcināti.
- 7 Jau kopš savu tēvu dienām jūs esat novērsušies no Maniem priekšrakstiem un neesat tos turējuši. Atgriezieties pie Manis, un Es atgriezīšos pie jums, saka Pulku Kungs. Bet jūs sakāt: Kā tad lai mēs atgriežamies?
- 8 Vai cilvēks aplaupīs Dievu? Tomēr jūs Mani esat aplaupījuši. Bet jūs sakāt: Kā tad mēs Tevi esam aplaupījuši? Ar desmito tiesu un upuriem.
- 9 Jūs esat nolādēti ar lāstu, jo jūs Mani esat aplaupījuši, patiesi, visa šī tauta.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Bet atnesiet jūs visi savu desmito tiesu Manā klētī, lai arī Manā mājā būtu barība; un pārbaudiet Mani tad šai ziņā, saka Pulku Kungs, vai Es neatvēršu jums debesu logus un neizliešu pār jums svētību tik daudz, ka nepietiks vietas, lai to pieņemtu.

11 Un Es padzišu, jums palīdzēdams, rijīgo kukaini, un tas neizpostīs jūsu zemes augļus, un arī jūsu vīna koks nenometīs savu augli zemē pirms laika, saka Tas Kungs Cebaots.

12 Un visas tautas jūs sauks par svētītiem, jo jūs būsit iekārojama zeme, saka Pulku Kungs.

13 Jūsu vārdi ir bijuši nekaunīgi pret Mani, saka Tas Kungs. Tomēr jūs sakāt: Ko tad mēs esam runājuši pret Tevi?

14 Jūs teicāt: Ir velti kalpot Dievam, un kāds labums, ka mēs esam turējuši Viņa priekšrakstus un ka mēs esam staigājuši nožēlas pilni Pulku Kunga priekšā?

15 Un tagad mēs daudzīnām lepnos laimīgus esam; jā, tie, kas dara bezdievības, plaukst; jā, tie, kas kārdina Dievu, ir patiesi atbrīvoti.

16 Tad tie, kas bīstas To Kungu, bieži runā viens ar otru, un Tas Kungs klausās un dzird; un piemiņas grāmata tiek rakstīta Viņa priekšā par tiem, kas bīstas To Kungu un kas domā par Viņa Vārdu.

17 Un viņi būs Mani, saka Tas Kungs Cebaots, tanī dienā, kad Es savāksu savus dārgakmeņus; un Es saudzēšu tos, kā vīrs saudzē savu paša dēlu, kas viņam kalpo.

18 Tad jūs atgriezīsities un redzēsīt starpību starp taisnīgo un bezdievīgo, un starp to, kas kalpo Dievam, un to, kas Viņam nekalpo.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3. Nefija 25

- 1 Jo lūk, tā diena nāk, kas degs kā karsta krāsns; un visi lepnie, jā, un visi tie, kas dara ļaundarības, būs kā rugāji; un tā diena, kas nāk, tos sadedzinās, saka Pulku Kungs, ka tā neatstās ne saknes, ne zara.
- 2 Bet jums, kas bīstaties Manu Vārdu, celsies Taisnības Dēls ar dziedinājumu Savos spārnos; un jūs iziesit un augsit kā barojamie teļi steliņģī.
- 3 Un jūs samīsit bezdievīgos; jo tie būs pelni zem jūsu kāju pēdām tanī dienā, kad Es to darišu, saka Pulku Kungs.
- 4 Jūs atcerieties Mozus, Mana kalpa, likumu, ko Es devu viņam Horeba kalnā visa Israēla labā, ar visiem likumiem un tiesām.
- 5 Lūk, Es sūtīšu pie jums pravieti Eliju, iekams nāks Tā Kunga lielā un šausmu pilnā dienā;
- 6 un viņš pievērsīs tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un jāsit zeme ar lāstu.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3. Nefija 26

- 1 Un tad notika, kad Jēzus bija pastāstījis šīs lietas, Viņš izskaidroja tās ļaužu pulkam; un Viņš izskaidroja tiem visas lietas, gan lielas, gan mazas.
- 2 Un Viņš sacīja: Šos Rakstus, kas jums nav, Tēvs pavēlēja, lai Es dotu jums; jo tā bija gudrība Viņā, lai tie tiktu doti nākamajām paaudzēm.
- 3 Un Viņš izskaidroja visas lietas no paša sākuma līdz tam laikam, kad Viņš nāks Savā godībā—jā, patiesi, visas lietas, kas notiks uz zemes virsas, līdz pat visas vielas izkusīs kvēlā karstumā un zeme saritināsies kā tīstoklis, un debesis un zeme zudīs;
- 4 un līdz pat tai lielai un pēdējai dienai, kad visas tautas un visas ciltis, un visas tautības un valodas stāvēs Dieva priekšā, lai tiktu tiesātas par saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni—
- 5 ja tie ir labi, ar augšāmcelšanos mūžīgā dzīvībā; un ja tie ir ļauni, ar augšāmcelšanos sodībā; kuras ir līdztekus, viena no vienas puses, un otra no otras puses, saskaņā ar žēlastību un taisnību, un svētumu, kas ir Kristū, kurš bija, pirms pasaule sākās.
- 6 Un tagad šeit šai grāmatā nevar tikt rakstīta pat simtā daļa no tā, ko Jēzus patiešām mācīja ļaudīm;
- 7 bet lūk, Nefija plāksnes satur lielāko daļu no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm.
- 8 Un šo es esmu rakstījis, kas ir mazākā daļa no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm; un es esmu rakstījis to ar nolūku, lai tās atkal tiktu nestas šai tautai no citticībniekiem, saskaņā ar vārdiem, ko Jēzus runāja.
- 9 Un, kad viņi saņems šo, kas viņiem vispirms ir vajadzīgs, lai pārbaudītu viņu ticību, un, ja būs tā, ka viņi ticēs šīm lietām, tad lielākas lietas tiks pasludinātas tiem.
- 10 Un, ja būs tā, ka tie neticēs šīm lietām, tad lielākas lietas netiks tiem izpaustas, viņiem par nosodījumu.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

- 11 Lūk, es jau grasījos rakstīt tās, visu, kas bija iegravēts uz Nefija plāksnēm, bet Tas Kungs to aizliedza, sacīdams: Es pārbaudīšu Savu ļaužu ticību.
- 12 Tādēļ es, Mormons, rakstu tās lietas, ko man pavēlēja Tas Kungs. Un tagad es, Mormons, beidzu savu sakāmo un turpinu rakstīt tās lietas, kas man tika pavēlētas.
- 13 Tādēļ es gribu, lai jūs redzētu, ka Tas Kungs patiesi mācīja ļaudis trīs dienu garumā; un pēc tam Viņš parādījās tiem bieži un lauza maizi, un svētīja to, un deva to tiem.
- 14 Un notika, ka Viņš mācīja un kalpoja visa tā ļaužu pulka, par kuru tika runāts, bērniem, un Viņš atraisīja viņu mēles, un viņi runāja uz saviem tēviem lielas un brīnumainas lietas, pat lielākas, nekā Viņš bija atklājis ļaudīm; un Viņš atraisīja viņu mēles, lai viņi varētu izteikt.
- 15 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš bija uzkāpis debesīs—otro reizi, kad Viņš bija parādījies tiem un aizgājis pie Tēva, izdziedinājis visus viņu slimos un viņu klibos, un atvēris acis viņu aklajiem, un atdarījis ausis kurlajiem, un patiesi veicis visādu dziedināšanu starp tiem, un uzcēlis cilvēku no miroņiem, un parādījis tiem Savu spēku, un uzkāpis pie Tēva—
- 16 lūk, notika nākamajā rītā, ka ļaužu pulks sapulcējās kopā, un viņi gan redzēja, gan dzirdēja šos bērnus; jā, pat zīdaiņi atvēra savas mutes un izteica brīnumainas lietas; un tās lietas, ko tie izrunāja, tika aizliegtas, ka neviens cilvēks nedrīkstēja tās rakstīt.
- 17 Un notika, ka mācekļi, kurus Jēzus bija izraudzījis, sāka no tā laika kristīt un mācīt visus, kas nāca pie tiem; un, cik daudzi tika kristīti Jēzus Vārdā, tie visi tika piepildīti ar Svēto Garu.
- 18 Un daudzi no tiem redzēja un dzirdēja neizsakāmas lietas, kuras nav ļauts rakstīt.
- 19 Un viņi mācīja un kalpoja cits citam; un savā starpā viss tiem bija kopīgs, katrs cilvēks rīkojās godīgi pret citiem.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

20 Un notika, ka viņi visu darīja tā, kā Jēzus bija tiem pavēlējis.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

21 Un tie, kas tapa kristīti Jēzus Vārdā, tika saukti par Kristus baznīcu.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3. Nefija 27

- 1 Un notika, kad Jēzus mācekļi ceļoja un sludināja to, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši, un kristīja Jēzus Vārdā, notika, ka mācekļi sapulcējās kopā un apvienojās varenā lūgšanā un gavēšanā.
- 2 Un Jēzus atkal parādījās tiem, jo tie lūdza Tēvu Viņa Vārdā, un Jēzus nāca un nostājās to vidū, un sacīja uz tiem: Ko jūs gribat, lai Es jums dotu?
- 3 Un tie sacīja Viņam: Kungs, mēs gribam, lai Tu teiktu mums vārdu, kā mums jāsauc šī baznīca; jo šeit ir strīdi ļauzu starpā par to.
- 4 Un Tas Kungs sacīja uz tiem: Patiesi, patiesi Es saku jums, kāpēc ļaudis kurn un strīdas par šo lietu?
- 5 Vai tie nav lasījuši Rakstus, kur teikts, ka jums jāuzņemas Kristus Vārds, kas ir Mans Vārds? Jo ar šo Vārdu jūs tiksit saukti pēdējā dienā;
- 6 un, kurš uzņemas Manu Vārdu un pastāv līdz galam, tas tiks izglābts pēdējā dienā.
- 7 Tādēļ visu, ko jūs darīsiet, dariet Manā Vārdā; tādēļ jums jāsauc baznīca Manā Vārdā; un jūs piesauksit Tēvu Manā Vārdā, lai Viņš svētī baznīcu Manis dēļ.
- 8 Un kā tā var būt Mana baznīca, ja vien tā netiek saukta Manā Vārdā? Jo, ja baznīca tiek saukta Mozus vārdā, tad tā ir Mozus baznīca; jeb, ja tā tiek saukta kāda cilvēka vārdā, tad tā ir tā cilvēka baznīca; bet, ja tā tiek saukta Manā Vārdā, tad tā ir Mana baznīca, ja ir tā, ka tā ir celta uz Mana evaņģēlija.
- 9 Patiesi Es saku jums, ka jūs esat celti uz Mana evaņģēlija; tādēļ visu, ko jūs sauksit, jūs sauksit Manā Vārdā; tādēļ, ja jūs piesauksit Tēvu baznīcas labad, ja tas būs Manā Vārdā, Tēvs uzklausīs jūs;
- 10 un, ja būs tā, ka baznīca būs celta uz Mana evaņģēlija, tad Tēvs parādīs Savus darbus tanī.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

- 11 Bet, ja būs tā, ka tā nebūs celta uz Mana evaņģēlija, un būs celta uz cilvēku darbiem vai uz velna darbiem, patiesi Es saku jums, ka tiem būs prieks par saviem darbiem uz laiku, un ar laiku nāk gals, un viņi tiks nocirsti un iemesti ugunī, no kurienes nav atgriešanās.
- 12 Jo viņu darbi seko tiem, jo tas ir viņu darbu dēļ, ka viņi ir nocirsti; tādēļ atcerieties to, ko es jums stāstīju.
- 13 Lūk, Es devu jums Savu evaņģēliju, un tas ir evaņģēlijs, kas Man jums jādod—ka Es nācu pasaulē, lai darītu Sava Tēva gribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja.
- 14 Un Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es tiktu pacelts pie krusta; un, pēc tam, kad Es biju ticis pacelts pie krusta, lai Es saistītu visus cilvēkus pie Sevis, lai, kā Es tiku cilvēku pacelts, tāpat arī cilvēki tiktu Tēva pacelti, lai stātos Manā priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni—
- 15 un šī iemesla dēļ Es esmu ticis pacelts; tādēļ, saskaņā ar Tēva spēku, Es saistīšu visus cilvēkus pie Sevis, lai tie tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem.
- 16 Un notiks, ka tas, kas nožēlo savus grēkus un top kristīts Manā Vārdā, tiks piepildīts; un, ja tas pastāvēs līdz galam, lūk, viņu es turēšu nevainīgu Sava Tēva priekšā tanī dienā, kad Es stāvēšu, lai tiesātu pasauli.
- 17 Un tas, kas nepastāvēs līdz galam, tas ir tas, kas arī tiks nocirsts un iemests ugunī, no kurienes neviens vairs nevarēs atgriezties Tēva taisnības dēļ.
- 18 Un šis ir vārds, ko Viņš ir devis cilvēku bērniem. Un šī iemesla dēļ Viņš izpilda vārdus, ko Viņš ir devis, un Viņš nemelo, bet izpilda visus Savus vārdus.
- 19 Un nekas netīrs nevar ieiet Viņa valstībā; tādēļ neviens neieiet Viņa atdusā kā tikai tie, kas mazgājuši savas drānas Manās asinīs dēļ savas ticības un visu savu grēku nožēlošanas, un savas uzticības līdz galam.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

20 Tad šis ir baušlis: Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, lai jūs tiktu iesvētīti, pieņemot Svēto Garu, lai jūs stāvētu neaptraipīti Manā priekšā pēdējā dienā.

21 Patiesi, patiesi Es jums saku, šis ir Mans evaņģēlijs; un jūs zināt to, kas jums ir jādara Manā baznīcā; jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt; jo to, ko jūs redzējāt Mani darām, patiesi būs jums darīt;

22 tādēļ, ja jūs darīsīt šīs lietas, svētīti jūs esat, jo jūs tiksīt paaugstināti pēdējā dienā.

23 Rakstiet šīs lietas, ko jūs gan redzējāt, gan dzirdējāt, izņemot tikai tās, kas ir aizliegtas.

24 Rakstiet šīs tautas darbus, kuri būs, patiesi kā ir ticis rakstīts par to, kas ir bijis.

25 Jo lūk, no grāmatām, kas ir tikušas rakstītas un kas tiks rakstītas, tiks tiesāti šie ļaudis, jo no tām viņu darbi tiks zināmi cilvēkiem.

26 Un lūk, visas lietas ir Tēva rakstītas; tādēļ no grāmatām, kas būs rakstītas, tiks pasaule tiesāta.

27 Un ziniet, ka jūs būsit šīs tautas soģi, saskaņā ar to spriedumu, ko Es jums došu, kas būs taisnīgs. Tādēļ, kādiem vīriem jums jābūt? Patiesi, Es saku jums, tādiem kā Es.

28 Un tagad Es eju pie Tēva. Un patiesi Es saku jums, visu, ko jūs lūgsīt Tēvam Manā Vārdā, tas jums taps dots.

29 Tādēļ lūdziet, un jūs saņemsīt; klauvējiet, un tad jums taps atvērts; jo tas, kas lūdz, saņem; un tam, kas klauzina, taps atvērts.

30 Un tagad, lūk, Mans prieks ir milzīgs līdz pilnībai jūsu dēļ, un arī par šo paaudzi; jā, un patiesi Tēvs un arī visi svētie eņģeļi priecājas par jums un šo paaudzi; jo neviens no tiem nav zudis.

31 Lūk, Es gribu, lai jūs saprastu; jo Es domāju tos, kas tagad ir dzīvi no šīs paaudzes; un neviens no viņiem nav zudis, un viņos Man ir pilnīgs prieks.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fullness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

32 Bet lūk, Mani apbēdina ceturtā paaudze no šīs paaudzes, jo viņi tiks aizvesti gūstā tāpat kā pazušanas dēļs; jo viņi pārdos Mani par sudrabu un par zeltu, un to, ko kodes maitā un ko zagļi ielaužoties var nozagt. Un tanī dienā Es piemeklēšu viņus, patiesi atgriežot viņu darbus uz viņu pašu galvām.

33 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš teica uz Saviem mācekļiem: Ieejiet pa šaurajiem vārtiem; jo šauri ir vārti un šauris ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod, bet plaši ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet, līdz pienāk nakts, kad neviens nevar strādāt.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3. Nefija 28

- 1 Un tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš runāja uz saviem mācekļiem, uz katru atsevišķi, sacīdams tiem: Kas ir tas, ko jūs vēlaties no Manis pēc tam, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?
- 2 Un viņi visi runāja, izņemot tikai trīs, sacīdami: Mēs vēlamies, lai pēc tam, kad mēs būsim nodzīvojuši cilvēka mūžu, lai mūsu kalpošana, uz kuru Tu mūs esi aicinājis, varētu beigties un mēs ātri varētu nākt pie Tevis Tavā valstībā.
- 3 Un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat, jo jūs to vēlējāties no Manis; tādēļ pēc tam, kad jūs būsit septiņdesmit un divus gadus veci, jūs nāksit pie Manis Manā valstībā; un ar Mani jūs atradīsīt atvieglojumu savām dvēselēm.
- 4 Un, kad Viņš bija runājis uz tiem, Viņš pagriezās pret tiem trim un sacīja uz viņiem: Ko jūs gribat, lai Es darītu jums, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?
- 5 Un viņi bēdājās savās sirdīs, jo tie neuzdrīkstējās teikt Viņam to, ko tie vēlējās.
- 6 Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Es zinu jūsu domas, un jūs vēlējāties to, ko Jānis, Mans mīļotais, kas bija kopā ar Mani Manā kalpošanā, pirms Es tiku jūdu pacelts, vēlējās no Manis.
- 7 Tādēļ, vēl vairāk svētīti jūs esat, jo jūs nekad neizbaudīsīt nāvi; bet jūs dzīvosīt, lai redzētu visus Tēva darbus cilvēku bērniem, līdz kamēr visas lietas tiks piepildītas saskaņā ar Tēva gribu, kad Es nākšu Savā godībā ar debesu spēkiem.
- 8 Un jūs nekad necietīsīt nāves sāpes; bet, kad Es nākšu Savā godībā, jūs tiksīt izmainīti acumirkļi no mirstības uz nemirstību; un tad jūs būsit svētīti Mana Tēva valstībā.
- 9 Un vēl, jums nebūs sāpju, kamēr jūs mitīsīt miesā, nedz arī bēdu, izņemot tikai par pasaules grēkiem; un visu to Es darišu dēļ tā, ko jūs vēlējāties no Manis, jo jūs vēlējāties, lai jūs varētu vest cilvēku dvēseles pie Manis, kamēr pasaule pastāvēs.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 Un šī iemesla dēļ jums būs prieka pilnība; un jūs sēdēsīt Mana Tēva valstībā; jā, jūsu prieks būs pilnīgs, tāpat kā Tēvs Man ir devis prieka pilnību; un jūs būsīt tādi, kāds Es esmu, un Es esmu kā Tēvs; un Tēvs un Es esam viens;

11 un Svētais Gars liecina par Tēvu un par Mani, un Tēvs dod Svēto Garu cilvēku bērniem Manis dēļ.

12 Un notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš ar Savu pirkstu pieskārs katram no tiem, izņemot tos trīs, kam bija jāpaliek, un tad Viņš aizgāja.

13 Un lūk, debesis tika atvērtas, un tie tika aizrauti debesīs un redzēja, un dzirdēja neizsakāmas lietas.

14 Un tās tika aizliegta tiem izrunāt; nedz arī tiem tika dots spēks, lai tie varētu izrunāt tās lietas, ko viņi redzēja un dzirdēja;

15 un, vai tie bija miesā vai ārpus miesas, viņi nevarēja pateikt; jo tas likās tiem kā viņu apskaidrošana, ka viņi tika izmainīti no šī miesas ķermeņa nemirstīgā stāvoklī, lai viņi varētu redzēt Dieva lietas.

16 Bet notika, ka viņi atkal kalpoja uz zemes virsas; tomēr viņi nekalpoja ar tām lietām, ko viņi redzēja un dzirdēja, tās pavēles dēļ, kas tiem tika dota debesīs.

17 Un tad nu, vai tie bija mirstīgi vai nemirstīgi no viņu apskaidrošanas dienas, es nezinu;

18 bet tik daudz es zinu, saskaņā ar pierakstu, kas ir dots—viņi gāja pa zemes virsu un kalpoja visiem ļaudīm, pievienojot tik daudzus baznīcai, cik ticēja viņu sludināšanai, kristīdami tos, un, cik daudzi tika kristīti, saņēma Svēto Garu.

19 Un viņus meta cietumā tie, kas nepiederēja pie baznīcas. Un viņus cietumi nevarēja noturēt, jo tie sašķēlās uz pusēm.

20 Un viņi tika iemesti zemē; bet viņi sita zemi ar Dieva vārdu, tā ka ar Viņa spēku tie tika atbrīvoti no zemes dziļumiem; un tādēļ ļaudis nevarēja izrakt pietiekamas bedres, lai tos noturētu.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

21 Un trīs reizes tie tika mesti krāsnī, un tiem
nenotika nekas slikts.

22 Un divreiz tie tika mesti mežonīgu zvēru midzenī;
un lūk, tie spēlējās ar zvēriem kā bērns ar jēriņu, un
tiem nenotika nekas ļauns.

23 Un notika, ka tā viņi gāja starp visiem Nefija
ļaudīm un sludināja Kristus evaņģēliju visiem
ļaudīm uz zemes virsas; un tie tika pievērsti Tam
Kungam un tika pievienoti Kristus baznīcai, un tā tās
paaudzes ļaudis tika svētīti, saskaņā ar Jēzus vārdu.

24 Un tagad es, Mormons, uz brīdi beidzu runāt par
šīm lietām.

25 Lūk, es grasījos rakstīt to vārdus, kas nekad
nebaudīs nāvi, bet Tas Kungs aizliedza; tādēļ es tos
nerakstīšu, jo tie ir noslēpti no pasaules.

26 Bet lūk, Es viņus esmu redzējis, un viņi man
kalpoja.

27 Un lūk, viņi būs starp citticībniekiem, un
citticībnieki tos nepazīs.

28 Viņi būs arī starp jūdiem, un jūdi tos nepazīs.

29 Un notiks, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs
par vajadzīgu, ka tie kalpos visām izkaisītajām
Israēla ciltīm un visām tautām, ciltīm, valodām un
tautībām, un vedīs no to vidus daudzas dvēseles pie
Jēzus, lai viņu vēlēšanās tiktu piepildīta, un arī dēļ tā
pārliecināšanas spēka no Dieva, kas ir viņos.

30 Un viņi ir kā Dieva eņģeļi, un, ja tie lūgs Tēvam
Jēzus Vārdā, viņi var parādīties katram cilvēkam,
kam tie uzskatīs par labu.

31 Tādēļ lielus un brīnumainus darbus tie veiks
pirms tās lielās dienas, kas nāks, kad visiem ļaudīm
noteikti vajadzēs stāties Kristus soģa krēsla priekšā;

32 jā, pat starp citticībniekiem lielu un brīnumainu
darbu tie veiks pirms šīs tiesas dienas.

And thrice they were cast into a furnace and re-
ceived no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts;
and behold they did play with the beasts as a child
with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth
among all the people of Nephi, and did preach the
gospel of Christ unto all people upon the face of the
land; and they were converted unto the Lord, and
were united unto the church of Christ, and thus the
people of that generation were blessed, according to
the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking
concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those
who were never to taste of death, but the Lord for-
bade; therefore I write them not, for they are hid
from the world.

But behold, I have seen them, and they have min-
istered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and
the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews
shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit
in his wisdom that they shall minister unto all the
scattered tribes of Israel, and unto all nations, kin-
dreds, tongues and people, and shall bring out of
them unto Jesus many souls, that their desire may be
fulfilled, and also because of the convincing power
of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall
pray unto the Father in the name of Jesus they can
show themselves unto whatsoever man it seemeth
them good.

Therefore, great and marvelous works shall be
wrought by them, before the great and coming day
when all people must surely stand before the
judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great
and marvelous work wrought by them, before that
judgment day.

33 Un, ja jums būtu visi Raksti, kas sniedz aprakstu par visiem brīnumainajiem Kristus darbiem, jūs, saskaņā ar Kristus vārdiem, zinātu, ka šīs lietas noteikti nāks.

34 Un ak vai tam, kas neklausā Jēzus vārdiem un arī to vārdiem, ko Viņš ir izraudzījis un sūtījis starp tiem; jo tas, kas nepieņem Jēzus vārdus un to vārdus, kurus Viņš ir sūtījis, nepieņem Viņu; un tādēļ Viņš nepieņems tos pēdējā dienā;

35 un tiem būtu labāk, ja tie nebūtu dzimuši. Jo vai jūs domājat, ka jūs varat izbēgt no aizvainota Dieva taisnības, kurš ir ticis samīdīts zem cilvēku kājām, lai tādējādi glābšana varētu nākt?

36 Un tad lūk, kā es runāju par tiem, ko Tas Kungs ir izraudzījis, jā, par tiem trim, kas tika aizrauti debesīs, ka es nezinu, vai viņi tika attīrīti no mirstības nemirstībā—

37 bet lūk, kopš es rakstīju, es esmu vaicājis Tam Kungam, un Viņš ir pasludinājis man, ka bija vajadzīgs izmainīt viņu ķermeņus, vai arī viņiem vajadzētu baudīt nāvi;

38 tādēļ, lai tie nebaudītu nāvi, viņu ķermeņi tika izmainīti, lai viņi neciestu nedz sāpes, nedz bēdas, izņemot vienīgi kā par pasaules grēkiem.

39 Tad nu šīs izmaiņas nebija tādas, kas notiks pēdējā dienā; bet viņi tika izmainīti, tā ka Sātanam nav varas pār tiem, lai viņš nevarētu tos kārdināt; un viņi tika iesvētīti miesā, lai tie būtu svēti un lai zemes spēki tos nevarētu noturēt.

40 Un šādā stāvoklī tiem ir jāpaliek līdz Kristus tiesas dienai; un tanī dienā ar tiem notiks lielākas izmaiņas, un viņi tiks pieņemti Tēva valstībā, lai vairs to nepamestu, bet dzīvotu ar Dievu mūžīgi debesīs.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3. Nefija 29

- 1 Un tad lūk, es saku jums, ka tad, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs par vajadzīgu, lai šie vārdi nonāktu pie citicībniekiem, saskaņā ar Viņa vārdu, tad jūs zināsiet, ka tā derība, ko Tēvs ir noslēdzis ar Israēla bērniem par viņu atjaunošanu to mantojuma zemēs, ir jau sākusi tapt piepildīta.
- 2 Un jūs zināsiet, ka Tā Kunga vārdi, kurus ir runājuši svētie pravieši, visi tiks piepildīti; un jums nevajag teikt, ka Tas Kungs kavējas ar Savu nākšanu pie Israēla bērniem.
- 3 Un jums nevajag iedomāties savās sirdīs, ka tie vārdi, kas ir tikuši runāti, ir tukši, jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības, ko Viņš ir slēdzis ar Israēla nama ļaudīm.
- 4 Un, kad jūs redzēsiet, ka šie vārdi parādās starp jums, tad jums nevajag ilgāk nicināt Tā Kunga darbus, jo Viņa taisnības zobens ir Viņa labajā rokā; un lūk, tanī dienā, ja jūs nicināsiet Viņa darbus, Viņš liks tam drīz vien pārsteigt jūs.
- 5 Ak vai tam, kas nicina Tā Kunga darbus; jā, ak vai tam, kas noliegs Kristu un Viņa darbus!
- 6 Jā, ak vai tam, kas noliegs atklāsmes no Tā Kunga un kas sacīs, ka Tas Kungs vairs nerīkojas caur atklāsmēm vai pravietojumiem, vai dāvanām, vai mēlēm, vai dziedināšanām, vai Svētā Gara spēku!
- 7 Jā, un ak vai tam, kas sacīs tanī dienā, lai gūtu peļņu, ka Jēzus nevar darīt nekādus brīnumus; jo tas, kas tā dara, kļūst līdzīgs pazušanas dēlam, kam nav žēlastības, saskaņā ar Kristus vārdu!
- 8 Jā, un jums nevajag vairs ilgāk šņākt, nedz nicināt, nedz izsmiet jūdus, nedz arī kādu no Israēla nama atlikuma; jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības ar tiem, un Viņš darīs tiem atbilstoši tam, ko Viņš ir zvērējis.
- 9 Tādēļ jums nevajag domāt, ka jūs varat pagriezt Tā Kunga labo roku pa kreisi, lai Viņš nevarētu spriest tiesu, izpildot tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3. Nefija 30

- 1 Klausieties, ak jūs, citticībnieki, un uzklausiet Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla vārdus, ko Viņš ir pavēlējis man, lai es runātu par jums, jo lūk, Viņš pavēl, lai es rakstītu, sacīdams:
- 2 Novērsieties visi jūs, citticībnieki, no saviem ļaunajiem ceļiem; un nožēlojiet savus ļaunos darbus, savus melus un krāpšanas, un savas laulību pārkāpšanas, un savas slepenās negantības, un savas elku pielūgšanas, un savas slepkavības, un savas viltus priesterības, un savu skaudību, un savus strīdus, un visu savu bezdievību un negantības un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, lai jūs saņemtu savu grēku piedošanu un taptu piepildīti ar Svēto Garu, lai jūs tiktu pieskaitīti pie Maniem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Ceturtais Nefijs

Tā Nefija Grāmata,
kurš ir dēls Nefijam—vienam no
Jēzus Kristus mācekļiem

Apraksts par Nefija tautu, saskaņā ar viņa pierakstu.

- 1 Un notika, ka trīsdesmit un ceturtais gads pagāja un arī trīsdesmit un piektais, un lūk, Jēzus mācekļi izveidoja Kristus baznīcu visās apkārtējās zemēs. Un, cik daudzi nāca pie viņiem un patiesi nožēloja savus grēkus, tapa kristīti Jēzus Vārdā; un tie saņēma arī Svēto Garu.
- 2 Un notika trīsdesmit un sestajā gadā, visi ļaudis bija pievērsti Tam Kungam uz visas zemes virsas, gan nefijieši, gan lamanieši, un nebija strīdu un domstarpību viņu starpā, un katrs cilvēks godīgi rīkojās pret citiem.
- 3 Un savā starpā viņiem viss bija kopīgs, tādēļ nebija nedz bagāto, nedz nabago, nedz nebrīvo, nedz brīvo, bet viņi visi bija brīvi, un visi bija debesu dāvanas dalībnieki.
- 4 Un notika, ka trīsdesmit un septītais gads arī pagāja, un joprojām bija miers zemē.
- 5 Un lielus un brīnumainus darbus veica Jēzus mācekļi, tā ka viņi dziedināja slimos un augšāmcēla mirušos, un lika klibiem staigāt un akliem atgūt savu acu gaismu, un kurliem dzirdēt; un visādus brīnumus viņi darīja starp cilvēku bērniem; un nevienu brīnumu viņi nedarīja savādāk kā tikai Jēzus Vārdā.
- 6 Un tā trīsdesmit un astotais gads pagāja un arī trīsdesmit un deviņais, un četrdesmit un pirmais, un četrdesmit un otrs, jā, līdz pat četrdesmit un deviņi gadi bija pagājuši un arī piecdesmit un pirmais, un piecdesmit un otrs; jā, un tā līdz pat piecdesmit un deviņi gadi bija pagājuši.

Fourth Nephi

The Book of Nephi
Who Is the Son of Nephi—One of
the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 Un Tas Kungs bija ārkārtīgi labvēlīgs viņiem tai zemē; jā, tā ka viņi atkal cēla pilsētas tur, kur pilsētas bija nodegušas.
- 8 Jā, patiesi tā lielā pilsēta Zarahemla, viņi atkal to uzcēla.
- 9 Bet bija daudzas pilsētas, kas bija nogrimušas, un ūdeņi nāca to vietā, tādēļ tās pilsētas nevarēja tikt atjaunotas.
- 10 Un tad, lūk, notika, ka Nefija ļaudis kļuva stipri un ārkārtīgi ātri vairojās, un kļuva par ļoti skaistiem un pievilcīgiem ļaudīm.
- 11 Un viņi precēja un tika precēti, un tika svētīti, saskaņā ar tiem daudzajiem solījumiem, ko Tas Kungs bija tiem devis.
- 12 Un viņi vairs nesevoja Mozus likuma rituāliem un priekšrakstiem, bet viņi sekoja tām pavēlēm, ko tie bija saņēmuši no sava Kunga un sava Dieva, turpinādami gavēt un lūgt, un sanākt bieži kopā, lai lūgtu un uzklausītu Tā Kunga vārdu.
- 13 Un notika, ka nebija strīdu starp visiem ļaudīm visā zemē, bet vareni brīnumi tika veikti Jēzus mācekļu vidū.
- 14 Un notika, ka septiņdesmit un pirmais gads pagāja un arī septiņdesmit un otrs, jā, un beidzot līdz septiņdesmit un devītais gads bija pagājis; jā, līdz pat simts gadi bija pagājuši, un Jēzus mācekļi, ko Viņš bija izraudzījis, visi bija aizgājuši Dieva paradīzē, izņemot tikai tos trīs, kam bija jāpaliek; un citi mācekļi tika ordinēti viņu vietā; un arī daudzi no tās paaudzes bija aizgājuši.
- 15 Un notika, ka nebija strīdu tai zemē dēļ Dieva mīlestības, kas mājāja ļaužu sirdīs.
- 16 Un nebija nedz skaudības, nedz strīdu, nedz nekārtību, nedz netiklības, nedz melu, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida izlaidības; un noteikti nevarēja būt laimīgāku ļaužu starp visiem ļaudīm, kas bija tikuši radīti ar Dieva roku.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

- 17 Nebija nedz laupītāju, nedz slepkavu, nedz lamaniešu, nedz jebkādu citu-iešu; bet viņi visi kā viens bija Kristus bērni un Dieva valstības mantinieki.
- 18 Un cik svētīti viņi bija! Jo Tas Kungs svētīja tos visos viņu darbos; jā, patiesi viņi bija svētīti un aplaimoti līdz simts un desmit gadi bija pagājuši; un pirmā paaudze no Kristus bija aizgājusi, un nebija strīdu visā zemē.
- 19 Un notika, ka Nefijs, tas, kurš bija vedis šos pēdējos pierakstus (un viņš tos veda uz Nefija plāksnēm), nomira, un viņa dēls Amoss veda tos viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm.
- 20 Un viņš veda tos astoņdesmit un četrus gadus, un joprojām bija miers tai zemē, izņemot tikai nelielu ļaužu daļu, kas sacēlās pret baznīcu un uzņēmās lamaniešu vārdu; tādēļ atkal bija lamanieši tai zemē.
- 21 Un notika, ka Amoss arī nomira (un tas bija simts un deviņdesmit un četri gadi no Kristus atnākšanas), un viņa dēls Amoss veda pierakstus viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm; un tie arī tika rakstīti Nefija grāmatā, kas ir šī grāmata.
- 22 Un notika, ka divi simti gadu bija pagājuši, un otrā paaudze visa bija aizgājusi, izņemot tikai dažus.
- 23 Un tagad es, Mormons, gribu, lai jūs zinātu, ka ļaudis bija savairojušies, tā ka tie bija izplatījušies pa visu zemes virsu, un ka viņi bija kļuvuši ārkārtīgi bagāti dēļ savas labklājības Kristū.
- 24 Un tad, šai divi simti un pirmajā gadā starp viņiem radās tādi, kas bija augstprātīgi lepībā, tādā kā dārgu drānu un visa veida skaistu pērļu, un skaistu pasaules lietu nēsāšanā.
- 25 Un kopš tā laika viņu manta un viņu bagātība tiem vairs nebija kopīga.
- 26 Un tie sāka dalīties šķirās; un tie sāka veidot baznīcas sev, lai gūtu peļņu, un sāka noliegt patieso Kristus baznīcu.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

- 27 Un notika, kad divi simti un desmit gadu bija pagājuši, bija daudz baznīcu tai zemē; jā, bija daudz baznīcu, kas uzdevās pazīstam Kristu, un tomēr viņi noliedza lielāko daļu no Viņa evaņģēlija, tā ka tie pieņēma visādas bezdievības un deva to, kas svēts, tam, kam tas bija aizliegts necienības dēļ.
- 28 Un šī baznīca ārkārtīgi vairojās dēļ nekrietnības un dēļ Sātana varas, kas bija ieguvis ietekmi pār viņu sirdīm.
- 29 Un vēl bija cita baznīca, kas noliedza Kristu; un tie vajāja patieso Kristus baznīcu dēļ viņu pazemības un viņu ticības Kristū; un tie nicināja viņus dēļ tiem daudzajiem brīnumiem, kas tika veikti starp viņiem.
- 30 Tādēļ viņi izmantoja spēku un varu pār Jēzus mācekļiem, kas palika ar tiem, un tie meta viņus cietumā; bet ar Dieva spēku un vārdu, kas bija viņos, cietumi sašķēlās uz pusēm, un viņi gāja, darīdami varenus brīnumus starp tiem.
- 31 Un tomēr, neskatoties uz visiem šiem brīnumiem, ļaudis nocietināja savas sirdis un meklēja viņus nogalināt, tāpat kā jūdi Jeruzālemē meklēja nogalināt Jēzu, saskaņā ar Viņa vārdu.
- 32 Un tie meta viņus uguns krāsnīs, un viņi iznāca, neguvuši nekādu ļaunumu.
- 33 Un tie arī meta tos mežonīgu zvēru midzeņos, un viņi spēlējās ar mežonīgiem zvēriem kā bērns ar jēriņu; un viņi iznāca no tiem, neguvuši nekādu ļaunumu.
- 34 Tomēr ļaudis nocietināja savas sirdis, jo tos vadīja daudzi priesteri un viltus pravieši, lai veidotu daudzas baznīcas un darītu visāda veida nekrietnības. Un tie sita Jēzus ļaudis; bet Jēzus ļaudis nesita pretī. Un tā tie grima neticībā un bezdievībā no gada uz gadu, līdz pat divi simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.
- 35 Un tad notika šajā gadā, jā, divi simti un trīsdesmit pirmajā gadā, bija liela šķelšanās starp ļaudīm.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 Un notika, ka šajā gadā radās ļaudis, kas tika saukti par nefijiešiem, un viņi bija patiesi ticīgi Kristū; un starp viņiem bija tie, ko lamanieši sauca—jēkabieši, jāzepieši un zoramieši;

37 tādēļ patiesi ticīgie Kristū un patiesie Kristus pielūdzēji (starp kuriem bija trīs Jēzus mācekļi, kam bija jāpaliek) tika saukti par nefijiešiem un jēkabiešiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem.

38 Un notika, ka tie, kas atraidīja evaņģēliju, tika saukti par lamaniešiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem; un viņi nekrita neticībā, kā viņu tēvi krita no sākuma, bet viņi apzināti sacēlās pret Kristus evaņģēliju; un viņi mācīja savus bērnus, lai tie neticētu.

39 Un tas bija viņu tēvu bezdievības un negantības dēļ, tāpat kā tas bija sākumā. Un viņi tika mācīti ienīst Dieva bērnus, tāpat kā lamanieši no sākuma tika mācīti ienīst Nefija bērnus.

40 Un notika, ka divi simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši, un tā tas bija ar tiem ļaudīm. Un ļaunākā ļaužu daļa kļuva stipra un kļuva daudz lielāka pēc skaita nekā Dieva ļaudis.

41 Un tie turpināja veidot baznīcas sev pašiem un izgreznot tās ar visādām dārgām lietām. Un tā pagāja divi simti un piecdesmit gadu un arī divi simti un sešdesmit gadu.

42 Un notika, ka ļaunākā ļaužu daļa atkal sāka radīt slepenus zvērestus un Gadiantona savienības.

43 Un arī tie ļaudis, kas tika saukti par Nefija ļaudīm, sāka kļūt lepni savās sirdīs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām un kļūt uzpūtīgi, līdzīgi saviem brāļiem lamaniešiem.

44 Un kopš tā laika mācekļi sāka bēdāties par pasaules grēkiem.

45 Un notika, kad trīs simti gadu bija pagājuši, gan Nefija, gan lamaniešu ļaudis bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni, līdzīgi cits citam.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

- 46 Un notika, ka Gadiantona laupītāji izplatījās pa visu zemes virsu; un nebija neviena, kas būtu taisnīgs, izņemot tikai Jēzus mācekļus. Un zeltu un sudrabu viņi lika savās krātuvēs pārpilnībā un tirgojās visādos tirdzniecības veidos.
- 47 Un notika, ka pēc tam, kad trīs simti un pieci gadi bija pagājuši (un ļaudis joprojām palika bezdievībā), Amoss nomira; un viņa brālis Amarons veda pierakstus viņa vietā.
- 48 Un notika, kad trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, Amarons, būdams Svētā Gara spiests, noglabāja tos pierakstus, kas bija svēti—jā, patiesi visus svētos pierakstus, kas bija nodoti no paaudzes paaudzē, kas bija svēti—līdz pat trīs simti un divdesmitajam gadam pēc Kristus atnākšanas.
- 49 Un viņš noglabāja tos Tam Kungam, lai tie atkal varētu nonākt pie Jēkaba nama atlikuma, saskaņā ar Tā Kunga praviņojumiem un solījumiem. Un tās ir Amarona pieraksta beigas.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormona grāmata

Mormona 1

- 1 Un tagad es, Mormons, taisu pierakstu par lietām, ko es esmu gan redzējis, gan dzirdējis, un nosaucu to par Mormona grāmatu.
- 2 Un apmēram tajā laikā, kad Amarons noglabāja pierakstus Tam Kungam, viņš atnāca pie manis (es biju apmēram desmit gadus vecs un es sāku mācīties kaut ko no savas tautas zinībām), un Amarons sacīja man: Es manū, ka tu esi prātīgs un apķērīgs bērns;
- 3 tādēļ, kad tu būsi apmēram divdesmit un četrus gadus vecs, es gribu, lai tu atcerētos tās lietas, ko tu būsi ievērojis attiecībā uz šo tautu; un, kad tu būsi tajā vecumā, ej uz Antuma zemi, uz pakalnu, ko sauc par Šimu; un tur es esmu noglabājis Tam Kungam visus svētos pierakstus par šo tautu.
- 4 Un lūk, tu paņemsi Nefija plāksnes sev, un atlikušās tu atstāsi tajā vietā, kur tās ir; un tu iegravēsi uz Nefija plāksnēm visas tās lietas, ko tu esi ievērojis attiecībā uz šo tautu.
- 5 Un es, Mormons, būdams Nefija pēctecis (un mana tēva vārds arī bija Mormons), es atcerējos to, ko Amarons man pavēlēja.
- 6 Un notika, ka es, būdams vienpadsmit gadus vecs, tiku sava tēva aizvests uz zemi dienvidos, tieši uz Zarahemlas zemi.
- 7 Visa zemes virsma bija noklāta ar ēkām, un ļaužu bija tik daudz kā jūras smilšu.
- 8 Un notika, ka šajā gadā sākās karš starp nefijiešiem, kas sastāvēja no nefijiešiem un jēkabiešiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem; un šis karš bija starp nefijiešiem un lamaniešiem, un lemuēliešiem, un ismaēliešiem.
- 9 Tad lamanieši un lemuēlieši, un ismaēlieši tika saukti par lamaniešiem, un divas puses bija nefijieši un lamanieši.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 Un notika, ka karš starp tiem sākās Zarahemlas robežās pie Sidonas ūdeņiem.

11 Un notika, ka nefijieši bija sapulcinājuši kopā lielu skaitu vīru, pat vairāk par trīsdesmit tūkstošiem. Un notika, ka tajā pašā gadā viņiem bija vairākas kaujas, kurās nefijieši sakāva lamaniešus un nogalināja daudzus no tiem.

12 Un notika, ka lamanieši atteicās no sava nodoma un miers tika nodibināts zemē; un miers turpinājās četrus gadus, ka nebija asinsizliešanas.

13 Bet bezdievība ņēma virsroku uz visas zemes virsas, tā ka Tas Kungs paņēma prom Savus mīļotos mācekļus un brīnumu veikšana un dziedināšana beidzās ļauzu nekrietības dēļ.

14 Un nebija dāvanu no Tā Kunga, un Svētais Gars nenāca ne pie viena viņu bezdievības un neticības dēļ.

15 Un es, būdams piecpadsmit gadus vecs un būdams zināmā mērā prātīgs garā, tādēļ es tiku piemeklēts no Tā Kunga, un izbaudīju un zināju Jēzus labestību.

16 Un es centos sludināt šai tautai, bet mana mute tika aizvērta un man tika aizliegts tiem sludināt; jo lūk, viņi bija apzināti sacēlušies pret savu Dievu; un viņu nekrietības dēļ mīļotie mācekļi tika paņemti prom no tās zemes.

17 Bet es paliku starp viņiem, taču man bija aizliegts tiem sludināt viņu cietsirdības dēļ; un viņu cietsirdības dēļ zeme viņiem bija nolādēta.

18 Un šie Gadiantona laupītāji, kas bija starp lamaniešiem, apsēda zemi, tā ka tās iedzīvotāji sāka slēpt savus dārgumus zemē; bet tie kļuva slideni, tāpēc ka Tas Kungs bija nolādējis to zemi, lai viņi nevarētu tos noturēt, nedz arī atkal atgūt tos.

19 Un notika, ka bija burvestības un pestēlošana, un maģija; un ļaunā spēks darbojās pa visu zemes virsu, patiesi piepildot Abinadija un arī Samuēla lamanieša vārdus.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormona 2

- 1 Un notika, ka tajā pašā gadā atkal sākās karš starp nefijiešiem un lamaniešiem. Un, neskatoties uz to, ka es biju jauns, biju liels augumā, tādēļ Nefija tauta iecēla mani, lai es būtu viņu vadonis jeb viņu karapulku vadonis.
- 2 Tādēļ notika, ka savos sešpadsmit gados es gāju nefijiešu karapulka priekšgalā pret lamaniešiem; tādējādi trīs simti un divdesmit seši gadi bija pagājuši.
- 3 Un notika, ka trīs simti un divdesmit un septītajā gadā lamanieši nāca uz mums ar ārkārtīgi lielu spēku, tā ka viņi nobiedēja manus karapulkus; tādēļ tie necīnījās un sāka atkāpties uz ziemeļu zemēm.
- 4 Un notika, ka mēs nācām Angolas pilsētā, un mēs ieņēmām pilsētu un gatavojāmies aizstāvēties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs nostiprinājām pilsētu ar visu savu spēku, bet, neskatoties uz mūsu nocietinājumiem, lamanieši nāca uz mums un izdzina mūs no pilsētas.
- 5 Un viņi arī izdzina mūs no Dāvida zemes.
- 6 Un mēs soļojām un nonācām Jozuas zemē, kas bija uz rietumiem, jūras krastā.
- 7 Un notika, ka mēs sapulcinājām kopā savus ļaudis cik ātri vien iespējams, lai mēs varētu savākt tos kopā vienā grupā.
- 8 Bet lūk, zeme bija pilna ar laupītājiem un ar lamaniešiem; un, neskatoties uz lielo iznīcību, kas karājās pār maniem ļaudīm, viņi nenožēloja savus ļaunos darbus; tādēļ asinis un slepkavošana izplatījās pa visu zemes virsu, gan no nefijiešu puses, gan no lamaniešu puses; un bija viens pilnīgs apvērsums pa visu zemes virsu.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

- 9 Un tad lamaniešiem bija ķēniņš, un viņa vārds bija Ārons; un viņš nāca pret mums ar karapulku no četrdesmit un četriem tūkstošiem. Un lūk, es stājos pretī viņam ar četrdesmit un diviem tūkstošiem. Un notika, ka es sasitu viņu ar savu karapulku, ka viņš bēga manā priekšā. Un lūk, viss tas bija darīts, un trīs simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.
- 10 Un notika, ka nefijieši sāka nožēlot savas nekrietnības un sāka brēkt, patiesi kā pravietis Samuēls bija pravietojis; jo lūk, neviens cilvēks nevarēja noturēt to, kas piederēja viņam pašam, dēļ zagļiem un laupītājiem, un slepkavām, un burvju mākslām un burvestībām, kas bija tai zemē.
- 11 Tā sākās sērošana un vaimanāšana visā zemē šo lietu dēļ un jo īpaši starp Nefija ļaudīm.
- 12 Un notika, kad es, Mormons, redzēju viņu vaimanāšanu un viņu sērošanu, un viņu bēdas Tā Kunga priekšā, mana sirds sāka priecāties manī, zinādama Tā Kunga žēlastību un iecietību, tādējādi es domāju, ka Viņš būs žēlīgs pret tiem, lai viņi atkal kļūtu par taisnīgiem ļaudīm.
- 13 Bet lūk, šis mans prieks bija velts, jo viņu bēdas nebija grēku nožēlošanai Dieva labestības dēļ; bet tās drīzāk bija nolādēto bēdas, jo Tas Kungs nekad neļāva tiem gūt laimi grēkā.
- 14 Un viņi nenāca pie Jēzus ar salauztām sirdīm un nožēlas pilnu garu, bet viņi nolādēja Dievu un vēlējās mirt. Tomēr viņi cīnījās ar zobenu par savām dzīvībām.
- 15 Un notika, ka manas bēdas atkal atgriezās pie manis un es redzēju, ka labvēlības diena viņiem bija pagājusi gan laicīgi, gan garīgi; jo Es redzēju tūkstošus nocirstus atklātā dumpī pret savu Dievu un kā mēslus izmētātus pa zemes virsu. Un tā trīs simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši.
- 16 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un piektajā gadā nefijieši sāka bēgt lamaniešu priekšā; un viņi tika vajāti, līdz tie nonāca Jašonas zemē, pirms bija iespējams apturēt viņu atkāpšanos.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

- 17 Un tad Jašonas pilsēta bija netālu no tās zemes, kur Amaron bija noglabājis pierakstus Tam Kungam, lai tie netiktu iznīcināti. Un lūk, es gāju, saskaņā ar Amarona vārdiem, un paņēmu Nefija plāksnes, un taisīju pierakstu, saskaņā ar Amarona vārdiem.
- 18 Un uz Nefija plāksnēm es taisīju pilnu aprakstu par visām ļaundarībām un negantībām; bet uz šīm plāksnēm es atturējos taisīt pilnu aprakstu par viņu ļaundarībām un negantībām, jo lūk, nepārtraukta ļaundarību un bezdievību aina ir bijusi manu acu priekšā, kopš es esmu bijis pietiekami vecs, lai skatītu cilvēku ceļus.
- 19 Un ak vai man viņu ļaundarību dēļ; jo mana sirds ir piepildīta ar bēdām dēļ viņu ļaundarībām visās manās dienās; tomēr es zinu, ka es tikšu paaugstināts pēdējā dienā.
- 20 Un notika, ka šīnī gadā Nefija ļaudis atkal tika vajāti un dzenāti. Un notika, ka mēs tikām dzenāti, līdz mēs nonācām tai zemē ziemeļos, ko sauca par Šemu.
- 21 Un notika, ka mēs nostiprinājām Šemas pilsētu un mēs savācām kopā mūsu ļaudis, cik daudz vien bija iespējams, lai varbūt mēs varētu izglābt tos no iznīcināšanas.
- 22 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un sestajā gadā viņi atkal sāka nākt uz mums.
- 23 Un notika, ka es runāju uz saviem ļaudīm un skubināju tos ar lielu dedzību, lai viņi drosmīgi stātos pretī lamaniešiem un cīnītos par savām sievām un saviem bērniem, un saviem namiem un savām mājām.
- 24 Un mani vārdi zināmā mērā radīja viņos sparū, tā ka tie nebēga lamaniešu priekšā, bet drosmīgi stāvēja tiem pretī.
- 25 Un notika, ka mēs cīnījāmies ar karapulku no trīsdesmit tūkstošiem pret karapulku no piecdesmit tūkstošiem. Un notika, ka mēs stāvējām tiem pretī ar tādu noturību, ka viņi bēga mūsu priekšā.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

26 Un notika, kad viņi bēga, mēs vajājām tos ar saviem karapulkiem un atkal cīnījāmies, un sasiņām tos; tomēr Tā Kunga spēks nebija ar mums; jā, mēs bijām atstāti paši sev, ka Tā Kunga Gars nebija mūsos, tādēļ mēs bijām kļuvuši vāji, līdzīgi saviem brāļiem.

27 Un mana sirds bēdājās par šo lielo manas tautas nelaimi, par viņu ļaundarībām un negantībām. Bet lūk, mēs gājām pret lamaniešiem un Gadiantona laupītājiem, līdz mēs atkal bijām atguvuši savas mantojuma zemes.

28 Un trīs simti un četrdesmit un deviņi gadi bija pagājuši. Un trīs simti un piecdesmitajā gadā mēs noslēdzām līgumu ar lamaniešiem un Gadiantona laupītājiem, kurā mūsu mantojuma zemes tika sadalītas.

29 Un lamanieši deva mums zemi uz ziemeļiem, jā, tieši to šaurumu, kas veda uz zemi dienvidos. Un mēs devām lamaniešiem visu zemi uz dienvidiem.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormona 3

- 1 Un notika, ka lamanieši nenāca atkal cīnīties, kamēr vēl desmit gadi nebija pagājuši. Un lūk, es biju nodarbinājis savus ļaudis nefijiešus, gatavojot viņu zemes un viņu karapulklus kaujas brīdīm.
- 2 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Sauc uz šo tautu—Nožēlojiet jūs grēkus un nāciet pie Manis, un topiet kristīti, un izveidojiet atkal Manu baznīcu, un jūs tiksit pasargāti!
- 3 Un es saucu uz šo tautu, bet tas bija veltīgi; un viņi nesaprata, ka tas bija Tas Kungs, kas viņus bija pasargājis un dāvājis tiem iespēju nožēlot grēkus. Un lūk, viņi nocietināja savas sirdis pret To Kungu, savu Dievu.
- 4 Un notika, ka pēc tam, kad šie desmit gadi bija pagājuši, sastādot kopā trīs simti un sešdesmit gadu kopš Kristus atnākšanas, lamaniešu ķēniņš sūtīja man vēstījumu, kurā darīja man zināmu, ka viņi gatavojas nākt cīnīties pret mums.
- 5 Un notika, ka es liku saviem ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā Postažas zemē, pilsētā, kas bija tās robežās, pie šauruma, kas veda uz zemi dienvidos.
- 6 Un tur mēs izvietojām savus karapulklus, lai mēs varētu apturēt lamaniešu karapulklus, lai viņi nevarētu sagrābt nevienu no mūsu zemēm; tādēļ mēs nostiprinājāmies pret tiem ar visiem saviem spēkiem.
- 7 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un pirmajā gadā lamanieši nāca uz Postažas pilsētu, lai cīnītos pret mums; un notika, ka tanī gadā mēs sasitām tos, tā ka viņi atkal atgriezās savās pašu zemēs.
- 8 Un trīs simti un sešdesmit un otrajā gadā viņi atkal nāca cīnīties. Un mēs atkal tos sasitām un nonāvējām lielu skaitu no tiem, un viņu kritušie tika iemesti jūrā.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

- 9 Un tad, šīs lielās lietas dēļ, ko mani ļaudis, nefijieši, bija darījuši, viņi sāka lielīties ar savu spēku un sāka zvērēt debesu priekšā, ka viņi atriebsies par savu brāļu asinīm, kurus nogalināja viņu ienaidnieki.
- 10 Un viņi zvērēja pie debesīm un arī pie Dieva troņa, ka viņi ies cīnīties pret saviem ienaidniekiem un izdeldēs tos no zemes virsas.
- 11 Un notika, ka es, Mormons, no tā brīža pilnīgi atteicos būt par šīs tautas pavēlnieku un vadoni viņu bezdievības un negantības dēļ.
- 12 Lūk, es viņus biju vadījis, neskatoties uz viņu bezdievību, es biju vadījis viņus daudzas reizes kaujā un mīlēju viņus ar visu savu sirdi, atbilstoši tai Dieva mīlestībai, kas bija manī; un mana dvēsele tika izlieta lūgšanā manam Dievam visas dienas garumā par tiem; tomēr tā bija bez ticības viņu cietsirdības dēļ.
- 13 Un trīs reizes es biju izglābis tos no viņu ienaidnieku rokām, un viņi nebija nožēlojuši savus grēkus.
- 14 Un, kad viņi bija zvērējuši pie visa, ko tiem mūsu Kungs un Glābējs Jēzus Kristus bija aizliedzis, un, kad tie gribēja iet cīnīties pret saviem ienaidniekiem un atriebties tiem par savu brāļu asinīm, lūk, Tā Kunga balss nāca pie manis, sacīdama:
- 15 Man pieder atriebība un Es atmaksāšu; un, tāpēc ka ļaudis nenožēloja grēkus pēc tam, kad Es biju tos izglābis, lūk, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.
- 16 Un notika, ka es pilnīgi atteicos iet pret saviem ienaidniekiem; un es darīju tā, kā Tas Kungs bija man pavēlējis; un es stāvēju kā atsevišķs liecinieks, lai liecinātu pasaulei par tām lietām, ko es redzēju un dzirdēju, saskaņā ar Gara izpausmēm, kas bija liecinājis par nākamajām lietām.
- 17 Tādēļ es rakstu jums, citticībnieki, un arī jums, Israēla nams, kad darbs sāksies, tad jūs gatavosities atgriezties savās mantojuma zemēs.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

- 18 Jā, lūk, es rakstu visiem zemes galiem; jā, jums, divpadsmit Israēla ciltis, ko tiesās atbilstoši jūsu darbiem tie divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās par saviem mācekļiem Jeruzālemes zemē.
- 19 Un es rakstu arī šīs tautas atlikumam, ko arī tiesās tie divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās šinī zemē; un tos tiesās tie otri divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās Jeruzālemes zemē.
- 20 Un Gars šīs lietas man pasludina, tāpēc es rakstu jums visiem. Un šī iemesla dēļ es rakstu jums, lai jūs varētu zināt, ka jums visiem būs jāstājas Kristus soģa krēsla priekšā, jā, katrai dvēselei, kas pieder pie visas Ādama cilvēces ģimenes; un jums būs jāstājas, lai jūs taptu tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni;
- 21 un arī, lai jūs varētu ticēt Jēzus Kristus evaņģēlijam, kas būs starp jums; un arī, lai jūdiem, Tā Kunga derības tautai, būtu cita liecība bez Viņa, kuru tie redzēja un dzirdēja, ka Jēzus, ko viņi nogalināja, bija patiesais Kristus un patiesais Dievs.
- 22 Un es gribu, lai es varētu pārliecināt jūs, visus zemes galus, nožēlot grēkus un sagatavoties stāties Kristus soģa krēsla priekšā.
- Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.
- And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.
- And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;
- And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.
- And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormona 4

- 1 Un tad notika, ka trīs simti un sešdesmit un trešajā gadā nefijieši gāja ar saviem karapulkiem cīnīties pret lamaniešiem ārpus Postažas zemes.
- 2 Un notika, ka nefijiešu karapulki tika atdzīti atpakaļ Postažas zemē. Un, kamēr viņi vēl bija noguruši, jauns lamaniešu karapulks uzbruka tiem; un viņiem bija smaga kauja, tā ka lamanieši sagraba Postažas pilsētu un nogalināja daudzus no nefijiešiem, un daudzus saņēma par gūstekņiem.
- 3 Un atlikušie bēga un pievienojās Teankuma pilsētas iedzīvotājiem. Tad nu Teankuma pilsēta atradās jūras krasta malā; un tā bija arī netālu no Postažas pilsētas.
- 4 Un tas bija tāpēc, ka nefijiešu karapulki gāja pret lamaniešiem, ka viņus sāka sakaut; jo, ja tas nebūtu bijis, lamanieši nevarētu gūt varu pār viņiem.
- 5 Bet, lūk, Dieva sodi pārsteidza ļaunos; un ar ļaunajiem ļaunie tiek sodīti; jo tie ir ļaunie, kas uzkūda cilvēku bērnu sirdis uz asinsizliešanu.
- 6 Un notika, ka lamanieši gatavojās nākt pret Teankuma pilsētu.
- 7 Un tas notika trīs simti un sešdesmit un ceturtajā gadā, lamanieši nāca pret Teankuma pilsētu, lai viņi varētu sagrābt arī Teankuma pilsētu.
- 8 Un notika, ka nefijieši tos atsita un aizdzina atpakaļ. Un, kad nefijieši redzēja, ka viņi bija aizdzinuši lamaniešus, viņi atkal sāka lielīties ar savu pašu spēku, un viņi gāja paši savā varenībā un atkal ieņēma Postažas pilsētu.
- 9 Un viss tas bija noticis, un bija tūkstošiem nogalināto no abām pusēm, gan no nefijiešiem, gan lamaniešiem.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

10 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un sestais gads pagāja, un lamanieši atkal nāca pret nefijiešiem cīnīties; un pat tagad nefijieši nenožēloja to ļauno, ko viņi bija darījuši, bet nepārtraukti turpināja pastāvēt savās ļaundarībās.

11 Un neiespējami mēlei ir aprakstīt jeb cilvēkam pilnīgi aprakstīt tās šausmīgās asiņu un slepkavību ainas, kas bija starp ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, un katra sirds bija nocietināta, tā ka viņi nemitīgi priecājās par asinsizliešanu.

12 Un nekad nebija bijušas tik milzīgas ļaundarības starp visiem Lehija bērniem, nedz arī starp visu Israēla namu, saskaņā ar Tā Kunga vārdiem, kā bija šai tautā.

13 Un notika, ka lamanieši sagrāba Postažas pilsētu, un tas tāpēc, ka viņu skaits pārsniedza nefijiešu skaitu.

14 Un viņi arī soļoja uz priekšu pret Teankuma pilsētu un izdzina iedzīvotājus no tās, un saņēma daudz gūstekņu, gan sievietes, gan bērnus, un ziedoja tos kā upurus saviem elku dieviem.

15 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un septītajā gadā nefijieši bija nikni, tāpēc ka lamanieši bija upurējuši viņu sievietes un viņu bērnus, tādēļ viņi gāja pret lamaniešiem ar ārkārtīgi lielām dusmām, tā ka viņi atkal sasita lamaniešus un padzina tos no savām zemēm.

16 Un lamanieši vairs nenāca pret nefijiešiem līdz trīs simti un septiņdesmit un piektajam gadam.

17 Un šajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem ar visiem saviem spēkiem; un viņi nebija saskaitāmi to lielā skaita dēļ.

18 Un kopš tā laika nefijieši vairs neguva varu pār lamaniešiem, bet tika aizslaucīti no tiem kā rasa saulē.

19 Un notika, ka lamanieši nāca pret Postažas pilsētu; un Postažas zemē notika ārkārtīgi smaga kauja, kurā viņi sasita nefijiešus.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 Un tie atkal bēga viņu priekšā, un tie nonāca Boaza pilsētā; un tur tie stāvēja pretī lamaniešiem ar ārkārtīgu drosmi, tā ka lamanieši tos nerasīta, līdz viņi nenāca atkal otru reizi.

21 Un, kad viņi nāca otru reizi, nefijieši tika padzīti un kauti ar ārkārtīgi lielu kaušanu; viņu sievietes un viņu bērni atkal tika upurēti elkiem.

22 Un notika, ka nefijieši atkal bēga viņu priekšā, paņemdami visus iedzīvotājus sev līdzī, gan no pilsētām, gan ciemiem.

23 Un tad es, Mormons, redzēdams, ka lamanieši jau bija gatavi iznīcināt to zemi, tāpēc es gāju uz Šima pakalni un paņēmu visus pierakstus, ko Amaroni bija noglabājis Tam Kungam.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, inasmuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormona 5

- 1 Un notika, ka es gāju starp nefijiešiem un atkāpos no tā zvēresta, ko es biju devis, ka es vairs tiem nepalīdzēšu; un viņi deva man atkal pavēlniecību pār viņu karapulkiem, jo viņi raudzījās uz mani kā domādami, ka es varu atbrīvot viņus no to bēdām.
- 2 Bet lūk, man nebija cerību, jo es zināju Tā Kunga sodus, kam jānāk pār tiem; jo viņi nenožēloja savas nekrietnības, bet cīnījās par savām dzīvībām, nepiesaucot to Būtni, kas bija viņus radījis.
- 3 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums, kad mēs bijām aizbēguši uz Jordānas pilsētu; bet lūk, viņi tika padzīti atpakaļ, tā ka viņi neieņēma pilsētu tajā reizē.
- 4 Un notika, ka viņi atkal nāca pret mums, un mēs noturējām pilsētu. Un bija arī citas pilsētas, kuras noturēja nefijieši, šie cietokšņi lamaniešus kavēja, ka tie nevarēja ieiet zemē, kas pletās mūsu priekšā, lai iznīcinātu mūsu zemes iedzīvotājus.
- 5 Bet notika, ka katra zeme, kam mēs pagājām garām un kuras iedzīvotāji netika sapulcināti vienkopus, tika lamaniešu iznīcināta, un to torņi un ciemi, un pilsētas tika nodedzinātas ar uguni; un tā trīs simti un septiņdesmit un deviņi gadi pagāja.
- 6 Un notika, ka trīs simti un astoņdesmitajā gadā lamanieši atkal nāca pret mums cīnīties, un mēs drosmīgi stāvējām tiem pretī; bet tas bija velti, jo tik liels bija viņu skaits, ka tie samina Nefija ļaudis zem savām kājām.
- 7 Un notika, ka mēs atkal metāmies bēgt, un tie, kas bēga ātrāk nekā lamanieši, izbēga, un tie, kas nebēga tik ātri kā lamanieši, tika noslaucīti un izdeldēti.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

- 8 Un tad lūk, es, Mormons, negribu mocīt cilvēku dvēseles, izklāstot viņu priekšā tādas drausmīgas asiņu un slepkavību ainas, kādas notika manā acu priekšā; bet es, zinādams, ka šīm lietām noteikti ir jātop zināmām un ka visām lietām, kas ir apslēptas, būs jātop atklātām no māju jumtiem—
- 9 un arī, ka zināšanām par šīm lietām ir jānāk pie šīs tautas atlikuma un arī pie citticībniekiem, kas, kā Tas Kungs teica, izklīdinās šo tautu, un šī tauta netiks uzskatīta ne par ko viņu vidū—tādēļ es rakstu īsu saīsinājumu dēļ tām pavēlēm, ko es esmu saņēmis, neuzdrīkstēdamies dot pilnu aprakstu par tām lietām, ko es esmu redzējis, un arī lai jūs pārāk nebēdātos par šīs tautas ļaundarībām.
- 10 Un tad lūk, šo es runāju uz viņu pēcnācējiem un arī uz citticībniekiem, kam būs jā rūpējas par Israēla namu, lai aptvertu un atzītu, no kurienes nāk viņu svētības.
- 11 Jo es zinu, ka tie bēdāsies par Israēla nama postu; tie bēdāsies par šo ļaunību iznīcināšanu, tie bēdāsies, ka šie ļaudis nav nožēlojuši grēkus, lai viņi tiktu Jēzus roku apskauti.
- 12 Tad nu šīs lietas tiek rakstītas Jēkaba nama atlikumam; un tās tiek rakstītas šādā veidā tāpēc, ka Dievam ir zināms, ka ļaundarība tiem tās nenesīs; un tām ir jātop noglabātām priekš Tā Kunga, lai tās varētu parādīties Viņa noliktajā laikā.
- 13 Un šī ir tā pavēle, ko es saņēmu; un lūk, tās parādīsies saskaņā ar Tā Kunga pavēli, kad Viņš Savā gudrībā uzskatīs to par vajadzīgu.
- 14 Un lūk, tās nonāks pie tiem jūdiem, kas netic; un ar šādu nolūku tās ies—lai tās varētu pārliecināt, ka Jēzus ir Kristus, dzīvā Dieva Dēls; lai Tēvs varētu īstenot, caur Savu vismīļāko Dēlu, Savu dzižo un mūžīgo nodomu, atjaunojot jūdus jeb visu Israēla namu viņu mantojuma zemēs, kuras Tas Kungs, viņu Dievs, tiem ir devis, izpildot Savu derību;

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

- 15 un arī lai šīs tautas pēcnācēji varētu pilnīgāk ticēt Viņa evaņģēlijam, kas nāks pie tiem no citticībniekiem; jo šī tauta tiks izkaisīta un kļūs par tumšu, izvirtušu un laisku tautu, vairāk pat par to, kas jebkad ir ticis aprakstīts starp mums, jā, pat to, kas ir bijis starp lamaniešiem, un tas dēļ viņu neticības un elku pielūgšanas.
- 16 Jo lūk, Tā Kunga Gars ir jau pārstājis pūlēties ar viņu tēviem; un viņi ir bez Kristus un bez Dieva pasaulē; un viņi tiek dzenāti kā pelavas vējā.
- 17 Viņi reiz bija mīļota tauta un Kristus bija viņu gans; jā, viņus pat vadīja Dievs Tēvs.
- 18 Bet tagad, lūk, viņus vada Sātans, patiesi, kā pelavas tiek dzenātas vējā vai kā kuģis tiek mētāts viļņos bez buras vai enkura, vai bez jebkā, ar ko to varētu vadīt; un tāpat kā tas, tāpat arī viņi.
- 19 Un lūk, Tas Kungs ir pataupījis viņu svētības, ko viņi varēja saņemt tai zemē, citticībniekiem, kuriem piederēs tā zeme.
- 20 Bet lūk, notiks, ka viņi tiks citticībnieku dzenāti un izkaisīti; un, kad viņi būs citticībnieku dzenāti un izkaisīti, lūk, tad Tas Kungs atcerēsies derību, ko Viņš slēdza ar Ābrahāmu un visu Israēla namu.
- 21 Un arī Tas Kungs atcerēsies taisnīgo lūgšanas, kas Viņam ir izteiktas par tiem.
- 22 Un tad, ak jūs, citticībnieki, kā gan jūs varat stāvēt Dieva spēka priekšā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus un nenovērsīsities no saviem ļaunajiem ceļiem?
- 23 Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva rokās? Vai jūs nezināt, ka Viņam ir visa vara un pēc Viņa dižās pavēles zeme saritināsies kā tīstoklis?
- 24 Tādēļ nožēlojiet jūs grēkus un pazemojieties Viņa priekšā, lai Viņš nenāktu ar tiesu pret jums—lai Jēkaba pēcnācēju atlikums neietu jūsu vidū kā lauva un nesaplosītu jūs gabalos, un nebūs neviena, kas paglābs.

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormona 6

- 1 Un tagad es beidzu savu pierakstu par manas tautas, nefijiešu, iznīcināšanu. Un notika, ka mēs soļojām lamaniešu priekšā.
- 2 Un es, Mormons, rakstīju vēstījumu lamaniešu ķēniņam un vēlējos no viņa, lai viņš ļautu, ka mēs varētu sapulcināt kopā savus ļaudis Kumoras zemē pie kalna, kas tika saukts par Kumoru, un tur varētu dot viņiem kauju.
- 3 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš ļāva man to, ko es vēlējos.
- 4 Un notika, ka mēs soļojām uz Kumoras zemi, un mēs uzslējām savas teltis ap Kumoras kalnu; un tas bija daudz ūdeņu, upju un avotu zemē, un tur mums bija cerība gūt pārākumu pār lamaniešiem.
- 5 Un, kad trīs simti un astoņdesmit un četri gadi bija pagājuši, mēs sapulcinājām visus atlikušos no mūsu ļaudīm Kumoras zemē.
- 6 Un notika, kad mēs bijām sapulcinājuši visus mūsu ļaudis kopā Kumoras zemē, lūk, es, Mormons, sāku kļūt vecs; un, zinādams, ka tā būs pēdējā manas tautas cīņa, un saņēmis pavēli no Tā Kunga, lai es nepieļautu, ka pieraksti, kas ir tikuši nodoti no mūsu tēviem un kas ir svēti, kristu lamaniešu rokās (jo lamanieši tos iznīcinātu), tādēļ es iztaisīju šo pierakstu no Nefija plāksnēm un noglabāju Kumoras kalnā visus tos pierakstus, kas man bija uzticēti ar Tā Kunga roku, izņemot tikai šīs dažas plāksnes, ko es devu savam dēlam Moronijam.
- 7 Un notika, ka mana tauta ar savām sievām un saviem bērniem tad redzēja lamaniešu karapulklus soļojam uz tiem; un ar šausmīgām bailēm no nāves, kas piepilda visu bezdievīgo krūtis, viņi gaidīja tos saņemt.
- 8 Un notika, ka viņi nāca cīnīties pret mums un katra dvēsele tika piepildīta ar šausmām viņu lielā skaita dēļ.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

- 9 Un notika, ka tie uzkrita maniem ļaudīm ar zobenu un ar loku, un ar bultu, un ar cirvi, un ar visa veida kara ieročiem.
- 10 Un notika, ka mani vīri tika nocirsti; jā, mani desmit tūkstoši, kas bija ar mani, un es kritu ievainots to vidū; un viņi pagāja man garām, ka viņi neatņēma manu dzīvību.
- 11 Un, kad viņi bija izgājuši cauri un nocirtuši visus manus ļaudis, izņemot divdesmit un četrus no mums (starp kuriem bija mans dēls Moronijs), un mēs, pārdzīvojuši savu ļaužu nāvi, redzējām no rīta no Kumoras kalna augšas, kad lamanieši bija atgriezušies savās nometnēs, ka desmit tūkstoši no maniem ļaudīm, kas bija tikuši manis vesti uz priekšu, bija nocirsti.
- 12 Un mēs arī redzējām desmit tūkstošus no maniem ļaudīm, kurus bija vedis mans dēls Moronijs.
- 13 Un lūk, Gidgidona desmit tūkstoši bija krituši, un viņš arī to vidū.
- 14 Un Lamahs bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Gilgals bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Limhass bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Jeneums bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Kūmenihass, un Moronihass, un Antionums, un Šibloms, un Šems, un Jošs bija krituši ar saviem desmit tūkstošiem katrs.
- 15 Un notika, ka bija vēl desmit, kas bija krituši no zobena, ar saviem desmit tūkstošiem katrs; jā, patiesi, visi mani ļaudis, izņemot tikai tos divdesmit un četrus, kas bija ar mani, un arī dažus, kas bija aizbēguši uz dienvidu zemēm, un dažus, kas bija pārbēguši pie lamaniešiem, bija krituši, un viņu miesas un kauli, un asinis gulēja uz zemes virsas, būdamas to roku atstātas, kas viņus nokāva, pūt zemē un sairt, un atgriezties pie savas māmuļas zemes.
- 16 Un mana dvēsele plīsa aiz sāpēm dēļ manu ļaužu nokaušanas, un es kļiedzu:
- 17 Ak jūs skaistie, kā gan varējāt jūs pamest Tā Kunga ceļus! Ak jūs skaistie, kā gan varējāt jūs atraidīt Jēzu, kas stāvēja ar atvērtām rokām, lai jūs pieņemtu!

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

- 18 Lūk, ja jūs to nebūtu darījuši, jūs nebūtu krituši. Bet lūk, jūs esat krituši, un es sēroju par jūsu zaudēšanu.
- 19 Ak jūs, skaistie dēli un meitas, jūs tēvi un mātes, jūs vīri un sievas, jūs skaistie, kā tas nākas, ka jūs varējāt krist!
- 20 Bet lūk, jūs esat aizgājuši, un manas bēdas nevar jūs atgriezt.
- 21 Un diena nāks drīz, kas jūsu mirstību tērps nemirstībā, un šie ķermeņi, kas tagad pūstot maitājas, drīz kļūs par nemirstīgiem ķermeņiem, un tad jums vajadzēs stāties Kristus soģa krēsla priekšā, lai jūs tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem, un, ja būs tā, ka jūs esat taisnīgi, tad jūs esat svētīti ar saviem tēviem, kas ir aizgājuši pirms jums.
- 22 Ak, kaut jūs būtu nožēlojuši grēkus pirms šī lielā iznīcība nāca pār jums. Bet lūk, jūs esat aizgājuši, un Tēvs, jā, Mūžīgais Debesu Tēvs, zina jūsu stāvokli; un Viņš rīkosies ar jums atbilstoši Savai taisnībai un žēlastībai.

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now mouldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormona 7

- 1 Un tad, lūk, es gribu runāt nedaudz uz šīs tautas atlikumu, kas tiks pasaudzēts, ja būs tā, ka Dievs varētu dot tiem manus vārdus, lai viņi varētu zināt par savu tēvu lietām; jā, es runāju uz jums, jūs, Israēla nama atlikums; un šie ir tie vārdi, ko es runāju:
- 2 Ziniet, ka jūs esat no Israēla nama.
- 3 Ziniet, ka jums jānāk pie grēku nožēlošanas, vai arī jūs nevarat tapt izglābti.
- 4 Ziniet, ka jums ir jānoliek savi kara ieroči un nav vairs jāpriecājas par asinsizliešanu, un nav vairs tie atkal jāņem, ja vien nebūs tā, ka Dievs jums pavēlēs.
- 5 Ziniet, ka jums ir jānāk pie zināšanām par saviem tēviem un jānožēlo visi savi grēki un nekrietnības, un jātic Jēzum Kristus, ka Viņš ir Dieva Dēls un ka Viņš tika jūdu nokauts, un ar Tēva spēku Viņš ir atkal uzcēlies, ar ko Viņš ir guvis uzvaru pār kapu; un Viņā arī nāves dzelonis ir aprīts.
- 6 Un viņš īsteno mirušo augšāmcelšanos, ar ko cilvēkiem ir jātop uzceltiem, lai stātos Viņa soģa krēsla priekšā.
- 7 Un Viņš ir īstenojis pasaules pestīšanu, ar ko tam, kas tiek atrasts nevainīgs Viņa priekšā tiesas dienā, tam tiek dots dzīvot Dieva priekšā Viņa valstībā, lai bezgalīgi dziedātu slavas dziesmas ar debesu koriem Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir viens Dievs, laimes stāvoklī, kam nav gala.
- 8 Tādēļ nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Jēzus Vārdā, un turieties pie Kristus evaņģēlija, kas tiks likts jūsu priekšā, ne tikai šajā pierakstā, bet arī pierakstā, kas nāks pie citticībniekiem no jūdiem, un no citticībniekiem šis pieraksts nāks pie jums.
- 9 Jo lūk, šis tiek rakstīts ar nolūku, lai jūs tam varētu ticēt; un, ja jūs ticat tam, jūs ticēsīt arī šim; un, ja jūs ticat šim, jūs zināsīt par saviem tēviem un arī par tiem brīnumainajiem darbiem, kas tika paveikti ar Dieva spēku starp tiem.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Un jūs arī zināsit, ka jūs esat Jēkaba pēcnācēju atlikums; tādēļ jūs tiksit ieskaitīti starp šīs pirmās derības ļaudīm; un, ja būs tā, ka jūs ticēsit Kristum un tapsit kristīti, vispirms ar ūdeni, tad ar uguni un ar Svēto Garu, sekodami mūsu Glābēja piemēram, saskaņā ar to, ko Viņš mums ir pavēlējis, tad viss būs labi ar jums tiesas dienā. Āmen.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormona 8

- 1 Lūk, es, Moronijs, beidzu sava tēva Mormona pierakstu. Lūk, man ir tikai dažas lietas ko rakstīt, kuras man pavēlēja mans tēvs.
- 2 Un tad notika, ka pēc tās lielās un milzīgās kaujas pie Kumoras, lūk, nefijiešus, kuri izbēga uz zemi dienvidos, vajāja lamanieši, līdz tie visi bija iznīcināti.
- 3 Un manu tēvu arī tie nogalināja, un es patiesi esmu palicis viens rakstīt bēdīgo stāstu par savas tautas iznīcināšanu. Bet lūk, viņi ir aizgājuši, un es izpildu sava tēva pavēli. Un vai tie nogalinās mani, es nezinu.
- 4 Tādēļ es rakstīšu un paslēpšu pierakstus zemē; un kur es iešu, tam nav nozīmes.
- 5 Lūk, mans tēvs taisīja šo pierakstu, un viņš arī rakstīja par tā nolūku. Un lūk, es arī to rakstītu, ja man būtu vieta uz plāksnēm, bet man nav; un rūdas man nav, jo es esmu viens. Mans tēvs ir nogalināts kaujā, un visi mani radi, un man nav nedz draugu, nedz arī kur iet; un, cik ilgi Tas Kungs ļaus man dzīvot, es nezinu.
- 6 Lūk, četri simti gadu ir pagājuši no mūsu Kunga un Glābēja atnākšanas.
- 7 Un lūk, lamanieši vajāja manus ļaudis, nefijiešus, no pilsētas uz pilsētu un no vietas uz vietu, līdz viņu vairs nav; un liela ir bijusi viņu krišana; jā, liela un apbrīnojama ir manas tautas, nefijiešu, iznīcināšana.
- 8 Un lūk, tā ir Tā Kunga roka, kas to ir darījusi. Un lūk, arī lamanieši bija karā cits pret citu; un visa šīs zemes virsa ir nepārtraukta asinsizliešanas un slepkavību virkne; un neviens nezina galu šim karam.
- 9 Un tad, lūk, es neteikšu vairāk par nefijiešiem, jo vairs nav neviena, izņemot tikai lamaniešus un laupītājus, kas ir uz zemes virsas.
- 10 Un nav neviena, kas zinātu patieso Dievu, izņemot tikai Jēzus mācekļus, kas palika zemē, līdz ļaužu bezdievība kļuva tik liela, ka Tas Kungs neļāva tiem palikt ar ļaudīm; un, vai tie ir uz zemes virsas, neviens cilvēks nezina.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

- 11 Bet lūk, mans tēvs un es tos redzējām, un tie kalpoja mums.
- 12 Un katrs, kas saņem šo pierakstu un nenosoda to par tām nepilnībām, kas ir tanī, tas uzzinās lielākas lietas nekā šīs. Lūk, es esmu Moronijs; un, ja būtu iespējams, es darītu visas lietas zināmas jums.
- 13 Lūk, es beidzu runāt par šo tautu. Es esmu Mormona dēls, un mans tēvs bija Nefija pēctecis.
- 14 Un es esmu tas pats, kurš noglabāja šo pierakstu Tam Kungam; tā plāksnēm nav vērtības dēļ Tā Kunga pavēles. Jo Viņš patiesi sacīja, ka nevienam tās nebūs, lai gūtu peļņu; bet to pieraksts ir lielā vērtībā, un viņu, kas nesīs to gaismā, viņu Tas Kungs svētīs.
- 15 Jo nevienam nav varas nest to gaismā, kā tikai, ja tas viņam tiks dots no Dieva; jo Dievs grib, lai tas tiktu darīts ar aci, vērstu tikai uz Viņa godību vai senās un ilgi izkļiedētās Tā Kunga derības tautas labklājību.
- 16 Un svētīts būs tas, kas nesīs šo lietu gaismā; jo tā tiks nestā no tumsas gaismā, saskaņā ar Dieva vārdu; jā, tā tiks izņemta no zemes un spīdēs no tumsas, un nāks ļaudīm zināma; un tas tiks darīts ar Dieva spēku.
- 17 Un, ja tur būs kļūdas, tās būs cilvēka kļūdas. Bet lūk, mēs nezīnām kļūdas; tomēr Dievs zina visas lietas; tādēļ tas, kas nosodīs, lai tas uzmanās, ka viņš nenokļūst elles uguns briesmās.
- 18 Un tas, kas saka: Parādi man tās, vai arī tu tiksī sistis,—lai tas sargās, ka viņš nepavēl to, ko Tas Kungs ir aizliedzis.
- 19 Jo lūk, tas, kas ātri tiesā, arī taps ātri tiesāts, jo atbilstoši viņa darbiem būs viņa alga; tādēļ tas, kas sit, arī tiks sistis no Tā Kunga.
- 20 Lūk ko Raksti saka: Cilvēkam nebūs sist, nedz arī viņam būs tiesāt, jo Mana ir tiesa, saka Tas Kungs, un atriebība arī ir Mana, un Es atmaksāšu.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

- 21 Un tas, kurš izdveš dusmas un ķildas pret Tā Kunga darbu un Tā Kunga derības tautu, kas ir Israēla nams, un sacīs: Mēs iznīcināsim Tā Kunga darbu, un Tas Kungs neatcerēsies Savu derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu,—tas ir briesmās tapt nocirstam un iemestam ugunī;
- 22 jo Tā Kunga mūžīgie nodomi ritēs, līdz visi Viņa solījumi tiks piepildīti.
- 23 Pēties Jesajas pravietojumus! Lūk, es nevaru tos rakstīt. Jā, lūk, es saku jums, ka tie svētie, kas ir aizgājuši pirms manis, kam ir piederējusi šī zeme, sauks, jā, patiesi no pīšļiem tie sauks uz To Kungu; un, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš atcerēsies tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar tiem.
- 24 Un Viņš zina to lūgšanas, ka tās bija viņu brāļu labad. Un Viņš zina viņu ticību, jo Viņa Vārdā tie var pārceļt kalnus; un Viņa Vārdā tie var likt zemei drebēt; un ar Viņa vārda spēku tie lika cietumiem sagāzties uz zemes; jā, patiesi kvēlojoša krāsns nevarēja tiem nodarīt nekā sliktā, nedz mežonīgi zvēri, nedz indīgas čūskas dēļ Viņa vārda spēka.
- 25 Un lūk, to lūgšanas arī bija viņa labad, kam Tas Kungs ļaus nest šīs lietas atklātībā.
- 26 Un nevienam nevajag teikt, ka tās nenāks, jo tās noteikti nāks, jo Tas Kungs to ir runājis; jo no zemes tās iznāks ar Tā Kunga roku, un neviens to nevarēs apturēt; un pienāks diena, kad tiks teikts, ka brīnumi ir beigušies; un tās nāks, it kā kāds runātu no miroņiem.
- 27 Un tās nāks dienā, kad svēto asinis brēks uz To Kungu dēļ slepenām savienībām un tumsības darbiem.
- 28 Jā, un tās nāks dienā, kad Dieva spēks tiks noliegts un baznīcas taps samaitātas un augstprātīgas savu siržu lepnībā; jā, patiesi dienā, kad baznīcu vadītāji un skolotāji pacelsies savu siržu lepnībā pat līdz tam, ka nievās tos, kas pieder pie viņu baznīcām.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

29 Jā, tās notiks dienā, kad būs dzirdams par
ugunsgrekiem un vētrām, un dūmu miglām svešās
zemēs;

30 un būs arī dzirdams par kariem, karu
daudzinašanu un zemestrīcēm dažādās vietās.

31 Jā, tās nāks dienā, kad būs liela apgānīšanās uz
zemes virsas; būs slepkavošanas un laupīšanas, un
melošana, un krāpšanas, un netiklības, un visa veida
negantības, kad būs daudzi, kas sacīs: Dari šo vai
dari to, nav nozīmes, jo Tas Kungs atbalstīs tādu
pēdējā dienā. Bet ak vai tādiem, jo viņi ir rūgtā žultī
un nekrietnības saitēs.

32 Jā, tās nāks dienā, kad būs baznīcas izveidotas, kas
sacīs: Nāciet pie manis, un par jūsu naudu jums tiks
piedoti jūsu grēki.

33 Ak jūs, ļaunie un samaitātie, un stūrgalvīgie
ļaudis, kāpēc jūs dibināt sev baznīcas, lai gūtu
peļņu? Kāpēc jūs sagrozāt Dieva svēto vārdu, ka jūs
nesat sodību savām dvēselēm? Lūk, paraugieties uz
Dieva atklāsmēm; jo lūk, laiks pienāks tanī dienā,
kad visām šīm lietām vajadzēs tapt piepildītām.

34 Lūk, Tas Kungs ir parādījis man lielas un
brīnumainas lietas par to, kas drīz nāks tanī dienā,
kad šīs lietas parādīsies starp jums.

35 Lūk, es runāju uz jums, it kā jūs būtu klāt, bet
tomēr jūs neesat. Bet lūk, Jēzus Kristus man ir
parādījis jūs, un es zinu jūsu darbus.

36 Un es zinu, ka jūs staigājat savu siržu lepībā; un
nav neviena, izņemot tikai dažus, kas nebūtu
augstprātīgi savu siržu lepībā, nēsājot ļoti smalkas
drānas, līdz pat skaudībai un naidam, un
ļauņprātībai, un vajāšanām, un visāda veida
nekrietnībām; un jūsu baznīcas, jā, patiesi katra, ir
kļuvušas samaitātas dēļ jūsu siržu lepības.

37 Jo lūk, jūs mīlat naudu un savu mantu, un savas
smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumu
vairāk, nekā jūs mīlat nabagos un trūkcietējus,
slimos un nomocītos.

Yea, it shall come in a day when there shall be
heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in
foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of
wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be
great pollutions upon the face of the earth; there
shall be murders, and robbing, and lying, and de-
ceivings, and whoredoms, and all manner of abomi-
nations; when there shall be many who will say, Do
this, or do that, and it mattereth not, for the Lord
will uphold such at the last day. But wo unto such,
for they are in the gall of bitterness and in the bonds
of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be
churches built up that shall say: Come unto me, and
for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people,
why have ye built up churches unto yourselves to get
gain? Why have ye transfigured the holy word of
God, that ye might bring damnation upon your
souls? Behold, look ye unto the revelations of God;
for behold, the time cometh at that day when all
these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and
marvelous things concerning that which must
shortly come, at that day when these things shall
come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and
yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown
you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your
hearts; and there are none save a few only who do
not lift themselves up in the pride of their hearts,
unto the wearing of very fine apparel, unto envying,
and strifes, and malice, and persecutions, and all
manner of iniquities; and your churches, yea, even
every one, have become polluted because of the
pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance,
and your fine apparel, and the adorning of your
churches, more than ye love the poor and the needy,
the sick and the afflicted.

38 Ak jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdodat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājāt Dieva svēto baznīcu? Kāpēc jūs kaunaties uzņemties Kristus Vārdu? Kāpēc jūs nedomājat par to, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā bēdas, kas nekad nebeidzas,—pasaules goda dēļ?

39 Kāpēc jūs izrotājat sevi ar to, kam nav dzīvības, un tomēr ļaujat izsalkušajam un trūkcūcietējam, un kailajam, un slimajam, un nomocītajam paiet jums garām, un neievērojat tos?

40 Jā, kāpēc jūs veidojat slepenas negantības, lai gūtu peļņu, un liekat, lai atraitnes sērotu Tā Kunga priekšā un arī bāreņi sērotu Tā Kunga priekšā, un arī viņu tēvu asinis un viņu vīru asinis brēktu uz To Kungu no zemes pēc atriebības pār jūs galvām?

41 Lūk, atriebības zobens karājas pār jums; un laiks drīzi nāks, kad Viņš atriebs svēto asinis uz jums, jo Viņš ilgāk necietīs viņu brēkšanu.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormona 9

- 1 Un tagad es runāju par tiem, kas netic Kristum.
- 2 Lūk, vai jūs ticēsīt savas piemeklēšanas dienā—lūk, kad Tas Kungs nāks, jā, patiesi tanī lielajā dienā, kad zeme saritināsies kā tīstoklis un visas vielas izkusīs kvēlā karstumā, jā, tanī lielajā dienā, kad jūs tiksīt atvesti stāties Dieva Jēra priekšā—vai tad jūs sacīsīt, ka Dieva nav?
- 3 Tad vai jūs turpināsīt noliegt Kristu? Vai jūs varēsīt raudzīties uz Dieva Jēru? Vai jūs domājat, ka jūs dzīvosīt ar Viņu ar savas vainas apziņu? Vai jūs domājat, ka jūs varēsīt būt laimīgi, dzīvojot ar šo svēto Būtni, kad jūsu dvēseles tiks mocītas ar vainas apziņu, ka jūs vienmēr esat sagrozījuši Viņa likumus?
- 4 Lūk, es jums saku, ka jūs būsīt nelaimīgāki, dzīvojot ar svētu un taisnīgu Dievu, zem savas netīrības apziņas Viņa priekšā, nekā jūs dzīvotu ar nosodītām dvēselēm ellē.
- 5 Jo lūk, kad jūs tiksīt atvesti, lai skatītu savu kailumu Dieva priekšā un arī Dieva godību, un Jēzus Kristus svētumu, tas iedegs jūsos nedzēšamu uguns liesmu.
- 6 Ak tad jūs, neticīgie, pievērsīties Tam Kungam; sauciet vareni Tēvu Jēzus Vārdā, lai varbūt jūs tiktu atrasti neaptraipīti, tīri, skaidri un balti, būdami attīrīti ar Jēra asinīm tai lielā un pēdējā dienā.
- 7 Un vēl es runāju uz jums, kas noliedzāt Dieva atklāsmes un sakāt, ka tās ir beigušās, ka nav vairs atklāsmju, nedz pravietojumu, nedz dāvanu, nedz izdziedināšanas, nedz runāšanas mēlēs, nedz valodu izskaidrošanas;
- 8 lūk, es saku jums, tas, kas noliedz šīs lietas, nezina Kristus evaņģēliju; jā, tas nav lasījis Rakstus; ja ir, tad tas nesaprot tos.
- 9 Jo, vai mēs nelasām, ka Dievs ir tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Viņā nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

- 10 Un tagad, ja jūs esat iedomājušies dievu, kas mainās un kurā ir kāda pārmaiņu ēna, tad jūs esat iedomājušies dievu, kas nav brīnumu Dievs.
- 11 Bet lūk, es parādīšu jums brīnumu Dievu, patiesi Ābrahāma Dievu un Īzāka Dievu, un Jēkaba Dievu; un Tas ir tas pats Dievs, kas radīja debesis un zemi, un visu, kas tanīs ir.
- 12 Lūk, Viņš radīja Ādamu, un ar Ādamu atnāca cilvēka Krišana. Un cilvēka Krišanas dēļ nāca Jēzus Kristus, kas ir Tēvs un Dēls, un dēļ Jēzus Kristus nāca cilvēka pestīšana.
- 13 Un dēļ cilvēka pestīšanas, kas nāca ar Jēzu Kristu, viņi tiek aizvesti atpakaļ pie Tā Kunga; jā, tas ir, kā visi cilvēki tiek atpestīti, tāpēc ka Kristus nāve īsteno augšāmcelšanos, kas īsteno pestīšanu no bezgalīga miega, no kura visi cilvēki tiks uzmodināti ar Dieva spēku, kad skanēs bazūne; un tie nāks, gan mazi, gan lieli, un visi stāvēs Viņa tiesas priekšā, būdami atpestīti un atraisīti no šīs mūžīgās nāves saites, un šī nāve ir laicīgā nāve.
- 14 Un tad nāk Tā Svētā tiesa pār tiem; un tad nāk laiks, kad tas, kas ir nešķīsts, nešķīsts arī paliks; un tas, kas ir taisnīgs, taisnīgs arī paliks; tas, kas ir laimīgs, laimīgs arī paliks, un tas, kas ir nelaimīgs, nelaimīgs arī paliks.
- 15 Un tad, ak jūs visi, kas esat iedomājušies dievu, kas nevar darīt brīnumus, es gribu vaicāt jums, vai visas tās lietas ir beigušās, par kurām es runāju? Vai gals jau ir pienācis? Lūk, es saku jums: Nē! Un Dievs nav pārstājis būt brīnumu Dievs.
- 16 Lūk, vai tās lietas, ko Dievs ir darījis mūsu acu priekšā, nav brīnumainas? Jā, un kas var aptvert Dieva brīnumainos darbus?
- 17 Kurš teiks, ka tas nebija brīnums, ka ar Viņa vārdu debesis un zeme tika radītas; un ar Viņa vārda spēku cilvēks tika radīts no zemes pišļiem; un ar Viņa vārda spēku brīnumi tika darīti?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

- 18 Un kurš teiks, ka Jēzus Kristus nedarīja daudz varenu brīnumu? Un tika daudzi vareni brīnumi paveikti ar apustuļu rokām.
- 19 Un, ja brīnumi tika darīti tad, kāpēc tad Dievs ir pārstājis būt brīnumu Dievs un tomēr ir nemainīga Būtne? Un lūk, es saku jums, Viņš nemainās; ja ne tā, tad Viņš pārstātu būt Dievs; bet Viņš nepārstāj būt Dievs un ir brīnumu Dievs.
- 20 Un iemesls, kāpēc Viņš ir pārstājis darīt brīnumus starp cilvēku bērniem, ir tas, ka viņi ir krituši neticībā un nogājuši no pareizā ceļa, un nezina to Dievu, kuram tiem ir jāuzticas.
- 21 Lūk, es saku jums, ka katram, kas tic Kristum, nešaubīdamies nenieka, viss, ko tas lūgs Tēvam Kristus Vārdā, tiks viņam dots; un šis solījums ir visiem, līdz pat pašiem zemes galiem.
- 22 Jo lūk, tā sacīja Jēzus Kristus, Dieva Dēls, saviem mācekļiem, kam bija jāpaliek, jā, un arī visiem saviem mācekļiem, ļaužu pulkam dzirdot: Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju ikvienai radībai;
- 23 un tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts, bet tas, kas netic, tiks pazudināts;
- 24 un šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic—Manā Vārdā tie ļaunus garus izdzīs; tie runās jaunās mēlēs; tie pacels čūskas; un, ja tie dzers ko nāvīgu, tas tiem nekaitēs; viņi uzliks rokas neveseliem, un tie kļūs veseli;
- 25 un katrs, kas ticēs Manā Vārdā, nešaubīdamies nenieka, tam Es apstiprināšu visus Savus vārdus, līdz pat pašiem zemes galiem.
- 26 Un tad, lūk, kurš var stāvēt pretī Tā Kunga darbiem? Kurš var noliegt Viņa sacīto? Kurš pacelsies pret visuvareno Tā Kunga spēku? Kurš nicinās Tā Kunga darbus? Kurš nicinās Kristus bērnus? Lūk, visi jūs, kas esat Tā Kunga darbu nicinātāji, jo jūs brīnīsities un iesit bojā.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

- 27 Ak, tad neniciniet un nebrīnieties, bet uzklausiet Tā Kunga vārdus un lūdziet Tēvam Jēzus Vārdā to, pēc kā jums ir vajadzība. Nešaubieties, bet esiet ticīgi, un sāciet kā senos laikos, un nāciet pie Tā Kunga ar visu savu sirdi, un gādājiet par savu glābšanu ar bailēm un trīsām Viņa priekšā.
- 28 Esiet gudri savās pārbaudījumu dienās; noplēsiet katru netīrību no sevis; nelūdziet to, ko šķiest savās kārībās, bet lūdziet ar nesatricināmu stingrību, lai jūs nepadotos nevienam kārdinājumam, bet lai jūs kalpotu patiesajam un dzīvajam Dievam.
- 29 Skatieties, lai jūs netaptu kristīti necienīgi; skatieties, lai jūs nepieņemtu Kristus Vakarēdienu necienīgi; bet skatieties, lai jūs darītu visas lietas cienīgi, un dariet tās Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, Vārdā; un, ja jūs to darīsiet un pastāvēsiet līdz galam, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.
- 30 Lūk, es runāju uz jums, it kā es runātu no miroņiem; jo es zinu, ka jums būs mani vārdi.
- 31 Nenosodiet mani dēļ manas nepilnības, nedz manu tēvu dēļ viņa nepilnības, nedz tos, kas rakstījuši pirms viņa; bet drīzāk pateicieties Dievam, ka Viņš ir izpaudis jums mūsu nepilnības, lai jūs varētu mācīties kļūt gudrāki, nekā mēs esam bijuši.
- 32 Un tad, lūk, mēs rakstījām šo pierakstu atbilstoši savām zināšanām, ar rakstu zīmēm, kas starp mums tiek sauktas par pārveidoto ēģiptiešu valodu, kas tika mums nodota un izmainīta atbilstoši mūsu runai.
- 33 Un, ja mūsu plāksnes būtu bijušas pietiekami lielas, mēs būtu rakstījuši ebreju valodā; bet ebreju valodu mēs arī esam izmainījuši; un, ja mēs būtu varējuši rakstīt ebreju valodā, lūk, jums nebūtu nevienas nepilnības mūsu pierakstā.
- 34 Bet Tas Kungs zina to, ko mēs esam rakstījuši, un arī, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu; un tāpēc, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu, tādēļ Viņš ir sagatavojis līdzekļus tās pārtulkošanai.
- 35 Un šīs lietas ir rakstītas, lai mēs varētu attīrīt savas drānas no mūsu brāļu asinīm, kas ir krituši neticībā.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

36 Un lūk, šīs lietas, kuras mēs vēlējamies attiecībā uz mūsu brāļiem, jā, patiesi viņu atjaunošanu Kristus atziņā, ir saskaņā ar visu svēto lūgšanām, kas ir dzīvojuši šajā zemē.

37 Un lai Tas Kungs Jēzus Kristus dāvā, ka viņu lūgšanas tiktu atbildētas saskaņā ar viņu ticību; un lai Dievs Tēvs atceras to derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un lai Viņš svētī tos uz mūžiem, caur ticību Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Etera grāmata

Ķarediešu pieraksts, ņemts no divdesmit četrām plāksnēm, kuras atrada Limbija ļaudis ķēniņa Mosijas dienās.

Etera 1

- 1 Un tagad es, Moronijs, turpinu sniegt aprakstu par šiem senajiem iedzīvotājiem, kas tika iznīcināti ar Tā Kunga roku uz šīs ziemeļu zemes virsas.
- 2 Un es ņemu savu aprakstu no divdesmit un četrām plāksnēm, kuras atrada Limhija ļaudis un kuras tiek sauktas par Etera grāmatu.
- 3 Un, kā es domāju, ka pirmā šī pieraksta daļa, kas runā par pasaules radīšanu un arī par Ādamu, un aprakstu no tā laika līdz pat lielajam tornim, un par visām lietām, kas atgadījušās starp cilvēku bērniem līdz tam laikam, ir starp jūdiem—
- 4 tādēļ es nerakstu šīs lietas, kas notika no Ādama dienām līdz tam laikam, bet tās ir uz plāksnēm, un, kas tās atradīs, tam būs spēja, lai viņš varētu dabūt pilnu aprakstu.
- 5 Bet lūk, es nesniedzu pilnu aprakstu, bet daļu no apraksta es dodu, no torņa un līdz pat viņi tika iznīcināti.
- 6 Un šādā veidā es sniedzu aprakstu. Tas, kas rakstīja šo pierakstu, bija Eters, un viņš bija Koriantora pēctecis.
- 7 Koriantors bija Morona dēls.
- 8 Un Morons bija Etema dēls.
- 9 Un Etems bija Ahāsa dēls.
- 10 Un Ahāss bija Seta dēls.
- 11 Un Sets bija Šiblona dēls.
- 12 Un Šiblons bija Koma dēls.
- 13 Un Koms bija Koriantuma dēls.
- 14 Un Koriantums bija Amnigadaha dēls.
- 15 Un Amnigadahs bija Ārona dēls.
- 16 Un Ārons bija Heta pēctecis, kas bija Hirsoma dēls.
- 17 Un Hirsoms bija Liba dēls.

The Book of Ether

The record of the Ķaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiab.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblōn.

And Shiblōn was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

18 Un Libs bija Kiša dēls.
19 Un Kišs bija Koroma dēls.
20 Un Koroms bija Levija dēls.
21 Un Levijs bija Kima dēls.
22 Un Kims bija Moriantona dēls.
23 Un Moriantons bija Riplakiša dēls.
24 Un Riplakišs bija Šeza dēls.
25 Un Šezs bija Heta dēls.
26 Un Hets bija Koma dēls.
27 Un Koms bija Koriantuma dēls.
28 Un Koriantums bija Emera dēls.
29 Un Emers bija Omera dēls.
30 Un Omers bija Šules dēls.
31 Un Šule bija Kiba dēls.
32 Un Kibs bija Orihasa dēls, kas bija Jareda dēls;

33 šis Jareds nāca ar savu brāli un viņu ģimenēm, ar dažiem citiem un viņu ģimenēm no lielā torņa tajā laikā, kad Tas Kungs sajauca tautas valodu un zvērēja savās dūmās, ka viņi tiks izkaisīti pa visu zemes virsu; un saskaņā ar Tā Kunga vārdu ļaudis tika izkaisīti.

34 Un Jareda brālis bija liels un varens vīrs un Tā Kunga augsti ieredzēts vīrs; Jareds, viņa brālis, sacīja uz to: Piesauc To Kungu, lai Viņš nesajauktu mūs, ka mēs nevarētu saprast mūsu vārdus.

35 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par Jaredu, tādēļ Viņš nesajauca Jareda valodu; un Jareds un viņa brālis netika sajaukti.

36 Tad Jareds sacīja uz savu brāli: Piesauc atkal To Kungu, un lai Viņš novērš Savas dusmas no tiem, kas ir mūsu draugi, lai Viņš nesajauc viņu valodu.

37 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par viņu draugiem un arī viņu ģimenēm, ka viņi netika sajaukti.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 Un notika, ka Jareds atkal runāja uz savu brāli, sacīdams: Ej un pajautā Tam Kungam, vai Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, un, ja Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, piesauc Viņu, kurp mums jāiet. Un, kas zina, varbūt Tas Kungs aizvedīs mūs uz vietu, kas ir izraudzīta pār visu zemi? Un, ja tas tā būs, būsīm uzticīgi Tam Kungam, lai mēs varētu saņemt to par mūsu mantojumu.

39 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, atbilstoši tam, kas bija runāts ar Jareda muti.

40 Un notika, ka Tas Kungs uzklausīja Jareda brāli un iežēlojās par viņu, un sacīja uz to:

41 Ej un savāc kopā savus ganāmpulkus, tēviņu un mātīti no katras šķirnes; un arī zemes sēklas no katras šķirnes; un savas ģimenes; un arī Jaredu, savu brāli, un viņa ģimeni; un arī savus draugus un viņu ģimenes un Jareda draugus un viņu ģimenes.

42 Un, kad tu to būsi darījis, tu iesi viņu priekšgalā lejā uz ieleju, kas ir uz ziemeļiem. Un tur Es tevi sastapšu un iešu tev pa priekšu uz zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm uz zemes virsas.

43 Un tur Es svētīšu tevi un tavus pēcnācējus un radišu Sev no taviem pēcnācējiem un tava brāļa, un visu to, kas ies ar tevi, pēcnācējiem, lielu tautu. Un nebūs nekā lielāka kā tā tauta, ko Es radišu no taviem pēcnācējiem, uz visas zemes virsas. Un tā Es tev darīšu tāpēc, ka tu tik ilgi esi piesaucis Mani.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Etera 2

- 1 Un notika, ka Jareds un viņa brālis, un viņu ģimenes un arī Jareda un viņa brāļa draugi un viņu ģimenes gāja ielejā, kas bija uz ziemeļiem (un tās ielejas vārds bija Nimroda, tā tika saukta varenā mednieka vārdā), ar saviem ganāmpulkiem, ko viņi bija savākuši kopā, tēviņiem un mātītēm no katras šķirnes.
- 2 Un viņi arī lika slazdus un ķēra debesu putnus, un viņi sagatavoja arī trauku, kurā viņi veda līdzī ūdens zivis.
- 3 Un viņi veda sev līdzī arī dēseretu, kas, iztulkojot, ir medus bite; un tā viņi veda sev līdzī bišu spietus un visa veida sēklas no katras šķirnes no tā, kas bija uz zemes virsas.
- 4 Un notika, kad viņi nonāca Nimroda ielejā, Tas Kungs nāca un runāja ar Jareda brāli; un Viņš bija mākonī, un Jareda brālis neredzēja Viņu.
- 5 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņi ietu tuksnesī, jā, tajā pusē, kur cilvēks nekad nebija bijis. Un notika, ka Tas Kungs gāja tiem pa priekšu un runāja ar tiem, kad Viņš stāvēja mākonī, un deva norādījumus, kurp tiem jādodas.
- 6 Un notika, ka viņi ceļoja tuksnesī un būvēja baržas, kurās tie šķērsoja lielos ūdeņus, tikdami nepārtraukti vadīti ar Tā Kunga roku.
- 7 Un Tas Kungs neļāva tiem apstāties aiz jūras mežonīgā apvidū, bet Viņš gribēja, lai tie ietu tālāk uz absolīto zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm, ko Tas Kungs bija pataupījis taisnīgiem ļaudīm.
- 8 Un Viņš zvērēja Savās dusmās Jareda brālim, ka katrs, kam piederēs šī absolītā zeme, no tā laika un mūžīgi kalpos Viņam, patiesajam un vienīgajam Dievam, vai arī tie tiks aizmēzti, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 Un tagad mēs varam redzēt Dieva spriedumu attiecībā uz šo zemi, ka tā ir apsolītā zeme; un katra tauta, kurai tā piederēs, kalpos Dievam, vai arī tā tiks aizmēzta, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem. Un Viņa dusmu pilnība nāk pār tiem, kad viņi ir nobrieduši nekrietnībā.

10 Jo lūk, šī ir zeme, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm; tādēļ tam, kam tā pieder, ir jākalpo Dievam vai arī jātieks aizmēztam, jo tas ir mūžīgs Dieva spriedums. Un tas nenotiek, līdz nekrietnība kļūst pilnīga starp tās zemes bērniem, ka viņi tiek aizmēzti.

11 Un tas nāk pie jums, ak jūs, citicībnieki, lai jūs zinātu Dieva spriedumus, lai jūs nožēlotu grēkus un nepaliktu savās nekrietnībās, līdz pienāk pilnība, lai jūs neizsauktu Dieva dusmu pilnību pār sevi, kā tās zemes iedzīvotāji līdz šim ir darijuši.

12 Lūk, šī ir izraudzīta zeme, un katra tauta, kurai tā piederēs, būs brīva no jūga un no gūsta, un no visām citām tautām zem debesīm, ja vien tie kalpos zemes Dievam, kas ir Jēzus Kristus, kurš ir pasludināts ar to, ko mēs esam rakstījuši.

13 Un tagad es turpinu savu pierakstu; jo lūk, notika, ka Tas Kungs veda Jaredu un viņa brāli uz priekšu līdz pat tai lielajai jūrai, kas atdala zemes. Un, kad viņi nonāca pie jūras, tie uzslēja savas teltis; un tie nosauca to vietu par Moriankumeru, un viņi dzīvoja teltīs, un dzīvoja teltīs jūras krastā četru gadu garumā.

14 Un notika, ka četru gadu beigās Tas Kungs atkal nāca pie Jareda brāļa un stāvēja mākonī, un runāja ar viņu. Un trīs stundu garumā Tas Kungs runāja ar Jareda brāli un pārmācīja viņu, tāpēc ka viņš neatcerējās piesaukt Tā Kunga Vārdu.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Un Jareda brālis nožēloja to ļaunumu, ko viņš bija darījis, un piesauca Tā Kunga Vārdu par brāļiem, kas bija ar viņu. Un Tas Kungs sacīja uz to: Es piedošu tev un taviem brāļiem jūsu grēkus; bet jums nebūs vairāk grēkot, jo jums būs atcerēties, ka Mans Gars ne vienmēr pūlēsies ar cilvēku; tādēļ, ja jūs grēkosit, līdz jūs būsit pilnīgi nobrieduši, jūs tiksit atstumti no Tā Kunga vaiga. Un šīs ir Manas domas par to zemi, kuru Es došu jums par jūsu mantojumu, jo tā būs izraudzīta zeme pār visām citām zemēm.

16 Un Tas Kungs sacīja: Ejiet, strādājiet un būvējiet baržas tādā veidā, kā jūs līdz šim esat būvējuši. Un notika, ka Jareda brālis gāja strādāt, un arī viņa brālis, un būvēja baržas tādā veidā, kā viņi bija būvējuši, saskaņā ar Tā Kunga norādījumiem. Un tās bija mazas, un tās bija vieglas uz ūdens, līdzīgi kā putni ir viegli uz ūdens.

17 Un tās tika būvētas tā, ka tās bija ārkārtīgi blīvas, patiesi ka tās turēja ūdeni kā trauks; un to apakša bija blīva kā traukam, un to sāni bija blīvi kā traukam; un to gali bija smaili; un to augšas bija blīvas kā traukam; un to garums bija koka garums; un to durvis, kad tās bija aizvērtas, bija ciešas kā trauks.

18 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, es esmu izpildījis to darbu, ko Tu pavēlēji man, un es uzbūvēju baržas atbilstoši tam, kā Tu man norādīji.

19 Un lūk, Kungs, tanīs nav gaismas; kurp mēs tās vadīsim? Un mēs arī aiziesim bojā, jo tanīs mēs nevaram elpot, izņemot tikai to gaisu, kas ir tanīs; tādēļ mēs aiziesim bojā.

20 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu taisīsi caurumu augšā un arī apakšā; un, kad tev pietrūks gaisa, tu atvērsi caurumu un saņemsi gaisu. Un, ja būs tā, ka ūdens nāks iekšā pie tevis, lūk, jūs aiztaisīsiet caurumu, lai jūs neaizietu bojā applūstot.

21 Un notika, ka Jareda brālis darīja tā, atbilstoši tam, ko Tas Kungs bija pavēlējis.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

22 Un viņš atkal piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, lūk, es darīju, kā Tu man pavēlēji; un es esmu sagatavojis kuģus saviem ļaudīm, un redzi, nav gaismas tajos. Redzi, Kungs, vai Tu ļausi, lai mēs šķērsojam šos lielos ūdeņus tumsā?

23 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Ko tu gribi, lai Es darītu, lai jums būtu gaisma jūsu kuģos? Jo lūk, jums nevar būt logu, jo tie tiks sašķaidīti gabalos; nedz arī jūs varat paņemt uguni sev līdzi, jo jūs nebrauksit pie uguns gaismas.

24 Jo lūk, jūs būsīt kā valis jūras vidū; jo viļņi kā kalni trieksies pret jums. Tomēr Es izvedīšu jūs atkal no jūras dziļumiem; jo vēji ir iznākuši no Manas mutes, un arī lietu un straumi Es esmu sūtījis.

25 Un lūk, Es sagatavošu jūs pret šīm lietām; jo jūs nevarat šķērsot šo lielo dziļumu, ja vien Es nesagatavošu jūs pret jūras viļņiem un vējiem, kas pūtīs, un straumēm, kas nāks. Tādēļ ko jūs gribat, lai Es jums sagatavoju, lai jums būtu gaisma, kad jūs tiksīt aprīti jūras dziļumos?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Etera 3

- 1 Un notika, ka Jareda brālis (tad nu to kuģu skaits, kas tika sagatavoti, bija astoņi), devās kalnā, ko viņi sauca par Šelema kalnu, tādēļ ka tas bija ārkārtīgi augsts, un izkausēja no klints sešpadsmit mazus akmeņus; un tie bija balti un dzidri, patiesi kā caurspīdīgs stikls; un viņš aiznesa tos savās rokās uz kalna virsotni un piesauca To Kungu, sacīdams:

2 Ak Kungs, Tu teici, ka mēs būsīm plūdu ieskauti. Tad lūk, ak Kungs, un neesi dusmīgs uz Savu kalpu dēļ viņa nespēka Tavā priekšā; jo mēs zinām, ka Tu esi svēts un dzīvo debesīs un ka mēs esam necienīgi Tavā priekšā, tāpēc ka dēļ krišanas mūsu daba ir kļuvusi pastāvīgi ļauna; tomēr, ak Kungs, Tu devi mums pavēli, ka mums būs piesaukt Tevi, lai no Tevis mēs varētu saņemt saskaņā ar mūsu vēlmēm.

3 Lūk, ak Kungs, Tu esi sitis mūs dēļ mūsu nekrietnības un esi izvedis mūs, un šos daudzus gadus mēs esam bijuši tuksnesī, tomēr Tu esi bijis žēlīgs pret mums. Ak Kungs, palūkojies uz mani žēlumā un novērs Savas dusmas no šiem Taviem ļaudīm, un neļauj, lai tie dotos šķērsot šo lielo dziļumu tumsā; bet raugi šīs lietas, ko es esmu izkausējis no klints.

4 Un es zinu, ak Kungs, ka Tev ir visa vara un Tu vari darīt visu, ko gribi, cilvēka labad; tādēļ pieskaries šiem akmeņiem, ak Kungs, ar Savu pirkstu, un sagatavo tos, lai tie varētu spīdēt tumsā; un lai tie spīdētu mums kuģos, ko mēs esam sagatavojuši, lai mums būtu gaisma, kamēr mēs šķērsosim jūru.

5 Lūk, ak Kungs, Tu vari darīt to. Mēs zinām, ka Tu esi spējīgs parādīt lielu spēku, kas liekas mazs cilvēku saprašanai.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

- 6 Un notika, kad Jareda brālis bija sacījis šos vārdus, lūk, Tas Kungs izstiepa Savu roku un pieskārs akmeņiem, katram pēc kārtas ar Savu pirkstu. Un priekšgars tika noņemts no Jareda brāļa acīm, un viņš redzēja Tā Kunga pirkstu; un tas bija kā cilvēka pirksts, kā no miesas un asinīm; un Jareda brālis nokrita Tā Kunga priekšā, jo viņš tika bailu pārņemts.
- 7 Un Tas Kungs redzēja, ka Jareda brālis nokrita zemē; un Tas Kungs sacīja viņam: Piecelies, kāpēc tu nokriti?
- 8 Un viņš sacīja uz To Kungu: Es redzēju Tā Kunga pirkstu, un es izbijos, lai tik Viņš nesistu mani; jo es nezinaju, ka Tam Kungam ir miesa un asinis.
- 9 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Dēļ savas ticības tu redzēji, ka Es pieņemšu miesu un asinis; un nekad nav cilvēks nācis Manā priekšā ar tādu ārkārtīgu ticību, kāda ir tev; jo, ja tā nebūtu, tu nebūtu redzējis Manu pirkstu. Vai tu redzēji ko vairāk?
- 10 Un viņš atbildēja: Nē! Kungs, parādi Sevi man!
- 11 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Vai tu ticēsi vārdiem, ko Es runāšu?
- 12 Un viņš atbildēja: Jā, Kungs, es zinu, ka Tu runāsi patiesību, jo Tu esi patiesības Dievs un nevari melot.
- 13 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, lūk, Tas Kungs parādījās viņam un sacīja: Tāpēc, ka tu zini šīs lietas, tu esi atpestīts no Krišanas; tādēļ tu esi atvests atpakaļ Manā klātbūtnē, tādēļ Es parādos tev.
- 14 Lūk, Es esmu Tas, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai atpestītu Savu tautu. Lūk, Es esmu Jēzus Kristus. Es esmu Tēvs un Dēls. Manī visai cilvēcei būs dzīvība, un tā būs mūžīga, tieši tiem, kas ticēs Manam Vārdam; un tie kļūs par Maniem dēliem un Manām meitām.
- 15 Un nekad Es neesmu parādījies cilvēkam, ko Es esmu radījis, jo nekad cilvēks nav ticējis Man tā, kā tu. Vai tu redzi, ka jūs esat radīti pēc Manis paša tēla? Jā, patiesi visi cilvēki sākumā tika radīti pēc Manis paša tēla.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

- 16 Lūk, šis ķermenis, ko tu tagad redzi, ir Mana gara ķermenis; un cilvēku Es radīju pēc Sava gara ķermeņa; un tāpat, kā Es tev parādījos garā, Es parādīšos Savai tautai miesā.
- 17 Un tagad, kā es, Moronijs, sacīju, es nevarēju taisīt pilnu aprakstu par šīm lietām, kas ir rakstītas, tādēļ man ir pietiekami pasacīt, ka Jēzus parādījās šim vīram garā, patiesi pēc tā paša ķermeņa tēla un līdzības, kā Viņš parādījās nefījiešiem.
- 18 Un Viņš kalpoja tam, tāpat kā Viņš kalpoja nefījiešiem; un Viņš darīja visu šo, lai šis vīrs varētu zināt, ka ir Dievs, dēļ tiem daudzajiem dižajiem darbiem, ko Tas Kungs viņam bija rādījis.
- 19 Un dēļ šī vīra zināšanām viņš nevarēja tikt noturēts, lai neieskatītos aiz priekškara; un viņš redzēja Jēzus pirkstu, un, kad viņš to redzēja, viņš nokrita aiz bailēm; jo viņš zināja, ka tas bija Tā Kunga pirksts; un viņam vairs nebija ticības, jo viņš zināja, nemaz nešaubīdamies.
- 20 Tādēļ, būdams ar šīm pilnīgām zināšanām par Dievu, tas nevarēja tikt noturēts aiz priekškara; tādēļ tas redzēja Jēzu, un Viņš kalpoja tam.
- 21 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu neļausi šīm lietām, ko tu esi redzējis un dzirdējis, nonākt pasaulē, līdz pienāks tas laiks, kad Es pagodināšu Savu Vārdu miesā; tādēļ tu glabāsi kā dārgumu tās lietas, ko tu esi redzējis un dzirdējis, un nerādīsi tās nevienam cilvēkam.
- 22 Un lūk, kad tu nāksi pie Manis, tu uzrakstīsi tās un aizzīmogosi tās, lai neviens nevarētu tās iztulkot; jo tu rakstīsi tās valodā, ko tie nevar izlasīt.
- 23 Un lūk, šos divus akmeņus Es došu tev, un tu aizzīmogosi tos kopā ar tām lietām, ko tu rakstīsi.
- 24 Jo lūk, valodu, kurā tu rakstīsi, Es esmu sajaucis; tādēļ Es darīšu Savā noliktā laikā, ka šie akmeņi darīs skaidras cilvēku acīs tās lietas, ko tu rakstīsi.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

- 25 Un, kad Tas Kungs bija sacījis šos vārdus, Viņš parādīja Jareda brālim visus zemes iedzīvotājus, kas ir bijuši, un arī visus, kas būs; un Viņš nenoslēpa tos no viņa acīm, līdz pat zemes galiem.
- 26 Jo Viņš bija sacījis tam iepriekšējās reizēs, ka, ja tas ticēs Viņam, ka Viņš var parādīt tam visas lietas—tās tiks parādītas tam, tādēļ Tas Kungs neko nevarēja tam neizpaust, jo viņš zināja, ka Tas Kungs var parādīt viņam visas lietas.
- 27 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Raksti šīs lietas un aizzīmogo tās; un Es parādīšu tās cilvēku bērniem Manis paša noliktā laikā.
- 28 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš aizzīmogotu tos divus akmeņus, ko viņš saņēma, un nerādītu tos, līdz Tas Kungs parādīs tos cilvēku bērniem.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Etera 4

- 1 Un Tas Kungs pavēlēja Jareda brālim iet lejā no kalna, prom no Tā Kunga klātbūtnes, un rakstīt tās lietas, ko viņš bija redzējis; un bija aizliegts, lai tās nonāktu pie cilvēku bērniem, pirms Viņš tiks pacelts krustā; un šī iemesla dēļ ķēniņš Mosija tās glabāja, lai tās nenonāktu pasaulē, līdz kamēr Kristus parādīsies Savai tautai.
- 2 Un, kad Kristus patiesi bija parādījies Savai tautai, Viņš pavēlēja, lai tās tiktu pasludinātas.
- 3 Un tad, pēc tam viņi visi bija krituši neticībā; un nav neviena, izņemot lamaniešus, un tie ir noraidījuši Kristus evaņģēliju; tādēļ man ir pavēlēts, lai es atkal noslēptu tās zemē.
- 4 Lūk, es esmu rakstījis uz šīm plāksnēm to pašu, ko Jareda brālis redzēja; un nekad dižākas lietas nav tikušas pasludinātas kā tās, kas tika pasludinātas Jareda brālim.
- 5 Tādēļ Tas Kungs man pavēlēja rakstīt tās; un es tās rakstīju. Un Viņš pavēlēja man, lai es tās aizzīmogotu; un Viņš arī pavēlēja, lai es aizzīmogotu to izskaidrojumu; tādēļ es esmu aizzīmogojis izskaidrotājus, saskaņā ar Tā Kunga pavēli.
- 6 Jo Tas Kungs sacīja man: Tās nenonāks pie cilticībniekiem līdz pat tai dienai, kad tie nožēlos savas nekrietnības un kļūs tīri Tā Kunga priekšā.
- 7 Un tanī dienā, kad tie izrādīs ticību Man, saka Tas Kungs, patiesi kā Jareda brālis darīja, ka tie varēs tikt iesvētīti Manī, tad Es pasludināšu viņiem to, ko Jareda brālis redzēja, līdz pat visu Manu atklāsmju atklāšanai, saka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, debesu un zemes, un visu lietu, kas ir tanīs, Tēvs.
- 8 Un tas, kas strīdēsies pret Tā Kunga vārdu, lai tas top nolādēts; un tas, kas noliegs šīs lietas, lai tas top nolādēts; jo tiem Es nerādīšu lielākas lietas, saka Jēzus Kristus, jo Es esmu Tas, kas runā.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Un pēc Manas pavēles debesis tiek atvērtas un aizvērtas; un pēc Mana vārda zeme drebēs; un pēc Manas pavēles tās iedzīvotāji ies bojā, patiesi kā ugunī.
- 10 Un tas, kas netic Maniem vārdiem, netic Maniem mācekļiem; un, ja būs tā, ka Es nerunāšu, spriediet paši; jo jūs zināsīt pēdējā dienā, ka Tas esmu Es, kas runā.
- 11 Bet tas, kas tic tam, ko Es esmu runājis, to Es piemeklēšu ar Sava Gara izpausmēm, un tas zinās un liecinās. Jo Mana Gara dēļ jūs zināsīt, ka šīs lietas ir patiesas; jo tās pārlicina cilvēkus darīt labu.
- 12 Un katra lieta, kas pārlicina cilvēkus darīt labu, ir no Manis; jo labais nenāk ne no viena, kā tikai no Manis. Es esmu Tas, kas vada cilvēkus pie visa labā; tas, kas netic Maniem vārdiem, neticēs Man—ka Es esmu; un tas, kas neticēs Man, neticēs Tēvam, kurš Mani sūtīja. Jo lūk, Es esmu Tēvs, Es esmu gaisma un dzīvība, un pasaules patiesība.
- 13 Nāciet pie Manis, ak jūs, citticībnieki, un Es parādīšu jums lielākas lietas, zināšanas, kas ir noslēptas neticības dēļ.
- 14 Nāciet pie Manis, ak jūs, Israēla nams, un jums tiks pasludināts, cik lielas lietas Tēvs ir sagatavojis jums no pasaules radīšanas; un tās nav nonākušas pie jums neticības dēļ.
- 15 Lūk, kad jūs noplēsīsīt šo neticības priekškaru, kas liek jums palikt jūsu drausmīgajā bezdievības stāvoklī un cietsirdībā, un prāta aklumā, tad lielas un brīnumainas lietas, kas ir tikušas noslēptas no jums kopš pasaules radīšanas—jā, kad jūs piesauksīt Tēvu Manā Vārdā ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, tad jūs zināsīt, ka Tēvs ir atcerējies derību, ko Viņš noslēdza ar jūsu tēviem, ak Israēla nams.
- 16 Un tad Manas atklāsmes, ko Es liku rakstīt Savam kalpam Jānim, tiks atklātas visu ļaužu acīs. Atcerieties, kad jūs redzat šīs lietas, jūs zināsīt, ka laiks ir tuvu, kad tās patiešām tiks atklātas.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

- 17 Tādēļ, kad jūs saņemsit šo pierakstu, jūs varēsit zināt, ka Tēva darbs ir sācies uz visas zemes virsas.
- 18 Tādēļ nožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un ticiet Manam evaņģēlijam, un topiet kristīti Manā Vārdā; jo tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts; bet tas, kas netic, tiks nosodīts; un zīmes sekos tiem, kas tic Manā Vārdā.
- 19 Un svētīts ir tas, kas top atrasts uzticīgs Manam Vārdam pēdējā dienā, jo viņš tiks paaugstināts dzīvot valstībā, kas tam sagatavota kopš pasaules dibināšanas. Un redziet, Tas esmu Es, kas to ir runājis. Āmen.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Etera 5

- 1 Un tad nu es, Moronijs, rakstīju vārdus, kas man bija pavēlēti, atbilstoši savai atmiņai; un es esmu pastāstījis tev tās lietas, kuras es aizzīmogoju; tādēļ neaizskar tās, lai tu varētu tulkot, jo tas tev ir aizliegts, izņemot kā tikai ar laiku tā būs gudrība Dievā.
- 2 Un lūk, tev ir priekšrocība, ka tu vari parādīt plāksnes tiem, kas palīdzēs nest gaismā šo darbu;
- 3 un trim tās tiks parādītas ar Dieva spēku; tādēļ tie droši zinās, ka šīs lietas ir patiesas.
- 4 Un no triju liecinieku mutes tiks šīs lietas apstiprinātas; un triju liecība un šis darbs, kurā tiks parādīts Dieva spēks un arī Viņa vārds, par ko Tēvs un Dēls, un Svētais Gars liecina—un viss tas būs kā liecība pret pasauli pēdējā dienā.
- 5 Un, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un nāks pie Tēva Jēzus Vārdā, tie tiks pieņemti Dieva valstībā.
- 6 Un tagad, ja man nav pilnvaru šīm lietām, spriediet paši; jo jūs zināsiet, ka man bija pilnvaras, kad jūs mani redzēsiet un mēs stāvēsim Dieva priekšā pēdējā dienā. Āmen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Etera 6

- 1 Un tagad es, Moronijs, turpinu sniegt pierakstu par Jaredu un viņa brāli.
- 2 Jo notika pēc tam, kad Tas Kungs bija sagatavojis akmeņus, ko Jareda brālis bija uznesis kalnā, Jareda brālis nāca lejā no kalna, un viņš ielika akmeņus kuģos, kas bija sagatavoti, pa vienam katrā to galā; un lūk, tie deva gaismu kuģiem.
- 3 Un tā Tas Kungs lika akmeņiem spīdēt tumsā, lai dotu gaismu vīriem, sievietēm un bērniem, lai tiem nevajadzētu šķērsot lielos ūdeņus tumsā.
- 4 Un notika, kad viņi bija sagatavojuši visa veida barību, lai ar to viņi varētu iztikt uz ūdens, un arī barību saviem sīklopiem un liellopiem, un katram lopam jeb dzīvniekam, vai putnam, ko tiem vajadzēja vest sev līdz—un notika, kad viņi bija visu to darījuši, viņi uzkāpa uz saviem kuģiem jeb baržām un devās jūrā, uzticot sevi Tam Kungam, savam Dievam.
- 5 Un notika, ka Dievs Tas Kungs lika, lai būtu nevaldāms vējš, kas pūstu pār ūdens virsu uz apsolīto zemi; un tā viņi tika dzīti pa jūras viļņiem, vējam pa priekšu.
- 6 Un notika, ka viņi daudzas reizes tika aprakti jūras dziļumos dēļ tiem viļņiem, kas kā kalni sitās tiem virsū, un arī lielajām un briesmīgajām vētrām, kas bija nežēlīgā vēja izraisītas.
- 7 Un notika, kad viņi bija aprakti dziļumā, nebija ūdens, kas varētu tiem kaitēt, viņu kuģi bija cieši kā trauki, un tie arī bija cieši, līdzīgi Noas šķirstam; tādēļ, kad tie tika daudzu ūdeņu apņemti, tie piesauca To Kungu, un Viņš tos atkal iznesa ūdens virspusē.
- 8 Un notika, ka vējš nekad nemitējās pūst uz apsolīto zemi, kamēr tie bija uz ūdeņiem; un tā viņi tika dzīti vējam pa priekšu.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

- 9 Un tie dziedot slavēja To Kungu; jā, Jareda brālis dziedot slavēja To Kungu un viņš pateicās un slavēja To Kungu visu dienu; un, kad nakts pienāca, viņi nepārstāja slavēt To Kungu.
- 10 Un tā viņi tika dzīti uz priekšu; un neviens jūras briesmonis nevarēja tos iedragāt, nedz valis varēja tos sabojāt; un viņiem nepārtraukti bija gaisma, vai tas bija virs ūdens vai zem ūdens.
- 11 Un tā tie tika dzīti uz priekšu trīs simti un četrdesmit četras dienas uz ūdens.
- 12 Un tie piestāja apsolītās zemes krastā. Un, kad tie uzkāpa ar savām kājām apsolītās zemes krastā, viņi noietās uz zemes virsas un zemojās Tā Kunga priekšā, un lēja prieka asaras Tā Kunga priekšā dēļ Viņa lielās žēlastības pār tiem.
- 13 Un notika, ka viņi gāja pa zemes virsu un sāka apstrādāt zemi.
- 14 Un Jaredam bija četri dēli; un tie tika saukti Jakoms un Gilgals, un Mahass, un Orihass.
- 15 Un Jareda brālis arī dzemdināja dēlus un meitas.
- 16 Un Jareda un viņa brāļa draugi bija skaitā ap divdesmit un divām dvēselēm; un viņi arī dzemdināja dēlus un meitas, pirms tie nonāca apsolītajā zemē; un tādēļ viņu kļuva daudz.
- 17 Un viņi tika mācīti staigāt pazemīgi Tā Kunga priekšā; un viņi tika arī mācīti no augšas.
- 18 Un notika, ka viņi sāka izplatīties pa zemes virsu un vairoties, un apstrādāt zemi; un viņi kļuva stipri tajā zemē.
- 19 Un Jareda brālis sāka kļūt vecs un redzēja, ka drīz tam vajadzēs aiziet kapā; tādēļ viņš sacīja Jaredam: Sapulcināsim kopā mūsu ļaudis, lai mēs varētu saskaitīt tos, lai mēs varētu zināt, ko tie vēlēšies no mums, pirms mēs aizejam savos kapos.
- 20 Un atbilstoši tam ļaudis tika sapulcināti kopā. Tagad Jareda brāļa dēlu un meitu skaits bija divdesmit un divas dvēseles; un Jareda dēli un meitas bija divpadsmit, viņam bija četri dēli.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

21 Un notika, ka viņi saskaitīja savus ļaudis; un, kad viņi bija saskaitījuši tos, viņi vēlējās uzzināt no tiem tās lietas, ko tie gribētu, lai viņi dara, pirms viņi aiziet savos kapos.

22 Un notika, ka ļaudis vēlējās no viņiem, lai viņi iesvaidītu vienu no saviem dēliem par ķēniņu pār tiem.

23 Un tad lūk, tas viņiem bija sāpīgi. Un Jareda brālis sacīja tiem: Noteikti tas novedīs pie gūsta.

24 Bet Jareds sacīja savam brālim: Pieļausim, lai viņiem ir ķēniņš. Un tādēļ viņš sacīja uz tiem: Izvēliet no mūsu dēliem ķēniņu, kuru jūs gribat.

25 Un notika, ka viņi izvēlēja Jareda brāļa pirmdzimto; un viņa vārds bija Pagags. Un notika, ka tas atteicās un negribēja kļūt par viņu ķēniņu. Un ļaudis gribēja, lai viņa tēvs to piespiestu, bet viņa tēvs negribēja; un viņš pavēlēja, lai tie nespīestu nevienu cilvēku kļūt par viņu ķēniņu.

26 Un notika, ka viņi izvēlēja visus Pagaga brāļus, bet tie negribēja.

27 Un notika, ka neviens no Jareda dēliem negribēja, patiesi neviens, izņemot vienu; un Orihass tika iesvaidīts par ķēniņu pār ļaudīm.

28 Un viņš sāka valdīt, un ļaudīm sāka veikties; un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti.

29 Un notika, ka Jareds nomira, un viņa brālis arī.

30 Un notika, ka Orihass staigāja pazemīgi Tā Kunga priekšā un atcerējās, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņa tēvam, un arī mācīja saviem ļaudīm, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņu tēviem.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Etera 7

- 1 Un notika, ka Orihass sprieda tiesu pār zemi taisnībā visās savās dienās, šo dienu bija ārkārtīgi daudz.
- 2 Un viņš dzemdināja dēlus un meitas; jā, viņš dzemdināja trīsdesmit un vienu, starp kuriem bija divdesmit un trīs dēli.
- 3 Un notika, ka viņš arī dzemdināja Kību savā lielā vecumā. Un notika, ka šis Kibs valdīja viņa vietā; un Kibs dzemdināja Korihoru.
- 4 Un, kad Korihors bija trīsdesmit un divus gadus vecs, viņš sacēlās pret savu tēvu un devās prom, un dzīvoja Nehora zemē; un viņš dzemdināja dēlus un meitas, un tie kļuva ļoti skaisti; tādēļ Korihors aizrāva sev līdzi daudz ļaužu.
- 5 Un, kad viņš bija sapulcinājis kopā karapulku, viņš nāca Morona zemē, kur dzīvoja ķēniņš, un saņēma to gūstā, kas piepildīja Jareda brāļa sacīto, ka tie tiks novesti gūstā.
- 6 Tad nu Morona zeme, kurā dzīvoja ķēniņš, bija tuvu zemei, ko nefijieši sauca par Postažu.
- 7 Un notika, ka Kibs dzīvoja gūstā, un viņa ļaudis zem Korihora, viņa dēla, līdz Kibs kļuva ļoti vecs; tomēr Kibs dzemdināja Šuli savā lielā vecumā, kamēr viņš vēl bija gūstā.
- 8 Un notika, ka Šule bija nikns uz savu brāli, un Šule tapa stiprs un kļuva varens, kas attiecas uz cilvēka spēku; un viņš bija arī varens savos spriedumos.
- 9 Tādēļ viņš nāca uz Efraima kalnu un viņš kausēja no klints un taisīja zobenus no tērauda tiem, ko viņš aizrāva sev līdzi; un, kad viņš bija tos apbruņojis ar zobeniem, viņš atgriezās Nehora pilsētā un deva kauju savam brālim Korihoram, ar ko viņš ieguva ķēniņvalsti un atjaunoja to savam tēvam Kibam.
- 10 Un tad, dēļ tā, ko Šule bija darījis, viņa tēvs deva tam ķēniņvalsti; tādēļ viņš sāka valdīt sava tēva vietā.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

- 11 Un notika, ka viņš sprieda tiesu taisnībā, un viņš izpleta savu ķēniņvalsti pa visu zemes virsu, jo ļaužu bija kļuvis ārkārtīgi daudz.
- 12 Un notika, ka Šule arī dzemdināja daudzus dēlus un meitas.
- 13 Un Korihors nožēloja daudzus ļaunos darbus, ko viņš bija darījis; tādēļ Šule deva tam varu savā ķēniņvalstī.
- 14 Un notika, ka Korihoram bija daudz dēlu un meitu. Un starp Korihora dēliem bija viens, kura vārds bija Noa.
- 15 Un notika, ka Noa sacēlās pret Šuli, ķēniņu, un arī savu tēvu Korihoru, un aizrāva Kohoru, savu brāli, un arī visus savus brāļus, un daudzus no ļaudīm.
- 16 Un viņš deva kauju Šule, ķēniņam, ar ko viņš ieguva viņu pirmā mantojuma zemi; un viņš kļuva par ķēniņu pār to zemes daļu.
- 17 Un notika, ka viņš atkal deva kauju Šule, ķēniņam; un viņš saņēma Šuli, ķēniņu, un aizveda to gūstā uz Moronu.
- 18 Un notika, kad viņš jau grasījās nodot to nāvei, Šules dēli iezagās Noas mājā naktī un nogalināja viņu, un uzlauza cietuma durvis, un izveda ārā savu tēvu, un iecēla viņu tronī viņa paša ķēniņvalstī.
- 19 Tādēļ Noas dēls izveidoja savu ķēniņvalsti viņa vietā; tomēr vairs neieguva varu pār Šuli, ķēniņu; un tauta, kas bija pakļauta Šule, ķēniņam, ārkārtīgi plauka un kļuva liela.
- 20 Un valsts bija sadalīta; un bija divas ķēniņvalstis, Šules ķēniņvalsts un Kohora, Noas dēla, ķēniņvalsts.
- 21 Un Kohors, Noas dēls, lika, lai viņa ļaudis dotu kauju Šule, kurā Šule sakāva tos un nogalināja Kohoru.
- 22 Un tad Kohoram bija dēls, kas tika saukts par Nimrodu; un Nimrods atdeva Kohora ķēniņvalsti Šule, un viņš atrada labvēlību Šules acīs; tādēļ Šule dāvāja tam lielu labvēlību, un viņš darīja Šules ķēniņvalstī, ko vien vēlējās.
- And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.
- And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.
- And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.
- And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.
- And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.
- And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.
- And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.
- And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.
- Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.
- And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.
- And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.
- And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 Un arī Šules valdīšanas laikā nāca starp ļaudīm pravieši, kas bija Tā Kunga sūtīti, pravietodami, ka ļaužu ļaundarība un elku pielūgšana nes lāstu pār zemi, un tie tiks iznīcināti, ja viņi nenožēlos grēkus.
- 24 Un notika, ka ļaudis zākāja praviešus un izsmēja tos. Un notika, ka ķēniņš Šule sprieda tiesu pret visiem tiem, kas zākāja praviešus.
- 25 Un viņš izdeva likumu pa visu zemi, kas deva varu praviešiem, ka viņi varēja iet, kurp vien tie vēlējās, un tas bija par iemeslu, ka ļaudis tika vesti pie grēku nožēlošanas.
- 26 Un tāpēc, ka ļaudis nožēloja savas nekrietnības un elku pielūgšanu, Tas Kungs tos pasaudzēja, un viņi atkal sāka zelt tai zemē. Un notika, ka Šule dzemdināja dēlus un meitas savā lielā vecumā.
- 27 Un vairs nebija karu Šules dienās; un viņš atcerējās tās diženās lietas, ko Tas Kungs bija darījis viņa tēviem, pārvezdams tos pāri lielajam dziļumam uz apsolīto zemi; tādēļ viņš sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Etera 8

- 1 Un notika, ka viņš dzemdināja Omeru, un Omers valdīja viņa vietā. Un Omers dzemdināja Jaredu; un Jareds dzemdināja dēlus un meitas.
- 2 Un Jareds sacēlās pret savu tēvu un nāca un dzīvoja Heta zemē. Un notika, ka viņš glaimoja daudziem ļaudīm, dēļ saviem lišķīgajiem vārdiem, līdz viņš ieguva pusi no ķēniņvalsts.
- 3 Un, kad viņš bija ieguvis pusi no ķēniņvalsts, viņš deva kauju savam tēvam, un viņš aizveda gūstā savu tēvu, un viņš lika tam kalpot gūstā;
- 4 un tad, Omera valdīšanas dienās viņš bija gūstā pusi no savām dienām. Un notika, ka viņš dzemdināja dēlus un meitas, starp kuriem bija Esroms un Koriantumrs;
- 5 un tie bija ārkārtīgi nikni dēļ tā, ko bija darījuši Jareds un viņa brāļi, tā ka tie izveidoja karapulku un deva kauju Jaredam. Un notika, ka tie deva kauju viņiem naktī.
- 6 Un notika, kad tie bija sakāvuši Jareda karapulku, tie grasījās nogalināt arī viņu; un viņš lūdzās tos, lai tie viņu nenogalinātu, un tad viņš atdotu ķēniņvalsti savam tēvam. Un notika, ka tie dāvāja tam viņa dzīvību.
- 7 Un tad Jareds kļuva ārkārtīgi bēdīgs dēļ ķēniņvalsts zaudēšanas, jo viņš bija pievērsis savu sirdi ķēniņvalstij un pasaules godībai.
- 8 Tad Jareda meita, būdama ļoti lietpratīga un redzēdama sava tēva bēdas, izdomāja iecerī, kā tā varētu atgūt ķēniņvalsti savam tēvam.
- 9 Tad nu Jareda meita bija ārkārtīgi skaista. Un notika, ka viņa runāja ar savu tēvu un sacīja tam: Dēļ kā manam tēvam ir tik daudz bēdu? Vai viņš nav lasījis pierakstu, ko mūsu tēvi pārveda pāri lielajam dziļumam? Lūk, vai nav apraksts par viņiem senatnē, ka viņi ar savām slepenajām iecerēm ieguva ķēniņvalstis un lielu godību?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

- 10 Un tad tādēļ, lai mans tēvs sūta pēc Akiša, Kimnora dēla; un lūk, es esmu skaista, un es dejošu viņa priekšā, un es iepatīkšos tam, ka viņš gribēs mani par sievu; tādēļ, ja viņš gribēs no tevis, lai tu dotu viņam mani par sievu, tad tu teiksi: Es došu viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.
- 11 Un tad Omers bija Akiša draugs; tādēļ, kad Jareds bija sūtījis pēc Akiša, Jareda meita dejoja viņa priekšā, ka tā iepatīkās viņam, tā ka viņš vēlējās to par sievu. Un notika, ka viņš sacīja Jaredam: Dod viņu man par sievu!
- 12 Un Jareds sacīja viņam: Es došu tev viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.
- 13 Un notika, ka Akišs sapulcināja Jareda namā visus savus radus un sacīja tiem: Vai jūs man zvērēsiet, ka jūs būsit uzticīgi man tajā, ko es no jums vēlēšos?
- 14 Un notika, ka tie visi zvērēja viņam pie debesu Dieva un arī pie debesīm, un arī pie zemes, un pie savām galvām, ka katrs, kas atteiksies no palīdzības, ko Akišs vēlēsies, zaudēs savu galvu; un katrs, kas izpauž kaut ko no tā, ko Akišs darīs tiem zināmu, tas zaudēs savu dzīvību.
- 15 Un notika, ka tā viņi vienojās ar Akišu. Un Akišs sniedza tiem zvērestus, ko nodeva tie no senatnes, kuri arī tiecās pēc varas, kas bija nodoti no Kaina, kurš bija slepkava no sākuma.
- 16 Un tie tika saglabāti ar velna varu, lai nodotu šos zvērestus ļaudīm, lai turētu tos tumsībā, lai palīdzētu tādiem, kas meklē spēku, lai iegūtu varu un slepkavotu, un laupītu, un melotu, un veiktu visāda veida ļaundarības un netiklības.
- 17 Un tā bija Jareda meita, kas ielika viņa sirdī meklēt šīs lietas no senatnes; un Jareds ielika to Akiša sirdī; tādēļ Akišs deva to saviem radiem un draugiem, aizvilinādams tos ar skaistiem solījumiem darīt jebko, ko viņš vēlēsies.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 Un notika, ka viņi izveidoja slepenu savienību tāpat kā tie senatnē; šī savienība ir visnegantākā un ļaunākā pār visu Dieva acīs;
- 19 jo Tas Kungs nestrādā slepenās savienībās, nedz arī Viņš grib, lai cilvēki izlietu asinis, bet visās lietās kopš cilvēka sākuma to ir aizliedzis.
- 20 Un tagad es, Moronijs, neaprakstu viņu zvērestu un savienību veidu, jo man ir darīts zināms, ka tie ir bijuši starp visiem ļaudīm, un tie ir bijuši arī starp lamaniešiem.
- 21 Un tie ir izraisījuši šo ļaužu iznīcināšanu, par kuriem es tagad runāju, un arī Nefija ļaužu iznīcināšanu.
- 22 Un katra tauta, kas atbalstīs šādas slepenas savienības, lai iegūtu varu un peļņu, līdz tās būs izplatījušās visā tautā, lūk, tā tiks iznīcināta; jo Tas Kungs nepieļaus, lai Viņa svēto asinis, kas tiks to izlietas, vienmēr sauktu uz Viņu no zemes pēc atriebības pār tiem, un tomēr Viņš neatribtu par viņiem.
- 23 Tādēļ, ak jūs, citticībnieki, tā ir Dieva gudrība, ka šīs lietas tiks parādītas jums, lai ar to jūs varētu nožēlot savus grēkus un nepieļautu, ka šīs slepkavu savienības gūtu varu pār jums, kas ir izveidotas, lai gūtu varu un peļņu—un darbs, jā, patiesi iznīcības darbs nāktu uz jums, jā, patiesi, Mūžīgā Dieva taisnības zobens kristu pār jums jūsu gāšanai un iznīcināšanai, ja jūs ļausit šīm lietām notikt.
- 24 Tādēļ Tas Kungs pavēl jums, kad jūs redzēsīt šīs lietas nākam starp jums, lai jūs apzinātos savu drausmīgo stāvokli dēļ šīm slepenajām savienībām, kas būs starp jums; jeb, ak vai būs tām, dēļ to asinīm, kas tikuši nokauti; jo viņi sauks no pīšļiem pēc atriebības pār tām un arī pār tiem, kas izveidoja tās.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Jo notiek, ka tas, kurš izveido tās, meklē gāzt visu zemju, tautu un valstu brīvību, un tās atnes visu ļaužu iznīcināšanu, jo tās ir velna izveidotas, kas ir visu melu tēvs; patiesi, tas pats melis, kas pievīla mūsu pirmos vecākus, jā, patiesi, tas pats melis, kas lika cilvēkam veikt slepkavību no sākuma; kas ir nocietinājis cilvēku sirdis, ka tie jau no sākuma ir slepkavojuši praviešus un nomētājuši akmeņiem tos, un izdzinuši tos.

26 Tādēļ man, Moronijam, ir pavēlēts rakstīt šīs lietas, lai ļaunais tiktu iznīcināts un lai pienāktu laiks, kad Sātanam nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, bet lai tie tiktu pārliecināti nemitīgi darīt labu, lai tie nāktu pie visas taisnības avota un taptu izglābti.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Etera 9

- 1 Un tagad es, Moronijs, turpinu ar savu pierakstu. Tādēļ, lūk, notika, ka dēļ Akiša un viņa draugu slepenajām savienībām, lūk, tie sagrāba Omera ķēniņvalsti.
- 2 Tomēr Tas Kungs bija žēlīgs pret Omeru un arī pret viņa dēliem un viņa meitām, kas nemeklēja viņa pazudināšanu.
- 3 Un Tas Kungs brīdināja Omeru sapnī, ka tam jādodas prom no tās zemes; tādēļ Omers aizgāja no tās zemes ar savu ģimeni un ceļoja daudzas dienas, un nāca pāri un pagāja garām Šima kalnam, un nonāca vietā, kur nefijieši tika iznīcināti, un no turienes uz austrumiem, un nonāca vietā, kas tika saukta par Ablomu, pie jūras krasta, un tur viņš uzslēja savu telti, un arī viņa dēli un viņa meitas, un visa viņa saime, izņemot tikai Jaredu un viņa ģimeni.
- 4 Un notika, ka šis Jareds tika iesvaidīts par ķēniņu pār tautu ar bezdievības roku; un viņš deva Akišam savu meitu par sievu.
- 5 Un notika, ka Akišs meklēja pēc sava sievastēva dzīvības; un viņš vērsās pie tiem, kam viņš bija licis zvērēt ar senču zvērestu, un tie ieguva viņa sievastēva galvu, kad tas sēdēja savā tronī, pieņemot savus ļaudis.
- 6 Jo tik liela bija šo ļauno un slepeno biedrību izplatīšanās, ka tā bija samaitājusi visu ļaužu sirdis, tādēļ Jareds tika noslepkavots savā tronī un Akišs valdīja viņa vietā.
- 7 Un notika, ka Akišs kļuva greizsirdīgs uz savu dēlu, tādēļ viņš ieslēdza to cietumā un deva tam ļoti maz vai pavisam nedeva barību, līdz tas cieta nāvi.
- 8 Un tad tā, kas cieta nāvi, brālis (un viņa vārds bija Nimra) bija dusmīgs uz savu tēvu par to, ko viņa tēvs bija darījis viņa brālim.
- 9 Un notika, ka Nimra sapulcināja kopā nelielu skaitu cilvēku un bēga no tās zemes, un gāja un dzīvoja ar Omeru.

Ether 9

And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.

Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.

And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.

And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.

And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 Un notika, ka Akišs dzemdināja citus dēlus, un tie
ieguva ļaužu sirdis, neskatoties uz to, ka tie bija
viņam zvērējuši darīt visādas nekrietnības atbilstoši
tam, ko viņš vēlēšies.

11 Tad nu Akiša ļaudis alka pēc peļņas tāpat kā Akišs
pēc varas; tādēļ Akiša dēli piedāvāja tiem naudu, ar
ko tie aizrāva sev līdzī lielāko daļu no ļaudīm.

12 Un sākās karš starp Akiša dēliem un Akišu, kas
turpinājās daudzu gadu garumā, jā, līdz pat gandrīz
visu ķēniņvalsts ļaužu iznīcināšanai, jā, patiesi visu,
izņemot tikai trīsdesmit dvēseles un tos, kas bēga ar
Omera namu.

13 Tādēļ Omers atkal tika atjaunots sava mantojuma
zemē.

14 Un notika, ka Omers kļuva vecs; tomēr savā lielā
vecumā viņš dzemdināja Emeru; un viņš iesvaidīja
Emeru par ķēniņu valdīt viņa vietā.

15 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Emeru par
ķēniņu, viņš redzēja mieru zemē divu gadu garumā,
un viņš nomira, piedzīvojis ārkārtīgi daudz dienu,
kas bija bēdu pilnas. Un notika, ka Emers valdīja
viņa vietā, un viņš sekoja sava tēva pēdās.

16 Un Tas Kungs atkal sāka noņemt lāstu no zemes,
un Emera nams ārkārtīgi zēla zem Emera valdīšanas;
un sešdesmit un divu gadu garumā tie kļuva ārkārtīgi
stīpri, tiktāl ka tie kļuva ārkārtīgi bagāti—

17 viņiem bija visa veida augļi un labība, un zīds, un
smalki audumi, un zelts, un sudrabs, un dārglietas;

18 un arī visa veida liellopi, vērši un govīs, un aitas,
un cūkas, un kazas, un arī daudzu citu veidu
dzīvnieki, kas bija izmantojami cilvēku uzturam.

19 Un viņiem bija arī zirgi un ēzeļi, un bija ziloņi un
kurelomi, un kūmomi; kuri visi bija izmantojami
cilvēkam, un jo īpaši ziloņi un kurelomi, un
kūmomi.

And it came to pass that Akish begat other sons,
and they won the hearts of the people, notwithstand-
ing they had sworn unto him to do all manner of in-
iquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain,
even as Akish was desirous for power; wherefore,
the sons of Akish did offer them money, by which
means they drew away the more part of the people
after them.

And there began to be a war between the sons of
Akish and Akish, which lasted for the space of many
years, yea, unto the destruction of nearly all the peo-
ple of the kingdom, yea, even all, save it were thirty
souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land
of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old;
nevertheless, in his old age he begat Emer; and he
anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he
saw peace in the land for the space of two years, and
he died, having seen exceedingly many days, which
were full of sorrow. And it came to pass that Emer
did reign in his stead, and did fill the steps of his fa-
ther.

And the Lord began again to take the curse from
off the land, and the house of Emer did prosper ex-
ceedingly under the reign of Emer; and in the space
of sixty and two years they had become exceedingly
strong, insomuch that they became exceedingly
rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of
silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and
of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows,
and of sheep, and of swine, and of goats, and also
many other kinds of animals which were useful for
the food of man.

And they also had horses, and asses, and there
were elephants and cureloms and cumoms; all of
which were useful unto man, and more especially
the elephants and cureloms and cumoms.

- 20 Un tā Tas Kungs izlēja savas svētības pār to zemi, kas bija izraudzīta pār visām citām zemēm; un Viņš pavēlēja, ka katrs, kam piederēs šī zeme, tā jāpārvalda Tam Kungam, vai arī tie tiks iznīcināti, kad tie nobriedīs nekrietnībā, jo uz tādiem, saka Tas Kungs: Es izliešu Savu dusmu pilnību.
- 21 Un Emers sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās, un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un viņš iesvaidīja Koriantumu valdīt savā vietā.
- 22 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Koriantumu valdīt savā vietā, viņš nodzīvoja četrus gadus, un viņš redzēja mieru tanī zemē; jā, un viņš pat redzēja Taisnības Dēlu un priecājās un slavēja Viņa dienu; un viņš nomira mierā.
- 23 Un notika, ka Koriantums staigāja sava tēva pēdās un uzcēla daudzas varenas pilsētas, un deva to, kas bija labs, saviem ļaudīm visās savās dienās. Un notika, ka viņam nebija neviena bērna, līdz viņš bija ļoti vecs.
- 24 Un notika, ka viņa sieva nomira, būdama simts un divus gadus veca. Un notika, ka Koriantums ņēma par sievu savā lielā vecumā jaunu meiteni un dzemdināja dēlus un meitas; tādēļ viņš dzīvoja, līdz viņš bija simts un četrdesmit un divus gadus vecs.
- 25 Un notika, ka viņš dzemdināja Komu, un Koms valdīja viņa vietā; un viņš valdīja četrdesmit un deviņus gadus, un viņš dzemdināja Hetu un arī dzemdināja citus dēlus un meitas.
- 26 Un ļaudis bija atkal izplatījušies pa visu zemes virsu, un atkal sākās ārkārtīgi liela ļaundarība uz zemes virsas, un Hets sāka atkal izmantot slepenās senatnes ieceres, lai iznīcinātu savu tēvu.
- 27 Un notika, ka viņš gāza no troņa savu tēvu, jo viņš noslepkavoja to ar viņa paša zobenu; un viņš valdīja tā vietā.
- 28 Un nāca pravieši atkal tai zemē, piesaukdami tiem grēku nožēlošanu—ka tiem ir jāsaprot Tā Kunga ceļš, vai arī nāks lāsts pār zemes virsu; jā, patiesi, būs liels bads, kurā tie tiks iznīcināti, ja tie nenožēlos grēkus.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Bet ļaudis neticēja praviešu vārdiem, bet viņi tos izdzina; un dažus no tiem viņi iemeta bedrēs un atstāja tos bojāejai. Un notika, ka viņi darija visas tās lietas saskaņā ar ķēniņa Heta pavēli.

30 Un notika, ka sākās liels trūkums zemē, un tās iedzīvotāji tika ārkārtīgi ātri iznīcināti dēļ tā trūkuma, jo nebija lietus uz zemes virsas.

31 Un uzradās arī indīgas čūskas uz zemes virsas un noindēja daudzus cilvēkus. Un notika, ka viņu ganāmpulki sāka bēgt no indīgajām čūskām uz zemi dienvidos, ko nefijieši sauca par Zarahemlu.

32 Un notika, ka bija daudzi no tiem, kas gāja bojā pa ceļam; tomēr bija arī daži, kas aizbēga dienvidu zemē.

33 Un notika, ka Tas Kungs lika, lai čūskas vairs tos nevajātu, bet lai tās nosprostotu ceļu, lai ļaudis nevarētu tikt garām, lai tie, kas mēģinātu tikt garām, kristu no indīgām čūskām.

34 Un notika, ka ļaudis sekoja dzīvnieku pēdās un aprija to sprāgoņus, kas bija krituši pa ceļam, līdz tie bija visus tos aprijuši. Tagad, kad ļaudis redzēja, ka tiem ir jāiet bojā, tie sāka nožēlot savas nekrietnības un piesaukt To Kungu.

35 Un notika, ka tad, kad tie bija pietiekoši pazemojušies Tā Kunga priekšā, Viņš sūtīja lietu uz zemes virsu; un ļaudis sāka atkal atspirt, un radās augļi ziemeļu zemēs un visās apkārtnējās zemēs. Un Tas Kungs parādīja Savu spēku, pasargādams viņus no bada.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Etera 10

- 1 Un notika, ka Šezs, kas bija Heta pēctecis—jo Hets un visa viņa saime bija gājuši bojā no bada, izņemot tikai Šezu—tādēļ Šezs sāka atkal stiprināt bēdu salauztos ļaudis.
- 2 Un notika, ka Šezs atcerējās savu tēvu iznīcināšanu un viņš veidoja taisnīgu ķēniņvalsti; jo viņš atcerējās, ko Tas Kungs bija darījis, pārvezdams Jaredu un viņa brāli pāri dziļumam; un viņš staigāja Tā Kunga ceļus; un viņš dzemdināja dēlus un meitas.
- 3 Un viņa vecākais dēls, kura vārds bija Šezs, sacēlās pret viņu; tomēr Šezs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām tika sakauts ar laupītāja roku, kas atkal atnesa mieru viņa tēvam.
- 4 Un notika, ka viņa tēvs uzcēla daudzas pilsētas uz zemes virsas, un ļaudis atkal sāka izplatīties pa visu zemes virsu. Un Šezs dzīvoja līdz ļoti lielam vecumam; un viņš dzemdināja Riplakišu. Un viņš nomira, un Riplakišs valdīja viņa vietā.
- 5 Un notika, ka Riplakišs nedarīja to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs, jo viņam bija daudz sievu un blakussievu, un viņš uzlika uz cilvēku pleciem to, ko bija smagi panest; jā, viņš aplika tos ar smagām nodevām; un no nodevām viņš cēla daudzas plašas celtnes.
- 6 Un viņš uzcēla sev ārkārtīgi skaistu troni; un viņš cēla daudzus cietumus, un, kas nepakļāvās nodevām, viņš meta cietumā; un, kas nebija spējīgs maksāt nodevas, viņš meta cietumā; un viņš lika, lai tie nemītīgi strādātu savam uzturam; un, kas atteicās strādāt, viņš lika nodot nāvei.
- 7 Tādēļ viņš ieguva visus viņu smalkos izstrādājumus, jā, patiesi, savu smalko zeltu viņš lika attīrīt cietumā; un viņš lika, lai visa veida meistardarbus izstrādātu cietumā. Un notika, ka viņš mocīja ļaudis ar savām netiklībām un negatībām.
- 8 Un, kad viņš bija valdījis četrdesmit un divu gadu garumā, ļaudis sacēlās dumpī pret viņu; un sākās atkal karš tanī zemē, tā ka Riplakišs tika nogalināts, un viņa pēcteči tika izdzīti no tās zemes.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

- 9 Un notika, ka pēc daudziem gadiem Moriantons (viņš bija Riplakiša pēctecis) sapulcināja kopā karapulku no izdzītajiem un gāja un deva kauju tautai; un viņš ieguva varu pār daudzām pilsētām; un karš kļuva ārkārtīgi smags un turpinājās daudzu gadu garumā; un viņš ieguva varu pār visu zemi un iecēla pats sevi par ķēniņu pār visu zemi.
- 10 Un pēc tam, kad viņš pats bija iecēlis sevi par ķēniņu, viņš atviegloja ļaužu slogu, ar ko viņš ieguva labvēlību ļaužu acīs, un viņi iesvaidīja to par savu ķēniņu.
- 11 Un viņš rīkojās taisnīgi attiecībā uz ļaudīm, bet ne uz sevi, dēļ savām daudzajām netiklībām; tādēļ viņš tika padzīts no Tā Kunga vaiga.
- 12 Un notika, ka Moriantons uzcēla daudzas pilsētas, un ļaudis kļuva ārkārtīgi bagāti zem viņa valdīšanas, gan celtnēs, gan zeltā un sudrabā, un labības audzēšanā, un sīklopos un liellopos, un tādās lietās, kas tiem tika atjaunotas.
- 13 Un Moriantons dzīvoja līdz ļoti lielam vecumam, un viņš dzemdināja Kimu; un Kims valdīja sava tēva vietā; un viņš valdīja astoņus gadus, un viņa tēvs nomira. Un notika, ka Kims nevaldīja taisnībā, tādēļ viņš netika ieredzēts no Tā Kunga.
- 14 Un viņa brālis sacēla pret viņu dumpi, ar ko tas noveda viņu gūstā; un viņš palika gūstā visas savas dienas, un gūstā viņš dzemdināja dēlus un meitas, un savā lielā vecumā viņš dzemdināja Leviju; un viņš nomira.
- 15 Un notika, ka Levijs kalpoja gūstā pēc sava tēva nāves četrdesmit un divu gadu garumā. Un viņš izraisīja karu pret tās zemes ķēniņu, ar ko viņš ieguva sev ķēniņvalsti.
- 16 Un pēc tam, kad viņš bija ieguvis sev ķēniņvalsti, viņš darīja to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs; un tauta zēla tai zemē; un viņš dzīvoja līdz labam, lielam vecumam un dzemdināja dēlus un meitas; un viņš dzemdināja arī Koromu, kuru viņš iesvaidīja par ķēniņu savā vietā.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

17 Un notika, ka Koroms darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs visās savās dienās; un viņš dzemdina daudzus dēlus un meitas; un, kad viņš bija redzējis daudzas dienas, viņš aizgāja, tāpat kā visa zemes radība; un Kišs valdīja viņa vietā.

18 Un notika, ka arī Kišs aizgāja, un Libs valdīja viņa vietā.

19 Un notika, ka Libs arī darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs. Un Liba dienās indīgās čūskas tika iznīdētas. Tādēļ tie gāja uz zemi dienvidos, lai medītu barību tās zemes ļaudīm, jo tā zeme bija pilna ar meža zvēriem. Un Libs arī kļuva liels mednieks.

20 Un tie cēla lielu pilsētu pie zemes šauruma, netālu no tās vietas, kur jūra sadalīja zemi.

21 Un viņi saglabāja to zemi dienvidos kā mežonīgu apvidu, lai gūtu medījumu. Un visa zemes virsa ziemeļos bija pilna ar iedzīvotājiem.

22 Un viņi bija ārkārtīgi čakli, un viņi pirka un pārdeva, un tirgojās cits ar citu, lai tie varētu gūt peļņu.

23 Un tie apstrādāja visa veida rūdu, un tie taisīja zeltu un sudrabu, un dzelzi, un misiņu, un visa veida metālus; un tie izraka to no zemes; tādēļ tie sameta milzīgas zemes grēdas, lai iegūtu rūdu zeltam un sudrabam, un dzelzij, un varam. Un tie izstrādāja visāda veida smalkus darbus.

24 Un tiem bija zīdi un smalki austi audumi; un tie izgatavoja visāda veida drānas, lai tie varētu apsegt savu kailumu.

25 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, lai apstrādātu zemi, gan artu, gan sētu, gan pļautu un kaplētu, un arī kultu.

26 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, ar kuriem tie strādāja ar saviem dzīvniekiem.

27 Un tie izgatavoja visāda veida kara ieročus. Un tie izgatavoja visāda veida ārkārtīgi smalkus meistardarbus.

28 Un nekad ļaudis nav bijuši vairāk svētīti un vairāk atbalstīti ar Tā Kunga roku, kā viņi bija. Un viņi bija zemē, kas bija izraudzīta pār visām citām zemēm, jo Tas Kungs bija to teicis.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

- 29 Un notika, ka Libs dzīvoja daudzus gadus un dzemdināja dēlus un meitas, un viņš arī dzemdināja Hirsomu.
- 30 Un notika, ka Hirsoms valdīja sava tēva vietā. Un, kad Hirsoms bija valdījis divdesmit un četrus gadus, lūk, ķēniņvalsts viņam tika atņemta. Un viņš kalpoja daudzus gadus gūstā, jā, patiesi visas savas atlikušās dienas.
- 31 Un viņš dzemdināja Hetu, un Hets dzīvoja gūstā visas savas dienas. Un Hets dzemdināja Āronu, un Ārons dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Amnigadahu, un Amnigadahs arī dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un Koriantums dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Komu.
- 32 Un notika, ka Koms aizrāva sev līdzi pusi no ķēniņvalsts. Un viņš valdīja pār pusi ķēniņvalsts četrdesmit un divus gadus; un viņš gāja cīnīties pret ķēniņu Amgidu, un tie cīnījās daudzu gadu garumā, kuru laikā Koms guva varu pār Amgidu un ieguva varu pār visu atlikušo ķēniņvalsti.
- 33 Un Koma dienās parādījās laupītāji zemē; un viņi pieņēma senās ieceres un nodeva zvērestus pēc senatnes parauga, un tiecās atkal iznīcināt ķēniņvalsti.
- 34 Tad nu Koms daudz cīnījās pret tiem, tomēr viņš nespēja tos uzveikt.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Etera 11

- 1 Un nāca Koma dienās daudzi pravieši un pravietoja šīs lielās tautas iznīcināšanu, ja vien tie nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, un neatmetīs savas slepkavības un ļaundarības.
- 2 Un notika, ka ļaudis praviešus noraidīja un tie bēga pie Koma pēc aizsardzības, jo ļaudis meklēja tos nogalināt.
- 3 Un tie pravietoja Komam daudzas lietas; un viņš bija svētīts visās savās atlikušajās dienās.
- 4 Un viņš dzīvoja līdz labi lielam vecumam un dzemdināja Šiblomu; un Šibloms valdīja viņa vietā. Un Šibloma brālis sacēlās pret to, un sākās ārkārtīgi liels karš visā zemē.
- 5 Un notika, ka Šibloma brālis lika, lai visi pravieši, kas pravietoja par tautas iznīcināšanu, tiktu nodoti nāvei.
- 6 Un bija liela nelaime visā zemē, jo viņi bija liecinājuši, ka liels lāsts nāks pār zemi un arī pār ļaudīm un ka būs liela iznīcināšana starp tiem, tāda, kāda nekad nav bijusi uz zemes virsas, un viņu kauli būs kā zemes grēdas uz zemes virsas, ja vien tie nenožēlos savas ļaundarības.
- 7 Un tie nepaklausīja Tā Kunga balsij dēļ savām slepenajām savienībām; tādēļ sākās kari un strīdi visā zemē, un arī bads un daudz sērgu, tā ka bija liela iznīcināšana, tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma uz zemes virsas; un viss tas notika Šibloma dienās.
- 8 Un ļaudis sāka nožēlot savas nekrietnības; un, cik daudz tie nožēloja, tik Tas Kungs apžēlojās par tiem.
- 9 Un notika, ka Šibloms tika nogalināts un Sets tika aizvests gūstā, un dzīvoja gūstā visas savas dienas.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, in-somuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

- 10 Un notika, ka Ahāss, viņa dēls, ieguva ķēniņvalsti; un viņš valdīja pār tautu visas savas dienas. Un viņš darīja visādas nekrietnības savās dienās, ar ko viņš izraisīja lielu asinsizliešanu; un maz bija viņa dienu.
- 11 Un Etems, būdams Ahāsa pēctecis, ieguva ķēniņvalsti; un viņš savās dienās arī darīja to, kas bija ļauns.
- 12 Un notika, ka Etema dienās nāca daudzi pravieši un pravietoja atkal pret to tautu; jā, viņi pravietoja, ka Tas Kungs pilnīgi izdeldēs tos no zemes virsas, ja vien viņi nenožēlos savas nekrietnības.
- 13 Un notika, ka ļaudis nocietināja savas sirdis un nepaklausīja viņu vārdiem; un pravieši sēroja un atkāpās no ļaudīm.
- 14 Un notika, ka Etems sprieda tiesu bezdievībā visās savās dienās; un viņš dzemdināja Moronu. Un notika, ka Morons valdīja viņa vietā; un Morons darīja to, kas bija ļauns Tā Kunga priekšā.
- 15 Un notika, ka izcēlās dumpis starp ļaudīm dēļ tās slepenās savienības, kas bija izveidota, lai gūtu varu un peļņu; un starp tiem radās varens vīrs nekrietnībā, un viņš deva kauju Moronam, kurā viņš gāza pusi ķēniņvalsts; un viņš paturēja pusi ķēniņvalsts uz daudziem gadiem.
- 16 Un notika, ka Morons gāza viņu un atkal ieguva ķēniņvalsti.
- 17 Un notika, ka radās cits varens vīrs; un viņš bija Jareda brāļa pēctecis.
- 18 Un notika, ka viņš gāza Moronu un ieguva ķēniņvalsti; tādēļ Morons dzīvoja gūstā visu savu dienu atlikumu; un viņš dzemdināja Koriantoru.
- 19 Un notika, ka Koriantors dzīvoja gūstā visas savas dienas.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

- 20 Un Koriantora dienās arī nāca daudzi pravieši un pravietoja lielas un brīnumainas lietas, un piesauca ļaudis grēku nožēlošanai, un, ja vien tie nenožēlos grēkus, Tas Kungs spriedīs tiesu pret tiem līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai.
- 21 Un ka Dievs Tas Kungs ar savu spēku tādā pat veidā, kā Viņš atveda to tēvus, sūtīs jeb atvedīs citus ļaudis, lai tiem piederētu šī zeme.
- 22 Un viņi noraidīja visus praviešu vārdus dēļ savas slepenās biedrības un ļaunajām negantībām.
- 23 Un notika, ka Koriantors dzemdināja Eteru un tad viņš nomira, nodzīvojis gūstā visas savas dienas.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Etera 12

- 1 Un notika, ka Etera dienas bija Koriantumra dienās; un Koriantumrs bija ķēniņš pār visu zemi.
- 2 Un Eters bija Tā Kunga pravietis; tādēļ Eters nāca Koriantumra dienās un sāka pravietot ļaudīm, jo viņš nevarēja tapt atturēts dēļ Tā Kunga Gara, kas bija viņā.
- 3 Jo viņš sauca no rīta līdz pat saules rietam, skubinādams ļaudis ticēt Dievam uz grēku nožēlošanu, lai tie netiktu iznīcināti, sacīdams tiem, ka ar ticību viss tiek piepildīts—
- 4 tādēļ, kas tic Dievam, var droši cerēt uz labāku pasauli, jā, patiesi uz vietu pie Dieva labās rokas, šī cerība nāk no ticības, izveido enkuru cilvēku dvēselēm, kas padara tos drošus un nelokāmus, vienmēr labu darbu pārpilnus, vadot tos godināt Dievu.
- 5 Un notika, ka Eters pravietoja lielas un brīnumainas lietas ļaudīm, kurām tie neticēja, jo tie tās neredzēja.
- 6 Un tagad es, Moronijs, gribu runāt mazliet par šīm lietām; es gribu parādīt pasaulei, ka ticība ir tas, uz ko tiek cerēts un kas nav redzams; tādēļ neapstrīdiet tāpēc, ka jūs neredzat, jo jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta.
- 7 Jo tas bija ar ticību, ka Kristus parādījās mūsu tēviem pēc tam, kad Viņš bija augšāmcēlies no miroņiem; un Viņš neparādījās tiem tikmēr, kamēr tiem nebija ticības Viņam; tādēļ ir vajadzīgs, lai dažiem būtu ticība Viņam, jo Viņš nerāda Sevi pasaulei.
- 8 Bet cilvēku ticības dēļ Viņš ir parādījis Sevi pasaulei un godājis Tēva Vārdu, un sagatavojis ceļu, lai tādējādi citi būtu debesu dāvanas dalībnieki, lai tiem būtu cerība uz to, ko tie nav redzējuši.
- 9 Tādēļ jūs arī varat cerēt un būt dāvanas dalībnieki, ja jūs gribat, ja tikai jums ir ticība.
- 10 Lūk, tas bija ar ticību, ka viņi senatnē tika aicināti pēc Dieva svētās kārtas.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

- 11 Tādēļ ar ticību Mozus likums tika dots. Bet Sava Dēla dāvanā Dievs ir sagatavojis vēl lieliskāku ceļu; un tas ir ar ticību, ka tas ir ticis piepildīts.
- 12 Jo, ja nebūtu ticības starp cilvēku bērniem, Dievs nevarētu darīt brīnumus starp tiem; tādēļ Viņš nerādīja Sevi, kamēr tiem nebija ticības.
- 13 Lūk, tā bija Almas un Amuleka ticība, kas lika cietumam sagāzties zemē.
- 14 Lūk, tā bija Nefija un Lehija ticība, kas izraisīja pārmaiņas lamaniešos, ka tie tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu.
- 15 Lūk, tā bija Amona un viņa brāļu ticība, kas paveica tik lielu brīnumu starp lamaniešiem.
- 16 Jā, un patiesi visi tie, kas ir veikuši brīnumus, ir veikuši tos ar ticību, patiesi tie, kas bija pirms Kristus, un arī tie, kas bija vēlāk.
- 17 Un tas bija ar ticību, ka trīs mācekļi saņēma solījumu, ka tie nebaudīs nāvi; un tie nesaņēma solījumu, līdz tiem nebija ticības.
- 18 Un neviens nekad nav darījis brīnumus, līdz tiem nav bijusi ticība; tādēļ tie vispirms ticēja Dieva Dēlam.
- 19 Un bija daudzi, kuru ticība bija tik ārkārtīgi stipra, pat pirms Kristus nāca, kuri nevarēja tikt noturēti aiz priekškara, bet patiesi redzēja ar savām acīm tās lietas, ko tie bija redzējuši ar ticības aci, un tie bija laimīgi.
- 20 Un lūk, mēs redzējām šinī pierakstā, ka viens no tiem bija Jareda brālis; jo tik liela bija viņa ticība Dievam, ka tad, kad Dievs pastiepa Savu pirkstu, Viņš nevarēja noslēpt to no Jareda brāļa acīm dēļ Sava vārda, ko Viņš bija runājis uz to, un šo vārdu viņš bija ieguvis ar ticību.
- 21 Un pēc tam, kad Jareda brālis bija redzējis Tā Kunga pirkstu, tā solījuma dēļ, ko Jareda brālis bija ieguvis ar ticību, Tas Kungs nevarēja neko atturēt no viņa acīm; tādēļ Viņš parādīja tam visu, jo viņš vairs ilgāk nevarēja tikt turēts aiz priekškara.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

- 22 Un tas ir ar ticību, ka mani tēvi ir ieguvuši solījumu, ka šīs lietas nāks pie viņu brāļiem caur citticībniekiem; tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, jā, patiesi, Jēzus Kristus.
- 23 Un es sacīju uz Viņu: Kungs, citticībnieki smiesies par šīm lietām dēļ mūsu vājības rakstībā; jo Kungs, Tu esi darījis mūs ar ticību varenus vārdā, bet Tu neesi darījis mūs varenus rakstībā; jo Tu esi darījis visiem šiem ļaudīm, lai tie varētu runāt daudz dēļ Svētā Gara, ko Tu esi devis tiem;
- 24 un Tu esi darījis mūs, ka mēs varam rakstīt, bet nedaudz, dēļ mūsu roku neveiklības. Lūk, Tu neesi darījis mūs varenus rakstībā kā Jareda brāli, jo Tu darīji viņu tādu, ka tās lietas, ko viņš rakstīja, bija varenas, tāpat kā Tu esi, un bija neatvairāmas, lai cilvēki tās lasītu.
- 25 Tu esi arī darījis mūsu vārdus spēcīgus un dzižus, pat ka mēs nevaram tos rakstīt; tādēļ, kad mēs rakstām, mēs redzam savu vājību un stostāmies dēļ savu vārdu izvietojuma; un es baidos, ka citticībnieki smiesies par mūsu vārdiem.
- 26 Un, kad es biju to pateicis, Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: Muļķi smiesies, bet viņi sēros; un Mana labvēlība ir pietiekama lēnprātīgajiem, jo tie neizmantos jūsu vājību;
- 27 un, ja cilvēki nāks pie Manis, Es parādīšu tiem viņu vājības. Es dodu cilvēkiem vājības, lai tie būtu pazemīgi; un Mana labvēlība ir pietiekama visiem cilvēkiem, kas pazemojas Manā priekšā; jo, ja tie pazemojas Manā priekšā un tiem ir ticība Manī, tad Es darīšu, ka vājības kļūs tiem par spēku.
- 28 Lūk, Es parādīšu citticībniekiem viņu vājības, un Es parādīšu tiem, ka ticība, cerība un žēlsirdība ved pie Manis—visa taisnīguma avota.
- 29 Un es, Moronijs, dzirdējis šos vārdus, biju mierināts, un sacīju: Ak Kungs, lai notiek Tavs taisnīgums, jo es zinu, ka Tu visu dari priekš cilvēku bērniem atbilstoši viņu ticībai;
- 30 jo Jareda brālis sacīja Zerina kalnam: Pārceļies!, un tas tika pārceļts. Un, ja viņam nebūtu bijusi ticība, tas nebūtu ticis pārceļts; tādēļ Tu darbojies pēc tam, kad cilvēkiem ir ticība.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

31 Jo tā Tu pasludināji Sevi Saviem mācekļiem; jo pēc tam, kad viņiem bija ticība un viņi runāja Tavā Vārdā, Tu parādījies tiem lielā spēkā.

32 Un es arī atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi sagatavojis namu cilvēkam, jā, patiesi starp Sava Tēva mājokļiem, ar ko cilvēkam var būt daudz lieliskāka cerība; tādēļ cilvēkam ir jācer, vai arī viņš nevar saņemt mantojumu tajā vietā, kuru Tu esi sagatavojis.

33 Un vēl, es atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi mīlējis pasauli tiktāl, ka esi atdevis Savu dzīvību par pasauli, lai Tu varētu ņemt to atkal, lai sagatavotu vietu cilvēku bērniem.

34 Un tagad es zinu, ka šī mīlestība, kas Tev ir pret cilvēku bērniem, ir žēlsirdība; tādēļ, ja cilvēkiem nav žēlsirdības, tie nevar iemantot to vietu, ko Tu esi sagatavojis Sava Tēva mājokļos.

35 Tādēļ es zinu no tā, ko Tu esi teicis, ka, ja citticībniekiem nav žēlsirdības par mūsu vājību, Tu pārbaudīsi tos un atņemsi tiem viņu talantu, jā, patiesi to, ko viņi ir saņēmuši, un dosi tiem, kam būs vēl vairāk.

36 Un notika, ka es lūdzu To Kungu, lai Viņš dotu citticībniekiem labvēlību, lai tiem būtu žēlsirdība.

37 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Ja tiem nav žēlsirdības, tas nav svarīgi tev, jo tu esi bijis uzticīgs; tādēļ tavas drānas tiks darītas tīras. Un tāpēc, ka tu esi redzējis savu vājību, tu tiks darīts stīprs, patiesi pat līdz tam, ka sēdēsi tai vietā, ko Es esmu sagatavojis Sava Tēva mājokļos.

38 Un tagad es, Moronijs, saku ardievas citticībniekiem, jā, un arī saviem brāļiem, kurus es mīlu, līdz mēs satiksimies Kristus soģa krēsla priekšā, kur visi cilvēki zinās, ka manas drānas nav notraipītas ar jūsu asinīm.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

39 Un tad jūs zināsīt, ka es redzēju Jēzu un ka Viņš
runāja ar mani vaigu vaigā, un ka Viņš pastāstīja man
skaidrā valodā, tāpat kā kāds cilvēks manā paša
valodā stāstītu citam par šīm lietām;

40 un tikai nedaudz es esmu rakstījis dēļ savas vājības
rakstīšanā.

41 Un tagad es gribu ieteikt jums meklēt šo Jēzu, par
ko pravieši un apustuļi ir rakstījuši, lai Dieva Tēva
un arī Tā Kunga Jēzus Kristus, un Svētā Gara, kas
liecina par tiem, labvēlība būtu jūsos un būtu ar
jums mūžīgi. Āmen.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and
that he hath talked with me face to face, and that he
told me in plain humility, even as a man telleth an-
other in mine own language, concerning these
things;

And only a few have I written, because of my
weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus
of whom the prophets and apostles have written,
that the grace of God the Father, and also the Lord
Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth
record of them, may be and abide in you forever.
Amen.

Etera 13

- 1 Un tagad es, Moronijs, turpinu pabeigt savu pierakstu par tās tautas iznīcināšanu, par ko es rakstīju.
- 2 Jo lūk, tie noliedza visus Etera vārdus; jo viņš patiesi stāstīja tiem par visām lietām no cilvēka iesākuma, un, ka pēc tam, kad ūdeņi bija atkāpušies no šīs zemes virsas, tā kļuva par izraudzītu zemi pār visām citām zemēm, Tā Kunga izraudzīta zeme; tādēļ Tas Kungs gribēja, lai visi cilvēki, kas dzīvos uz tās virsas, kalpotu Viņam;
- 3 un ka tā ir vieta Jaunajai Jeruzālemei, kas nāks no debesīm, un tā ir Tā Kunga svēta svētnīca.
- 4 Lūk, Eters redzēja Kristus dienas, un viņš runāja par Jauno Jeruzālemi uz šīs zemes.
- 5 Un viņš runāja arī par Israēla namu un Jeruzālemi, no kurienes nāks Lehijs—pēc tam, kad tā tiks sagrauta, tā atkal tiks uzcelta, svēta pilsēta Tam Kungam; tādēļ tā nebūs jauna Jeruzāleme, jo tā jau ir bijusi senatnē, bet tā tiks atkal uzcelta un kļūs par svētu pilsētu Tam Kungam, un tā tiks uzcelta Israēla namam—
- 6 un ka Jaunā Jeruzāleme tiks uzcelta uz šīs zemes Jāzēpa pēcnācēju atlikumam, par ko ir dots simbols.
- 7 Jo, kā Jāzēps aizveda savu tēvu uz Ēģiptes zemi, patiesi tā viņš tur nomīra; tādēļ Tas Kungs izveda Jāzēpa pēcnācēju atlikumu no Jeruzālemes zemes, lai Viņš būtu žēlīgs pret Jāzēpa pēcnācējiem, ka tie neietu bojā, patiesi tāpat kā Viņš bija žēlīgs pret Jāzēpa tēvu, lai tas neietu bojā.
- 8 Tādēļ Jāzēpa nama atlikums tiks nostiprināts uz šīs zemes; un tā būs viņu mantojuma zeme; un viņi uzcelt svētu pilsētu Tam Kungam, līdzīgi kā Jeruzālemi senatnē; un viņi vairs netiks sajaukti, līdz nāks gals, kad zeme zudīs.
- 9 Un būs jauna debess un jauna zeme; un tās būs kā vecās, izņemot tikai to, ka vecās ir zudušas un viss ir tapis jauns.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 Un tad nāk Jaunā Jeruzāleme; un svētīgi ir tie, kas tur dzīvo, jo viņi ir tie, kuru drānas ir baltas caur Jēra asinīm; un viņi ir tie, kuri ir pieskaitīti Jāzēpa nama atlikumam, kas bija no Israēla nama.

11 Un tad arī nāk senatnes Jeruzāleme un tās iedzīvotāji; svētīgi tie ir, jo viņi ir mazgāti Jēra asinīs; un viņi ir tie, kas bija izklīdināti un sapulcināti kopā no četriem zemes galiem un no ziemeļu valstīm, un ir izpildes dalībnieki tai derībai, ko Dievs noslēdza ar viņu tēvu Ābrahāmu.

12 Un, kad visas šīs lietas nāk, piepildās Raksti, kas saka, ka ir tie, kas bija pirmie, kas būs pēdējie; un ir tie, kas bija pēdējie, kas būs pirmie.

13 Un es jau grasījos rakstīt vairāk, bet man ir aizliegts; bet lieli un brīnumaini bija Etera pravietojumi; bet ļaudis uzskatīja viņu par niecību un padzina viņu; un viņš slēpās klints alā dienā, un pa nakti viņš izgāja, skatīdams to, kam jānāk pār ļaudīm.

14 Un, kad viņš dzīvoja klints alā, viņš uzrakstīja sava pieraksta atlikumu, skatīdams pa nakti to iznīcināšanu, kas nāca pār ļaudīm.

15 Un notika, ka tajā pašā gadā, kurā viņš tika padzīts no ļaužu vidus, sākās liels karš starp ļaudīm, jo bija daudzi, kas pacēlās, kas bija vareni vīri, un meklēja nogalināt Koriantumru ar savām slepenajām ļaudarības iecerēm, par kurām ir ticis runāts.

16 Un tad Koriantumrs, būdams mācījies pats visas kara mākslas un visas pasaules viltības, tādēļ viņš deva kauju tiem, kas meklēja viņu nogalināt.

17 Bet viņš nenožēloja grēkus, nedz viņa skaistie dēli, nedz meitas; nedz Kohora skaistie dēli un meitas; nedz Korihora skaistie dēli un meitas; un, īsāk, nebija neviena no viņu skaistajiem dēliem un meitām uz visas zemes virsas, kas nožēloja savus grēkus.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Tādēļ notika, ka pirmajā gadā, kad Eters dzīvoja klints alā, no šīm slepenajām savienībām tika nokauti ar zobenu daudz ļaužu, kas cīnījās pret Koriantumru, lai viņi varētu iegūt ķēniņvalsti.

19 Un notika, ka Koriantumra dēli daudz cīnījās un daudz noasiņoja.

20 Un otrajā gadā Tā Kunga vārds nāca pie Etera, ka viņam ir jāiet un jāpravieto Koriantumram, ka, ja viņš un visa viņa saime nožēlos grēkus, Tas Kungs dos viņam viņa ķēniņvalsti un saudzēs ļaudis—

21 citādāk viņi tiks iznīcināti un visa viņa saime, izņemot tikai viņu pašu. Un viņš dzīvos vienīgi, lai redzētu pravietojumu piepildīšanos, kas ir teikti par citu tautu, kas saņems to zemi par savu mantojumu; un Koriantumrs tiks apbedīts no tiem; un katra dvēsele tiks iznīcināta, izņemot tikai Koriantumru.

22 Un notika, ka Koriantumrs nenožēloja, nedz viņa saime, nedz viņa ļaudis, un kari nebeidzās; un viņi meklēja nogalināt Eteru, bet viņš aizbēga no tiem un atkal noslēpās klints alā.

23 Un notika, ka cēlās Šareds, un viņš arī deva kauju Koriantumram; un viņš to sakāva, tā ka trešajā gadā viņš to aizveda gūstā.

24 Un Koriantumra dēli ceturtajā gadā sakāva Šaredu un atkal atguva ķēniņvalsti savam tēvam.

25 Tad sākās karš uz visas zemes virsas, katrs vīrs ar savu bandu cīnīdamies par to, ko viņš vēlējās.

26 Un bija laupītāji un, īsāk, visāda veida ļaundarības uz zemes virsas.

27 Un notika, ka Koriantumrs bija ārkārtīgi nikns uz Šaredu, un viņš gāja pret to ar saviem karapulkiem kaujā; un viņi sastapās lielā niknumā, un viņi sastapās Gilgala ielejā; un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

28 Un notika, ka Šareds cīnījās pret viņu trīs dienu garumā. Un notika, ka Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to, līdz viņš nonāca līdz Hešlonas līdzenumiem.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

- 29 Un notika, ka Šareds atkal deva viņam kauju līdzenumos; un lūk, viņš sakāva Koriantumru un aizdzina to atpakaļ uz Gilgala ieleju.
- 30 Un Koriantumrs deva kauju Šaredam Gilgala ielejā, kurā viņš sakāva Šaredu un nogalināja to.
- 31 Un Šareds ievainoja Koriantumru viņa ciskā, ka viņš negāja atkal cīnīties divu gadu garumā, šajā laikā visi ļaudis uz zemes virsas lēja asinis un nebija neviena, kas tos apvaldītu.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Etera 14

- 1 Un tad sākās liels lāsts pār visu zemi dēļ ļaužu nekrietnības, kurā, ja cilvēks nolika savu darbarīku vai savu zobenu uz sava plaukta vai tajā vietā, kur viņš to turēja, lūk, no rīta viņš nevarēja to atrast, tik liels bija tas lāsts pār zemi.
- 2 Tādēļ katrs cieši turējās ar savām rokām pie tā, kas bija viņa, un negribēja nedz aizņemties, nedz aizdot; un katrs vīrs turēja sava zobena spalvu savā labajā rokā, sava īpašuma un savas paša dzīvības, un savu sievu, un bērnu aizstāvībai.
- 3 Un tad, pēc diviem gadiem un pēc Šareda nāves, lūk, cēlās Šareda brālis, un viņš deva kauju Koriantumram, kurā Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to līdz Akiša mežonīgajam apvidum.
- 4 Un notika, ka Šareda brālis deva kauju viņam Akiša mežonīgajā apvidū; un kauja kļuva ļoti smaga, un daudzi tūkstoši krita no zobena.
- 5 Un notika, ka Koriantumrs aplenca tos mežonīgajā apvidū, un Šareda brālis devās prom no mežonīgā apvidus naktī un nokāva daļu no Koriantumra karapulka, tā kā tie bija piedzērušies.
- 6 Un viņš nāca uz Morona zemi un sēdās Koriantumra tronī.
- 7 Un notika, ka Koriantumrs dzīvoja ar savu karapulku mežonīgā apvidū divu gadu garumā, kurā viņš saņēma lielu spēku savam karapulkam.
- 8 Tad Šareda brālis, kura vārds bija Gileads, arī saņēma spēkus savam karapulkam slepeno savienību dēļ.
- 9 Un notika, ka viņa augstais priesteris noslepkavoja to, kad viņš sēdēja savā tronī.
- 10 Un notika, ka viens no slepenās savienības noslepkavoja viņu slepenā ejā un ieguva sev ķēniņvalsti; un viņa vārds bija Libs; un Libs bija liela auguma vīrs, lielāks nekā jebkurš cits vīrs starp ļaudīm.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 Un notika, ka pirmajā Liba gadā Koriantumrs nāca Morona zemē un deva kauju Libam.

12 Un notika, ka viņš cīnījās ar Libu, un Libs trāpīja pa viņa roku, ka viņš tika ievainots; tomēr Koriantumra karapulks spieda Libu uz priekšu, ka tas bēga uz jūras krastmalu.

13 Un notika, ka Koriantumrs vajāja to; un Libs deva kauju viņam jūras krastā.

14 Un notika, ka Libs sakāva Koriantumra karapulku, ka tie atkal bēga uz Akiša mežonīgo apvidu.

15 Un notika, ka Libs vajāja viņu, līdz viņš nonāca Agoša līdzenumos. Un Koriantumrs bija paņēmis visus ļaudis sev līdzi, kad viņš bēga Liba priekšā uz to zemes daļu, kurp viņš bēga.

16 Un, kad viņš bija nonācis Agoša līdzenumos, viņš deva kauju Libam, un viņš sita to, līdz tas mira; tomēr Liba brālis nāca pret Koriantumru tā vietā, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga, kurā Koriantumrs atkal bēga Liba brāļa karapulka priekšā.

17 Tad nu Liba brāļa vārds tika saukts Šizs. Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru, un viņš iekaroja daudzas pilsētas, un viņš nokāva gan sievietes, gan bērnus, un viņš dedzināja pilsētas.

18 Un gāja bailes no Šiza caur visu zemi; jā, baumas izplatījās pa visu zemi—Kas var nostāvēt pret Šiza karapulku? Lūk, viņš noslauka zemi savā priekšā!

19 Un notika, ka ļaudis sāka sapulcēties kopā karapulkos pa visu zemes virsu.

20 Un viņi tika sadalīti; un daļa no viņiem bēga pie Šiza karapulka, un daļa no viņiem bēga pie Koriantumra karapulka.

21 Un tik liels un ilgstošs bija bijis karš, un tik ilgstošas bija bijušas asinsizliešanas un slepkavību ainas, ka visa zemes virsa bija noklāta ar mirušo līķiem.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

- 22 Un tik spējš un ātrs bija karš, ka neviens netika atstāts, lai apglabātu mirušos, bet viņi soļoja no asinsizliešanas uz asinsizliešanu, pamezdam gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu liķus izmētātus pa zemes virsu, lai tie kļūtu par upuri gaļas tārpiem.
- 23 Un to smirdoņa izplatījās pa zemes virsu, patiesi pa visu zemes virsu; tādēļ ļaudis kļuva satraukti dienā un naktī dēļ to smirdoņas.
- 24 Tomēr Šizs nepārstāja vajāt Koriantumru, jo viņš bija zvērējis atriebties Koriantumram par sava brāļa asinīm, kas bija ticis nogalināts, un Tā Kunga vārds, kas nāca Eteram, bija, ka Koriantumrs nekritīs no zobena.
- 25 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs piemeklēja tos Savā dusmu pilnībā, un viņu ļaundarības un negantības bija sagatavojušas ceļu viņu mūžīgajai iznīcināšanai.
- 26 Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru uz austrumiem, līdz pat jūras krastam, un tur viņš deva Šizam kauju trīs dienu garumā.
- 27 Un tik briesmīga bija iznīcināšana starp Šiza karapulkiem, ka ļaudis sāka bīties un sāka bēgt Koriantumra karapulku priekšā; un tie bēga uz Korihora zemi un aizslaucīja iedzīvotājus savā priekšā, visus, kas tiem nepievienojās.
- 28 Un viņi uzslēja savas teltis Korihora ielejā; un Koriantumrs uzslēja savas teltis Šurra ielejā. Tad nu Šurra ieleja bija netālu no Komnora kalna; tādēļ Koriantumrs sapulcināja savus karapulkus kopā Komnora kalnā un pūta tauri Šiza karapulkiem, aicinot tos cīnīties.
- 29 Un notika, ka tie nāca, bet tika atkal padzīti; un tie nāca otru reizi, un viņi tika padzīti atkal otru reizi. Un notika, ka tie nāca atkal trešo reizi, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 Un notika, ka Šizs sasita Koriantumru tā, ka viņš radīja tam daudzas dziļas brūces; un Koriantumrs, zaudējis asinis, krita nomaņā, un tika aiznests, it kā viņš būtu miris.

31 Tad vīru, sievu un bērnu zaudējums no abām pusēm bija tik liels, ka Šizs pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie nevajātu Koriantumra karapulcus; tādēļ tie atgriezās savā nometnē.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Etera 15

- 1 Un notika, kad Koriantumrs bija atguvies no savām brūcēm, viņš sāka atcerēties tos vārdus, ko Eters bija runājis uz viņu.
- 2 Viņš redzēja, ka bija nokauti no zobena gandrīz divi miljoni no viņa ļaudīm, un viņš sāka bēdāties savā sirdī; jā, bija nokauti divi miljoni varenu vīru un arī viņu sievas, un viņu bērni.
- 3 Viņš sāka nožēlot to ļauno, ko viņš bija darījis; viņš sāka atcerēties tos vārdus, kas bija tikuši runāti ar visu praviešu muti, un viņš redzēja tos, ka tiktāl tie bija piepildījušies katrā sīkumā; un viņa dvēsele sēroja un nebija iepriecināma.
- 4 Un notika, ka viņš rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies no tā, lai tas saudzētu ļaudis, un viņš atdotu tam ķēniņvalsti ļaužu dzīvību labad.
- 5 Un notika, kad Šizs bija saņēmis viņa vēstījumu, viņš rakstīja vēstījumu Koriantumram, ka, ja tas padosies, lai viņš varētu nogalināt to ar viņa paša zobenu, tad viņš pasaudzēs ļaužu dzīvības.
- 6 Un notika, ka ļaudis nenožēloja savas nekrietnības; un Koriantumra ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Šiza ļaudīm; un Šiza ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Koriantumra ļaudīm, tādēļ Šiza ļaudis deva kauju Koriantumra ļaudīm.
- 7 Un, kad Koriantumrs redzēja, ka viņš jau teju teju kritīs, viņš atkal bēga Šiza ļaužu priekšā.
- 8 Un notika, ka viņš nāca pie Ripliankuma ūdeņiem, kas, iztulkojot, ir lielie jeb kas pārspēj visu; tādēļ, kad tie nonāca pie šiem ūdeņiem, tie uzslēja savas teltis; un Šizs arī uzslēja savas teltis netālu no tiem; un tādējādi no rīta tie nāca cīnīties.
- 9 Un notika, ka tie cīnījās ārkārtīgi smagā kaujā, kurā Koriantumrs atkal tika ievainots, un viņš krita nemaņā no asins zaudēšanas.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 Un notika, ka Koriantumra karapulki metās uz Šiza karapulkiem, tā ka tie sakāva tos, ka tie lika tiem bēgt savā priekšā; un tie bēga uz dienvidiem un uzslēja savas teltis vietā, kas tika saukta par Ogatu.
- 11 Un notika, ka Koriantumra karapulks uzslēja savas teltis pie Rāmas kalna; un tas bija tas pats kalns, kur mans tēvs Mormons noglabāja Tam Kungam pierakstus, kas bija svēti.
- 12 Un notika, ka viņi sapulcināja kopā visus ļaudis pa visu zemes virsu, kas nebija tikuši nokauti, izņemot tikai Eteru.
- 13 Un notika, ka Eters redzēja visas ļaužu izdarības; un viņš redzēja, ka ļaudis, kas bija par Koriantumru, tika sapulcināti kopā Koriantumra karapulkā; un ļaudis, kas bija par Šizu, tika sapulcināti kopā Šiza karapulkā.
- 14 Tādēļ viņi četru gadu garumā pulcināja kopā visus ļaudis, lai viņi varētu savākt visus, kas bija uz zemes virsas, un lai viņi varētu saņemt visu spēku, ko vien tiem bija iespējams saņemt.
- 15 Un notika, kad viņi visi bija sapulcināti kopā, katrs tajā karapulkā, kurā viņš gribēja, ar savām sievām un saviem bērniem—gan vīri, gan sievas un bērni, būdami apbruņoti ar kara ieročiem, dabūjuši vairogus un krūšu bruņas, un bruņu cepures, un būdami apģērbti pēc kara paraduma—viņi devās cits pret citu cīnīties; un viņi cīnījās visu to dienu un neuzvarēja.
- 16 Un notika, kad bija nakts, ka viņi bija noguruši un atpūtās savās nometnēs; un, kad tie bija atpūtušies savās nometnēs, tie uzsāka gaudošanu un vaimanāšanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu; un tik skaļi bija viņu brēcieni, viņu gaudošana un vaimanāšana, ka tie ārkārtīgi satricināja gaisu.
- 17 Un notika, ka no rīta tie atkal devās cīnīties, un liela un briesmīga bija tā diena; tomēr tie neuzvarēja, un, kad pienāca nakts, tie atkal satricināja gaisu ar saviem brēcieniem un savu gaudošanu, un savu sērošanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Un notika, ka Koriantumrs atkal rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies, lai viņš vairs nenāktu cīnīties, bet lai viņš ņemtu ķēniņvalsti un saudzētu ļaužu dzīvības.

19 Bet lūk, Tā Kunga Gars bija pārstājis pūlēties ar tiem, un Sātanam bija pilnīga vara pār ļaužu sirdīm; jo viņi bija atdoti savai cietsirdībai un savu prātu aklumam, lai viņi tiktu iznīcināti; tādēļ tie atkal devās cīnīties.

20 Un notika, ka viņi cīnījās visu to dienu, un, kad pienāca nakts, tie gulēja uz saviem zobeniem.

21 Un no rīta tie cīnījās, līdz pat nakts nāca.

22 Un, kad nāca nakts, tie bija piedzērušies no dusmām tāpat kā cilvēks, kas ir piedzēries no vīna; un viņi atkal gulēja uz saviem zobeniem.

23 Un no rīta viņi atkal cīnījās; un, kad nāca nakts, viņi visi bija krituši no zobena, izņemot tikai piecdesmit un divus no Koriantumra ļaudīm un sešdesmit un deviņus no Šiza ļaudīm.

24 Un notika, ka viņi gulēja uz saviem zobeniem to nakti un no rīta tie cīnījās atkal, un tie cīnījās ar visu savu spēku ar saviem zobeniem un ar saviem vairogiem visu to dienu.

25 Un, kad pienāca nakts, bija trīsdesmit un divi no Šiza ļaudīm un divdesmit un septiņi no Koriantumra ļaudīm.

26 Un notika, ka tie ēda un gulēja, un gatavojās nāvei no rīta. Un tie bija lieli un vareni vīri attiecībā uz cilvēku spēku.

27 Un notika, ka tie cīnījās trīs stundu garumā, un viņi krita nemanā no asins zaudēšanas.

28 Un notika, kad Koriantumra vīri bija saņēmušies pietiekami spēkā, lai varētu pastaigāt, viņi jau grasījās bēgt, lai glābtu savas dzīvības; bet lūk, Šizs cēlās un arī viņa vīri, un viņš zvērēja savās dusmās, ka viņš nogalinās Koriantumru, vai arī viņš ies bojā no zobena.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 Tādēļ viņš vajāja tos, un no rīta viņš tos panāca; un viņi atkal cīnījās ar zobenu. Un notika, kad viņi visi bija krituši no zobena, izņemot tikai Koriantumru un Šizu, lūk, Šizs bija kritis nemanā no asins zaudēšanas.

30 Un notika, kad Koriantumrs bija atbalstījies pret savu zobenu, viņš atpūtās nedaudz, un viņš nocirta Šizam galvu.

31 Un notika, kad viņš bija nocirtis Šizam galvu, ka Šizs pacēlās uz savām rokām un nokrita; un, kad viņš bija cīnījies pēc elpas, viņš nomira.

32 Un notika, ka Koriantumrs nokrita pie zemes un kļuva kā bez dzīvības.

33 Un Tas Kungs runāja uz Eteru un sacīja viņam: Ej! Un viņš gāja un redzēja, ka Tā Kunga vārdi visi bija piepildījušies; un viņš pabeidza savu pierakstu (un pat simto daļu es neesmu rakstījis); un viņš noglabāja tos tādā veidā, ka Limhija ļaudis tos atrada.

34 Tad nu pēdējie vārdi, ko rakstījis Eters, ir šie: Vai Tas Kungs darīs, ka es tikšu pārveidots, vai arī es izturēšu miesā Tā Kunga gribu, tas nav svarīgi, ja tikai būs tā, ka es tikšu izglābts Dieva valstībā. Āmen.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Moronija grāmata

Moronija 1

- 1 Tagad es, Moronijs, pabeidzis Jareda tautas apraksta saīsinājumu, es nebiju domājis vairāk rakstīt, bet es vēl tomēr neesmu aizgājis bojā; un es pats nerādīšos lamaniešiem, lai tie mani neiznīcinātu.
- 2 Jo lūk, viņu kari savā starpā ir ārkārtīgi nikni; un dēļ sava naida tie nodod nāvei katru nefijieti, kas nenoliedz Kristu.
- 3 Un es, Moronijs, nenoliegšu Kristu; tādēļ es klejoju tur, kur es to varu, savas paša dzīvības drošībai.
- 4 Tādēļ es rakstu vēl dažas lietas, pretēji tam, kā es biju domājis; jo es biju domājis vairāk nerakstīt; bet es rakstu vēl dažas lietas, lai varbūt tās būtu noderīgas maniem brāļiem lamaniešiem kaut kad nākamajās dienās, saskaņā ar Tā Kunga gribu.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moronija 2

- 1 Kristus vārdi, ko Viņš runāja Saviem mācekļiem, tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, kad Viņš uzlika tiem Savas rokas—
- 2 un Viņš nosauca tos vārdā, sacīdams: Jūs piesauksit Tēvu Manā Vārdā varenā lūgšanā; un, kad jūs to būsīt darījuši, jums būs vara, lai tam, kam jūs uzliksit savas rokas, jūs dotu Svēto Garu; un Manā Vārdā jūs to dosīt, jo tā dara Mani apustuļi.
- 3 Tad nu Kristus teica šos vārdus tiem Savā pirmajā parādīšanās reizē; un ļaužu pulks tos nedzirdēja, bet Viņa mācekļi tos dzirdēja; un, kam viņi uzlika savas rokas, pār tiem nāca Svētais Gars.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moronija 3

- 1 Veids, kādā mācekļi, kuri tika saukti par baznīcas eldiem, ordinēja priesterus un skolotājus—
- 2 pēc tam, kad viņi bija lūguši Tēvu Kristus Vārdā, viņi uzlika tiem savas rokas un sacīja:
- 3 Jēzus Kristus Vārdā es ordinēju tevi par priesteri (vai, ja tas tika ordinēts par skolotāju, es ordinēju tevi par skolotāju) sludināt grēku nožēlošanu un piedošanu caur Jēzu Kristu, izturot ticībā Viņa Vārdā līdz galam. Āmen.
- 4 Un tādā veidā tie ordinēja priesterus un skolotājus, atbilstoši Dieva dāvanām un aicinājumiem cilvēkiem; un tie iecēla tos ar Svētā Gara spēku, kas bija tajos.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moronija 4

- 1 Veids, kā viņu elderi un priesteri sniedz Kristus miesu un asinis baznīcā; un viņi to sniedz saskaņā ar Kristus pavēlēm; tādēļ mēs zinām, ka šis veids ir pareizs; un elderi vai priesteri to darīja—
- 2 un tie nometās ceļos kopā ar draudzi un lūdza Tēvu Kristus Vārdā, sacīdami:
- 3 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo maizi visu to dvēselēm, kuri no tās ņem, lai viņi ēstu, atceroties Tava Dēla miesu, un liecinātu Tev, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar mieru uzņemties Tava Dēla Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis, lai Viņa Gars vienmēr būtu ar viņiem. Āmen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moronija 5

- 1 Vīna sniegšanas veids—lūk, tie ņēma kausu un sacīja:
- 2 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo vīnu visu to dvēselēm, kuri no tā dzer, lai viņi to darītu, atceroties Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev liecinātu, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka tie vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars būtu ar viņiem. Āmen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moronija 6

- 1 Un tagad es runāju par kristīšanu. Lūk, elderi, priesteri un skolotāji tapa kristīti; un viņi netapa kristīti savādāk kā tikai, ja viņi nesa pienācīgu augli, ka viņi ir tās cienīgi.
- 2 Nedz arī viņi pieņēma kādu kristīšanai, ja vien tie nenāca ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu un neliecināja baznīcai, ka tie patiesi ir nožēlojuši visus savus grēkus.
- 3 Un neviens netika pieņemts kristīšanai, ja vien tas neuzņēmās Kristus Vārdu, būdams ar apņēmību kalpot Viņam līdz galam.
- 4 Un, kad tie bija tikuši pieņemti kristīšanai un bija tikuši Svētā Gara spēka ietekmēti, un attīrīti, tie tika ieskaitīti starp Kristus baznīcas ļaudīm; un viņu vārdi tika pierakstīti, lai viņi tiktu pieminēti un baroti ar labo Dieva vārdu, lai turētu tos uz pareizā ceļa, lai turētu tos nepārtraukti modrus lūgšanā, paļaujoties vienīgi uz Kristus nopelniem, kurš bija viņu ticības sākējs un piepildītājs.
- 5 Un baznīca sanāca kopā bieži, lai gavētu un lūgtu, un runātu cits ar citu par savu dvēseļu labklājību.
- 6 Un viņi sanāca kopā bieži, lai baudītu maizi un vīnu, pieminot To Kungu Jēzu.
- 7 Un viņi stingri raudzījās, lai nebūtu nekrietnību starp tiem; un, kas vien tika atrasti, darot nekrietnību, un trīs liecinieki no baznīcas nosodīja tos elderu priekšā, un, ja tie nenožēloja grēkus un neatzinās, viņu vārdi tika izdzēsti, un viņi netika skaitīti starp Kristus ļaudīm.
- 8 Bet, cik bieži tie nožēloja grēkus un meklēja piedošanu ar patiesu nolūku, tik tiem tika piedots.
- 9 Un viņu sanāksmes baznīca vadīja atbilstoši Gara ietekmei un ar Svētā Gara spēku; jo, kā Svētais Gars vadīja tos vai nu sludināt, vai mudināt, vai lūgt, vai pielūgt, vai dziedāt, patiesi tā tas tika darīts.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moronijs 7

- 1 Un tagad es, Moronijs, rakstu dažus sava tēva Mormona vārdus, ko viņš runāja par ticību, cerību un žēlsirdību; jo šādā veidā viņš runāja uz ļaudīm, kad viņš tos mācīja sinagogā, ko tie bija uzcēluši kā vietu, kur pielūgt.
- 2 Un tad es, Mormons, runāju uz jums, mani mīļotie brāļi; un tas ir ar Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus labvēlību, un Viņa svēto gribu dēļ Viņa aicinājuma dāvanas man, ka man ir ļauts runāt uz jums šajā brīdī.
- 3 Tādēļ es gribētu runāt uz jums, kas esat no baznīcas, kas esat miermīlīgi Kristus sekotāji un esat ieguvuši pietiekamu cerību, ar ko jūs varat ieiet Tā Kunga atdusā, no šī laika un turpmāk, līdz jūs atpūtīsities ar Viņu debesīs.
- 4 Un tagad, mani brāļi, es spriežu šīs lietas par jums dēļ jūsu miermīlīgās dzīvošanas ar cilvēku bērniem.
- 5 Jo es atceros Dieva vārdu, kas saka: pēc viņu darbiem jums būs tos pazīt, jo, ja viņu darbi ir labi, tad arī viņi ir labi.
- 6 Jo lūk, Dievs ir teicis, ka cilvēks, būdams ļauns, nevar darīt to, kas ir labs; jo, ja viņš dod dāvanu vai lūdz Dievu, ja vien viņš nedara to ar patiesu nolūku, tas nelīdz viņam nenieka.
- 7 Jo lūk, tas netiek ieskaitīts viņam par taisnīgumu.
- 8 Jo lūk, ja cilvēks, būdams ļauns, dod dāvanu, viņš dara to nelabprāt; tādēļ tas tiek ieskaitīts viņam tāpat, it kā viņš būtu paturējis to dāvanu; tādēļ viņš tiek uzskatīts par ļaunu Dieva priekšā.
- 9 Un līdzīgi tiek ieskaitīts par ļaunu cilvēkam, ja viņš lūdz, un ne ar patiesu sirdi; jā, un tas nelīdz tam nenieka, jo Dievs tādus nepieņem.
- 10 Tādēļ cilvēks, būdams ļauns, nevar darīt to, kas ir labs, nedz arī viņš dos labu dāvanu.
- 11 Jo lūk, rūgts avots nevar nest labu ūdeni; nedz arī labs avots var nest rūgtu ūdeni; tādēļ cilvēks, būdams velna kalps, nevar sekot Kristum; un, ja viņš seko Kristum, viņš nevar būt velna kalps.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

- 12 Tādēļ viss, kas ir labs, nāk no Dieva; un tas, kas ir ļauns, nāk no velna, jo velns ir Dieva ienaidnieks un nepārtraukti cīnās pret Viņu, un nepārtraukti aicina un vilina uz grēku, un darīt to, kas ir ļauns.
- 13 Bet lūk, tas, kas ir no Dieva, aicina un vilina darīt labu nepārtraukti; tādējādi katra lieta, kas aicina un vilina darīt labu un mīlēt Dievu, un kalpot Viņam, ir Dieva iedvesmota.
- 14 Tādēļ pievērsiet uzmanību, mani mīlotie brāļi, lai jūs nespriestu, ka tas, kas ir ļauns, ir no Dieva vai ka tas, kas ir labs un no Dieva, ir no velna.
- 15 Jo lūk, mani brāļi, jums ir dots spriest, ka jūs varat atšķirt labu no ļauna kā dienas gaismu no nakts tumsas; un spriešanas ceļš ir skaidrs, lai jūs varētu to zināt ar pilnīgām zināšanām.
- 16 Jo lūk, Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna; tādēļ es rādu jums spriešanas ceļu; jo katra lieta, kas aicina darīt labu un pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku un dāvanu; tādējādi jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva.
- 17 Bet jebkura lieta, kas pārliecina cilvēkus darīt ļaunu un neticēt Kristum, un noliegt Viņu, un nekalpot Dievam, tad jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no velna; jo tādā veidā darbojas velns, jo viņš nepārliecina nevienu cilvēku darīt labu, nē, nevienu; nedz arī viņa eņģeļi; nedz arī tie, kas pakļaujas viņam.
- 18 Un tagad, mani brāļi, redzot, ka jūs zināt gaismu, ar ko jūs varat spriest, šī gaisma ir Kristus gaisma, raugieties, lai jūs nespriestu nepatiesi; jo ar to pašu tiesu, ar kādu jūs tiesājat, arī jūs tapsit tiesāti.
- 19 Tādēļ es lūdzu jūs, brāļi, lai jūs cītīgi meklētu Kristus gaismā, lai jūs varētu atšķirt labu no ļauna; un, ja jūs turēsities pie katras labas lietas un nenosodīsīt to, jūs noteikti būsīt Kristus bērni.
- 20 Un tagad, mani brāļi, kā tas ir iespējams, lai jūs turētos pie visa labā?
- 21 Un tagad es nonāku pie tās ticības, par kuru, kā es teicu, es runāšu; un es pateikšu jums ceļu, pa kuru jūs varat turēties pie visa labā.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

- 22 Jo lūk, Dievs zina visu, būdams no mūžības uz mūžību, lūk, Viņš sūta eņģeļus kalpot cilvēku bērniem, pasludināt Kristus atnākšanu; un Kristū atnāks viss labais.
- 23 Un Dievs arī paziņo praviešiem ar Savu paša muti, ka Kristus nāks.
- 24 Un lūk, bija dažādi ceļi, kā Viņš pasludināja cilvēku bērniem to, kas bija labs; un viss, kas ir labs, nāk no Kristus; citādāk cilvēki bija krituši, un nekas labs pie tiem nevarēja nākt.
- 25 Tādēļ ar eņģeļu kalpošanu un ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes, cilvēki sāk izmantot ticību Kristum; un tā ar ticību viņi turas pie visa labā; un tā tas bija līdz Kristus atnākšanai.
- 26 Un pēc tam, kad Viņš atnāca, cilvēki arī tika izglābti ar ticību Viņa Vārdā; un ar ticību tie kļuva par Dieva dēliem. Un patiesi, kā Kristus dzīvo, Viņš runāja šos vārdus uz mūsu tēviem, sacīdams: Visu, ko jūs ticībā lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot, ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots.
- 27 Tādēļ, mani mīlotie brāļi, vai brīnumi ir beigušies tāpēc, ka Kristus ir uzkāpis debesīs un ir sēdies pie Dieva labās rokas, lai prasītu Tēvam Savas tiesības uz žēlastību, kas Viņam ir pār cilvēku bērniem?
- 28 Jo Viņš ir izpildījis likuma prasības, un Viņš pieprasa visus tos, kam ir ticība Viņam; un tie, kam ir ticība Viņam, paliks pie visa labā; tādēļ Viņš aizstāv cilvēku bērnu lietu; un Viņš dzīvo mūžīgi debesīs.
- 29 Un tāpēc, ka Viņš to ir darījis, mani mīlotie brāļi, vai brīnumi ir beigušies? Lūk, es saku jums: Nē!, nedz arī eņģeļi ir pārstājuši kalpot cilvēku bērniem.
- 30 Jo lūk, tie ir pakļauti Viņam, lai kalpotu saskaņā ar Viņa vārda pavēli, parādīdamies tiem, kam ir stipra ticība un nelokāms prāts katrā dievbijības veidā.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

- 31 Un viņu kalpošanas uzdevums ir aicināt cilvēkus uz grēku nožēlošanu un izpildīt, un darīt Tēva derību darbu, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai sagatavotu ceļu cilvēku bērnu starpā, sludinot Kristus vārdu Tā Kunga izraudzītajiem traukiem, lai tie varētu liecināt par Viņu.
- 32 Un, tā darot, Dievs Tas Kungs sagatavo ceļu, lai atlikušajiem cilvēkiem būtu ticība Kristū, lai Svētajam Garam būtu vieta viņu sirdīs, saskaņā ar Viņa spēku; un tādā veidā Tēvs īsteno tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem.
- 33 Un Kristus ir teicis: Ja jums būs ticība Manī, jums būs spēks darīt visu, kas ir noderīgs Manī.
- 34 Un Viņš ir teicis: Nožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes galī, un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, un esiet ar ticību Man, lai jūs tiktu izglābti.
- 35 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ja tas viss ir tiesa, ka paties ir tas, ko es esmu runājis uz jums, un Dievs parādīs jums ar spēku un lielu godību pēdējā dienā, ka tas ir paties, un, ja tas ir paties, vai brīnumu diena ir beigusies?
- 36 Vai eņģeļi ir pārstājuši parādīties cilvēku bērniem? Vai Viņš ir atturējies Svētā Gara spēku no tiem? Vai viņš atturēs tik ilgi, cik vien laiks turpināsies vai zeme stāvēs, vai arī būs kāds cilvēks uz tās virsas, kas jāglābj?
- 37 Lūk, es saku jums: Nē!, jo tas ir ticības dēļ, ka brīnumi tiek darīti; un tas ir ticības dēļ, ka eņģeļi parādās un kalpo cilvēkiem; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ak vai būs cilvēku bērniem, jo tas ir neticības dēļ, un viss ir velti.
- 38 Jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, saskaņā ar Kristus vārdiem, kā tikai, ja tiem būs ticība Viņa Vārdā; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ticība arī ir beigusies; un drausmīgs ir cilvēku stāvoklis, jo viņiem ir tā, it kā nekāda pestīšana nebūtu veikta.
- 39 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es vērtēju jūs labāk, jo es spriežu, ka jums ir ticība Kristum jūsu lēnprātības dēļ; jo, ja jums nav ticības Viņā, tad jūs neesat gatavi, lai tiktu ieskaitīti starp Viņa baznīcas ļaudīm.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

40 Un vēl, mani mīļotie brāļi, es gribētu runāt uz jums par cerību. Kā tas ir, ka jūs varētu iegūt ticību, ja vien jums nebūtu cerības?

41 Un, kas ir tas, uz ko jūs cerēsīt? Lūk, es saku jums, ka jums būs cerība caur Kristus Izpirkšanu un Viņa augšāmcelšanās spēku tikt uzceltiem mūžīgā dzīvē, un tas ir dēļ jūsu ticības Viņam, saskaņā ar solījumu.

42 Tādēļ, ja cilvēkam ir ticība, viņam jābūt arī cerībai; jo bez ticības nevar būt nekādas cerības.

43 Un vēl, lūk, es saku jums, ka viņam nevar būt ticība un cerība, kamēr viņš nebūs lēnprātīgs un no sirds pazemīgs.

44 Ja nē, viņa ticība un cerība ir veltas, jo neviens nav pieņemams Dieva priekšā, kā vien lēnprātīgie un sirdī pazemīgie; un, ja cilvēks ir lēnprātīgs un sirdī pazemīgs un ar Svētā Gara spēku atzīst, ka Jēzus ir Kristus, tad viņam ir jābūt arī žēlsirdībai; jo, ja viņam nav žēlsirdības, viņš nav nekas; tādēļ viņam ir jābūt žēlsirdībai.

45 Un žēlsirdība pacieš daudz un ir laipna, un neskauž, un nav uzpūtīga, nemeklē savu labumu, nav viegli aizkaitināma, nepiemin ļaunu un nepriecājas par nekrietnību, bet priecājas par patiesību, panes visu, tic visam, cer uz visu, iztur visu.

46 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, ja jums nav žēlsirdības, jūs neesat nekas, jo žēlsirdība nekad nebeidzas. Tādēļ palieciet pie žēlsirdības, kas ir lielākā no visām, jo viss reiz beigsies—

47 bet žēlsirdība ir tīrā Kristus mīlestība, un tā paliek mūžīgi; un, kas tiks atrasts pēdējā dienā, kam tā būs, tam labi klāsies.

48 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, lūdziet Tēvu ar visu savas sirds spēku, lai jūs tiktu piepildīti ar šo mīlestību, ko Viņš ir dāvājis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, sekotāji; lai jūs kļūtu par Dieva dēliem; lai, kad Viņš parādīsies, mēs būtu līdzīgi Viņam, jo mēs redzēsīm Viņu, kāds Viņš ir; lai mums būtu šī cerība; lai mēs tiktu attīrīti, tāpat kā Viņš ir šķīsts. Āmen.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moronija 8

- 1 Mana tēva Mormona vēstījums, rakstīts man, Moronijam, un tas tika rakstīts man drīz pēc manas aicināšanas kalpot. Un šādā veidā viņš rakstīja man, sacīdams:
- 2 Mans mīļotais dēls, Moronij, es ārkārtīgi priecājos, ka tavš Kungs Jēzus Kristus ir pieminējis tevi un ir aicinājis tevi Savai kalpošanai un Savam svētajam darbam.
- 3 Es pieminu tevi vienmēr savās lūgšanās, nepārtraukti lūgdams Dievu Tēvu Viņa Svētā Bērna, Jēzus, Vārdā, lai Viņš, caur Savu bezgalīgo labestību un labvēlību, saglabātu tevi caur pastāvēšanu ticībā Viņa Vārdā līdz galam.
- 4 Un tagad, mans dēls, es runāju uz tevi par to, kas mani ļoti sāpina; jo mani sāpina tas, ka jūsu starpā ceļas strīdi.
- 5 Jo, ja es esmu uzzinājis patiesību, starp jums bija strīdi par jūsu mazo bērnu kristīšanu.
- 6 Un tad, mans dēls, es vēlos, lai jūs cītīgi strādātu, lai šī lielā kļūda tiktu novērsta jūsu starpā; jo ar šo nolūku es rakstu šo vēstījumu.
- 7 Jo nekavējoties pēc tam, kad es biju to uzzinājis no jums, es vaicāju Tam Kungam par šo lietu. Un Tā Kunga vārds nāca pie manis ar Svētā Gara spēku, sacīdams:
- 8 Uzklasi Kristus, tava Pestītāja, tava Kunga un tava Dieva, vārdus. Lūk, Es nācu pasaulē, nevis lai aicinātu taisnīgos, bet grēciniekus nožēlot grēkus; veseliem ārsta nevajag, bet tiem, kas ir slimi; tādēļ mazi bērni ir veseli, jo tie nevar sagrēkot; tādēļ Ādama lāsts ir noņemts no tiem Manī, ka tam nav varas pār tiem; un apgraizīšanas likums ir beidzies Manī.
- 9 Un šādā veidā Svētais Gars pasludināja Dieva vārdu man; tādēļ, mans mīļotais dēls, es zinu, ka tā būtu vienīgi nīrgāšanās Dieva priekšā, ka jūs kristītu mazus bērnus.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

- 10 Lūk, es saku tev, ka tas tev ir jāmāca—grēku nožēlošana un kristīšanās tiem, kas ir atbildīgi un spējīgi darīt grēku; jā, māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, un jāpazemojas kā viņu mazajiem bērniem, un viņi visi tiks izglābti kopā ar saviem mazajiem bērniem.
- 11 Un viņu mazajiem bērniem nevajag nedz grēku nožēlošanu, nedz kristīšanu. Lūk, kristīšana ir grēku nožēlošanai, izpildot baušļus grēku piedošanai.
- 12 Bet mazi bērni ir dzīvi Kristū, patiesi kopš pasaules radīšanas; ja ne tā, Dievs ir daļējs Dievs un arī mainīgs Dievs, un cilvēka vaiga uzlūkotājs; jo cik daudz mazu bērnu ir nomiruši bez kristīšanas!
- 13 Tādēļ, ja mazi bērni nevarētu tapt glābti bez kristīšanas, tiem vajadzētu nokļūt nebeidzamajā ellē.
- 14 Lūk, es saku jums, ka tas, kas domā, ka maziem bērniem vajag kristīties, ir rūgtā žultī un nekrietnības saitēs; jo viņam nav ne ticības, ne cerības, ne žēlsirdības; tādēļ, ja viņš tiktu izdeldēts, tā domājot, viņam vajadzētu iet uz elli.
- 15 Jo tā ir drausmīga bezdievība domāt, ka Dievs izglābs vienu bērnu kristīšanas dēļ un citam jāiet bojā tāpēc, ka viņš nav kristīts.
- 16 Ak vai būs tiem, kas sagrozīs Tā Kunga ceļus šādā veidā, jo viņi ies bojā, ja vien tie nenožēlos grēkus. Lūk, es saku skaidri, būdams pilnvarots no Dieva; un es nebaidos no tā, ko cilvēks var darīt; jo pilnīga mīlestība aizdzen visas bailes.
- 17 Un es esmu piepildīts ar žēlsirdību, kas ir mūžīgā mīlestība; tādēļ visi bērni ir man vienādi; tādēļ es mīlu mazus bērnus ar pilnīgu mīlestību, un viņi visi ir vienādi un glābšanas dalībnieki.
- 18 Jo es zinu, ka Dievs nav daļējs Dievs, nedz arī mainīga būtne; bet Viņš ir nemainīgs no visas mūžības uz visu mūžību.
- 19 Mazi bērni nevar nožēlot grēkus, tādēļ tā ir drausmīga bezdievība noliegt Dieva tīro žēlastību pret tiem, jo viņi visi ir dzīvi Viņā Viņa žēlastības dēļ.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

20 Un tas, kas saka, ka maziem bērniem vajag kristīties, noliedz Kristus žēlastību un nonievā Viņa veikto Izpirkšanu un Viņa pestīšanas spēku.

21 Ak vai tādiem, jo viņi ir nāves, elles un bezgalīgu mocību briesmās. Es runāju skaidri; Dievs man pavēlēja. Uz klausiet šo un ievērojiet to, vai arī tas stāvēs pret jums pie Kristus soģa krēsla.

22 Jo redziet, ka visi mazie bērni un arī visi tie, kam nav likuma, ir dzīvi Kristū. Jo pestīšanas vara nāk pār visiem tiem, kam nav likuma; tādēļ tas, kas nav nosodīts, vai tas, kas nav zem nosodījuma, nevar nožēlot; un tādām kristīšana nedod nenieka—

23 bet tā ir ņirgāšanās Dieva priekšā, noliedzot Kristus žēlastību un Viņa Svētā Gara spēku un uzticoties nedzīviem darbiem.

24 Lūk, mans dēls, tam tā nevajadzētu būt; jo grēku nožēlošana ir tiem, kas ir zem nosodījuma un zem pārkāpta likuma lāsta.

25 Un grēku nožēlošanas pirmie augļi ir kristīšanās; un kristīšanās nāk ar ticību uz baušļu pildīšanu; un baušļu pildīšana nes grēku piedošanu;

26 un grēku piedošana nes lēnprātību un sirds pazemību; un lēnprātības un sirds pazemības dēļ nāk Svētā Gara apmeklējums, šis Mierinātājs piepilda ar cerību un pilnīgu mīlestību, šī mīlestība pastāv ar cītīgu lūgšanu, līdz nāks gals, kad visi svētie dzīvos ar Dievu.

27 Lūk, mans dēls, es rakstīšu jums atkal, ja es neiziešu drīz pret lamaniešiem. Lūk, šis tautas jeb nefijiešu ļaužu lepnums ir izrādījies viņu iznīcība, ja vien tie nenožēlos grēkus.

28 Lūdzu par viņiem, mans dēls, lai grēku nožēlošana varētu nākt pie tiem. Bet lūk, es baidos, ka Gars ir pārstājis pūlēties ar tiem; un šajā zemes daļā viņi arī meklē gāzt visu varu un spēku, kas nāk no Dieva; un viņi noliedz Svēto Garu.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

29 Un, kad tie ir noraidījuši tik lielas zināšanas, mans
dēls, tiem ir drīz vien jāiet bojā, piepildot tos
pravietojumus, kurus runāja pravieši, tāpat kā mūsu
paša Glābēja vārdus.

30 Ardievu, mans dēls, līdz es rakstīšu tev vai arī atkal
tevi satikšu. Āmen.

And after rejecting so great a knowledge, my son,
they must perish soon, unto the fulfilling of the
prophecies which were spoken by the prophets, as
well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or
shall meet you again. Amen.

Moronija 9

- 1 Mans mīļotais dēls, es rakstu tev atkal, lai jūs varētu zināt, ka es vēl esmu dzīvs; bet es rakstu nedaudz no tā, kas ir sāpīgi.
- 2 Jo lūk, man bija grūta kauja ar lamaniešiem, kurā mēs neuzvarējām, un Archeantuss krita no zobena un arī Lurams un Emrons; jā, un mēs zaudējām lielu skaitu no mūsu izlasītajiem vīriem.
- 3 Un tad lūk, mans dēls, es baidos, ka lamanieši iznīcinās šo tautu; jo viņi nenožēlo grēkus, un Sātans nemitīgi tos uzkuāda dusmoties citam pret citu.
- 4 Lūk, es nopūlos ar tiem nepārtraukti; un, kad es runāju Dieva vārdu ar stingrību, viņi trīc un dusmojas uz mani; un, kad es neizmantoju stingrību, viņi nocietina savas sirdis pret to; tādēļ es baidos, ka Tā Kunga Gars ir pārstājis pūlēties ar viņiem.
- 5 Jo tik ārkārtīgi viņi dusmojas, ka man liekas, ka tiem nav baiļu no nāves; un tie ir pazaudējuši savu mīlestību viens pret otru; un tie slāpst pēc asinīm un atriebības nepārtraukti.
- 6 Un tad, mans mīļotais dēls, neskatoties uz viņu cietsirdību, strādāsim cītīgi, jo, ja mēs pārtrauksim censties, mēs paši tiksim sodīti; jo mums ir darbs, kas jāizpilda, kamēr esam šajā pīšļu mājoklī, lai mēs varētu uzvarēt visas taisnības ienaidnieku un atpūtināt savas dvēseles Dieva valstībā.
- 7 Un tagad es rakstu nedaudz par šo ļaužu ciešanām. Jo atbilstoši tām ziņām, ko es saņēmu no Amorona, lūk, lamaniešiem ir daudz gūstekņu, kurus tie aizveda no Šerrizas torņa, un tur bija vīri, sievas un bērni.
- 8 Un šo sieviešu un bērnu vīrus un tēvus viņi ir nokāvuši; un viņi baro tās sievietes ar viņu vīru miesu un tos bērnus ar viņu tēvu miesu; un nekādu ūdeni, izņemot tikai nedaudz, viņi tiem nedod.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

- 9 Un, neskatoties uz šo lielo lamaniešu negantību, tā nepārspēj mūsu ļaužu negantību Moriantumā. Jo lūk, daudzas no lamaniešu meitām viņi ir ņēmuši par gūsteknēm; un, kad tie bija atņēmuši tām to, kas ir pats dārgākais un vērtīgākais pār visu citu, kas ir šķīstība un tikumība—
- 10 un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi noslepkavoja tās visnežēlīgākajā veidā, nomokot viņu ķermeņus līdz pat nāvei; un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi aprija to miesas kā mežonīgi zvēri savas cietsirdības dēļ; un viņi to darīja kā drošsirdības apliecinājumu.
- 11 Ak, mans mīlotais dēls, kā gan var šādi ļaudis, kam nav nekādas cilvēcības—
- 12 (un tikai daži gadi ir pagājuši, un viņi bija cilvēcīgi un pievilcīgi ļaudis),
- 13 bet, ak, mans dēls, kā gan var šādi ļaudis, kas priecājas par tik lielām negantībām—
- 14 kā gan mēs varam gaidīt, ka Dievs atraus Savu roku tiesā pret mums?
- 15 Lūk, mana sirds kliedz: Ak vai šai tautai! Nāc ar tiesu, ak Dievs, un noslēp viņu grēkus un bezdievības, un negantības no Sava vaiga!
- 16 Un vēl, mans dēls, ir daudzas atraitnes un viņu meitas, kas palika Šerrizā; un to pārtikas daļu, ko neaiznesa lamanieši, lūk, ir aiznesis Zenefija karapulks, un atstājis tās klejot, kur vien tās var, pēc pārtikas; un daudzas vecas sievietes ir pagībušas pa ceļam un nomirušas.
- 17 Un tas karapulks, kas ir ar mani, ir vājš; un lamaniešu karapulki ir starp Šerrizu un mani; un, cik daudzi ir bēguši pie Ārona karapulka, tik ir krituši par upuriem viņu drausmīgajai nežēlībai.
- 18 Ak, manas tautas izvirtība! Tie ir bez kārtības un bez žēlastības. Lūk, es esmu tikai cilvēks, un man ir tikai cilvēka spēks, un es nevaru ilgāk piespiest pildīt manas pavēles.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 Un viņi ir kļuvuši stipri savās aplamībās; un viņi ir vienlīdz nežēlīgi, nesaudzēdami nevienu, nedz vecu, nedz jaunu, un viņi priecājas par visu, izņemot tikai to, kas labs; un mūsu sieviešu un mūsu bērnu ciešanas uz visas šīs zemes virsas pārspēj visu; jā, mēle nevar izteikt, nedz to var uzrakstīt.

20 Un tagad, mans dēls, es nekavēšos vairs ilgāk pie šīs briesmīgās ainas. Lūk, tu zini šo ļaužu bezdievību; tu zini, ka tie ir bez sirdsapziņas un nejūtīgi, un viņu ļaundarības pārspēj pat lamaniešu ļaundarības.

21 Lūk, mans dēls, es nevaru runāt Dieva priekšā par labu tiem, lai Viņš mani nesatriektu.

22 Bet lūk, mans dēls, es runāju Dieva priekšā par labu tev, un es paļaujos Kristū, ka tu tiks izglābts; un es lūdzu Dievu, lai Viņš saudzētu tavu dzīvību, lai liecinātu par šo ļaužu atgriešanos pie Viņa vai arī par to pilnīgu iznīcināšanu, jo es zinu, ka tiem ir jāiet bojā, ja vien tie nenožēlos grēkus un neatgriezīsies pie Viņa.

23 Un, ja viņi aizies bojā, tas būs līdzīgi kā ar Jarediešiem, dēļ viņu siržu ietiepības, meklējot pēc asinīm un atriebības.

24 Un, ja būs tā, ka tie aizies bojā, mēs zinām, ka daudzi no mūsu brāļiem ir pārbēguši pie lamaniešiem, un daudz vairāk vēl arī pārbēgs pie tiem; tādēļ uzraksti kaut ko nedaudz, ja tu tiks pasaudzēts, un es iešu bojā un neredzēšu tevi; bet es ceru, ka es varēšu tevi drīz ieraudzīt; jo man ir svētie pieraksti, kas man ir jānodod tev.

25 Mans dēls, esi ticīgs Kristū; un lai tas, ko es esmu rakstījis, tevi neapbēdina, nomācot tevi līdz nāvei, bet lai Kristus tevi paceļ augšup, un lai Viņa ciešanas un nāve, un Viņa miesas parādīšana mūsu tēviem, un Viņa žēlastība un iecietība, un cerība uz Viņa godību un mūžīgo dzīvību paliek mūžīgi tavā prātā.

26 Un lai Dieva Tēva, kura tronis ir augstu debesīs, un mūsu Kunga Jēzus Kristus, kurš sēž pie Viņa varas labās rokas, līdz visas lietas taps pakļautas Viņam, labvēlība ir un paliek ar tevi mūžīgi. Āmen.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moronija 10

- 1 Tagad es, Moronijs, rakstu nedaudz to, kas man šķiet labs; un es rakstu saviem brāļiem lamaniešiem; un es gribu, lai viņi zinātu, ka vairāk nekā četri simti un divdesmit gadu bija pagājuši, kopš tika dota zīme par Kristus atnākšanu.
- 2 Un es aizzīmogēju šos pierakstus pēc tam, kad es esmu runājis dažus vārdus jūsu pārliecināšanai.
- 3 Lūk, es gribētu jūs pārliecināt, lai tad, kad jūs lasīsiet šos pierakstus, ja tā būs gudrība Dievā, ka jūs tos lasīsiet, jūs atcerētos, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis pret cilvēku bērniem kopš Ādama radīšanas un līdz pat tam laikam, kad jūs saņemsit šos pierakstus un pārdomāsiet to savās sirdīs.
- 4 Un, kad jūs saņemsit šos pierakstus, es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs vaicātu Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šie pieraksti ir patiesi; un, ja jūs vaicāsiet sirsnīgi, ar patiesu nolūku, būdami ar ticību Kristū, Viņš pasludinās jums patiesību par tiem ar Svētā Gara spēku.
- 5 Un ar Svētā Gara spēku jūs varēsiet zināt patiesību par visu.
- 6 Un viss, kas ir labs, ir taisnīgs un paties; tādējādi nekas, kas ir labs, nenoliedz Kristu, bet atzīst, ka Viņš ir.
- 7 Un jūs varat zināt, ka Viņš ir, ar Svētā Gara spēku; tādēļ es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs nenoliegtu Dieva spēku; jo Viņš darbojas ar spēku, atbilstoši cilvēku bērnu ticībai, tāpat šodien un rīt, un mūžīgi.
- 8 Un vēl, es saku jums, mani brāļi, lai jūs nenoliegtu Dieva dāvanas, jo to ir daudz; un tās nāk no tā paša Dieva. Un ir dažādi ceļi, kā šīs dāvanas tiek dotas; bet tas ir tas pats Dievs, kas darbojas visur un visā; un tās tiek dotas cilvēkiem ar Dieva Gara izpausmi, lai nestu tiem labumu.
- 9 Jo lūk, vienam tiek dots ar Dieva Garu, lai viņš varētu mācīt gudrības vārdu;
- 10 un citam, lai viņš varētu mācīt atziņas vārdu ar to pašu Garu;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 un citam ļoti liela ticība; un citam dziedināšanas
dāvanas ar to pašu Garu;
12 un vēl citam, lai viņš varētu veikt varenius
brīnumus;
13 un vēl citam, lai viņš varētu pravietot par visu;
14 un vēl citam redzēt eņģeļus un garus, kas kalpo;
15 un vēl citam runāt visādās mēlēs;
16 un vēl citam valodu un dažādu mēļu tulkošana.
17 Un visas šīs dāvanas nāk ar Kristus Garu; un tās
nāk pie katra cilvēka atsevišķi, atbilstoši Viņa gribai.
18 Un es gribētu pārliecināt jūs, mani mīļotie brāļi,
lai jūs atcerētos, ka katra laba dāvana nāk no Kristus.
19 Un es gribētu jūs pārliecināt, mani mīļotie brāļi,
lai jūs atcerētos, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un
mūžīgi un ka visas šīs dāvanas, par kurām es esmu
runājis un kuras ir garīgas, nekad nebeigsies, patiesi
tik ilgi, kamēr vien pasaule pastāvēs, ja nu vienīgi
tikai cilvēku bērnu neticības dēļ.
20 Tādēļ ir jābūt ticībai; un, ja ir jābūt ticībai, tad ir
jābūt arī cerībai; un, ja ir jābūt cerībai, ir jābūt arī
žēlsirdībai.
21 Un, ja vien jums nav žēlsirdības, jūs nekādi
nevarat tapt izglābti Dieva valstībā; jūs arī nevarat
tapt izglābti Dieva valstībā, ja jums nav ticības nedz
arī ja jums nav cerības.
22 Un, ja jums nav cerības, jums ir jābūt izmisumā;
un izmisums nāk nekrietnības dēļ.
23 Un Kristus patiesi teica mūsu tēviem: Ja jums ir
ticība, jūs varat darīt visu, kas ir noderīgs Man.
24 Un tagad es runāju uz visiem zemes galiem—ja
pienāks diena, kad Dieva spēks un dāvanas beigsies
jūsu starpā, tad tas būs neticības dēļ.
25 Un ak vai būs cilvēku bērniem, ja tas tā notiks; jo
nebūs neviena, kas dara labu starp jums, neviena
paša. Jo, ja būs kaut viens jūsu starpā, kas darīs labu,
viņš darīs to ar Dieva spēku un dāvanām.

And to another, exceedingly great faith; and to an-
other, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty
miracles;

And again, to another, that he may prophesy con-
cerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and
ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of lan-
guages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ;
and they come unto every man severally, according
as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren,
that ye remember that every good gift cometh of
Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren,
that ye remember that he is the same yesterday, to-
day, and forever, and that all these gifts of which I
have spoken, which are spiritual, never will be done
away, even as long as the world shall stand, only ac-
cording to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must
be faith there must also be hope; and if there must be
hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be
saved in the kingdom of God; neither can ye be saved
in the kingdom of God if ye have not faith; neither
can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in de-
spair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have
faith ye can do all things which are expedient unto
me.

And now I speak unto all the ends of the earth—
that if the day cometh that the power and gifts of God
shall be done away among you, it shall be because of
unbelief.

And wo be unto the children of men if this be the
case; for there shall be none that doeth good among
you, no not one. For if there be one among you that
doeth good, he shall work by the power and gifts of
God.

- 26 Un ak vai tiem, kas atmetīs šīs lietas un nomirs, jo tie nomirs savos grēkos, un tie nevar tapt izglābti Dieva valstībā; un es runāju to saskaņā ar Kristus vārdiem; un es nemeloju.
- 27 Un es saku jums, lai jūs atcerētos šīs lietas; jo laiks ātri nāk, kad jūs zināsīt, ka es nemeloju, jo jūs redzēsīt mani Dieva tiesā; un Dievs Tas Kungs sacīs uz jums: Vai Es nepaziņoju jums Savus vārdus, ko rakstīja šis vīrs, kā kāds, kas brēc no mirušajiem, jā, patiesi kā kāds, kas runā no pīšļiem?
- 28 Es paziņoju šīs lietas, lai piepildītu pravietojumus. Un lūk, tie turpinās nākt no Mūžīgā Dieva mutes; un Viņa vārds izskanēs no paaudzes paaudzē.
- 29 Un Dievs jums parādīs, ka tas, ko es esmu rakstījis, ir paties.
- 30 Un vēl es gribētu jūs pārliecināt, lai jūs nāktu pie Kristus un turētos pie katras labas dāvanas, un nepieskartos nedz ļaunai dāvanai, nedz nešķīstai lietai.
- 31 Un mosties un celies no pīšļiem, ak, Jeruzāleme; jā, un tērpies savās skaistajās drānās, ak, Ciānas meita; un nostiprini savus stabus un paplašini savas robežas mūžīgi, lai tu vairs netiktu sajaukta, lai Mūžīgā Tēva derības, kuras Viņš ir slēdzis ar tevi, ak, Israēla nams, tiktu piepildītas.
- 32 Jā, nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā, un noraidiet jebkādu bezdievību; un, ja jūs noraidīsīt jebkādu bezdievību un mīlēsīt Dievu ar visu savu spēku, prātu un sirdi, tad Viņa labvēlība ir pietiekama jums, lai ar Viņa labvēlību jūs būtu pilnīgi Kristū; un, ja ar Dieva labvēlību jūs esat pilnīgi Kristū, jūs nekādi nevarat noraidīt Dieva spēku.
- 33 Un vēl, ja jūs ar Dieva labvēlību esat pilnīgi Kristū un nenoraidāt Viņa spēku, tad jūs esat svētīti Kristū ar Dieva labvēlību, caur Kristus asins izliešanu, kas ir Tēva derībā, lai piedotu jūsu grēkus, tad jūs kļūstat svēti, neaptraipīti.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 Un tagad es saku visiem ardievu! Es drīz došos
atpūsties Dieva paradīzē, līdz mans gars un
ķermenis atkal savienosies un es līksmojot tikšu
nests pa gaisu, lai sastaptu jūs Diženā Jehovas, gan
dzīvo, gan mirušo Mūžīgā Sogā, iepriecinošās tiesas
priekšā. Āmen.

Beigas

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest
in the paradise of God, until my spirit and body shall
again reunite, and I am brought forth triumphant
through the air, to meet you before the pleasing bar
of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick
and dead. Amen.

The End